

മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ

താഴെ പറയുന്നവർക്ക്

T D R L 23-18

72-2-1883

0-15APN
MB3
116575

$$\frac{2378}{72-2-188.3}$$

72/283

சிவமயம்.
அதிவிராமபாண்டியர்
திருவாய்மலர்-தருவிய

இந்நடதமுலமும்

திருத்தனிகை-கந்தப்பபயர் குமார்
சாவணபடுருமாவையாலும்

இவரது குமார்
கந்தசாமிஜயராலும்
செய்யப்பட்டபதவுணையும்

களத்தூர்த்தமிழ்ப்பனவர்
யேசுகிரிமுதலியாரால்
செய்யப்பட்டகருத்தையும்
பலவிலத்தன மேற்கோளுமாயி

இவை
திருவென்றிடு
ஆறுமுகசுவாமிசுளால்
பார்வையிடப்பட்டு,

திருவாற்றியர்
இருப்பமுதலியார்-குமார்
பாசுரமமுதலியார்-ஆ
பாப்பிரமமுத்திரச்சர் சாவேயிம்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.
கடிச்சுட்டு

கடவுள்துணை.

புத்தக விளம்பரம்.

இதனால் சகலமான பேர்களுக்கும் தெரிவிப்பது யாதெனில் சென்னை யைச் சார்ந்திருக்கின்ற இரங்குனம் இலட்சுமிநாராயணபுரத்தில் தொடர்ச்சியாகப் பழைய காலத்தில் ௧௯-வது கதலிலக்கமுள்ள கிரகத்தில் ஸ்தாபித்திராநின்ற பாப்பிரமமுத்திராகாராலையில், இதன்டியில்கண்டிருக்கப்பட்ட புத்தகங்களல்லாமல், கற்றுணர்ந்தபெரியோர்களுடையபுத்தகங்களையும், இத்திட்டப்பட்ட மிகமேலாகிய உபயோகமுள்ள பலவித வேதாந்தத்தொந்திரத்திற்குரிய கருத்துகளும், ஸ்தாபித்திரகாரத்திற்கும், ஜோகியகாரத்திற்கும், மகம்மதியர்க்குரிய கருத்துகளும், இன்னும் அனேகவிதமான நம்புத்தகங்களும், விவரமாக விரிப்பென்கையால், வேண்டியவர் அங்குமேற்படி அச்சுக்கூடத்திலேவாகிய நி. இ. பாசாரமமுத்திராரிடத்திற் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மீமகாபாரத்கிர்த்தனை காலிகோ பவுண்டன் கிரயரூபாய் ௩.௫

மீமதகம்பராமாயணவசனம்

ஸானவாசிட்ட மூலமும்-உணாயம்

பிரமோத்தகாண்டம் மூலமும்-உணாயம்

மீமதகம்பராமாயணவசனம்

பதார்த்தகருவியுத்திய அரும்பொருள்காரதி

சுருகாரதி

மீமகாபாரதகவதம் லெத்திராப்படத்துடன்

ஆதமாட்சாமிர்தமென்னும் வயித்தியசாசங்கிரகம்

அகஸ்தியர் ஏமத்ததுவமென்னும் பஞ்சகாவியரீகண்டு

தகதினமூத்தி திருமந்திரம்

மேற்படியார் ஜாலத்திராட்டு

கல்வந்திரி வயித்தியசுந்தராமணி

மேற்படியார் கலைஞரானம்

செய்திரத்தினசுருகம்

அகஸ்தியர் ஆயுள்வேதம்

மேற்படியார் பாலவாகடம்

செதம்பரபுராணம்

சினேந்திரமலை

விநாயகபஞ்சபட்டி

அரங்குகதை-௧-வாலம்

நளவிமபாகசாஸ்திரம்

விமேசரஉள்ளமுடையான்

சூடாமணிஉள்ளமுடையான்

பிந்துபடைப்பே

அப்பாசுண்டகம்

பலவித்துவாண்டகம்

சேரபுராணம்

அள

தூநா

நூ

தூஉ

நூ

௧௧௮

தூஉ

௧௮

416375

கடவுள்துணை.

புடல அகராதி

பக்கம்	ஆவது	புடலங்களின் பெயர்	வருத்தவருகை
௪௮௬	௨௮	அரசாட்சிப்படலம்	யரு
௬௪	௬	அன்னத்தெக்கண்ணுற்றபடலம்	௪௪
௬௪	௪	அன்னத்தெதுது விட்டபடலம்	௬௪
௬௪	௮	இந்திரப்படலம்	௨௬
௬௪	௮	இளவேனிற்படலம்	௮
௬௪	௮	இத்திராணப்படலம்	௮
௬௪	௮	சுந்தரீக்புடலம்	௮
௬௪	௮	சுன்புருபடலம்	௮
௬௪	௮	ஸகங்கிப்படலம்	௮
௬௪	௮	சந்திரோபாலம்பனப்படலம்	௬௪
௬௪	௮	சுயமவரப்படலம்	௬௪
௬௪	௮	சுதாபுடலம்	௬௪
௬௪	௮	தேவியைக்கண்ணுற்றபுடலம்	௬௪
௬௪	௮	நகரப்படலம்	௬௪
௬௪	௮	நகரீக்புடலம்	௬௪
௬௪	௮	நளந்துறுப்படலம்	௬௪
௬௪	௮	நாட்டிப்படலம்	௬௪
௬௪	௮	நிலர்த்தோற்றப்படலம்	௬௪
௬௪	௮	பிரிவுறுபடலம்	௬௪
௬௪	௮	புளஸ்கையாட்டிப்படலம்	௬௪
௬௪	௮	போதுகொய்படலம்	௬௪
௬௪	௮	போர்புரிபடலம்	௬௪
௬௪	௮	மணம்புரிபடலம்	௬௪
௬௪	௮	மனம்தோபாலம்பனப்படலம்	௬௪
௬௪	௮	மாலேப்படலம்	௬௪
௬௪	௮	மீட்சிப்படலம்	௬௪
௬௪	௮	மீமந்தேவிட்டபடலம்	௬௪
௬௪	௮	வேற்றுருவமைந்தபடலம்	௬௪

விந் து அகராதி

[illegible][illegible]

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
சூழ்ச்சுடர்	௩௨௬	ததைமலர்ந்த	௩௨௬
சூழ்வனை	௪௧௦	தணிவருந்	௨௫௬
செறுங்களத்	௪௦	தனையுருத்	௨௫௬
செய்யறு	௪௨	தளரிடை	௨௫௬
செய்தொழில்	௪௧	தண்ணந்தா	௩௨௬
செய்ப்பட்ட	௪௮	தண்டவில்	௩௨௬
செய்ப்புறோ	௧௨௪	தழுவியதானை	௩௨௬
செயிப்பின்	௧௨௬	தடங்கலார்	௩௨௬
செய்யவெண்	௧௩௬	தாங்கவாயுதி	௩௨௬
செறிந்த	௧௪௩	தளருறுண்	௩௨௬
செருவிமாண்ட	௧௪௪	தணந்தெவந்	௩௨௬
செய்யங்கல	௧௫௨	தமரவேலையி	௩௨௬
செய்யகண்	௧௨௩	தாதனை	௩௨௬
செழுமணிப்	௨௪௨	தாமரை	௩௨௬
செழுங்கடை	௩௨௨	தாமுகமழு	௩௨௨
சென்னிதாழ்த்	௩௫௩	தாழ்மவண்டி	௩௪௪
செம்மையிற்	௩௮௩	தார்ப்பு	௩௪௪
செயிரறு	௪௩௩	தாதொடு	௨௨௬
செல்லும்	௪௮௩	தாளதாமரை	௩௦௬
செஞ்சுடர்க்	௪௫௦	தாவருஞ்சிறந்த	௩௨௬
செய்யதா	௪௮௨	தார்ப்பு	௩௨௬
செயிதழ்	௫௫	தாமரைப்	௩௨௬
சேறித்தழ்	௬௨	தாழ்சினை	௩௨௬
சேயுயர்	௨௪௮	தாழ்த்தடங்கை	௩௨௬
சேட்டினம்	௨௫௬	தாயினுமருள்	௪௨௦
சேனையர்	௨௬௦	தான்மீமா	௪௪௬
சேவறு	௨௬௩	திங்கள்வெண்மறி	௨௬
சேயரிசுத்தி	௨௬௫	திங்களுகல்லா	௨௬
சொல்லரு	௨௦௬	திங்கடவேலின்	௩௨௬
சொல்லலுங்	௪௦௫	திருந்தார்	௩௨௬
சொல்லிய	௪௦௪	திரைகெடுங்	௩௨௬
சொல்லையிற்	௮௪	திங்கள்வெந்	௩௨௬
ஞாலத்திரு	௪௪௬	திங்கட்	௩௫௬
தழைவிரி	௬	திரைசெய்	௩௬௬
தடங்கொடாமரை	௨	திருத்தரு	௩௬௬
தண்ணுருத்	௨	திரைகடலு	௩௬௬
தளர்வொடு	௨	திருநுதற்	௩௬௬
தண்ணறு	௮௬	திருத்தியி	௩௬௬
தண்ணருந்	௫௪	திருவருந்	௩௬௬
தழைசிறைய	௬௦௬	திருருளெஞ்சி	௪௨௬
தருவினறுங்	௬௦௨	திருந் தாமரணி	௪௮௪
தருவினருங்கொழு	௬௦௪	தளிதூங்	௬௨
தணந்தலெண்	௬௪௦	தலங்கு	௬௫௦
தருவுமலையி	௬௫௬	தூணாததா	௬௬௬
தண்ணங்கதிர்	௬௬௬	தஞ்சாதயர்	௨௫௬
தடங்கொள்	௬௪௪	தலைதநாண்	௨௫௪
தண்டாள்	௬௪௬	தூணவைக	௩௩௬

[illegible]

[a]

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
நின்றுமன்	௪௮௦	பன்னிமுடிக்க	௨௭௪
நீங்கரிய	௨௪	மத்தொடுகுழ	௨௮௭
நீடுமாவண	௨௭௯	பண்ணமைவேனிய	௨௯௫
நீனிற்றுகிலோ	நா௯	புகட்டின	௩௦௩
நீனிற்றதங்கண்வான	௨௫௨	பரிதிவழுவாள்	௩௪௧
நீங்கருங்	௩௨௩	பண்ணமைதிவயினால்	௩௪௬
நீழபுதுயில்	௪௩௬	பகைக்கடல்	௩௫௯
நுழைந்தொசி	௩௩௨	பண்ணமைகலினமாண்	௩௬௦
கெழபடுகாணிடை	௪௩௪	பன்மணிவரன்றி	௩௮௬
கெஞ்சமெவிலே	௪௪௧	படவரவல்	௩௯௫
கெய்ததேர	௪௪௩	பறவைகள்	௪௨௫
கேமிகுழந்த	௩௫௧	பன்மலர்	௪௩௦
கேசலார்போரே	௪௪௦	பணிதலை	௪௮௫
கைபுதுண்	௪௪௧	பனிதலை	௪௮௭
கைபுமென்	௪௪௦	பானைவாய	௪௮௭
கொறிப்பரித்	௩௩௦	பாசிலையிடைபிற	௪௯௬
கொறிவலயப்	௪௮௭	பாட்டுவெரிச்	௩௩௩
பண்ணைவாய	௪	பாந்தண்மேல்	௩௩௮
பளிக்குமேலிலக	௨௮	பாணிகாவண	௨௪௩
பளிக்கறைபுகுந்தன்	௨௫	பாதிழைபாந்த	௨௬௮
பத்திமாட	௩௦	பாட்டாளி	௨௭௪
பன்னைஞ்	௪௩௩	பாயிருண்	௨௮௮
பசியகெட்டிலேய	௫௧	பாற்றிரை	௩௩௨
படைப்பழி	௪௪	பாகடுவெந்தி	௩௩௫
பளிங்கிற்	௩	பாற்றினன்	௩௩௯
பருந்தங்	௩௩௪	பாரினின்றவ	௩௩௯
பண்ணமைந்த	௩௩௫	பாத்தளேந்திய	௩௩௮
பட்டகாரிருங்	௩௪௧	பாதிருட்டிழைப்பு	௩௩௮
பணந்தாழமுண்	௩௪௧	பாம்பினைப்	௩௩௯
புந்தாழல்	௩௪௧	பாவலரிழந்	௩௪௧
புன்மலர்மேல்	௩௪௧	பிரிவெனு	௩௪௨
பண்ணமைக்கநின்	௩௪௧	பிறைவடங்	௩௪௨
படவரவல்	௩௪௨	பிள்ளைமாமதி	௩௪௩
பற்றிய	௩௪௩	பிள்ளைமேலுக்கு	௩௪௩
பண்ணமைகலினப்	௩௪௪	பிழிந்த	௩௪௪
பிள்ளைமக்கடலிற்	௩௪௪	பிள்ளைமன்ன	௩௪௪

[REDACTED]

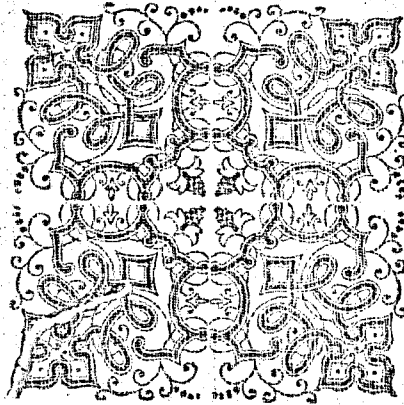
[illegible]

[மக]

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
வேற்றாசர்	க. 50	செய்ந்துருத்	க. 51
வேலையெவன்ற	க. 52	வேலெனப்	க. 53
வேலேசூழ்	க. 54	வேரியந்தொண்ட	க. 55
வேயினேப்பழித்	க. 56	வேவிலைன்	க. 57
வேளாண்மை	க. 58	வேந்தனவ்வுரை	க. 59
வேலெனமிளிர்த்து	க. 60	வையமேழு	க. 61
வேனிலா	க. 62	வையகமொரு	க. 63

விருத்த அகராதிகள்.

முற்றிற்று.

கடவுள்துணை.

நைடத் சூலமும் உரையும்.

பாடியதம்.

விநாயகர் வணக்கம்.

ॐ நம: சிவாய:

அமரேச்சுழி நெடி லடி யாகிரியணிந்தம்.

தழைவிரிகழிக்கைமலைத் தனிமுதற்சடையிற்குநிங்
குழவிலெண்டிக்களிற்ற கோட்டதுருறையெவ்நெண்ணி
புழைநெடுங்கரத்தாற்பற்றிப் பொற்புறவினைத்துனோக்கு
மழைமதக்களிற்றின்செய்ய மலரடிசென்னிவைப்பாம்.

இதனது பதப்பொருள்.

தழை - செழித்த - விரி - மலர்ந்த - கழிக்கை - கொன்றைமலர்க
ளாலாகிய - மலை - மலையை யுடைய - தனிமுதற்சடையிற்குநிங்
பாமசிவன் - சடையில் - சடையினிடத்தில் - குழி - துரிக்கப்பட்டி
ருக்கிற - குழவி - இளமையாகிய - வெள் - வெள்ளி - திங்கள் - சந்தி
ரனை - இற்ற - ஓடித்த - கோட்டது - (தன்)கொம்பின - குறையெ
ன்து - சேஷமென்று - யெண்ணி - நினைத்து - புழை - துன்பொரு
ந்திய - நெடும் - நீண்ட - கரத்தால் - துணிக்கையினால் - பற்றி - பிடி
த்து - பொற்பு - அழகானது - உற - துபாருந்த - இணைத்து (அதன்)
பொருத்தி - கோக்கும் - பார்க்கின்ற - மழை - மழையைப்போலும் -
மதம் - மதத்தை யுடைய - களிற்றின் - பாலைமுக விராயகரமூர்த்தியி
னது - செய்யமலர் - செந்தாமரைமலர்போலும் - அடி - திருவடிகளை
சென்லரி - சிரசின்மேல் - வைப்பாம் - (யாம்) அணிந்துகொள்ளுலா
ம் - என்றவாறு.

* (பாப்பருங்கலம்) சுழி நெடி லடியே கசடதக்கிளட்டி னனுசீர்பு
தலானவ விரணமரு வருவனபிறவும் வருத்தனாகொள்ளலே.

உ
கடவுள்துணை.
நாட்டுப்படலம்.

க.லி.த.து.நை.

கருவிமாமழைக்கலை மகனாருகெனவிளங்கி
யிருவிதம்பிடைப்பட்டுந்து சென்றினமணிகொழிக்கும்
பரவையெண்ணிறமேயர் துயர் பணிவரையுயிர்த்த
வுருவவோடரித்தடங்க னுளுருக்கொடுமிண்ட.

(இ-ள்) கருவி - உலகத்திற்குத் துணைக்காரணமாகிய - மா-பெரு
மைபொருந்திய - மழை - மேகங்களானவை - கலைமகள் - சரஸ்வதி
யினது - உருவென - வடிவம்போல் - விளங்கி - (வெண்மைமயர்க) விளங்கி
- இரு - பெரிய - விசம்பிடை - ஆகாயத்தினிடத்தே - படர்ந்து - பரந்
து - சென்று - போய் - நுணம் - இனமாகிய - மணி - இரத்தினங்களை
கொழிக்கும் - கொழிக்கின்ற - பரவ - கடலினது - வெள் - வெள்ளிய
திரை - அலைகளையுடைய (நிற) மேய்ந்து - குடித்து - உயர் - உயர்ந்த
பணிவரை - மலையரசனா - உயிர்த்த - புதல்வியாகத்தரப்பட்ட - உரு
வ் (காதுகளுக்கு) நோக்க - ஒடு - ஒடுகின்ற - தடம் - விசாலமாகிய -
கனாள் - கண்களையுடைய (பார்வையினது) - உரு - கருநிறத்தை - கொ
டு - பெற்று - மீண்ட - திரும்பின - ஏ - டு. இதுமுதல் (உ) பாடலும
பைச்சிறப்பு, (இது உபமானம் - உபமேயம், விரிந்துநிற்கையால் விரியு
வமைமணி) (கருத்து) மேகங்களானவை சரஸ்வதிவடிவம்போலத் தோ
ன்றிக்கடற் சலந்தையுண்டு பார்வதிவடிவம்போலத் திரும்பின என்ப
தாம்.

அன்னங்கன்பிதண்டனை நிடதாரடளிக்கு
மன்னர்மன்னவன்மண்டமா கடந்தவொள்வேலின்
மீன்னியாங்கவன்முரசெனவிண்ணிடையுநீர்ந்து
பெண்ணைகுன்றின்மேலவன் கொடைபோன்மணப்பொழிந்த.

(இ-ள்) அன்னம் - அன்னங்களானவை - கன்பி - தூய்குறின்
ற = தண் - மரிரச்சிபொருத்த - பனை - கழனிகளையுடைய - நிடத்த
நாடி - நிடத்தேசத்தை - அளக்கும் - காக்குகின்ற - மன்னர் - அரச
ர்களுக்கு - மன்னவன் - அரசுதருக - (மன்னன்) மண்டு - நெருங்கிய
அமர் - போரை - கடந்த - குடித்து - ஒன் - ஒள்ளிய - வேலின் - வேல்
போல் - மின்னி - மின்னாகச்செய்து - அவன் - அவனது - முரசென
முரசம்போல் - விண்ணிடை - ஆகாயத்தினிடத்து - அகிர்த்தி - சந்
தித்து - பொன் - பொன்னாகிய - அம் - அழகிய - குன்றின்மேல் - இ
மயமலையின்மேல் - அவன் - அவனது - கொடை - நகையை - போன்
மேன் - ஓக்குமென்று சொல்லுமபடியாக - பொழிந்த - (அம்மேகங்
கள்) நிரைச்சொரிந்தன - ஏ - டு.

* (யாப் பருங்கலம்) செழவநாணகரய நிகழலுது உல்ததுவற,

0 நாட்டுப்படலம். 12
(ஆங்கு - அரசு) இது உபமானம் உலமயணி) (கருத்து) - அ
ந்தமேகங்களானவை எனது வேலைப்போலமின்னி - அவன்பேரினை
பொலச்சத்தித்து அவன்கொடையைப்போலநிரைச்சொரிந்தன - ஏ - ம்
விலக்கில்லுமிழ் விரிகதிர்ப்பலவரன்பி
பொலன்முகட்டுயர்பொன்னெழிக்குள் தின்னிழருவி
குலவென்றிரைக் குரைக்கலுமித்தபார்மடந்கை
யலர்முலைத்தலைத் துயில்வருமாமொத்துளதால்.

(இ-ள்) உயர் - மலைகளிலுயர்ந்த - நெடு - நெடிய - பொற்குன்றின் -
இமயமலையின்மேல் - பொலன் - அழகிய - முகட்டு - சிகரத்திலிருந்து
விலக்கி - இடைவிட்டு - வில் - ஒளியை - உமிழ் - விசுன்ற - விரி - விரி
கத - கதிர - கிரணங்களையுடைய - பல - பலவகைப்பட்ட - மணி - மு
த்துக்களையும் - வரன் - வாழிக்கொண்டு - விழ - விழுகின்ற, அருவி - வெ
ள்ளமானது - குலவு - லாவாகிய - வெள் - வெள்ளிய - திரை - அலைக
ளையுடைய - குரை - ஒலிக்கின்ற, கடல் - கடலாகிய ஆடையை - உமிழ் - ம
ருத்திற்கு முக்கொண்டிருக்கிற - பார்மடந்கையை - பூமிதேவியினு
டைய, அவர் - அடிபரந்த - முலைத்தலை - அம்மலையாகிய முலையினடத்து
துயில்வரும் - புரளுகின்ற - ஆரம் - முத்துமலையை - ஒத்துளது -
ஒத்திருக்கின்றது - ஏ - டு. (இது உபமையாகிய உலமயணி) (கருத்து) ம
லைவெள்ளமானது பூமிதேவியினது முலையின்மீதணிந்த முத்துமலை
வையொத்திருக்கின்றதென்பதாமிதுமுதல் - கடல் - பாடலாற்றச்சொர்ப்பு.

வேழவெண்மருப் பெறிந்துவெண்ணித்திலமவரன்நிக். (க)
காழகந்துணி சங்கொடுக்கையரிக்கொண்டு
கோழரைச்செழுந் குங்குமத்தடஞ்வேசாடி
யாழ்திரைக்கடலகடுகிண்டொழுதியுன்றே.

(இ-ள்) வேழம் - யானைகளுடைய - வெண் - வெள்ளிய - மருப்பு
கொம்புகளை - பெறிந்து - வீசிக்கொண்டும் - வெள் - வெள்ளிய - மருத்
திலம் - முத்துகளை - வரன் - வாழிக்கொண்டும் - காழ் - வைரம் போ
ருந்திய - அகல் - அகிமைகளிலுடைய - துணி - துண்டங்களை - சந்
தித்து - சந்தனமாகியோடு - கையரிக்கொண்டும் - சேர்ந்துக்கொண்க
- கோழ் - வண்டிப்பாகிய - அரை - அரையையுடைய - செழு - செரிய
- குங்குமம் - குங்குமமாகிய - தடம் - விசாலமாகிய - வேசா - வேசை
கோ - சாடி முறித்துக்கொண்டும் - ஆழ் - ஆழ்ந்த - நிரை - அலைகளையு
டைய - கடல் - கடலினது - அகடு - அகடுகின்ற - கிணம் - கிழிந்து - ஒழு
கியது (அவ்வெள்ளம்) சென்றது - ஏ - டு. (தன்மையால்
காரம்) (குளக்கப்பலாட்டொருவினைக்கொள்கும) செய்ந்ததனுவிதுகுர
கவணி (கருத்து) அந்தவெள்ளமானது யானைதந்தத்தன் முத்துகளைப்
புழைத்திருக்கின்றதென்பதாம். (க)

கங்கையென்றால் கேத்தியகடவுண்மார்த்தவெண்
சங்குருதுளைத் தலையிடம்பனைநவழந்து

கொந்துகீர்த்தபூம் தட்டித் துலாய்க்குளமபலநிரப்பி
யங்கண்மாதிலத்தமுதெனப்பரகததையன்றே.

(இ-ள்) கங்கையென்று - கங்கைத்தென்னு - உலகு - உயர்க்கோரால்

— சத்திய - துதிசெய்யப்பட்ட - கடவுள் - தெய்வத்தன்மைபொருந்திய
— மா - பெரிய - நதி - நதியானது - வெள் - வெள்ளிய - சங்கு - சங்கு
ளானவை - நூல் - குவினிலே - உண்ட - வந்தது - அலறிய - இனைய
ம்படியாக - தடம் - விசாலமாகிய - பனை - கழனிகளிலே - நலுந்து
ஊர்ந்து - கொங்கு - வரசனைப - உயிர்த்த - ஸ்கலிற்ற - பூமல்களை
யடைய - சடத்து - தடாகங்களில் - உலாய - நிரிந்து - பல - பலவகைப
பட்ட - குளம் - குளங்களையும் - நிரப்பி - நிறைத்து - ஆங்கண் - அழகிய
விடத்தைபுடைய - மா - பெரிய - நிலத்து - பூமிக்கு - அழுதினை - அ
யிர்த்தமென்று சொல்லுபடியாக - பரந்தது - பரவியது - எ - று - ஐசாநி
யை - அன்று - அ. ஐசாநன் இது உலகமையணி (கருத்து) கதியானது - நலு
வையத்தடாகங்களையும் குளங்களையும் நிரப்பிப்பூமிக்கு அயிர்த்தமாகப்ப
யிதென்பதாம்.

(இ)

ஒழுநிம்புளல் சிறைசெய்யமொகையுமுறநர்
குழுவில்லமைமய முழந்தியர் குரவையினுப்பின
சுழலிவாழ்கென வானபுனைவித்துநர்கலிப்பு
மறைமுழக்கொடு மாறுகொண்டொலித்தனமாதோ.

(இ-ள்) ஒழுநு - பெருகியோடுகின்ற - திம் - மதுரம்பொருந்திய - புளவ
நீர் - சிறைசெய்யும் - கரைகோலித்தித்தற்குணுண்டாகின்ற, இறைய
ம - ஓசையும் - உழந் (உ) குழுவின் தவருடைய - குழுவின் - சுட்டத்
தி - து - சம்மையம் - ஓசையும் - உழத்தியர் - கடைசியாது - குரவை
நர் - சூர்வக்கத்தினது, தூர்ப்பும் - ஓசையும் - கழனி - வயற்களான
ளவ - வாழுகென, வாழ்கவென்று - வான் - வெள்ளிய - முளை, செல்லு மு
ளைகளை - வித்துநர் - விதைக்கின்றவருடைய, கலிப்பும், ஓசையும் - ம
றை - மேகத்தினது - முழக்கொடு, ஓசையுடனே - மாறுகொண்டு, ப
சைமமொண்டு - ஒலித்தன - முழங்கின - எ - று - மாறுகொண்டன (இ
து உலகமையணி (கருத்து) அனைக்கெவாதுண்டாமொகைய ஏருழகி
யின் வானையுள் கடைசியர் குரவைக்கடத்தோசையும் நெல்லிதைக்க
விரைவாயுமறை முழக்கத்தோடு மாறுகொண்டனவென்பதாம், இது மு
தலு (இ) பாடல்கிறப்பு.

வள்ளலாய்செழுந் கமலத்தீன்வண்டிபாண்மீழற்று
மள்ளலங்கருஞ்சேற்றிடைபாமைகண்பெக்கும்
பள்ளகீர்ச்செழுமப்பண் தொறுமபணிலமுததுயிர்க்குத்
கருளுமலாப்பொதுமறிக்கரிமயிலகலும்.

(இ-ள்) வண்டி, வண்டுகளானவை - வள்ளம், வண்ணம்போன்ற -
லாய, வாயையுடைய - செழும், செழிய - கமலத்தில், தாமரைமலர்களி
லே - பாண், இளைகளை - மீழ்ந்தும், பாடிக்கொண்டிருக்கும் - ஆமை
காமல்களானவை, அள்ளல், குழம்பாகிய - கரும் - கரிய - சேற்றிடை.

சேற்றில்கண் - கண்பெக்கும் - தூங்கிக்கொண்டிருக்கும் - பணிமம் -
சங்குகளானவை - பள்ளம், ஆழமாகிய - கீர் - நீரையுடைய - செழும் -
செழிப் - பனைதொறு - உழலிகளிலெல்லாம் - முத்து - முத்துகளை
— உயிர்த்தும், சொரியும் - களி, களிப்பையுடைய - மயில், மயில்களை
ளவை, கள், தேனாது - உலா, பெருகுதின - மலர், மலர்களையுடைய
ப - பொதுமயில், சோலைகளிலே - அகவும், ஆடிக்கொண்டிருக்கும்
— ஆம் - சாரிசை - எ - று (கருத்து) வண்டிகள் தாமரையிற்பாடும் - ஆமை
ள் சேற்றிலே கித்தனைசெய்யும் சங்குகள் உழலிகளில் முத்துக்களை
ச்சொரியும் மயில்கள் சோலைகளிலாடும் - (பணிமம்) கலஞ்சலம். (எ

பண்ணைவாயத்தவழபணிலங் கருயிர்த்தவென்முத்துங்

கண்ணடைக்கருமயினர் வென்முத்தமுங்கமழந்

தண்ணத்தாமரைசொரிந்த வென்முத்தமுத்தயங்கி

வெண்ணிலாக்கதிர்விரித்த விழ்குமுதவாய்விளங்கும்.

(இ-ள்) பண்ணைவாய - கழனிகளிடத்து - தவழ - தவழுகின்ற - பணி
ல்கள் - சங்குகளால் - உயிர்த்த - தரப்பட்ட - வெள் - வெள்ளிய -
முத்தும் - முத்துக்களும் - கண் - கணுக்களை - உடை - உடைய -
கரும்பு - கரும்புகளால் - சன்ற - தரப்பட்ட - வெள் - வெள்ளிய - முத
தமும் - முத்துக்களும் - கமழும் - பரிமளிகிற்த - கண் - குவிர்ச்சிபொ
ருந்திய - ஆம் - அழகிய - தாமரை - தாமரைமலர்களால் - சொரிந்த - தர
ப்பட்ட - வெள் - வெள்ளிய - நிலா - சந்திரன - நதிர் - கிரணங்களை
விரித்தன - பரப்புதலிலே - குழகம் - அல்லமய்க்காராவை -
வாய்விளங்கும் (சந்திரோதரமில்லாதகாலத்திலுமலரும் - எ - று) இது
காட்சிபணி (கருத்து) சங்கின் முத்துக்களும் கரும்பன் முத்துக்கள
ம் தாமரைமுத்துக்களும் கிரணங்களை விரித்தலால் அல்லமய்க்கார
லரும் - எ - று.

(அ)

விழுக்தவஞ்சிறைவண்டிதிப்பெல்லெரும்பு

கிழிந்துவார்த்தருதேறலும்கிளர்ச்சினைப்பல்கினை

பழங்கினித்துவிழ்த்தேறலும்பழனவடோறும்

விரிந்துயாய்தல்வாணவளர்வனசெந்நெல்.

(இ-ள்) விழுக்த - (மேல்) விழுக்த - ஆம் - அழகிய - சிறை - சிறைகளையுடைய
ய - வண்டி, வண்டிகளின் - இனம் - உலகமட்டங்களாவவை - மதிப்பம் - து
வகித்த - மெல் - மெல்லிய - அரும்பு - அரும்புகளானவை - கிழிந்து - கி
ழிய - வார்த்தரு (அவைகளிலிருந்து) ஐந்துகின்ற - தேறலும் - தேறலும் -
கிளர் - விளங்குகின்ற - சினை - கிளைகளையுடைய - பலகினை - பலாமதங்க
ளின் - பழம் - பழங்களானவை - கலிந்து - கைய - விழ (அவைகளில்) ரு
ந்து - விழுகின்ற - தேறலும் - தேறலும் - விழந்து - பெருக்கெடுத்து -
பழங்கிடோறும் - கழனிகளெல்லாம் - பாய் - பாய் - பாய் - பாய் -
— வான் - ஆகாயத்து - உற - தொழில் - செந்நெல் - செந்நெல் -
யிர்களானவை - வளர்வன - வளரும் - எ - று - இது தொட்டிகிறதாய்
ணி (கருத்து) மலர்களின் தேறலும் பலாபழங்களின் தேறலும் - கழனிக
ளிறாய்தலுஞ்செந்நெல்லினைவன - எ - று.

(அ)

கூனிரும்பினிற்றுதைத்தநகரம்மையிற்றொடுபேய்
மேனிலவந்துயாவரை பெய்ப்பேய் பலவேய்து
நீனிதக்கருமபக டு ஒந் தெழித்தவைநீத்த
துநிறத்தென்பணடியிற் பற்பலர்தொகுப்பர்.

(இ-ள்)கூனிரும்பினில்—அரிலாநினுள்—குறைத்து அதுத்து—
அரி (அவ்வறுக்கப்பட்ட) அரிகளை = சுமனமயில்—குமைகளாய்—கொடு
பேய்—கொண்டிபேய்—மேல் மேல்—திலத்துயர்—ஒங்கிய—வளையெ
ள்—மலைகள்போலத்தோன்ற—பல—பலவாகிய—பேயர் = பேயர்களை—
வேய்த்து—போட்டு = நீனிதம் = நீலநிறம்பொருத்திய—கரு—கறுத்த
பகட்டினுள்—காக்கனினுலே—தெழித்து—அவைப்பித்து—வை—வை
ககோலை = நீந்த—கழித்த—தூ—பரிசுத்தமாகிய—கிறத்த—காந்தியை
யுடைய—நெல்—நெற்களை—பண்டியில்—பண்டிகளாய்—(கொண்டு)பேர்
ய்ப்பற்பலர்—பலபலசர்தியார்தனும்—தொகுப்பர்—கூனாசியக்களில்
நிறைப்பார்கள்—எ-று. நெற்களையறுத்துக்கடாக்கலால்மீதிப்பிற்
வைக்கோலைத்தள்ளி அந்நெற்களைப்பண்டியற்கொண்டு போவார்கள்
எ-ம்.

அதுசீர்க்கழிநெடிவாகிப-விருத்தம்.

குரும்பைமென்முலையாரடக் கூந்தலினறவந்தோய்த்
விரும்புனலாறுபாய் வெறிதிரைச்சுருட்டுதெண்ணீர்ச்
சுருக்கட்புலவுநீக்கி நறுமணக்கமழுமென்றான்
முருந்துழி மூலார்த மிகுதியைமொழியலாபேர்.

(இ-ள்)குரும்பை-தென்னம்பிஞ்சுபோன்ற—மெல் = மெல்லிய—
மலையார்—புலையையுடையமாதர்—ஆட—முழுக்க—கூந்தலில் (அவர்)
தலைமயிலுள்ள—நறவம்—சுரித்தத்தோடு = தோய்த—கலந்த—இரும்பு
பெரிய—புனல்—நீரானது—ஆறு—ஆற்றினுலே(பேய்)பாய்—விழ—பெயறி
விசுவின்ற—திரை = அலைகளை—சுருட்டிம்—மடக்கும் = தெள் = தெளிவு
பெருந்திய = நீர்—நீரையுடைய—கரும்—கரிய,கடல்—கடலானது—புல
வு—புலால்சுற்றத்ததை—நீங்கி—நீங்கி—நறுமணம்—மெல்லமனமானது,தம
முமென்றால்—மணச்சுமென்றால் = முருந்து—மயிலிறிதெழுவது = உ
றழ—ஒத்த—மூலார்—சுருத்தபக்கங்கையுடைய,அவர்களை—மிகுதியை
பெருக்கத்தை = மொழியலாமோ—நீள்—சொல்லலாமோ—அ—அம்
சாரியை—ஒயெதிர்மறை(அந்நாட்டுமகளிரது)செல்வமிகுதியைச்சொ
ல்லுதலால்(வினா)காளணியாம்(சுருத்தா)மாதர்க்குநீடியநீடுவேகட்
லாவதுபுலாவதற்குநீங்கிமனமீள்சுமனாலும்மாரிநீர் பெருக்கத்தை
ச்செல்லலாமோ-எ-ம்

(மக)

புமலிதடக்கொடும் புனல்குடைமகலீட்டம்
காமருசுழனிதோற்றக் கடைசியர்குரவையிட்டம்
தேமலர்ச்சோலைதோறுஞ் செழுங்குழிற்றெழுதியிட்டம்
கோமறுகிடங்கொடும் குணல்பொருமுசுவிட்டம்.

(இ-ள்)பு-மலர்களுலே—மலி—நிறைந்த—தடக்கபேரமம்—குளங்
கயிலெல்லம்—புனல்குடை—கோலையாகிவந்த—மகளிர்—மாதரது—
சுமனம்—கூட்டமும்—காமர்—கழிபி—கழனிதோறும்—வயல்களிலெ
ல்லம்—குரவர்—கைகோத்தாடுதலையுடைய—கடையர்—உழத்தியா
து—சுட்டமும்—கூட்டமும்—தேம்—காசனைபொருத்திய—மலர்—மலர்
களையுடைய—சோலைதோறும்—சோலைகளிலெல்லம்—தொழுது—ஒன்
த்தலையுடைய—செழு—செழிய—சூயில்—சூயிலுளது—சுட்டம்—கூட்ட
மும்—கோ—காசரது—மருகு—விசுளுடைய—இடங்கடேர்தம்—இ
டங்களிலெல்லம்—குணல்—குறுத்தியால்—பொரு—அதுகூடியது
கின்ற—முரளி—முரசுகளது—சுட்டம்—கூட்டமும்—(சுருக்கும்)
—எ-று. (காமருசென்பதில்—உகரம்—சாரியை, தெழுதி—புள்ளொளி
சேர்—சாதிபொருமை) (சுத்தா) குளங்களெங்குள்ளோமோநீர் கூட்ட
வை வயல்களெங்குக் குயில்கூட்டங்கள் இராசவிதிகளெனும் பேரி
னாககூட்டங்கள்—எ-று.

(கி)

பொறுபுடைக்குறுமபுத்தம்மிற் போயெய்ப்பொருத்துமோதை
செறிமயிற்சுக்ககடமயிற்றியெழத்தாக்ககோக்கி
யறைகழலிசாரக்கு மடலையையவிக்குமன்றே.

(இ-ள்)பொறுபுடைய—புள்ளிகளுடைய—குரும்புழி—காடைகளான
ஆல—தமயில்—தமபுள்ளி—ஒன்றோடொன்று—ஒன்றுடனொன்று—
காசனாநின்று—அதுவிலையால்—தருவோமம்—கடவுதலுடைய—விதி—
செறிக்கொண்டு—போர்—சண்டையை—கொள்—செய்யும்படியாக—பொ
ருத்தம்—(அவறறைக்) கூட்டுதற்குண்டிசுவின்ற—ஒதை—(சிறை)
சோசையானது—செறி—நெருங்கிய—மயிர்—மயிரையுடைய—தகை
ள்—ஆட்டிக்கிடக்கள்—தமயில்—தமபுள்ளி—இ—நெருப்பானது—எழ—
தோளற—தாக்கல்—ஒன்றையென்றிழத்தலை—கோக்கி—பார்க்க—
அறை—ஒலக்கின்ற—மூல்—விரக்கமுடையுடைய—வீரர்—விரரானவர்—சூ
ரக்கும்—(ஆச்சரியப்பட்டு) பொலிக்கின்ற—அமலையை—ஒசையை—மலிக்
கும்—ஆட்கும்—எ-று, அன்—அ-அசைகள் (சுருத்தா)காடைகளைச்ச
ண்டைசெயவிக்குஞ் சிதவர்கள்சத்தமானது ஆட்டிக்கிடக்களைச்ச
டைசெயவித்தப பாரக்கும் வீரர்சத்தத்தையடக்கும்—எ-ம்.

(மக)

மாதர்மென்முலையின்ருவான்முதையையமுரால்
கோதகருகுகுதிமபால் கொழுக்கனிலிறந்தோடு
மாதலையாலென்னவிக் குரவ் முரநீர்சாற்றி
வேதியுக்கருத்திப்பிணர்விருந்தோடுதகவ்மாதோ

(இ-ள்)அதலையாசகர்—யாவரென்ன—யாவரென்று—தநிர்—அநிர்
கின்ற—குரல்—முசையையுடைய—முசின்—முரசினது—சாற்றி—வினை
வி (வருவித்த) மாதர்—அழகிய—மெல்—மெல்லம்—முல்லை—முல்லை
கொடியினுள்—அளற—தரப்பட்ட—வால்—வெள்ளி—முனைகையை—
கும்புகளையோறும்—முரால்—சோறு—கோத்து—குற்றமற்ற—கடலை

அவிரிந்தசுமக்கலாற்றா தந்லாப்பரிதாதித்த
இவ்வொளிமணியுமுத்துஞ்சித்தியமுன்றி நேறுங்
குவிமுலைகயலாடசெங்கட் குடம்பகாசெருத்தன்மேதி
கலையடிபெயர்ப்பம்மீழிக் காரளர்தொதுங்குமன்றே.

(இ-ள்.) அந்லா - அத்தேயத்தமாதாள் - சுமக்கலாற்றாது - சுமக்க
மாட்டாமல் - பரிந்து - வகுத்தி - நீத்த - கலைத்தெரியப்பட்ட - அவர்
ஒளிசெய்கின்ற - இழை - ஆபரணங்களில் - இவள் - திசையாநின்ற -
ஒளி - ஒளியையுடைய - மணியும் - பலவிதமணிகளும் - முத்தும் - முத்
தும் - சித்திய - இறைத்துதிட்கின்று - முன்றி நேறும - விட்டுமு
ன்னிடம் - குவி - குவித்து - முலை - முலைகளையும் - பெ
ரியதாகிய - வாய் - வாயையும் - செம் - செய்ய - கண் - கண்களையும், கு
டம்பகா - குடம்பகா - செருத்தல் - மடியையுமுடைய - மேதி - ஏ
ருமைகளானவை - கலை - பிளப்பையுடைய - அடி - அடிகளை - பெ
யர்ப்ப - எடுத்துவைக்க - மீழிக் - வருத்தி - கால் - கால்களானவை -
தளர்த்து - சோர்த்து - ஒதுகும் - பக்கங்களிலேவிலகும் - எ - அ -
அ - அசைகள் (செல்லவியுதிசையச சொல்லுதல் வியுதேளணி
ம்) (கருத்து) பெண்கள்களைக்கேறித்த ஆபரணங்களினாலவணிகளின்
மேல் எருமைகள் பிளவழவையாமல்விலகிப்போமென்பதாம்; (யக)

பெரியரைத்தேமாக்கெறிப்பூக்கணியிழிந்ததேனும்
விரிதலையாம்பையின்ற மென்பழனுக்குத்தேனும்
முருகவிழ்களையாம்பிண்ட பூட்டிழக்கணியின்றேனும்
குருகுபாய்சடமுடியாதுங் குறைவரப்பெருகும்ன்றே.

(இ-ள்.) பொன் - பொருக்குகையும் - அரைபுமுடைய -
தேமா - தேமாலினது - பூ - பூழிழியுத்கள் - பழங்களானவை - கெறி
நி - முதிர் - இழிந்த - (அவைகளிலிருந்) கொழுநிய - தேனும் - மதுவு
ம் - விரி - விரித்த - தலை - தலையையுடைய - அழிமை - தாழைகளால்
சுன்ற - தரப்பட்ட - மெல் - மெல்லிய - பழ - பழங்களால் - குத்
த - சொரியப்பட்ட - தேனும் - மதுவும் - விண்ட - வெடித்த - குட்
புறக்கணியன் - பலப்பழங்களினுடைய - பூ - பூ - பரிமளமானது -
அழி - விரிக்கின்ற - கலைவாய் - கலைவாயிலிருந்தொழுகிய - தேனும்
மதுவும் - முருகு - பறவைகளானவை - பாப - பாய்கின்ற - தடமுந்
களிகளிலும் - யாது - நன்களிலும் - குறைந்த - குறைவுதீர் - பெருகும்
பெரிப்பாயும் - எ - அ - முக்கணிகளின் சாற்றிற்கும் சிறித்திருக்குஞ்
சுமத்தயில்லா மையினாலே சுமத்தத்தகைய சிறித்திருக்கே (தொடர்
புயர்வுநின்றியணியாம்) (கருத்து) மாக்கத்தேனும் வாய்க்கணிக்
தேனும் பலாக்கணித்தேனும் சிறிகளிலும் சிறிகளிலும் பெருகும் - எ - ம

அருமறைத்திழைநுழைந்தவாகிடவாஸின்கும்
பெருநிதிக்குப்பலியுரி பெய்புனல்பெருகியோடி
விரிகளையலியின்ற மணியினிலுலகாது
நிறுவன்கிழைந்தோறஞ் செல்வெலளர்க்குமாதோ -

(இ-ள்.) அரு - அரிய - மறைக்கிழை - செவ்விர்த்துரியபுர்ப்பாறடை
ய - உள்ளத்து - மணத்திலுள்ள - அவா - பொருளையையானது, கொ -
அழிய - அகலின் - பத்தியினாலே - நல்கும் - கெடுக்கப்படுகின்ற -
பெரு - பெரிய - கிதி - பொருள்களது - குப்பையோடு குவிக்கின்ற
பெய் - விதிப்படியார்க்கப்படுகின்ற - புனல் - நீரானது - பெருநி -
பெருக்கெடுத்து - ஓடி - விரைந்துபோய் - விரி - இரேகையையுடைய
வலை - சங்குளால் - அலரி - கூவி - ஈசற - தரப்பட்டவரணிபுத்து
க்களானவை - இள - இளமைபொருந்தும் - நிலவு - சந்திரிகையை - கா
லம் - விசுவின்ற - திரு - அழகிய - நீள் - நீண்டிருக்கிற - கற்புநீர்
தம் - கழலிசுவினிலெல்லாம் - செக்கலை - செக்கற்பயினை - வளர்க்கு
ம் - வளர்க்கும் - எ - அ - மகரம் சாரிசாரிது - அசைகள் (இதையா
ப்பறுப்பிற்கலகையணரி) (கருத்து) பார்ப்பாருக்குப்பெருநி குவிக்க
தத்தமபண்னுநீரானது செக்கலைவளர்க்கும் என்பதாம். (உக)

நிலவுவெண்முத்தும்பென்னைவிறமணியுஞ்சாயத்து
தலையகத்தாறவாருந் தன்மதிதவழுவிகோட்ட
மலையணிமெரிதன்கொயன் வால்வளைபர்த்துமேயு
மலைவளம்பெரிதன்கொயன் யாதெனவறைவளமாதோ

(இ-ள்.) நிலவு - சந்திரிகையையுடைய - வென் - வெள்ளிய - முத்தும் -
முத்தாக்கரும் - பொன் - னும் - உண்கல்களும் - நீலிரம் - நீலிரத்தையு
டைய - மணியும் - பணிகளும் - சாத்தும் - சாத்தன்க்கட்டைக்குற - ம
லையக்குந்தவாற்றும் - கல்குதியிடக்கையாம் - தன் - தன்மணி -
மதி - சந்திரனும் - சவழம் - உராய்க்குசெல்லப்படுகின்ற - கோட்ட - கி
தலையுடைய - மலை - மலையினது - வளம் - வளத்தை - பா - பா -
பெரிதென்கோ - அதுகமென்றுசொல்லுதேனோ - வால் - வெண்மைபொ
ருந்திய - வலை - சங்குளானவை - பாரதி - பாரதி - மேயும் - மேயி
ன்ற - அலை - அலைகளையுடையகட்டினது - னும் - வளத்தை - பா - பா -
வான் - பெரிசென்கோ - அதுகமென்றுசொல்லுதேனோ - பா - பா -
பாற்றுள்ளேதை (அதிகமென்று) - அறைவன் - பா - பா -
எ - அ - மா - அ - அசைகள். (இதுஐயமணியாம்) (கருத்து) மலைகள்
பாப்பெரிதென்றுசொல்லுதேனோ - கடல்வளத்தைப்பெரிதென்றுசொ
ல்லுதேனோ என்றார் நுபாசிரியரன்பதாம். (உஉ)

உளக்கணிக் கொழுநிய வேலிசெவியினோந்து
அளக்கணிக் கொழுநிய வேலிசெவியினோந்து
வளக்குமெருகுதென வளக்குமெருகுதென
விளக்கணிக் கொழுநிய வேலிசெவியினோந்து

(இ-ள்.) ஆய் - முலையிலத்தனன் - இடையாள் - உளக்கணிக் கொழுநிய
ளக்கணிக் கொழுநிய வேலிசெவியினோந்து - வேய் - புள்ளாக்குழல்கு
டைய - இரக - இரகத்தனது - செவியின் - செவியினாலே - ஓரகத்
தென - தளவகு - தளக்கின்ற - வெள் - வெள்ளிய - அருவி - வெள்ள
வகையுடைய - குன்றில் - குறிஞ்சிவத்திலு - தோகை - மரிகள்கள

விது கருப்பபலம்.

ய - (இலதமுதலானவற்றைத்) தரித்துக்கொள்ள. - கந்த - திரண்ட. சந்தையையுடைய - வெள். வெள்ளிய - மதி - சந்திரனானவன் - சான்ற தது - (அம்மதினமேற்) பலகணிதின் புறத்திருந்து - ஆறுபின்நிலைக்க ண்ணுடி போல் - காட்டிய - (அவருக்குத்) தள்ளிக்காட்டியவன் - எ - று. நிலைக்கண்ணுடி - நிலையாக முன்வைக்கப்படுவது. இதுதொடர்பு உரிநிற் றாணி (கருத்து) சூரியனுளவன் மாவீர்தரகரமநிலைக்கடக்க மாட்டாமல் கதவுகளைத்திறக்கும் சமையம்பார்த்திருப்பான் சந்திரனானவன்பெண்க ளிடைமுதலிய பலனிகளணிந்துகொள்ளத் தன்னை நிலைக்கண்ணுடி போ ல்காட்டுவான் என்பதாம். இதுமதிவின்கிறப்பு. (உ)

மறுபித்தவெண்ணுதிபெணையங்கியபித்தி செரிபுமடக்கள்வெண்கதிர் படிப்பியசெவவி நறவுபிர்த்தகைபந்துணர்மலிகழ்கநாட்டை. வெறுதாமெனவெண்ணைகபுனியவிபூலும். (இ-ள்) மழை களங்கத்தினின்றும் - இகத்த - நீங்கிய - வெள், வெள் றிய - மதிபென் - சந்திரன்மேல - வயங்கிய - விளங்கிய - பித்த - பரி னுஞ்சுவர்களுள் - செரிபும் - நெருங்கிய - மாடங்கள் - மாவிகைகளி னவன் - வெள் - வெள்ளிய - கதிர் - கிரணங்களை - பாப்பிய - விரித்திட - செவவி - அழகிறுபு - நறவுதேனை - உயிர்த்த - தருகின்ற - பை - உயி - துணர் - பூங்கெத்தகளுள் - மலி - நிறைந்த - கற்பகம். கற்ப கத்தருக்கையுடைய - காட்டை - சுவர்க்கத்தைக்குறித்து - வெறுவி தாமென வறுமையுடையதென்று - வெள் - வெள்ளிய - கதை - கிரிப்பை புரிலை - செய்வன் - போலும் - ஒக்கும் - எ - று. (இது பொருட்டிற்குறி ப்பு) (கருத்து) மாடங்களானவை கிரணங்களைவிரித்திட்ட வழகிறுலை பொணைகரத்தைப்பார்த்து புன்னகைபுரிலைபோலு மிதக்கின்றன - என்பதாம். இதுமுதல் (உச) பாடல்களுள்விழுமதலியவற்றின்கிறப்பு. ()

வடிவெண்கதை நிறநியமாடகீளகழுத்திற் படியமைமழுகில்கதிர்விரிபாளிலாக்முழவி முடிபின்மீதுறத்தவழ்கலாண்முழுமையுமெவ்வோரேப் பொடியணிந்தருவு கதைவிடற்றண்ணலைப் பொருவும்.

(இ-ம்) வடிவென் - வடித்துக்கொள்ளப்பட்ட, வெள் - வெள்ளிய கதை - சண்ணாச்சார்க்கை. தீந்திய - பூசிய, மாடம் - மாவிகையானது நீள்கீட்பொருந்திய, கழுத்தில் - அதன்) கண்டத்தின்கண், மை - க ரிய - முகில் - மேகமானது, படிய - படிந்திருக்க, கதிர் - கிரணங்களை வி டி - விக்கின்ற, பால் - வெண்மைபொருந்திய, நிலாக்குழவி - பிறையானது, முடியின்மீது - (அதன்) முடியின்மேலே - உள் - பொருந்த - தவழ்த லால் - வந்தலால், முழுமையும் - கிராமேனிமுழுதிலும். வெள்ளைப்பொடி , பிபூதவிய, அணித்தருள் - பூசியருளிய, கதை - (கஞ்சு) கதைபொ ருந்திய, மீடறு - கண்டத்தைபுடைய, அண்ணலை - பாம்பிவளை, பொரு

வும் - இத்திருக்கும் - எ - று. (இதுவெண்மையணி) (கருத்து) மாவிகையானது விலத்தின் சண்ணாச்சார்க்கை கழுத்திற்குரியமேகமும் முடியிலிளம்பி னையுமொருத்தி யிருத்தலால்பரமவிவனுக்கொப்பர்கு மென்பதாம். ()

மறைக்கணமங்கையர் பரிதரமரகமணிபி
னிழைத்ததெய்குன்றின் பையகதிர் பொன் லிலத்தெய்தக்
குழைத்தவைத்தரு நீழதிற்குலவுமாலினங்க
டழைத்தபுல்லென வினாவொடுகனித்தனிதற்கும்

(இ-ள்) மறை - குளிர்க்கிபொருந்திய - கண் - கண்களையுடைய - மங் கையர் - மகளிரானவர் - பரிதர - ஏரி - பரிதர - மரகதமணிபி - மரகதமணிபி - இழைத்த - பதிக்கப்பட்ட - செய்குன்றின் - விளை யாட்டிமலைக்குடைய - மை - பசிய - கதிர் - கிரணங்களை - பை - பை னிலத்து - தெய்வலோகத்தின்கண் - எய்த - அவுடைய - குழைத்த - க ணிர்ந்த - ஐக்கரு - பஞ்சதருக்களது - நீழலில் - நிழலிலிடத்திலு - குல வும் - குலவினின்ற - ஆன் - பசுக்களுடைய - இனங்கள் - கூட்டங்களா னவன் - தழைத்த - செழித்த - புல்லென - புற்களென்றினைத்து - வி னாவோடு - சிக்கிரத்திலு - தனித்தனி - ஒவ்வொன்றாக - திக்கு - (அக றிணங்களை) கெளவும் - எ - று. மரகத்ததினொளியைப் புல்லென்று மயங்கினதால் மயக்கவணியும் (கருத்து) செய்குன்றிலேபுழைத்தமரகத் தகிரணங்களைத்தெய்வப்பசுக்கள் புற்களென்றுகடிக்கும்என்பதாம். ()

புதுமனத்தமென்மகளிர் சாளரத்திடைப்பொருந்து
மதியயின்னுயிர்ப்பாங்கியர்மனார்தனர் நீர்க்குந்
கதிர்கொள்வாண்முகமென்று நீக்காதலாப்புகழும்
பதுமமென்கரீக்கிள்படைவிழிபுகைப்பார்.

(இ-ள்) புது - புதிய - மணத்தவிவாவகத்தையுடைய - மெல் - மெல் லிய - மகளிர் - மங்கையரானவர் - சாளரத்திடை - (மேல்விட்டின்) பவ கையின்புறத்து - பொருந்து - சேர்த்த - மதியை - சந்திரனை - இன். இனிய - உயிர் - உயிர்போலச்சிறந்த - பாங்கியர் - தேழுயிரானவர் - மறைந்தனர் - மறைந்தவராகி - கோக்கும் - பார்க்கின்ற - கதிர் - கிரண ததை - கொள் - கொண்ட - வான் - ஒளியையுடைய - முகமென்று - முக மென்றுகினைத்து - தம் - தம்முடைய - காதலர் - நாயகரை - புல்லும் - த ழுவிக்கொண்டிருக்கின்ற - பதுமம் - தாமரைமலர்போலும் - மெல் - மெ ல்லிய - கரம் - கைகளை - நீகடி - (அவரின்றிருந்து) நீக்கி - நீள் - நீண்ட படை - வாள்போலும் - விழி - கண்களை - புதைப்பார் - முடிக்கொள்வார் - எ - று. புதியப்பாங்கியர் முகமென்றுமயங்குதலால் மயக்கவணி யும் (கருத்து) புதுதகவியாகஞ்செய்துகொண்டபெண்கள் பலகணி யின் புறத்துநீதோன்றிய சந்திரனைமறைத்து பார்க்குந் தோழியர்முக மென்மெண்ணிக் கதைத்தருவி யகைகளால்கண்களை மூடிக்கொள்வார் என்பதாம்.

கள்ளவாய்மலர் முகத்தினர் வதியுமே லேயின்
கள்ளமலர் காற்றியகருகழிகுதிர்க
நுள்நுறப்புருநுறவாமதியுடலிந்ருகசலாற்
பள்ளைவெண்மந் யாதுவன்மென்பபெரிதவக்கும்.

(இ-ள்) உவா - பாலகாலத்திலே தோன்றுகின்ற... வெள் - வெள்ளி
ய-மா-சந்திரனாவன் - வள்ளவாய்மலர் - தாமரைமலர் போலும் - மு
கத்தினர் - முகத்தை யுடைய மாதாராவர் - கதிபும - வாசன செய்கிற
ற - மேலிலையில் - மேலவிட்டில் - களத்தேனாறு - அறா - நீங்காத - ம
லர் - மலர்களை - காற்றிய - தொங்குக்கட்டிய - கருங்குடியில் - துறையி
லில் - கதிர்கள் - சந்திரனாவான் - உவா - உள்ளே - உதயா
ய - பருத்த துறையினர் - வராலும் - மதிக்கப்படுகிற - உடலு
தவரையாதலே - களமென் - (கனக்கு) கல்லென்குறித்தது - பெரி
து - மிகவும் - உவக்கும்) (அப்பருவத்தை) விரும்புவான் - ஏ-று. (இ
துவேண்டாவணி) (கருத்து) பூண்சந்திரனாவன் மேன்மாதசாரவா
வாயில்லுதலுந் து உடலானதுதேயத்தினாலே இளம்பிறைப் - பருவமே
கன்மென நுபுகிமுலான் என்பதாம் (அ)

உருவிகுமைத்தரிவிலேலிலேவெட்டுகுடைகுதரில்லை
பொருளிலார்களிறநா தனப்பொருளிலாநிலை
தெருளின்மாக்களிற செடவிற்றுகுதரில்லை
யருளிலார்களிறகுதரில்லாநிலை.

(இ-ள்) உருவிகுமைத்தரி - இல் (தம்பிடத்) தில்லாத - கைமத்தரில் - கா
னையருள் - வேணில் - வசத்தென்கையுடைய - வேட்டு - மன்குத
ரு - உடைகுத - கோற்பவர் - இல்லை - இலர் - பொருள் - செல்வப்
பொருள் - இல்லார்களில் - (தம்பிடத்) தில்லாதவருள் - தனதனை - கு
பேரனை - பொருளிலா - ஒவ்வாதவர் - இல்லை - இலர் - தெருள் - கல்விப
திவு - இல். (தம்பிடத்) தில்லாத - மாக்களில் - மன்தருள் - செடவி
தெருளில் - காத்தருள் - குறைவவர் - இல்லை - இலர், அருள் - சகயா
வது - இலார்களில் - (கம்பிடத்) தில்லாதவருள் - இத்தரு - பருத்தருத்
கருத்து - சிகர்த்திலா - ஒப்பாகாதர் - இல்லை - இலர் - ஏ-று. (கருத்து)
அருகிலாநிலை - மன்குதருதருதவரில்லைவறியரில் குபேரணிற் குறை
ந்தவரில்லை முடரில் ஆகிசெடவிற்றுகுதரில்லைகொடாதவரில்பரு
த்தருக்களிறகுதருந்தவரில்லை என்பதாம் (அ)

பனிக்குமேனிலத்தன்பர் பாற்பயில்வறுகல்வி
நிலைத்துமாபிடைத்ததாயில்பவர் முகத்திலெவண்டுகள்
கிளத்தகண்களிற்பாப்புதல் லொந்தசாரளத்தில்
கொளித்தவான்முகச் செவ்வியைக்கவரவ தொத்துளதால்
(இ-ள்) வெள்வெளியை - இக்கள் - சந்திரனாறு - பனிக்கு - பனி
கிளவாயி - மேலிலத்தது - மேலவிட்டிலுள் - அன்பரால் - நாயக

நிட்டகிள் - பயில்வறு - காந்தோறும்பறிய கல்வி - புணர்ச்சியை -
நிலைத்து - மனுபவித்து - மாபிடை - ஆவார்மார்பிடைத்தே - தாயில்ப
வர் - துள்குதிமகனிர - முகத்தில் - முகத்தினிடத்தே - கிளைத்த - க
லைத்த - தன - தன்னிய - கதிர் - கிரணங்களை - பரப்புதல் - விரித்த
வினாலே - கிளர்ந்த - விளங்குகின்ற - சாரளத்தில் - பலகணியின்புற
நிலை - ஒளிக் - மறைந்ததாயிற்று - வான் - ஒளிபொருத்திய - முகம் - தவ
முகத்திலுள்ள - செவ்வியை - அழகை - கவரவது - கிருநிலை - ஒத்
துளது - ஒத்திருக்கும் - ஏ-று. (இதுபொருட்டற்குறிப்பணி) (கருத்து)
மேன்மாளினைசிற கணவருடன்புணர்வு அலர்மார்பின்மேல் துள்கு
திற் பெண்களின் முகத்தில் சந்திரகிரணங்களைவிரித்தல் அப்பெண்கள
முகத்தழைந்திருநிலைத ஒத்திருக்குமென்பதாம் (அ)

கணவகொன்மாரணி குழிந்தயொன் கிளர்ச்செய்மேனிலைநிற்
கணவருடத்தனி பருமித்ததுமே முழைந்தளிர்
மணவகொன்மார முகமும்வெண்மையுமுதயா
தனவகராமதிரமுண்டு பார்த்ததையுறவெய்தும்.

(இ-ள்) கணம் - கட்டித்தை - கொள் - கொண் - மா - பெரிய -
ணி - மணிகளானவை - குழிந்தி - பறிக்கப்பட்டு - ஒள் - ஒளியை - கதிர்
கிரணங்களை - செய் - செய்கின்ற - மேனிலையில் - மேலவிட்டில் - கண
வரு - தேமலை - பூத்து - படர்ந்து - அணி - அலங்கரிக்கப்பட்ட
ருமிதம் - பருத்தவன்வதன் - துளை - இரண்டாயி - முலை - முலை
கையுடைய - மகளிர் - மாதாறு - மணம் - வாசனையை - கொள் - கொண்
ட - தாமரை - தாமரைமலர் போலும் - முகமும் - முகத்தையும் - வெ
ள் - வெள்ளி - மதியமும் - சந்திரனும் - அறியாத - அறிவியுடைய
அணங்கு - தெய்வத்தன்மை பொருத்திய - அர - இரகு வானது - ம
திமருணி - புத்திமயத்தி - பார்த்து - கோத்தி, ஐயுறவு - இவ்வுறவு
மயாதோ சந்திரனயாதோவென்கிற சந்தேகத்தை, எய்தும் - அடை
யும் - ஏ-று. (இதுசந்தேககணி) (கருத்து) இரகு வானதுமயமாய்
மேலவிட்டில் உலர்வம்பெண்கள் முகமென்று - சந்திரனின் அம் அறியா
தசந்தேகமடையும் என்பதாம் மாளினாக (சந்திரமண்டலத்தை அள
வியதென்றாக) (அ)

மேன்வக்தொளிமரத்த தின்விழந்தகதினைத்த
பாலிலாபணித்தகம் பிணிற்றகதிர் பரப்பக்
கானமபுன்னிற தலுங்கிவ வந்துடத்தோ
மாளினங்குடித்தயர் வுயிர்த்துமபரினாவும்.

(இ-ள்) மேல் - தூகாயத்தில், நிவந்து - வயர்ந்து ஒளிர் - விளங்குகின்
ற - மாதத்தின் - மேலவிட்டில், விழுத்தகதிற் பப்பொருத்திய, நிவந்த
த - விரிசார மலைக்கப்பட்ட - பால் - வெண்மைபொருதிய - கிள
ணி - சந்திரகாந்தத்தாலாகிய - தகம்பினில் - குடையினில், தன் - தன்
னிய, கதிர் - கிரணங்களை, பரப்ப - (சந்திர) விரிக்க - கால் - க்கவா
ட்ட, கதிர் - கல்ல, புனல்கிரானது, கிறைந்தும் - அறியாததென்றது

ம், கதிராவன் - குரியனது தடம் - விலாசமாகிய, தேர் - தேரினது மா
 னை - குதிரைகளின், இலம் - கூட்டமானது. குதிரை - (அங்கீராக்) குதிரை
 து, அயாவுயிர்த் து - இலாப்பாநறிகொண்டு, உம்பரில் - ஆகாயத்திலே
 வரவும் - தாவும் - ஈ - று. இதுமேலிலக்குஞ் சூரியமண்டலத்துக்குச்
 சம்பந்தவந்தித்தலால் கொடர்புநவீரம் (சுருத்து) மேல்விட்டிரு
 வலுக்கப்பட்டு - சந்திரகாந்தக்கற்புடன்களிலே சந்திரனாக்கப்பட்ட
 னத்தைச் சூரியன் குதிரைகள் குதிரைப்பாநி நடக்குமென்பதாம். (க)
 னிகைசூரியர் மண்டலத்தையும் ஆளாயிடுதென்றிக்

(முருதுயிர்த்த வெள்ளம்) புகைமுதலிலேயே முற்றக்
 குருவணிக் கொழியிலேயே மடக்கென்கொழிக
 பரிநிலாவனவெனவுதேர்ப் பரிநிலைப் புடைத்தல்
 வருணாநிற்றெழில் புரிந்தவன்கு சூரிநிதர்தம்.

(இ) முருகு - பரிமளத்தவது உயிர்த்த - தருகின்ற ஒன் - ஒன்றி
 ய, அசில் - அழிந்தகட்டைகளது. புகை - புகைபாறது. முகிலொடும
 மேகத்தோடு, உழம் - ஒத்துத்தோன்றுகின்ற, அ - அந்த, குருநிறமு
 னினை, மணி - மணிகளது, சுடர் - கிரணமாந்து வெயிலில் - வெயிலேயா
 ல், விரி - விரிகவிறுமாடம் - மாளிகைவிரித்தடியினை - சீட்டுபொரு
 திய, கொழிகள் - கொழிகளானவை, பரிநிலாவன - சூரியனாகியதே
 யுன்று, நடவு - நடத்தலையுடைய, தேர் - தேரிந்ப்பூட்டிய, பரிநிலை - கு
 திரைகளே, புடைத்து - அடித்து, அவ்வுருணாவில் - அவ்வுருணாவில்
 ல், கொழில் - நடத்துக்கொழிவே, புரித்து - செய்து, அனல் - அன
 லுருளானது, காயம் - கைவருத்தத்தை, சிறிது - சற்றே, ஆறும் - தீர்க
 ளும் - ஈ - று. (இது உலகையணி) (சுருத்து) மேல்விட்டிருக்கொ
 மடக்கொளவைசூரியன் தேரிந்ப்பூட்டிய குதிரைகளையடித்துச்சாரத்தொழி
 னை நடத்தி அருணைவகைவருத்தத்தைத் தீர்க்குமென்பதாம். (உ)

வரிவளைக்குலக் குலையினுள் மணிசொன்னமணி
 பெரிதருக்கரவலய குளையுதிற்றிரண்ட
 விரிகருப்புர வெண்வண்ண குளையினுலையா
 பொருவிவரவண்ணமரி கிரைத்தடவிலைப்பொருவும்.

(இ) வரி - இரேகைகளையுடைய, வளைக்குலம் - சங்குச்சாதிசளி
 ன், குலையினுள் - இராசிகளாலும், மணிகளால் - இரத்தினங்களின
 ளும், மணிகள் - இரத்தினங்களை, பெரிதரும் - எண்ணுகின்ற, கரம
 கைகளாகிய, அலவகுலம் - கண்டிகளாலும், வலின்வயின் - இடக்கோ
 ளும், கிரண்ட - குவிந்த, விரி - உரிந்த, கருப்புகம் கர்ப்புகசைவி
 ய, வெள் - வெள்ளிய, மணல் - மணல்களையுடைய, குளையினுள் - குவி
 யல்களாலும், இளியால் - இளையினாலும், பொரு - ஒன்றையொன்றி
 திருக்கின்ற, இல் - மாடவரிசைகளையுடைய, ஆவணம் - கடைத்தெ
 ருவானது, மரி - மடங்குகின்ற, திரை - அலகையுடைய, கடவிலை - ச
 டுமத்திரை, பொருவும் - ஒக்கும் - ஈ - று. (இது உலகையணி) (சுரு

த்து) கடைத்தெருவானது கடலினோடுப்பாகும் என்பதாம். வளை வுள்
 தருகுதலிலே சங்கு - ளும் - கடைவீதியிலே கையெல்லை மூலமாக
 டெரிக்கும் கரவலவன் என்பதற்கு கடைவிலே முத்தை ஒப்பாகும் வடிவு
 தெரிவித்த கைகளையுடைய கண்டெனும், கடைத்தெருவிலேகைவலவரி
 லே மணிகளைவைத்துக் குறுகுணங்களை அழித்தவல்லவென்றும், சி
 லேவையாகியும் பொருத்தம் என்பதாம் (கச)

தீவ்வெண்ணெயில் தீவ்வாமதிசெழுங்கதிர்
 டங்கவிழ்புனற்பெருக்கொடு தலைப்பெயறுவிகம்பித்
 கங்கையாழ்கடற்றலைமேன் களிப்புறக்களித்தல்
 பொருக்குறதுவானதருவபுகரவளங்கும்.

(இ) விசுமயில் - ஆகாயத்திலுள்ள, கங்கை - கங்கையானவள், வெ
 ள் - வெள்ளிய, தீவ்வெண்ணெயில் - சந்திரகாந்தக்கமகள் பதித்த, நிலத்து - மேல்வி
 ட்டிடத்தே, உலா - பாவத்திலுண்டாகிற, மதி - சந்திரனுடைய செழு
 செழிப்பு, கதிர் - கிரணங்கள், கங்கை - கங்கை, விழ் - அ - திவிருத்து விழ்
 புலவீரின் துபெருக்கொடு - வெள்ளத்தோடு, தலைப்பெயறு - கலந்தாறு, ஆ
 ட் - ஆழத்த, உறழ் - மகன் - கடலாகிய (தன்) கணவனுடன், களிப்புற - அ
 ப்போதுகளித்தகளித்து - (தாது) களித்து, பொரு - விளங்குகின்ற, கற்
 ளுதல்களாகிய (தன்) அலிலுல, உடை - தடை - உரைத்தவை - சொல்லப்பட்ட
 விதிகளையுடைய குற்றமற, விளக்கும - விளக்குவான் - ஈ - று. (இது நற்பொ
 ருடக்கொழி) (சுருத்து) ஆகாயகங்கையானவள் சந்திரகாந்தக்கம்க
 ளுபதித்து மேல்விட்டில் சந்திரகாந்தக்கம்களால் விழுகின்றவெள்ளத்தோ
 டுதலை - சந்திரனை விளக்குவான் என்பதாம், (கரு)

தடவெயிலு
 மிடங்கொளபுதல நகரெலாம் வென்றெனவினிலா
 எடங்கவெல்லது மென்னவோர்வஞ்சினமறையாப்
 படங்குற்றியபோன்றபசியபொற்கொழிகள்.

(இ) பசிய - யகமையுள்ள, பொன் - பொன்மயமாகிய கொழிகள் - கொழி
 களானவை, தடம் - விலாசத்தை, கொள் - கொண்ட, தாமரை - தாமரைப் பூ
 விரிந்தகின்ற, தளிரியல் - தளிர் போல, மெல்லேகவடிவையுடைய - சிதேவியான்
 வன், உறையும் - வாசஞ்செய்கின்ற, இநகரம் - இந்த (மாவீர்த்) நகரமான
 து, இடம் - இடத்தை, கொள் - கொண்ட, புதலம் - பூமியிலுள்ள, நகரெலாம் -
 எல்லாநகரங்களையும், வென்றனம் - வென்றோம், இனி - இனிமேல் கான் - தெ
 ய்வலாகத்ததை, அடங்க - (எமக்கு) சீழ்ப்பட, வெல்லுதம் - வெல்லுவேதம்
 என்ன - என்ற, இவ்வுருசினம் - ஒருசுபகத்தை, அறையா - சொல்லி, நாரிய
 (சுருத்த) தொகைவிடப்பட்டனவாகிய, படங்கப்பட்டங்களை, போன்றன
 திருக்கின்றன - ஈ - று. (பொருட்குருப்பணி) (சுருத்து) கொழிகளான
 வை - மாவீர்த்தகம் எல்லாநகரங்களையும் வென்றோம் இனித்தேவகா

சனகவெல்லுவோமென்றபடங்ளெழுதிக்கட்டியதுபோலுமிதுக்கின்ற
வ-எ-ம், (௨௪)

அகலிலாமணிவட்டீளரிமதர்மழைக்கன்
மகலிர்வான்முகமதிகண்டிதீம்புவான்மல்கப்
புகரிமென்மலைகறவகுறநெரிஞ்சுபூந்தேய்வைம்
பகருமின்னுயிர்ப்பாலவினையூட்டினார்பகர்வார்.

(இ-ள்) இ-ள்-நீண்ட, அரி-இரோகைகளையும், மதர்-செருக்கையும், மழை
குளிர்ச்சியையும்பொருத்தின, கண்-கண்களையுடைய, மகலிர்-மாதரானவ
ர், வட்ட-வட்டமாகிய, அகல்-பரந்த, நிலாமணி-சந்திரகாந்தக்கல்லானது
வான்-காந்தப்பொருந்திய, முகமதி-(அவர்தொழுகமாயிசந்திரனை, கண்மீ-கா
ணலால், தீம்-மதுரமாயிய, புனல்-நீரானது, மகல்-(அதிலே) நின்றய, புக
ரில்-குற்றமில்லாத, தென்மலை-பொதிய மலையினுண்டாயிய, கற-மனம்
நிறுத்திய, குற-குறக்கடைகளே, உரிஞ்சு-(அகலிடத்தே) தேய்ந்துணர்
பாத்திப்பட்ட, பூ-பூமிய, தேய்வை-சந்தனத்தையுந்-புகழப்படுகின்
ற, இ-ள்-இளிய, உயிர்ப்பால-சுவாசத்தினாலே, வினா-சாசனைய, வட்ட
வான்-ஏற்றநவவாரி, பகர்வார்-விற்பார்-எ-று. (கருத்து) உத்தமசாதிப்பெ
ண்களானவர்கள் சந்திரகாந்தக்கல்லில் சந்தனத்தைபுனைந்துசு அகலி
த்தினால்வாசகண்டிவிற்பார்கள்-என்பதாம். (௨௪)

கலிலிருத்தம்.

நீக்கரியகலலணி நீண்மருகுதோறு
மாவகுயிலிள்மென்ருதலை மாலைபகர்மாதர்
தேய்கமமுயிர்ப்பின்வினா சேர்த்தினர்களளிமது
கோல்குமலர் சண்டகமென் கோலதயினுமகொளபார்

(இ-ள்) நீக்கரிய-ஒதுக்குதற்கிடமில்லாத, மணி-நவமணிகளையுடைய
நீள்-நீட்சிபொருந்திய, கலமறுகுதோறும்-ககாடத்தெருவெல்லாம், மா
மாமாசகிலுள்ள, குயிலிள்-குயிலினைப்பாலும், மெல் - மெல்லிய, குதலை
மதுலைச்சொற்களையுடையமலை - மாலையோ, பகர்-விற்கின்ற, மாதர்-மங்
கையரானவர், தேம்-பரிமளமானது, கமழ-மணக்கின்ற, உயிர்ப்பின்-சுவா
சத்தால், வினா-வாசனையை, சேர்த்தினர்கள்-சேர்த்தவராய், விற்கும்விற்க
ப்படுகின்றகோல்கு மலர்கோல்குமலர்களாயிய, கோலத-மாலையை, மெல்
மெல்லிய, சண்பகமலர்களாயிய, கோலதயினும்-மாலையினும்சிறந்தவராக
கொள்வார்வாங்குவார்-எ-று. (கருத்து) உத்தமசாதிப்பெண்கள் சுவாச
த்தினால்வாசகண்டி விற்கின்ற கோல்குமலமலையோச சண்பகமலர்
மாலையோபார்க்கிலும் சிரந்தவராகக் கொள்வார்கள்என்பதாம். (௨௫)

* மர்ப்பருக்கலம் அளவநாண்கின் கலிலிருத்தமே.

ஆடவரோடுதெய்வமுஞ்சொல்லிடநல்லார்
நீடொளியுநாண்புருகக் கோட்டிலெழிந்தப்
வாங்கிடப்பாசென மருண்டிற்றவர்பானைத்
தாடொழுவிலையாய்துணி தகைப்பதன்கொய்வார்

(இ-ள்) ஆடவரோடு - தங்கண்வரோடு-வந்த - பிணங்கி-எழும-பி
றப்பட்டு-தஞ்சொல்-ஆழியிசொற்களையுடைய-மடம் - பேரத்தனம்
பொருந்திய-நல்லார் - மாதரானவர்-நீடு - நீட்சிபொருந்திய-லுரிம-
காத்தியையுடைய-தூண் - (தத்த) தூணுக்கு-எதிர்-எதிரார்-மு
கம்-முகத்தை-கோட்டி-களைத்துக்கொண்டு-இல்-அளவீட்டுகள்-
நிற்ப-நிற்க-இறைவர் - அக்கணவர்பானை-பானை - (அத்தூண்களில்
தோன்றுகின்ற) பானையையோக்கி-வாடம் - வாழுகின்ற-இடையா
தென் - இடையையுடைய அம்மாதவென்று-மருண்டி - மயங்க-நான்
(அப்பானையின்) தூண்களை-தொழுவும் - வணங்கவும்-மெய்-மெ
ய்யாயி-துவ-நிபிணக்கானது-தகைப்ப - நடுக்கவும்-கொய்செ
ய்வார் - அலர் - சிவந்தார்-ஹ. (இதுபாணைகளைமாதவென்று மயங்க
குதலால்மயக்கலாதி (கருத்து) மாதர்கள் கணவரோடுபிணங்கித் தூ
ணுக்கொழிதரக் கறைத்திருக்க அக்கணவர்கள் தூணிலே கொன்றுமபா
னையையோக்கி மாதவென்று பாத்ததை வணங்கவும் பிணக்குநிக
ளையுமமாதர்களைசிவந்தார்கள்-என்பதாம். (௨௬)

கண்ணமுனியாதபகர் வறியசெழுஞ்சாந்தம்
கண்ணொளிக் பாய்சர் தங்கலத்தென்றும்
வெண்ணகலத்தலகருபூசம்விரவீற்றென்
தெண்ணியுறவகலவை பென்றிளநாற்கொள்வார்

(இ-ள்) கண்ணம் - அறிய-பூசை - பூசையுடையமாதர் - மங்
கையரால்-பகர் - விற்கப்படுகின்ற-வறிய - கலப்பில்லாத-செழு-ப
சொழி-சாந்தம்-சந்தனத்தல், கண்ணொளிகள் - (அலர்)கண்களினத
ன்கள்-பாய - பாயத்தலையே-சந்தம்-கண்தூரியானது-கலத்தெ
ன்றும் - கலப்பில்லாததென்றும்-வெள்-வெள்ளிய-ககை - புலமலர்
ளிகள்-பரத்தல் - பாயத்தலையே-கருப்பூசம் - பச்சைக்கற்பூசமான
து-வி, விற்பென்றும்-கலப்பில்லாததென்றும்-வண்ணி - நிறைந்து
நறு - நல்ல-கலவையென்று - கட்டிக்கொண்டு-இளநூர்-ஆடவ
ர்-கொளவார் - (அதன்களிலுக்கு) வாங்குவார்-ஹ. (இதுகண்ணொ
ளியைக் கண்தூரிபென்னும் புல்லொளியைக் கருப்பூசமன்னும்மயங்க
லால் மயக்கலாணி) (கருத்து) உத்தமசாதிப்பெண்கள்விற்கப்படுந் சந்
தனத்தை அலர்கள் கண்களினதொளிகள் பாயதலாத கண்தூரிகலத்தென்
தும் புல்லொளிகளபாயத்தலாத கருப்பூசக்கலந்தென்றும் வாங்குவார்
வாங்குவார்கள்-என்பதாம். (௨௭)

பனிக்கலம்புக்குத்தவர்கள் பாயொளியிள்வாயில்
வெளிப்படுகின்றிளமருண்டிமெயிழைநிக்

தளக்கறுமிடத்திலிருந்து தோய்த்தவருதென்ற
திறைத்துலவுவெள்ளிடையின் வாழிதென்கிறார்.

(இ-ள்) பளிக்கு பளிங்காளாகிய—அறை—அறையிறுள்ளே—புருத்
தளர்கள்—புறந்தவர்கள்—பாப—பதந்த—ஒளியின்—ஒளியினாலே—
வாயில்—வாயிலானது—வெளிப்படுத்தினேறி—அறியப்படுதல்—லாமை
வினா—மறள்—மயக்கத்தை—மேவி—அடைத்து—தளக்கறுமிடத்து—
அடைவதற்கு—பொதியுமையிலிருந்து விதை—(சந்தன)வாசனையுருத்தோ
ய்த்து—படித்து—வரு—வருவதை—தென்றால்—தென்றலானது—மேல்—
குளிர்ச்சிபெய்து—நாறி—தோன்றி—திறைத்து—அடைத்து—உலவுசுருத்
தளக்கின்ற—வெள்ளிடையின்—வெளியினாலே—வாயில்—வந்தவாயிலே—
தென்கிறார்—அறித்துகொள்வார்—எ-று. (இதுசிறப்பணி) (சுருத்த)
பளிங்கறையுட்புருத்தவர்கள் ஒளியால் வாயிலறியாது மயக்கித்தென்ற
லால் வாயிலறிகதார்கள்—என்பதாம். (உ.க)

விலுமிழிமாமணி குயிற்றியினிர்மாடத்து
தொல்கியதுநீர்கொழுகரும்புருத்தெய்தி
பல்லவமுயிர்த்துவளர் பைத்தருவின்செய்து
வல்லபுடர்விறகொழுக்கொம்பெனவயங்கும்

(இ-ள்) வில்—காந்தியை—உமிழும்—விசுவின்ற—மா—பெருமைபொ
ருத்தியு—மணி மணிகளானவை—குயிற்றி—பதிப்பட்டு—மினிக்—வி
ளக்காதின்ற—மாடத்து—மாளிகையின்மேல்—ஒளியு—அடைகின்ற—
துவிற்கொழிகள்—சீலைக்கொழிகளானவை—உம்பு—தேவரது—உலகு
உலகத்தை—எய்தி—அடைத்து—பைய—பசியு—தருவின்—சம்பக்கத்தருவி
ளமேல்—மேலும் அடைத்தருவியு—பல்லவம்—புளிக்கை—உயிர்த்து—
சன்று—வளர்—வளர்விற—வல்லி—கொழுகளானவை—புறத்தின்ற—
புடர்த்துக்கு—காரணமாகிருக்கின்ற—கொழுக்கொம்பென—கொழுகொம்
கள்போல—வயங்கும்—விளங்கும்—எ-று. (இதுகுறிப்பணி) (சுருத்த)
மணிமாடத்திற்குடைய கொழுகளானவை சம்பக்கத்தருவின் சீழ்வளர்
கொழுகொம்பெனவருக்கும்—என்பதாம். (உ.உ)

திங்களுல்வாரமுதருஞ்செவ்விறுக்கொணலு
வங்குமுமேனியொடு மின்னிரிக்கலாகா
மங்குறவழிவெண்கொடியுலாநனினுமணியால்
வெங்குதொசெயமாடபிசைவேற்றியலாகா

(இ-ள்) மணியால்—மாணிக்கங்களால்—வெந்திறு—குரியவிசைக்கை
செயு—செய்கின்ற—மாடபிசை—மாணிக்கையின்மேல்—திங்களும்கந்தி
ரனும்—வல்லாரமாதரது—முகமும்—முகமும்—செவ்விறு—அழகினாலே—
தெரிக்கொணலு—வேறுபடுத்தப்படாவாம்—அம்—அழகினாலே—கறு
மும்—விளக்காதின்ற—மேனி—(அவர்) சீரமும்—மின்—மின்னிக்கொழி
யும்—பிரிக்கலாகா—பிரிக்கப்படாவாம்—மங்குல்—மேகங்களானவை—
தவழி—(மேலே) தவழுகின்ற—வெண்கொடியும்—வெள்ளைக்கொடியும்,
வாணியும்—ஆகையாகக்கூடும்—வேறு—வேறு—அறியலாகா—அறிய

பட்டாவாம்—எ-று. (இதுபொதுமையணி) (சுருத்த) சந்திரனுக்கொ
ண்கள்முகமும் மின்னலும் பெண்களுடையமேனியும்வெண்கொடியும்
ஆகையாகக்கூடும் வறவினாலேறுபடுத்தப்படாவாம்—எ-று.

சந்தரதுதமென்புகை தவழ்த்திலமெங்கும்
பந்துபயில்கொதையர் பதம்பொனணியாவு
மைந்தருவியன்சீனை மணிதந்தரத்தன்றோ
வந்துகசியேற்பவார் மகிழ்ந்திடவழங்கும்.

(இ-ள்) சந்தம்—சந்தனக்கட்டைக்காது—நறு—மணமுள்ள—மெல்—
மென்செயு—புகை—புகையானது—தவழ்த்த—படித்த—விலமெங்கும்—மே
ல்கிடெங்கும்—பந்து—பந்தாட்டத்தில்—பயில்—பழகுவின்ற—கொதையர்—
மாந்தரானவர்—பதம்பொன்—பசியபொன்னுலாபியு—அணி—ஆபா
ணக்களைபும்—பாவும்—மந்தெல்லாவதையும்—ஐந்தரு—பஞ்சாதருவினா
டையு—சீயன்—பெரிய—வினை—கிளைகளில்—அணிந்தனர்—வெய்தார்—
அவற்றோ—அதனாலன்றோ—வந்து—(தம்பிடத்து) வந்து—வரப்பவர்—
இரப்பவர்க்கு—கெழி—மகிழும்படி—கனி மிகுதியாக—வழங்கும்
விரும்பப்பட்ட வந்தைக் கொடுக்கும்—எ-று. (இதுசிறப்பணி) (சுருத்த)
ஏதுகுறித்தனமையால் ஏதுத்தம் குறிப்பணி (சுருத்த) மேல்கிடெத்
பந்து விளையாடுகின்ற பெண்கள் ஆபாணமுகையு வறவைக கழந்திப்
பஞ்சாதருக்களில் அணிந்தனர் அதனாலல்லவோ அதற்குக்கசியர்க்கு
கருக்கு சகின்றன என்பதாம். (உ.ச)

இதுவும் கீழிலிருந்தம்.

வாய்த்தமின்கை மருங்கயரக்கிவிசை
போத்திடாமலுருமலர்புங்கவன்
சாத்தனிக்த தமனியக்குளிறென
வேத்துவெம்முலைப் பாரமியற்றினான்.

(இ-ள்) மலர்—தாமரைப்பூவிலிருக்கின்ற—புங்கவன்—தான்முக்கடவு
ளானவன்—மின்—மேகத்தின்கண்—வாய்த்த—பொருந்தியு—மின்னி—
மின்னிக்கொழுகை—மருங்கயரக்கி—மருங்கயரக்கி—பேரந்திரம்
லன்றோ—(அம்மேகத்தின்கிடப்பேசு) போகாதுருத்தந்தர்களோ—சாந்து—
சந்தனத்தை—அணித்த—பூசிய—ஏந்து—சுமக்கப்படுகின்ற—வெம்—விரு
ப்பஞ்செய்கின்ற—பாரம்—பாரமாகிய—முலை—முலைகள்—தமனியக்குள்
றென—பொன்மலைபோல—இவற்றினுள்—(அருருக்கு) உண்டாக்
கினான்—எ-று. (இதுபயின்ற குறிப்பணி) (சுருத்த) பிரமேதவனு
வன் மின்னல்களைப் பெண்களாகி அம் மின்னல்களாகிய பெண்கள்
மேகத்தில்கொல்லாமலிருக்கப் பொன்மலைபோலே நன்முலைகளைப்
படைத்தான் என்பதாம். (உ.இ)

வெங்குதெடர் மேலையதேற்பபரி
தவருவன்குளம் பிறந்திட்டவன்

தொகைகொண்டபழந்தெள்ளமுத்கிதும்

பகைமெய்து மறுபின்பாப்பெலாம்

(இ-ள்) வெம்-வெவ்விய—கதிர்-கிரணங்களைப்புகுடைய—கடர்-சூரியனா
வன்—செவிய-தங்கிய—தேர்-தேரியுடைய—பரி-குறிகைகளுடைய
பு—வல்-வலிமை—தககு-தங்கிய—குளமலில்—குளம்புகளாலே—தகர்
கிட்டன—உடைத்தனவாகிய—தெங்கின்—தென்ன மரங்களுடைய—
ஒள-ஒளிய—பழம்-கனிகளினது—தென்-தெளிவுபொருந்திய—அமு
தகனினால்—தீரினாலே—மறுகின்—விதிகளினுடைய—பாப்பெலாம்—விரிவு
கொல்லாம—பங்கம்—சேராகலே—எய்தும்—அடையும்—எ-று.(தெ
நிற்கும் சூரியமண்டலத்திற்கும் தொடர்பு கற்பித்ததால் தொடர்பு
விரிதையணி) (கருத்து) சூரியனுசேரிப்பூட்டியருகிறகளுடையவன்
தாற்குளம்பால் உடைபட்டதேங்காம்களின் தீரினால் விதிகள் சேறமட
பும் என்பதாம் (உரு)

சிலவுவெண்கதிர் தீன்மணிமாடமேம்

குலவுபாதி மதியைமென்கொம்பனார்

சிலைகொள்வாணுதல சேர்த்தியவழிபடல

ருல்கமேத்தா முவாமதியென்பதாம்

(இ-ள்) சிலவு—நிலவவச்செல்கின்ற—வெண்கதிர்—சந்திரனுடைய—
மணி—மணிகளாகிய—தீன்-தீண்ட—மாடமேல—விட்டிதன்மேலே—குல
வு-விளங்குகின்ற—பாதிமணியார்—பாதிசந்திரனார்—மெல்—மெல்லிய—
கொம்பனார்—பூங்கொம்புபோலவார்—சிலை—விலவழலுக்கை—கொள்
கொண்டவர்—வாள்-ஒளிபொருந்திய—நதல்—(தமது) தெற்றியோடு—
சேர்த்திய—கட்டிட—ஆடவர்—(அதுகண்ட)நாயகராவார்—உலகம்—உயர்
ந்தோரால்—வந்தார்—துதிக்கப்படுகின்ற—உவாமதிபூரணச்சந்திரன்—
என்பார்—என்றுசொல்லுவார்—எ-று.(இ-து பொதுமையணி) (கருத்து)
விட்டிதன் மேலிடத்தலாவிப பெண்கள் பாதிச் சந்திரனைப் பிடித்துக்
தற்களுடைய தெற்றியோடுசேர்த்த அதுகண்ட கணவர்கள் பூரணசந்திர
னொன்று சொல்லுவார்கள் என்பதாம் (உரு)

புலவுக்கிப் புணர்முலைமாதந்த

நிலவுபூத்தி லாடவர்க்கல்ல

நலமவினத்தனர் காணவென்றமந்தயின்

நிலையெடுமல்லக் கலையெனச்சேர்த்துவார்

(இ-ள்) ஆடவர்—கணவரானவர்—புலவு—பேண்கை—நீக்கி—தீர்த்து—
புணர்-தெருக்கிய—முலை—முலைகளைப்புகுடைய—மாதர்—கமலிரது—நிலவு
சந்திரிகைபோலவிளங்குகின்ற—பூ-அழகிய—தகில்-ஆடைய—நீக்க
லும்—அவிழ்த்தலானில்—காணி—வெட்கப்பட்டு—நலம்—உகலையே—வி
னத்தனர்—(அவர்க்கு) உண்டாகக்கிவராம—வெள்—வெள்ளிய—தகில்
தின்—சந்திரனார்—கலைய—நிலை—மெல்—மெல்லிய—அக்கலையென
அவ்வாடையெனதுகினைத்து—சேர்த்துவார்—(அவர்-அவையிலே) சேர்ப
பார்—எ-று (இது நிலைவழிபடையென்பதாய்க்கவணி) (கருத்

து)கணவரானவர்கள் தங்களு மாதர்கள்லைய அவிழ்த்தமாத்திரத்தின்
அமமாதர்கள் வெட்கித் தங்கள் கலையென்று சந்திரகலைய அன்றைய
சேர்ப்பார்கள் என்பதாம் (உரு)

பொறுத்தருதனம் பூஞ்சிலம்பார்ப்பறக்

கரத்ததம்முயிர்க் காதலர்பாற்செல்வார்

நிருந்துவழிமுதல் திவகளைன்றநிலா

வருந்தவந்த புள்ளாத் தவ் துறையால்

(இ-ள்) அனம்—அன்னக்களானவை—பொறுத்தாது—(அம்முதில்)
அடையாநிருக்க—பூ-அழகிய—சிலம்பு—சிலம்புகள்தா—ஆப்பு—ஒசை
யானது—அத-தீங்கும்படியாக—கரத்து—மறைத்து—தம்முயிர்-தம்மு
யிர்போலும்—காதலர்பால்—அன்பரிடத்தா—செல்வார்—(மென்ச) செ
ல்லுகின்றமங்கையரது—தருத்து-நிருத்தமாயிய—வாள்-ஒளிபொருந்தி
ய—முதம்—முதத்தை—திவகளைந்து—சந்திரனொன்றுகினைத்து—அ-
லா—அதனதுநிலை—அருந்த-உண்ண—வந்த-வந்த—புள்-சுகோரகை
ளானவை—ஆர்த்த-ஆர்த்த,அலர்-அலர்—மென்செய்த—எ-று.
(இதுமுத்தையச் சந்திரனொன்று மயக்கலால் மயக்கவணி) (கருத்து)
நாயகமரிடத்தமறைத்து செல்கின்ற மாதர்கள் முகத்தைச்சந்திரனென்
வெண்ணி அச்சந்திரனாகிய உண்ணவந்த சகோரகைளானவை
சத்தித்து அவரை வெளிப்படுத்தியவா துறையாம் என்பதாம் (உரு)

மலயமாலய னுண்டமணிக்குவைக்

குலவுவார்கட வேற்சொலிறகுற்றமே

யவகிப்பல்லனஞ சேர்த்தியவாவண

முலகமுண்டருண் மால்வாடுருக்குமே

(இ-ள்) மலயம்—பொதியமலையிசிருக்கின்ற—மாதவன்—அச்சந்திரமு
னியானால்—உண்ட—குடிக்கப்பட்ட—மணி—மணிகளது—குவை-கட்ட
த்தையுடைய—குலவு—கலையாகிய—வார்-கெடிய—கடல்-கடல்—அ
லகில்-சணக்கில்லாத—பல்லவம்-பலவகையாகியவளங்கலையும்—சேர்
த்திய—(கண்ணாள்) அடக்கிய—ஆவணம்—கடைக்கு—தேர்-ஆப்பென்று—
சொல்லின்-சொன்னால்—குற்றமே—(அச்சொல்)குற்றமேயாம்—உலகம்—
உலகத்தை—உண்ட—குள்-விளங்கியருளிய—மால்-திருமாலினது—வசி
து-வயிற்றை—எக்கும்—(அது) ஒத்திருக்கும் (ஆகலால்)—எ-று.
(இது செய்புட்குறியணி) (கருத்து) கடலைக் கடைக்கு ஆப் பென்று
சொன்னா குற்றமாம் அக்கடை திருமாலவயிற்றை ஒத்திருக்கும் என்ப
தாம். (உரு)

நீதிமாவண நித்திலப்பந்தருட்

சேடிக்கம்பலையாலிசைசேட்கிலார்

பாடல்வாண்பொடு காணம்பகர்த்திடக்

கோடலெய்வார் நிவருவாறுயின்பெழ

(இ-ள்) நீயும் நன்மருக்கின்ற—நிதிலைப்பந்தருள்—முத்தப்பந்தல்களிலுள்ள—ஆலணம்—கடைகளிலே—பாடல்—பாடுதலையுடைய—வண்ணொடு—வண்ணங்களோடு—நானல்—கஸ்தூரியை—பகர்க்கிட—(நிதந்தல்) விதம்—சேகில—(அப்போதும்) நீயாக—தம்பலையால்—(களையு) வெளியிலுலே—இளைசு—(அப்பாடல்) ஒலையை—சேகிலை—சேகிலை—நுமாகி—விதை—நிறுக்கப்பட்டபொருளிலே—குறை—யா—கொருகுதலையும்—இவ்வுதே—இல்லையென்றவினைத்து—கோடலெய்வார்—வினைக்குக் கொள்ளுதலார்—எ-று. (இதுகஸ்தூரிக்கும் வணங்குதல் விசேடக் கோணமுமையால் பொதுமையணி) (கருத்து) கடைகளிலே வணங்குதலுள்ள கஸ்தூரியை நிறுத்துதலிற்கு நிறைகுறை யில்லையென்று கொள்ளுதலர்கள் என்பதாம். (க.க)

குளிர் பளிக்குநீன்மாட்கொடிசைவான்

வெளிமுகட்டுயர் வெண்மதிதோய்வான்

பெண்ணிக்கொள்வெண்கதிர் வெண்மையொழித்திட

நளிகொடள்ளவை நக்குவபோன்றவே

(இ-ள்) குளிர்—குளிர்ச்சிபொருந்திய—பளிக்கு—பளிங்குலாகிய—நீன்—நீன்—மாடம்—மாளிகைகளிற்குட்டிய—கொடிகள்—கொடிசைவான்வான், வெளி—ஆகாயவெளியினது—முகட்டு—முகட்டின்கண்—உயர்—உயர்ந்த, வெண்மதி—சந்திரனை—தோய்வான்—தடவுவான்—ஒளிசூரியனிலிருந்து, கொள்—(தம்மேற்) கொள்ளப்பட்ட—வெண்கதிர்—உண்ணிநுணர்ந்தாலாகிய—வெண்மை—வெப்பத்தை—ஒழித்திட—நீக்கும்படியாக—எ-று. (பெருமையை—கொள்—கொண்ட—தண்—குளிர்ச்சிபொருந்திய—கலாத—(அச்சந்திரனிடத்துள்ள) வழுத்ததை—நக்குவ—நாக்குகின்றவர்க்கு—வான்—பொன்றவே—ஒத்திருந்தன—எ-று. (இது பொருட்டற் குறிப்பணி) (கருத்து) சந்திரனை ஆளவிய கொடிசை—வெண்கதிர்க்காகவக—கொடத் தண்கதிரை நக்குவபோன்றித்தன என்பதாம். (க.உ)

பத்திமாடமணிக்கொடியாணுவின்

மெய்த்தழும்புறக் கைவரவெண்கதிர்

கைக்கலங்களிற் காளித்தியமடி

வைத்திருந்து தாலாட்டுதன்மாணுமே

(இ-ள்) பத்தி—ஒழுங்காயுள்ள, மாடம்—மாளிகையினது, மணிக்கொடி—கிலக்கொடியானது—பாணுவின்—சூரியனது—மெய்—உடம்பிலே—சமுதாய—தழும்புபொருந்த—கைவரவால்—தடவுதலால்—வெண்கதிர்—அச்சுரியானவன்—காளித்தியை—காளிந்தயென்பவனை—ஒத்ததலால்—நீன்—கைகளினம்பத்தி—மடி—மடியினமேல்—வைத்திருந்து—வைத்துக்கொண்டிருந்து—தாலாட்டுதல்—தாலாட்டுகிறதை—மாணும்—ஒக்குபது—எ-று. (இதுபொருட்டற்குறிப்பணி) (கருத்து) கிலக்கொடியானது சூரியனைத் தடவுதல் சூரியன் தன் மகளாகிய காளித்தியை தாலாட்டுதல் போலப் பிறுத்து என்பதாம். (க.க)

யாணாமேய் விரவியநன்பகற்

காணுதோழிந் கண்ணுகளனுமிழி

கொணுவெண்மணிக்கொண்மையெழிற்புறம்

வாணனாழலருமெயின்மணுமே

(இ-ள்) இவ்விபெ—சூரியனை—கண்பகல்—நடுப்பகலிலே—காணுவதோறுமயபாக்குத்தோறும்—கண்ணு—எரிந்து—கணல்—கொருப்படை—உமிழ்—சொரிகிற—புறம்—புறத்தையுடைய—கொணு—அழியாத—வெண்மணிசூரியபகரத்ததாலாகிய—யாணார்—தச்சாஸ்—மெய்—விழும் பிச்செய்யப்பட்ட—கொம்மை—வலையமாகிய—ஒயில்—மதிலானது—வாணன்—வாணசூரனது—குழி—(சோலிதபுரத்தைச்) சூழ்க்க—தீரமுல்—மிகுந்தநெருப்புமயமாகிய—எயில்—மதிலை—மாணும—ஒத்திருந்தும்—எ-று. (இது உவமையணி) (கருத்து) சூரியபகரத்த கற்களாற்செய்த மதிலானது சூரியனைக்கண்டக்கிணர்க்கல்லால் வாணசூரன்கோடலையிலுக்கும் என்பதாம். (க.ச)

உள்ளமொன்றுதன் காதலரோதிய

கள்ளநேயக்கலையின்வாய்மையை

வள்ளவாயமுதுண்டுவளர்மடக்

கிளவொழல்லக் கிளத்தலுநாணுவர்

(இ-ள்) (உள்ளமொன்று தனதுமனப்பயி—தம்—தம்முடைய—காதலர்—நாயகரால்—ஒதிய—சொல்லப்பட்ட—கள்ளம்—(தமிழருவருக்குள்ளே) மறைக்கத்தக்க—நேயம்—அன்புபொருந்திய—கலையின் புணர்ச்சியினுடைய—வாய்மையை—சொல்லுதலை—வள்ளவாய்—கிளவந்தினிடத்தேதக்கிய—அமுத பாலு—உண்டு—குடித்து—வளர்—வளர்கின்ற—மடம்—இளமைபொருந்திய—கிளவோ—கிளிகள்—மெல்லமெள்ள—கிளத்தலும்—(பிறையிற்) சொல்லுதலும்—நாணுவார்—(மற்கையர்) வெட்கப்பட்டு—எ-று. (கருத்து) தங்கள் புருஷர்கள் சொல்லிய புணர்ச்சிக்கொற்களைக் கிளிகள் சொல்லக்கேட்டு மாதர்கள் காண மடைவார்கள் என்பதாம். (க.இ)

வாணிலாமணி மாடத்தொளிக்கொணமக்

காணுகென்பதர் மெந்திழகண்ணுநீழிப்

பூணுவாழலை யார்புல்லியின்மையி

வாணிலின்று கைசமுக்கோட்டுவார்.

(இ-ள்) பூண்—ஆபரணங்களை—உலாம்—புரளுகின்ற—பூலையார்—கொண்கையுடையமகளிரானவர்—வான்—காணுபொருந்திய—நிலாகணி—சந்திரகார்த்தியை—மாடத்து—விட்டிலுள்ளே—ஒளித்துமறைத்து—எனம்—என்களை—காணுகென்பவர்—காண்பிராகவென்ற கணவரது—மெய்—உடம்பினது—நிழல்—சையை—கண்ணுநீழி—கண்டு—புல்லி—அச்சாயலைத்தழுவி—இன்மையின்—கைக்கப்பட்டாமணி—நாணி—வெட்கப்பட்டு—நின்று—நின்று—கை—கைகேயோடுகையு—முகம்—முகத்தை—கொட்டிவார்—களைப்பார்—எ-று. (இதுமயக்கமணி) (கருத்து) நிலாமணிமாடத்தொளித்துக்கொண்ட கணவர்களுடைய நிழலைக் கணவரென்று தழுவிமாதர்கள் காணமடைவார்கள்—எ-று. (க.ஈ)

செந்தமிழ்நாட்டின் சிறந்த மருந்து

(இ-ள்) அருளினைது - கருணையினது - உறையுள் - விடர் புள்ளவன் - நல்லறத்தின் - நல்லதருமமாகிய (புலியி) னது - வேலி - வேலியாயுள்ளவன் - சொல் - தூல்களாலே - தெருளுது (பலவகைப்பொருள்களையு) அறிந்த - கல்வி - கல்விக்கு - தெய்வம் - செய்வதன்மை பொருந்திய - மாக்கடல் - பெரியகடலாயுள்ளவன் - குறை - ஒலிக்கின்ற, கடல் - கடல் - போல - புவி - பூமியிலுள்ளோரால் - புகழ் - புகழப்படுகின்ற - குணம் - நற்குணங்கெல்லாம்சேர்ந்த - குன்றம் - மலையாயுள்ளவன் - கடர் - ஒளியையுடைய - எரி - நெருப்பானது - தவழ் - தவழ்கின்ற - அலங்கல் - மாலையைத்தரித்த - வேல் - வேலையுடைய, அரசர் - பகையரசராகிய (யா) னைகருக்கு) ஏறநூன் - ஆண்டிக்கம்போல்பவன் - எ - று. (கருத்து) (கரு) பைக்குவிடானவன் தரும்த்திற்கு வேலியானவன் கல்விக்குக் கடலான் லென - இத்திற்குக் குன்றுவன்பகை மன்னர்க்குச் சிங்கமானவள்ளன் பதாம்.

(கஉ)

நகரப்படலம் - முற்றிற்று.

செவமயம்

அன்னத்தைகண் ணுற்றபடலம்.

அஃதாவது - நளமகாராசன் அன்னத்தைக்கண்டதாம்.

கவிநிலைத்துறை

இன்னதன்மையாகியவேந்தெழிறவனிடோன்
மன்னர்மன்னவன்மாணெழில்வன்கடல்க்கேட்டுக்
கன்னலஞ்சுவகவிக்ந்தசெற்றமயத்தியென்னும்

பொன்னங்கொம்பணன்மயலொண்டுவகதும்புலம்பும்

(இ-ள்) கன்னல் - சர்க்கரைப்போல - அஞ்சுவை - மதுரக்கனவயி னுலே - கனிந்த - முற்றிந்த - சொல் - சொல்லையுடையதமயத்தியென்னும் - தமயத்தியென்கிற - பொன்னங்கொம்பணன் - கற்பசப்பூன் - கொம்பு போல்பவன் - இன்ன, இப்படிப்பட்ட - நன்மயனாகிய - குணநிசயங் கையுடையவனாகிய - ஏந்து - (பூமிபாரத்தை) தூங்கு கின்ற - சுழில் - அழகும் - இனி - வசிகமையும்பொருத்திய - தேள் - தேள்களை யுடைய - மன்னர் - அரசர்களுக்கு - மன்னவன் - அரசனுடையது - மாண் - குணங்கொண்டும் - எழல் - அழகினது - வகை - வகையாகிய - நலம் - செ ல்வதையும் - கேட்டு - (அறிதோர்கொல்லக்) கேட்டு - மயலொடும் - மயங்குகலோடும் - உவகலும் - இளந்தோறும் - புலம்பும் - புலம்புகுள் - எ - று * கொலகாம்பியம் - வினையியல் - உயி - க்கு பல்லோர்படர்க்கே

அன்னத்தைக்கண் ணுற்றபடலம்.

௨௫

முன்னலைக்கண்மையவயின் மூன்றுவிகழங்காலத்துச் - செய்யுமென் னுக்கினையொடுகொள்ளா, இவ்விதையாற்புலம்பும் என்றதுபுலம்புவா ன் - என்றபிற்பு (கருத்து) தமையத்தியானவன் நளனதுகுணநிசயங்க ளைக்கேட்டு, மயலுற்றுபுலம்புவான் - என்பதாம். இதுமுதல் - ௬ பரட் ல் தமையத்திகாமச்செய்வகைதல்

(க)

தாத்தோர்கினவன்கி கண்படுகுழற்றைய
சேகமற்றதன்னெழிற்கிணையா மெனவெண்ணி
யாதாத்தின்வேளாணையிப்பரிவாநெஞ்சதனைத்
தூதுகிட்டனடோன்றல்பாற்றாநதனெயிரிடை.

(இ-ள்) இனம் - கூட்டமாகிய - வண்டி - வண்டிகளானவை - தூது - மலர்ப்பொடியை - அணைந்து - பூசி - கண்டபி - தூங்குகக்கிடமான - குழில் - கூந்தலையுடைய - வையல் - தமையத்தியானவன் - ஏதமற்ற - குற்ற மற்ற, தன் - கனது, ஏழிற்கு - அழகுக்கு - இணைமென - இவனாழகு குதியாமென்று - எண்ணி - பிணைந்து - தாத்தின் - ஆசையினாலே - வேள் - மன்மதனது - ஆணையில் - தக்கினையிலே - பரிவம் - தங்காநின் ற - நெஞ்சதனை (தன்) மனத்தனது - தூது - தூதர்க்கு - மான்மற்பால் - அரசனிடத்திலே - விட்டவன் - அதுபிழைவனாகி - னாயில் - நித்திரை வாய் - துறந்தன - யிழந்தான் - எ - று. (கருத்து) தமையத்திதன்மனதை நளனிடத்துத்தூதுகிட்டனை அதனாலித்திரையையிட்டான் - எ - ம. ()

மின்னிலங்குமேனளன்பெயர்கேட்டிமெலிழவாந்
பொன்னின்வார்கழல்விதர்ப்பார்கொன்போவைபோந்து
மன்னியாரிலுமவந்தியர்கிடதனெயெதெடுப்ப
மன்னவன்புகழ்கேட்டலம்புகழ்குற்றயரும்

(இ-ள்) மின் - மின்னல்போல (இலங்கு) விளங்காநின்ற - வேல் - வேலையுடைய - நளன் - நளமகாராஜனது - பெயர் - நாமத்தை - கேட்டி - மும் - கேட்கவேண்டுமென்கிற - வினாழவால் - ஆசையினாலே - பொன் னின், பொன்னாலாகிய - வார் - நீட்சியொருந்திய - கழல் - விடக்கழலையு டைய - விதர்ப்பதோன் - விதர்ப்பதேசத்தாருடையவரசனது - போ வை. பெரியசபையினிடத்தி. போந்து (அவனைத்தொழுதற்குச்செங்கி ன்றவன்போலச்) சென்று - மன்னியாரினும், அரசர்பலரினும் - வந்தி யர் - புகழ்மேலோரானவர்கிடதன் - கிடததேசத்தரசனை - எத்தெயிப்ப - அதிகமாகப்புகழ - அழிவன், அப்படிப்புகழ்பெற்றவரசனது - புக ழ் - கிரத்தியை - கேட்டதும் - கேட்டவளவிலே - புளகம் - மெய்மையிற் சிசித்தலை - உற்று - இயைந்து - அயரும் - (தமயத்தி) வாயுவான் - எ - று. (கருத்து) தமயத்திதன்கிடையின் அவையிற்சென்றுவந்தியர் நள னைப்பிழைக்கேட்டு வருந்தியவாள்என்தாம் * கொல்காம்பியம் - வார்த ல்போகெல்லா - நுறந்துகொடு கொடுமையுஞ்செய்யும்பொருள் (உ)

அறுசீர்க்கழிநெடிதழ், விருத்தம்,
அருக்கையொழியாமன்னிலாடவற்றெரிநிதிவன்னுக்
கன்னஞ்சுழுவாரம்மனர்க்கொருகுற்றங்காட்டி.

இன்னஞ்செய்வல்லு. பிறந்தண்டார் நளனலா தில்லையென்று
மனங்கனித்துரைப்பக்கேட்டுமம்மாநேரயுழக்குமாதோ,

(இ-ள்) அங்கனே - மன்மதனை—ஒழியா ஒழித்து—மன்னிவந்த
பிழிசென்—ஆடவன்—ஒருகாணைய—மகிழ்ச்சி—ஆராய்க்கெடு
ங்கொண்டுசொல்லி—கனம் - கனம்பொருந்திய—குழையவரால் காத
ணியையுடையமகளிராமல்—மன்னர்க்குமற்றையர்க்கு—இவர
நுருற்றம் ஒவ்வொருகுற்றத்தை—காட்டி - சொல்லித்து—இன்னஞ்
ய்கூட்டஞ்செய்கின்ற—வண்டு - வண்டிகளானவை—இயிரும் - ஒலிக்க
ப்பெறுகின்ற—தன் - குளிர்ச்சிபொருந்திய—தார்—மாலையையுடைய—
நளனலாது—நளராஜனல்லாமல்—இல்லையென்று (ஒருவனு) யில்லையெ
ன்று—மனம் ; நெஞ்சத்தில—எரித்து - மகிழ்த்து—உரைப்ப (அவர்)
சொல்ல—கேட்டு(தான்) கேட்டு மம்மா—மயக்கமாயிய—நேரய் , நேரபி
லே—உழக்கும் (தன்) பந்திவருந்துவான்—எ-று இலக்கணக்கொத்து
ஒழியியலயாக அ-அந்நிகுவிவருமாழிப்பொருளை யின்மை பிறிதா
றையிறுனொன்றுக்கும்—இவ்விதிநூல் அங்கமெலான் அந்கன் என்றாயி
ந்து (கருத்து) எனே அழகுள்ள—என்னுமாதர் சொல்லக்கேட்டுத்
தமயந்திவருந்துவான் என்பதாம். (ச)

பாணவாயகமுதிர்த்துவிடபெழஞ்சிதவிவரை

தாளாதாமலாயிற்றுஞ்சுந்தன்பணைநிடதகாட்டி

எள்ளவளக்கேட்பாளபொலக்குகர்பாணிபுலங்கேட்டு

டாளிமொய்யம்பின்னையெண்ணியணிமுலைகோக்கிச்சேரும்

(இ-ள்) பாணை பாணைகளானவை—வாய - பொருந்திய—கமுதில்—பா
க்குமரத்தின்மேலே—தாவி - பாய்த்து—பரி—குழைகளிலுள்ள—பழம்—க
ளிகளை—சிதறி—உசித்து—வாரை - வாரைநினைகளானவை—தாள் - தா
ள்கையையுடைய—தாமரையில—தாமராமலர்களிலே—துஞ்சம்—தூஞ்ச
ம்பெறுகின்ற - தன்—தண்ணிய—பனை - கழனிகளையுடைய—விடதகாட்டில்
விடதேசத்தினது—என்வளம் - பெரியவளைத்தை—கேட்பாளபொல்
—கேட்பவளமோல—சூதர்பாள் (அங்கிருந்துவந்து) புகழுவோரிடத்து
—பிறுவன் அசனது—சீர்கீர்த்தியை—கேட்டு - கேட்டபிற்து—ஆளி
சிக்கம்போல்பவையுடைய—மொய்யம்பு - தோள்களையுடைய—இன்ன
னத்தை—எண்ணி - லிளைத்து—அணி—ஆய்—அண்களையுடைய—முலை
(தன்) முலைகளை—கோக்கி—பார்த்து—சோரும்தமையந்தியானவள்—வா
டுவான்—எ-று. (இதுபிரிதினவிற்கியணி) (கருத்து) தமயந்திபுகழாவா
பத்துநிடதகாட்டி வளக்கேட்பவளபொல நளபுகீர்த்தியைக் கேட்டு அ
வனைச்சேரக்கனங்களைப்பார்த்துவருந்துவான் என்பதாம். (ச)

ஒவியத்துறைகையோவொருவனை நேருண்வரை

காவலனொருவர் மந்திரைகனலிசீட்டிக்கென்னத்

தாவருமெழிவிந்தோட்டத்தாமக்களனுமாக

மேவாவினிதினோக்கி மெயம்மயிர் பொடிக்கும்மன்றே

(இ-ள்) ஒவியம்—சித்திரவிக்ந்தையினது—தறை—வழியிலே—ளை
போய - வல்லவனாகிய—ஒருவனை - ஒருவனைப்(பார்த்து)—உருவின் -
அழகினுலே—மிக்க (யாவரிதும்) மேம்பட்ட—காவலனொருவன் - ஒரு
அசசுமாரனையும்—மந்திரை - வேறொரு—கன்னி—கன்னிகையும்—
கீதிட்கென்ன—நியெழுதுகவென்றுசொல்ல - தாவரும் - வருத்தஞ்சே
ர்தளில்லாத—எழிலில் - சித்திரச்சாலையிலே—கோட்ட (அவ்விருவர்
தவங்களையும) னெழுது—தானும் (விரும்பிய) தானும்—அந்நளனுமா
க(விரும்பப்பட்ட) அந்நளராஜனுமாக—மேவா - பொருத்த—இனிதின் -
இனிதாக—கோக்கி—பார்த்து—மெய் - உடம்பிலுள்ள—மயிர் - மயிர்க
ளானவை—பொடிக்கும் - சிலிக்கப்பெறுவான் (தமயந்தியானவள்)—
எ-று (கருத்து) சித்திரனெழுதுகொடுத்த இருபடங்களையுர் தமயந்தி
பார்த்துப் புளகமடைந்தான் என்பதாம். (ச)

வள்ளற்றாகலந்தன்னில் வனமுலைகளைக்கவெண்ணு

முள்ளத்தாள்களவிற்காணு தொழித்தாள்களானோகாக்கு

எள்ளிற்குந் துயிலிகாணு நம்பொருள்காணுக்கொல்லோ

மெள்ளத்தாவிதியாற்கூட்டிச் செயலினை விலக்கலமோ

(இ-ள்) வள்ளல் - எளமகாரானது—தார்—மாலையையுடைய—அ
கலந்தன்னில் - மார்பினிடத்தே—வனம் சித்திரத்தையுடைய—முலை-
முலைகளானவை—கிளைக்க - அழுத்தாதிக்க—என்னும் (அவனை) இ
டைவிடாது நினைக்கின்ற—உள்ளத்தாள் - மனத்தையுடைய, தமயந்தி
யானவன்—கனவில் சொப்பனத்திலே—காணு - காணுகிருக்க - ஒழி
ந்தவாழ்க்கை—எனது—உளதோ—உள்ளதோ—இல்லை) காணு(முன்) கா
ணப்பொருள்க—கல்—கல்ல—பொருள் - ஒருபொருளை—கருவந்திராவி
னது—கனவில் - கனவிலே—கார்—செய்யப்பட்ட—துயிலிலித்தாள்களை
ல்—காணுக்கொல் (ஒருவன்) காண்பானோ—(வெனின்) (வீதியால்வழி
னுக்கட்டும் (அதனைக்) கூட்டுகின்ற—செயலினை (அந்நித்திரையின்)
செய்கையை—மெள்ளத்தான் - விரையாமலேனும்—விலக்கலமோ
(அசம்பவமென்று) விலக்கலமோ - ஆகாது - எ-று (கருத்து) தமயந்தி
நளனைக்கவிற்காணு தொழித்தாள்களில் கண்ணிற்காணாத பொருள்க
ளவிற்காணுது காணாதனைக் கணவிற்கண்டது விதிசுட்டஞ்செயல்
என்பதாம். (ச)

கட்புலனென்னுந் தாயகதவடைத்திதயமேய

வுட்புலனெடுக்கீரக்கி யுறுதுயிலென்னுதொழி

புருவஞ்சுருது வையேவையெழிறபொல்லுக்கட்டு

முட்டொதிபுச்சுத்தீட்செய்ய முளரிபொன்முகத்திகட்டிக்.

(இ-ள்) தாயகீர்த்துகளிகளைத்தாவிய—கட்புலனென்னும்கண்ணி
மைகலென்ற—மெய் - கதவுகளை—அடைத்து - சாத்திக்கொண்டு—
இதயம் - நெஞ்சமாயி (தன்விட்டுள்) மேய தக்கிய—உட்புலன்மனம்
னது—ஒழிக்க - அடங்க—கோக்கி—அச்சமயம்பார்த்து—உறு - அடைந்
து—துயிலென்னும் - நித்திரையென்ற—தொழி - பாக்கியானவன்—பு

டருலம் பறவையினமானது — சுழலும்—வட்டமிடப்பெறுகின்ற — வை
கூர்மைபொருந்திய—வேல் - வேலையுடைய—இறை-நளமகா ராசனா
ய—வழில் அழகினது—பொலிரு பெருக்கத்தை—முள் முள்ளுள்ளா
வே—பொரு நிறைந்த—பசு பரிய—தாள் - தண்ணையுடைய—செய்ய
முளரிபோல் செந்தாமரை மலர்போலும்—முகத்தினுட்கு முகத்தையு
டையதமயந்திக்கு—காட்டிம - காண்பிப்பாள்—எ-று. (இதுஉருவக்
ணி) (கருத்து) நித்திரையென்னும் பாக்கியானவள் எனது அழகைத்
தமயந்திக்குக்காட்டிவா ளென்பதாம். (அ)

தாமரைமுகங்கள் வாட்டிச் சுந்தரபரிக்காலத்தன்னிற்
காமர் வெம்பகனிப்டுத்த வண்ணமுங்கனவர்த்திர்தேகா
ரேழுமுவேணிந்கால மிரவுட்டித்தவாறுங்
தூமமென்கூத்தச்செவ்வாய் துடியிடைதுபாவன்றே.

(இ-ள்) தாமரை தாமரைமலர்களுையுடை—முகங்கள் - முகங்களை
—வாட்டி வாட்டச்செய்க்குவதென தண்ணிய—பனிக்காலம் - பனிக்
காலமானது—தன்னில் - உள்ளிலே—காமர் அழகிய—வெம்பகல் வெ
வ்வியபுகலை—ரீட்டித்தவண்ணமுயி - நீளவித்தபடியும்—கனவர் (கம்
முடையநாயகரினின்றும்—திர்த்தேகா நீக்கினமாதர் - ஏம் - மையலேஉ
று - அடைதற்குக்காரணமாகிய, விளிந்தாலம் வெயிற்காலமானது (ந
ன்னில்) கன்னிலே—இரவுஇரவை—ரீட்டித்தவாறும்—நீளவித்தபடியும்
—தூமம் புதைபோலும்—மெல்- மெல்லிய—கூந்தல் - கூந்தலையும்—
செவ்-செய்ய—வாய் வாயையும்—துடிஉயிக்கைபோலும்—இடை - இ
டையையும்—உடைய- தமயந்தியானவள்—துயர - துன்பப்படுகிறதற்கே
யாகும்—எ-று. (இது) அழகிய—எ-று. (கருத்து) பனிக்காலம்பகலை
ரீட்டித்தலும்—வேணிந்காலம் இரவை—ரீட்டித்தலும் தமயந்தி துயரப்ப
டத்தான் (க)

மணியெழுநவையேனா ல்மன்னவலியதற்றுத்துதிப்
பணவாவல்குச்செவ்வாய்ப்பைந்தொடிருண தூலாக
வணிகளரித்திமுத்தக்கோர்த்தனனாசர்சென்னி
தணிவறவினகுகும்பைமபொற்றும்மைத்தாளினுனே.
(இ-ள்) அரசர்-அரசருடைய—சென்னிதலேசுரிலே—தணிவற
ஓழிலில்லாமல்—விளங்கும் விளங்குகின்ற—என்பொற்றும்மை - பரி
ய பொற்றும்மை மலர்க்காடிய—தாளினால் அழகையுடைய (நளமகா
ராஜனுனவன்) அரசுபாம்பினது—தத்தி கருப்பள்ளிகளையுடைய —
பணம் பட்டம்போலும்—அல்குல் அரைமுன்புகத்தையு—செவ்வா
ய் செய்யவா யையும்—பைந்தோடி-பச்சை வரையால் உடைய
தமயந்தியினது—மணியெழுநவைய மணித் தூண் போலும்—தோளா
ர் தோள்களையுடைய களையாது—மனவலி தைரியத்தை—அகற்றும்
நீக்குகின்ற—குணமா னது—தூலாக இழையாக—அணி (த
ன்) அழகிலே—கிளர் விளங்கா நின்ற—கீர்த்தி கோத்திகளாகிய—ந
த்தம்- முத்துக்களை—கோர்த்தனை— (அவ்விழையிலே) கோர்த்தக

—எ-று. (இது குணத்திலுடையும்கீர்த்தியின் முகத்தையும் ஆரோபித்த
தால் உருவகன) (கருத்து) நளமகாராஜன் தளமயந்தி குணமே தூலாகவு
ம், தன்கீர்த்தியே முத்துக்களாகவும் கோர்த்துக்கொண்டிருந்தான் என்
பதாம், இதுமுதல்-மக-பாடல்களானது காமக்கூறல். (உ)

வனப்பினில்வென்றவேந்தையங்கொளுகாலமென்
கணந்நவனடிபிருங்கூந்தல்கருதியவிலக்கத்தப்பாத்
தனிப்பமடையாகவேற்கெண்ணினன்றாருஞ்சீர்தக்
குணக்குமென்கரும்பான்மேருயில்லியவெல்லுங்கோளான்
(இ-ள்) தாளம்—முத்துக்களானது—கிந்த - உதிரநின்ற—குணிக்
கும்—வளைக்கப்பட்ட—மென்கரும்பால் - மெல்லியகருப்புவில்லியுடே—
—மேருயில்லியை - மேருவையிலலாகக்கொண்டகடவுளையும்—வெல்
லும்—வென்ற—கோளான் - (பெருமையையுடைய) மனமதனுனவன்—
வயம்—வெற்றியை—கொளும் - கொள்ளுதற்கேற்கின்ற—காலமென்ற
கால(பிதுவே) யென்று—வண்டி - வண்டிகளின்னை—கனைத்து—ஒலித்
து—ஆமிரும்—ஏற்பெறுகின்ற—கூந்தல்—கூந்தலையுடையதமயந்தியா
னவள்—கருத்திய—(தன்னிலே) தறக்கப்பட்ட - இலக்கம்—குறியினின்ற
ம்—தப்பா-தப்பாத=தனி- ஒப்பற்ற—யடையாக—ஆயுதமாக—வனப்பி
னில்- அழகினுள்வென்ற (தன்னிலே) வென்ற—வேந்தை - நளமகாராஜ
னே—வேற்கு— (அப்படையால்) வெல்லுதற்கு—எண்ணினன் ஆலோ
சித்தான்—எ-று. (கருத்து) மனமதனுனவன் தமயந்தியைப்படையாக
க்கொண்டிருளானவெல்லலினைத்தான் என்பதாம். (யக)

அணங்கினுக்கணக்குசெய்யு மணிகளாஞ்சில்லோதி
குணக்கமழகுருதிக்கேவற் கொற்றவல்செவியுருமுன்
மணக்கமழ்தென்றாரேரோள் வாங்குபைக்கழைவிழங்கிள்
குணஞ்செவியப்பட்டதன்னேன் வன்மையார்குணிக்கற்பாலார்.
(இ-ள்) அணங்கினுக்கு - தெய்வமகளிருக்கு—அணக்கு வருத்த
த்தை—செய்யும் - செய்கின்ற—அணி-அலங்கரித்தலாலே, கிளர்விள
ங்காநின்ற—ஆம் - அழகிய—சில - பொன்வட்டத்தகட்டணிப்பொருந்தி
ய—இது—கூந்தலையுடையதமயந்தியினது—குணம்- குணமானது—கம
ழ்—காமுகின்ற—குறதி உதிரத்தையுடைய—வை - கூர்மைமொருந்திய
—வேல் - வேலேத்தாங்கிய—கொற்றவன், நளமகாராஜனது—செவி - கா
திலேஉருமுள் - அழகு, வதன்முன்பின—மணம் - மனமானது—கூ
ழ் மணக்கம்மெற்ற—தென்றல் - தென்றலாகிய—தேரோள் - தேவையு
டையமன்மதனால்—வருகு - வளைக்கப்பட்ட, பைக்கழவில் - பசியகரு
ப்புவில்லிலே—பூட்டி - ஏறிடப்பட்ட—குணம் குணமானது, செவி-
அமமன்மதன்) காதிலே—பட்டது - அடைந்தது—அன்னேன்—அப்படி
ப்பட்டமன்மதனது—வன்மை - வன்மையை—யார் - யாவர்—குணி
க்கற்பாலார் அளவுசெய்யவல்லவர்—எ-று. (கருத்து) தமயந்திக்குகுநி
சயமானதுளான் காதில்விழமுன் மன்மதனுனவன் விழ்பூட்டிம வல்ல
மையயாரசொல்லவல்லார் என்பதாம். (மஉ)

கல்விபின் துறைகையோயாவலன்றன்யாதிதே
வெருவென்னகெஞ்சின் வினாழவுதருப்புவில்லான்
மல்லம்புலனமுன் தும்கெவ்வதன்வாம்பில்கீர்த்தி
யல்கவிலையென் னுமாழி னுகுத்தாநின்றன்

(இ-ள்) கல்விபின் கல்விபின் துறை-வழியில்-—கையோய-வ
ல்லவனுதிய-—நான்நன்றனை - அரசு-—இன்னே - இப்போதே-—வெ
வெருவென்ன - வெல்லென்னென்றுகெஞ்சின் - (தன்) மனத்தில்கிழை
வது-ஆனகெண்ட-—கருப்புவில்லான் - கருப்புவில்லையுடைய (மன்ம
தனுளவன்) புலனமுன்றும் - உலகமுன்றையும்-—வெவ்வ (அதுவரையி
ல்) வெவ்வுசம்பாதிக்கப்பட்ட-—தன் - தனது-—மல்ல- உளம்பொருந்
திய-—வாம்பில் அளவெல்லாத-—கீர்த்தி - கீர்த்தியை-—அல்கவிலை-கருந்
திலெல்லாத-—ஆயென்னும் - சந்தேகமென்கிற-—அழியின் - கடனுள்-—
உருத்தமுருக்செய்து-—நின்றன்- (கிடைத்த) நின்றன் - ஏ-—அ- கரு
த்து) நள-—வெல்லையிருப்பதற் மன்மதனுளவன் தன்கீர்த்தியைச்சர்
தேகெட்டவிறசொரிந்து மயங்கிநின்றனளபதாம் (யக)

தன்னனாருத்தாநின்றன்குக்கத்தம்மையந்திமுலையும்தோர்வே
வண்ணநையுமுருக்கத்தம்மையெழுவதென்றம்மா
மண்ணமைமுழவுத்தோளான்மனவலிக்களசமாச
நேண்மலாவளியாதுமுதானப்பினந்தன்தே.

(இ-ள்) தன் - தன்னைய-—நா-மலர்த்தேனை - தனக்கும்துளிக்
ன்றகூந்தல் கூந்தலுள்ள - தமையந்தி - தமையந்தி னுடைய - முலையும்
-முலையும்தோர் - தோர்க்குரிய-—வேல் - வேலைத்தாய்கிய-—அண்
னல் - அண்மையான-—புயமும் - தோள்களையும்-—கூட்டும் - சேர்
க்கும்-—விதி தெய்வத்தினது-—வலி - நிறைப்பானது-—அழகிற்று - மய
னுடைத்தாயிற்று-—மன் - துடைத்தல்-—அமை - அமைந்த-—முழவு-ம
த்தன்ம்தோலும்-—தோளான் - தோள்களையுடைய அய்வாசனது-—ம
னவலி - வலியுமாயி-—கவசம் - கவசமானது-—மாரன் - மன்மதனது-
—மெல்லிய-—மலர்வாளியாது - பூவம்பினுளும்-——அ-—அ-—அ-—அ-
—பிளந்தது கிழித்தது-—ஏ-—அ- (கருத்து) தமையந்திமுலையும்தோர் நள
னிருதோள்களையும்சேர்க்கும் விதிவசம்வலுவையுள்ளது நளனதுகை
ரியமாயி மனகவசமானது மன்மதனானத்தரிநிழித்தனளபதாம்.

தேக்கும்முதுளவினாதுநா முகத்தேவந்

தாக்கருவ்காமமென்மை தரிக்கெலாதுகாண்பு

வாங்குண்ணையிற்றன்மென்ன மலர்வாயில்வழிந்தர்மன்

வீண்கருநிழலிற்றேன்று மதனெவ்வாதுநிற்கும்.

(இ-ள்) தேன் - தேனது-—கமழ்மணக்கப்பெற்ற-—துளவினாது
ம் - துளவிமையையுடையகடவுளும்-—நா-—நா-—நா-—நா-—நா-—நா-—நா-—நா-
வ்களையுடையகடவுளும்-—நா-—நா-—நா-—நா-—நா-—நா-—நா-—நா-
தாங்குதற்குரிய-—காமமென்மை - மன்மதனுளவன் வெப்பத்தை
—கரிக்கெலாது - பொதுக்கமாட்டாதவராக-—வாங்கு - வளைந்த-—தன்

மகையில்-குளிர்ச்சிபொருந்தியபாத - கடலின்கண்ணும்-—கண்ணென்
குளிர்ச்சிபொருந்திய-—மலர்வாயில் - தாமரைப்பூவிற்கண்ணும் - —
தாரகை-—வாசஞ்செய்தின்றாரை-—மன்வன், அரசனுளவன் -
ந்கரு - நிகராத-—நிலின் - (தனது) சாயைவழவமாக-—தோன்றும்
தோன்றித்த-—மதனை, மன்மதனின்றும்-—எவ்வாறு - எவ்வாறுயத்தி
னிலை-—கீங்கும் - கீங்கமாட்டுவான்-—ஏ-—அ- (கருத்து) பிரமணம் வித்த
ணுவும் காமக்களவுசகாற்றமல் கட்டிலும் மலரினுமிருக்கிறார்கள் ஆ
கையால்நன்மதனை விட்டெவ்வாறுநீங்குவான்-ஏ-—அ- (யக)

மானநீராணஞ்சூழ்த மன்வலுளத்தினாதி

தூவப்பருவமென்னுந் தோழியன்பொருக்கல்கு

நானமுபுழுகுக்கெட்டி நகைமணிமுத்தஞ்சூட்டி

நின்றமணிக்கட்டென்கைக் குடத்தினைநீரிப்பூக்காள்

(இ-ள்) மானநீராணமாயி-—நீராணம்-—அ-—அ-—அ-—அ-—அ-—அ-—அ-—அ-
சூழ்ப்பட்ட-—மன்வன் - அரசனது-—உளத்தினாதி-—மனத்தினுள்ளே
—தூ-சூழ்மற்ற-—நலப்பருவமென்னும் - மன்மதப்பருவமென்கிற -
தோழி-பாக்கியினுலே-—அன்பொருக (அவன்மே) லுப்பெருக-—நன்
கு-கொடுக்கப்பட்ட - நானமும்-—நீலநாரியையும்-—புழுதும் - புழுதையு
ம்-—கொட்டி-—அ-—அ-—அ-—அ-—அ-—அ-—அ-—அ-
தகம்-—பூத்துடைத்தை-—சூட்டும் - சூட்டப்பெற்ற-—நீலிமணி - நீலம
ணிபோலும்-—கண் குசுக்கையையுடைய-—கொங்கை - முலையுடைய -
குடத்தினுள்-—குடக்கினுலே - நீந்தி (அவ்வழியைக்) கடந்த புக்கா
ள-சென்றன்-——அ-—அ- (கருத்து) தமைய-—தமைய-—தமைய-—தமைய-—தமைய-—தமைய-—தமைய-—தமைய-
மைகழியைக் கொங்கைக் குடக்களாளேநீந்தி அவனுள்ளத்துப்புருந்
தாள-ஏ-—அ- (யக)

சிறையளிசூடந்தபாடுதேமலர்பசுழிமாரி

நவநீரியலக்கருமார்பிற நினைத்தலையுந்துன்பன்

கைமதனின்குக்கத்தற்காலையுமையுமல்லாம்

பிராதிபாலுள்ளத்தக்கினன்புறங்கற்றோளான்

(இ-ள்) பிறக்க-—மலைபோலும்-—தோளான் - தோள்களையுடைய
நளனுளவன் - சிறை-சிறைகளையுடைய-—அளி - வண்களானவை-—
குடைந்து - துளைத்து-—பாழம்-பாடப்பெறுகின்ற - தேம் - பரிமளம்
பொருந்திய-—மலர்ப்பூழி - பூவம்புகளது-—மாரி-மழையானது-—நறை
தேனையுடைய-—விரி-—மலர்ந்த-—அலக்கல் - பூமாலையணிந்த-—மார்பில்
மார்பின்கண்ணே-—தனைத்தன் - பரிதவினாலே -—கையும் - இளைத்த
லாலுண்டாகின்ற-—துண்டம் - தனதுதன்பத்தை-—கைமதி-சந்திரா
லே-—விளங்கும்-—விளக்காநின்ற, கக்கும்காலையும்-இரக்காலமும் -—(க
றைமதி) சந்திரன்போல-—(விளங்கும் விளக்காநின்ற, அனையும்-பாய
லும்-—அல்லால் - அல்லாமல்-—பிறர் - மற்றொருவரும்-—அபியாமல் அ

யியாதிருக்க—உள்ளத்து—தன்மணத்தின்கண்—அடக்கினன்—
தான்—எ-று. (கருத்து) மனமதபாணந்தரலுண்டான துன்பத்தாக்கள்
மகாராஜா, பிறாநியாமலடக்கினான் என்பதாம், (யி)

தனரவையிடமேலீதாய்வையத்தனக்குடைநிழற்றுமபைம்பொன்
கிளரொளிப்பூணுள்ளீமன் பாவையைக்கேட்டல்செய்யா
வளியெனவுகிரையுண்ணம் மறத்தினையறவிட்டாலு
மின்கொளவெண்ணுமாவக்பூண்டலரிப்பர் கொல்லோ

(இ-ள்) வையம் பூயிக்கு—தனி-தூப்பற்ற=குடை - குடையினுலே
—பிறந்தும் நிவர்த்தருகின்ற—பைம்பொன் - புகம் பொன்னுலகிய
—கிளர்—விளங்குகின்ற—ஒளி—ஒளியையுடைய—பூணுன் - ஆபரணத்
தையுடையவாசன்—தளர்வொடு - உள்ளத்தவர்க்கியேயுடு—மெலிந்து
—உடம்புமடியும்—விமன்—விமரஜனுடைய—பாவையை - புதல்வி
யாகிபதமையத்தியை—அளியின—கருகுவென்று—கேட்டல்செய்யான்—
வளையாசிக்கிலன்—இளவென—(மற்ப) கிகழ்ச்சியென்று—எண்ணி - நி
னைத்து—மனமமானமகிய(பூணு)—பூவைடவர்—தரித்தவர்—உபேச
பிராணனையும்—உண்ணம் - பின்னுள்ளதாகிய—அறத்தினை - தருமத்
தையும்—அற—பற்றம்—விட்ட—லுமனொளி—தம்—இரப்பாகொல்
—இறப்பாரோ—இரவார்—எ-று. (கருத்து) மனமுள்ளவாரிரவார்போல
களமாக—ஜனவிமராஜன்மகன்க்கேளான் என்பதாம். (யிஅ)

பிறக்கின்கைவரத்தோளானெட்டுயிர்ப்பெறியுத்தோறும்

பிறங்குகல்சிறிதுமின்றிவேறென்றான்மறைக்கும்பெட்பான்

மறக்கினர்வேறகண்மாதிலுருவெளியயத்தானு

அறக்கினெஞ்சுழல்வண்ணுக்குறைப்பதுகாக்கமாட்டான்

(இ-ள்) பிறம, கத்தியினுலே=கிளர்—விளங்குகின்றவைரம் - வக்
சிராயுதம்போலும்—தோளான்—தோளகளைஉடைய - அரசனானவன்—
ம்கட்டியிர்ப்பு - பெருமூச்சைவறியுக்கேதாம் - கிழிம்போதெல்லாம்
—பிறங்குதல் - (அவற்றின்காணமகியகாமம்)—கிழிப்பிடுதல்—கி
தாம்—கிழிதயினும—இண்டு - இல்லாமல்—வேறென்றால்வேறெருகா
கணத்தால்—மறைக்கும் (பிறங்குதுவதனை) மறைப்பான், மரம்—விசு
தன்மையினுற—கிளர்—விளங்குகின்ற=வேல்—வேல்போலும்—கண் -
கண்களையுடைய—மாதின் - தமையத்தினது, உருவெளி (பிராந்தியால்
வெளியிலேதோன்றுகிற—வருகத்திரு—கயத்தானு—வசப்படவானு
தி—கறக்கின—காற்றாடிபோல்—நெஞ்ச - மலமறிது—உலழ - சுழலுறு
அன்னுக்குஅப்பொய்யாகதோலுதிறதமையத்திக்கு—பெட்பான் - ஆ
சையால்—உரைப்பதுசொல்லவாதமாதிரம், காக்கமாட்டான் - மறை
க்கமாட்டான்—எ-று. (கருத்து) பிறாநியாமல் காமத்தமறைக்கும்
ளமகாராசன் உருவெளித்தோற்ற தமையத்தியேயுடு பேசுவதைமறைக்க
மாட்டான் (யிஆ)

சு. கோமகாதம் (யிஉ-மபுடல்) விசோழியம் (யிச) - ம-பாடல்
விழுதிர்ச்சி வைரம் என்றறிசு.

2 பொறிவழியுள்ளமோக்காப்புரவணம் காமகோயை
மறைசெய்யமறையதம்மம் மரினனுட்கொள்ளா
வறைகழலவனிலேவந்தர் நெருங்குபேரவையின்கி
நறைகமற்சோலைசெல்வா னுளத்தினினயததல்செய்தான்

(இ-ள்) பொரு—ஹம்பொரிகளது—வழி—வழியினுலே—உள்ளம்—ம

னத்தை—போக்கா - செலுத்தாத—புரவன் - அரசனானவன்—காம
கோயை - காமவிபர்தியை—மறைசெய் - வேறுகாரணங்களால்மறைச்ச
—மம்மரி—உன்மத்தினுலே—மறையதாக—வெளிப்பட—நாண் - நா
ணத்தை—உட்கொள்ளா - உள்ளேகொண்டு—அறை—ஒலிக்கின்ற—க
ழல்—விசுதயையுடைய—அவனி—பூமிமீதுள்ள—வேந்தர் - அரசர்களா
னவர்கள்—நெருங்கு - நெருங்கப்பெற்றிருக்கின்ற—பேரனாயின் - பெரி
யசைப்பயின்றும்—நீங்கி—நீங்கி—நறை - தென்து—கமழ் - மகாக்காப
பெற்ற—சோலை—தனதுசிக்கரவனத்திற்கு, செல்வான் - போரும்படி
யாக—உளத்தினில்—மனத்தின்கண், நபத்தல்செய்தான்—அவன்விறுமி
னுள்—எ-று. (கருத்து) நளமகாராஜன் காமத்தமறைக்க ஆக்காமம்
வெளிப்பட வெட்ககொண்டி சபையவிட்டு நத்தவனத்தக்குப்பேர்த
விறுமினுள்ளன்பதாம். (உஅ)

கொட்புறவுலவுத்தோன்றுங் குரத்தடைதகளிள்குப்பை

துட்பமாரணுக்களென்னு துலருமனத்தின்கூட்டம்

கட்புலன்கலுவிச்செல்லக் கடிப்பினே கற்பான்காலைப்

பெட்புறப்பிடித்தல்போலப் பிறங்குமாக்கொணர்மினென்றான்

(இ-ள்) கொட்புற - சுழற்சிபொருந்த—உலவுத்தோறு—சுருசரிக்
குத்தோறும் குரத்து—குளம்புகளினின்றும்—அடை - கால்களையடைநி
ன்ற—துகளின்—புழுதியினது—குப்பை - கூட்டமானது, கட்புலன்க
ண்ணறிவிற்கு—துலருமன்கெல்லா—பற்றுதல்கூடாத—கடிப்பினே - வேக
த்தை—கற்பான் - கற்குமபொருட்க—காலை—கால்களை—பெட்புற - ஆ
சையிசு—பிடித்தல்—பிடித்தலையுடைய—துட்பமார் - துண்மைபொருந்
திய—அணுக்களென்னும்—அணுக்களென்கிற—துலரும - சொல்லக்
கூடாத—மனத்தின்—மனங்களது—கூட்டம் - கூட்டத்தை=போல—ஒ
த்தத்தோன்றிரிந்த—பிரக்கு—விளங்குகின்ற—மா - குதிரையை—கொ
ணர்மின்—கொண்டிலாருள்ள, என்றான் - என்னுள்ளான் (அரசன்
—எ-று, (கருத்து) கற்புக்கருத்திரம் மனம் அனுவென்றதற்குவிதி—இன்
பழகையபண் புரத்திருவல் கருவியாமபொரிபன் மகாதயிர் தோறின்
றி, யனாயது வேண்டல்நல்லா, மனுவாயிற்று மெய்யனார் புலவர்
(கருத்து) என்னுள்ளானைக்கொண்டுவென்றான் என்பதாம். (உஆ)

பன்னகஞ்சுமத்தவையப்போர் தே—விளிப்பரிக்குமன்றான்

மன்னிப்பரிப்பய்யானே வாகதிரசுதன்னை

என்னேகீர்தாவருமநென் நெழ்—நகைஇ—நகைக்கின்ன

மின்னுழுவிரிக்குவெனசந் கூத்தன்மாமேற்கொண்டானே.

(இ-ள்) பன்னகம் ஆதிசேஷனுலே கமந்த (ஆயிரந்தைகள்) மமக்கப்புகின்ற—வைப்பு - பூமிவை—தூரேராளின் (கரு) தொரு தேவரினாலே—பரிசுக்கும் - தாங்குகின்ற—மன்னர்மனைகளை - அரசர்சார்சரி—யானே—நான் தனியாக—பரிப்பல் - எமக்கவல்லேன்—வருவருகின்ற—தகர்-இரணங்களை யுடைய—இரவிகண்ணை - சூரியனை—கீர் (பலவாகிய) நீங்களை—தாங்குமாரு - தாங்குஞ்செய்கை - என்னை - எத்தன்மைதது—என்று - என்றுபழித்து—பழியிரி— (உச்சூரிமனதுநிரிணுடைய) ஏழுசூனிகளைப் (பார்த்து), நக்கென - சிரித்தல்போல—வெண்பல்—வெள்ளைப்பற்களது—யின் - விளங்காநின்ற—ஓளி—ஓளியாய்—விரிக்கும் - பரப்புகின்ற—கூந்தல் - புரமபிரையுடைய—மா—சூதினையின்மேல்—மேற்கொண்டான்—அரசனேயினுள்—என்று - (கருத்து) நன்மகரரசன் அக்குறிசைமேலேயினுள்—எ-ம். (உ-உ)

கொய்யுளைப்பரிசிற்செல்லுக குடியில்வாழ் முகத்திற்கெல்லிச் செய்பபங்கயமென்றெண்ணிக தெரிந்துகொள் முகத்துலாய வையரிபரந்தமைக்கணவிரிவெட்டாநதுவீழ ளாமயலங்கலிந்துவேந்தர் மலரடிபரக்கச்சென்றான்

(இ-ள்) கொய் - கொய்யப்பட்ட—உருளை—கழுத்தினையிரையுடைய பரியில்—சூதினையில்—சொல்லும் - தேய்க்கின்ற—குருசில் - அரசனது, வான் - காத்திபொருந்திய—முகத்தில்—முகத்தினில்—செவ்வீரநலமுள்ள—செய்யபங்கயமென்று - செந்தாமரைப்பூவென்று, எண்ணி - (அதனை) கிளைத்து—தெரிவையர் - மனையயுடைய—முகத்து - முகங்கலிலே—உருபா - உலாவுகின்ற—ஐயரி - தஞ்சனிகளின்—பாந்த - பரப்பப்பெற்ற—மை - அஞ்சனத்தையுடைய—கண்—கண்ணாடிய—தளி—வணங்குகது—இனம் - கூட்டமானது—தொடர்ந்து, சென்று—விழ—விழாபிழக்கவும்—மையலங்கலிந்து - மடியாளேபொலு—வேந்தர் - உரசர்களுள்ளவர்கள்—மலர் - தாமரைமலர்போலும்—அடி - பாங்குகளை—பரவ—அகிசெய்பாதிருக்கும்—சென்றான் (அரசன்) போயினான்—எ-ம். (கருத்து) மலையகரானது அரசர்களவணங்கச் செல்லிசிறிசேனானான் எ-ம். (உ-உ)

சுழிகொளவாம்பரியிழந்து துண்ணலாமெளவீதெய்க்குக் கழல்களிற்கழல்களசேர்த்த காட்டிமன்னவெளநித்தோற்ற தமலிந்தகலிருஞ்செய்ய தாமரைமலருமலமி

(இ-ள்) சுழி—சுழியை—கொள—கொண்ட—ஹம்—தாமரைதன்—பரிசூதினாயிருக்க—ஹிந்த—ஹிந்த—துன்னலா—பலகவரது—மெளவி—மருத்தை—தேய்க்கும் - தேய்க்கின்ற—கழல்களில் - அடிசலிலே—சேர்த்த—சேர்த்துக்கப்பட்ட—கழல்கள்—செருப்புக்கள்—வைப்பு—காட்டி—கண்ணகக்கு முன்—ருளினே—வெருகி - அஞ்சி—தோற்ற - தேற்றறுபிபொன தீழல்—தீயினது—கீழம் - கீழ்க்கையுடைய - தளிராம—தளிர்களும் செய்காமரைமலரும்; செந்தாமரைமலர்தரும் மெல்கி—பெருக்க—உலாந்து—விழிந்து (அவற்றாலேதமகரனமக) விருமப்பட்டு—

என்கிறத—பொழிலென்று (கேரென்று) —எண்ணி—ஆலோசித்து—விரித்த (அவ்வாறுகளால்) போர்த்தக்கெ ளாப்பட்ட—பொன் - பொன்மயமாயிம்—கவசம், கவசங்களை—யோன்றுகின்றதன்—எ-ம். (கருத்து) கால்களின்க்கச்செருப்புக்கள் கவசங்களை ஹத்திருந்தன—எ-ம். (கருத்து)

வயிரியப்பாடநறி தேன் செவிபுலத்தினிதுமார்திக் கசிரவமனைவாயார் கவரிகாலசைப்பக்காமப் பச்செனபடநுமாதர் வெள்ளைப்பாருகலகச் செயிரதுவனைகாப்பாளர் செவிகளக்கட்டக்கண்ணான்

(இ-ள்) வயிரியார்—பாடகரது—பாடல்—பாடலாகிய—தீ தேன்மதுரத்தேனை—செவிபுலத்து—செவியறிவாகிய வாயினுலே) இனிது—இனிதாக—மாந்தி குடித்து—கசிரவமனை—செவ்வல்லமலர்போலும்—வாயார் - வாயையுடையமாரீர்கள்—கவரி—சாமரத்தினுள்—கால்—வாயுவை—அசைப்ப எழுப்புவது—காமப்பயிரை - மன்மதனதுபாசியோல—படரும்—உடன்செல்லி—மாதர் - மாதரானவர்—வெள்ளடை—வெற்றிலைச்சுருளையும்—பாக்கும்—பாக்குப்பிளவாகுதும்—கலக்கொடுக்கவும்—செயிரது—குற்றமற்ற—வண்ண—வணக்க—காப்ப—காப்ப—செ - செருகிய—வளம் - தேனிலைததை—காட்ட—கண்ணிக்க—கண்ணன் - (அரசன்) பார்த்தான்—எ-ம் (கருத்து) கால்களாலவையாப்பத்தைக்காட்டகண்கண்டான் என்பதாம் (உ-இ)

கோகுகிளமுலைகடாதுகிக் கொடியிலேதுடனாக் கூவு மரங்குயிறிளவிதன்றால் வருகெனமுகமன்குறித்தேதற்கமழுவனமான்புண்ணைப் பூம்பொரிசிறிதறிச்செல்லி திருகுமென்றறிக்கைகண்ணும் கவிரதத்தகலிந்தகண்டான்

(இ-ள்) தேம்—பரிமளமானது—கமழ் (கவசன்) மனக்கின்ற—வனமான் - அவ்வனம் கிபமனையானவன்—கோகுகு - கோகுகுபுகளாகிய—இளமுலைகள் - இளமைபொருதியமுலைகளை - தாகிக் கமந்து கொடி—பூக்கொடியாகிய—இடை - இடையானது—துடதுக - ஆசைய—கூவும—கூவுகின்ற—மா—மாமரத்தினிருக்கின்ற—குயிலே - கோகிலத்தினது—கிளவிததை—இளைசுகினுலே—வருகென - (அரசனே)—வாயென்று—முற்கமன்—இன்சொல்லே—கூறி - சொல்ல—புண்ணை - புண்ணையினுடைய—பூ—மலர்களாகிய—பொரி - பொரிக்கோ—சிறி - இறைத்து—செவ்வாய்—அழகை—தான்கு கோகிய—மென்றறிர் - மெல்லிய தளிராயுடையவைகனனில் கையினுலே—கணி—பறக்கை—தர (கணக்குக்) கொய்க்க—ககன்ற—கருதியாக—கண்டான்—அரசன்பார்த்தான்—எ-ம் (கருத்து) வனமென்னும் பெண்களிகொடுக்க நளன்கண்டான் என்பதாம்

அந்நம்பினகையேநீருன்ற நழிசூலெயர்விறீருளறச் சுநாநிசூலிலேவிசு—தென்தலையாநுநீதேற்றகய்நாமகிளப்புகணர் தமாதர் மெய்யெழில்காட்டகண்ணி பெருநூலு—வணங்குபு—வெலுக்கார்—புகழிழை—புகழ்

செய்து) கேட்பிக்கின்றனபோலும் (அரசனுக்கு) — ஏ.று. (கருத்து) காக்களானவை வனமென்னும் பெண்ணைமலரேன்னுங்காக்களாலே கருவில்கள் செழவேன்கேளாதே என்றுகருத்துக் கருணபதிநாற்குண போலுமிருந்தனமாமரக்களானவைதனிரென்னும்விசேஷத்தை துவகாபிசுளர்ப்பால்காமுககேள்விப்பன போலுமிருந்தன — எ.ம்.

பொன்னிதழ்ச்சண்பகத்திற் புரிமுறுக்கவிழ்த்துவி

யின்னறாத்துளியிடுவோடு மீசுந்தமினாப்பலுதி

தென்னிடுவோடுகளவண்டுசேர்ந்தமைகாமவெந்தோப்

துன்னினர்க்கினமகாட்டுந் தூமகேதுவினைப்போன்ற

(இ-ள்) புரி-கட்டினது — முறுக்கு-முறுக்கானது — அவிழ் - விழிய — தாக்கி-ஆடி = தின்-தின் தாகிய — று - தேனினது — துளியிடுவோடு - துளியுடனே — மகாந்தம்-மகாந்தமாயினது — இறையப் - உதிர்க்க — றுதி (வாயுறு) லாதி — தென்னிடம்-இசைபாடுகின்ற — களிகொள் - களிப்பைக்கொண்டவனாய் - வண்டுகளானவை = பொன் - பொன்னிறம் பொருந்திய — இது — இகழ்வையுடைய — சண்பகத்திற்-சண்பகப்பூக்க — ~~தென்னிடுவோடுகளவண்டு~~ — சேர்ந்தமைமால் — அமமலர்க்கு) காமம் - காமமாகிய — வெந்தோய் - வெப்பமாய், உதுவனீவர்க்கு - உடைந்தவர்க்கு இன்னல் - பின்வருந்துவதனை — காட்டும் - காண்பிக்கிற — தூமகேது — வினை - வான்மீசை-போன்ற ஒத்துக்கொன்றின் (அரசனுக்கு) — ஏ.று. (கருத்து) லண்டுகளேசேர்ந்த சண்பகமலர்க ளானவைவானமின ஒத்திருந்தன என்பதாம். (கூஉ)

குளிர்ந்தஞ்சாந்ததாறுக கடவிளக்கவிழுள்ளேறுண்

டொளிரவனகணிகைமா தர்வரிமுனைக்குகமைசான்ற

தனையவிளபாடலத்தின் கவினார்சம்பாரி

யுளைவறவிருவாரோலு முளற்றின்பபுழிபோன்ற

(இ-ள்) முள-முள்ளிலுலே, ஏறுணம் - முழங்கப்பட்ட — ஒளிர்வன-விளங்குகின்றனவாய்கிய — குளிர் - குளிர்ச்சிபொருந்திய — நறுஞ்சாந்தமல்லச் சந்தனம்போல - காறும்-மணக்கின்ற, கடவிளக்கவி - விற்ப்பழங்குளானவை - கணிவகமாதர் - பரத்தயருடைய, (சாந்தம்) சந்தனத்திலுலே - (நாறும்) மணக்கின்ற, வரி, நகக்குறிகளையுடைய, முலைக்கு முலைகளுக்கு - உவமை ஒப்பவகையில் — சான்ற - சிறந்த தனையவிழ் கட்டவிழ்த்த - பாடலத்தின் பாதி மரக்கருடைய - கவர், கவர் தற்குரிய — இணர்-பூங்கொத்துக்களானவை சம்பாரிமன் மதனுவை உளைஉற-வருந்துமபடியாக - இயைவேமையும், காமகருகியகளிருவரேமையும் = உளையு - கோபித்தற்கு = (வைத்திருக்கப்பட்ட) இனப்பகழி-போன்ற - அம்புக்கூட்டமேபோன்றன (அரசனுக்கு) — ஏ.று (கருத்து) வில்வப்பழங்குளானவை வேனசகை முலைகளுக்கொப்பாயிருந்தன பாதிமரங்களின் பூங்கொத்துகளானவை மனமதாரணங்களுக்கு கொப்பாயிருந்தன — எ.ம். (கூஉ)

பாசிலேயிடையிழ்த்து பைந்துணரகத்தினாய

மாசறுவெலுது லுமதியின் விழுந்தகள்ளிற்

தேசுதாழைகளியாவும் தின்றுதின்முழித்துத்திக்

காதுகாதுகண்கச்செககட் கருநிறப்பாந்தளபோன்ற

(இ-ள்) பாசிலே பசுசிலையையும் — துடையிலே - நடுவிலே — பூத்த-மலர்ந்த — பைந்துணர் - குளிர்ச்சிபொருந்தியமலர்களையுடைய — அகத்தி

அகத்திமரங்களானவை — தூய-புரிசுத்தமாதிய — மாசறு - குற்றமற்ற

— விலு - சந்திரிகையை — காலும்-விசுக்கின்ற — மதியினே - சந்திரனை —

விழுந்தகள்ளில் - உட்கொள்ளுகிற நாளிலே — தேசுது - காந்திபொருந்திய

கூடு, கலைகளியாவும் - கலைகளையெல்லாம் — தின்றுதின்முழித்துத்திக்

லையாகுகின்ற — உமிழும் - உமிழ்த்துநீர்நீண்டிருக்கின்ற — துத்தி - வட

ப்புள்ளிகளையும் — காது-இரத்தினிற் — பொருந்திய — சுருகை-கச்சியைய

யும் — செக்கன்-செய்யகண்களையும் — கருநிறம் - கரியநிறத்தையுமுடைய

யு — பாந்தளபோன்ற பாம்பாயிய இராசுபோன்றன (அரசனுக்கு) — ஏ.று

(கருத்து) அகத்திமரங்களானவை கரும்பாம்பிழைப்பாயிருந்தன. (கூஉ)

கவிருத்தம்.

விண்புகுளியன் சினைக்கருக்கன்னேவி

தன்களப்பொரை பிணற்றலைவணங்குவ

தென்கடற்கலைபுனை செல்வமாளிலம்

பெண் கொழுகடொழும் பெற்றிப்போன்றவே

(இ-ள்) மேலிய விருகப்பட்ட — தன் - தன்னைய — கவி-பழங்க

ளது — பொறைபிழல் பாரத்தினுலே — தலை - தலைகள் — வணங்குவ

வளைந்தவையாகிய — விண் - ஆகாயத்தின் — புகு-ஊவைந்த — வியன் - வி

சாலமாகிய — சினே - சினையையுடைய — கருக்கன் - மரக்களானவை —

தென்-தெனிய — கடல் - கடலாகிய — கலை-ஊடையை — புனை - உடுத்த

— செல்கம்-செல்வத்தையுடைய — மா-பெரிய — நிலப்பெண்கொழி

மிதேவியினது — தான் - அடியை — தொழும் - வணங்காநின்ற — பெற்றி

போன்ற - தன்மையுடையபோன்ற (அரசனுக்கு) — ஏ.று (கருத்து) ம

ரக்களானவை பூமிதேவியினடியை வணங்கு கின்றன போலுமிருந்தன

என்பதாம். (கூஉ)

அனிமுரலணி மலரசோகபூத்தன

தெனிலருகாரணப் பெயரின செவ்வியர்

லெனிலருகாழுக்க கிரங்கிலேணறுந்

தனிர்மறையழிந்தனே தரித்தபோன்றவே

(இ-ள்) பூத்தன-மலர்ந்தனலாகிய — அனி - வண்டுகளானவை — மு

ரல் ஒழிக்கப் பெற்ற — அணி - அழகு பொருந்திய — மலர் - மலர்களையு

டைய — அசோகம் அசோகமரங்களானவை — தெனிலரு - தெனியவந்

தகாரணப் பெயரின் - காரணப் பெயரினது — செவ்வியர் அழகின

லே—எளி—எளிமையோடு—வரு—(தமிழிடத்திலே) வருகின்ற—நாமுக்
ர்க்கு காமிகளுக்கு—இரங்கி உள்ளிதற்கி—வேள் - மன்மதனது—அழ
ற்களை நெருப்பம்புகளை—நறுத்தவிர் கல்லதவிர்களிலே—மறை மறை
ந்து—தரித்தபோன்ற தரித்திருக்கின்றவைபோன்ற(அரசனாகு)எ-று,
(கருத்து) அசோகமரங்களானவை அக்கினிக்களைக் கொடுத்தரித்தல்போலு
பிடுகின்றன என்பதாம். (உரு)

★ அறுசீர்க்காழி நெடிலடிவருத்தம்.

மணங்கமழமுடவெண்டாழை மலரின்வார்நதவமாத்திக்
மணங்கொள்வண்டி னும்கேணுவ் களித்திடவதிக் கேதாற்ற
மணங்கரவசத்தோனித்த வரும்பழிசுமத்ததென்ன
நிணங்கமழவேலாங்கண்டு நஞ்சுறவிழித்துச்சொல்கான்

(இ-ள்) நிணம்(பகைவரது).கொழுப்பானது—கமழ்-நாறுத்தகிம்,
முகிய—வேலான் வேலையுடையவன்—முடம், முடமாகிய—தாழை-
தாழையினது—மணங்கமழ மணக்கின்ற—வெள் வெண்மைபொருந்
திய—மலரின் பூவின்—வார் - ஒழுகாநின்ற—நதவம் - தேனோ—மாத்தி
குழத்து--கணம் - தட்டத்தை--கொள் -கொண்ட--வண்டி - கருவண்
ம்களின் -இன்மும் சாதினும்--கேணும் - தேனவண்டிகளும்--களி
த்து மழித்து—இடை (அக) னடுகில்—வதிக், தங்கியு—தோற்றம்
தோற்றத்தை—கண்டு பார்த்து—அணங்கரவசத்தோன் - பாமசிவ
னா—நீக்க தள்ளிவிடப்பட்ட—அதும்பழிசுக்கக்கூடாத - பழியை—
சுமத்ததென்ன (இம்மலர்) சுமத்ததென்று—கேளுத, நினைப்புண்டாக
—இழித்து - இகழ்த்து—சொல்வான் கூறுவான்—எ-று, கேட்குபேபா
லவுக்கிளக்குபேபாலவு, மியங்குபேபாலவுமிற்றிப்பேபாலவு, மஹினை
மருங்கினு மறையப்படுமே இவ்விதியால் தாழையொடுகிறிதான்(கருத்
து) நளமகராஜன் தாழைமலரைப்பார்த்து இகழ்த்துசொல்லுவான்எம்

நாடுளவரிவண்ணெயி நறவுகொப்பளிக்குவகைய
பாகுறுகழைமேளெயிற பறிப்பரிதாயுள்ளாவி
யேகமெய்தளர்த்தோர்கெஞ்ச மீர்குதிமுள்ளம்பென்றே
வாகைவினமதன்சென்றோன்வளைந்தா திகழ்த்தவாதே

(இ-ள்) நாகிள - இளமைபொருந்திய—வரி - இசைபாடுகின்ற—வ
ண்டி, வண்டிகளானவை—நறவு தேனோ—உண்டு - குடித்து, கொப்ப
ரிகளும் - உமிழ்ச்சுமிடமான்—கையாய் - தாழம்பூவே—பாகுசாரனது
—உறு-பொருத்தம்—கழை, கருப்புவில்லினால்—வேள்--மன்மதனது
வன்—ஏய்யில், ஏய்கால்—பறிப்பரிதாய் - பிடுங்கப்படுதாதாகி—உள்
உள்ளிந்து—ஆவி உளரானது—ஏக நீங்க—மெய், உடம்பு—தளர்
ந்தோர் தளர்த்தவர்களுடைய—கெஞ்சம்--மனத்தை—சார்ந்தம்--அ
றுக்கின்ற - முள்ளம்பென்றே -- முள்ளம்பென்று உண்டொடுமை
யையினைக்கேவாகை --வெற்றிபொருந்திய—வின் - விவ்வேயுடைய—

★ தொல்காப்பியம், மூவாமொழித்தேவதிகழ்க்களையே செழுந்த
மிருதுமியல்பென்மொழிபாநன்னூற்.

மனை - மன்மதன்—சென்றோன் - வென்றபாமசிவன்—வளைந்தாது
குடாமல்—இகழ்த்த (என்னை) யிகழ்த்ததற்கு—ஆறு - காணாமா—
எ-று, (கருத்து) தாழம்பூவே முள்ளம்பென்றுவிவன் அணியா திருந்தா
ன்னநாள் சொன்னான் என்பதாம்

பசியெருட்டி வேயதாழைமடலெனுமீவாள்பற்றி
வசையறுகாமத்தச்சன் மையலாமலரியினுஞ்
மசைவொடுகளர் துடலவியருக்கையுருத்தகிற்று
நசையுநர் கெஞ்சத்தாருடிலுறப்போமுமாதோ

(இ-ள்) பசிய-பசுமைபொருந்திய—கெடு-கெடிய—இலைய - இலை
வேயுடையவையாகிய—தாழை - தாழம்பூவே—மடலெனும் (உன்) னிக
ழென்கிற—சர்வான் பல்வான்—பற்றி - பிடித்து—வசையறு - பழியறு
—காமத்தச்சன் - மன்மதனாகியதச்சனானவன் — மையலாம் - மயக்க
மாகிய—வலியின் - காற்றினாலே—நாளும் - பலநாளும்—அசைவொடு
அசைதலுடனே—தளர்த்து - வாடி—கல்வி - கல்வியறிவாகிய—அருந்
தழை—அரியதழையை—கெஞ்சு உதர்த்து—கிற்றும் - நிகின்ற—ந
வசையுநர்-நாயிவகளுடையகெஞ்சம் - மனமாகிய—தாரு - உலர்ந்தமரத்
தை—கெடு-கெடிலே—உற - பொருத்த—போழும் - பிழிப்பான்—எ-று,
(கருத்து) தாழம்பூவே உன்னித்தென்னினிம் வாளிலே மன்மதனாகியதச்
சனாகியதனுடைய கெஞ்சமாகிய மரத்தை யறுப்பான் என்று நான்
சொன்னான்-எ-ம் (உரு)

விழையுநராவிரும்புமேலிலாவிதமறவன்
கழைகுழைத்ததரிநானேற்றிக்கணைமலர்தொடுக்கிறந்தேன்
மழையினிற்கரங்களுஞ் சுவழைத்திழைக்காவண்ண
தழைமடத்தைதாயநின்பொற்றுகைத்திரிந்தெப்பலாணல்

(இ-ள்.) விழையுர்விருப்பினவருடைய—ஆவி-உயிர்—பொழு
ம்-பிளக்கின்ற—வேலாலான் - மன்மதனானவன்—இரதம் சாரானது—
ஊறும் - ஒழுகின்ற—கழை-கருப்புவில்லே—குழைத்து - வளைத்து—
ஸ்ஸிகாணவலமி நாரியை—எற்றிப்பட்டி—கணைமலர் பூவம்புனை—
தொடுக்கின்—எய்யும்போது—கீழ்-மதாம்பொருந்திய—தேன் - தேனி
னது—மழையிலினில்-மழையினாலே—கரங்கள்-(தன்)கைகளானவை—
நாளும்-தினந்தோறும்—உழுவருகது - நழுவிரழுவி—இழைக்காவண்ண
ம் தப்பிப்போகாதபடி—தழை-தழைத்த—மடல் - மடல்களையுடைய
—கையாய் - தாழம்பூவே—நின்-உனது(பொன்னிரம்பொருந்திய—தா
து, தாதுகளை—கை அக)கைகளிலே—திரிந்து-பூசிக்கொண்டு—எய்
வன் (அவன்மேற்)செலுதுதுகிறான்—எ-று.(கருத்து) தாழம்பூவே மன்
மதனாகுப்புவில்லானது அணிவானேற்றியலாக்கணைதொடுக்கில் வழு
க்காதிருக்க உன்மகரத்தங்களைத் திரிந்து அக்கணையெய்கிறான் என்
றுநான் சொன்னான் என்பதாம்.

குவிதிலேலெனினான்சுக்குறுந்தோயப்பிறவாயம்பின்
மன்பெழிலகவந்துதோன்றித்தணத்தார் தலாபெருஞ்ஞாந்து

தனியுறமுறுக்குகின்றமொழிவினாள் நேருகின்னை
முனிவுடனுலகியொரு முருக்கலொன் கின்றோ

(இ-ள்) குனிசிலை - வளைக்கப்பட்ட வில்லையுடைய - வேளிலாள்
சைந்தகாலத்திற்குரிய - மனமதனது - வந்த - வாகியிருக்கின்ற - குருதி
உதிர்ந்ததே - தேய், முருகிய - பிறைவாய்மையின் - பிறைவாய்ப்பி
னது - கனி - ஒப்பற்ற - எழில் - அழகை - கவர்ந்து - வெள்ளி - தேர்ன்
நி - விளக்கி - தணர்த்தவந்தமை - பிரித்தவரை - ஏனாந்ரன் றும் எந்நி
தும் - தணியுற - துன்பத்தை யுடைய - முருக்குகின்ற - கொல்கின்ற -
கொழிவினாள் நேரு - செய்கையினுள்ளே - தின்னை (மு - த் - மடலே)
உன்னை - முனிவுடன், வெறுப்புடனே - உலகில் - உலகின்கண்ணே -
யாரும் - சுவரம் - முருக்கலொன்றிற் - முருக்கலொன்று சொல்லுகி
ன்றார் - எ - று. (குருத்து) முருக்கம் பூட்டுகொல்லுகின்ற கொழிலாலல்
லவோ உன்னை முருக்கமல் என் கின்றார் - என மகராஜன் எ - று.)
கவிஞ்சுத்தம்.

என்னியவையெந்த துரைக்கின்ன தன்னைய
பணிமலக்காவினியுபயிலுபாக்குயில்
குனிசிலைமாரணைக்ககடவுட்கேட்டது
மனநிலைதளர்வுறமதிமயங்கினி

(இ-ள்) என - எனது - இவை - இவைகளை - எடுத்த - எடுத்தது -
உரைத்து - சொல்லி - இன்ன தன்மையை - இப்படிப்பட்ட தன்மையுடைய -
பணி - குனிச்செயொருந்திய - மலர் - மலர்களை யுடைய - காங்கினில்
சொல்லியில் - பயிலும் - பழகி யிருக்கின்ற - மா - மாலிலுள்ள - குயில்
குயில்களானவை - குனி - வளைக்கப்பட்ட - சிலை - வில்லையுடைய - மா
ரணை - மனமதனை - காவ - அழைக்க - கேட்டதும் - கேட்டவளையிலே -
மனநிலை - தைரியமானது - தளர்வுச்சொர் - மதியமயங்கினி (அரசன்)
அறிவுகலங்கினி - எ - று, (குருத்து) குயில்களானவை - மனமதனை - அ
ழைக்க - களம் மதியங்கினி

(சுஉ)

வெங்கதிர்நென்றழிற்குளிர்ந்துப் பிழகாத
தங்கியமலர்க்குந்தளிக்குண முழுகியும்
பொங்குபூங்கைகைவெண்டாது பூசியும்
திங்களிற்றேன்மலர்ன்மகிழ்சிறக்திலான்

(இ-ள்) வெங்கதிர் - குரியகிணையானது - தென்றலின் - தென்றற்கா
ற்றால் - குளிர்ந்தும் - சேனித்தும் - மலர் - மலர்களிலே - தங்கிய - பொ
ருகிய - ஏறு - தேனினுடைய - விழி - விழுந்த - துறந்தளிக்குண - மல
லகையில் - முழுகியும் - படித்தும் - பொங்கு - எழும்புகின்ற - பூ - அ
ழகிய - கைகை - தாழ்மலரது - வேண்டாது - வெள்ளைப்பொடியை -
பூசியும் - திமிர்ந்தும் - திங்களின் - மந்திரிசொன்றோல - தோற்றலா
- காணப்பட்ட - மந்திரிசொன்றிலான் - (அரசன்) களிகூர்த்திலான் -
எ - று. (குருத்து) என மகராஜன் தன்னைவெனவே பிழைத்தேற்ற
லாப்பிழைக்கி அழிந்துவரப்பதாம்

அலையொழிபுழ வெழுவளியின் காமடலை
குலவியசருதியாந் குயில்கொண்டனெய
யிலவழங்கண்டலைவரங்கின்று
கலவமாம்பில் தளித்தாடக்கண்டனன்

(இ-ள்) அலையொழி - அலைவெள்ளையாகிய - புழவுமக்கள - வேளா
ரது - அழகிய - உண்டாகவும் - அளியின் - கண்ணுக்களது - காமடலை - கு
லியானது - குலவிய - கொண்டாடப்பட்ட - சருதியா - சருதியாகிய
- குயில்கள் - குயில்களாகிய (பாடகர்) பாக்கெய், இவையாடவுடைய
வழி - விளக்குகின்ற - பூந்தண்டலை - பூந்தோலையாகிய - அரங்கில் - சா
லையில் - கீழயடீண்ட - கலவம் - கலப்பதையுடைய - மாம்பில் - பி
ரியமயிலுள்ள - மகளிர் - களித்து - மகிழ்ந்து - ஆட - கத்தாட - க
ண்டனன் - (அரசன்) பார்த்தான் - எ - று. (குருத்து) மயில்களாட - கள
கண்டா ள் என்பதாம் (சுஅ)

கருகமியலேவினாள் கீர்த்திகாடொறு
மஞ்சொலார்பயிற்றலாலத்தன் காவின்
மஞ்சரியிடைபிடைவதித்தழுவையம்
பைஞ்சினைக்கிளியும்பாடக்கேட்டனன்

(இ-ள்) கருகருகஞ்சுத்தாக - கிளியுக்கிளியு - வேளினான் - வேலை
யுடைய - களானானவன் - கீர்த்தி - தனக்கீர்த்தியை - காடொறும் - தின
தேறும் - அஞ் சொல்லார், அழகிய - சொற்களை யுடைய - மாலி - மாலி
பயிற்றலால் - கீர்த்திகால் - அம் - அழகிய - தன் - தன்னி - கா
ளில் - சொல்லிலே - மஞ்சரி - பூங்கொத்துகளின் - இளம்பிழை - கமி
யெனவே - வதிந்த - தங்கிய - பூவையும் - காணவாய்ப்புபடவைக்கற்க
- பைஞ்சினை - பகியினை - கையுடைய - கிளியும் - திளி - திளி - பா
ட - படிக்க - கேட்டனன் (அரசன்) கேட்டான் - எ - று (குருத்து) என
மகராஜன் தனக்கீர்த்தியைப் பூவ்களும் கிளிகளும் பாடக்கேட்டான் என்பதாம் (சுஅ)

(சுஅ)

தேங்கமழ்மலர் ஈறுவருந்திச்செழு
தூங்கிசையளிபூல்கண்ணாமுமென்
பூங்கொட்டாடகையா டாட்டபேர்ள்
மாக்கந்திவனசெயவசந்தவெனயினான்

(இ-ள்) தேங்கமழ், பரியளிகின்ற - மலர் - மலர் - எனது - துற - துற
- அருகே - உண்டு - சீர்க்கெழு - சிறப்புப்பொருந்திய - தூங்கிசையளி
பூயாகத்தை - அளி - கண்ணென் - பூலபாட, கண்ணம், பரியளி
பொடியை - ஆறு பூங்கொண்டு - மென் பூக்கொடி, வெல்லியபூக்கொ
டிகள் - மட - மட - மகளிர், ஆட - கத்தாட - போர்களம் -
கருகியளத்தை - ம, மாலிலுள்ள - குயில், குயில்களாகிய (மகநரி) உ

பதாபகாபதியா (கமபல சாலை).

* திருமயபுழ.

நாசெய்-சொல்லு—வசந்தன்—தென்றலாயிய (பகைவன்) எய்தினான்வ
ந்தான்—எ-று[கருத்து]சோலையில் தென்றற் காமநுவந்தது என்பதாம்
மிடைந்திருவிசம்பிறைமமரர்வெற்பினும்
கடைந்துதன்வனவெலாக்கவர்வராபெனாக்
குடைந்துவன்முயிர் பொழிவிலையிழைக்கொள்க
லடைந்தினவா விளையயயன் னுனோக்கினான்

(இ-ள்) இருவிசம்புபெரியவின் னுலகத்தின்— இடைந்துநெருங்
கி—உறை—வாசமசெய்கின்ற—அமராதேவரானவர், வெற்பினால்—
ந்தாகிரியினால்—கடந்து—(இன்னுமலந்து) கடைந்து—தன்னவெ
லாம்—தன்செல்வத்தை பெல்லாம்—கவர்வராபெனா—வெள்ளவாரென்
மிறண்ணி—குடைந்து கிண்டி—வண்டெவாண்டுக்ளானவை—இயிர்—ஆ
லிக்குப்பெறுகின்ற—பொழில்வளங்கிளது—இடையில—நகிரியே—அ
டைந்து—அடைந்ததுகிய—கொள்—(அவ்வளக்கலைக்) கொண்ட கடல
ன்—பாற்கடல்போல்கின்ற—வாவிளைய, நடபகத்தை—அவ்வளவு—
அரசன்—கோக்கினான், பார்த்தான்—எ-று, (கருத்து) மகாராஜன் த
டாகத்தைகண்டான் என்பதாம். (சஎ)

தூவியஞ்சிதைபாணந்தயிலுநாண்மலர்
வாலியுட்டாமரை வளைந்தோடும்புவ
பூவலர்கம்பகமொதும்பார்கட்டிற்
கோவிளக்களிற்றினக்கோடுபோன்றவே

(இ-ள்) தூவிழிறகையும்—அஞ்சிதை அழகிய சிதைமையமுடை
ய—அலும்—அன்னக்களானவை—தூவிழை—தூங்குகக்கிடமாகிய—
நாள்—அன்றுபூத்த—மலர்—மலர்களைபுடைய—வாலியுள்—தடாகத்தினு
ள்ளே—தோன்றுவ தோன்றுகின்றவையாகிய—தாமரை—தாமரைக
ளுடையவளையம்வளையம்நளிர்த்துநளிகளானவைபூ அழகிய அலர்ம
லையுடைய கம்பகம்பாதும்பர் கற்பகசேரலையையுடையகட்டி நா
ட்டின்கள் உறைவாசஞ்செய்கின்ற கோ—அரசனாகிய விர்திரனுடைய
இளக்களிறு[அதினுள்ளிருக்கிற] இளமைபொருந்தியயானைகளை இ
ளம், இளக்கிணுடைய வெண்ணேசேரமோவர் வெள்ளைக்கொம்புகள் பா
ன்றிருந்தன—எ-று, [கருத்து] தடாகத்துள்ளேதோன்றிப் தாமரைவள
யங்களானவைதவலேச்சத்தியானையின் கொம்புகளை ஒத்திருந்தன
என்பதாம். [சஅ]

ஏந்தலேடவ்வுழியிருந்தவெண்ணரும்
கூந்தன்மாநிறமடத்திடைக்குலாவ
காந்தளகத்திராமகளிர்க்கத்திராமகளிர்அமுதும்
வேந்தன்நபுசுவியின்வெள்ளம்போன்றவே

(இ-ள்) ஏந்தலேடு அரசனோடு அவ்வுழி அங்கிடக்கே இரு
ந்த—அடைந்த—எண்ணமாமண்ணினில்லாத கூந்தல்—மயிர்தெருவ
ய—மா குகிறைகளுடைய—தடத்திடை தடாகத்தின் கண் குலாவ
தேன்று வளமாகிய நிழல் சாயக ள்ளவை காந்தன் காண் தன்ம

ல்போலும்—அம் அழகிய—கரத்து—கைகையுடைய—அரமகளிர்
தெய்வமங்கையரால்—அமுதும்—இச்சிக்கப்படுகின்ற—வேந்தன்—இந்
திரனுடைய—நவால்லபுரவியின் குகிறை களுடைய, வெள்ளம்போ
ன்ற (அதினுள்ள) கூட்டம் போன்றன—எ-று (கருத்து) தடாகத்தில்
தோன்றியகுகிறைகளின் சாயலானவை இத்திரன்குகிறைகளே ஒத்திருந்
தனென்பதாம். (சக)

வரிச்சிறைத்தும்புகளுழுகலவள்ளவாய்
விரித்தவெண்டாமரை விளங்கித்தோன்றுவ
தரித்திடுக்களங்கமெய் தயங்கத்தெண்ணனும்
கிருகுகிள்கிலவுமிழ்சிங்களபோன்றவே

(இ-ள்) விளக்கிரகாசித்து—தோன்றுவ—(தடாகத்திலே) காண
ப்படுகின்றவையாகிய—வரிச்சிறை கீற்றுக்களபொருந்திய சிறை கையு
டைய—தூமபிகள் வண்டிகளால்—உழு—கிண்டப்படுகின்ற—நல்—நல்
ல—வளவாய் கிண்ணமேபோலும் வாயை—விரித்த—திறந்திருக்கிற—
வெண்டாமரை—வெண்டாமரைமலர்களானவை, தரித்திடு தாங்கப்பட்ட
ட—களங்கம்—களங்கமானவை—மெய் வடிவங்களிலே—தயங்கதோன்
ற—தன்னெனும் குளிர்ச்சியாயிருக்கிற—திர—அழகினுலே—கிளர்—
ளக்காநின்ற—கிலவு சங்கிரிதையை—உமிழ்க்குகுகின்ற திங்களபோ
(அதினுள்ள) சந்திரர்களோன்றிருந்தன—எ-று (கருத்து) தடாக
த்துள்ளதோன்றிய வெண்டாமரை மலர்களானவை சந்திரர்களை ஒத்திருந்
தனென்பதாம். (சூல)

சேயிதழ்குலையென்னைகடெண்டிரைத்
தூயநிறமடத்திடைத் தோன்றுகின்றன
மேயவர்க்கனகவர் வனப்பின்மிக்கவாய்
பாயொளிசிறந்தசெம் பவளம்போன்றவே

(இ-ள்) தென்கிரை தெளீவுள்ள வலைகையுடைய—தூய பரிசுத்
தம்பொருந்திய—நிறமடத்திடை—நல்லகடாகத்தினுள்ளே—தோன்று
கின்றன காணப்படுகின்றவையாகிய—சேயிதழ் சிவப்பிதழ்களை புடை
ய—குலைய—உற்பலங்களுடைய—மெல்லமெல்ல—களைகள்—அரும்பு
களானவை—மேயவர் அடைந்தவருடைய—கண்—பார்வையை—கவர்
—வெள்ளுகின்ற—வனப்பில்—அழகில்—நிக்கவாய்—மிருந்தனவாகியபா
யொளுவிரித்தவொளியால்—சிரந்த—விசேஷித்த—செல்பவளம்போ
ன்ற (அதினுள்ள) செம்பவளங்களோன்றின—எ-று, (கருத்து) தடாக
த்துள்ளதோன்றியசெக்குலையே அரும்புகளானவைபவளத்தை ஒத்திருந்
தனென்பதாம்

வெண்ணிறத்தாமரைமலரும்வேரியர்
தண்கருகுகுலையுத்தத்தட்டோன்றுவ
வெண்ணிருகலைமதிலிலினிட்டமு
முன்னிலையிழைத்தொளியும்போன்றவே

(இ-ள்) தடத்துள்ளதடாகத்தினுள்ளே—தோன்றும்—தோன்றுக
ின்றவையாகிய—வெண்ணிறம்—வெள்ளநிறம்பொருந்திய—தாமரைம

லந்ம்-தாமரைப்பூவுக்கும்—மேலி சேகையுடைய—தண்-தண்ணிய—
கருங்குயிலையும் நீலோற்பலமல்களும்—உள் (அத) னுள்ளே—நிலவி-
ய-விளங்குகின்ற—சண்ணி நகலை பதினாறுகலைகளை யு முடைய—மதி-
சந்திரனை—நிலவினிடமுமெளிச் செருவு—விடத்து—கூலலத்தின-
து—ஒளியி(னீட்டமும்)—ஒளிச்செறிவும்—பொன்ற ஒத்திருந்தன—
எ-று. (கருத்து) தடாகத்தின் தோன்றிய வேண்டாமரை மலர்களும்
நிலாநடலமலர்களும்-சந்திரனெனிகளையும்-விஷத் தொனிகளையும் நு-
த்திருந்தன என்பதாம்.

(இஉ)

குடவலையின மணிகெழிக்குத்தண்புகர்
தடமெறியல்களினையுஞ்சைவலம்
படர்கருமழ்ச்சிகைபரப்பஞ்சென்னிற
வடவையின்புகையெனவயகுகிதோன்றின

(இ-ள்) குடம் குடம்போலும்—லோ சங்குகளானவை—இனம்—
இவையிப—மணிகெழிக்குத்தண்புகர்—சொரிதரகிட மாகிய
—தண்புல தண்ணீரை யுடைய—தடம் தடாகத்திலே—ஏறி - வீசப்-
படுகின்ற—அலையின்—அலையினாலே—அலையும்—அலையின்றசைவல-
ம்—கொடிப்பாச்சிகளானவை—படர்கரும்—வளர்கின்ற—அழல்—சூழி-
ள்ள—சிகை கவலைகளை—பாழும்—பரப்புகின்ற செந்திரம்—சிகப்ப-
திறம்—கிப—வடவையின்—(அதினுள்ள) வடகாழாகக் கினியினது—அ-
புகையெனதுமம்போல—வயங்கி—விளங்கி—தோன்றின காணப்பட்ட-
வ—எ-று. (கருத்து) தடாகத்திலிருந்து கொடிப்பாச்சிகளானவை வ-
டவாழாகக்கிடையின்புகைகளைப்போலக்காணப்பட்டன என்பதாம் (இக)

குருமணியிலைக்கு நீள்கலமேயவான்
நநிழலிலையினடயலேவகண்கதி
சருமணிப்பொலங்கு வட்டணிடையாகமால்
வலசிறைபுகைகொரு மாட்சிபொன்றலே

(இ-ள்) அலையினட, அலையினடே—அலைய—அலையின்றவையாகிய
—குருநிறம்பொருந்திய—மணி மணிகளாலே—இமைக்கும்—விளங்கு-
கின்ற—நீள்கலம்பொருந்திய—கூலம்—வலையின்கண்—மேய—தங்கி-
ய—வான்றருபெரியமல்களையுடைய—நிழல்-நிழல்களானவை—சிறை-
சிறைலே—அடிக்கொளும், அடித்துக்கொள்ளுகின்ற—மாட்சி—அழ-
கையும்—தண்—சைவலமும்—அதிகரிணங்களையும்—அருமணி—அ-
ரிபமணியையும்—பொலன்—பொன்னையும்—குலட்டு—சிகைக்கைய மு-
டைய—மணி—அழகிய—மையாகம்—மையாகங்களாகிய—மால்லவா—
பெரியமலையினட ஒத்திருந்தன—எ-று (கருத்து) தடாகத்து
த்தோன்றிய குருமணிநிழல்களானவைமல்கபரவடகளை ஒத்திருந்-
தன என்பதாம்.

(இச)

தொலைவதுபலவளமினடதொக்கல்
வலைதவழவாயிப்பயிலுமாய்பெடை
கலவியின்குறிப்பறைதாட்டப்பின்றொடர்
பொலனிறவன்னத்தின் பொற்புகோக்கினுள்

(இ-ள்) தொலைவதுபலவளமினட—இனைய—இத்தன்மைமயவாயிய—
பலவளம்—பலவிதவளங்களாலும்—தொக்க—நிறைந்த—அலை—அலைக-
ளானவை—தவழ—தவழப்பெற்ற—தவ்வாயில்—அத்தடாகத்தில்—
பாழிலும்—வாசஞ்செய்கின்ற—ஆய்—ஆய்த்தகொள்ளப்பட்ட—பெ-
டை—பெட்டையானது—கலவியின்—புணர்ச்சியினது—குறிப்புக்குறிப்-
பை—தொரை-சொல்லுகளாலே—காட்டி—காண்கிக்க—பின்—(அதன்)—பின்-
னே—தொடர்-தொடர்கின்ற—பொலன்—பொன்வடிவாகிய—நிறம்—ஒ-
ளியுள்ள—அன்னத்தின்—அன்னத்தினது—பொற்பு—அழகை—கோக்-
கினுள் (அரசன்) பார்த்தான்—எ-று—பொன்னன் மென்றதால் பொ-
ன்னுலகத் தன்னமெனவிளங்கிற்று (கருத்து) களமகாரரசன் ஆன்னத்-
தைக்கண்டான் என்பதாம்.

(இரு)

தண்ணைத்தாமரை யணையிற்றங்கிய
வண்ணலோதிமந்துணி யகற்றப்பேடைய
விண்ணிறச்சிம்காழிநீதிருப்பொழி
முண்மகிழ்ச்சுரதாவுவந்துபுல்லிற்றே.

(இ-ள்) தண்-தண்ணிய—நறு—நயிய—தாமரை-தாமரைப்பூவாகி-
—அணையில-சயனத்தின்கண்ணே—தங்கியே—வாசஞ்செய்கின்ற—அ-
ண்ணலோதிமம்—அவ்வரசவன்னமானது—தூணி—ஊடலே—அகற்றி-
கீக்கி—பேடையா—பெட்டையை—விண்—பொன்னுலகத்தினுள்ள—
நிறம்—ஒளிபொருந்திய—சிறைதால்—சிறைகளினாலே—தழீயி—தழுவிய-
ருப்பொழி—ஆசையுடனே—உள்—அத—(ஊள்ளேக)—மகிழ்—மகிழ்ச்-
சியானது—கூந்தர—மிகும்படி—உவந்தி (தானு) மகிழ்து—புல்லிற்-
து—புணர்ந்தது—எ-று. (கருத்து) அரசவன்னமானது பெட்டையன்ன
மகிழ்த்தானு மகிழ்த்து புணர்ந்தது என்பதாம்.

(இக)

விழைவதுகலவியின் மெலிந்தோர் தானினிள்
மெழிற்கள்பொன்றிற வெருத்தக்கோட்பு
தழைவதுசிறகரான் மூடித்தண்ணுல்
மழிமலர்ச்சேக்கையின் னன்னத்துச்சிறுநூல்

(இ-ள்) விழைவது—விருப்பப்பட்ட—கலவியின்—புணர்ச்சியால்—
மெலிந்து—இளைத்து—ஓர் தானின்—ஒருகாலினால்—நின்ற—நின்ற—எரு-
த்தம்—பிடரியை—கோட்பு—விளைத்து—தழைவது—தழைத்த—சிறு-
கரால்—யிறையால்—மூடி—(தலைய) மறைத்துக்கொண்டு—தண்—தண்-
ணிய—நறு—தேனானது—அழி-வழியப்பெற்ற—மளர்—தாமரைப்பூவா-
கிய—சேக்கையில-சயனத்தில்—எழில்—அழகினால்—கிசழ்—விளங்கா-
நின்ற—பொன்—பொன்வடிவமாகிய—நிறம்—காந்தியுள்ள—அன்னம்
அவ்வன்னமெனது—தூஞ்சிற்று—தூங்கிற்று—எ-று. (கருத்து) அவ்-
ரசவன்னத்தாமரையினிடத்து நித்திரைசெய்தது என்பதாம்.

(இரு)

குழவளியுடன்குழல் சருகிற்றோன்றிய
ஐந்தழிமனஞ்செல லுன்னமயன்றுகேர்

அ

குழ்புலன்வழிமனஞ் சாரலோதிமம்

பாழியந்தோலினான் கைபிப்பற்றினான்

(இ-ள்) குழுவளியுடன் - அலேகாற்றுபுனே—சுழல்-சுழற்செல்
கின்ற—சருகின் - சருகுபோல்—ஊழ்வழி - விதியின்வழியிலே—தோ
ளிய (அகன்பய) ஊண்டாக—மனம்(உயிர்களது)மனமானது—செல்
ல் - செல்லுதல்—உண்மையன்றுகொல் - சத்தியமன்றே—தழ்புலன்
வழி - அற்றவிஷயமாகிய—(அவ்வன்னத்தின்கண்) மனம்—மனமானது
—சார—ஊழினுடைய—ஓதிமம் - உவ்வன்னத்தை, பாழி - வலிபொரு
ந்திய—தோலினான் - தோளையுடையநளராசன்—கையில் கைவின
லே—பற்றினான்—பிடித்தான்—எ-று. (சுருத்து)சுருகாராசன்விதியினை
படிமதியுஞ்சொல்ல-உவ்வன்னத்தைப்பிடித்தான். (இ-அ)

கைப்பிச்சிறையான் கலக்கிவாய்லெரிஇக்

துப்புநழிவோலடி துடிப்பத்துன்பமுற்

பெய்பெயரெய்தையடித் தெக்கலையெய்த

மைப்புயலையகம் மலரின்கொத்திற்றால்

(இ-ள்) கை—(அரசனது)கைக்கு—பி - அகப்பட்ட—சிறை—சிறை
கையுடைய—அனல் - அன்னமானது—கலக்கி - அவிவழிந்து—வாய்
லெரிஇ - அச்சவொலிகள்கொடுது = தப்புறம் - பள்ளம்போலும்—தோ
ல்—தோலையுடைய—அடி - அடிகளானவை—துடிப்ப = நடுங்க—துன்ப
முற்று - துயரமடைந்து—சிறையடித்து - சிறைகளாலடித்து—வகலா
மைபின்—போகமாட்டாமையால்—எயப்பொடி - இளைப்புடனே—மை
ப்புயலைய - (கொடையார்)அரியமேகம்போலும்—கைமமலரில்—(அவ
ன்கையாகிய) மலரில்—கொத்திற்று - கொத்திபது—எ-று, (சுருத்து)
அன்னமானது வருத்தமும்முள்ளை கையைக்கொத்திற்று.எ-ம். (இ-அ)

இரைத்தயர்புண்ணுக் கிரக்கிப்புட்குலம்

விரித்தெழுசிறைவளி வீசெமெல்லிதழ்த்

நிருத்தகுதாமரை யலைத்தலசேர்தடம்

வருத்தலையென்றுகைம் மறித்தல்போன்றதே

(இ-ள்) புட்குலம்—பறவைக்கூட்டமானது—விரித்து - பரப்பி—எ
ழு—சுழம்புகையின்—சிறை - சிறைகள்—வளி-காற்றெ—விச - எறிதலா
ல்—மெல் - மெல்லிய—இரத் - இத்தழலையுடைய—திருத்தகு - அழகு
பொருந்திய - தாமரை - தாமரைமலர்களானவை—அலைதல் - அசைத
லானது—சேர் - சேரிடமாகிய—தடம் - தடக்கமானது—இரைத்து,
கூவி—அயர்—வருந்துகின்ற—புளளினுக்கு - அவ்வன்னத்திற்கு—இர
ங்கி—இரக்கமுற்று—வருத்தலையென்று—(அதனை) வருத்தாதே யென்று
—கை - (தன்) கைகளினாலே—மறித்தல்போன்றதறித்தல்போன்றது
—எ-று. (சுருத்து) பறவைகளைமுடிவால் தாமரைகளையசைதலானதுநா
ன்ருத்தலென்று தறித்தல்போன்றிருத்தது—எ-ம். (இ-அ)

வள்ளவாய்தாமரை வதிந்துபோதரு

புளளெலாத்தளித்தளி புலம்பல்வா வியி

ஊர்ஊராவதுவைகண்டொதுங்குமுக

டெள்ளரிச்சிலம்புகளிலைமபல்போன்றவை.

(இ-ள்)வள்ளம் கிண்ணம்போலும்—வாய் - வாயையுடைய—தா
மரை—தாமரைமலர்களில்—அதித்து வாசஞ்செய்திரங்க, போதரு—(அ
ப்போது) போகின்ற—புளளெல்லாம்—பறவைகளனைத்தும்—தளித்த
ளி—வேறு—வேறுக = புலம்பல் புலம்புதலானது—வாவினான்—தடாக
த்தினுள்ளே—உறு—வேரிட—வறுமை—[அரசவன்] மில்லாமைய
—கண்டி - பார்த்து—ஒதுங்கு - விலகுகின்ற—பூமகள் - நிருமாண
வைய—தென் - தெள்ளப்பட்ட—தூரி - பருத்தைக்கல்லுதலுடைய—
சிலம்புகள்—பாதச்சிலம்புகளானவை—சிலம்பல் போன்றது—ஒலித்தல்
போன்றது—எ-று, (சுருத்து) பறவைப்புலம்பலானது தடாகத்தைவி
ட்டிலுக்குமிதற்குமொதச்சிலம்போலிப்போன்றதது—எ-ம். (இ-அ)

இன்னபொன்னிறவன்ககண்டிலெனனு

மன்னர்மன்னவன்மதிவதனோக்கியே

யன்னவன் காமலரமர்ந்தலோதிம

நன்னயமொழிசிலநவிலுற்றதே,

(இ-ள்) இன்ன—இப்படிப்பட்ட—பெரன் - பொன்மயமாகிய—நிற
ம்—ஒளிபொருந்திய—அனல்—அன்னத்தை—கண்டிலெனனும் - (இது
வளராத)பார்த்திலெனன விடர்க்கின்ற—மன்னமன்னவன் - அரசர்
நரசனது—ம தி—சந்திரன்கோலும் (விளக்கப்பொருந்திய)வதனம்—புக
த்தை—கோக்கி—பார்த்து - அளவினவன் - அப்பயட்டவனது—காம
கையாகிய—மலர்—காமரைப்பூ வின்கண்—அமர்ந்த - தங்கிய—ஓதிமம்
யுன்னமானது—நல—நல்ல—யம்—நீதிநாழிப்பறிய—சிலமொழி - சி
கொல்லுகளை—நவிலுற்றது—சொல்லத்தொடங்கிற்று—எ-று. (சுரு
த்து) நன்னகையிலிருத்தஅன்னமானது அன்னமுகத்தப்பார்த்துச் சில
நீதிசொல்லத்தொடங்கிற்று—எ-ம். (இ-அ)

சிறையொளிர் பொன்னிறம்செல்வகல்குமோ

லதைகடல்பனியிலினினைவைவாகுகோசோ

கறைகெழுலேவினாங்குந்தினுள்ளுற

நிறைதருவிழைவினை நீத்தலெண்ணியால்

(இ-ள்)கறைகெழு உயிர் படிந்துள்ள—வேலினாய் - வேலையுடைய
யவளராதன—சிறை(என்) சிறைகளினே—ஒளிர் - விளக்காவின்ற—
பொன்—பொன்னுடை—நிறைசெல்வம் - நுறைவிலலாத—செல்வத்தை
நல்குமே(உனக்குச்) தருமோ—அறை - ஒலிக்கின்ற—எல்—(பெரிய)
கடலானது—பனியினி—(அற்புமமாகிய) பனியினாலே—நிறைவத—
கொலோ—நிறையுமோ—கருத்தினுள் - (உன்)—மனத்தினுள்ளே—உற
பொருத்த—நிறைதரு - நிறைந்த—விழைவினை - அப்பொன்னுடைசை
—நீத்தல்வேண்டிய—நீதிநல்குமெனயம்—எ-று [சுருத்து] நளமொரச
னோ—என்பொன்னிறமானது செல்வத்தருமோ கடலானதுபனியினுள்
நிறையுமோ—நீதலெனது கசனார் நீதவேண்டிமென்றுன்னவகூறிய

கோறல்செய்தாலுயிர்க்கொலையொன்றையலர்
தேறினார்கிழைத்தவன்பழியுஞ்சேருமாற்
முறுபாய்கவண்மதத்ததுகண்பாணையாய்
மாறுகொளபகைஞ்சர்க்குமிதுமனையகொளார்

(இ-ள்) காறு-முட்கோல்கள் = பாய்-பாயப்பெறுகின்ற—கவுள் - கதுப்பையும்—மதம்-மதத்தையும்—தறுகண்—கோபக்கண்களையுமுடைய—யானையாய்—யானையோல்பவனே—கோறல் செய்தால் (உன்னைவிசுவாசித்திருந்த என்னை) - கொல்லைபேயானால்—உயிர்க்கொலையொன்றையலால்—உயிரைக்கொல்லுதல்பாசகமென்றேயல்லாமலும்—தேறினார்-நம்பினவர்க்கு—பிழைத்த-தீங்குசெய்தவன்பழியும் - கொடியபாதகமும்=சேரும்-(உன்னை)யடையும்—மாறுகொள-மாறுபாடு கொண்டு—மகைஞர்க்கும்-விரோதிகளுக்கும்—இது - இவ்விசுவாச காதகஞ்செய்தல்—முன்கொளார்—வினையார்—எ-று. (கருத்து) நளமகாராசனேஎன்னைக்கொல்லுயிர்க்கொலை அல்லாமலும் நம்பினவர்க்குத் தீமைசெய்தபழியு முன்னையடையுமென்றன்னவகூறியது—எ-ம், (கூ)

செருக்களத்தேற்றவாச்செருக்கலன்றியு
னருட்கிடலுமெனையடர்த்தனிகியோ
முருக்கிதழ்வடந்தையர்முலைதூள்க்கிடிக்
குருக்கினர்மணிபுனைகுயுத்தேளிகியு

(இ-ள்) முருக்கு-முவிக்கம்பூப்போலும்—இதழ்-உதவிசெய்யுடையம்=மடந்தையர்-மாதருடைய—முலை - முலைகளானவை—கினைத்திடும் - அழுத்தப்பெறும்—குரு-நிறத்தினாலே—கினர் - விளங்குகின்ற—மணி-திரத்திபாணத்தால்—பனை-அலங்கரிக்கப்பட்ட—சுலவு - கிரட்சியையுடைய—தேளிகினாய்—தோள்களையுடையவனே—செருக்களத்தாபோர்களத்தில்—ஏற்றவார்—உன்னேடு) யெதிர்த்தவரை, செருக்கலன்றி-கொல்லுதல்[கியர்]மன்றி—உன்=உனது—அருட்து - அருணைக்கு—இடனும் - பத்திரமாய்கிய—எனே - (குறுபுல்லியபறவையாகிய) என்னை—அடர்த்தல்-கொல்லுதல்—கீதிரோ - கீதிராமோ—எ-று. (கருத்து) அரசனே போரிலெதிர்த்தவரைக் கொல்லுதல் நீதி உம்மையடுத்தவென்றைக்கொல்லுதல் நீதியேவென்றன்னம் சொல்லிற்று—எ-ம்)

கல்வினிகுநிறுக்கருணைவேந்தளத்
தொல்லுந்நுணையுமுடையுத்தேளினிட
வல்கலின்மொழிசிலவறைந்துபின்னரும்
பல்பலதுயர்மொழிபகாலுற்றதே

(இ-ள்) கல்வினிகு - கல்வினியிவ்வுபோல்—அகன்றிடு - பெருக்கத்தை யடைந்திருக்கின்ற—கருணை - அருணையுடைய—வேந்து - நளராசனது உளத்து—உள்ளத்தின்கண்—ஒல்கலும் - நாணமும்—கருணையும் - அருளுமும்—உலுப்பும்-மகிழ்ச்சியும்—தோன்றிட - ஏககாலத்தி லுண்டாக—அத்கலில் (பொருளற்ற)அருக்குகலில்லாமல்—சிலமொழி - சிலசொற்களின்—அறைத்து—சொல்லி—பின்னரும்-(அதன்) பின்பு, பல்பல பலபல

வாகிய—துயர்மொழி அரசனுக்குத்) தன்பத்தை யுண்டாக்குகின்ற சொற்களை—பகாலுற்றது(அன்னம்)சொல்லத் தொடங்கி—எ-று—[கருத்து] அன்னமானதுகண்ணுள்ளத்து நாணமுக்கிருபையு மகிழ்ச்சியு ந்தோன்றிடச்சிலமொழிநூழிப் பலதுயர்மொழிகூறத்தொடங்கி—று என்பதாம் (கூ)

பெருகியமூப்பிசிறந்தளர்த்தபேதறு
மிநமுதுதறவருமென்செய்கிற்போ
கருவுயிர்த்தகயர்வுறுகாத்பேடையுள்

நுருகுமேயென்னெட்டுயிர்ப்புலிக்கிறதே

(இ-ள்) பெருகிய-சிறந்த—மூப்பில்-முதுமையால்—சளர்த்த மெலிந்து = பேதறும் - மதிமயக்கக் கொண்டிருக்கிற, இருமுதுகு தலரும்(என்னுடைய)காயுத்தகப்பனும்,என்செய்கிற்போ - இவ்வாறு செய்வதே = கரு-கருப்பத்தை உயிர்த்து—என்று—அயர்வுது - சேக் வையடைந்திருக்கின்றன = கால்(எனமே)லல்புடை-பேடை - மனைவியானவள்,உள்ளுருகுமே-மழுமுருகுவனே = என்ன-என்று, கெட்டுயிர்ப்புலிக்கிறது - கப்பருழரசுகிட்டது—எ-று (கருத்து) அரசனேஎன் காயுத்தகப்பனுமென்செய்குமார்களோ என்மனைவிமன முருகுவானே யென்று அன்னம்சொல்லித்தன்பதாம் (கூ)

அன்னமூப்பிதரவர்கொலாற்றுவார்
மன்னனெற்பித்தலும் வெருவிவியிற்
முன்னியாக்கிருந்தபுள சொரதபோழ்கினி
லின்னல்கடலுளரிழ்ந்திருக்குமேகெலாம்

(இ-ள்) அன்ன (என்னுடைய)காயானவள், மூப்பி-முதுமையினாலே—அழிதரவு - வருந்துதலை, ஆர் - எவர், ஆர்அவார் - கீதிரார், மனைவி - இவ்வரசனானவன்—ஏற்பித்தலும் - என்னைப்பிடிக்க வள விலே—வாவிடில் - தடாகத்திலிருந்து—வெருவி - அஞ்சப்போய்—ஆங்கு-அவ்விடத்தே—தன்னி-கெருகி—இருச்சத்திய—புள - பறவைகள்—சொற்றபோழ்கினில் - (இச்செய்தியைச்) சொன்னபொது—இன்னல்-துன்பமாகிய—கடலுள் - சமுத்திரத்தினுள்—ஆழிந்து - அமிழ்து—இறக்குமே (அவள்) இறந்துபோவாளே—எ-று(கருத்து) அரசன் என்னைப்பிடித்துக்கொண்டானென்றுபறவைகள்சொன்னவளவிலுள்ளத ய இறக்குமென்றன்னஞ்சொல்லியதுஎன்பதாம். (கூ)

புல்லுவிடஞ்சிறை கெகிழிதும்பொரு
தல்லக்கூர்வெடையலாயாருற்றொலிந்
சொல்லுநம்புக்குலங் கலுமுந் தன்பமாய்க்
தெல்லெகிறுந்நுயிரொழி மிறக்குமேகொலாம்

(இ-ள்) புல்லுவிட்டு-கழவுகலையிட்டு—அஞ்சிறை (என்) ஏழகிய சிறைகளானவை—கெகிழும் - விலகிதலும்—பொருது - மனமபொருமல்—அல்லக்கூர் - துன்பமிருகின்ற—பெடை - (என்) மனைவியானவன் = அவர் - என்னைவார்—பாகு - எவ்விடத்தே—உற்றொலிந்—வச தாரென்றுவினாவில்—சொல்லுந் - அரசற்குஉத்தரஞ்சொல்லப்பட்ட

த—புட்டுலம்—பழவைக்கப்பட்டமானது, கலிமும—அழகித்தும்—சன்
பம்—அத்துப்பத்தினுலே—ஆய்ந்து—என்செய்தியை—ஆலோசித்தன்—து
எல்லையில்—அளவிலலாத அயரோமி—தன்பத்து—என, இரங்குதல்—(அ
வன்)இறத்துபேர்வாளே—எ—து(கொல்—ஆர்—அசைகள்)(கருத்து) என்
மனைவியாவன் என்செய்தியைக்கோட்டிற்று போவானென்றன்னந்
சொல்லியதுஎன்பதாம். (சுரு)

அனிச்சமென்மலரினுகொய்யவாய்சிறைத்
தனிப்பெடையமைக்குமென்றளிர்க்கையாலன்
துன்பிடுகிறென்னும்கூடுசொல்லுமலை

நினைத்துமென்னெல்லவக்கோட்டிநான்

(இ-ள்) அனிச்சமென்—அனிச்சமென்னப்பட்ட—மலரினும்—பூவி
னும்—மெல்லிய மெல்லிய—ஆய்—தேடத்தக்க, சிறை—சிறைகளுடைய
—தனிப்பெற்ற—பெடை—என் மனைவியை, அமைக்கும்—உண்டாக்குவ
து—பிப—மென்றளிர்—மெல்லியதளிர் போலும்—கையால்—கையினுலே—
அயன்—கான்முகக்கடவுள்—முனிப்படு—தன்பம் விளைதற்குக்காணமாபி
ய—பிரிவெனும்—பிரிவென் கிற—கிறி—சுடாபின்ற—சொல்
சொல்லி—நினைத்து—கருதி—முன் முன்னே—என் எனது, தலை—தலை
யில்—எவ்வண்ணம் எவ்விதமாக—நிலை விளங்க—கோட்டிநான்—எழு
தினான்—எ—து (கருத்து) பிரமணிப்படிக்கு என் தலையெழுதினான் என்
பதாம். (சுரு)

வீழ்மெற்படுத்திக் கொய்தொன்மென்றத்
தாழ்ந்தபெடை கொய்தொன்மென்றத்
மாழ்ந்துயர்க்குடைய—பாழ்ந்தியாலிலாம்
பாழ்படுகின்றமெல்லமநனைப்பார்க்குமே.

(இ-ள்) வீழும்—கண்ணு—விசிக்கப்பட்ட—என்—என்னை, படுத்த—பி
டித்து—இக்கொய்தொன்—இக்கொய்தொன்மையு—என் தலையு—சொல்
லானது—சொல்லில்—(சன்)காதில்கார்த்தாழும்—சேர்க்குள்ளியிலே—மெ
ல்லமெல்லிய, நிறம்—ஒளிபொருந்திய, தழ—நீண்ட, சிறை—சிறைமையு, ம
டம்—பெருமையையுமுடைய பெடை (என்) மனைவியாவன், ஆழ்
அழம்பொருந்தும்—தயர்—கடலினால்—தன்புறமாய்கடலுள்ளே, ஆழ்
துமுழுது—ய—என், இலா—இல்லா—காயால்—பாழ்படு, பாழ்படு—
—கிண்கலியால்—இக்கருகளைக் கதையும்—மருண்டு—மயங்கி—பார்க்
குமே—பார்ப்பாளே—எ—து (கருத்து) என் மனைவியான்கு தன்பக் கடி
யுள்ளேமுழங்கி—காலிலா—மயால்—பாழ்படு—கிண்கலியால்—மயங்கி—பார்க்
கிப்பார்ப்பாளே—என்றன்னது—சொல்லியது—என்பதாம். (சுரு)

பிரிவெனும்—பிரிவென் கிற—கிறி—சுடாபின்ற—சொல்
யாழ்ந்தபெற்றமென் பாழ்பெடையாய்க்
நிறைபருக்குடையபயன்கிதிபெய்திய
பிரிவெனும்—பிரிவென் கிற—கிறி—சுடாபின்ற—சொல்

(இ-ள்) பிரிவெனும்—பிரிவென் கிற—அழல்—கெருப்பானது—சுடா
(தண்ணீர்) சுட—பெடை (உன்)மனைவியாவன்—இறக்குமே—இறந்து
போவானே, அருகினில்—அல்பதவத்தினுலே—பெற்ற—என்—
ம்—முடைய—பார்ப்பெலாம்—குஞ்சுகளெல்லாம்—அயர்க்கு—தளர்க்கு, இ
னா—இனையை—பெறு பெருமையு—கூண்டி—கூண்டி—அ
சாநி—சுடவி—எய்திய—கமக்குகேரிட்ட—பிரிவெனும்—தன்பத்தினு—
சாநி—இறந்துபோம்—என்—என்று—பாதத்து—தடித்து—சொர்க்கது
(அன்னம்) முச்சித்தது—எ—து (கருத்து) பெண்சாதிபிள்ளைகளு—
குமென்றன்னந்நிச்சித்தது என்பதாம். (சுரு)

அளிக்குருகடலுனா தலைக்கண்ணகியை

மேனித்திடுகண்புறம தலைக்கண்ணகியை

தனித்தமென்சிறையயர்க்குள் விடுகியுட்

சளித்தகாசலன் கருணைக்கேகியை

(இ-ள்) அளிக்கு—அருகருக்கு—ஒருகடலுன்—ஒருகடல்போறமல
ன்—அருகே—அருகருகையடைத்தமையை—கண்ணு—பார்த்து—கண்
பார்த்தகண்களால்—தனித்தமென்—(அருகருகே) சொரியப்படுகின்ற
தண்—குளிர்ச்சிபொருந்திய—புனல்—நீறுடைய—தலை—மழையான
து—விழ்தலின் (தண்ணீர்) விழ்தலினுலே—தனித்த—உணர்வடைந்த
—மெல்—மெல்லிய—சிறை—சிறைமையுடைய—அனம்—அன்—
து—தளர்வுவிட—ஆயாசதன்கி—தளர்வுவிட—தளர்வுவிட—தளர்வுவிட—
அருளின் (பெருக்கத்தை) நோக்கி பார்த்து—உன் (கண்) னுள்ளே—கனி
த்தது—மகிழ்த்தது—எ—து, (கருத்து) அன்னமானது அரசன்கிருபையை
க்கண்டுகமகிழ்த்தது என்பதாம். (சுரு)

ஆகுலத்துடன் டைவனத்தைநோக்கினின்

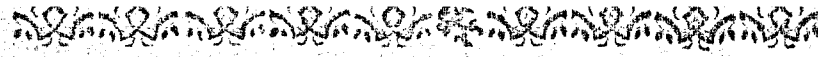
சேகுறுபொந்திதன் சிறகர்கோக்குறு

மோகமேபிடித்தனன் முழுதுமோக்கின

வேழியேகென விறைவிடத்தனன்.

(இ-ள்) இறை—கனரகனுளவன்—ஆகுலத்துடன்—தன்பத்துட
னே—பாழ்—இளமைப்பொருந்திய—அன்னத்தை—அவ்வன்னத்தை—
கோக்கி—பார்த்தது—உனது, சேகுறு—மாறையர்க்கு, பொன்—பொன்ம
யமாகிய, நிறம்—ஒளிபொருந்திய—சிறகர்—சிறைமையு, கோக்குறும்—பார்க்க
வேண்டிமென்சிற மோகமே—ஆசையினுலேயே பிடித்தனன் (உன்னை
ப்) பிடித்தே—புழுதும்—புழுதும்—கோக்கினன்—பார்த்தேன்—
(எழுதி) போகத்தக்கவிடத்தற்கு, கென—போவென்று விசிக்கன
ன் (அதன்) விட்பான்—எ—து, (கருத்து) அரசன் அன்னத்தைவிட்டான்
என்பதாம். (சுரு)

அன்னத்தைக்கண் ணுற்றப்படலம்

அன்னத்தையுதவிட்டபலம்.

அந்தாவது நளமகாராசன் அன்னத்தைதுதவிட்டதாகும்.

எழிச்சீர்க்கழிநெடிவடியாகிரிய விருத்தம்

சிறைவடங்கிடந்து கணக்குவித்தொளிரும்பேரிளவன் முலைகளைப் பிழைக்கொப்பளிக்குந்தெரியலரும்மாற்பனலன்மலர்ப்பொருவு மென்மலர்த்தி, அரவுகொண்டெழுந்தபொலன்சிறையன்னைத்தொல்லினைத் தொடரமுத்தினை, நிறைசடற்றினைக் கீழ்மலரினிலிழந்து நீடினாவாவி புக்கதுவெ

(இ-ள்.) நறவு-தேனை கொப்பளிக்கும்-கக்குகின்ற, தெரியல்- பூமா வயினால், குழி-குழிப்பட்ட, மார்பன்-மார்பையுடைய, நளமகாராசனா லவன் சிறைவடம்-சந்திரகாரமானது, கிடந்து - தங்கியும், கணக்கு- தேமலரானது பூத்து-படர்ந்தும், ஒளிரும்- விளங்கப்பெற்றுள்ளது, பேரி ளவனம்-பெருமையுமிளமையுமற்றும் பெருந்திய, முலை (தமயந்தியி னுடைய) முலைகளை, திளைப்ப- அனுப்பிவிடும்படியாக நளமலர்-பொருவு-அன்றுபூத்த தாமரைமலர்போலும், மென்மலர்த்தி-மெல்லிய (அ வன்) கண்களினாலும், அறவுகொண்டு-தந்தல்கொண்டு (கொல்லினை) முன்னைச் செயலது (தொடர்) சம்பந்தத்தை (அறுத்து) ஒழித்து, ஏழாம து-புறப்பட்ட, பொலன்-பொன்மயமாகிய, சிறை-சிறைகளையுடைய, அ ன்னம்-அன்னமானது, (அறவுகொண்டு-அறுத்துக்கொண்டு, தொல்லி னை-பறவினையாகிய, தொடர்-சங்கிலியை அறுத்துக்கட்டறுத்து. இன்ப தினைசடல்-பேரின்பக்கடலினை, திளைக்குமவரின்- முழுக்கையார்போ லன்புற்று-இன்பத்தினாலுமிருந்து, நீள்- நீள்கின்ற, திறை-அலைகளே யுடைய, வாவி-தடாகத்தின்கண், புக்கது-சென்றது -எ-று. (கருத்து) அன்னமானது தடாகத்தினிடத்துச்சென்றது-எ-ம்.

(3)

பொன்னிறத்துவிப்பவளவாள் செங்காற்பொற்புது பசியருட்டி ரச, வன்னமெய்யுதறிச்சிறையுளர்த்தயல்குமுனக்குழாத திடைவழிதா லுள், கன்னவிறிரோளிரைகாத்தமுத்துஞ்சிறையினைக் காண்டலும்வெ ருவி, முன்னையதன்மென்றிருந்த புட்குலகண முளரியத் தடத்தகன் றனவே

(இ-ள்) பொன்-பொன்வடிவமாகிய, நிறம்-காந்திபொருந்திய, தூர் ளி-இறகையும, பவளம்போதும், வாய்-வாயையும், செம்-சிவப்புநிறம் பொருந்திய, கல்-அடிக்கையும, பொற்புது-அழகானமிருத்த, பசிய- பம் மைபொருந்திய குட்டி-உச்சிக்கொண்டையையுமுடைய, அரசவன்னம் அரசவன்னமானது, மெய் (கண்) னுடம்,

யை-உதறி- (கிணர்) ததறி-சிறை-சிறை-களை-உளர்த்து - முருகினை லே) திறிக்கொண்டு-அயல்-பக்கத்தில், குழ- (கண்ணக்கண்மலர்து) குழ ித-அன்னம்-அன்னங்களது-குழாத்து - கூட்டத்தினது = இறை - நடு வில்-வசிக்கலும்-தங்கியவளவில்-ஒருந்த - அங்கிருந்த-புட்குலங் கள்-அப்பறவைக் கூட்டங்களானவை = கல் - முலைபோல்-கலில் - செய யம்மட்ட, திரள்-குவிக்க, கோள்-தோள்களையுடைய-இறை-அரசனது -கரத்து-கையினால் = அமுந்தும்-அமுந்திய-சிறையினை - (அதன்) சிறைகளை-காண்டலும்-பார்த்தவளவில்-முன்னையது - அரசனும் கொ ண்டிபொசுப்பட்ட வாசவன்னம்- அன்றென்று - அன்றென்றுநினைத் து-வெருவி-அஞ்சி-முளறி-தாமரையையுடைய-தடத்து-தடாகத் தினின்றும்-அகன்றன்-கீழ்க்கிடப்போயின்-எ-று. (கருத்து) சடாகத்தி லிருந்த வன்னங்களானவை இவ்வன்ன முன்னைய தல்லவென்று நீங்கிப் போயின என்பதாம்.

(2.)

புள்ளினையிரியமதுக் குடம்புரிந்தாற் போலும்மென்மலர்து பொருட் டி, னுள்ளுறையன்னம் கொலைத்தொழில் சிறிதுமுளுற்றில ன்றையெ னக்கேற்க, கன்னவிறிமலமலரெனவகன்ற கரத்தினிர்மீட்டிமலர்க்தெ ய்தி, யள்ளிலெருகிடேவன்னா றனுளத்தினிசையிசுகிளைத்துரைக்கும்

(இ-ள்) புள்-பறவையானது-இனம்-கூட்டமானது-இரிய-அஞ்சி போட- (அகன்றின்) மதுக்குளம், தேன்குடமானது-விரிந்தால்-வாய் மலர்த்தகாயின்-போலும்மென் னுக்குமென்பபுகிற-மலர் - தாமரை ப்புவினது-நறம்பரியுளம்பொருந்தும்-பொருத்தினை-கொட்டையி ன்கண்ணை-உறை -பூங்கிய-அன்னம்- (அவ்)வன்னமானது-கொலை கொலையாகிய-தொழில்-தொழிலில்-சிறிதும்-சிறியதையாயினும்இரை அரசனான-உருற்றிலென்- (எண்ணிடத்தே) செய்திலென்ன- தேறிதெளிந்து-கண்-கணையுடைய-அவிழ்-மலர்த்த-கமலமலரென -தாமரைப்பூவென்று-மயங்கியதுபோல், அகன்ற- (முன்னேதா) னிங்க ப்பெற்ற, கரத்தினில்-கையின்கண்ணை, -மீட்டி-திறும்பியும்-வந்தா வந்து-எய்தி-அகடந்து-கண்-கண்மொபொருந்திய-இலை-இலைபோ லு-நெறி-நெடிய-வேல்-வேலையுடைய-அன்னல் - அவ்வரசனது-உ ளத்தில்-மனத்தின்கண்ணை, அதிசயம்-ஆச்சரியத்தை-மிக - மிகுதி யாக-விளைத்து-உண்டாக்கி-உரைக்கும்-சொல்லும்-எ-று (கருத்து), அன்னமானதுதிரும்பவும் என்னகையில் வந்ததிகயம் விளைத்துச்சொல் லும் என்பதாம்.

(4)

அளியினமுரன் துளிராறுவருந்துமைக்களைக்கிழவ நன்னெறிச, டெளிவுறுநுலோர்*கூட்டமன்னவர்தஞ்செய்தொழிலென்பபெறப்பிடுக து, மெளிலருமென்றையர்வினைகோக்கிவிடிக் கவினரக்குகீர்த்தாங்க, க ளிர்நடலிடுக்தபுடலிடுக்தெற்றநாமராய்தயதுகதுபோளியிய.

* இலக்கணக்கொத்து-வினையியல்-எ.

(இ-ள்) அளியினம்-வண்ணமானது—முற்று ஒலித்த, அளி-ன லிக்குன்ற—மறு-தேனை—அருந்தம்—உண்ணப்பெறுகின்ற=ஐங்களை-பஞ்சபாணத்திற்கு=கிழவ-உரியமன்மதனை—நன்னெறிகள்-நல்லறிக்கை—தெளிவுறு-ஐயத்தின்பின் நியுணர்ந்த—நூலோர்-தரும்நூலையுடையோராகிய—மன்னவர்-அரசரும்—வேட்டம்-வேட்டையை—தம்-தமக்கு—செய்-செய்தற்குரிய=தொழில்-தொழிலாகும்=என்பர்-என்றுசொல்லுவர் (அப்படியிருக்க) இரங்கு ஒலிக்கின்ற—நீர்-குணம்பொருத்திய—தரங்கம் - அலைகளையுடை—நளிர்-குளிர்ச்சிபொருத்திய—கடல் - கடலை—உடுத்த-மருங்கிற்கொண்ட—புடவியில்-பூமியின்கண், ஏற்படுத்தி—(நீ)என்னப்பிடித்ததும், எளிவரும்-எளிதென்கொடுத்த=என்-எனது—அடர்வின்-வருத்தத்தை—நோக்கி-பார்த்து—விடுத்தலின்-விடுத்தலால்—சுருமம்-இந்தத்தருமத்தை—நாட்டியது, (உன்னிடத்தே)கிழங்கியது—உனது-உனது—பேர்-பெரிய—அளியே-கருணையே (இதற்கையளியில்லை)—நாது (அலச்சணக்கொத்து) முதலிலையன்றியும் - தொழிற்பெயர்மொழிசுவர், இவ்விதியால்வேட்டம் என்றது, முதலிலேயில்லாத தொழிற்பெயர்(கருத்து) அன்னமாசனைப்புதற்குசொல்லிற்றுஎன்பதாம், வந்ததழைப்புக்கன்றொடியவென் மொழியின் வறம்பிழையினத்தையுமின்னே, திருந்தலர்கடந்தோய்மிகுமாயெய்துதிர்க்குநன்நின்னதெய் வேண்வெய்தா, விருந்ததன்கறிவினைகடலுடுத்த மேகினியிடைத்த தபைக்கழிகள், திரிந்ததனிர்ப்பென்தளிர்மீழ்நன்னகணமழ்பொழிவதுகடம்பு.

(இ-ள்) திருந்தலர்-பகைவரை—கடந்தோய்வென்றவனை = மூன்-நான்பிடிபட்டிருத்தபோது—வருந்த-(நீ) வருந்தும்படி = புக்கன்ற-சொல்லப்பட்ட—என்-எனது=கொடியம்கொடியாகிய—மொழியில்—சொல்லினால்=வரு-வந்த—பிழையனைக்களையும்-குற்றமுழுமையும்—மிகுமாய்—(வருந்தியநீ மகிழும்படியாக—செய்து-ஒருபெரியவுபகாரத்தைசெய்தது—அலை-அலைகளையுடைய—கடல்கடலை—உடுத்த-மருங்கிற்கொண்ட—மேகினியிடைத்த-பூமியிலுள்ளனக்கொண்டபைக்கழிகள்-பயிர்களானவை—(வருந்த)-வருந்தும்படி—கினஞ்செய்வேன் - குரியனாவன்—வெய்தா-கொடியாக—விரித்த-விரிக்கப்பட்ட—தன்-தனது—கதிரின்-கிரகத்தினால்—வரு-வந்த, (பிழையனைக்களையும்) குற்றமுழுமையும்—கரிந்தன-வாடி அப்பயிர்களை—தளிர்ப்ப செழிக்கும் படியாக—கெள்ளிவிழ்நன்-வெள்ளிவிழுத்களேயும்—கணம் - துணிகளையுடைய—மழை-மழையை—பொழிவதுகடம்பு-பொழிதல்போல—திர்க்குநன்-நாந்திர்ப்பேன்=இன்னே-இப்போது எ-து, (கருத்து) அரசனேநான்செய்ததும்மத்தை நீர் மகிழும்படி திர்ப்பேனென்றன்னஞ்சொல்லியதுஎன்-மல்லலம்புவனம்போது வரப்புக்கு மன்னவர் மன்னவின் தளக்கோர், புல்லியபறவையியற்றுக்கைமமா றொன்றிலகெனும்புணர்பரிதகலு, மொல்லிழிந்தைம் மாறிபற்றுதியென்னுமருத்தியென்னுனத்தினதா,

நி, மல்லலும்மழைத்தவீருமாலதனை யழகன்கேட் ஈடுருடியென்றவையும
(இ-ள்) மல்லலுள்ளம்பொருத்திய—புலமை - பூமியை—பொது, பொதுமைபி-கின்றும்—அறநீங்கு=புரக்கும்-காக்கின்ற-மன்னவர்களை அரசாதிசாசனே-கின்றனக்கு-உனக்கு-ஒப்புல்லியபறவை-ஒருநிறியபறவையால்—இயற்றுசெய்யத்தரும், கைமமாறொன்று-ஒ-ரொதிரவந்த—இலகெனும் - இல்லையென்கிற, புணர்ப்பு-வியாயத்தை, அறிந்தாலும்(பா)ன்றித்திருந்தும்—ஒல்லியில்-வினாவினே—கைமமாறு-ஒரொதிரகன்றிவா—இயற்றுதியெனும் -செய்யென்றேவுகின்ற—அருகறிஜனையசனது—தான்-எனது, உளத்தின்கா—மனத்திலுள்ளதா—அல்லலும்மற்று—துன்பம்புருத்த—அழுந்த (அதில்) அழுந்தும்படியாக—நரும்-அருக்கின்றது—அழகன்-கவாமி—அதனை—அந்நன்றியை—கேட்டருடியென்றுகேட்டருளென்று, அறையும்-(அன்னம்)சொல்லும்—எ-து, (கருத்து) சக்கிவரத்தியே என்வார்த்தையைக்கேட்டருளுமென்று சொல்லிற்று-எ-ம் (சு)
பொன்னிண்செய்சுவளவாயமுதம் பூவைவையக்கிணையையருத்திக், கன்னலிந்மிழிற்த் கனிந்தமென்சொற்கள்பயிற்றியுங் கேட்டுள்ள களிப்பார், மன்னவர்கன்னலின் னுனத்தேறாமெழியா யினுமித்தரன்னமென்சொல்லென் திசையுஞ்சிறப்பவ மலர்ந்தினிது கேட்டருலாய்.

(இ-ள்) பொன்னிணில்-கனகத்தினுலே—செய்த-செய்யப்பட்டகாவளவாய-கிண்ணத்திலுள்ள—அமுதம்-அமிர்த்தத்தை—பூவைவையா—வாய்ப்புள்ளையும—கிணையையையும்—அருத்தி-குடிப்பித்து—கன்னலின்-சக்கலையினும்—அமிழுகின்-அமிர்த்தத்தினும்—கனிந்தமதாரபுதிர்க்க—மெல்-மெல்லிய—சொற்கள்-சொற்களை—பயிற்றியும்-கற்பித்தும்—கேட்டு (அவைபெசுக்)கேட்டு—உளக்களிப்பார்-உலகத்தார்மனம்மிகுமார்(ஆகையால்)மன்னவர்கன்னலின்—சாசாதிசாசனே—எது-இச்சொல்லாதது—உன்னுளத்த-உனதுமனத்தில்-ஏறாறமாட்டாத—மடம்-அறியாமையோடுகடிய—மொழியாயினும்-சொல்லாயினும்—கேன்னம்-ஒரன்னத்தினது—மெல்-மெல்லிய—சொல்லென்று-மொழியென்று—அதிசயம்-ஆச்சரியமானது—சிறப்ப-சிறத்தேற்ற—அகமலர்ந்து - மனமரிழந்து—இனிது-இனிதாக—கேட்டருளவாய்- (நீ) கேட்டருளு—எ-து (கருத்து) அன்னம்தன்சொல்லென்கிறும்பிக்கேட்ட வேண்டிமென்றுசொல்லியது—

(சு) குடகலையின்கள் வயிறுனைத் தீன்றருமணிசுருவெனவயிர்க்குமடன்றமுறுக்கவிறுநகமலமென்பொருட்டிலவரிசுகிறைக்குருகடைகிடக்குத் தடைநிறைவான பகட்டினபுகருந் கண்பனை விதுப்பகரிடைபோன்-விக்கலுப்பிப் பிணங்குபொருக்கதலின் விமனென் னுளஞ்ஞருகென்கள்.

செவ்வனாலின்னக்கட-வெவ்வொருமகையனுமாயதிருமாயினிழியல் அருளந் அருந் என்றுயிற்று;

(இ-ள்) குடம்-குடம்போலும்-வளைவின்னங்கள் (சங்கிணங்களால்... வயிறு-தம்)வயிறு-உளைந்து-செந்து, நன்ற தரப்பட்ட-குரு-நிறம் பொருந்திய-மணி - முத்துக்களை-கருவென - முட்டைகளென்று- அயிர்த்த-மயங்கி-மடல் - இத்தகைய-முத்துக்கிழும் - கட்டவிழ்ந்த -கமலமட-தாமரைப்பூவினது-மெல்-மெல்லிய-பொருட்டில் - கொட்டையின் கண்ணே-வரி - நீட்சி பொருந்திய-சிறை - சிறைகளையுடைய குருகு - நாரைகளானவை-அடைகி-க்கும் - அடைகாக்கப்பெறுகின்ற - கடம்-தடாகததையும்-சிறை-பருத்த - யானை - ஆன்வாழ்களாக - வை-பகட்டி - எருமைக்கடாக்கறுடைய - இனம் - இனக்கின்மேல்-பகட்கரும்-குதிக்கப்பெறுகின்ற. தன்-தண்ணிப-பண்ணை-கழனிக்குயிருடைய-விசுப்பொடி-விதர்ப்பதேசத்தை-உடையோன் - உடையவனும-யிதி-விசுப்புகின்ற - கடர்-கிரணங்களை-பாப்பி-விரித்து-விளங்கு-விளங்குகின்ற-பொன்பொன்னுலாசிப-மூலான்-விசுத்தையுடையவனும-ஆகி-ஒருவே-தன்-ஒரரசனானவன் - வீரனென்றுவிளக்கென்றுசொல்லப்பட்ட-உளன் - இருக்கிறான்-உரு-கருத்து) விதர்ப்பதேசத்தையானும் வீரரரசனென்னும் மோரரசனிருக்கிறான்-என்பதாம். (அ)

அருத்தவத்தமனமுனியருள்வரத்தாலாயிழை யாம்பையர் தம்மின், முருந்திளமுறுவலுமகங்கையரிழ்முருத் முலைப்புகி மடந்தையரினவருந்தியுருவமைகூறுதற்கரிசுவைப்பொருவடி வெந்தகைய-கருந்தடநெடுங்கட-கதிர்முலைத்து-வாய்க்க-வன்னியாயிரிவிதர்ப்பயந்தான்.

(இ-ள்) அருஅரிய-தவம்-தவததையுடைய, தமனமுனி-தமனமுனியினின்றும், அருள் - அறுளாற்பெறப்பட்ட, வரத்தால்-வரத்தினாலே-ஆய்-ஆராய்க்கெடுக்கப்பட்ட, இழை ஆபரணங்கையுடைய, அரம்பையர்-தம்மின் - தெள்வமங்கையருள்ளும், முருத்து - மயிவிரகின-போலும். இளமுறுவல் - சிதிர்ப்பலவுகையுடைய. நாகமங்கையரின-நாகலோகமங்கையருள்ளும், முருத்-தாமரை, அருக்குபோலும், முலைக்கையுடைய, புகி மடந்தையரின் முலைத்த மங்கையருள்ளும் வருந்தியும்-வருக்கமுற்றும், கூறுதற்கு-சொல்லுதற்கு உவமை - உபமானம், அரித-இல்லாததாக - வனப்பு-அழகானது, ஒருவடி-ஒருமங்கையடிவத்தை, எதித்தையை - எதித்தாற்போலும், கரு-கரிய, கடம், விசாலம்பொருந்திய, நெடு-நெடிய, கண-கண்களையும், கதிர் - காந்தி-பொருத்திய, முலை-முலைகையுடைய, தவர-பவளம்போலும், வாய்-வாயையுமுடைய, கன்னியை - ஒருபெண்ணை, அரிதினில் - அரியசெயலால் பபந்தான் (அவ்வீரராஜன்) பெற்றான், எ-று, (கருத்து) தமனமுனிவரத்தால்வீரராஜன் ஒருபெண்ணைப்பெற்றான்-என்பதாம். (அ)

களைகழந்தொதுங்குநகடைசியர்நெடுங்கண் களிமென்மலரெனக் குருதி, விளரிவனமுனங்க ளலமருங்குறவி விதர்ப்பர்கோன்றுவத்குதிநெருன்றிது, முளரியந்தவிசுவினதுவிநிருக்குமுழிழ்முலை மதர்விழித்திருநெடு களிமலங்கண்முமலத்த கமலத்தட்டமயந்த பெறுமடையர்-தரித்தான்.

(இ-ள்) முலரி - தாரைப்பூவாகிய-அம்-அழகிப-தவிசில்-ஆகனத்தில்-இ-விது-இனிகாக-விதறிருக்கும் - எழுநாறனிரிருக்கின்ற-முருத்-தாமரையருமபோலும்-முலை - முலைகளையும்-மதர் - மதர்த்த-விழி, கண்களையுமுடைய-நிருவே, சீதேவியே-களை - (பயிர்க்) களையை-கடித்துபிடிக்கி-ஒதுக்கும்-நடக்கின்ற-கடைசியர் - உழத்தியருடைய-நெடுங்கண் - நெடியகண்களை-காவி - நீலாற்பலங்களுடைய-மென்மலரென - மெல்லியமலர்களென்று-குருதி - நினைத்து-விளரி-விளரிவர்கண் தப்பாடுகின்ற-வண்ணி - வணங்கிறுடைய-வினங்கு-இனங்களானவை-அலமரும்-கழி-கின்ற-தழனி - கழனி-கடைம-விதர்ப்பர்-விதர்ப்பதேசக்கா-குருதி-கோன்-அரசனாகியவிமனது-கவத்திலிள், கவத்திலுலே-தே-வந்தி-பிறந்து-தளிர்ப்பலத்தளிர்களிரிமறித்ததை-தவற்றும் - வருத்துகின்ற-அலக்ககா-சொம்பஞ்சுகுழம்பையுடைய-மலர் - செந்தாமரைமலர்களையோலும்-தளிர்பாதங்களையுடைய-தமயங்கியென்னும்-கலையங்கியென்கிற-பெயர்பொரை-கரித்தான-கரித்திருக்கின்றான்-எ-று. (கருத்து) இலங்குரியேதமயந்தியென்றும்பெயர்தரித்திருக்கின்றான்-எ-று. (அ)

நீவிநமுலோபசியகைவலமோநெடுந்திரை கொழித்த தெள்ளுலோ, பன்னலகொண்டபணிமொழித்துவாய்ப்பைபெறாடி கரியமென்கூந்த, நேர்வினமுரன்று துடைத்துதாடுஞ் சினைமலர்த்தொடையொழிமவேயந்து, எனமுடிமுதுங்கடித்தரீவிளையிருள் குழையிருந்தாலே.

(இ-ள்) பால்-பாவினது-நல்லதத்திப்பை-கொண்ட (தன்னிடத்திலேகொண்ட-பணி - வணக்கம்பொருந்திய-மொழி - சொல்லையும-துயா - பன்னம்பாலும்-வாய் - வாயையும-உடைய-பைபெறாடி-தமயந்தினது-கரிய-கருமைப்பொருதிய-மெல்-மெலளைய - கூந்தலகூந்தலென்றுசொல்லப்படுகின்ற - பொருள்-நீவிந-நீலநிறப்பொருந்திய-முருலோ - மோர்கமோ-பரிப - பசுமைப்பொருந்திய-சைவனமோ-கொடிப்பாசியோ-நெடுந்திரை - நெடியகடலைகளாலே-கொழுத்த - கொழிக்கப்பட்ட-தெள்ளுலோ - தெள்ளியகருமணலோ-தெள்வனங்களது-இனம்-கூட்டமாகது - முரன்று - ஒலித்து-துடைத்து-நெருங்கி-தாது-மகரத்தத்தி-ஆதும் - விளையாடப்பெறுகின்ற-வினமலர் - கோட்டுப்பூக்களாகிய - தொடையோடும் - மாலையோடும்-வேயந்து - குடப்பெற்று-நானமும் - கஸ்தூரியையும்-புழுமும் - புழுமையும்-கழி-பரிமளிக்க-நீவி-தடவப்பெற்று-நளிருள-பாதிவிரிவிருளானது-குழயிருத்தது - குடியிருக்கப்பெற்று-எ-று (அப்பொருள்)-எ-று (கருத்து) அன்னத்தமையத்திசுந்தத்திறப்பைசொல்லியது, (அ)

கணகவரவனப்பிறிசுந்துரத்திடிக்களின செய்பொன் னிறத்தாயசுமரத்த, கன்சிறைக் கொழுக்கொன்றனகெனிறநலகத் தையல்லா

பொல்லாப்பியம், அலமரநெறுமரலாயிவலங்குருமுடி

ஒருகொளியிருந்த கதிர்மணியின்ன ளுத்தியத்தாமரை யுறையோ
ன், முழுமதிக்கலையுனிதற் தபேரழகமொன்ற கொண்ட யரிபரந்தக
தை, மலையுமகாடுநெய்க்கட்டையநிலை வகுத்தன்னகரத்தினுலொழி
த்த, புழைவழித் து தோன்றும்விசம்பினையன்றோகனங்க மென்றினன்
மும்புகல்வாள்.

(இ-ள்) ஒழுகு-சீன்கின்ற—ஒளி-காந்தியையும்—சீரிந்த-பரந்த—
கதிர்-யிரணங்களையும், மணி-நீலமணிபாலும்—வண்ணன் - நிறத்தை
யுடையதிருமாலது, உந்தி-காட்சியுண்டாகிப்—தாமரை-தாமரைப்பூவி
ல், உறையோன், வாசஞ்செய்திருந் தான் முகக்கடவுள், முழுமதிக்கலையுள்
தழுகை—உயரவாதிபாசாத்கை, மொண்டுகொண்டு, (கைக்குலையொ
ண்டுகொண்டு, அரி இரகைகள், படர்ந்து-படரப்பெற்று - அகன்றி
சாலித்த! மறைகுவிர்ச்சிப்பாருந்திய, மாதர்-களித்திருக்கின்ற தெடு -
செடிய, கண்-கண்களையுடைய, தமையத்தி-தமயத்தினது, வடனம் - மு
கத்தை, வகுத்தனன்-படைத்தான், கரத்தினுல்-கையினுல்— எடுத்த-சா
டுக்கப்பெற்ற, புழைவழி-தவாரத்தின்வழியே, தோன்றும்காணப்படு
கிற, விசம்பினையன்றோ, நீலநிறமுள்ள) ஆகாயத்தையன்றோ, களங்க
மென்றுகளங்கமென்று, இன்னமும்-இப்போது, புகல்வாள்-சொல்லுவா
ள்-உலகத்தார்)-எ-று. * இலங்கணக்கொத்து-விளையுய்யிடு-சூத்திரம்
அறுகொகைபறை குவாறிவுடையார்பலா - படுகொகையொடுகொகை
யோழன்பார்சில், இவ்விதியால்தோன்றப்படு விசம்பெனப்படுகொகை
விரிக்க (கருத்து) தமயத்தினது முகத்தின் சிறப்புச்சொல்லியது எ
ன்பதாம். (யுக)

செய்யுறமருதப்பகங்கரும்பேய்ப்பத்திரன்-ழ கொழுகுமென்ற
டர்சோள், பெயர்வோடும் கைக்கிணையன் வகுத்தபொருள் களித்தபே
கவசெவ்வோ, செய்யவன்வந்திப்பதில் ததுசெங்கமல மெல்லடிக்குடைந்
தனலென்றது, கையினையுட்க கிணையெனவுரைத்தல்கழி மடனலது
வேறிலேயே.

(இ-ள்) மெல்-மெல்லிய, தடம்பெரிய - தேள்-தமயத்தினுடை
யதோள்கள னவை—செய்யுறம்-கீழையுறக்கிற—அமுதம்- அமிர்க
தையையுடைய, பகங்கரும்பேய்ப்ப-பசியகரும்புபோல, திரண்டு-திரட்
கிபொருந்திய - அழகொழுகும் - அழகுபெறுகப்பெற்றிருக்குண், பெய்
வோ - இடப்பட்டவோட்களையுடைய, முன்கைக்கு - (அகண்)முன்ன
கைகளுக்கு - இவன்-உபமாமை-அயன்-கான் முகக்கடவுளால், வகுத்த
யடைக்கப்பட்ட, பொருள்களில் - பொருள்களுள்ளே, பேசுவது - சொ
ல்லத்தகுவது - எவன் - யாது, செய்யவன் குரியனுடைய, கதிர்கள் கிர
ணங்களால், அலர்த்து - மலர்த்தப்படுகின்ற, செங்கமலம் செந்தாமரை
மலர்களானவை, மெல்லடிக்கு-மெல்லியவழிகளுக்கு, உடைந்தன வெ
ன்றால்-தோன்றவென்றுசொன்னாய், இளை-இரண்டாகும்—கைகளா
கிய—மலருக்கு-மலர்களுக்கு—இணையென-உபமானமென்று, உரைத்

தன்-சொல்லுதற்குக்காரம்—தழி-மிருந்த—மடலன்னது - அநியமையல்
லாமல்—வேறுமற்றொருகாரணம்—இலை-இலையை—எ-று, கருத்து, தோ
ள்கள்-முன்னங்கைகள் இவற்றின்சிறப்புச்சொல்லியது என்பதாம். இன்

இழையிட்டபூர் தமார்பிடங்கொண்ட வேரின்வெழுலைவன்னைக்கு
ழைபொருங்கண்ணியெழிற்கடந்திறந்தருமிழியோவதனிடநீந்த, விழை
ந்நிறம் தனும்பருவமுமமைத்துவிளங்குபொற்குடங்கொலோவதனிற, ம
ழைசிறைசேமிப்புக்கொலோகமலமுனைக்கொலோவென்கொல்காந்த் துவதே

இ-ள், இழை-தூதும்—இடை-நடுவிலே—புகாது-தழையாதருக்கு
ம்படி—மார்பு-மாற்பை—இடம்-(தமக்)இடமாக—ஒண்ட—கவர்ந்த—க
ரிளவன்ம்—அழகும் இளமையும்சந்தனக்கோலமும் பொருந்திய—முலை—
முலைகளென்று சொல்லப்படுகிற பொருள்களானவை—வன்னை - வன்னை
போலுங்காதுகாச்சுழந்த—குழை-குழைகளோடு—பொருள்-பொற்செ
ய்கின்ற—கண்ணி-கண்களையுடையவனது—எழில்-அழகாகிய—கடல்-க
டலின்கண்ணே—பிறந்த-உண்டாகிய—குமிழியோ-குமிழிகளோ—அத
னிட—அத்தகடலின்கண்ணே—நீந்த-நீந்துதற்கு—விழைவுரு - அசை
கொண்ட—மதனும்—மன்மதனும்—பருவமும்—மங்கைப்பருவத்தினு
ம்—அமைத்து—உண்டாக்கப்பட்டு—விளங்கு-விளங்காசின்ற—பொற்கு
டங்கொல்-பொற்குடங்களை—அதனில்—அத்தகடலிலிருக்கின்ற—தழை
தழைந்த—சிறை-சிறைகளையுடைய—சேமிப்புக்கொல்-சக்கரவாகப்பற
வைகளோ—(அதனில்) அத்தகடலிலேதோன்றிய, கமலமுனைக்கொல்-தாம
ரையரும்புகளோ—என்-(இவற்றுள்ளே)யாது—சாற்றுவது(என்னா)சொ
ல்லப்படுவது—எ-று, கருத்து, முலைகளின்சிறப்புச் சொல்லியது என்ப
தாம். (யுக)

மால்புரிமுலைமென்கமலநான்முனைவில் வண்டுவிழ்மாலையோபசும்
பொற், சேலைமதணிந்தமேகலைகிழிபுறருகடர்செவ்வனின்னதுவோ,
தூலினுதடங்குராருங்கிரு * தங்கண்கிணைத்திரங்கைசேர்த்தியதோர்
வாலினாத்தனிரினமுருவிற்திருந்தவவ்வாவிர்ணிமயிரோழுங்கோ

இ-ள், ஆல்-ஆலினது—இளந்தனிரின்-சிறுதனிரினது—அழகு - அழ
கினது—விற்றிருந்த-கொலுவிருக்கப்பெற்ற—அவ்வயிறு—அத்தமயத்
திவயிறறை—அணி-அலங்கரித்துக்கொண்டிருக்கின்ற—மயிரோழுங்கு—
மயிரோழுங்குகள்—சொல்லப்படுகிறபொருளானது—மால்-அசையை—
புரி-செய்கின்ற—முலை-முலைகளாகிய—நான்-மலரும்பருவத்தையுடைய,
மெல்-மெல்லிய—கமலம்-தாமரையினுடைய—முனையில-அரும்புகளில்,
விழ்-(வந்து)விழுகிற—வண்டு-வண்டுகளது—மாலையோ-வரிசையோ—
பசும்பொன்-பசியபொன்மயமாகிப்—சேலைமது - புடைவையின்மேல்—
அணிந்த-தூரிக்கப்படுகிற—மேகலை-மேகலாபரத்தினது—மணியின்-நீல
மணியினது—செவ்வன்-தேராக—நின்றது—மேலேமுருதுநின்றதாயி—
ஒருகடரோ-ஒருகடிகளோ—தூலினும்—இழையினும்திகையாக—துடங்கும்—

அரைகின்ற—மருங்கு—இடைபானது—இரது—ஒடியாதிருக்க—அந்நாள்
ன்—மன்மதனால்—துண்ணிதின்—துண்ணிநாக—சேர்த்தியது—சேர்க்கப்பட
ட்டதாகிய—சலாகையோ—இரம்புக்கப்பியோ—எ-று. * குவல்யாரந்தம்—
அனியியல்—சூத்திரம்—வடமொழித்திரிபினிலல்லென்மொழிகளின்—
சாரியையுடகமுமுன்வரும்—இவ்விதிகள் அங்கமிளன் அங்ககனன்னுயி
ந்து, சுருத்து, வயிற்றுமயிரொழுங்குகளிறப்புச்சொல்லியது எ-ம். மக

படைப்புழிவேதன்கமலமென்மலனாப் பழிக்குமென்கரத்தினுனடு
வைப், பிடித்தலும்—விரல்களாந்தியவணையோவேட்புறமங்கையம்பருவ
மடித்தலுஞ்சேர்த்தியே, அத்தகமைத்தபடி கொளோவவ்விறணிந்த, மடிப்
புதுவனாயினதுகொக்குவமைந் துநாமுனாக்குமாறெவனே

இ-ள். அவ்வயிறு—அத்தமயந்தியின்வயிற்றினால், அனந்த—தூரிகப்ப
ட்டிருக்கிற—மடிப்பு—மடிப்புகளென்று சொல்லப்படுகிறபொருள்களான
வை—படைப்புழி—(அவனாப்) படைத்தபோது—வேதன்—நான்முதக்கட
வுளானவன்—கமலமென்—தாமனாயெனப்படுகிற—மலனா—பூவை—பழிக்
கும்—நிந்திக்கின்ற—மெல்—மெல்லிய—கரத்தினுன்—கையினாலே—நடுவை—
இடையே—பிடித்தலும்—பிடித்தவளவிலே—விரல்கள்—(அவன்கை) விரல்
களானவை—அழுந்திய—அழுந்துதலா லுண்டாகிய—வனையோ—மடிப்புக்
ளோ—பெட்புறு—விரும்பப்படுகின்ற—மங்கையம்பருவம்—மங்கைப்பரு
வமாகிய—(பெண்) அடித்தலம்—அடித்தலங்களை—சேர்த்தி—ஊன்றி—
அதுதற்கு—அதுதற்காக—அமைத்த (அவனாலே) உண்டாக்கப்பட்ட—படி
கொளோ—சோபனங்கொளோ—வனையின்—அம்மடிப்புகளது—உறு—யிருந்
த—அழகினுக்கு சௌந்தரியத்துக்கு—உவமை—உபமானம்—நாம்—நாம்,
உரைக்குமாறு—கொள்ளுமாறு—எவன்—யாது—எ-று. சுருத்து, வயிற்று
மடிப்புகளின் சிறப்புச்சொல்லியது என்பதாம். உஉ

கணங்குபூக்கொருதாழ்மணிவடங்கிடந்த துணையின்வனமுலைசமந்
து, வணங்குகொடோறுந்தேயந்தகொபொருளும் வனப்பெணங்கடலுளாழ்
ந்ததுவோ, கணங்கொள்வண்டார்க்குங்கணமதன்கண்ணேறையதுங்க
ழித்ததோவன்றி, யணங்காவல்குநறேயிசைவதியு மரங்கனோவியையறி
கிலேமால்

இ-ள். இடை—(அத்தமயந்தியினது) இடையென்றுகொல்லப்படுகி
றபொருளானது—கணங்கு—தேமல்—பூத்து—படாப்பெற்று—ஒருதாழ்—
ஒளவனாகியசங்கையுடைய—மணிவடம்—சந்தரூரம்—கிடந்த—கிடக்க
ப்பெற்ற—துணை—இரண்டாகிய—இளவனம்—இளமையுஞ்சந்தனக்கொல்
மும்பொருந்திய—முலை—முலைகளை—சமந்து—சமத்தலால்—வணங்கி—
வணந்து—நாடோறும்—தனந்தோறும்—தேயந்ததோ—!(சிறிதுசிறிதாகத்)
தீயங்குபொயிறு—பெருகும்—பொங்குகின்ற—வனப்பெணம்—அழ
கெனிற—கடலுள்—கடலுள்ளே—அழந்ததுவோ—முழுக்கப்பொயிறு

தீனம்—கட்டந்தை—கொள்—கொண்ட—வண்டு—வண்டுகளானவை, ஆ
த்கும்—ஒலிக்கப்பெறுகின்ற—கணை—பூவம்பையுடைய—மதன்—மனமதன்
து—கண்ணோறு—பார்வைக்குற்றமானது—எய்தலும்—அடைந்தமாத்நா
ந்திலே—கழிந்ததோ—இறந்துபோயிற்றோ—அன்றி—அல்லாமல்—அணங்
கு—அழகாகிய—அரவு—பாம்பின்படம்போலும்—அஞ்சல்—அஞ்சாகிய—
தேய்ந்திசை—தேயினமேலே—வதியும்—இருக்கின்ற—அங்ககன—அங்கமில்
லாதமன்மதனே—அறிக்கெம்—(யாம்) அறிந்திலேம்—எ-று. சுருத்து, இ
டையில்கிறப்புச்சொல்லியது என்பதாம். உஉ

வெங்கடிக் * கடவுள்கொடிஞ்சியந்தோர்க்குளியப்புற வாழியோன்
றமைத்த, பங்கமிருழிலின்பரிந்தியால்கன்கன்கன்கன்கன்கன்கன்கன்கன்கன்க
நோக்குச், செங்காமவருந்தமலையன்வருத்த திகிரியோசெய்யபொற்றட்
டோ, வங்காவல்குல்கன்கன்கன்கன்கன்கன்கன்கன்கன்கன்கன்கன்கன்கன்கன்கன்க
கன்க

இ-ள். அங்கு—அவ்வளையிடத்தகசசேர்த்த—அரவு—பாம்பின்படம்
போலும்—அஞ்சல்—அஞ்சலென்றுசொல்லப்படுகின்ற (பொருளானது—ம
லன்—தாமனாப்பூவினிருக்கின்ற—அயன்—நான்முதக்கடவுளானவன்—வெங்
கடிக்—கடவுள்—சூரியதேவனுடைய—கொடிஞ்சி—மேன்மோட்டையுடைய—
ய—தோர்க்கு—இரத்தத்திற்று, வியப்புற—ஆச்சரியப்பட்ட—அழியோன்—
ஒருருளையை—அமைத்த—அமைந்த—பங்கமில்—பழுதில்லாத—தொ
ழிலின்—தொழிலினது—பயிற்சியால்—பழிந்ததினாலே—அநங்கன்—மன்ம
தனது—பைங்கிளி—பச்சைக்கிளியாகிய—கந்தன்மான்—குதவையையுடைய
ய—தோர்க்கு—இரத்தத்திற்று—செங்கரம்—செங்கைகளானவை—வருந்த—
ருத்தமுற—வகுத்த(அவனாலே) படைக்கப்பட்ட—திகிரியோ—ஒருருளையோ
யோ—செய்யபொற்றட்டோ—(அக்கடவுளால் அம்மன்மதனுக்குப்படை
க்கப்பட்ட) செம்பொற்கோடிகமோ—அதன்—அவ்வல்குலினது—அளவு
(பாம்பி)ளளவு—உணக்கின்—சொன்னது—ஆடவர்—காளாரது—அவச
கின்ற (அதன்மேலுளதாகிய) ஆசையின்பு—அளவே—அளவேயாகும்,
(அது)—எ-று. அசத்தியக்குந்திரம், அதுவுமதுவுமவ்வுமுடையவு—ம
றனுருபென்றதைதல்வேண்டும், இவ்விதியால்உடையஉருபுஞ்சிறப்பே எ
ன்றிக. சுருத்து, அல்கும்கிறப்புச்சொல்லியது என்பதாம். உஉ

மாந்தன்மேனியமம்பையவனப்பின்வென்றமான்மான்மான்மான்மான்மான்மான்மான்
கு, கூந்தலம்பிடியின்கொழங்குந்தார்துருவியகலின்சூடியிருந்து, சே
ந்தனுன்பஞ்சின்மொமயவாகிச்செழுமணி மேககைதாங்கி, யேந்தெழிந்
கன்னியரம்பையின்சூலங்கனியாவையுமெனினின்வென்னவே

இ-ள். மா—மாண்து—தன்—தனிப்போலும்—மேனி—வடிவத்தைபு
டைய—அரம்பையை—அரம்பையென்பவன—வனப்பின்—அழகினாலே—
வென்ற—வென்ற—மான்—தமயந்தியினுடைய—திரண்மணி—திரட்சியம்
அழகுபொருந்திய—தூர்க்கு—துடைகளானவை—கந்தல்—கந்தலையுடைய
பிடியின்—பெண்பாணையினது—கொழுந்தம்—செழிபுதுதிக்கையை—ஆ

வந்து—துரத்தி—குலவிய—விளங்குவின்ற—கவிண்—தாந்தியானது—சூழ்நீ
ருந்து—சூழியிருக்கப்பெற்று—சேரு—சுவந்து—தூண்டுவனவிய—பஞ்
சின்—பஞ்சினுமதிகமான—மென்மயவாதி—மெல்லியகுணத்தையுடையவன்
வாகி—செழுமணி—செழியவவணிதூண்டிய—மேகலை—மேரலைபை—
தாங்கி—சுமந்து—வந்து—வந்தப்பட்டு—எழில்—ஆழையுடைய—கன்னி
பூரணப்பின்—இளவாழைகவது—குலக்கவியாவையும்—குலங்கலைமேல்
ளம்—எளிதின்—வருத்தமில்லாமல்—வென்றா—வென்றா—எ—ஆ, சருத்
து, துடைகளின்சிறப்புச்சொல்லியது வன்புகாம். 2௩

பூங்கமழைதூறும்போலேயில்வேன்பதழிப்போகின்றபேரன்னுளம் வெ
ந்தெழுப்ப; வாங்குவன்வெற்றிகுறித்திடவிரிஞ்சுசுளமைத்தகாசுளம்வெளி
யாற்றத்த, தேங்கமழ்வாவிரிநூடைக்குளித்துக் கிளைவரான்மறைத்தவ
னாயிற், அங்குதேன்பெய்தபச், னெங்கழைப்பத்தோழமைகொண்டன
களைக்கால்

இ-ன் கணைக்கால்-(தமயந்தியினுடைய) கணைக்கால்களானவை—
பூங்கழை—அழகியகருப்புநிலை—குழைந்தும்—வளைக்கின்ற—வேனில்—
லசந்தகாலத்திற்குரிய—வேள்—மன்மதத்து—பகழி—பூவட்புகளால், பெரு
தந்த—நிறந்த—பொன்—பொன்மயமாகிய—ஆலம்—அம்புக்கடானது—
வெந்தொடுப்ப—(தோற்றுப்)புறங்கொடுக்கவும்—அங்கு—அந்தக்காலத்தி
ல்—அவன்—அம்மன்மதனது—வெற்றி—வெற்றியை—குறித்திட—குறித்
தும்படியாக—விநிஞ்சன்—நான்றுகளுல்—அமைத்த—படைக்கப்பட்ட—
தாளம்—கூடகளமானது—வெளியேயுற்ற—அஞ்சியோலிக்குவும்—தேங்கும
ழ—தேன்மணக்கப்பெற்றிருக்கின்ற—வாயி—தடவகத்தினுள்ள—நீரிடை—நீ
ரின்கண்ணே—குளித்து—மூங்கி—கிணை—குழையுடைய—வரால்—வராலான
து—மறைத்திட—ஒளித்துக்கொள்ளவும்—(செய்து) வளையில்—மலையிங்க
ண்ணே—தூங்கு—தங்கிய—தேன்—தேனை—பெய்த—வார்த்துவளக்கப்ப
ட்ட—பச்சிளங்கழையை—பசுவையுமிளமையும்—பொருந்திய—மூங்கிலோ
டு—தோழமை—நட்பை—கொண்ட—கொண்டிருந்தன—அ—துகருத்து
கணைக்கால்களின்கிறப்புச்சொல்லியது என்பதாம்.

முருககவிழ்செய்ய கமலமுண்ணோகிழந்து முடிமலர்ந்து அகநார்க்கெந்தி,
யொருபுகந்தாளின்வனத்தினின்றிதினுஞ்ஞாயிதவந்தினுன்னோ, டெரிம
லசோகின்மலர்நலங்கவந்தமென்கிறையனமெனமிழந்தும், பரிபுரமுணி
ந்துபஞ்சியுட்டியபொந்தத்தினைக்கொதுபோன்றனவே

இ-ள். முருகு-பரிமளமானது—அளிழ்-பிரியப்பெற்றிருக்கின்ற—
செய்யகமலம்—செந்தாமரையொல்களானவை—உண்ணுகிழந்து—மனமுரு
கி(உட்கட்டுவிட்டு—முகமலர்ந்து—முகக்கிளர்ச்சிகொண்டு (துளிவிர்ந்து)
உறு—மிசுந்த—கணீர்—ஆனந்தக்கண்ணிவா (நேருகியநீரை) சுந்தி—பொழி
ந்து—ஒருபகர் தாளின்—பசியொருகாலினாலே (ஒருநாளாத்தினாலே) வனத்தி
ல்தாடினே(நீரிலே)கின்று—நின்று—அரிதின—அரிதாக—உளர்வியு

சேயுத—தலத்தினுள்ளே—யோகத்தினுள்ளே—சுரி—சுரிந்த—யவன்—
மலர்களையும்—அகோகன்—அசோகத்தினது—தளிர்மலம்—தளிகளையுந்த
தையும்—கவற்றி—துன்பப்படுத்தி—மென்கிறை—மெல்லியசிறைகளையு
ளைய—அனமென—அன்னம்போல—மிழற்றும்—வூலிக்கின்ற—பரிபுரம்—
சிலம்பை—அணிரிந்து—தரித்து—பஞ்சி—செம்பஞ்சை—ஊட்டிய—அப்ப
ப்பெற்ற—பொன்—பொன்னிறம்பொருத்திய—பதத்தினை—அடிசனை—சி
றிதுபொன்றன—சுறியவனிலுத்தனை—எறு, சுருத்தது. பாதங்கண்ணி
றப்புச்சொல்லியது என்பதாம்.

இத்தகையவனப்பின் மடவரதன்களை யெவ்வழிக்கண்டனையென்னிற் றைத்தபாழ்ப்பள்ளுவரம்பையர்வதியும்பதிதுறந்திம்பரிநீபோந்து, மொய்க் தபும்பொய்கைகாணியதெயழுமுல்நாங்குண்கிளவறமுன், ஐகந்தலமகி ள்தகநெல்லையங்கனியிற்சுண்டன்களியுட்பட்டிகோன்களில்

இன், இத்தகை இப்படிப்பட்ட பாப்பின் அழகினையுடைய
மடவரறங்களை மருகையை எவ்வழி எவ்வகைத்தே கண்டனையென்னி
ன் பார்த்தாயென்று வினாவினான் பைத்தபாம்பு பட்டம்விரித்தபாம்புபே
னும் அங்குல் அங்குலையுடைய அரம்பையர் தெய்வமாதன் வதியும்
தங்கும் பதிநகரத்தை அறந்து விட்டுநீங்கி இம்பரில் இவ்வுலகத்
தில் போந்து வந்து மெய்த்து நிரூபிய பூமல்களையுடைய
பொங்கை தடாகங்களை காணிய பாரங்குப் படியாக தெயழுழுவதும்
தேயங்களை நதையும் குறுகினின் அடைந்தேனான் அவற்றான் அந்
தேயங்களுள்ளே கைத்தலம் உள்ளாங்கையில் அமர்ந்த தங்கைய செ
ல்லியங்கையின் நெல்லிப்பழத்தைப் போல் விதாப்பர்கோன் விதாரகன்
தான் நகரில் பட்டணத்தில் கண்டான் (அவ்வாறு) பார்த்தேன் என்று
சொன்ன இவ்வுழகுள்ளதமயந்தியையிமமாகப் பட்டினத்திற்குண்டே செ
ன்றான் ஒருவரால்லியது என்பதும்.

காண்டலுமலவுக்குகிராமங்கள் திருவிதாங்கண்டிலேன்கதித்திய, பு
ண்டயங்கியவனமுண்டினைக்கும் புயமுண்டியினாளுய்யானொருத், தெ
ண்டினன்மும்மையுலகினுங்காணேன், நிரூத்தலாக்கசுவரீயேறன்ன, வண்ட
தாப்பினினைக்காண்டலுரிசைத்தேனாவுலகைத்தேனாவுலகாங்கிரியே

தினம் திருந் தலாக்கு-பனகலாக்கு- அசன்யேறன்மதிடியுந்நிங்
தமும்பொலும்-ஆண்டகாய்-ஆன்மையடையவனே-காண்டலும்-தன்
டவளவிலே-அவட்டு-அவனாக்கு-நிகர்-நிகர்வாளை-அசமகவிர்-தம்பி
லும்-தெய்வமங்கையாநூர்-நூர்மதனாடிலேன்-பாத்ததிலேன்-கதித்து-பரு
த்து-பூண்-ஆபரணங்குவால்-தபங்கு-நிளங்குநின்று-தினா-பூணை
பொருத்திய-வனம்-சத்தனக்கோலத்தையுடைய-முலை-முலைகள்-த
னோக்கும்-தழுவுதற்குத்தகுதியுள்ள-புயம்-தோளகையோ-உடை-உடை
ய-தினோனன்-காலை-யானோன்-எவனென்று-தேண்டினன்-தேடி
னென்-மும்மைமுலகினும்-மும்மலகங்குனி-காணென்-கலிநிலை
ன்-நினை-உன்னை-காண்டலும்-பாத்தவளவிலே-அவ-அந்த, வரை

வலையல்களையும்—தோள்—தோள்களையுமுடைய—அணங்களை—கண்ணியை—கிணந்தேன்—கிணந்தேன்—எ-று. தொல்காப்பியம்வினையியல் கூட்டுகிறாம். யாஅனென்னும்கிணங்கிணவியத்திணைமருங்கிணமுப்பாற்குமுரித்தே கருத்து. இவளுக்கு நாயகன்மூன்றுகொடுக்கவேண்டும் உன்னைக் கண்டவனாகிணந்தேன் என்பதாம். ௨௭

கேழ்கிளர்தரளவடபிளமுலையிற் கிடப்பினன்றோசிறப்பெய்து, மாணையாண்கண்ணிமாற்பிட்டுக்கொண்டுவளரிளவனமுலையினது, பாழியந்தடந்தோட் குவட்டினைஞமுங்கப்புல்லிளன்றோபயன்பயக்கு; மாழியாய்கிளக்குவனப்பவளில்லேளலாந்தபாடபிதிராமால்

இ-ள். அழியாய்சுக்கிரவர்த்தியே—கேழ்—சிறத்தினாலே—கிளர்—கிளங்காநின்ற—தரளவடம்—முத்திரையையானது—இளமுலையில்—இளமை பொருந்தியமுலையின்கண்ணை—கிடப்பினன்றோ—கிடந்தாவன்னன்றோ—சிறப்பெய்தும்—விளங்கும்—மாணையாவடுப்போலும்—ஒன்—ஒன்பொருந்தியி—கண்ணி—நண்களையுடையவளாது—மாப்பு—மாப்பை—இடங்கொண்டு—இடமாகக்கொண்டு—வளர்—வளர்கின்ற—இளவனமுலை—இளமையுஞ்சந்தனக்கொழும்பொருந்தியமுலையுடையவை—நினை—உன்னுடைய—பாழியந்தடந்தோள்—வலிமையும்விடாசுழும்பொருந்தியதோள்களாகிய—குவட்டினை—மலிகளை—ஞெழங்க—அழுந்த—புல்லிளன்றோ—சோந்தாலன்றோ, பயன்பயக்கும்—விளங்கும்—கிணக்கு—உணக்கு—வனப்பு—அழகானது—அவன்—அத்தமயந்தி—இல்லேல்—இல்லாயின்—அவந்த—மலந்த—புல்லம்—பாதிரிப்புகிற்கு—கிரகாம்—ஒப்பாகும்—எ-று. (பாதிரிப்புகற்காயாது) கருத்து. சுக்கிரவர்த்தியேதமயந்திமுலையுடையவை உன்னுடையதோளைச்சொந்தார் தாயுனடையும் அவளில்லாவிடில் உனக்கழகுப்பன்படாது என்பதாம். ௨௮

கரும்புயன்மறைக்குமகிசுதிர்வேட்டல் கைரவமலர் * பெருநதுபோ, லரும்பிளமுதுவளினமுலைப்பிபாசமையகியெய்துதற்கறிதால், விரும்பினார்கியமாரும்மிருந்தார்விண்ணுவிரிடத்தவளார்வம், புரிந்திடாதுதனதுபேரொழிவடனுளத்திடைப்பொறிப்பன்காணுதியால்

இ-ள். ஸீப-அரசனே—அமரரும்—தேவர்களும்—விரும்பினார்கியிருந்தார் (அத்தமயந்தியை) விரும்பியிருந்தார், கைரவமலர்—அக்ஷிமலரானது; கரும்புயல்—கரியமேகத்தினாலே—மறைக்கும்—மறைக்கப்பட்டிருக்கின்ற, மதி—சந்திரனது—சுதிர்—கிரணத்தை—வேட்டல்—அனுபவித்தலை—பெருது—பெறமாட்டாது—அதுபோல்—அம்மலர்போல்—அரும்பிளமுதுவால்—அரும்புகின்றபுன்சிரிப்பையுடையவளாகிய—(அத்தேவனால் விரும்பப்பட்டிருந்திருக்கின்றது) இளமுலை—இளமுலையினது—போகம்—அனுபவமானது—கீ—கீ—எய்துதற்கு—அடைவதற்கு—அரிது—அரிதாயிருக்கும்—விண்ணுவிரிடத்து—அத்தமயந்தி—அவன்—அம்மலர்கையாவவன்—அவன்—அவன்—புரிந்திடாது—செய்யாதிருக்கும்படியாக—உனது—வினது—பேரொழில்—ஒப்புநிலைதவறாக—அவன்—அவனது, உனத்திடை—மனத்தின்கண்ணை—பொறிப்பன் (பான்)—எழுதிவைப்பெயன்—கா

ணுதி—(கீள்வல்லமைப்பைப்) பார்—எ-று. * இலக்கணத்தொட்டு—தொன்னுலங்கை—எதிர்மறையெச்சத்தியலுய்விதுதி—யாமலாதாமையாவெனவாமே கருத்து. உன்னமுதை தமயந்திஎள்ளத்தெழுதுவேனென்றன்னந்தசொல்லியது என்பதாம். ௨௯

செய்தொழில்பயனு லுணர்ப்போயன்றித் * தெளிநுநனாயினு லுணர்யா, நாயமுற்றுடன்பாடெய்துவான்முன்னர் றைந்தன்னெனமடவன்னம், பெய்தசொல்லமுதமுன் னெலாம்பரந்துபெருகமெவ்விதல்போனகையாக், கையிறுப்பகம்பொற்சிறகர்தைவந்துகா தல்கூர்மொழிசில்குன்றார்

இ-ள். ஸீப-அரசனே—தெளிநுநர்—விவேகிகள்—செய்தொழில்—(தம்மாறு) செய்யப்படுமுபகாரத்தை—பயனு—(அதன்) காரியத்தினாலே—உணர்ப்போயன்றி—சொல்லுவனாய்லாமல்—உரையினால்—வாக்கினால்—உணயார்—சொல்லார்—முற்று—முற்றும்—உடன்பாடு—(உன்) சம்மதியை—எய்துவான்—அடையும்பொருட்டாகவே—முன்னர்—முன்னது—அறைந்தனென—சொல்லினென்றுசொல்லிதாக—மடவன்னம்—இளமைப்பொருந்தியஅன்னத்தினாலே—பெய்—பெய்யப்பட்ட—சொல்லமுதம்—சொல்லாகியஅமிர்தமானது—உன்னெலாம்பரன்னிடமெல்லாம்—பரந்து—பரவி, பெருக—பெருக்கெடுத்தது—கேள்வல்லே—வழிதல்போல்—(வாய்வழியால்) வெளிப்படுத்தப்போலும்—நனயா—நிகைசெய்து—கையிறு—கரத்தினாலே—பகம்பொன்—பகியபொன்வடிவமாகிய—சிறகர்—சிறகுமே—தைவந்து—நடவி—காதல்கூர்மொழிசில்—அசைமிருஞ்சிலமொழிகளை—புகன்றான்—(அரசன்) கொன்னான்—எ-று. * இலக்கணத்தொட்டு—பொதுவாய்படலம் தொழிற்பெயர்க்கிடையிறன்றோன்றுதேநகரம், கருத்து. அரசன் அன்னத்தைத்தடவிக்கொடுத்து அஞ்சயோடு சிலவார்த்தைசொல்லுவான் என்பதாம். ௩௦

பொலன்நிறைப்பவளாக் கமணகளாயனகின் பொற்பினுக்குவமையே ழின்று, நல்கெழுஞானுமுணர்ப்பதற்கரிது நல்லெழில் பகருமுன்னாலோ; நில்கெழிளவருணமெனனாப்பதற்குமேற்கோளென நின்றோத், துளக்குறககண்டேன் விரகநோயிர்க்குமருந்துநின் சொல்லின்வேறு னதோ

இ-ள். பொலன்—பொன்வடிவமாகிய—சிறை—சிறைகளையும்—பவளக்கடிகை—பவளத்துண்டுபோலும்—வாய்—வாய்ப்பயும்உடைப—அணம்—அன்னமே—நின்—உனது—பொற்பினுக்கு—அழகுக்கு—உவமையேறு—வேறுவமை—இன்று—இல்லை—நல்கெழு—நன்மைபொருந்திய—குணமும்—உணர்ப்பதற்கு—சொல்லுதற்கு—அரிது—அரிதாகும்—நல்லெழில்—நல்லவழிசில்க்கணகதை—பகரும்—சொல்லுகின்றமுன்னாலோ—பகறையாலோ—இலக்கு—(அருபொருளிலே) விளங்காநின்ற—எழிலளவு—அழகியனவாகவே—குணமெனகுணமும்—(அதிசிறுக்குமெனது)

உணர்வார்-சொல்லுவார்-இதற்கு-இந்தக்கித்தந்தத்திற்கு-மேற்கோ
ளென-உதாரணமாக-துவக்கு-விளங்காநிற்க, நின்னை-உணனை-கண்
டென்-சொல்லார்-சொல்லார்-விளங்க-விளங்க-தொல்லாய-நோய்-காமவியாதி
யை-தீர்க்கும்-நீக்கின-மருந்து-ஒளவு-தம்-நின்றொல்லன்-உணது
சொல்லன்-வேறு-வேறு-உணதோ-எனக்கு-இருக்கின்றதோ-எ-று,
கருத்து. அன்னமே என்னவாகையக்குமருந்து உன்சொல்லெயல்லா
வேறுண்டோன்றான் நான் என்பதாம். (ந.உ)

வெண்ணகைத் துவிர்வையண்கெழில்பலரும் விளப்பினர் நின்மொ
ழிவலளென், கண்ணெதிர்ப்பட்டான்போலுமெய்துணையாதகருத்தினு
ற்காண்டலேகாண்ட, எண்ணிமுற்றோன் தம்பொருளுதுணையிதேனுடு
தற்கரியலமுதத்திற், பண்ணியநோக்கநோக்குநர்க்குமுது பயப்பவையன்
திலேறுளதோ

இ-ள், வெண்ணகை-வெள்ளியற்களையும்-துவ்வார்-பலரும்
போலும்வாயையுமுடைய-அணங்கு-தமயந்தியினது-எழில்-அழகை
பலரும்-விளப்பிதெதத்திலிருந்துவந்தபலரும்-விளம்பினர்-எனக்கு-
சொல்லுங்கள்-ஆயினு-நின்மொழி-உன்சொற்களாலே-அவன்-அம்மங்கை
என்-எனது-கண்ணெதிர்ப்பட்டான்போலும்-என்முன்பார்க்கப்பட்டா
வ்போலின்றான்-மெய்யெய்யமையர்-நுணையால்-நட்பாளனுமும்-
ருத்தினால்-தன்மணத்தினாலும்-காண்டலே-யாவுங்காணலே-காண்
டல்-காட்சியாகும்-முன்-எதிரிடத்தே-நண்ணி-பொருத்தி-தோன்று
ம்-தோன்றுகின்ற-பொருளும்-பொருளையும்-தண்ணியதேல்-துட்ப
மானதாயிருக்கின்-நாடிதற்கரியல்-காணுகற்குச்சான்றாக-முதத்தி
ல்-முதத்திடத்தே-பண்ணிய-உண்பாக்கப்பட்ட-நோக்கம்-கண்ணன்
து-நோக்குதற்கு-அப்படி-ததுணவனுங்கருத்தினால்-காண்டி
காணுண்டபோக்கு-அழகு-அழகு-பயப்பதையன்றி-அம்முதத்துக்
குச்செய்வதல்லாமல்-வேறு-மற்றொருபயனைச்-செய்தற்கு-உன்கோ-
இருக்கின்றதோ-எ-று, * இலக்கணத்திரட்டு-பொதுவியற்படும்-எ-
ருத்திரம்-உயர்நிலையி-நபோலெண்ணவருது-மற்றிணையி-துபோலுயர்
திணைவருது-மருநதல்கிதியவனவற்றத்தனானறோ-இவ்விதியால்-துணை-
வேந்து-அரசு-அணைச்சு-உயர்திரை-அலர்நிலையி-துபோலாயின-கருத்து-அ
ன்னமே-உன்சொல்லாது-தமயந்தி-என்முன்வந்து-தப்போலு-யிருக்கின்ற
து-என்றுன்-நான்-என்பதாம். (ந.உ)

முறுத்திமுறுவ லும்குணத்தெவற் றுட்டியகாமெந்தியிற், சொ
நித்திடுசெய்யிற்றுகுணெனாமுணத்திசொல்லுமவ்வாறெனப்பெய்துகரி
ந்தனபத்தரினவாடுமெற்றித் துக்கனன்றுகந்துகிசையமர்ந்துவரு
ளுநிடுதென்றம்மையெவ்வாடங்கால்வாறாவழிப்பெணைமால்,

இ-ள், முறுத்தி - மயிசிறிசெய்யுபோலும்-இளமுறுவல் - சித்யு
ற்கு-புண்டயவளது-அழகு - அழகை-உணதது-எனக்குச் சொல்

என்-விளம்பு-விளப்பிதெதத்திலிருந்துவந்தபலரும்-விளம்பினர்-
சொற்களாகிய-நின்னை-முட்டப்பட்ட-காமம்-காமமாகிய-வெந்தியி
ல்-வெப்பம்பொருத்தியொழியலே-சொரிந்திடு-சொரியப்பட்ட-செ
ய்யின்-செய்யார்-குணெனாம-அவ-எழுகையெல்லாம்-உணத்தி-
சொல்லி-சொல்லும்-சொல்லப்பட்ட-அவ்வாறென-அவ்வாறென
ப்பில்-பெய்து-இடப்பட்டு-கரிந்த-கரிக்க-பைத்தனின்-பகத்தரி
கா-வாடு-வாடுகின்ற-எற்குறித்து-என்கின்றது-என்று-கட்டு
தென்றி-கரு-கரு-யமகுவளவன்-உறுவா-செய்யப்பெற்ற-திசை-
தென்றிசையின்-அமர்ந்து-பொருத்து-வருபு-காருகின்ற, திடுதென்றி-
இளந்தென்றி-மலையம்-பொதியுமென்திடுதென்றி-வாள்-ஒன்பொருத்திய
அரசு-பாம்புகளது-வெவ்விடம்-கொடியத்தென-கால்-பொய்க்கின்ற
உயிர்ப்பெனலாம்-உணதகற்றென்றசொல்லாம்-எ-று, (கருத்து)தென்
றங்காந்தற்பாம்புகளினது உயிர்ப்பென்றுசொல்லாம் என்பதாம். (1)

வெண்கதிர் பரிபித்தணர் தளரிதயிம்பெருகெனவுருக்கும்வெண்பு
கர், கண்கவரவண்பினன்கண்ணினோடு கவலுமென்னுதத்தினைதெ
றத், தண்கதிர் பெறுதற்கு-வெண்கதிர்-பரிபித்தணர்க்கவரவதற்
ன்றோ, வொண்குடிர்த்தி-ததினிறங்க-பொதுமினி-துவவுசெய
சுவதே,

(இ-ள்) வெண்கதிர் வெள்ளியகண்ண்களை-பாப்பி-விரித்து-நணர்
தவர்-பிரித்தவாது-இதாம்-மனத்தை-மெழுகென-தீயிற்பட்ட)மெழுகெ
ன்னுமபடி-உருக்கும்-உருத்தாகின்ற-வெண்கதிர்கள்-சந்திரனைது,
ஒண்கதிர்-ஒளவியகண்ண்களாயுண்டது-இரவியிடத்தினில்-சூரியனிடத்
தே-திங்கடெ-மும்-மாதர்கோறுய்-இனிது-இனிதாக-உறவு-நட
ன்ப-செய்குவது-செய்துவருகிறது-தன்-கண்களை-தவர்-கவர்கின்ற,
வண்பினர்-அழகையுடைய-அணங்களை-அந்தமயந்தியை-நிலைந்து-
எண்ணி-கவலும்-துன்பப்படுகின்ற-என்னுதத்தினை-எனதுமனத்தை,
கனற்ற-சுதெற்கு-தண்கதிர்-சுதளகிரணங்கள்-பெருவென்று-
(வல்ல-கம்)பெறுவனவெனவென்று-அழகு-செய்கின்ற-வெண்கதிர்கள்-உண்
கையகண்ண்களை-தனித்தனி-ஒவ்வொருது-கவரவதற்கு-எ-று,
(கருத்து)சந்திரனென்கையிதற்கோமாதர்கோறுஞ் சூரியனிடத்திலு
றவுசெய்கின்றதுஎன்றுஎனன் என்பதாம். (ந.உ)

காதலங்கடவின் கணபெற்றகயனார் காரணமின்றியோட்டப்
போதரும்புணைய தாகபென்னுள்ளம் புலம்பென்னுணைவது நன்னிப்
பான், துதுர்பெய்முன்னுணைத்தவர் முடித்தறேறுபுகழ் சிவககென்
ன, வாதாமபெருகவெழுபுதன்வவனத்தினைமடக்கைகள் அகிழ்
தன்.

சிறின்று—பு.மலர்ந்து—பொருந்திய—தூண்—கொத்துக்கோயுடைய—
சோலை—(தமயந்தியின்)வனத்தை—கண்டது—பார்த்தது—எ.று. தொல்
காப்பியம்—செய்யுளிய—கூன்—ம.குந்திரம்—பச்செழுந்தசெயை நோடிக்கா
வேயொத்தகொழுந்தி—காற்றங்கடையே—(சுருத்து) அன்னமானது—
முனாபுரத்தைப்பார்த்து—போம்போது—தமயந்தியைக்கண்டது—என்
பதாம். (சுசு)

சோலையார் சட்டருக்கொமணி
யாலவால் தனிமதியாற்புனல்
காலவார்த கதிர்மணிமுல்லையின்
சோலகாண்மலர் கொய்வதற்கெய்தினான்.

(இ-ள்) சோலையார்—அச்சோலையினக்கண்ணே—ஆலவாலத்து—பாற்
திக்கில்—கட்டும்—விளங்குகின்ற—கிலாமணி—சந்திரகாந்தங்கள்—அலி
யைக்காட்டி—மதியால்—சந்திரகாந்தகாலே—புனல்—நீரை—கால்—கத்த
வாய்க்—(அதனால்)நிலைபெற்ற—முல்லையின்—முலைக்கொடிக்காலுடைய—க
திர்—காணத்தையுடைய—மணி—முத்தப்போலும்—கொலம்—அழகிய—
காள்—அன்றுபூத்த—மலர்—மலர்களை—கொய்வதற்கு—பறிப்பதற்கு—எய்தி
னான்—(தமயந்தி)வந்தான்—எ.று. (சுருத்து) தமயந்தி மலர்கொய்தற்குச்
சோலைக்குவந்தான் என்பதாம். (சும)

மீதுவாயவெண்டாரகநாட்பணிந்
செவ்வொண்கதிர் திங்கள்கண்டாலென
மாநோக்கின்மடந்தையர்நாட்பணிந்
கூதல்கூர் தமயந்தியைக்கண்டதே

(இ-ள்) மீது—ஆகாயத்திலே—உலாய—திரிகின்ற—வெண்டாரகை—
உடுக்கிறது—நாப்பணில்—நிலை—செய்தம்—குளிர்ந்தபொருந்திய—ஒன்—ஒன்
ளிப—கதிர்—கிரணங்கடையுடைய—திங்கள்—சந்திரனை—கண்டாலென—க
ண்டதுபோல்—மாநர்—அழகிய—கொக்கின்—பார்க்கையையுடைய—மடந்
தையர்—மாநாது—நாப்பணில்—நிலை—கூதல்கூர்—விரும்பப்படுகிற—தம
யந்தியை—தமயந்தியென்பவளை—கண்டது—(அவ்வன்னமானது) பார்த்த
து—எ.று. (சுருத்து) அன்னந்தமயந்தியைக்கண்டது என்பதாம். (சுசு)

கண்ணுங்கையமுதல்கமலமா
நண்ணுஞ்சண்பகர்நாமல்மேனியர்
வண்ணல்வேளைவாழ்ப்பதற்காற்றிய
வண்ணமால்கொலென்னுமருண்டதே

(இ-ள்) கண்ணும்—கையனும்—கையும்—கைகளும்—முதலும்—வதன
மும்—கமலமா—தாமரைமலர்களாகவும்—மேனியர்—வடிவமானது—நண்ணு
ம—பொருந்திய—நான்—அன்றுபூத்த—சண்பகம்—சண்பகத்தினுடைய—ம
லர்—மலர்களாகவுங்காணார்—அண்ணல்—தலைவனாக—வேளை—மன்மத
கோ—வாழிபடற்கு—பூதித்தர்பொருட்டு—ஆற்றிய—செய்யப்பட்ட—வ

ண்ணம்—அழகிய—பாலையென்று—தொண்டென்று—மற்றந்தது—யயவநி
ந்து—அன்னம்—எ.று. (சுருத்து) அன்னமானது—தமயந்தியை—மாலையென்
து—மயங்கியது—என்பதாம். (சுசு)

வழிந்து தெள்ளமுதுநவனார் தமா
சொழிந்ததிங்ககோழ்வனார் நலெனச்
செழுந்தன்கொணத்திருமுதமுன்னரசு
சுழன்றுதாழ்த்துதுயச்சிறைபன்னமே

(இ-ள்) து—பார்க்கத்தமாகிய—சிறை—சிறைமேயுடைய—அன்னம்—
அன்னமானது—வழிந்து—பொருந்திவந்து—தெள்ளமுது—தெள்ளியபரி
சுதமானது—உழை—சாக்க—வளமுது—நிறைந்து—யாக—சுற்றத்தின்—ஒழி
ந்—நிலைய—திங்ககோ—சந்திரனை—ஊர்—பரிவேடமானது—வள்ளநாலெ
ன்—குழிந்ததுபோல்—கொணை—தமயந்தியினது—செழுந்தனர்—செழுந்தய
ம்—குளிக்கியும்—பொருந்திய—திரு—அழகிய—முசம்—முசமானது—உன—நரி
வில்—உற—பொருந்த—சுழன்று—சுத்திகந்து—தாழ்த்து—இரங்குந்து—
எ.று. (சுருத்து) அன்னமானது—தமயந்தியைச் சுற்றிவந்திருக்கின்ற
தாம். (சுசு)

* தெய்வநாமமாப்போதுறைசெவ்வியுங்
கொல்லைவாய்போனியுங்குதுமிந்
நவந்தோக்கினையெனநாட்டுந்
லெவ்வமென்னிகழ்ந்தியிற்றே

(இ-ள்) தெய்வம்—தெய்வத்தன்மைபொருந்திய—தாமரைப்போது—
தாமரைப்பூவின்—உழை—வாசஞ்செய்கின்ற—செவ்வியும்—திருமாயும
கொல்லை—கொல்லைப்போலும்—வாய்—காண்புடைய—அரசரானியு
ம்—இந்திரரானியும்—கூடும்—கொல்லப்பட்ட—இந்திரநோக்கிக்கு—மான்
கன்போலுங்கண்களையுடையதுவனது—இணையோன—உபமானாகலென்
து—நாட்டுதல்குறித்துநல்—எவ்வமென்ன—குற்றமென்று—இதழ்ந்து
(அவ்விருவரையு)மிகுந்து—வியந்தது—(இவ்வழகைக்குறித்து) ஆச்சரிய
ப்பட்டது—அன்னம்—எ.று. (சுருத்து) அன்னமானது—இவ்ஞாயிறுமயம்இ
ந்திரரானியையும்—இதழ்ந்து—தமயந்தியைப்புகழ்ந்ததுஎன்பதாம். (செய்வ
ம்—அடங்காவழிச்சந்தி) (சுசு)

* இதுவுங்கலிநுத்தம்.

சலவுற்றெகிழ்பேயதுவையனல்
குலவுற்ற பொலவையிறையெக்குவியா
நிலைநெற்றிநிலைமெல்லவியா
லிலைவற்றமருங்கின ளஞளினளல

(இ-ள்) சலவுற்று—குழிந்து—எதிர்—(தமயந்தி)முன்பு—போகிய—செ
ன்ற—தாவி—இறகுநாயுடைய—அனம்—அன்னமானது—குலவுற்ற வலி
வுபொருந்திய—பொலன்—பொன்மயமாகிய—சிறையை—கிரகுகள்—குளி
யா—குவித்து—நிலை—புரியின்—கண்ணே—உற—பொருந்தி—எதிர்—(அப
போது) உறப்பட்ட—நீர்—கிரி—சிறை—(அதன்சிறகுநாது—மெல்

... ۱۶۰۰ ...

வினாக்கள்

இ.ன். பெண்-பெண்களிலே, இன்னமுதே-இனையுமீர் தம்போல்
விளங்குகின்றவளே, விண்ணின்-ஆராயத்திடும்-இயங்கும்-திரிசுந்தரிகை
என்னை,மேனா-அடைகதகு, நீ-நீ-மண்ணின்-பூமியின்மேல்,நடந்தா-நடந்து
வந்து,எவ்வணம்-எவ்விந்ததினாலே, வெணவுதி-பிழக்கமாட்டுவாய், என்
னின்-ஆலோசுக்குமிடத்து, இது-இச்சைக்கையை, எண்டவர்-பார்த்தவ
ருள்,யார்-யாவர்,கைகயார்-சிரியார்,வறல்-(மங்கைப்பருவடைந்தவளது)வ
றெ

ருகல், பேதைமை-பேதைப்பருவத்திற் செயலாயிருக்கின்றது-எ-று.
* நன்னூல்-உயிர்த்துப்புணரியல். வலித்தனமெனத்தனித்தல் குறுக்கல்
விரித்தெழுத்துமவருஞ்செய்யுள்வேண்டுதி. இவ்வித்யால் விண்ணி
ன்னிபங்கும். விரித்தல்விதாரமாம். (கருத்து) தமயந்தியே நீளன்னிப் பி
தக்கவருகல்வினமென்றன்னஞ்சொல்லிற்றென்பதாம். (ருசு)

என்றின்மரபோதுமிவட்கையின்
பின்னம்மொழிபேசுவென்றயதூ
ரன்னதன் தன்புறுசுற்றியாம்
பொன்னின்னவாய்க்கள்பொருந் திடமே.

இ-ள். என்று-என்றுசொல்லி, இவட்கு-இவருக்கு, இயைபு-பொ
ருந்தின்-பின்பு, அம்மொழி-அவ்வரசன்காரியத்தை, பேசுவென்று-
சொல்லுவென்றெண்ணிக்கொண்டு, இன்மரபு-இனிதாகப் (கன்) வரலா
ற்றை, ஒதும்-சொல்லுகின்றது, யாம்-யாங்கள், அயன்-நான்முடிக்கடவு
ளால், ஊர்-செலுத்தப்படுகின்ற, அன்னந்தனது-அன்னவாதனத்தினது,
அன்புறு-அன்புமிருந்த, சுற்றம்-உறவினேம், யாங்கள்-யாங்கள், பொருந்
து-தங்கப்பெற்ற, இடம்-இடமானது, பொன்னின்னவர்-தேவதகரமாகு
ம், எ-று. (கன்னினைத்தைத்தழுவி யாமென்றும்யாங்கொன்றுக்கூறிற்று)
(கருத்து) அன்னமானது தன்சாதியையும் இருக்குமிடத்தையுங் கூறிற்
து என்பதாம். (ருசு)

மலாமேயன்மனதவாயினுட்
பொலன்மெல்லிதழ்* பூத்தசெழுங்கமலி
நலனார்வனாயம்பலநாளுமயின்
அல்லாதொளிபொன்னிறிற்றனமால்.

இ-ள். மலர்மேல்-தாமரைப்பூமேலுள்ள, அயன்-நான்முடிக்கடவு, மான
தவாயினுன்-மானசாதாகத்திலுள்ள, பொலன்-பொன்மயமாகிய, மென்
மெல்லிய, இசழ்-இசழ்கள், பூத்த-விரியப்பெற்ற, செழுங்கமலம்-செழி
யதாமரைமலர்மேலும், நலனார்-நலம்பொருந்திய, வனாயம்-இளவிலைச
ருக்கையும், பலநாளும்-பலதினமும், அயன்று-தின்று, உலவாது-அழி
யாமல், ஒளிர்-விளங்குகின்ற, பொன்னிறம்-பொன்னுருவத்தை, உற்ற
னம்-அடைந்தோம்-எ-று. * தாதுவிளக்கம். தொழிற்பெயர்ப்பகுதிச
ள்வினைக்குறுகாதாம். (கருத்து) அன்னமானது தன் வடிவபொன்னிறமு
ற்றகாரணஞ்சொல்லிற்று என்பதாம். (ருசு)

கனிமாயினெனவுந்ததுறு
மசரிநல்லமலரைக்கலைவேனகைபா
னளன்மநகர்நான்மலர்வனியினல்
வனகோக்குமண்ணிடைவந்தனமால்.

இ-ள். தனி-கனிப்பைத்தருகின்ற, பா-பொருபுபொருந்திய, மா
லின்னவர்-மலின்போலுஞ்சாய்க்கையுடையவர்க்கையமகளிரால், தாது-தூறும-வி
ருத்தவென்ற, அயிரான்-வனக்கனிக்குழுங்குகிபகரியையும், ம

லரைக்கலை-மலர்களாகியபஞ்சராணத்தைதழுமுன்ய, கோலையாள்-மலர்
மலன்போலமுன்குடியநன்ன-நாமகாராசனது, மாகார்-பெரிப்பட்டன
த்திலேயுள்ள, நான்-அன்றுபூத்த மலர்-மலர்க்கையுடைய, வானியின்-ச
டாகத்தினது, நல்லளம்-நல்லளத்தை, நெக்குற-பார்த்ததற்பொருட்டு,
மண்ணிடை-பூமிபினிடத்து, உத்தனம்-(யாம்) வானுலகத்தைவிட்டு வந்
தோம், எ-று. (கருத்து) நளனகாவலியைப் - பார்த்தப் பொன்னுலகத்
தைவிட்டு இவ்வுலகிற்குவந்தோம்மன்றன்னம் சொல்லிற்று என்பதாம். ()

விண்ணம்புளிபா நலமேயுகிலு
நன்னூந் துயிரின்றெனநல்வரமுன்
றன்னங்கமலத்திறைதந்தன்னமே
கண்ணென்றயில்கொண்டகனக்குழையாய்

இ-ள். மை-மைபெழுதப்பெற்ற, கண்ணென்று-கண்ணென்று(பெய
ர்வைத்து) அயில்க் (சஞ்சம்புதப்பெற்ற) வேல்களை, கொண்ட-கொண்டிரு
த்திருக்கனக்குழையாய்-கண்பொருததிகா தனியையுடையவனோ, தன்
ணங்கமலத்து-குளிர்ச்சிபொருந்திய தாமரைப்பூவினிருக்கின்ற, இறை-த
லைவன், விண்ணம்புளிபாதலம்-தேவலோகம்புலோகம்பாதலலோகம் இவ்
வகைத்தையும், மேயுகிலு-ஒழிவின்றியடைந்துதிரியிலும், நன்னூம்-(உ
ன்னை)யடையக்கடவுதாகிய, துயர்-தூர்ச்சித் துயரமானது, இன்றென்-இ
ல்லெயென்று, நல்வரம்-நல்லவரத்தை, புன்பு, தந்தன்ன-எனக்குட்கொ
டுத்தான், எ-று. (கருத்து) தமயந்தியேயுடையவர்க்கையுடையவனானது
மில்லெயென்றுபிரமன்வரங்கொடுத்தான்என்றன்னஞ்சொல்லிற்று-எ-ம். ()

கௌவைக்கடக்குழ்தருகாசினியிற்
தெய்வத்திறமேவியிற்நளனே
வெளவுற்றிடினன்றியிம்பானிடார்
மெவ்வப்படிவெளவினுமெய்துவமோ

இ-ள். கௌவை-ஒலியையுடைய, கடல்-கடலினே, குழ்தரு-குழ
ப்பட்ட, காசினியின்புரியிலே, தெய்வத்திறம்-தேவபொருத்தை, மே
விய-பொருந்திய, சிர்-பார்க்கியத்தையுடைய, நளன்-நளராசன், வெளவுற்
றிடினன்றி-பிடித்தாளன்றி, இம்மானிடர்-இம்மனிதர்தாம், எவ்வெப்படி
எந்தெந்தவிதமாக; வெளவினும்-பிடித்தாலும், எய்துவமோ-அகப்படுவ
மோ, எ-று. (கருத்து) அன்னமானதுயாம் நளன்கைய்க்கப்படுவதன்றி
மற்றவர்கைய்க்கப்படுமென்று என்பதாம். (கசு)

ஒளிர்பொன்னுலகத்திறையும்புரிபா
னளியாற்புகலெலு * மாற்றுகிலேம்
வனார்புறநைவானலனெய்யுமே
நளமேயு மெனசெய்யுமமால்.

இ-ள். ஓளிர்-விளங்குகின்ற, பொருளில்லத்து-தெய்வமேகத்தின் கண், உறை-வாசஞ்செய்கின்ற, உடம்புரிதான்-இந்திரனது, ஆளியால்-அ ன்னினால், புகல்-சொல்லப்பட்ட, ஏவலும்-வலையும், ஆற்றுக்கலை-மூ ள் செயலோம், வளர்-வளர்கின்ற, பூ-சாமரைப்பூளினகண்; உறை-இரு க்கின்ற, வானவன்-நான்முகக்கடவுளது, ஏவலும்-வலையும், இந்நளன்-இ ந்நளனது, ஏவலும்-வலையுமே, நனி-மிகுதியாக, செய்குவோம்-(மாம்) செய்வோம், எ-று. (இலக்கணத்திசட்டு-பொதுவியற்பட்டம்) 'எழுத்துக் சொற்பொருளொய்தந்திரிபே, இவ்விதத்தில் ஆற்றுக்கலைமொன்றது சொற் றிரிபு, (சுருத்து) இந்நிரனேவலும் பிரமனேவலும் நளனேவலுஞ் செய் வோம் என்றன்னஞ்சொல்லிற்று என்பதாம். (சுஉ)

துணிதூங்கியவானதிசையந்தாநதுங்
குளிர் துங்குதுந் துளிமென்கிறையந்
தனிதூங்கியகாமவிடர்பதல்
நளன்மேனியிலிசுவன்குறவே.

இ-ள். துளி-துளித்தலோடு, தூங்கிய-தங்கிய, வானதி-ஆகாசகங் ளாரிலே, தோய்ந்து-முழுகி, நதுங்குளிர்-நல்லகுளிர்ச்சியானது, தூங் (சு-பிழைப்பெற்ற, குறுத்துளி-சிறியதுளிகளை, மென்கிறையால்-மெல் லெகிறகுளினிலே, குளி-களிப்பானது, தூங்கிய-தங்கும்படியாகவும், கா மம்-காமத்தாலாகிய, விடாய்-தளிர்ச்சியானது, அகல்-நிங்கும்படியாகவு ம், நளன்-நளனது, மேனியில்-உடலில், நன்குற-நன்றாகப்பட, விசுவம்- (மாம்) விசுவோம், எ-று. (சுருத்து) ஆகாயகங்கைபிழைமுழுகித் துளிக ள்பொருந்திய இறகுளினிலே நளனதுதிருமேனியில் விசுவோம் என் பதாம். * (சுருக்கசங்கிரகம்) அதுவுடல்பொறிவியமெனமுறைப்பற்றி.

கலித்துறை.

தெள்ளாமுதத்தெளிவொத்தவந்திஞ்சொன்னவாய்
வளவார்முரசங்குமணிமுன்றில்வேந்தன்
கங்காயுமிழ்நங்கையேந்தியநாமன்னன
வளவார்வணங்குநன்னென்னுமோநாயவோன்.

இ-ள். தெள்ளா-தெளிவுபொருந்திய, அமுதம்-தேவாமிரத்தத்தின டு, தெளிவொத்த-சாரம்போன்ற, அம்-அழகிய, தி-தித்திப்பாகிய, சொ ள்-வாக்கையுடைய, நல்லாய்-தமயந்தியே, வளவார்-வாரினுலிறுக்கப்பட் ட, முரசம்-மரசவரத்தியமானது, கரங்கு-ஒலிக்கப்பெற்றிருக்கின்ற, மு ன்-நாமணிகளையுடைய, முன்றில்-விட்டின்புன் னிடத்தையும், நள னென்னும்-நளனென்றுசொல்லப்படுகிற, ஓநாயம்-ஒப்பற்றநாய-தேயத் தையுடைய, வேந்தன்-அரசனொருவன், கள்-தேனை, வாய்-இசுழ்வாயி ளுள், உயிழ்-சக்குகின்ற, பூங்கணை-மலரம்புகளை, வந்திய-தாங்குகின்ற, கா மன்னன்-மனமத்திப்போவழகுடையவன், நள்ளா-பனகவர், வளங்கும்-

(தள்ளி)வணங்குகுதற்குக்காரணமாயிருக்கின்ற, வேளாண்-வேற்பயனைய புடைப்பவன்-எ-று. (சுருத்து) தமயந்தியேயுடையதனுக்கொப்பானவன் ந லனென்னும்பெயரையுடையவன்என்பதாம். (சுஉ)

வண்டார்வஞ்செய்துமதுவுன்மெழிமலைமார்பன்
திண்டோனெழிந்தேட்டவரம்பைச்செம்மன்மார்பன்
தண்டாதுபுல்லப்பெறுதற்பெயர்ச்சார்புராடி
யொண்டார்புனைவுநகர்ப் பன்றன்னையுற்றான்.

இ-ள். வண்டு-வண்டுதளானவ, ஆர்வஞ்செய்து-விரும்பி, மது-தே னை, உண்டு-குடித்து, உமிழ்-உமிழ்ப்பெறுகிற, மலை-மூலமேற்பாருந் திய, மார்பன்-மார்பையுடையநளனது, திண்டோன்-வலியுதோவ்களின், எ ழில்-அழகை, தேட்டு-(எம்மிடத்திற்) தேட்டு, அரம்பை-அந்தஅரம்பை யானவன், அச்செம்மன்-அவ்வரசனது, மார்பம்-மார்பத்தை, தண்டாது-நீங் காமல், புல்ல-தழுவுகற்ற, பெறுதால்-பெறுதாரணத்தால், பெயர்- (அவ ன்)பெயரினது, சார்பு-சம்பந்தத்தை, நாடி-ஆராய்ந்து, ஓண்டார்-ஓண்டரி யபொன்னிமலைபை, புனையும்-குடிய, நகரகபரன்றன்னை-நகரகபரனை, உ ற்றான்-அடைந்தான்-எ-று. (சுருத்து) நளனழகையரம்பைதேட்டு நளனை க்கூடப்பெறுமையால் நளன்பெயர்கொண்டகுபேரன்மகனாகிய நளகப ரனைச்சேர்த்தான்என்பதாம். (சுரு)

ஏகவிசம்பினைன்பாடலைபாங்குகற
மகாதிபனிவலரிபாடல்வருந்தொலென்று
பாகுநவிணைபயில்வோன்முக்கயபாத்தனாப்ப
வாகுவெனவலவந்தப்பெயர்ச்சேர்த்தினோ.

இ-ள். யாங்கன்-யாம், விசம்பின்-பொன்னுலத்திற்கு, ஏகா-(இவ்வுலக த்திற்கு)போய், நளன்-நளரசனது, பாடலை-இசைபாடுதற்கிரப்பை, கய ற-சொல்ல, மகாதிபன்-தேவோதிரன், இவ்வரிபாடல்-இப்பாட்டுப் பாடுத ல், வருங்கொலென்று-உணக்குவருமொலென்று, பாரு-பாகுன் (சுவைபோ லுஞ்சுவை) ஊர-பெருந, விணைபயில்வோன்-விணைபாடுகிறதார்வனது, முகம்-முகத்தை, பார்க்கு-நோக்கி, உரைப்ப-தொல்ல, அகாலெனவா (உ ரம்) ஊரவனென்றுஇகழ்ச்சொல், அவற்கு-அக்கந்தார்வனுக்கு, அப்பெயர்- அந்தஹாஸாவென்கிறபெயரை, சேர்த்தினார்-வைத்தார்-எ-று. (இலக்க ணக்கொத்து-விணையியல், ம், சூ, மறைமூலவையாவழங்குநாற்புலவர், இ வ்விதியால் ஆகாவென்கிறமறைவினையெச்சம் (சுருத்து) இந்நிரன் முன் நளன்பாடலைபாங்குகள்சொல்ல இந்நிரன்குநருனைப்பார்த்திப்பாடல் பா டவருமொவன்குநருவென்னவாகாவெனவால்அவனுக்குஆ பாவென் னுபேர்கொடுத்தார்கள் என்பதாம். (சுஉ)

உலகிறுசெய்தவுயர்மாமணித்துன்னசெய்தோளா
வென்பா முரைப்பரைககரவிசாணிகொம்மை

முல்லைமேற்பொய்த் தபுளகத்தினொய்யெய்க்க செஞ்சண்
மணர்நீருழ்ப்புலவிறுந் தவழவன்வானவோர்கண்.
இ-ள். உலகம்-நிசண்டகல்லி, நூறு செய்த-பொய் செய்த, உயர்-உயர்வின்
பெயர், ம-பெரிய, மணித்தூண்-வச்சிரத்தூண்களபொய், செய்-செய்யப்
பட்டதோளான்-தோள்களையுடைய களராசனது, கலன்-நற்குணத்தை,
யாம்-யாங்கன், உரைப்ப-சொல்லக் (கேட்டு, கதைகள்- (அவன்மே) வரையி
க்க, அயிராணி-நிந்திராணி னுடைய, கொம்மை-இளமை பொருந்திய, மு
ல்லைமேல்-முலைகளின்மேலே, பொய்த் த-உண்டாகிய, புளகத்தினை-மாரி
வித்தலை, மொய்தத- (கன்வழவத்தினே) செருங்கிய, செம்-செவ்விய, க
ண்மலர்-நீர்திராரவித்தகன்கள், நீர்-ஆனந்தநிரானது, அரும்புலவின்-
தோன்றலால்வானவோர்கண்-தேவோர்நிசனாவன், கண்டின்-பார்த்தின
ன்-எ-று. (சுருத்து) கன்னகர்நினைக்கேட்டிநிராணிமுலைகள் புளத்த
தை இந்நிராணிகளான தக்கண்ணிர்வோன்றலா, நகண்டின்வளம்பதாம். (சுரு)

முருகுந்நெய்விவண்டுபிழ்நாநன்னவாண்முதத்தைப்
பெருமெண்மறிபகியெய்தப்பெறுமையன்றோ
சுருதுங்கமலத்துறைகண்முதகன்வருந்த
வருதிங்கமலம்முதிருகவருத்தல்செய்வான்.
இ-ள். சுருது-சிறைக்கின்ற, கமலத்து-தாமரைப்பூவின்கண், உறை-இ
ருக்கின்ற, காண்முதகன்-காண்முதக்கபூவுள்வண்டு-வண்டுகளானவை, முரு
கு-தேவை, உண்டு-குடித்து, பயில்-வாசஞ்செய்யப்பெற்ற, கார்-மாலையை
புடைய, நன்ன-களராசனது, வான்மு-தத்தை-காந்திபொருந்தியவருத்த
திரு, பெருமெண்மறியம்-கலிநிறைந்திரன், நீர்-வாய், கய்த-அடை
ய, பெருமையன்றோ-பெருமையானன்றோ, கை- (நன்) கைகள், வருத்த
கோவ, வரு-வருகின்ற, திங்கமலம், மாதந்தேவமும், புதிதாக-நாத்தமாத
வருத்தல்செய்வான்-உண்டாக்குகிறான், எ-று. (சுருத்து) கன்னமுதகத்து
ருச்சந்திரனொவ்வாணமயாற்பிரமன் அச்சந்திரனாமாதந்தேவமும்புதிதாகப்
படைக்கிறான்-எ-ம். (சுரு)

கோணக்களிறுநன்னவாண்முதகம் உகென்ன
யாணந்திருமாலருள்செய்தலும்யாங்கன்குற
காணிக்கமலமயனோடு முகிழ்ப்பநாடிப்
புணிமபொலிந்தமுலைப்பூமகட்புலனுமன்றோ.
இ-ள். கோண்-மாறுபாடுபொருந்திய, களிறு-யானைகளை யுடைய, கள
ன்-களராசனது, யான்-காந்திபொருந்திய, முகம்-முதக்கிறப்பை, கூறுகெ
ன்னு-கொல்லக்கடவிரென்று, யாணர்-அழகிய, திருமால்-மகாவிஷ்ணு, அ
ருள்செய்தலும்-சொல்லிவளவிலே, யாங்கன்-யாம், கூறு-சொல்ல, காணி-
மேட்டி, கமலம்-நாடிக்கமலமானது, அபனோடு-கன்னமுத்தேவி, முகிழ்ப்ப

ருளிய, நாடி-அத்தருணம்பார்த்து, புணின்-புரணத்தினாலே, பொலி
த-சிறைக்குகின்ற; முலை-முலைகளையுடைய, பூமகன்-திருமறை, புலனு
(அங்கடவுள்) க. கொன், எ-று. யி-களியை. (சுருத்து) வளந்நா நன்னமுத
ததமுதகச்சொல்லென யாங்கன்சொல்லத் தமதுநாபிக்கமலம்பிரமனாடன்
முட அமைதக்கண்டின்வளவானவர் இவ்ருயியையினோர் தார், எ-ம். (சுரு)

சிறைவண்டு கண்ணென்முதககுழந்தைபந்தேறன்மார்தி
யறைகின்ற நண்டார்புணியுந்திறல்வடல்வோர்கண்
பொறைதேரினங்கட்புணிமாதனைப்பொங்குசெஞ்சூட்
டிறைவாளாவைகிரென்னகியம்பலாமே.
இ-ள். சிறை-சிறைகளையுடைய, வண்டு-வண்டுகளானவை, தண்ண
ன்-குளிர்த்திபொருந்திய, முதை-அரும்புகளை, குழந்து-சுற்றிக்கொண்டு,
பைந்தேறல்-பசியதேனை, மார்தி-குடித்து, அறைகின்ற-ஒலிக்கப்பெற்ற
தண்-குளிர்த்திபொருந்திய, தார்-மாலையை, புணியும்-தரித்திருக்கின்ற, தி
றல்-வாலிமையாலுண்டாகிய, அடல்-கெறற்பொருந்திய, வேந்தன்-களரா
சனாடைய, பொறை-சூற்றம் பொறுத்தலையும், பூமிபார்த்தாங்குதலையும்,
தேரின-ஆராய்ந்தால், அங்கன்-அழகியவர்களை யுடைய, புணிமாதனை-
பூமிக்கிணையும், பொங்கு-விளங்காவின்ற, செஞ்சூட்டு-சிவப்பாகிய
சூட்டையுடைய, வான்-காந்திபொருந்திய, இறை-பாம்புகளுக்கெல்லாத்
தலைவனாகிய, அரவை-ஆத்சேவையுடைய, நிகரென- (அவனுக்கு) உப
மானங்களாக, இயம்பலாம்-அறிவுடைபொருக்குச் சொல்லுதல்கடும்,
எ-று. (சுருத்து) நன்னபொருமையிலே, மிதேவையையும் ஆத்சேவையும்து
ப்பானவன், இலக்கணத்திரட்டு. இலக்கணமேய்யிறுதொழிற்பெயர்-எ-ம்.

புற்றுகுமாலுறைவாளிப்புயங்கமுன்னச்
செற்றாந்தமாலிதுகாவிக்குஞ்சிலைக்கையாற்குக்
குற்றேவல்செய்யுங்கொடியன்னவான்பாடைக்கக்
செற்றாடம்பையிலவாணை * காட்டுகிற்போம்.
இ-ள். ஆலமாரும்-தூணியாகிய, புற்று-புற்றினுள், உறை-இருக்கின்
ற, வாளி-அம்புகளாகிய, புயங்கம்-பாம்புகளானவை, உண்ண-உண்ணும்
படியாக, செற்றா-படைவரது, ஆகி-பிராவாயாவது, துகர்விட்டும்-
உண்பிக்கின்ற, சில-சிலையெந்திய, கையாற்கு-கையை யுடையவானது
க்கு, குற்றேவல்-சிறியவேல்களை, செய்யு-செய்கின்ற, கொடியன்ன
வாபால்-பூந்தொடிபோல்வளரிடத்தே, நடக்க-நடத்தற்கு, செறு- (யாம்)
செறுக்கொண்டு, ஆடு- (நெய்வுச்சையிடு) விடின்ற, அரம்பை - அரம்
பையானவன், பாடில்வான்-சுற்றும்படியாகநடை-யன்னநடையை, காட்டு
கிற்போம்-கறிப்போம் எ-று. * இலக்கணக்கொத்து, ஒழியியல், சுரு-கு,
சுமுத்துச்சொற்றிநிரெண்டெயனறி, பொருட்டிப்பெரும் பொருந்து
மென்ப, இவ்விதிகள் காட்டுகிற்போம் என்பது சொற்றிப்பு. (சுருத்து) யா

இதன் நான்கு - நேஷனல்செய்யும் பெண்களிடத்து நடைபயின்று அரண்
வயக்குக் கம்பிபோம்-எம். (67)

அனைத்துப் பத்திரிகைகளிலும் சான்றாகத் தெரிவிக்கப்பட்டு
தொடர்ச்சியாக வரவேண்டிய மனமே மக்களுக்குப் பார்
பொறிமுற்ற உக்கிரப்புவன் பொருள்வழி போக்கில் செய்வா
மதவியற்றி மீறாக்கப்படுகின்றதெனத் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

இ-ள். அறை-ஒலிக்கின்ற, பொன்-பொன்னுலாகிய, சிறல்-விரைந்தலை யுரித்த, கால்-பாதத்தையுடைய, அரசன்-நளராசனது, நன்-அரண்மனை விலிள்ள, அஞ்சொல்-அறிவுபொலிவுபுடைய, நல்லார்-மாதாராணன், பொ திழற்ற-ஐம்பொற்களையும், அடக்கி-அடக்கி, புலன்-ஐம்புலன்களிலும், போம்வழி-செல்லும்வழியில், போக்கல்-செய்யா-(அவற்றைச்) செலுத்தா த, தெரிபின்-ஒழுக்கத்தினாலே, பிறர்க்கு-அயனாருக்கு, புகளதென சொல்லவென்று, தெஞ்செம்-மனதிலே, எண்ணி-நினைத்து, மறை-மறை க்கத்தக்க, சொற்கள், வழம்-எல்லாச்சொற்களையும், மறையாமல்-ஒளிக் காமல், எங்கு-எங்களுக்கு, லரைப்பார்-சொல்லுவார், எ-று. (சுருத்து) கள்ள அரண்மனைப்பெண்கள் இரகசியங்களை பெங்களிடத்திற் சொல்லு வார்கள்-எ-ம்.

திங்கட்கலைச் செழுமடிந்ததன் செவ்விலாய்ப்பக்
கங்குறதமலமகாநோய்த் துகளிப்புறாமல்
பைங்கட்குமுதமுறல்போதிவனபாளுறாமத்
ஞெங்கத்புயத் தானபிறமா தகைத்தோய்குண்மாதே.

திரு. தங்கடகலைசின்-சந்திரதலைபினது, செழு-செழிப, பூ-அழகிய கதிர்-அமுதகரணத்தை, செவ்வி-அமுதாவது, வாய்ப்ப-பொருத்த, கம் குல்-இரவிச்சகன், கமல்மலர்-தாமரைமலரானது, தோயந்து-சேர்த்து, களிப்பு-மகிழ்ச்சியை, உறுமல்-அனுபவியாதிருக்க, பைங்கொ-பரிமதேசை யுடைய, குமுதம்-(அக்காமரைமலரிற்றகுறைந்த) அல்லிமலரானது, உறல் போலும்-(அப்படியும்மகிழ்ச்சியை) அனுபவித்தலேபோலும், நின்-உன்னு டைய, பரல்-இடத்து, உறுமல்-பொருத்த காமல், தோங்கல்-மலையணிந்த பத்தான-புத்தகையுடையநாள்கள், பிறமாதரை-வேறுமாதரை, தோ கல்-சேர்க்கல்-று. மாதிரான் மிம்சுணகன். (நருத்த) நன்னுணியைப் பணிந்துமீன் தரைச்சேர் தலச்சந்திரனைத்தாமரை சேராது அல்லிசேருதல் போலிருக்கும்-எம்.

மேலீர்வாய்க்குது நுட்புடிடுமென்னைவாய்ப்துதல்வாய்ப
 ரெயீர்தீர்வின்னிறநய்யார்டெருவெருதகீர
 ரயீர்வென்னென்னுமுன்னெதிவெதநவாநறுந்
 ப்படுவெ * எளிப்படுககன்றிப்பயன்படா தால்

தி.ன். ம.சிர்லாப்-மதிர் பொருந்திய, சிலகண்-அதீத கண்களையுடைய,
மடி-பெயர்வானை நடிப்போதும், மென்மையை-மெல்லிய நடை,

காயத்ரீ—பொருத்திய—நல்லாய் தமயந்தியே—அயிலி—காண்டி—பொருத்திய
 வேள்—வேலியுடை—நான்—நாராசனது—அழகு—அழகம்—உன்—உனது
 எழில்—அழகம்—ஒத்த (தம்பி) லெ—தகிறுக்கோற—ஆற்றல்—காரணத்தி—
 ளுள்—பாதி—தகலிய—வேம்ப—(குப்பவை)—யாப்பாதுண்டாகும், இவம்ப
 இன்பமானது—நினக்கவறி—உனக்கலொமல்—(மற்றொருத்திக்கு) பப்பன்ப
 பூன்—கிண்பப்பிடுலை—(அழகொத்திருந்தாலும்கிண்பகருதும்) கிண்கல்
 மா—(நீந்தகாரே) வெனின்)செயிர்—(குற்றத்தினினலும், நிர—நிந்திய—விதியி
 ன்—விதியினது—திமம்—கருத்தி—தெவ்ந்த—அறிந்த—நிரர்—ருணக்கை
 யுடையவர்—யார்—எவர்—எ—து. கருத்து. தமயந்தியே—உன்னதமும்—நன்
 னமும் ஒத்திருக்கிறதால் அவனினப் மூணக்கேனைத்தும் லெற்றொத்
 திக்ருப் பயன்படாதுகிண்கலமெவ்வாறே என்பதும்—சொற்பொருள்
 விளக்கம்—இன்பமெவ்வியிர்க்குயியற்கைப்பொருத்தினம்—

வினாசேர்தமனை நும்பே பாதிலிவெற்றிநாகும்
 திருகோடுசெங்கடெருமாவினைச்சேரத்தனாநும்
 வைரமாலைமுங்கடெருமாவினிடம்பவைத்தனாநும்
 பூரவோடுதண்ணென்கதித்திங்கவரியைத்தனாநும்

இனி, வினாசேர்வாகளைப்பொருந்திய—கமலன்—உத்தரகாமலத்திற்கு
பிரமஞ்சவன்—நரும்போதிலில்—நதருமரைமலரின். விதற்குநரும்—எழு
ந்தருளியிருக்கும்—திருவேடு—திருமாதேடு—செங்கண்—செய்யபணை
கையுண்டாய்—திருமாஸினை—விஷ்ணுவை—சேர்த்ததாலும்—கடம்பனவையா
லும்—வனரமர்னை—பார்வதேவியை—முககண்—முன்றுகண்களையடைய
பெருநர்விடம்—கடவுளிடத்தே—வைத்ததாலும்—இருக்கெனையொலும்—
இரவேடு—இரத்திரியோடு—தண்ணென்—குளிர்ச்சிப்பொருந்திய—சநி—
ரணங்கையுண்டாய்—திருகன்—சந்திரனை—இயைக்கதாலும்—பொருந்தின
மையாலும்—சி—து—வினாசேர்கமலனறும்போதிலில்—நதற்குக்கும்—என்ப
பாடமோதிஇலக்குமிக்குதுண்டொழியாக்குகாராழ்வுண்டு அவ்வாறு அ
டைமொழிகுறில் எழுவாயின்மையாற்பொருந்தாது. இச்செய்யுறும்வரு
ஞ்செய்யுறும்குளகம்—கண்டியலக்காரம்—(குளகம்பலாசர்த்தொருவினா
கொள்ளும்—கருத்து. பிரமமேவன்திருமகையாந் திருமலைபுறம்புரித்தெய
யும்பிரமசினையும் இரவையுஞ்சந்திரனையும் சேர்த்தமையாலும்—என்ப
தாம்.

சூழன்மென்குதலைத்திருவெலிகோக்கூடுமிற்ப
மயில்நொண்டவொன்னைவென்றநாலைமய்திருவீன
வெப்பெண்ணிப்பன் திருகிட்டலென்னவாய்கித்தி
பயனின்றிமாரிப்படியாகப்பலகையுமன்றே

இ-ள், குயில்-குயிலினைப்போலும்-மென்குதலை-மெல்லியபறப்பின
செயற்கையுடைய, திருவே-தம்பரந்தியே; நீனை-உன்னை-கடும்-அழிப்பி
த்தலையுடையதாய்-இன்பம்-இன்பத்தை-தழுவியவொன்றை-நான், சொன்
பு-ஒளியென்-தூளியுடைய-தன்மநாக-நளநாகன்பொருட்டு-
சிறு

அமைத்திலானே—படைத்திலானே, இயைபு-தருதியை—என்னியன்
நினைத்தல்லாமல்—விதி-நான்முக்குளையன்—கூட்டலென்னும்—ஒரு
வரேபொருவரைச் சொக்கலென்னிதர்தி-கி-கித்தியானது—பயனின்
நி-பயனில்லாமல்—மாதி-வேறுபட்டு—பழியாக - நிந்தையாக—பயக்கு
ம(அவனுக்கு)வினாயும்—எ-று கருத்து, தமயந்தியே உன்னைநனனுக்காகப்
படைத்திலானே பிரமனுக்குப் பழிவினாயுமென்றன்னகற்றியுள்ப
தாம்

பொலேனன்னன்புனைதாரகன்மார்புபுல்லு
மொர்மகன்யாரெனயானயுனோடுகேட்பக்
காரோதிநின்போகமுதுற்றன்போலு * மாங்குத்
தேரோதைதன்னுற்றெனியுற்றிடக்கேட்டி லெனயான்

இ-ள், தார்-மேகம்போலும்—ஒதி - கந்தலையுடையவளே—போ-
பொர்செய்ததற்குரிய—வேல்-வேலையுடைய—நான் - நளராசனது—புனை-
கூடப்பட்ட—தார்-மாரையையுடைய—அகல்-பரந்த—மார்பு- மார்பை—
புல்லும்-தழுவுத்தரும்—வர்-அழகினால்—அர்-நிறைந்த—மகன்-மகனையா
ரெனவெனன்று—யான்-நான்—அர்ப்போடு-நான்முக்குளையன்—கேட்ப - வினா
வ—நின்-பின்பு—பொர்-நாமதேயத்தை—கழுதுற்றனன்போலும்—(அவன்)
சொன்னன்போலும்—அங்கு-அப்போது தேர்—(அவனது தேரினது—
நைததன்னால்—நைசையினால்—நெளிவுற்றிட-பியத்திர—யான்-நான்—சேட்
டி-லென்—(அனக)கேட்டறிந்திலென்—எ-று * அகத்தியம்—எழுவன்பத்தி
முன்னெய்தும்வகைணமிகும் * குவலுபாந்தம்—விபத்தியென்பதுவே
யுமையென்பபிறம் கருத்து. நனனுக்கு மனைவியரென்று பிரமையா
ன்கேட்க, அவனுன்போசொற்றனன்போலுமிருந்தது தேரோலையாற்றே
விவருக்கேட்டிலென்பதாம்

தருந்தாரைவாய்ப்பொருவுந்தயம் * கண்ணினேசென்னே

பொருந்தாததூயனபுகன்றேனவைநிற்ப்புறான்
வருந்தாவொதுங்கப்பிழைசெய்தனன்மாறவுள்ளம்
பரிந்தார்வமுற்றப்பூரினென்பணித்தியென

இ-ள், கருந்தாரைவாய்-கருவிழிபொருந்திய—வான்-வானையும்—
யல்-நெண்டையையும்—பொருவும்—கொக்கின்ற—கண்ணி-சன்னலுடை
யவளே—கேள்-கேளு—யான்-நான்—பொருந்தாதது - இப்போதைக்கு
வேண்டாததொற்களை—புகன்றேன—சொல்லினேன், அவைநிற்க-அவன்
நிபதாது—பூ-மலர்போல (மெல்லிய) தான்-உன்னடிக்கானவை—வருந்தா-
வருந்தி—ஒதுங்க—(என்பினே)நடந்துவருப்படியாக—பிழை - குற்றம்
தை—செய்தனை—(உனக்குச்)செய்தேன்—மாற-அதுநீர்—உள்ளம்—
எத்தில்—பரிந்து—அன்புற்றி—ஆர்வம்—(உன்)விருப்பத்தை—முற்ற-
வேறபுரிவேன்—செய்வேன்—என—(அவ்விருப்பம்) யாது—பணித்தி (6)
சொல்லு—என்னு—என்றுசொல்லி—எ-றுமொழுவன்னியைசெய்திருக்க
ம். கருத்து. தமயந்தியேவிருப்பம்மாறொன்றைச்சொன்னேன். அவைநிற்க
மற்றம் உன்னிருப்பதைநிறைவேற்றுவென்கொல்லென்பன்னுஞ்சொல்லி

நதுநீர்நுந்தசுந்திரகம்-உகம்-சுந்திரம்உருவந்தவனது சுருமணி-தூயிப
து-கண்ணென்பபெயரியத்தன்பொற்கின்புதாம்.

கோளாமணியைநிறைத்தன்னமென்றாயமுதற்
கோளாமதிவாண்டுகக்காளுடகுறிப்புநாடிச்
தானான்மையுன்னக்குறிப்பிற்றெரிதன்மைபோரின
வாளாவநிந்ததணிபொற்கறைவாயந்தவன்னம்

(இ-ள்) அணி-அழகிய—பொன்-பொன்மயமாகிய—சிறை - சிறைசுங்
வாய்க்க-பொருந்திய—அன்னம்-அன்னமானது—தோளா-தூவிக்கப்பட்டா
த—மணியை-முத்தாக்களை—நிறைத்தன்ன—ஒழுங்குபடுத்தல்போலும்—
மெல்-மெல்லிய—தூய-பரிசுத்தமாகிய—முதல் - பல்லெழுக்கையும்—
கோளார் பெருமைபொருந்திய—மதி-சுந்திரன்போலும்—வான் - காந்தி
பொருந்திய—முத்தாள்—முத்தையுமுடைய தமயந்தியினது—உட்கு
றிப்பு-உட்கருத்தை—நாடி-ஆராய்ச்சியெய்துகொண்டு—தூய்மை—
அழகிய—உள்ளம்—(ஒருவர்)கருத்தை—குறிப்பின்-அறிவியின்—தாள்-தம்
யாமுபந்திபை—தெரி—(அதன்பின்பு)தெரிவிக்கும்—தன்னமையோரின்-ரு
ணமுடையவர்போல்—வாளா-சம்மா—வந்திது—இருந்தது—எ-று (கரு
த்து) அன்னமானதுதமயந்தியுட்கருத்தைஅறிந்துபேசாதிருந்தது என்ப
தாம்.

இவ்வாறுசெங்காண்மடவன்னுமிருந்தலோடு
மைவானெடுக்கட்டமயந்திமளந்தினோர்
இவ்வாம்பலுறுஞ்செழுந்தேறுவளித்தலின்
யொதிவாததிஞ்சொல்குயினுண்டரைக்க

இ-ள், இவ்வாறு-இவ்விதமாக—செங்காண்—செய்யுத்தன்னையுடைய,
மடம்-இளமைபொருந்திய—அன்னம்-அன்னமானது—இருத்தலோடு—
இருந்தவளில்—மை-அஞ்சனமெழுப்பெற்ற—வாள-வாளபோலும்—
கெடு-நீட்சிபொருந்திய—நன்-சங்கரையுடைய—தமயந்தி-தமயந்தியா
னவன்—மனத்தின்-மனத்தின்கண்—ஒந்து-அனுகித்து—செவ்வாம்ப
ல்-செவ்வல்லிப்பூவிருந்து—மூறும்-சாக்கின்ற—செழுந்தேறல்-செழி
யதேனது—துளித்தலின்-சுந்துதல்(தன்னிடத்)தில்லாமல்—ஒவ்வா
த-நிராகரமாட்டாத—திஞ்சொல்(கன்செவ்வாயிலிருந்துவருகிற)மதுவா
ர்த்தனம்—குயில்-கோகிலமன்னது—நாண-வெட்கமுற்ற—உரைக்கதுநீ
ருள்-சொல்லாதொடங்கினாள்—எ-று. கருத்து. தமயந்திருயிலும்காண
கொல்லக்கொடங்கினாள்என்பதாம். * கொல்காப்பியம் - ஸரீராவொற்றே
மலரேவறிசொல்

கவிவிருந்தம்.

பேதைநீர்மைநிற்பெட்புறியாககணு
பேர்மெய்துதுமென்பாசாதமே
யாதனாறிமொடர்களுடியதறத்
தினெழத்தன்னபாதுகாத்தினை

இ-ள். தலைநகரையுடைய சிறையுடைய சிறையையுடைய மடம்-இளமை
மொருந்திய-அனமெய்யுன்னமெ-சாற்றுகியென்று சொல்லென்று
இவ்வாறு-இவ்வந்தமாக-குழை-குழையையுடைய (காதை)-குழிக்குழை
கிழிக்குன்ற-மதர்-பாடுதல்-நெடு-நீட்சியொருந்திய-தன்-கண்களையு
டைய-சொம்பா-புகழும்புபொலவான்-மகிழ்-மகிழ்ச்சியொடும்-நா
னாவெழும்-நெ-கதொடும்-மொழியை-சொல்வதை,கேட்டு- (தான்)
கேட்டு-பிரபுறு-சந்தேகித்து-முடிபு-முல்லைபுறம்புபொலும்-நகை-
பற்களையும்-வாச-தந்தியொருந்திய-துதல்-நெற்றியையுடையவ
ளதன்-உளத்தின்-உள்-சிறையன்னவை-விழைவது-விரும்பப்படுமெ-தன்
மொழிதன்சில-சிலநல்லசொற்களை-முடவன்னம்-இளமைமொருந்தியவன்
ன்னானது-விழையும்-அவளக்குச் சொல்லு-எ-அ கருத்து. தமயன்
கொற்றனைக்கேடபன்னந்தொழையதுன்பதாய் சிறி

தருகின்றதுகொழுநீர்ப்பார்க்குதவெனவுரைப்பனென்று
மரியமறைப்பொருளையான்கேட்கலாகாதோ
தெரியவருமறைப்பொருளைச்செவிப்புலத்திதுறநாண்காம்
வருணமுடவர்கேட்கலாகாதவாறேபோல்

இ-ள், தருகின்-கற்பகத்தருகின்றது-நறு-பொருளையுடைய-
கொழுநீர்-செழியவருமறை-யார்-எவர்-தருகின்ற-கொடுவென்று,
உரைப்பறையும்-சொல்லுவாரென்றுசொல்லப்பட்ட-அரிய-அரிதாகிய,
மறைப்பொருள்கை-இரகசியப்பொருளை-யான்-நான்-கேட்கலாகாதா,
கேட்கக்கடா-தெரியவரு-அறிதற்கரிய-மறைப்பொருளை-வேதப்
பொருளை-செவிப்புலத்தல்-சுரோத்திரேந்திரத்தினுள்-உற-பொருள்
த-நாண்டாமவருணமுடையவர்-குத்திர-கேட்கலாகாதவாறேபோல்-
கேட்கக்கடாசகிதம்போல்-எ-று கருத்து, அன்னபானதுதமயந்தியேயே
சொன்னஇரகசியப்பொருளையான்கேட்கலாகாதாவென்று சொல்லிற்று
என்பதாம் அசு

மனமுறமேர்பொருளடைதலரியதோமனத்தாறு
நீளவரியபொருளினையுடையுடையோ*ரடைகுவாராம்
புனைமணிமேகலைநங்கிப்புடையகன்றவகல்குற
கனியினையவந்திஞ்சொற்கற்பகப்பூம்பொம்பன்னாய்

இ-ள் புனை-அலங்கரிக்கப்பட்ட-மணிமேகலை-இரத்தினமேகலையை,
தாங்கி-அழகு-புடையகன்ற-புடைபார்த்த-அசல்-பரப்பையும்-அல்
குல்-அரைக்கழித்ததையும்-கனியினைய-முக்கூசியோலும்-அம்-அழ
குபூ-மே-மதாரம்பொருந்திய-சொல்-சொல்லியமுடைய-கற்பகப்பூ
கொம்பன்னாய்-கற்பகத்தினமலர்கொம்புபோல்வானே-மனம்-மனத்தி
னகண்-உறும்-இருக்கின்ற-ஓன்பொருள்-ஓநுபொருளை-அடைதல்-
பெறுதல்-அரியதோ-கற்பகவருமறைபயடைதல்போல்-அரியதோ (அரி
யதன்று) அரியதென்றேன்சொல்லக்கூடாதெனின்-நிறை-யுடையோர்
யோக்கை-மனத்தாலும்-அம்மனத்தினாலும்-நிலாவரிய-நிலைத்திருக்க
ட்டாத-பொருளையும்-பரப்பிரமத்தையும்-முடைசுவர்-பெறுதல்
எ-று கருத்துதமயந்தியேகிதைதையடைதல் அரிசன்றென் மன்னன்
சொல்லியது என்பதாம். *இலக்கணத்திட்டு-கு-மைபன்மைக்குறுகரு
தசாரியை அசு

பொய்மமைமொழிபுகன்றறியேம்புகலமகமே*அனுகு
மெய்மமையல்* தனையாகவேதநவியிற்சியாதது
கொம்மைவருமலைவாய்மையுடையோரைக்குறித்தரைப்பி
னெம்மைமுதலெடுத்துரைப்பார்க்கமலத்திறைமன்னும்

இ-ள் பொய்ம-இளமைப்பொருந்திய-வரு-வளங்கின்ற-முலை-முலை
கையுடையவனே-பொய்மமைமொழி-அசுததியவாத்தையை-புகன்
றறியேம்-சொல்லியறியேம்-புகல்-ஒருசமயத்திலே-இன்னுதற்கு-ம
கம்-மாமானது-என்னுகிலும்-நிலைத்தாலும்-நா-எம்முடைய)நக

தொன்னவை-வேதம்-வேதத்தை, நவில-ஒதிவருகின்றபயிற்சியால்-பழக்
கத்தினுள்-மெய்மை(மொழியல்துசத்திய)-வார்க்கைவையல்லாமல்,உ
ரைபா-சொல்லவாம்-எங்கமலத்து-குவிசகிபொருந்திய-தாமரைப்பூ
வினுள்ள-இறைமுன்னும்-நான்முகக்கடவுண்முன்னும், வாய்மையுடை
யோரை-சத்தியத்தையுடையோரை,குறித்து-கருதி,உரைப்பின்-பேசின்,
எம்மை-எம்மைமே,முதல்-முதலில்-எடுகது-குறித்து,உரைப்பார்-சொ
ல்லுவார்-எ-று கருத்து தமயந்தியேபொய்வார்க்கைகள் சொல்லியறி
யோம் சொல்லினைக்கல்வேதப்பயிற்சியால்நாக்களையாவாம் என்பதாம்*
தொல்காப்பியம்-அ-ஆ-வ-என வருஉமிறுதி-யப்பான்முன்றே பவெறி
சொல்லே

பாட்டுவரிச்சுரும்புமுரல்பங்கயமென்னும்பேய்க்கு
மோட்டிவெம்முலைபெனக்குறுடியா*பொருளுளதோ
குட்டாவின்மேந்திடந்தொடுகடன்நாஸ்திடைநீ
வேட்டதுகதுதொகைவல்லினைவினெனக்கூறியதால்

இ-ள் வரி இரகைகளை-புது-சுரும்பு-வண்டுகளானவை, பாட்டு-
பாட்டை, முரல்-பாடப்பெற்றிருக்கின்ற,பங்கயம்-தாமரையினது,மெல்ல
ரும்பு-மெல்லியவருமறை, ஏய்க்கு-நிகர்க்கின்ற, மோட்டிவெம்-உயர்
சகியும்,இளமையும்-கரும்பப்பெருகும்பொருந்திய, முலை-முலைகளையு
டையவனேஎனக்கு-என்னல், முடியாத-முடியுபெறுத, பொருள்-காரிய
மானது,உளதோ-ஓற்றிருக்கின்றதோ, குட்டி-உசகிக்கொண்டையையு
டைய,அரவின்மேல்-ஆதீசவுன்மேல்,கிடந்த-தங்கிய,தொடு-தொண்ப
ட்ட,கடல்-கடல்தருமுப்பட்ட,ஓராலத்திடை-பூமியின்கண், வேட்டது-
(உளதுல்)என்றப்பபட்டபொருளை, நீ-நீ, கூறுதி-சொல்லுவனாரில்-சு
க்கரத்தில, கொணர்வல்(யான்அதனைக்)கொண்டுவருவேன்என-என்று,கூ
றியது(அன்னந் கமயந்திக்குச்)-சொல்லியது-எ-று கருத்துதமயந்தியேயி
இனித்ததைச்சொல்லுவனாவில்கொண்டுவருவேனென்றவனஞ்சொல்லி
ற்று என்பதாம் அசு

மருவுபுரிநம்பிச்சுக்குமர்தாநல்பாழிசைக்கேட்
டுருதுகொள்பாள்வேட்கையுற்றனனென்றற்கில்லா
யரியபசுமபொன்னிறத்தவாய்தாசிடவென்மே
தெருமதுத்தேன்வினைமுடிசெப்புடாறெவெனென்றான்

இ-ள், அரிய-பெறுதற்கரிய, பசுப் பொன்-பசியபொன்னினது,நிறத்த
உருவமுள்ள,ஆய்-தோய்த்தக்க, தூள்-விறகுசகையுடைய,மட்டம்-இளமை
பொருந்திய, அளமே-அன்னமே, மருவு-சொந்த, புரி-ஒலிசுட்டோய
ம்;நரம்புதந்தகை, இசைத்தரும்-இசைக்கின்ற,மட்டம்-முறுகலானிக
ளையுடைய,நல்பாழ்-நல்லிணையினைபோல்கின்ற, இ-ள் (என்) சொ
ல்ல,கேட்டு-(இவன்)கேட்டு,உருகின-பலஞ்சுழந்தலொடிய, அன்பு
ள்-ஆசையினுள்,வேட்கையுற்றான் வென்று (அச்சொல்லியே) கேட்கவே

[illegible]

பொதுவழியும்முன் துள்ளிவடங்காவழியு-மெனநான்சென்றே யியம்புந்
தந்தி, இவ்விதமால்உலகம்,பெடு,தெய்வம்,அலி. இவற்றிற்குச்சொற்பொ
ருடினைபாத்தெடுக்கிறதற்புமன் அபொதுவுமன்று அடங்காவழியென
கொள்க. கருத்து. தமயந்தியேநளராசன் திருக்கொலுள்ளமுன்னேயான்
போய் அரசனேயுனைக்குறித்துத்தமயந்தி வெட்கத்தாற்றில்கொற்கள்
சொன்னுளென்று சொல்லுவதுசிறப்பாருமோ என்றன்னஞ்சொல்லிற்று
என்பதாம்.

கந்தகும்புரிக்கோட்டுக்கழைகளியங்கடாயானே

மந்தரத்தாற்பகைக்கடலைமதித்தடையுமவையெவர்கள்

சிறைவையின்பாற்பிணிப்பிற்றென்னமுதத்திருவேயுள்

நந்தைபிழிக்களித்திடென்னவாய்மைதவறாகாதே.

இ-ள். தென்னமுதம்-தென்னியபாற்கடலிற்பிறந்த, திருவே-திருமா
தே,தந்து-கட்டுத்தநிறைய,அடு-ஒடிக்கின்ற,சும்புரி-பூணையணிந்து,கோட்டு
கொம்புகளையுடைய,கழை-கரும்புகளை,களியும்-முறிக்கின்ற, கடாயானே-
மரையானையாய்,மந்தரத்தால்-மந்தரத்திரியினாலே,பகை-பகைவரது,கடலை-
(சேனையாகிய)பாற்கடலை,மதித்து-கடைந்து, அடையும-அடையப்பட்ட,
வாயு-வெற்றிக்(திருநாவு)யுடைய,வேந்தன்-நளராசனது, சிறையை-ம-
னந்தை,சிற்பால்-உன்னிடத்தே,பிணிப்பின்-(பான்)கட்டிவைத்தால்,உன்
உன்னைய,நந்தை-தகப்பனானவன்,பிறற்கு-மற்றொருவனுக்கு, அளித்
ததுன்-(உன்னோடு)கொடுப்பானேயானால்,என்ன-எனது, வாய்மை-வாய்ச்சொ
ல்லென்றமையானது,தவறாகாதே-வழுவாகாதே-எ-று. கருத்து. தம
யந்தியே நளன்மனதையால்உன்னிடத்தில்கவப்படுத்திவைத்தால் உன்
து-உன்னோப்பிறனுக்குக்கொடுத்துவிட்டால் என்சொற்பமுதமென்றன்ன
ஞ்சொல்லிற்றுஎன்பதாம்.

என்னுள் தந்தியுறம்போல்பார்க்களிப்பாற்றந்தையென

யுன்னுளத்தையமுததவரலில்கொழித

பின்னொவையுரைத்திடனுமுடிப்பென்னப்பேரெழில்க

என்னமடவாதுள்ளவழியுயர்வரைத்ததுவே.

இ-ள். பேரெழில்-பெரியகாற்றினால்,கூர்-மிருந்த,அன்னம்-அன்னப்பற
வையானது, என்னுளத்தில்-எனது*மனத்திலுயிர்பெயர்-சந்தேகமிரு
த்கல்போல்கந்தை-தகப்பனானவன்,பார்க்கு-பாருக்கு, அளிப்பானே-
பொடுப்பானேவென்று,உன்னுளத்தும்-உனதுமனத்திலும,மீயம்-சந்தே
கமானது,உனது-இருக்கின்றது,ஆதலால்-ஆகையினாலே, இஃது-இக்கா
யம், ஒழுக-நீங்கத்தடவதுபின்னர்-அதுவன்றி,வை-எந்தக்காரியங்களை
உரைத்திடும்-(நான்)குச்சிசொன்னும்,முடிப்பென்ன-(யான்) முடிப்
பென்னென்று,மடவால்-தமயந்தியின்து,உள்ளம்-கருத்தை, அறியாது-உ
ன்னப்படியாக,உரைத்தது-சொல்லிற்று-எ-று. * தருத்தகக்ககம்-உ
கக்கம்பேகாந்தகையோடான்ம,மனமெனவைத்துக்கிழப்பொருளாக

ஈர்,முதலியபதாங்குதிவையுடையவ்வே, இவ்விதமால்மனம்சீர்ப்புறப்பா
ருளாம். கருத்து. தமயந்தியே என்மனத்திற்குத்தகுந்ததொலைய-
னமையிதுபிறக்கிறது இதுநீங்கவேறுகாரியமிருந்ததொலையுமுடிப்பே
னென்றன்னஞ்சொல்லிற்றுஎன்பதாம்.

கன்னிமனஞ்ஞுதிடந்ததொலையன்னுங்கடியா

மன்னமொழியெனும்படைகன்வழங்குததுமழிந்ததான்

முன்னியுளத்தறிந்திற்றுமுதுவலித்,துமுகத்தோட்ட

யின்னமுதமுதவதுபொலவெளிப்படையினியம்புவான்

இ-ள். கன்னி-தமயந்தியானவன்,மனம்-மனத்தை,ஞுதிடந்த-ஞுதிடது
தந்தை,தன்னென்னுள்-நான்மனத்திற்,கடி-காவலாகிய, அரசன்-மதின
கீது,அன்னம்-அன்னத்தினது, மொழியெனும்-சொற்கொன்னிற், படை-
கள்-ஆபுகள்கள்,வழங்குதனும்-மெற்கென்றவளவிலு, அழிந்ததால்-கிட்ட
டமையால்,சிறிது-சிறிதுபொழுது, உள்குளின்-(கன்)மனத்திலே, முன்
னியுளத்தறிந்து,முதுவலித்து-சிரித்து, முறங்கோட்டி-முறங்கிறிந்து,
இன்னமுதம்-இனியவழித்ததை,உருவதுபோல்-சொல்லுவதுபோல்,மெகி
ப்பவையி-வெளிப்படையினாலே,இயம்புவான்-கொல்லுவான்-எ-று. க
ருத்து. தமயந்தியானவன் வெளிப்படையாகச்சொல்லுவான்-எ-ம். கன

வினாயுட்குருத்தாமரைக்குவெய்யவனுஞ்சேதம்பன்

மருவவிக்குகான்மனக்குமாமதியுமல்லாம

துரைபெறுற்றலைவந்திறுநார்*கொல்லோபொல்கெழிய

வாசமடவன்மேனையுமன்னையென்னுதிவான்.

இ-ள். பொலன்-பொன்மயமாகிய, சிறைய-சிறைக்கையுடைய, மடம்-
இளமைபொருத்திய,அரசவன்-அரசவன்னமே,வினா-வாசகையை, மடநீர்
க்கும்-விசுன்ற, காமரைக்கு-காமரைப்பூவிற்கு, வெய்யவனும்-சூரியனு
ம்,சேதம்பன்-செவ்வல்லெயின்,மரு-வாசகையை,உடிற்கும்-விசுன்ற
நான்-பருவமுள்ள,மனக்கு-பூவிற்கு,மாமதியும்-பெரியசந்திரனும்,அல்ல
மல்-அன்றி,பிறர்-அன்னியர்களாகிய,உரைபெறு-புகழ்பெற்ற, நற்றலை-
நல்லரபகர்,உனாகொல்லோ-இருக்கின்றாரோ (இல்லை)எனையும்-என்னையும்.
அன்னாய்-அப்படிப்பட்டவளாய், என்னுதி- (நான்)நிராயகனிலை
யென்றெண்ணக்கடவாய்-எ-று. கருத்து. அன்னமேதாமரைக்குச் சூரிய
னும் அல்லக்குச்சந்திரனும்அன்றியேறுநாபகனிலைததுபோல என்னக்கு
நானையன்றியாகனிலையென்றெண்ணக்கடவாய்என்றார்-எ-ம். *தொல
காப்பியம்-கொல்லையையம்.

பிறமுறேனளன்மார்பிலணியல்குருவனன்றி

மையுப்புரிவேள்வரினுமன்றன்நார்குட்டுவென

செப்பொழுதுவேற்றந்திறற்களிப்புகேருவனெல்

லையுமதமுதமுதவதுவிவிட்டுவனாரிவந்துவனெல்.

திரு. என். ஜெயமோகன் - (அண்ணாமலை) சந்தேகப்படாதே, மூலம் - நல்லாசனம் தான். மார்க்ஸ் - மார்க்சிசன்கள், அன்மால் - மானஸம், அன்மரூவனன்றி - சூட்டுவதனால் மால், மைமல், பிம் - மயக்கத்தைச் செய்கின்ற, வேள் - புன்மதஞ்ஞென், வர் - துறம் - வந்தாளுயினும், மன்றல் - வாசகோபொருத்திய, அம் - அழகிய, தார் - மாலை, சூட்டுவேனோ - (யாவ) சூட்டுவேனோ, நெய் - நெய்யானது, குழு - குழைந்தபெற்ற, வேல் - வேலையுடைய, தாஹத - என்னக்கப்படுகின்றவன், பிறற்ற - மறற்றருவனுக்கு, அளிப்ப - என்னைக்கொடுக்க, நீர்க்கு - வெள்ள - உடம்புவோனாயின், வெய்யதழல் - வெப்பம்பொருத்தியின்றிப்பெறுவன், புருந்து - முழுது, துளிவிட்டு - உபிசாவிட்டுடன் - உனது, உரை - சொல்லி, திறத்தவன் (நல்லரிமத்திலினைபெறுவிப்பேன் - என - கூறுக்து, அண்ணாமலை) நானனுக்கே மானஸமேவேன் என்பதொழிந்துகொண்டனைக்கொடுத்தவுடன்பட்டால், அம்மனிதரில்விழ்ந்திறத்துன் சொல்லிக்கொடுத்துத் துவேனென்றான் தமயந்தி - என்

ஊழியப்பிற்றிறல்வேகத்தைவெட்டுள்ளபுறமுதலென
வாழிமடவளங்கட்பட்டலரிதென்கனமதித்திடெல்
கேற்கொள்சாமரைபிழைநகலெனொளித்தகண்மேற்றகலா
கேழ்ப்பாத்தேரவன்காணினலாந்தெகுலியப்பவ்வே.

இன். மடம்-இணைப்பொருந்திய, அன்மை-அன்னமே, வாழி-வாழிக்கடி,
வாய், உழம்-விதிபினது, இயல்பின்-சம்பந்தத்தினால், திறம்-வலிமைபுள்ள,
வேர்க்கை-தளராக்களை வெட்டி-பிறுமட்டி, ஊன்-முருகு-மணமுருகாதின்ற, எ-
னை-என்ன, கூட்டல்-அவனாக்குமனைவிபாதுகுதல், ஆதி-இ-உனக்குப்பெ-
ரிது, என்ன-என்று, மசித்திலே-நினைத்திடிலே, செழ்ந்த-நத்தினால்-இ-
ஊர்-விளங்குதலின்று, தாமரை-தன்-தாமரைபின்து, முகை-அருமப்புக்கு, கனரி-
விளங்குகின்றது, னித்தகன்-நிறைந்து-சீதனகரண-உதையுடை-சந்திரனால்,
அன்றாது-மலராமல், உழப்பரிதெ-வெண்-சூரியனை, தாணி-கண்டால், அந்-
நதிதெ-மலர்சூல-இயல்பன்றே-சுபாவமன்றே-எ-து. தருக்து. அன்ன
நெய்விசுவம்சம்பந்தத்தினால் நலனைபிச்சித்துமணமுருகுமென்கை அந்த
நதினே-மக-பிவித்தகன்-உனக்குப்பெரிபுகாரியமல்ல வென்று சொன்னான்
எ-ம்.

வாட்டிற் றீச்சேவையிலேந்தாமணிப்பயத்தின்முதுகினைப்பக்
கப்படுத்தியே லுமிரிவாழ்வலகூடப்பயே லுளகறிய
மூட்டமுளிற் புகுந்தாவமுடித்திடுவெனொளிகெழு செஞ்
சூட்டுமெடவனமலந்துளொன்செய்வான் றுணர்ந்தனையாக.

இன். ஒளிகெழுநகர்தொகுந்திய, செஞ்சூட்டு-செய்ய அச்சிடுகிற
வாடையையுடைய, மட்டம்-இளமைப்பொகுந்திய, அளம்-அண்ணமே, வாள்-
வானினது, தீரல்-பேரினிலே, சேர்-சேர்த்து, வாயம்-வெற்றிதங்கிய, கெட்டு
ன்-நளராசனுடைய, மணி-அழகிய, புயத்து-தோள்கவிடத்து, என்-என்
வாடைய, மூல்-மூலக்கொணர், தீர்ப்பு-தழுதழுப்பாடி, கூட்டுகையே

[illegible]

*உபிருதங்ஞ்செய்தவர் க்கொன்றுற்றதனா ளுனார்வுடைபோர்
செயிரறு கம்முபிரளிந்துச்செய்கதன் லிக்குடன்துழிப்பார்
மபர்வறவென்னுபிரி னுஞ்சீர்வாய்க்தகன ன்றையளிப்பி
னபர்வறுமோதிமமதற் றுக்கைம்மா தேதலில்லன்பான்

தி-ன். அபர்வது-மனக்கோவந்த, துதிமம்-அன்னமே, உணர்வுவு-பேசு
ர்-அறிவுவு-போர், உபிருதன்செய்தவர்க்கு-ஆபக்துவக்தபோது) தம்
முரினாககாப்பாற்றினவருக்கு, ஒன்று-தூரபக்த, உறவுக்கால்-வாந்ததாதி
ன், செவிரது-குற்றமற்ற, தம்-தம்முடைய, உபிர்-உயிரை, அளித்து-மென்
த்த, செப்- (அவாற்) செய்ப்பட்ட, நன்-உபகாரமாய், கடன்-கடனை, த
துபிபா-திப்பார், மயர்வு-மயக்கமானது, அற-நீங்க, என்-எனது, உயிரினும்
உபினைக்காட்டி, ஓர்-சொல்லும்-நிறப்படுபொருத்திய, நன்னறி-நனராச
னை, அளிப்பின்-மெயி-பாயானால், அதற்கு-அவ்வபாரத்திற்கு, கைம்ம
து-எதிருபகாரம், யது-யாதி, யான்-நான், அறிதலன்- (அதன்) யமைய
ன்-து. (யது அறிமெனனவே-~~அறிதலன்-அறிது~~) * தொல்காப்
பிரம்-சொல்லுகதாம்-மெனவிபா-தம்-அதன்-து, காலமுலகமுயரேயுட
ம்பே, பால்வரைதெய்வம்வினைவினை, துராரி-துதிக்கனசெதா-செனவரு
உ, தாதினாதாதி-உபிரவுமன்ன, வாவுயி-யுருஉக்கின்விபெல்லாம், பார்வரி
த்திகசபாவுயர்தினைமேன், கருந்தி, அன்னமேயுபர்க்கு, தன்செய்தவர்க்
கு உபிர்க்கு தவிசெய்வார்கள் உணர்வுமுடையவர்களின் ஆயிரினுஞ் சிறந்த
தனை கினனக்குக்கொடுத்தால் உண்கென்னவிரந்த உபகாரத்துசெய்வெ-
செய்து-ன்-ம்.

செம்மமாறு செங்கதாற்றலரிடே நின்று க்களிப்படுனானுள்
செம்மான் தன்செயிர் ஆசிரோவாது செப்புவவ்வா
செம்மாளிபிறந்துபடா திருக்கூறுகொள்ளரை விளிந்தோய்த்
செம்மமாறு சடர்வையானறி நுயர்நுள்பெற்றிடா யெனினே.

இன்று கைமமாறு பிரதிபலிப்பதற்கு நான் தகுந்தவன் எனக்கு, ஆற்றல்-செய்தல்-புரிமெனினும்-இன்னையாழிதும், சரிப்பின்-மகிழ்ச்சியினாலே, உன்ம-உன்சத்தினால், செம்மான்-து-இதுமன்றது-உன்-உனது-செய்த-து-குற்றம்தகு-ர-குறாதது-தவறு-து-இடைவிடாமல், -பாள்-கான், செப்பினல்-தொன்று-செய்து-தான்-அந்த-தான்-தவறே-தெ-துவிய்யாமாறு-தெ-பே-தெ-தவறாமல்

இவ்வண்ணியில்-செவ்வக்திவ்,போய்-சென்று,தெய்வ-படைவதென்க. மீது (சுட்டினாராய்)வேறுபட்டிருக்காணாமையி,சுட்டி-குறிப்பொருத்திய, வு-வேண்ட-வேண்டியவனது,திரு-அழகிய,அருள்-அருளை; பெற்றிடாபெயரி-யும்-பெறுபாயின்,எம்-எம்முடைய,அவி-உபரிதகாணவை,இறந்துபடாது கிண்பிப்போகாமல்,இருக்குங்கொல்-இருக்குமோ-எ-று. (காய்மார்பாங்கி மாரையுஞ்சொத்துப்பன்மைபாசனம்மாள்பென்றான்) கருத்து. அன்னமே கருணைக்குப் பிரதியுபகாரஞ்செய்தவரினென்றாலும் உண்புகழ்ச்சியை இடைவிடாது சொல்லுவேன்றிவிரைவிற்போய்,நனைகுணப்பெறுவியுள்ளவ கருவிகளிருக்குமோஎன்றான்-எ-ம். அருந்தரங்கொயும்-அறிவிப்பவன்பிற ஞானமயதுதா-னிலையுமுபிரும்பென்றபிரவணகத்தே. எ-ம்.

என்குறைவியவேந்தற்குயம்புதியெல்லாடங்கிடந்து
பொன்சிறிபின்சுணங்காந்தொம்மலையுமுடைய
வன்புதுவல்லமயம்கிலைநயற்கவணைநகுதியே
என்குறைநிகாமவான்பயப்புறந்தகைமையினால்.

இ-ள். என்-எனது,குறை-குறையை,நீ-நீ, வயம்-வெற்றியையுடைய வேந்தற்கு-சாராசனாகு,இயம்புகிபெல்-சொல்லாபாயின்,வடம்-முத்து வடமானது,சிடந்து-தங்கப்பெற்று,வொண்டிதர்-பொன்பொடிபோல, மி-ன்-விளங்குவின்ற,சுணங்கு-தெய்வால்,ஆர்த-உகிறந்த, பொம்மல்-பொன்கி லும்,இள-இளமைபொருத்திய,முலையினாபா-முலையினரிடத்து,அசப்புது அன்புற்றிருக்கின்ற,தன்புறமுடிவிலுள்ளபயத்திவ்,அறையற்க-அடக்கித் சொல்லாதே,அறிந்துதியெல்-அறிந்தோதுசொல்லையேயானால்,அவர்பா-அவரிடத்தே,சுயப்புறம்-இன்பத்து-அன்புமயினால்-குணத்தினாலே, நன் குறை-(உனது) நல்லசொல்லும், நிகாமம்-(அவனுக்கு)குற்றமுள்ளகாகு ம்-எ-று, கருத்து. அன்னமேயென்குறைகளை அரசனிடத்திற்சொல்லு வையேயானால் அரசனிடமின்களிடத்தன்புள்ள சமயத்திற்சொல்லாதே சொன்னால்சல்லாந்தகையுக்குற்றமாய்விடுமென்றான்-எ-ம். எ-ம்.

வேற்றாசுதிறைகொணரும்வேலியினுஞ்சொல்*வன்
மாற்றாசுபால்வெகுளமமயத்தம்கருத்துவையே
வேற்றமுடைம்கிவல்லோர்கேக்கியினுந்தெரிந்துரையேல்
சாற்றினுததனவெல்லாதவறுகலறிதேயே.

இ-ள். வேற்றாசு-வேவாசுருடைய,திறை-இறைப்பொருளை,கொணரும் வருவிக்கின்ற,வேலியினும்-காலத்திலும்,சொல்லற்க-சொல்லாமொழிக,மா ற்றாசுபால்-பகைபாசரிடத்து,வெகுளம்-கோபஞ்செய்கின்ற, அமயத்து ம்-காலத்தம்கருத்துவையேல்-சொல்லாதே,தெற்றம்-தெளிவை, உடை-உடைய,மதியல்லோ-மத்திரிகளோடு,கேக்கியினும்-ஆலோசனைசெய்யுங்

காந்திதும்,தெரிந்துரைவேல்-எனல்லாதே, சாற்றின்-(நீ)சொல்லிவீ,உ ரைத்தவெல்லாம்-(உனது)சொல்லப்பட்டவெல்லாம்,தவறுநன்-ஆர்த முடையவனாகலை,அறிதி-(நீ) அறிவாய்-எ-று. * இவர்களைநிறுட்டு,சாதி ர்நிறைபெயற்கேவேபெல்லே,வனமோலங்கவாருமொருமைக், காமனைப்பி னற்பின்பன்மை,இவ்விதியால்-அறங்களுக்கு இரணமயில்கந்தது. கருத்து. அன்னமே அரசுதிறைதரும்போதும் பகையரசரைக்கோபிக்கும்போது ம் மத்திரிகளமதிசொல்லும்போதும் என்வாந்ததைகளைச் சொல்லாதேயா ன்சொன்னதெல்லாஞ்சொல்வென்றான்-எ-ம். எ-ம்.

பெறிசெறித்தமனபினராய்ப்பொருக்கள்செற்றிநிதியு
செறிதருமாநீட்டியருவினைவாங்குசெய்கின்ற
முறுபிழையுட்கிறிதிபற்றினோது*திவ்வயவேந்த
சாறுதிபெறிமொழியும்மயமநித்தரைத்தியால்.

இ-ள். பொறி-மீம்பொறிகளையும்,செறித்த-அடக்கிய, மனபினராய்-அ ற்குணமுடையவராகிய,பொருத்தன்-பகைவரை,செற்று-வென்று, இருதி தியம்-அநிகதிரையத்தை,செறிதருமாறு-செரும்முடிபு,சுட்டி-சொத்து, அருவினை பெரியபொழிக்களை,வாங்கு-(சம்மிடத்து)வாங்கிய, செய்கின ரும்-செய்கையையுடையவரும், உறு-(பலவா)யுறுகின்ற,பிழையுள்-சுற் றங்களுள், சிறிது-சிறியவொருந்தத்தை,தியுந்நின்-செய்தாலும்,வயம்- வெற்றியையுடைய,வேந்தர்-அரசராயினோர்,அறிதி-சம்மிடத்துவினை, பெ று-அடைய,ஒறுத்திவெர்-(அப்படிப்பட்டவரையும்) தண்டிப்பார்,(அறகா ல்)-விவேகியாகிய, மொழியும்-சொல்லுதற்குரிய, அமைபம்-காலத் தை,அறிந்து-தெரிந்து, உரைத்தி-சொல்லு-எ-று, கருத்து. அன்னமே காமனைவரைவென்றுபாக்கியும்கம்பாநித்தருத்தருவல்லவனாரும்அத்ப குற்றஞ்செய்தால் அரசுதண்டிப்பாராகையால் குற்றமின்றிக்காலமறிந்து கூடுமென்றான்-எ-ம். * தாதுவளக்கம், இவ்வெழுத்திய வினைவிடைச்சொ ள்வே. எ-ம்.

உளத்தனவாண்முசுந்தனவாபுதிக்குணவகுறிப்பினுள்
மெறிந்துரைத்தகர்சீர்மைதேதுதாசெயலிற்றுகும்
விளக்கமுறியல்கியாசுவிவகிவைமெலியுமென
உளத்திடுதிவிரைவினிற்பொயாய்விவமடவனமே

இ-ள். அய்-மிகமெல்லிய, தூவி-இறையையுடைய, மடம்-இளமைபொரு த்திய,அனமே-அன்னமே,உளத்தன-(நுருவர்)மனத்திலுள்ளகுணங்களை வரை,வாண்-வாணியுள்ள,முசுந்தனவாய்,முசுந்தி-தந்தனவாகி,உதிக்கும்-தொ ன்றும்,அவை-அக்குணங்களை,குறிப்பினுள்-அம்முக்கருதிப்பினுலே, தெ ள்ந்து-அறிந்து,உரைத்தல்-சொல்லுதல்,சீர்மைத்தே-சிறப்புடையத்தாரும், ன்னிதர்-தாசரது,செயல்-மொழிவானது, இற்றுரும்-இத்தன்மைத்தாரும், இவை-(சான்மனத்தினுள்ள)உயர்ந்த,விளக்கமுற-விளக்குவதும்,சீயக்கா-நீ

மயிசு

அன்னத்தைத் தூது விட்டபடலம்.

கெடியகண்களானவை—இமையாமல்—இமையாதிருக்க—நோக்கி—(அவ்வடிவத்தைப்) பார்த்து—தனரும்—வருந்துகின்றான்—அ—அ—இலக்கணத்தொட்டு—கனவுகினைவுகட்பொறிசெவிப்பொறி—பெணனான்காருமெவ்வகைக்காட்சியும்—இவ்விதியால்சிறக்காட்சிசொல்லப்பட்டது கருத்துநளமகாராசன்உனதுதிருவுருவத்தையெழுதுகின்றன்கனதணங்களை யெழுதப்படாமலமில்லையென்கின்றனதெனதெனயெழுதுதற்குத் தூரிகைக்கோல் கூர்மைபிள்ளையென்கின்றனஉன்னுருவத்தைஇமையாதுநோக்கிவருந்துகின்றான்—என்பதாம். மயிசு

பருந்துங்கழுங்குகொடியினமுமருந்தப்பகைகருந்தமருந்துகின்றதுசெயுஞ்சுடர்வடிவேல்வேந்தனுயிருநீயென்னும்பெருந்துங்காமப்பிணிநீக்கப்பலம்பிதீர்த்தினுயிமனிக்குமருந்துநீயென்பெண்ணிமகிழ்துங்குளத்தோடிருந்தயரும்

இ—ள், பருந்தும்—செனங்களும்—கழுதும்—எருவகைகளும்—கொடியினமும்—க—கைக்கூட்டங்களும்—அருந்த—தின்னும்படியாக—பகைகரு—பகைவருடைய—உடல்—உடம்புகளை—தடிந்து—துணித்து—விருந்துசெய்யும்—(அவற்றிற்கு)விருந்துசெய்கின்ற—சுடர்—ஒளியும்—வடி—சூர்மையும்தொருந்திய—வேல்—வேலையுடைய—வேந்தன்—நளமகாராசனவன்—உயிரும்—(தன்)னுயிரும்—நீயென்னும்—நியாக(வேண்டுகின்ற)—பொருத்தும்—(தன்னைய)பற்றிய—காமப்பிணி—காமஜேஷு—நீக்க—ஒழித்து—புவம்பி—(அதனை)கின்ற—அன்பத்தை—தீர்த்து—நீர்த்து—இன்—இனிதாகிய—உயிர்—(தன்)னுயிர்—அளிக்கும்—காப்பாற்று—மருந்தும்—ஒளவந்தமும், நீயென்பெனயி—நீயியாக—எண்ணி—இடைவிடாதுநினைத்து—மகிழ்ந்து—சுடர்வடிவேந்தனுக்குபரவசப்பட்டிருக்கின்ற—உளத்தோடு—மனத்தோடே, இருந்து—தங்கி, அயரும்—வருதுகின்றான்—எ—அ கருத்து தமயந்தியேநளமகாராசன்உன்கைத்தன்னையிராகநினைக்கின்றான் அன்றியுந் தன்காமநோயைத்தீர்த்துஉயிரைக்காப்பாற்றுமருந்தும்நீயேஎன்றெண்ணுகின்றான்என்றுசொல்லிற்று என்பதாம். மயிசு

தேற்றரொன்றிமணமெல்லியிடறிந்தேய்ந்துவிளங்குருக்கக் கூற்றமென்னுமால்யானைப்பிட்டுநீரேன்றுமெழில்சூரியாவாற்றாரகியாடவரும்பெண்மைவிருப்பம்—நீவந்தன்—வேற்றேற்பொருளில்மெல்லுமல்லியையாவாக * மெல்லியுமால்

இ—ள், தேற்றா—பகைவாது—ஒளிரும்—விளங்குகின்ற—மணி—நவமணி—களாலாகிய—மெளனி—மகுடத்திலு—இடறி—தாக்குண்டு—தேய்ந்தது—தேய்தல்—விளங்கு—விளங்குகின்ற—நகம்—நகங்கையுடைய—கூற்றம்—என்னும்—(கொல்லிலே)யமனைப்படுகின்ற—மால்—பெரிய—யானை—யானை—யினது—பிடரில்—எருத்தத்தில்—தோன்றும்—காணப்படுகின்ற—எழில்—(தன்)னழகை—சூரியா—நினைத்து—ஆடவரும்—புருஷரும்—ஆற்றாரகியபொதுக்கமட்டா தவாசக—கேண்மை—பெண்வடிவத்தை—விருப்பம்—விருப்பப்பெறுகின்ற, அடல்வேந்தன்—வேற்றிவேந்தனானவன்—வேற்றோர்

பொருளில்—(உன்விடத்தன்றி)வேறொருபொருளிடத்துமெல்லுமால்—பருந்திவிடங்களும்—விழுவாக—விரும்பப்பபு தனவாக, மெல்லியும்—சுள்கின்றான்—அ—அ—நன்னால்பல்லோர்படர்க்கைமுன்னிலைதன்மையிற், சொல்லாதுகுஞ்செய்யுமென்றதே, இவ்விதியால்—மெல்லியுமென்றது மெல்லி—என்றென்றபிறர் கருத்து. நளமகாராசனவன் உன்னையல்லாமல் வேறொருபொருளிடத்திலேசைவைத்திலுள்ளுசொல்லிற்று என்பதாம். ()

காங்கும்மெண்மையளித்திருண்டகரியகூந்தற்கனக்குழையயார்க்குஞ்சுரும்புமிசைத்தேனும் வண்டுஞ்கழுதுமைன்களைவேள்போர்க்குமெலிந்தோவெண்டிங்கன்பொழியுநிலிந்தேர் பியோபார்க்குத்தோ அம்புதிதாகவுடல்மெல்லியும்பார்வேந்தே

இ—ள் காங்கும்—மேகத்திற்கும்—வெண்மை—வெள்ளைநிறத்தை—அளித்து—கொடுத்து—இருண்ட—கறுத்த—கரிய—பெரிய—கூந்தல்—கூந்தலை—கனம்—கனம்பொருத்திய, குழையாய்—குண்டலத்தையுமுடையவளோ—பாம்புமிசையுடைய—வேந்தா—நளமகாராசன்—அர்க்கும்—ஒலிசெய்கின்ற—சுரும்—பொறிவண்டிகளும்—இசை—இசைப்பாடுகின்ற—தேனும்—தென்னை—பஞ்சபானத்தையுடைய—வேள்—மனமனது—போர்க்கு—கூட்டையினால்—மெலிந்தோ—நினைத்தோ—வெண்டிங்கள்—வெள்ளைமசுந்திரனானது—பொழியும்—சொரியப்பட்ட—நிலின்—நிலிக்குள்ளே—தேம்பியே—வருந்தியோ—பார்க்குத்தோ அம்பு—காணுந்தோ அம்பு—புறநாக—தானம்—தானம்—உடல்—உடம்பு—மெல்லியும்—இளைக்கப்பெற்று—என்று—தொல்காப்பியம்—மெப்பபாட்டியல்—உ—சூ—இன்பத்தைமென்றுதத உண்பத்துப்புவம்பென்கிப்பெய்துபரிதலேதமாய்தல், பசிபடநிறமெப்பசலையாய்ந, அண்டியிற்குறைதலும்புருளிகருங்கல், கண்ணிமெழித்தல்—கனவொமெய்க்கல், இவ்விதியால்உடல்மெலிவுகூறினார். கருத்து. தமயந்தியே நளமகாராசனவன் மன்மதன்போரினாலேயோ சந்திரனாகனாலேயோ உடலினைக்கப்பெறுகின்றான் என்றுசொல்லிற்று என்பதாம். மயிசு

அலாவார்பகழிதூர்த்துதூர் தாகமெலிந்ததெதலன்றிசினிலவேள்வேந்திரியல்புநின்றுகவர்தாங்போலுந்திங்கிழைத்துள்முலைமேற்கூடப்பெய்தினிலோ வதுவுயியற்றுமுதுக்குழைவறமுலையாக்காமக்கொடுப்பா முழந்துகாணுமிழக்குமால்

இ—ள். சிலை—கருப்புவில்லையுடைய—வேள்—மன்மதனானவன்—வார்பகெடிய—அலர்—மண்களாகிய—பகழி—பாணங்களை—தூர்த்துதூர்த்து—செலுத்திச்செலுத்தி—ஆசும்—உடம்பை—மெலிவித்ததெதலன்றி—இலாம்பித்தவல்லமும்—வேந்தன்—அரசனாடைய—இயல்பினைத்து—(பாவத்தை)யுஞ்சுரு—இந்நிதாதினான்மதனாகியபாவஞ்ஞாபுமுடைய—கவர்தாங்போலு—நிலவிட்டுசொண்டிடு (எனென்றால்)கருப்பாவத்தைஇழை

தது-தொழுவிலை-உன்முலைமேல்-உன்கொங்கைகளின்மேல்-கடப்பெறுமெனிலை-கடப்பெறாமென் னுலோ-அதுவும்-அப்பாவதையும்-இயற்றும்-(அஞ்சாது)செய்வான்-முதல்-குறைவற்ற-பேரறிவற்று-உலகப்-கொடும்-காமம்-காமமாகிய-கொடு-கொடிய-தாபம்-தன்பக்கில்-உழந்து-வருந்தி-நாலும்-நானதையும்-இரகசியம்-விடுகிருளுன்-எ-று கருத்து-தமயந்தியேநளன்யாவஞ்செய்தாவது எனக்கடப்பெறுவானாகில் அதுவுஞ்செய்வான் பேரறிவுந் துகாமத்தி லுழந்து நாணத்தையும் விடுகிருன் எனபதாம். ௪௮௫

லிச்சீருருவெளிப்படுத னோக்கிநோக்கிநிலைதளரு
மென்புருகள்ளமுலைமேற் புல்லுமுனிந்தாயெனவருந்து
மன்போடேறித்தன்னபோ னைக்குமகன்றபெனவெளியிற்
பின்போதருநல்லுணர்விழத்த பித்தலிபால்ப் * பேதுறுமரல்

இ-ள், நின்-உனது-சீர்-சிறப்புப்பொருத்திய-உருவு-வடிவமானது-வெளிப்படுதல்-தோன்றுதலை-நோக்கிநோக்கி-பார்த்துப்பார்த்து-நிலை (தன்னறிவு)நிலை-தளரும்-தளர்ப்பெறுகின்றான்-என்பு - எனபும்-உளருக-உள்ளருக-இன-இனமென்பொருத்திய-முலைமேல்-அதுவாய் ததின்)முலைகளின்மேல்-புல்லும்-தழுவுகின்றான்-முனிந்தாயெனந் துணைபுர்த்து-வருந்தும்-வருந்துகின்றான்-அன்போடு-அசையின-மனடல்-அஞ்சுபு-நீசு-தத்தனன்போல்-நீங்கினவன்போல்-நகைச்சுவை-நீ ரிக்கின்றான்-அதன்-சூயசை-நீங்கியென்பு-வெளியில்-வெறுவெளி யில்-பின்ன-அவ்வடிவத்தின்)பின்னே-பொருத்தும்-பொருகின்றான்-கல்லுந் தாவ-கல்லுநிலை-இழந்த - துறந்த-பித்தல்போல் - பித்தலோயினர் போல்-பேதுறும்-மறவியற்றிருக்கின்றான்-எ-று இலக்கணயின்க்கம்-அகத்தினையியல்-கஉ-சூரட்சிவேட்கை யுள்ளதனமெலி, தல்க்கஞ்செ ப்பினுணுவனையதுத்தனோக்குபவெல்லா மவையேபோதன், மறத்தன்ம யக்கஞ்சாக்காடென்ப, வையிரண்டவத்தையும் பெய்சுழற்காரையும், புகுமு தம்பரிதன் முதலவாடெ-காட்சிமுதன்முன்றையுங்கருதற்காகாய், பாட சியினமைத்தவ ருமெயப்படு, முருத்தினமுறவலும் பொருத்துதுதி னே, மெய்யறுபுணர்ச்சியெய்துத்தனரித்தே, இவ்விதயால், யக்கக்கண்ண கருத்து, தமயந்தியைநளன்உன்னுருவிவளமேற்றித்தையுக்கண்டுநிலைதளரு கிருள் உன்னுருவெளியைத்தழுவுகிருள்பிணயினைவின வுலருந்துகிரு ன் பிணக்குகிவவன்போலநகைக்கருள்உருவெளியின்பின்போகிருள் வலறிவிழத்தருக்கிருள் என்றன்னஞ்சொல்லிற்று என்பதாம். ௪௮௬

புலவநா றும்வேல்வேந்தர் சேனைப்புணரிடந்தெகிற்
றுலவுரிட தக்கடாயான யுனதுவிரகப்பேராற்றி
னலியினிலை வன்பதரிதாவி யந்தோவாழ்த்துயங்கியதாம்
கிலைவெ னுதலாய்பின்னவரு மவத்தைசேசாசருள்புரியா

இ-ள், கிலை-விவடிவத்தை-தொள்-தொண்ட-துதலாய் - கொந்தர்-பையுடையவனே-புலவு-(புலகல)ருளுள்-நா றும் - நாறுகின்ற-வேல்-வேலைத் தாங்கிய-வேந்தர்-அரசர்களுடைய-சேனை-சேனையாகிய-பு ணரி-தடலை-தடந்து-தாண்டி-எதிர்த்து-எதிரியில்லாமல்-உலவும்-நிலி கிழும்-நிடத்தக்கடாயான-நளனுவியதன்றானது-உனது - உன்சம்பந்த மாகிய-விரகம்-விரகமென்க்ற-பேர்-பெயரையுடைய-ஆற்றின்-ஆற் தினது-அலையின்-அலையில்-நிலை-நிலையை-காண்பரிதாசு - காண்பாட் டாததானிய-ஆழ்த்து-முழுவி-மயங்கியது-மூர்க்கித்த-அக்தோ - ஐ யோ-பின்னவரும்-(அம்மயக்கத்தின்பின்)வருவதாகிய - அவத்தை-(சூர க்கடாயாகிய)அவன்நையை-சேராது-அடையாமல்-அருள்புரியாய்-அரு ள்செய்வாயாக-எ-றுதொட்காப்பியுமெய்ப்பாட்டயல்-உ-ரு-நகையேய முகையினிவான்மருட்கையச்சம்பெரும்தம்மெருளையும்கையென், தப்பச னிட்டேமெய்ப்பாடென்ப, இவ்விதயாக்மயக்கமாய்வருந்தைவந்ததுமெ ய்ப்பாடுடன் கருத்து. தமயந்தியேநளனென்னும் யானையானது உனது காமக்கடலாற்றில்முழுவி மயங்கியது அதற்குமரணமாகிய பத்தாமவத் தைச்சாரா தருள்புரிவாயாக என்றன்னஞ்சொல்லிற்று என்பதாம். ௪௮௭

ருட்கையையினையிற்பகாவேந்தர் துயிலுக்கொற்றமுற்றத்தா
மடங்கலையேபார்ப்பினினைவாறுமதிமயங்கித்
தடங்கொண்முலையாய்கோத்துதுநின்பால்வித்தான்றன்றிட்டேன்
முடிந்ததுவுமிறுமு முணர்ச்செய்தவப்பேற்றால்

இ-ள், தடம்-மலைவடிவத்தை-தொள்-தொண்ட-வேலாய்-முலை கையுடையவனே-பகை-(தன்னோடு)பகைத்த-வேல்-பாசராவான்-ரு ட்குட்கை-உன்னங்கலையாகிய-அலையின்-தலையிலே-வின-துயிலும்-நித் திரைசெய்யப்பெற்ற-கொற்றம்-வெற்றப்பொருத்திய-முற்றத்து-முற்ற தையும்-மடங்கலைய-ஆனசிக்கம்போலும்-போ-போர்த்தொழுகை யுமுடைய-மீளி-அக்காலையானவன்-இன்னவாறு-திப்பாடிப்பட்டதி தமாத-மதிமயங்கி-அறிவுதலங்கி-நின்பால்-உன்னிடத்து, துது-கூதக, எலை-என்ன-வியத்தால்-அனுப்பினான்-தடங்கிட்டேன்-(நி)வருந்தானே இருவரும்-நீங்குகிருவரும்-முன்னர்-முற்றிப்பிடுவே-செய்த - செய்து வைக்கப்பட்ட-கவப்பேற்றால்-தலங்கலையு-பெற்றிருக்கையினால்-அ துவும்-அக்காரியமுன்-முடிந்தது-முடிவுபெற்றது-எ-று கருத்து த மயந்தியேநளன்காராசனுவான் இவ்வாறு மதிமயங்கி உன்னிடத் தென் னையனுப்பினான் நிரந்தராதே முற்றிப்பிடுவருஞ்செய்யப்பெற்றதவ த்தாலுதுவுமுடிந்தது என்றன்னஞ்சொல்லிற்று என்பதாம். ௪௮௮

முருகனலெ லுமுதகண்ணுள் முடிந்தபுனிற்றுப்பிறைக்கொழுந்துந்
நிருவினகொழுநன்பாயுந்நன்ன டிகைதுதல்பேரகலஞ்
துருங்கமாகத்தனிக்கலாந்த வுனக்குகதலுழிமதபொழுதுங்
கிடக்கலிற்றுநா னுள்ளங்கவருமா றுயியப்பாடோ

100

भारत

2000

ਮੇ. ਐ.

7425

គាត់បង្កើត

#23

...and the

4122

...and the

1994

அன்னத்தொடருநாய்வதுவோவாய்வாவிழியுறடைந்ததுவோ
பன்னம்பொழில்வாய்ப்பல்வலகையெதிரந்தேமருட்டப்பயந்ததுவோ
பொன்னக்கிளிபெட்டமயிலேபுகல்வாய்குயிலேபுகல்வல
மன்னுந் திருமதேயன்னவண்ணஞ்ஞவாய்ந்தமராததேம.

இ-ள், பொன்னக்கிளியே-அழகியபொற்கிளியே, மட்டமயிலே-இளமையிலே, புகல்-புகல்வாய்-வாயையுடைய, குயிலே-குயில்போல்பவளே, பு-அழகிய, சமலம்-சாமரையில், மன்னும்-நிலைபெற்றிருக்கும், கிருமதேயன்ன-இலக்குமிக்கொப்பான, அணங்கு-அழகு, வாய்ந்த-பொருந்திய, மராததேம-மராததம்போல்பவளே, அன்னம்-அன்னப்பறவையைப்பற்றி, தோடரும்-தோடர்த்த, அயர்வதுவோ-வருத்தமோ, அயலார்-அயலவர்களது, விழியுற-கண்ணோட, அடைந்ததுவோ-சேர்ந்ததுவோ, பன்னும்-பொன்னும், பொழில்-சோலையின், வாய்-மூட்டத்து, புல்வலகை-பல்பேய்கள், எதிர்த்து-எதிர்ப்பட்டு, மருட்ட-வெருட்ட, பயந்ததுவோ-பயமுடைந்ததுவோ (அம்மேனி)-எ-துகருத்து, சமயந்தியே-அன்னத்தின்சின்சென்றவருத்தமோ அயலர்க்கப்பட்டதோ பேயால்வந்ததுவோ-எ-ம். (இக்கிளியுட்க்கைகளிலிருக்கின்றது அணையுந்தேர்ந்துக்கொண்டனம்.) ௪௨௮

தாதுதமழமன் திருவேலுபுத்தேசென்கித் தாய்ப்பல
புரியணிந் தாதுவினிக் கழற்றித் தெய்வப்பராய்ப்பேயற்றிக்
தாதுமயிலைக்கொடுவதுகடிமாமணியிற் பகல்தேற்றிக்
தமன்மெல்லினாதுசோத்தாரவருஞ்செயலிழந்தான்.

இ-ள், தாது-தாரத்தமானது, தமழம்-மணக்கப்பெற்ற, மன்-தாமரைப் புல்லுன்ன, திருவே-திருமாதே, என்ன-என்றுசொல்ல, புலர்-பலராகிய, சென்கித்தாய்-வளர்த்ததாய்மாரானவர், புதி-திருநிறை, அணிந்து-நெற்றியிலிட்டு, அயர்நிறி-அலர்த்தியை, கழற்றி-கற்றி, தெய்வம்-குலத்தெய்வத்தை, பாய்-பிரார்த்தித்து, போற்றி-துதிசெய்து, காதல்-ஆசையைத்தருகின்ற, மயிலை-மயில்போல்பவளே, கொடுவதுகொண்டுவந்து, தம-தரவையுடைய, மா-பெரிய, மணியிற்-மட்டத்தின்சின், பகல்தேறல்-பெய்தேறையும், தீதம்-குளிர்த்தசையுமுடைய, மன்-மன்களாலாகிய, மெல்-மெல்லிய, அணைத்து-சயனத்தின்மேல், சேர்த்தார்-கூடத்தினார், அவளும்-அத்தாயந்தியும், செயல்-(தன்)செய்கைகளை, இழந்தான்-இழந்தான்-எ-து. சொல்லாப்பியம், மெய்ப்பாட்டியல், கதையேயுடையவிலிவான்மருட்கை, யச்சுட்பெருமிய்வே குளியுலகையென்றப்பாடுட்டேமெய்ப்பாடுடென்ப, இவ்விதயால்செயலிழந்தானென்றதுமருட்கையாகியமெய்ப்பாடுவந்தவாறுணர்க. கருத்து, என்னுசொல்லவந்ததாய்மர்கள் தமயந்திருவிழியினிக்கு அணைந்திருக்கெதய்வத்தையேற்றி மணயிற்கொண்டுவந்து பலகணையிற்சேர்த்தார்கள்-எ-ம். ௪௨௯

சந்திவ்வாதுமயிலைவருந்தியிருப்பவின்வண்ணசையிழந்துந்
தேற்கொன்பொழில்வாய்ப்புகையிழந்துசெந்தேனிறைக்குமன்னவா
பாங்காரமணியின்கிரித்தபணிமென்கிபாதுசரியவள
சோங்குந் தனிதான்வயலேந்தையகண்ண்கண்னுற்றுயர்த்தான்.

இ-ள், மயில்-மயில்போல்பவன், சங்கு-இக்குண்புரத்தின்வன், இவ்வாறு-இவ்வண்ணமாக, வருந்தி-(நாமநோயால்)வருந்தி, இருப்ப-இருந்து, அன்னம்-அன்னமானது, இவன்-கூட்டப்பாய், வண்டு-வண்டுகளானவை, இரை-இராகத்தை, பிறுந்-பாடப்பெற்ற, தேம்-வாசனையை, கொள்-கொண்ட, பொழில்வாய்-சோலையின்கண், முகை-அரும்புகளானவை, அயிழந்து-விரிந்து, செந்தேன்-செய்தேனிறைக்கு, மிறைக்கு-மிறைக்கப்பெறுகின்ற, மன்-மன்களையுடைய, வானி-சுடாமத்தினது, பாங்கர்-பங்கத்து, அமணியிசை-சயனத்தின்மேல், விரித்த-பாப்பப்பட்ட, பணி-குளிர்த்துக்கிய, மெல்-மெல்லிய, போது-மன்களும், கரிய-கருகும்படியாக, வன்-பெத்திருக்கின்ற, ஒங்கல்-மலைபோலும், தனி-திடமுற்ற, தோள்-தோள்களையுடைய, வயம்-வெற்றியையுமுடைய, வேந்தை-நாராசனை, கண்ணுற்று-பார்க்கு, உவந்தது-மகிழ்ந்தது-எ-து. * தோன்னுக்கிளக்கம், சொல்லினியியல், மறிவிலையுரிமைமாதணியாயவை, குணமுத்தந்தாரணங்குறிப்பொழுக்கதமர்க்கே, இவ்விதபாங்கன்வானிபென்றது, தற்பொருளாங்குந் தமரைபரீக்சிச்சினைப்பொருள்ககாட்டினதால் முகையெதிலையல்லாரமாயிற்று. கருத்து, இவ்வாறுதாதுபதிக்குண்புரத்தின்வருத்தமுற்றிருக்க அன்னமானது எனைக்கண்டு மகிழ்ச்சியடைந்தது-எ-ம். இதுபிரானிக்ஷு ௪௩௦

பொன்னஞ்சிறையமடவன்னம்போதுமுன்னவெல்வேந்து
தன்னந்தலியோதுணையென்னுந் தடங்கன்டொருந் தாதோவென்னு
மின்னுந் தாதேயுவன்னம்போதுருத்ததென்னென்னு
மின்னிலுருவுவெளிப்படுதேக்கினைக்கிவெய்துயிர்க்கும்

இ-ள், வேல்-வேலையுடைய, வேந்து-நாராசனைவன், பொன்-பொன்மயமாகிய, அம்-அழகிய, சிறைய-சிறகுக்கையுடைய, மடம்-இளமைபொருந்திய, அன்னம்-அன்னமானது, பொதுமுன்னர்-செல்லுதற்குமுன், கன்னந்தனியோ-நனிபாக்கிருக்கையோ, துணைபென்னும்-எனக்குத் துணையென்றுசொல்லுவான், தடங்கன்-விசாலத்தங்கியகண்களையுடையவன், பொருந்தாதோவென்னும்-உடன்படாநோவென்றுசொல்லுவான், தாது-தாதாக, வயம்-சென்ற, அன்னம்-அன்னமானது, இன்னும்-இதுவரையிலும், மிளாது-இருந்தது-திருமயிலைமக்குக்காரணம், என்னென்னும்-பாடுதன்னுதால்வான்மின்னின்-மின்னல்போல்பவனது, உருவு-வடிவமாகி

வெளிப்படுத்தல்-வெளியிலேதான் துதிக்கிறோக்கோ-பார்த்துப்பார்த்து, வெய்துமிரக்கும்-கடுமூச்செறிவான்-எ-று. கருத்து. அன்னம்போது முன்னனைவன் எனக்குத்தனித்து இருக்கலோனோ தமயந்தியுடைய பாரோ அன்னம்வராது இருந்ததென்னவோவென்று உருவெளியைநோக்கிக்கடுமூச்செறிவான்-எ-ம்.

82

மீண்டதன்னமெனவெண்ணினைவிடுமொருகாழ்மணிமுத்தம் பூண்டபொம்மன்முலையெனவேபுகன்றதெனலுமருந்தாமற் காண்டல்செயினுங்கேட்டிதுமென் லுள்ளமயக்குங்களிர்நவைத் தூண்டல்செயாமணிவிளக்கைக்கொணர்தாய்மொல்லோவெனத் *சோ

இ-ள். அன்னம்-அன்னமானது, மீண்டதென-திரும்பிவந்ததென்று, எண்ணி-நினைத்து, வினவும்-வினவுவான், மணி-அழகிய, முத்தம்-முத்தங்களையுடைய ஒருகாழ்-ஒருசரத்தை, பூண்டமேற்கொண்ட, பொம்மன்-பொலிவுபொருந்திய, முலை-முலைகளையுடையவன், என்னோ-என்ன செய்தியையோ, புகன்றது-சொல்லினான், என்னும்-என்று சொல்லுவான் அருந்தாமல்-உண்ணப்படாமல், காண்டல்செயினும்-கண்டாலும், கேட்டினும்-கேட்டாலும், என்-என்று, உள்ளம்-மனத்தை, மயக்கும்-மயக்காக்கின்ற, களிர்நவை-தேன்குழம்பை, தூண்டல்செய்யா-தூண்டப்படாத, மணிவிளக்கை-இரத்திப்பத்தை, கொணர்ந்தாய்கொல்லோவென-கொண்டிவந்தாயேவென்று, சோரும்-தளருவான்-எ-று. * தொல்காப்பியம், மெய்ப்பாட்டியல், எ-று, புதுமைபெருமகிதுனுலாக்கமொழிமதிமைசாலா முருத்தென்கோனே, இவ்விதியாற்சொருமென்றது மருத்தையாகியமெய்ப்பாடாகும். கருத்து. நானானவன் அன்னம்வந்ததென்பான் தமயந்தியென்னசொன்னுள்ளென்பான் தமயந்தியைக்கொண்டிவந்தாலோவென்பான் என்பதாம்.

83

திருந்தாரமொழிமணியுரிஞ்சித்திகழுங்கழற்காற்றேர்வேந்தே வரந்தேவருந்தேன்வேண்டின்வாராதனவுமுளதொல்லோ முருந்தேர்முறுவன்முதம்பெற்றுவந்தேனெனலுமுர்ச்சை *தனித் தருந்தாவமுதமருந்தின்னப்போற்பலகாற்கேட்டுமாமகிழும்

இ-ள். திருந்தார்பலகைவருடைய, மொழி-மருடத்துள்ள, மணி-நவமணிகளை, உரிஞ்சி-தேய்த்து, திகழும்-விளங்காநின்ற, கழல்-வீரக்கழலையுடைய, கால்பாதத்தையும், தேர்-மகாரதத்தையுமுடைய, வேந்தே-அரசனே, வருந்தேவ்-வருந்தாதேநீ-இப்படிப்பட்ட, நீ, வேண்டின-பெறவிருந்தினால்வாராதனவுநீ-உனக்குக்கிடையாதயொருள்களும், உனகொல்-உனக்குத்திவன்போ, முருந்தேர்-மயிலிறகெழிபா லும், முறுவல்-புதுகளையுடைய தமயந்தியினது, முகம்-முகத்தை, பெறுது-அடைந்து, வந்திடுகின்றதும்-வந்தேனென்றவனின், அருந்தா-முது, னுண்ணப்பட்டி

ல்லாத, அழகம்-தேவாமிரத்தகை, அருந்தின்னப்போல் உடைவல்போல, முத்தத்தைக் களிந்த-முத்தத்தைநிந்து, பலகால்-பலதரம், கேட்டும்-கேட்பான், அகம்-உள்ளத்தின்கண்மகிழும்-களிப்பான், எ-று. கருத்து. நளச்சக்கிரவர்த்தியேவரந்தாதே நீவேண்டினால்வாராதபொருள்களுளவோ தமயந்தி திருமுகம்பெற்றுவந்தேனென்றன்னஞ்சொன்னவுடன் மூர்ச்சை தேளிக் தெழுந்துகள்ளபலகால்கேட்டுமெனமகிழுவானென்பதாம்.

83

அன்னமுரைத்தவின்சொல்லினுவிதாங்கியதேனோ பின்னுமடமான்போழ்கும்பெருகுதாயருமவிளம்பியது மின்னு*முரைத்தியுரைத்தியெனக்கேட்டிங்கிவ்வாறிவணிசுப்ப மின்னுமநருங்குதாயமுமேவ்வீரந்தவாறுமவிளம்புவாம்.

இ-ள். அன்னம்-அன்னத்தினால்உரைத்த-சொல்லப்பட்ட, இன்சொல்லின்-இனியசொற்களால், ஆன்-உயிரை, தாங்கி-பொறுத்துஇருந்து, பின்னும்-அதற்குப்)பின்னும், மடமான்-இனமைதங்கியமான்போல்பவளது, பேரமுதும்-பெரியவழங்கையும், பெருகுதாயம்-(காமத்தாலவளிடத்தே) வளர்வின்றதுன்பத்தையும், விளம்பியதும்-(தன்னைக்குறித்துஅவளாற்) சொல்லப்பட்டசெய்தியையும், இன்னும்-இன்னமும், உரைத்தியுரைத்தியென-சொல்லுசொல்லென்று, கேட்டி-வினாவிக்கொண்டு, அதனோடு-அவ்வன்னத்தோடு, இங்கு-இவ்விடத்தே, இவ்வாறு-இவ்விதமாக, இன்ன-அந்நன்ன, இருப்ப-இருக்கும்பொது, (உண்டாகி) மின்-மின்போலும், தின்-துண்ணிய, மருங்குல்-இடையையுடையவளாகிய தமயந்தியினது, துயரமுறுதூன்பத்தையும், கிமல்-பின்புவினந்தவாறு-நடந்தசெய்தியையும், விளம்புவாம்-(யாம்)சொல்லுவோம், எ-று. * தொல்காப்பியம், வினாபியல், உக-சு. அவற்றுது-முன்னிலைக்கிளவிஇயபாயென, வருடமூன்று, மொப்பத்தேன்அமொருவுற்குமொன்றற்கும், இவ்விதியால்உரைத்தியென்றதுமுன்னிலைபொருளமிகரவிகுதி. கருத்து. அன்னஞ்சொன்னஇனிய சொற்களாலானமகாராசனானவன் உயிரைவிடாதுஇருந்து தமயந்தியென்னகொன்னுவினஞ்சொல்லுசொல்லென்றுகேட்டுநெனவிருக்கத் தமயந்திபடும் துயரத்தைக்கொல்லுவாமென்பதாம். இதுபுராணிகாகுற்று,

84

செவ்வயம்.

கைக்கிளைப்படலம்.

— < சீர்திருமொழி > —

*கைக்கிளையென்பது ஒருதலைக்காமம் அது அன்பாற்றுகைக்கிளையும் பெண்பாற் கைக்கிளையுமேன விரகனைகப்படும் அவற்றுள் இது பெண்பாற்றுகைக்கிளையாம்.
கை-கிளமை, கிளை-உறவு.

எழுதிர்க்கழிநெடிவடியாசிரியனிருத்தம்.

கொங்குவிடமுனோகையோடுகோகைதாமவாணமுகம்
வகையக்தைமற்றொப்பங்கயத்துவைத்தபான்மைபோ
ல்கைக்கிளேத்திமைக்கணிலவாலிசுந்தவைய
மங்கைமென்முலைத்தடத்துமாரளவாளியேவினான்.

இ-ள். கொங்கு-வாகையானது, நிம்முடவிரியப்பெற்ற, கோகையோடு-பூமாவோடு, கோகை-கூந்தலானது, காழ-அவிழ்ந்துதொங்கவும், பங்கய-தன்-தாமரைப்பூவை, மற்றொப்பங்கயத்து-மற்றொரு தாமரைப்பூவி-லே, வைத்தபான்மைபோல்-வைத்ததன்மைபோல், வான்-வனிதங்கய, முகம்-முகத்தை, அகல-உள்ளங்கையிலே, சேர்த்தி-வைத்து, மை-மைபெழுதுப்பெற்ற, கண்-கண்களிலிருந்து, கீழம்-கரிய, ஆலி-நீர் துளிகளானவை, சிந்த-உதிரவும், வைகப்-இருக்கின்ற, மங்கை-தமயந்தியினுடைய, மென்முலைத்தடத்து-மெல்லியமுலைகளிடத்து, மாரன்-மன்மதுளவை, வான்-பூவம்புகளை, வலி-வலி-செதுத்தினான், ன-அ-அகப்பொருளினக்கம், அவற்றுள்-கைக்கிளையுடையதொரு கைக்காமம். கருத்து. தமயந்திகனநனத்திடத்துமன்மதுளவன்கணைநாடுத்தான், ன-ம்.

செப்புகேழுமுலைக்கண்வேனில்வேடொடுத்தேமல
ரப்புமாரிகாமவெம்மைசெய்வாற்றவன்மைபா
செப்புகேழுமுலைக்கேழிந்தடற்படிநாமுமெல
வெப்புகேழுமுலைக்கண்வேனில்வேடொடுத்தேமல

இ-ள். வேனில்-வசந்தகாலத்திற்குரிய, வேன்-மன்மதுள, தொடுத்தே-செதுத்தப்பட்ட, தேமல-வாகை நங்கியமலராகய, அப்பு-(அம்பாகிய) சீரினது, மாரி-மலையானது, செப்புகே-செப்பப்போலும், முலைக்கண்-முலைக்கையுடையவாகய, தமயந்தியிடத்து-தாமவெம்மை-காமனாததை, செய்ப-உண்டாக்க, ஆற்றலாமையா-பொறுக்கமாட்டாதுமால், அப்புகி-கும்-எல்லாசெய்க்களும், வேத்து-அரசனாகியிருக்கியானது, எ

தில்-அழகாகிய, கடல்-கடலானது, படிந்தம்-முழுவதும், மின்-மின்-(அங்காமசாமர) தவளத்து-மிரும், வெப்புகேயர்-சாகிய தவளையுடையவர், சீரில்-சீரினது, முழுகின்-முழுகினால், வெம்மை-அச்சாமரனது, ஆறுமே-கொல்-திருமோ-எ-று. கருத்து. தமயந்திகனவன் காமாக்கினியால் கைக்கிளையுடையவாகய, கடலிப்படிந்தம் அவனாகிய காமாக்கினியால்-எ-ம்.

அல்லலும்* நழுங்குமவாமோலோருமெல்லிதழ்ப்
பல்லவங்கையுமாறுபுயலிற்றெடுத்திடு
மொல்லையிற்பனைக்குசெட்டியிர்ப்புகிள்கும்வார்கழை
வில்லிவாளி, தன்னையார் விலக்குவார்கோலென்னுமால்

இ-ள். அல்லலும்-துன்பமுற்று, அழுங்கும்-வருந்தவான், வாமோ-வாவான், ஆவியோரும்-உயிர்சோருவான், மெலிதழ்-மெல்லியபூவிதழ்களும், பல்லவங்கள்-தளிர்களும், தியுமாறு-(தன்னுடையவெப்பத்தாறு) கருகுமபடியாக, பாயவில்-சவனத்தின்கண், படுத்திடும-படுப்பார், ஒல்லையெ-வினையில், பனைக்கும்-அடிப்பான், செட்டியிர்ப்புகிள்கும் - பெருமுகச்செவிவான், வார்கழைவில்லி-செடிபுகருப்புகிளையுடையமன்மதுள, வானிதன்னை-அழகையார்-யாவா, விலக்குவார்-விலகவைக்கவர், என்னும்-என்று சொல்லுவான், ன-அ. * நெருங்காப்பியம், முப்பெயினியே வருத்தமேன்மைபோ, டியாப்புவந் தன்னிலவானது, இவ்வநியாவழங்குமென்-மெய்ப்பாடறி. கருத்து. தமயந்திகனவன் மன்மதுளவன் தன்மயானவிலக்குவார்களென்று சொல்லுவான்-ம்.

மைம்மறந்த* நீலவொண்கண்வார்புனற்சொரிந் தியாழ்
கைம்மறந்தகடல்வெண்ணிமெல்லிவர்க்கண்களின்
பொம்மல்லெம்முலைத்தடங்கலன் னுறந்ததிற்றந்
தம்மெனோ திசோர்த்ததுன்னமர்வலோடழிந்தே.

இ-ள். நீலம்-சுருங்குவனமார்போலும், வண்-வன்னிய, கண்-கண்களானவை, வார்-தாரையாயிழிவன்ற, புனல்-நீரை, சொரிந்து-பொழிந்து, மை-அஞ்சனத்தை, மறந்த-மறந்தன, கை-கைகளானவை, யாழ்-விணை (வாசித்தலை) மறந்த-மறந்தன, கடல்-கடல் (சுழிநீரை) எண்ணி-நோட்டுகின்ற, மெல்-மெல்லிய, விலக்கன்-விலக்கானவை, கண்களின்-கண்களின், பொலிவுபொருந்திய, வெம்-விருப்பத்தை, தருகின்ற, முலைத்தடம்-முலைகளினிடங்களானவை, கலன்-ஆபரணங்களை, னுறந்த-நித்தன, அம்-அழகிய, மெல்-மெல்லிய, ஒதி-கூந்தலானது, பூ-மலரை, மறந்து-மறந்து, சேர்த்தது-தளர்த்தது, உள்ளம்-நெஞ்சமானது, ஆவமோடு-ஆகையோடு (கடி) அழிந்தது, நிலைகெட்டது, ன-அ. தண்டியலங்காரம், பண்புந்தொழிலும் பபனுமின்றிவந்தி, நென்னுமபலும், பொருளோடுபொருள்புணர்ந்தொப்புகுடையோற்றச்செய்யவலுமைஇல்கி, நீலவொண்கண்-வெண்ணியவன்

புனைமயல்வனாம். கருத்து. தமயந்திசுன்களமம்மறந்தன, கைக்கிளை
புனைமறந்தன, விசுவகவிடற்றகுதியெண்ணிவாடின, முலைகள் ஆபரணங்களை
நீத்தன, சுந்தல்புறந்தனசொந்தது, நெஞ்சமாயைபிழிந்தது, எ-ம். ச

மறைமதர்க்கிணமுலைகள்செய்யமாப்பதைத் துமென்மைநே
ரினாறுபுக்கப்பெறுதுமிமியேப்பெறக்கவந்ததாம்
கழைமுழைத்துமாரசொய்தகணையிலுள்ளமுடுபொய்
துழைவதற்கிடம்பெறுதுசொய்துதைத்துமினாமால்.

இ-ள். மறை-முனிச்செய்யுந் திய, மதர்-செருக்கையுந், து-கண்-கணையி
லையுண்டயவந்துமுலைகள்-முலைகளானவை, செய்ய-கிவப்பாகிய, மா-ம
னைத்தும்-மா-பிட்டுமுதைதபும், மென்மைநே-மென்மையும்நேர்மையும், க
பெருந்திய, இழை-ஒருநூலும், பு-துழைதற்கு-பெறுது-சுந்தல்வையாது
விழி-பருத்து, வ-பெற-அழகுபெற, கவந்ததாம்-வெள்ளினதால், கழை-
கருப்புவிடில், குழைத்து-வளைத்து, மாரன்-மன்மதனால், எய்த-செலுத்த
ப்பட்ட, கணையின்-அம்புகளால், உள்ளம்-நெஞ்சமானது, வ-பெற-உள்
நுடைந்து, துழைவதற்கு-அவ்விருமுலைகளுக்கும்கடுவே) புகுந்துகொளி
ப்பதற்கு, இடம்பெறுது-வழிபெறுமல், கொய்து-கிறிது, உதைத்து-அ
வற்றிவிடையு)புகைத்து, மிளும்-திருப்பிவிடும்-எ-ம். கருத்து. தமயந்தி
முலைகளையிவழிபூரித்ததால்மன்மதபாணந்தைக்காமற்றிரும்புமென்பதாம்

கழித்தகடல்சுடுகுதுநீர்சொரிந்துகொடுத்து
மழித்தகண்கடுபிலும்வெலை யணிதயல்வழிமன்பகத்
திழைத்தவாரமுலைகளைப்பெறெய்துபொழிவினைவகை
விழித்துநீரடங்குபாயமென்கொலென்று, மெலியுமால்.

இ-ள். கழித்த-கழிக்கப்பட்ட, கடல்-கடற்(சுழியானவை) சுடுகுது-
கடாமற்போகநீர்-நீர், சொரிந்து-பொழிந்து, நாடு-உறும்-திவற்பொது
ம், அழித்த-செடுத்ததுக்கொண்டுநீர்த, கண்கள்-கண்களை, துயிலும்-தூங்
கப்பெறுகின்றவெலை-தாலத்திலே-அணி-ஆபரணங்களால், தயல்கும்-விள
ங்குகின்ற, மார்பதது-என்)மார்பிலுள்ள, இழைத்த-செய்க்கப்பட்ட, ஆ
ம்-சுந்தனத்தையுடைய, முலை-என்முலைகளை, தினைப்ப, தமுல-எய்துபொ
ழிவிடும்-அடைகின்றசமயத்து-விழித்தது, இமைக்கின்றதிவந்து-நீர், நீங்கல்
இறைவனை, (என்னுடைய)தலைவனாகியநளராசனை-அடக்கும், மறைக்கே
ற்கு-மையம், வஞ்சலித்தையானது-என்கொலென்று, எத்தனையு
தாருமென்றுசொல்லி-மெலியும், தளர்வாள், எ-ம். தொல்காப்பியம், பெ
ய்ப்பாட்டியல், ௪, இவ்வெயிழிவெயசைவெவறுமை, யென்றிளின்க
ளசையமுன்களானகே, இவ்விதியால்மெலியுமென்றது அழுதையாகியபெ
ப்பாட்டையுணர்ந்தது. கருத்து. கண்களேபிரைபிரைகளெனக்கூறி
சமயத்துவிழித்துக்கொண்டுநீர்நளரையுடற்குள்வஞ்சனைவென்னலெ
பாள்என்பதாம்.

* வட்டட்டங்கண்மாரையாவிரட்டமாரன்வார்க்கை
புட்டியெய்தபகழிதைத்தபுழைதுழைத்துதென்றல்பொ
வீட்டுவென்றகாமவெந்தழும்பிழம்பையெரியெழு
மூட்டியெழுந்ததுருண்டுயிர்ப்புழுமினே

இ-ள். ரெட்டுயிர்ப்பு-பெருமூச்சானது, மாரன்-மன்மதனாகிய(வேடன
னவன்)வான்-வாள்போலும், தட்டம்-விசாலம்பொருந்திய, கண்-கண்களையு
டையவளாகிய, மா-மா-மனை, ஆவி-உயிரின்கண், வாட்ட-வருக்துதற்கு,
வார்க்கை-நெடியவல்லிலே, புட்டி-தொடுத்தது, எய்த-செலுத்தப்பெற்ற, பக
ழி-அம்புநளானவை, தைத்த-தைத்தலாகிய, புழை-துளைகளில், துழைந்
து-ஒருவாரியாமற்)புகுந்து, பொய்-சென்று, சுட்டிகுன்ற-நட்டாகச்சேர்
க்கப்படுகின்ற, காமம்-காமமாகிய, வெம்-வெப்பம்பொருந்திய, தழல்
நெருப்பினது, பிழம்பை-செறவைய, எரியெழ-எரிய, மூட்டி-மூள்வித்
து, முடிவின்-அச்செய்கை)முடிவின், மேல்-புறத்தே, எழுந்தது-புறப்
பட்டதாகிய, தென்றல்-தென்காற்றே, ஆகும-ஆகும, ரெட்டுயிர்ப்பு-
பெருமூச்சானது-எ-ம். இலக்கணத்திட்டு, சொல்லினைமடக்கவே
சொன்மடக்கலியாம். கருத்து. தமயந்திபெருமூச்சானது மன்மதபா
ணம் கைக்கபுழையிலே தென்றற்காற்றானது துழைந்தக்கணியை மூள்
வித்து மேலெழுந்ததற்கொப்பாகும்-எ-ம்.

செயிர்ப்பிழம்பாசனெய்யவாவியில்லையுண்டுதென
வயிர்ப்பவாடிவிரகமென்மையழவின்மூழ்கியஒருதும்
பயிர்ப்பிழ்க்கோதைநெஞ்சுலேயுக்கன்பரிவினெடுமழலுநெட்
யிர்ப்புரைத்ததோடுக்கமுற்றது, தரியமேல்.

இ-ள். மாரன்-மன்மதனானவன், செயிர்ப்பின்-கோபத்தினால், எய்ய-அ
ம்புதனைச்செலுத்த, ஆவி-உயிரானது, இல்லை இல்லை யெனவும், உ
ண்டுதென-கிறிதுண்டெனவும், அயிர்ப்ப-பிழங்குள்ள, வாடி-தளர்ந்
து, விரகம்-விரகமாகிய, வெம்மை-வெப்பம்பொருந்திய, அழுவின்-நெரு
ப்பினுள், மூழ்கி-மூழ்கி, அஞர்-வருத்தத்தை, உறும்-அடைந்த, பயிர்ப்பில்-
அருவநுப்புக்குணமிழந்திருக்கிற, கோதை-மங்கையினது, நெஞ்சன்-நெ
ஞ்சத்தினுள்ளுடாகிய, கொய்கள்-கொய்களை, பரிவினெடு-இரக்கத்தின
லே, அமுதும்-குடுபொருந்திய, ரெட்டுயிர்ப்பு-பெருமூச்சானது, உரைத்
தது-சொல்லியதனால், மேல்-அந்நெஞ்சத்தின்மேலிடத்துள்ள, உத்தரிய
ம்-உத்தரியமானது, சுடுக்கம்-நடுக்கத்தை, உற்றதோ-அடைந்ததோ-எ-
ம். ஓகாரம்உற்றதிருக்கட்டப்பட்டது. கருத்து. தமயந்திநெஞ்சநாய்க
ளைரெட்டுயிர்ப்பானதுகாட்டியது-எ-ம்.

மையரிக்கண்வதனமங்கைவடிவென்றதிறற்
செய்யப்பங்கயங்களுண்டுமீழ்ந்தசெய்யு திரகொலோ
யி

புவனையுலங்காரம், கருத்து. கமயந் திகண் கன்மைமற்றதன், கைக்கிளை
பையமற் றன், விரல்கள் தட்டித் துறியெண்ணினாடினா முலைகள் ஆபரணங்களை
நீத்தன, சுந்தலமுமற் றதுசோந்தது, நெஞ்சுமாரையிலிழிந்தது, ஞம். ச

மறைமதர்க்கிணழிலைச் செய்யமாபணை துமென்மைநே
ரினாபுகப்பெறு துவிம்மியோபெறக்கவாந்ததாற்
கழைகுழைத்துமாரொய்தகணையிலுள்ளமுடுபோய்
துழைவதற்கிடம்பெறு துநெய்ததுதைத்ததுமினாநால்.

இ-ள். மறை-குறியிச்சொற்குந் திய, மதர்-செருக்கையுற்ற, கண்-கண்
யோபுகையவன், முலைகள்-முலைகளானவை, செய்ய-செய்யப்பாகிய, மாபம்
ணைத்தும-மாபிடமுழுகதையும், மென்மைநேர்-மென்மையும்கோமைச்சு
பொருந்திய, இழை-ஒருதூலும், புக-துழைத்தற்கு, பெறுது-சுந்தலையாந்
தும்மிய-பருத்து, தாயெற-அழகுபெற, கவாந்ததால்-வெளவிலைதல்களும்
கருப்புகிலை, குழைத்து-வளைத்தி, மாரன்-மன்மதனும், எய்த-செய்த
ப்பட்ட, கணையின்-அம்புகளால், உன்ளம்-செஞ்சுமாரை, ஊர்போய-உள்
குழைத்து, துழைவதற்கு-அவ்விருமுலைகளுக்கும்கிடிலே புருந்துகொள்
ப்பபிசுத்து, இடம்பெறுது-வழிபெறுமல், நொய்து-சிறிதுஉதைத்தி-அ
வற்றினடியைப் புறகந்து, மீளும்-திருப்பிலிடம்-எ-று. கருத்து. தமயந்தி
முலைகள் மிகவுழிநித்ததால் மன்மதபாணத்தைக்காமாற்றும்புமென்பதாம்

சுழித்தகூடல்சுழிறு துநீர்சொரிந்தகூடொறு
மழித்தகண்கடுபிலும்மெலையணிதயர்மண்பகத்
திழைத்தவாரமுலைநிலைப்பவெய்துபோழ்திலிழைவளை
விழித்துநீரட்டிப்பாயமென்கொலென்று மெலியுமர்ல்.

இ-ள். சுழித்த-சுழிக்கப்பட்ட, கூடல்-கூடம்(சுழியானவை) சுழித்து
கூடமற்போகநீர்-கிணை, சொரிந்து-பொழிந்து, தாடெ-ஹம்-தின்கொது
ம், அழித்த-செய்துதுக்கொண்டுவந்த, கண்கண்-கண்களே, துயிதும்-தூ
கப்பெறுகின்றமெலை-தால்-திலே-அணி-ஆபரணங்களால், தயங்கும்-வி
ங்காவின்ற, மார்பகத்து-என்மார்பிலுள்ள, இழைத்த-செய்க்கப்பட்ட
ம்-சுந்தனத்தையுடைய, முலை-என்முலைகளை, திலைப்ப, தருவா-எய்தயே
ழிநி-அடைகின்றசமயத்து-விழிந்து, இமைகளைத்திறந்து-கீர், நீக்கல்
இறைவனே, என்னுடைய) கலைவனாகியநளராசனா-அடக்கும், மறைம
த-கண்கண்-மாயம், வஞ்சகத்தையானது-என்கொலென்று, எந்தவழை
தாருமென்றுகொல்லி-மெலியும், தளர்வாள், எ-று. * தொல்காப்பிய
ய்ப்பாட்டியல், கு, இளவெயிழிவெயகைவெவறுமை, யென்றிலிசை
ள்ளையமுறைகள்கே, இவ்விதயரல்மெலியுபென்றது அழகையெயிலி
ப்பாட்டையுணர்கிறது. கருத்து. கண்களேநீர்சொரியிலென்கை
சமயத்துவிழித்துக்கொண்டுவிந்நளரையுடர் குங்குஞ்சுனை
பாளளன்பதாம்.

* வட்டட்டங்கன்பாணையிலொட்டமாரன்வாரசிலை
புட்டபெய்நபகநிதைத்தபுழைதுழைத்துதென்றல்போ
யுட்டுநெறகாமவெந்தழந்திமுட்பெயரியெழ
முட்டிமெலெழுந்ததுகுருட்டுவிப்பமுடிவிலே

இ-ள். செட்டுநிப்பு-பெருமூச்சானது, மாரன்-மன்மதனாகிய(வேடனா
வான்)வான்-வான்போலும், தட்டம்-விசாலம்பொருந்திய, கண்-கண்களையு
டையவனாகிய, மாரை-ஆவி-உயிரின்கண், வட்ட-வருத்துதற்கு,
வார்கிணை-செடியவல்லிலை, புட்டி-தொடுத்து, எய்த-செய்துத்தப்பெற்ற, பக
ழி-அம்புகளானவை, தைத்த-தைத்தலாகிய, புழை-துளைக்கில், துழைந்
து-ஒருவாறியாம்பிபுருத்து, போய்-செய்து, எட்டுகின்ற-நட்பாகக்கிசை
க்கப்படுகின்ற, காமம்-காமமாகிய, வெர்-வெப்பம்பொருந்திய, தழல்
நெறம்பினது, பிறப்பை-செறவை, எரிபெற-எரிய, மூட்டி-முனவித்
து, முடிவின்-அச்செய்கை)முடிவின், மேல்புறத்தே, எழுந்தது-புறப்
பட்டாகிய, தென்றல்-தென்காற்றே, ஆகும்-ஆகும், செட்டுயிர்ப்பு
பெருமூச்சானது-எ-று. * இலக்கணத்திட்டு, சொல்லிலைமட்டக்கலே
சொனமடக்கணியாம். கருத்து. தமயந்திபெருமூச்சானது மன்மதபா
ணம் கைக்கபுழையிலே தென்றற்காற்றானது துழைந்தக்கணியை மூள்
வித்து மேலெழுந்ததற்கொப்பாரும்-எ-ம்.

செயிர்ப்பியிழையெய்வலையிலெயுண்டுமிறதெ
வையிர்ப்பவாடிவிரகமும்மையழின்மழ்சியஞ்ஞதம்
பயிர்ப்பிண்கொதைநெஞ்சுநேயகன்பரிநிஞெடுமழதுபெட்
யயிர்ப்புநாதத்தோகடுக்கமுற்றதுதரீயமேல்.

இ-ள். மாரன்-மன்மதனவன், செயிர்ப்பின்-கோபத்தினால், எய்ய-அ
ம்புகளைச்செய்து, ஆவி-உயிராவது, இல்லை-இல்லை யெனவும், உ
ன்கெறிதென-சிறுதுண்டெனவும், அயிர்ப்ப-பிப்பென்கள்ள, வாடி-தளர்ந்
து, காமம்-விசாலாகிய, வெம்மை-வெப்பம்பொருந்திய, அழலின்-நெரு
ப்பினார், மூழ்கி-முழுகி, ஆள்-வருத்தத்தைதையும்-அடைந்த, பாயிர்ப்பில்
அருவநபபுக்குணமிழ்ச்சிருக்கிற, கொதை-மங்கையினது, நெஞ்சன்-நெ
ஞ்சத்திலுள்ளடாகிய, நோய்கள்-நோய்களை, பரிநிஞெடு-இரகசுத்தினா
லே, அழலும்-சூடுபொருந்திய, செட்டுயிர்ப்பு-பெருமூச்சானது, உரைத்
தது-சொல்லியதெனல், மேல்-(அந்நெஞ்சத்தின்)மேலிடத்துள்ள, உத்தரீய
ம்-உத்தரீயமானதுகடுக்கம்-நடுக்கத்தை, உற்றதோ-அடைந்ததோ-எ-
று. தகாரம்உற்றதிற்குடப்பட்டது. கருத்து. தமயந்திநெஞ்சநோய்க
ளைசெட்டுயிர்ப்பானதுகாட்டியது-எ-ம்.

மையரிக்கண்வதனமங்கையடிக்கைந்தரீயச்
செய்யப்பங்கயங்களுண்டுமிழ்ச்செய்யநீர்கொலோ
யி

தொய்யில்லெம்முலைத்தடஞ்சமர் துநொத்துவாடிய
வைபு தன்மருஞ்சுன்மெய்யழன்மெழுந்தமெம்மையே.

இ-ள். தொய்யில்-சுந்தனக்கோலத்தினையுடைய, வெம்-விருப்பம்செய்கின்ற, முலை-முலைகளாகிய, தடம்-மலைகளே, சமர்-த-தாங்கி, நொத்து-வருந்தி, வாடிய-இளைத்த, யிபம்-(உண்டோளில்லையோவென்ன) ஐயத்தைத் தருகின்ற, துண்-தண்ணிய, மருஞ்சு-இடைபையுடையவனது, மெய்-உடம்பிலிருந்து, அழன்-அ-அடிகொண்டு, எழுந்த-புறப்படுகின்ற, வெம்-மை-வெப்பமானது, மை-அஞ்சனத்தையும்; அரி-இரேகைகளையு முடைய, கண்-கண்களும், வதனம்-முகமும், அங்கை-உள்ளங்கைகளும், வடிவு-அழகால், அமைந்த-நிறைந்த, சிறு-சிறிய, அடி-அடிகளுமாகிய, செய்ய-பங்கயங்கள்-செய்யாமலாமளங்களிலே, உண்டு-அதற்குமுனுட்கொண்டு உயிழந்த-(அப்போது) கக்கப்படுகின்ற, செய்யகதிகொல்-சூரியகிரகணமோ-எ-று. * தொல்காப்பியம், இடைச்சொல்லியல், கூ-சூ, தேற்றம்வினா வேபிரிதிலையெண்ணே, யிற்பனையிவ்வைந்தேகாரம்மே, இவ்விதியால்வகாரமீற்றவை. கருத்து. தமயந்தி யுடம்பிலெழுந்தருடானது இவனது அவையலத்தாமரைகள் உண்டுமீழ்ந்தசூரியகிரகணமோ-எ-ம்.

அலைத்தடங்கனருவிபாயவாரவண்டலழியுமென்
முலைத்தடத்தினுநிதோன்றுமுகமுல்லவொண்கணுஞ்
சிலைத்தடக்கைமாரன்மாதுகின்றதீதழ்ந்திட
வுலைத்துவிட்டதமலம்வெய்யவற்பலத்தையாத்தவே.

இ-ள். தடம்-விசாண்பொருந்திய, கண்-கண்களிலிருந்து, அலை-அலைக்கையுடைய, அருவி-வென்னமானது, பாய-பாயத்தலிலே, வாரம்-சங்கனத்தினது, வண்டல்-குழம்பானது, அழியும்-அழியப்பெற்ற, மெல்-மெல்லிய முலைத்தடத்தினுநிதோன்றுமென்பதிலுள்ளே, தோன்று-காணப்பட்ட, முகமும்-முகத்தினது (நிழலும்) நீயம்-கருமைபொருந்திய, கணும்-கண்ணினது, (நிழலும்) சிலை-(கருப்பு) வில்லையுடைய, தடம், பெருமைபொருந்திய கைகையையுடைய; மாரன், மன்மதனூல்; மாதுகையினது; சிந்தைநீறு கெஞ்சின்கண்; அழ்ந்திட, அழ்ந்த-உலைத்து, இழுத்து; விட்ட, விடப்பட்ட; தமலம், தாமரைப்பு (வம்பையும்) வெய்ய, கொடிய; உற்பலத்தை, நீலோற்பலப்பு (வம்பையும்) ஒத்த, ஒத்திருந்தன-எ-று. கருத்து. தமயந்தி முலைபிரித்தது தோன்றுமுகமுங்கண்களும் மன்மதனது தாமரைப்புங்கணையையும் நீலோற்பலக்கணையையுமொத்திருந்தன என்பதாம்.

வேயைவென்றபசியதோளணங்குமவெம்மையாற்
றியின்மேயதளிரின்வாடியுதிதல்கண்டுசுந்தியா
தேயகெஞ்சமுழியமைக்கணிரைப்பரிசைதளர்
தாயுவெள்ளம்விரகவெம்மையாற்றுவான்றுணிர்த்தே.

இ-ள். ஆயுவெள்ளம்-வெள்ளம்போலுமதளிர்குடப்பமானது, வேயை-முலக்கலை, வென்ற-சுரத்த, பசிய-பசுமைபொருந்திய, தோள்-தோள்களையுடைய, அணங்கு-தெய்வப்பெண்போல்பவள், காமம்-காமத்தினது, வெம்மையால்-வெப்பத்தால், திரில்-நெருப்பில், மேய-விழுந்த, தளிரின்-தளிர்போல், வாடி-மெலிந்து, அழிதல்-வருந்துதலை, கண்டு-பார்த்து, சிந்தியா-(இதற்குநாஞ்செய்யக்கடவதிர்பாடுதன்று) ஆலோசித்து, தேயம்-அன்பையுடைய, நெஞ்சம்-மனமானது, அழிப-வருந்தவும், மை-மையை யணிந்த, கண்-கண்களானவை, நீ-நீரை, இறைப்ப-பொழியவும், நிலைநாந் து-நிலைசேர்ந்து, விரகவெம்மை-விரகத்தாலாகிய (அக்காம) வெப்பத்தை, ஆற்றுவான்-தணிக்கும்படியாக, தணித்தது-நிச்சயித்தது-எ-று. * தொல்காப்பியம், அச்சுணியன், உவமைத்தொகையேயுமாவியல், இவ்விதியால் ஆயுவெள்ளம், இதில்போலுமென்னுமுமையுறுபுகுரைத்தது. கருத்து. தமயந்திவினது காமவெப்பத்தை தணிக்கும்பொருட்டுப் பெண்கள்கூட்டத்தணித்து புறப்பட்டது-எ-ம்.

மதுபிழிந்துசோலைவாயின்மணிதெளித்தநீர்தாம்
புதுப்புனற்றடத்தினிந்துகாந்தவேதிகைப்புறத
துதித்ததிகவன்வாணமுத்தகணங்கைமாரனெண்கணை
வெதுப்புவின்றதொழியவன்சமெல்லணை*கடத்தினுர்.

இ-ள். மது-நீரை, பிழிந்து-தானிக்கின்ற, சோலைவாயில்-பொழிவின் கணு, மணி-முத்தாக்களை, தெளித்த-தெளித்தவாலாகிய, நீர்தாம்-குணமு வாய்ந்துபோல்வதாகிய, புது-புதிய, புனல்-நீரையுடைய, தடத்தின்- (சூழ்க்கணை) யில், இந்துகாந்தம்-சந்திரகாரத்தந்தலாகிய, வேதிகைப் புறத்து-மேடையின்மேல், வாசம்-பரிமளம்பொருந்திய, மெல்-மெல்லிய, அணை-(பு)வணையின்மேல், உதித்த-உதயமாயிய, திங்கள்-சந்திர ன்போலும், வான்-காந்திபொருந்திய, முகத்து-முகத்தையுடைய, அணங்கை-தெய்வமானுபோல்பவளை, மாரன்-மன்மதனது, ஒன்-ஒன்னிய, னனை-அம்பானது, வெதுப்புவின்றது-கடுகின்றது, ஒழிய-நிங்குதல்படி யாக, கிடத்தினுர்-படுக்கவைத்தார்கள்-எ-று. * விரசோழியம், பொருள கிரகாம், மெய்ப்பாட்டியால்வகைமேற்களிரிப்பன், மெய்க்கப்பட்டுவினா யென்கொற்றஞ், செவ்விறிறெறிந்துசெய்சின்மற்றதுவே, சுப்பிரயோகம் ன்பிரயோகஞ், சோகமோகமாணமென்று, மைவகைக்கணையுளக்கிய னம்ம, பையவுருகிடப்படருவற்றுட், சுப்பிரயோகஞ்சொல்லுசிலைப்பு ம், விப்பிரயோகம்வெய்துயிர்ப்புறுதல், சோகம்வெப்பஞ் சோதுண்ண மையு, மோகமயக்கமொழிபலித்தற்றலு, மாரன்மடங்கலுமானதுமென் பா, ரணஞ்சான்றவறியுனோரே, இவ்விதியால்மோகந்தாந்திடத்தப்பட்டா ன். கருத்து. பாங்கியா தமயந்தியைச் சோலையிற்பாடககாரையிற்சந்திர கார்தமேடைமேற் புலவணையிற்கிடத்தினுர்கள்-எ-ம்.

சை, குளிர்த்த-சுருதி, திங்குளென்று-சந்திரனென்று (மயங்கி
இருக்காதம்-தனக்கிடமாகிய) சந்திரனார் தமான்னு, உருதி-உருதி-
நீரை, உருப்ப-பொழிய, வெம்பி-வெந்து, இரவு-இரவில், திங்குளெ
ன்று-சந்திரனென்று சொல்லப்பட்டு, பேர்மறைத்து-சூரியனென்றதன்
வியற்பெயரை மறைத்து, எழுந்த-உதயமாகிகொண்டிருந்த, இரவியு
ம்-சூரியனும், வருதலின்றி-வராதிருக்க, இரவிகார்த்தம்-இச்சூரியகார்த்தமா
னது, அழல்வது-நீயைப்பொழிவது, என்னவாறென-என்னவாறானதின
லென்று, உரைசெய்வான்-சொல்லுவான் னான்-எ-று, சுருத்து, தமயந்தி
யானவன்-மயிருதியால்-சந்திரனைச்-சூரியனென்றும், சந்திரனார் தத்தைச்
சூரியனார் தமென்று, நீர்பொழிகைத்திப்பொழிதலென்றுஞ்சொன்னான்
-எ-ம்.

யெ

உருவிலானெதிர்ந்துவெய்யகன்னலிற் குனித்து
வருணவெண்ணிறத்தசோகவனவம்பிறைத்தலும்
புரிநரம்பிரங்குசொல்லிபுருவவிற்குனித்துநேர்
வருணவானியிடுதல்பொன்மறைக்கவம்பிறைக்குமே

இ-ள், உருவிலான்-மன்மதனானவன், எதிர்ந்து-முன்னுற்று, வெய்ய
கொடிய, கன்னலி-சுருப்புலில்லை, குனித்து-வளைத்து, உடன்-உடனே
அருணவெண்ணிறத்து-சிவப்பாகியவெள்ளியநிறத்தையுடைய, அகோச
ம்-அகிசாகமலத்தாலாகிய, அன்னவம்பு-அன்னையானதிகல்கி, இறைத்
தலும்-செலுத்தியவனவில, புரி-கட்டையுடைய, கார்பு-வினைபிணது
தக்கியானது, இங்கு-இரங்கப்பெறுவன்ற, மொல்லி-சொல்லையுடைய
பவன், புருவலில்-(தன்)புருவமாகியவிலில்லை, குனித்து-வளைத்து, நேர்-(அவ்
வருணவையானதிகத்து)கெதிராக, வருணவானி-வருணுண்டிரந்தைகெடு
தல்பொல்-செலுத்துதல்பொல், மறை-குளிர்ச்சிபொருந்திய, கண்-க
ண்களால், அம்பு-நீரைஓழைக்கும்-பொழிவானான்-எ-று, சுருத்தும
ன்மதன்அக்கினிபர்ஸ்தி-உதாதித்தவளவில மயந்திபுருவமாகியவிலில்லை
நீர்த்துத்தகன்னலிபவருணுண்டிரங்களைத்தொடுத்தாளன்பதாம். மயி

தன்பதிகன்வெண்குடைச்சுருப்பிலிவிதொடுமலர்ச்
செய்தேமல்வருணவானிமுனிலினிற்செலுத்தலும்
வெண்பவென்றேசானினுவெதம்பியுள்ளமவிம்முழு
வாயுவானிபொல்கெட்டிப்பெயிந்துயாமே.

இ-ள், தாய - பரிசுத்தமாகிய, திங்குள-சந்திரனாகிய, வெ
ண்குடை-வெள்ளைக்குடையையும், சுருப்புலில்லை-சுருப்புலில்லையுமுடைய
(மன்மதனு)தொடுதொடுக்கப்பட்ட, மலர்-மலர்களது, செய்தேமல்-செ
ந்தேனாகிய, வருணவானி-வருணுண்டிரத்தை, முனிலினில்-கோபத்தால்
செலுத்தலும்-செலுத்தியவனவில, வெண்ப-மூங்கிலை, வெண்ப-ஈயித்த
தோனினான்-தோள்களையுடையவன், வெதம்பி - வெம்பி, உளளம்-உள்
ளத்தில், விம்முரு-வருந்தி, வாயுவானிபொல்-வாயுவானதிகத்தைச் (செ
லுத்தல்)பொல், நெட்டெயிப்பு-பெருமூக்கை, எறிந்து-விட்டு, வாயி

சேர்வானானான்-எ-று, சுருத்து, மன்மதனுனவன்மலர்ச்செனாகிய வரு
ணவானித்தொடுத்தபொதுதமயந்தியானவன்பெருமூக்காகியவாயுவானி
த்தொடுத்தாளன்பதாம்.

உதயமங்கையிருளங்கொதித்துவெம்புகாமதோய்
தேறுகின்றவிரிதென்கொறேவியைப்பிரிந்ததா
வாறணிந்துமகோகவெம்மையழல்வெடித்ததன்முகோ
நிறணிந்தகடவுளஞ்சுருநெற்றியிற்கணுனதே.

இ-ள், உதய-என்னிடத்தேகுறைவைச்)சொன்னுநின்ற, மங்கையிர்-ம
தரே, உளம்-(என்) னுள்ளமானது, கொதித்து-கொதிப்புற்று, வெம்பு-
வெம்புதற்குக்காரணமாகிய, காமதோய்-காமதோயின் (சொலொடைய) தே
றுகின்றவிரி-அறிவித்தவிரிவிலை, இது-இது, என்னொல்-என்னபேசைமை
நீது-விட்டினை, அணிந்த-பூசிய, கடவுளஞ்சு-பாமகிவனுக்கு, நெற்றியி
ல்-நெற்றியினிடத்து, கணுனது-(நெருப்பு)கண்ணுனது, தேவியை-
(தன்) மனைவியை, பிரித்ததால்-பிரிதியதால், அது-கண்கையை, அணிந்து
ம்-(முடிபின்மேல்) நரித்தும், வெடித்தது-(அந்நெற்றியைப்)பிளந்துதே
ன்றியதன், விரதம்-காமமாகிய, வெம்மை-வெப்பத்தையுடைய, அழ
லன்றுகொட்கெருப்பன்-எ-று, உ-று, பெண்களெகாம்க்கொடுக்கொடுமை
யைநிச்சுறையில்கொடுவனுவையைப்பிரித்ததால்துக் கண்கையைத்தரித்
தும் அக்காமாக்கினிநெற்றிக்கண்ணுக்கெடித்ததல்லவோ என்பதாம். உய

பண்ணைமந்தநிஞ்சொலிப்பழிப்பெருணைமாதிலத்
தண்ணயந்ததலைவாயிவினாயிரைபன்னமா
சொன்னுநின்றகாமமென்வெய்யிபுழம்மென்ம
றன்னிடுதன்முழுமுகந்தவெம்மையைத்தண்ப்பரால்

இ-ள், பண்-பாட்டிசைபோல், அமைந்த-நிறைந்த, நி-மதாரம்பொரு
ந்திய, சொலி-சொற்களையுடையவரே, பழிப்பது-பழிப்பதற்குக்கா
ரணம், என்னை-யாது, மாதிலத்து-பெரியபூமியின்கண், உள்-உள்ளத்தி
ல், நயந்த-நிறுப்பப்பட்ட, தலைவர்-(தன்) கணவரானவர், வியின்-இற
ந்துபோனால், உயிரையதன்-(அக்கணல்)நாயிப்போலும், மாதார-மங்
கையரானவர், என்னுநின்ற-நிந்திக்கப்படுகின்ற, காமமென்னும்-காம
மாகிய, எரியமுற்கு-நெருப்புக்கு, வெத்தநல்-வெப்பம் பொருந்தியநெ
ருப்பானது, தண்ணிதென்று-குளிர்ச்சியுடையிருக்கிறதென்று நீனைத்து,
முற்றி-(இந்நெருப்பினுள்ளே)முழுகி, அந்தவெம்மையை- அக்காமநெ
ருப்பின்வெப்பத்தை, தணிப்பா-நிக்குவார்கள்-எ-று, சுருத்து, மாதர்களை
யுலகிற்பெண்கள் தக்கனகணவர்களிந்தபோது, காமாக்கினிக்குப் பயத்
தல்லவாரிப்பாய்குறாக்களன்பதாம்.

உக

என்றுகூறிதுழைதுசுப்பிதுங்கொல்லென்னவினமணித்
ஞன்றுபோலெழுந்துவிக்குகொம்மையெவ்முலைத்தடம்
பொன்றயங்கு*பசலைபோர்ப்பமம்மச்சோய்பொறுக்கரை
மன்றனேதிதுயருழந்தமதிமயங்குகாலேயில்

இ-ள். என்றுகூறி-என்றுகொல்லி, துழை-துண்ணிய, துசுப்பு-இடை
யானது, இதுமென்ன-ஒடியுமென்ன, இனம்-இனமாயி, மணி-மணிகளின்
மயமாகிய, ஞன்றுபோல்-மலைபோல், எழுந்து-உயர்ந்து; விக்கு-பருத்தி
ருக்கின்ற, கொம்மை-இவமைதங்கிய, வெம்-விருப்பத்தைத்தருகின்ற; மு
லைத்தடம்-முலைகளினிடங்கள்; பொன்-பொன்போல்; தயங்கு-விளங்காதி
ன்ற, பசலை-பசப்புநிறத்தினால், போர்ப்ப-(நம்மை) மூடிக்கொள்ள, மம்மர்
நோய்-காமநோயை, பொறுக்கல்-பொறுமல், மன்றல்-வாகுளைபொருந்தி
ய, ஒதி-கந்தலையுடையவன், துயர்-துன்பத்தல், உழந்து-வருந்தி, மதிம
யங்கு-அறிவுகலங்காப்பெறுகின்ற, காலேயில்-காலத்திலே-எ-று. * இலக்
கணத்திரட்டு; புனராத்தலைபொன்பசலைபாயும். கருத்து. தமயந்தியான
வள்காமலிகாரத்தைச்சகிபாமல்அறிவுகலங்கும்காலத்தில்-எ-ம். 22

சையுது. நம்ருங்குல்காம*வெம்மைபற்றுநான்மலர்
கையிலங்குவான்முகங்கருந்தடக்கண்மெல்லிக்
துய்ப்பங்குழந்தோடிகுடுங்கொடுன்னவெண்ணியோ
வெய்யவன்சாஞ்சுருக்கவேலைபுக்கொளித்ததே.

இ-ள். கையும் தேர்கின்ற; துன், துண்ணிய; மருங்குல், இடையை யு
டையவனது; காமம், காமத்தியானது; வெம்மை, வெப்பத்தை; பற்று, கொ
ண்டிருக்கிற; கை, கைகளும்; இலங்கு, விளங்காதின்ற; வான், ஒளிபொருந்
திய; முகம், முகமுடிகருகரிய; தடம், விசால்பொருந்திய; கண், கண்க
ளும்; மெல், மெல்லிய; அடி, அடிகளும்; து- துண்ணிய, அன்றுபுத்த; து
ய்ய, பரிசுத்தம்பொருந்திய; பங்க்யம், தாமரைமலர்களை; தொடி, தொ
ட்டால்; சுடுமென்ன, சுடுமென்று; எண்ணியோ, நினைத்தோ; வெய்யவன்
சூரியனானது; காமம், (தன்)காணமாகியகைகளை; சுருக்கி, சுருக்கிக்கொ
ண்டு; வேலை, மேற்கடவுளளே; புக்கு, முழுது; ஒளித்தது, மறைந்தது-எ-று.
* தொல்காப்பியம், எச்சனியல், எ-ரு, அவற்றுள்; வேற்றுமைத்தொகையே
வேற்றுமையியல், இவ்வித்யுள்வெம்மை பற்று இதில் யீயுருபு தொக்க
து. கருத்து. சூரியனானவன் தமயந்தியினுடைய அவைவத்தாமரைகளை
த்தொட்டாற்சுடுமென்றுநினைத்தோ அஸ்தமானமாயினான்-எ-ம். இதுபு
ராணிக் கூற்று. 23

கைக்கிளிப்பாட்டம்

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

மாலைப்பாட்டம்.

—*—*—*—

இப்பாடல்தான்முன்சொல்லப்பட்ட, தமயந்தியின்காமனேய்மிகுதற்குக்
காரணமாகியபாலைபின்வரவுசொல்லப்படுகின்றது.

தலிலைத்துறை.

ஒற்றையாழியான்படமெனவுற்பதற்கு வன்
கற்றைவார்க்கிர்க்கயிறிறிலெவ்விதெனவந்திது
முற்றாழிமுலைகெட்டுப்பெற்றதனைமேற்சுதுண்
டம்மயிழந்தயோற்குடகிசைக்கடவுளாழ்த்துவே.

இ-ள். ஒற்றையாழியான்-சூரியனானது, படமென்-(தனக்குக்) காற்றாடி
யாக, உது-உறப்பெற்ற, பகல்-பகலாகிய, சிறுவன்-சிறியோனானவன், தற்
றை-கிரளாகிய, வார்-செடிய, கதிர்-கிரணமாகிய, கயிற்றினால்-கயிற்றை
க்கொண்டு, விழ்தலும்-ஆகாயத்தின்கண்விட்டவளவில், கதித்துப்பருத்து,
முற்றாழி-முற்றாழி, முலை-முலைகளையுடைய தமயந்தியானவன், கெட்டுப்பெ
ட்டபெருமூச்சை, எறிதலான்-விடுதலினாலே, மொத்திண்பெ-தாக்குண்டு
அற்று-(அக்கயி) மயி, விழந்தபோல்-விழந்ததுபோல், குடகிசையின்-
மேற்குத்திசையிலுள்ள, கடவுள்-சமுத்திரத்தினில்; அழந்தது-(அது) மு
என்னுஞ்சிறுபிள்ளை சூரியனைக்காற்றாடியாகக் கொண்கையிறுந்தகட்டிவி
ட்டவளவில் தமயந்தியுடையமூச்சால் அம்காற்றைப்பற்று மேற்கடலில்விழ்
ந்துமூழ்கிறது என்பதாம். 24

புதைத்தகாரிருட்டபடமொழித்தித்துணைப்போது
முறித்திழித்திசைமகடபுணர்த்தபெளழ்மக்
கொதித்துமேற்றிசையணங்கலத்தகப்பதக்கொடே
துணைத்ததாலெனச்சிவந்ததுவெய்யவனாடலம்.

இ-ள். புதைத்த-மறைத்த, காரிருள்-கரியகிரளாகிய, பட்டம்-பொர்வை
யை, ஒழித்து-களைத்து, இத்துணைப்போதும்-இவ்வளவுகாலமும், உ
றித்த-(ஈ) உதயஞ்செய்யப்படுபெற்ற, கிழித்திசை-கிழக்குத்திசையாகிய, மகன்-
மாதை, புணர்த்தபென-கூடிக்கொண்டிருந்தபொன்று, மேற்றிசை-மேற்கு
த்திசையாகிய, அணங்கு-மாதானவள், ஊடி-விணங்கி, கொதித்து-வெப்ப
முற்ற, அலத்தகம்-செம்பஞ்சுட்டப்பெற்ற, பதங்கொறி-அடிக்கொடு
ண்டிமெல்-வடிவத்தின்மேல், உதைத்தாலென்-உதைக்கப்பெற்றதுபோல்
வெப்பவன்-சூரியனது, உடலம்-வடிவம், இவ்ந்து-சிவப்பையடைந்து,
மெய்

எ-று. தருக்கசங்கரம், நயி-சு, கிழக்குமுதல்வடக்கிற் கேதுத்திசை
யே, கருத்து. மேற்குத்திசைப்பெண் காடுதெய்துபோலும் சூரிய
ன்மேனி சிவந்தது என்பதாம்.

சகராகொட்டவெண்டிரையெறிதடங்கடற்புருதம்
புகரில்வெங்கதீர்க்கடவுண்முன்போக்கியகதிர்க
னிகரினித்திலங்குளிப்பவநீர்நிலையறிவா
னதெனெடுங்கடல்விடுத்தபொற்கழையெனலாமால்.

இ-ள். சகரம்-சகரரென்னப்பட்டவசர்களாலே, தொட்ட-தோண்டப்
பட்டிருக்கின்ற, வென்-வெள்ளிய, திரை-அலைகளை, எறி-விக்கின்ற, த
ட்டம்-விசாலம்பொருந்திய, கடல்-கடலின்கண், புருதம்-புருகின்ற, புகரில்
குற்றமில்லாத, வெங்கதீர்க்கடவுள்-சூரியகேவலாலே, முன்-முன்னே,
போக்கிய-செலுத்தப்பட்ட, கதிர்கள்-கிரணங்களானவை, நிகரில்-ஒப்பி
ல்லாத, நித்திலம்-முத்துக்களைக் (குறித்து) குளிப்பவர்- (அக்கடலிலே)
முழுகுவார், நீர்நிலை-நீராமுத்தை, அறிவான்-அறியும்பொருட்டு, அகல்-விரி
ந்த, தெடுங்கடல்-நெடியகடலிலே, விடுத்த-விடப்பட்ட, பொற்கழையென
லாம்-பொன்முங்கில்களென்று சொல்லாம்-எ-று, ஆல்-அசை, கருத்து.
கடலிற்குரியனாற்செலுத்தப்பட்ட கிரணங்களானவை அக்கடலின்முத்
தெடுக்கமுழுகுவார் ஆழம்பார்க்கவிடுத்த முங்கில்கள்போன்றிருந்தன எ
ன்பதாம்.

மையுண்கண்ணினயமதிவரின்வருத்திமென்றிரங்கி
பையபோகலென்றும்பல்வாய்மலர்ந்தனவாவி
வெய்யவன்செய்துக்காங்களைவிழைவொழிந்தமது
கையினாறுப்பிடித்தெனக்குயிர் தனமலம்.

இ-ள். மையுண்கண்ணியை-அஞ்சுனத்தைக்கொண்ட கண்களையுடை
யவளாகியதமயந்தியை, மதி-சந்தரணவன், வரின்-வந்தால், வருத்து
மென்று வருத்துவானென்று, இரங்க-உள்ளிரங்கி, பைய-சாய், போக
லென்று-(இவனைக்கைவிட்டு) போகாதேயென்று (சொல்வனபோல்) வாவி-
ஞாங்கனிலே, ஆழம்பல்-அல்லிமுனைகள், வாய்மலர்ந்தன-முகமலர்ந்தன,
வெய்யவன்-சூரியனது, செழும்-செழிய, காங்களை-(கிரணங்களாகிய)கை
களை, விழைவொழி-அசையோழி, தமது-தம்முடைய, கையினால்-கைக
ளால், உற-பொருந்த, பிடித்தென-பிடித்தனபோல, கமலம்-தாமரைமலர்
கள், குவிந்தன-கூம்பின-எ-று, வாயில்-ஆழம்பல்வாய்மலர்ந்தன, தாமரைக்கு
விந்தனவெனக்கூட்டுக. கருத்து. தமயந்தியைச்சந்தரன்வரில் வருத்து
வானென்று சொன்னதுபோல் ஆழம்பல்களலர்ந்தன சூரியனைப்போகாதோ
ன்று கையாற்பிடித்தல்போலுங்கமலங்கள் குவிந்தன-எ-ம்.

பொருளிலாயினொன்றுருட்டியெப்புவனமும்விளக்கு
மியமின்னவனிறந்ததுமெதிர்ந்தபுன்மலை

பாவமாலிலமுழுவதும்புரப்பவனிறப்ப
விருவெந்தொழிந்தொழிலவேந்துபோன்றுளதே.

இ-ள். பொருளில்-ஒப்பில்லாத, ஆழியொன்று-ஒருசக்கரத்தை, உருட்டி-
செலுத்தி, எப்புவனமும்-எல்லாவுலகங்களையும், விளக்கும்-ஒளிவிக்கி
ன்ற, இரமின்னவன்-சூரியனாகியவரசன், இறந்தது-இறந்தவுளவில், எதி
ர்ந்த-தோன்றிய, புன்மலை-புல்லியமலைக்காலமானது, பாவை-கடலையுடை
ய, மாலிலமுழுவதும்-பெரியவுலகமுழுவதும், புரப்பவன்-காப்பாற்றுகி
ன்றவரசன், இறப்ப-இறத்தலைச்செய்ய, வீரவு-(அத்தருணத்திலே) வியாபி
கின்ற, வெந்தொழில்-கொடியசெய்கையையுடைய, குறுகிலவேந்துபோ
ன்றுளது-சிறியநிலத்தையாளுமாசன்போலிருந்தது-எ-று. கருத்து, சூ
ரியன்சென்றவனவிலே மலைக்காலம்வந்துசம்பவந்தது தனிச்செங்கோல்
வேந்தனிறந்தபின்பு குறுகிலவேந்தன்பெருகிலமானவந்ததுபோலும்-எ-ம்.

காலமென்னுமோர்வணிகன்மேலதன்மவான்கல்லின்
ஞாலநீளிருள்சீப்பவன்லங்கொன்பொன்னாக
வேலுமதுரைத்தெனவொளிர்செக்கர்வானிருண்ட
நிலவர்குமுலுயிர்கடவெழுந்தசெந்நெருப்பே.

இ-ள். காலமென்னுமோர்வணிகன்-காலமாகியவொருவையினானவன்,
மேல்-மேலாக, அகன்ற-பார்த்த, வான்கல்லின்-ஆகாயமாகும்(உரை) கல்
லிலே, ஞாலம்-பூமியினைத்து, நீளிருள்-மிக்கவிரிவை, சீப்பவன்-தெடுப்ப
வனாகும்சூரியனை, லங்கொள்-நற்குணத்தைக்கொண்ட, பொன்னாக-கன
கமாக, வதுமாறு-பொருதுமாறு, உரைத்தென-உரைத்ததுபோல, ஒளிர்-
விளங்குகின்ற, செக்கர்வான்-செவ்வானமானது, இருண்ட-இருளற்ற,
நிலம்-நீலநிறம்பொருந்திய, வார்-நெடிய, குழல்-கூந்தலையுடையதமயந்தி
யினது, உயிர்-ஆவியை, கட்ட-கடுத்திப்போட்டு, எழுந்த-தோன்றிய, செந்
நெருப்பு-செந்தியே(யாம்), எ-று. கருத்து. செவ்வானம்கொளறியதுதமய
ந்தியுயிரைச்சுடவெழுந்த செந்திக்கொப்பாயிருந்தது-எ-ம்.

செய்யவெங்கதிரிந்ததலுமவனுழைச்சிறந்த
மொய்கொள்பெரொளிவனிகைக்குமுட்டுசெந்தழவின்
மெய்யநீரதாய்ப்பாந்தொளிர்செக்கர்வான்மெலிந்த
வைப்பதுண்ணிடைபணங்கினுக்கென்கொலையமையும்.

இ-ள். செய்ய-செய்திறம்பொருந்திய, வெங்கதிர்-சூரியனானவன், இறத்
தலும்-இறந்தவனில், அவனுழை-அவனிடத்தே, சிறந்த-சிறப்பற்றிருந்த
மொய்கொள்-மொய்த்தல்கொண்ட, பெர்-பெரிய, ஒளிவனிகைக்கு-சு
யாதேயிக்கு, முட்டு-முட்டப்பட்ட, செந்தழவின்-செந்தெருப்புப்போல்,
மெய்யநீரதாய்-கொடியகுணத்ததாய், பாந்து-விரிந்து, ஒளிர்-விளங்கு
கின்ற, செக்கர்வானம்-செவ்வானமானது, மெலிந்த-காமநோயானதைத்த,

புயம்-புயத்துக்கிடமாகிய, துண்ணிடை-துண்ணியகிடையையுடைய, அணங்கினுக்கு-தமயந்திக்கு, என்னொலையமையும்-எப்படிப்பட்டதாயிருக்கும்-எ-று. கருத்து. சூரியனிற்கவுடன் அவன்மனைவி சாயாதேவிக்கு மூட்டுநெருப்பைப்போலிருக்குள் செவ்வானமானது தமயந்திக்கெவ்வாறுபுருக்கும்-எ-ம்.

தணத்தலெண்ணிமேய்தளவுறுநேமியம் தலை புணர்த்தவஞ்சிறைப்புல்லுவிடொழியுநெட்டுப்பாற துணர்த்தமெளவல்லென்திரைகங்குன்முன்றோன்றிற் புணர்த்தமெழுப்பாசுழையுக்குலென்படுமே.

இ-ள். தணத்தல்-பிரிவை, என்னி-நிலைத்து, மெய்-உடம்பு, தளவுறு தளர்ச்சியடைகின்ற, நேமியம்பறவை-சுக்கரவாகப்பறவைகள், நெட்டியிற் பால்-பெருமூச்சோடு, புணர்த்த-கூல்த, அம்-அழகிய, சிறை-சிறைகளின் புல்து-தழுவதலைவிட்டு-விடுத்து, ஒழிய-நீங்கவும், வண்டு-வண்டுகளானவை, துணர்த்தமெளத்துகளைச்செய்து, மவ்வல்-முல்லைமலரிலே, உவ-அவ்வாறிக்கவும், நீர்-நெடிய, கங்குன்-முன்-மாலைபுள்ளது, தோன்றின்-உதிர்குமாயின், புணர்த்த-புருத்த, மெய்-விருப்பஞ்செய்கின்ற, முடி-முடிகளோடும், பாசிறை-பசியவாபரணத்தைக்கொண்ட, அக்குல்-அக்குலைபுழுண்டயதமயந்தியானவன், எப்படி-என்னபடுவான்-எ-று. கருத்து. சுகோரங்கன்புணர்ச்சிவிட்டுநீங்கவும், வண்டுகள்சுத்திக்கவும் மாலையொழுகிக்குமாணல் தமயந்திஎன்னபாடுபடாள்-எ-ம்.

அங்கண்வானமுழுவதும்விடுநிபாப்பிடு கங்குல்வாய்பார் தாரகையெழுந்தகைடாட்ட பொங்குவெங்கதிரிநீர்விழுந்தெனத்திசைபார்ப்போர் எங்குநாடுதற்கெடுத்தனோ-எனவியையும்.

இ-ள். கங்குல்வாய்-இரவின்கண், அங்கண்-அழகியவிடத்தைபுடைய, வானமுழுவதும்-அகாயத்தினிடமெங்கும், அவர்-விளங்காநின்ற, ஒளி-ஒளியை, பரப்பி-விநித்துக்கொண்டு, எழுந்தன-தோன்றினவையாகிய, அடர்-பெருமைய, தாரகை-உடுக்களானவை, கட்டுள்-சமுத்தரத்துள், பொங்கு-விளங்காநின்ற, வெங்கதிர்-சூரியனாகிய, மணி-மணியானது, விழுந்தென்-விழுந்ததென்று, திசைபார்ப்போர்-திக்குப்பால்கள், எங்கும்-எவ்விடங்களிலும், நாடுதற்கு-செடுத்தற்பொருட்டு, எடுத்த-வந்திய, அஞ்சுட-ரோன-அழகிப்பதிக்களபோல, இயையும்-பொருத்தம்-எ-று. கருத்து. நட்சத்திரங்களினதோற்றங்களானவை சூரியனாகியமண் கடலில்விழுந்ததென்று திக்குப் பால்களம்மணியைத்தேடெடுத்திப்பங்களைப்போன்றிருந்தனவென்பதாம்.

கருத்தினுடெழுநாமென்னொடுங்கனன்குறைய வருத்தியுற்றவாருடிக்ஞானையிலவ

வருத்துவெங்கதிர்ப்பாடுதெறித்துப்புகுமுதத விருத்தாக்களிற்றிலுத்திறுத்ததையன்றே.

இ-ள். உடுப்பு-தாரகைகளாகியபுள்ளிகள்பொருந்திய, முகந்த-முகத்தையுடைய, இருட்கடாக்களிற்று-இருளாய்மையான, உருத்து-கோபித்து, வெங்கதிர்ப்பாடு-சூரியனாகியபாகளை, எறித்துவிடிகுருத்தினுடெ-நெஞ்சினாள், எழு-வளாகின்ற, தாமமென்-தாமமென்கிற, கொடுங்கனல்-தொடிய திபானது, கனற்ற-சுடாநிற்க, அருத்தி-ஆசையை, உற்றவா-பொருத்தின்வருடைய, லர்-நிறைந்த, உயிர்க்குளகளை-உயிராகியதழையை, அயில்வான்-உன்னும்பொருட்டு, இருசிலத்து-பெரியபூமியினிடத்து, இறுத்தது-தங்கியது-எ-று. கருத்து. இருளாகியமதயானையானது சூரியனாகியபாகளைத்தொன்று தாமிகளதுஉயிராகியதழையுன்னும்பொருட்பிழியில்வந்தது-எ-ம்.

* தோட்டுமென்மலர்ப்பூங்கணை தாரப்படுமெல்லநான் பூட்டுபைங்கழைத்துதெறிவேனிவன்புகழைத் தீட்டுதாரகையெழுந்தோள்கிறந்திடுவணிவான் கூட்டுமையெனச்செறித்ததுகூறிருப்பிழம்பே.

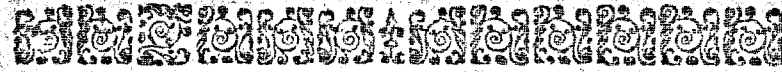
இ-ள். தோட்டு-இதழ்களையுடைய, மெல்-மெல்லிய, மீள்-பூக்களாகிய, பூங்கணை-அழகியஅம்புகளை, தாரப்ப-செலுத்த, மெல்-மெல்லிய, அளிநான் வண்டுகளாகியஎரிநீர்-பூட்டிய, பைங்கழை-புதியகருப்புநிலை, குழைத்து-வளைத்து, எதிர்-எதிர்க்கின்ற, வேனிவான்-மன்மதனது, புகழை-சித்தியை, தீட்டு-எழுதப்பட்ட, தாரகை-உடுக்களாகிய, எழுத்து-எழுத்துக்களினது, ஒளிகிறத்திடு-ஒளியினங்குதற்கு, அணிவான்-அழகியவாகயத்தால், கூட்டு-கூட்டிய, மையென-மைபோல், கூர்-மிகுந்த, இருள்-இருளினது, பிறம்பு-திரட்சியானது, செறித்தது-நெருங்கியது-எ-று. *தொலகாப்பியம், மரபியல், அரு-கு, தோடேமடலேயோலையென்று, வேடேயிதமேபாடையென்று, வீர்க்கைகுலையெனநோர் தனபிறவும், புல்லொடுவருஉமெனச்சொல்லினாபுலவர், இவ்விதியால்தோடுஎன்றது புறக்காமென்னும்புல்லம். கருத்து. இருட்கூட்டமானது மன்மதனது கீர்த்தியையெழுதப்பட்ட நட்சத்திரவெழுத்தொளிகிறப்படைய அகாயத்திறைபட்டியமைபோலிருந்தது-எ-ம்.

பட்டதாரிருட்கங்குல்போதாரப்பார்கிசைக செட்டி வுள்ளன்பொருள்கவாந்கெகிலென்ன விட்டிலங்காநிலையவன்றதுமெல்லீரார் கூட்டியெங்குங்காட்டல்போதாரவனசடர்கள்

இ-ள். பட்ட-உண்டாகிய, கார்-கரிய, இருள்-இருளையுடைய, கங்குல்-இவானது, போதா-வா, பார்-படந்த, திசைகளுட்டின்-எட்டுத்திக்குகளி

லும், உள்ளன-இருக்கின்றனவாகிய, பொருள்-பொருள்களை, தவர்த்து-அபகரித்துக்கொண்டு, விலைபெற்று-நான்போகவில்லையென்று, ஒளி-காந்தியை, விட்டு-விதி, இலங்கு-விளங்குகின்ற, வெய்யவன்-சூரியனுனைவன், தனது-தன்னுடைய, மெல்லியலால்-மெல்லியலினாலே, சுட்டி-குறித்து, எங்கனும்-எவ்விடங்களிலும், காட்டல்போல்-காட்டுதல்போல், கடர்கள்-நிபங்கள், கடர்வன்-விளங்குவன்-எ-று. கருத்து. சூரியனென்றிக்குழுமுள்ள பொருள்களைக் கவர்த்தெகிலென்று இரவீனுக்குத் தன்விவரங்கட்டி, கருட்டுதல்போல் பிரகடிகின்றன நிபங்கள்-எ-ம்.

மாலைப்பாடலம்-முற்றிற்று.

சுவமயம்.

நிலாத்தோற்றுபடலம்.

இப்படலத்தால் அம்மாலைக்குப்பின்வரும் நிலவினது

தோற்றஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

கவிநிலைத்துறை.

வெவ்வராலினிண்டொடர்மந்தரம்சினித்துக்

கலவையிக்குழக்கடவுள்சுடந்திடுங்காலைப்

பவ்வெண்டிரையுயிர்த்தசெம்பதுமவாண்முடிம்போ

றெய்வெண்டிரைப்பயிம்பெழுந்ததுதிங்கள்.

இ-ள். கடவுள், தேவர்கள்; வெவ், வெவ்வித; அரவினே, வாகுகியென்னும்பாம்பை; சின், ஆகாயமுதடை; தொடர், அளவிய; மந்தரம், மந்தரமலையின்கண்; சிவித்து, சுயமுதக்கட்டி; கலவை, ஒலையானது; பிக்குழ, அதிகரிக்க; சுடைந்திடுங்காலை, மத்திக்குங்காலத்து; வெண்டிரை, வெள்ளிய அலைகளையுடைய; பவ்வம், பாற்கடனானது; உயிர்த்த, ஈன்ற; செம்பதுமம், செந்தாமரையிலிருக்கிற இலக்குமியினது; வாள், காந்திபொருந்திய; முகம் போல், முகத்தைப்போல; தெய்வம், தெய்வத்தன்மையுள்ள; ஒள்கதிர், ஒளி தங்கியகிரணங்களை; வரப்பி, விரித்து; திங்கள், நிலவானது; மீது, ஆதாயத்தின்கண்; எழுந்தது, உதித்தது; எ-று. கருத்து. நிருப்பாற்கடல்கடையும் போது அகிழ்ந்திருந்திருமுகத்தையுடைய சந்திரனுதயமாவிறறு-எ-ம்.

செறிந்தவாழ்கடற்செல்வனுமவனுழ்ச்சிறந்தாள்
குறைந்தவாழ்கடற்செல்வனுமவனுழ்ச்சிறந்தாள்
நிறைந்ததெனடிசைநீருடைந்தாடலினிகளை
செறிந்தமென்மலப்பந்தெனவெழுந்ததுதிங்கள்.

இ-ள். செறிந்த, மிகுந்த; அழ், அழிந்த; கடற்செல்வனும், சமுத்திராசனும் அவனுமை, அவனிடத்து; சிறந்த, சிறப்பையடைந்து; அங்கு, அச்சமுதந்தின்கண்; உறைந்த, தங்கிய; ஆர், நிறைந்த; உயிர், உயிர் போன்ற; துணைவியப் பலரும், மனைவியரானவரும்; உள்ளவந்து, மனையிழந்து; நிறைந்த, நிறைவையடைந்த; தெனடிசை, தென்த அலைகளையுடைய; நீர், நீரில், குடைந்தது, குளிர்த்தது; ஆடலின், விளையாடற்கண்; இகை, பகைத்து; எறிந்த, விசிய; மென், மெல்லிய; மலப்பந்தென, பூச்செண்டுபோல; திங்கள், நிலவானது; எழுந்தது, தோன்றிற்று; எ-று. இதனியென்பதைவலிந்தெனினுமொக்கும். கருத்து. சமுத்திராசனும்வன்மனைவியரும்நீரோடும்போது அவர்கள் பகைத்தெறிந்த செண்ணிடப்போலுமெழுந்ததுசந்தரன், எ-ம்.

கதிர்செய்தித்திலந்தங்குதெனடிசைக்கரத்தெறியு
முதிர்வனிக்மடல்முதலினமுனைத்தொளிர்திங்கள்
விதியின்மலையார் துணைவியைவிங்கிருட்டிலைவன்
வதுவையாற்றுவாவைத்தொற்றுகடமெனவயங்கும்.

இ-ள். கதிர்செய்த, கிரணத்தைச்செய்கின்ற; தித்திலம், முத்திக்களை, கறங்கு, குறுதுகுகின்ற, தெனடிசை, தென்த அலைகளாகிய; கரத்து, கைகளால்; னறியும், விசுகின்ற; முதிர், முதிர்ந்தபனிக்கடல், குளிர்ச்சியையுடையகடலின் து; முகட்டினில், உச்சியில்; முனைத்து, தோன்றி; ஒளிர், விளங்குகின்ற; சிங்கள், நிலவானது; விதியின், விதியினால்; மலையாம், மலைக்காலமாகிய; துணைவியை, மனைவியை; விங்கு, மிகுந்த; இருள், இருளாகிய; தலைவன், நாயகன்; வதுவையாற்றுவான், மனைஞ்செய்யும்பொருட்டு; வைத்த, வைக்கப்பெற்ற; பொற்குடமென, பொன்னையருடத்தைப்போல்; வயங்கும், விளங்கும்; எ-று, கருத்து. சந்தரனுதயமானது இருளாகியநாயகன்மலைக்காலமாகிய மனைவியைக்கலியாணஞ்செய்யும்பொருட்டுவைத்தகுடம்போலுமிருந்தது; எ-ம்.

தொள்ளுதெனடிசைக்கருங்கடலெழுந்தவெண்டிங்கள்
புள்ளவாங்களைமதனைப்பும்புனவட்ட
வள்ளிதழ்க்கருங்குலனைபோய்திரவெனுமடந்தை
வெள்ளிவெண்குடமேந்திவளாமெனவிளங்கும்.

இ-ள். தொள்ளு, தொழிக்கின்ற; தெனடிசை, தென்த அலைகளையுடைய; கருங்கடல், கரியகடற்கண்; எழுந்த, தோன்றிய; வெண்டிங்கள், வெள்ளியசந்தரனாவன்; புள், வண்டிகளானவை; அவம், விரும்புகின்ற, கண், மலர்க்கணைகளையுடைய; மதனை, மனம்தனுக்கு; பும்புனல், அழகியநீரினுசே; ஆ

பட்டாபுரிஷேகததேசமய: இரவெனும்புடக்கை, இரவாகியமங்கலையானவன்; வள்ளிதற்குரியதி தம்மகையுடைய; கருங்குவளைநீர்லோற்பபப்புவை; பொதுமேலேகுட்ட; வெள்ளி, வெள்ளியினையிய; வேண்டும், வெள்ளியகுட்டத்தை; ஏந்தினனாமென, ஏந்தினனென்றுசொல்லப்பட்டபயாது; கன்னகும், கன்னத்தோலெனாவகும்;-அ. * இலக்கணத்திரட்டு, பொதுவியற்படலம்கடிகு, அவற்றுள்ளிமைப்பணையாரும், இவ்விதியாகருந்தொள்ளலையென்றறி. இலக்கணக்கோத்திலுமிதுவே. கருத்து. சந்தரனுதயமானது இரவெனும்பெண்ணுள்ள மனம் தனுக்கபிஷேகமசெய்ய நீலோற்பபப்பகுட்டி வெள்ளிக்குட்குத்தியேந்தினபொலும்விளங்கும்;-எ-ம். ௪

புலவர் நவீனஞ்சுவலெளிபொருதிகைமுதலி-
னிலவுகொப்பனித் துயரியதிகில்லெண்மதியு-
மங்கிருகைமன்பயிலாரிருட்கடலி-
லுலகமாழ்தலுமெழுந்தபுழ்தலென்வொளிநம்.

இ-ள். புலங்காறுபுலான்றதாறு என்ற, வெம்-வெவ்விய, சுறவு-சுறும்
 ன்களை, எறி-எறியும், பொரு-கரையின்மேர் துகன்ற, தினா-அலைக்காயு
 டையகடலின் து, முகட்டில்-உச்சியில், நிலவு-சுந்திரிகையை, கொப்பளித்
 து-உமிழ்து, உயரிய-எழுந்த, திரகால்-ஒப்பில்லாத, வெண்மகியம்-வெள்
 வியசக்தா ள்லாத, அலகில்-கணக்கில்லாத, தாரகை-உடுக்களாகிய, மண்-மீ
 ன்களான னையில-சுஞ்சுரிகவன்ற, ஆரிருள்-இருந்த, தவள் தகர்மகிய, க
 டலில்-சமுத்திரத்தில், உலகமாழ்சலும்-உலகமுழுதிப்போதலும், எழுந்த-
 அதிலிருந்தமேலேழுந்த, புழ்புதமென-குழிபிழையிப்போல, லன்றும்-விள
 வ்கும்-எ-து. தொல்காப்பியம், மாபியல், அ-அ-ரு, நிலந்தீர்வளி விதம்
 போடைந்து, கலந்தமடக்கமுல்கமாதல், விருகணையம்பா சிப்பனெறிவ
 ழாமைத், திரிபிச்சொல்லொடுதழாஅல்வேண்டி, இவ்விதியால்-உலகமைத்
 புழமுடைத்து, கருத்து, சமுத்தரத்திடத்தாழித்தசுத்தா ள்லாத
 டலிலேழுந்த நீர்க்குமிதியைவிக்கும்-எ-ம்.

தினாதினங்கடலில்வயிறுநோத்திற்றெயன்முடங்க
 னினைசெழும்புதீர்க்காங்குளாமைப்பரநீல
 விரவுசுந்தர்புன்மாய்பாத்திரினையுள்வெள்ளி
 யருனலெங்கதீர்க்கடரினையொன்புறவகிந்தான்.

[illegible]

பெண்ணாள், உண்மையானதில், எவ்வளவு நேரம், மிகுந்தும், சிவப்பாகிய, பெண்கள்-சூரியனாகிய, சுடரினோ-திபர், உள்மற-தூளிக்கு, அளித்தான்- அளித்தான்-அ. ந. சுருந்த சமுத்திராவின்றசுந்திரானுவன் கிரண்மகரங்காள் மாலேந்தாலம்கியபெண் வந்திரத்தைத்தடவதுப்பெண்ணெடுசிசூரியனாகியவர்களை அளித்தான் என்பதாம்.

சுதந்திரப்பெயர்ந்ததே என்ற மென்ருமுதநான் முனையிற்
 திரைவண்டிபோய்முதலும் முயிரினிந்திரை
 விசைவன்வாசித்திருக்கடன் முகட்டெழுந்தனைனென்று
 வறையவந்தது தாகஞ்சொல்லிற் நேர்நியகன்றே

இங், குறாவெல்-கலைநியம்பிய — வெண்மதி-வெள்ளியசந்திர னுனங்
 ன் — தோன்ற-உதயமாக — மெல்-மெல்லிய — குழுதம்-அல்லிகுறையை —
 ளாள்-புதிய — முகையில்-தரும்புகளில் — சிறகாதிநகுதகோபுடைய — வன்
 வெண்டென் — பாண்-இசைகளை — முரல்-ஒலிசெய்தல் — தும் — உம்மு
 னைய — உயிரினில்-உயிரைகாட்டி தும் — சிறந்த — சிறந்திருக்கின்ற — இ
 னாவன்-நாயகனவன் — லார்-நெடிய, திணை — அலைகளையுடைய — கடல்-க
 டலேனது — முகட்டு-உச்சியில் — தாழ்ந்தனென்கு — புறப்பட்டானென்
 று — அனறபலங்க-ரொல்லவந்த — தூதர்கள்-தூதர்களுடைய — சொல்ல-
 சொல்லிப்போல் — தோன்றியது-தோன்றியது — ளு-வு, கருந்து-சந்திர
 னுதயமாக-அல்லமலரில்வண்டுகளோள்செய்தலுங்குளாயகன் புறப்பட்
 டானென்றுசொல்லவந்ததூதர்சொல்லிப்போலுமிருந்தது என்பதாம். (1)

தேயப்பனிகடவந்திரியினி துயிர்த்தயெண்டிவக
டண்புனி மடத்தாம்பண் மெல்லிதழ்த்துகிறைவந்
தொன்சாந்தினெகிழ்த தலுநாணமிதூரக்
கந்தனைத்தெனக் குயிர்தனதம்கடழ்கமலம்

இங். செ. இ. தள்ளிய - பனி - குளிர் - சிற்பாருத்திய - தீரை - அலைத்
காயுடைய; கடல் - கடலாந்து - இனிது - இனிதான - உயிர்த்த - சீன்ற -
வேண்டிங்கள் - வெள்ளிபசுந்திரன் - தன் - தன்னிய - புல்ல - நீராயடை
ய - தடத்து - தடாகத்தினிள்ள - ஆம்பல் - அல்லியினுடைய - மெல் - மெல்
மய - இதழ் - இதழ்களாய் - அகல் - ஆடையை - குள் - குள்ளிய - காத்தி
னல் - கிரணமாகப் பண்பினால் - சைபரதன் - தடவி - செறித்ததும் - அயிழ்
ந்தவளவிலே - காடி - வாரினை - கழித்ததற்கு - மலம் - தாமிரம் - நா
ணம் - அச்செய்கையைக்கண்டு - காப்பாற்றலாம் - மீதூர் - அதுகரிக்கை - த
ண்புனத்தென - கண்வரைபூழ் - கமகாண்டனபோல் - குளித்தன - முகிழ்த
தன் - எ - று கருத்து - அடல்வறகந்திரனாவன - கிரணக்கரங்களால் அலை
களிநதாசியவஸ்திரங்கள் பணித்தவளவிலே - தாமரைகளவெட்டிக் - கண்
வாழாடிக்கொண்டனபோலும் - குளித்தன என்பதாம்.

இன், செருவின்—பேரின்கண்—மாண்டவர்—இறந்தவர்—அரம்பைவர்—
அரம்பையன்—சேருவர்—அடைஞவர்—அன்றே—ஆறாம்புலம்—பொருந்
ல்—ஒப்பினார்—த—வெண்மதி—வெள்ளியுசந்திரனாவன்—செழி—பெருநி
ன்ற—மதிர்—காணமாகிய—வாளினால்—கத்தியினால்—பெய்த—வெட்ட
ப்பட்ட—இருநாம்—அந்தகாரமும்—இன்—இவிய—அரில்—அகந்தைய
காது—பொழுப்புடை—சொழுமியதுமத்தினது—உருவெறிந்து—வெ
டுத்த—வழிச்சேர்—அழகுபொருந்திய—அரம்பைவர்—பெயர்—கண்ட

யருடைய—கரும்கரிய—குழந்தை—மயிர்மூடிய—சென்ற—போய்,
அடைந்த—சோந்தை—எ—அ—கருத்து போசனபாண்டவாரம்பயனைச்
சோருவர் அனையால், சந்திரசிரவாவாள் கொட்டப்பட்டிருந்தனும் அ
நிற் புலவழிவெடுத்தார்ப்பயின், கூற்றில் அடைந்தன என்ப
தாம்

எனிகொள்வண்டிமயம்பல்சோந்திசைப்பயில்காட்சி
போனிரும்வெண்மசிறத்ததுமுடைந்தகாரிருள்போ
பனியின்மெல்லுருவெடுத்தவனருந்துணையியர்பா
வெளிமையின்னுரைபிரங்கிவிழ்திசைப்பனியையும

இ—எ கனிகொள்—மகிழ்ச்சியைக்கொண்ட—வண்டி—மயம்பல்—வண்டிக்கட்ட
ங்கள்—அம்பல்சோந்து—அல்லிமலர்களைப்பெடுத்த—இசைப்பயில்—இராகத்
தைப்பாடுகின்ற—காட்சி—தோற்றமானது—தூள்முட்டிளங்காதினா—மே
ண்மதி—வெள்ளியசந்திரனாவன்—தூரத்திலும்—அந்தியவளவிலே—உ
டைந்த—கிதைத்த—காரிருள்—கரியவிருளானது—போய்—(சன்னுருவ) நீந்
தி—அனியின்—வண்டிகளுடைய—மெல்லுருவெடுத்தி—மெல்லியவுருவாய்
கொண்டு—அவன்—அச்சந்திரனுடைய—அரும்—அருமையாகிய—தூண்
விபரால்—மனைவியரிடத்து—எளிமை—எளிமையாய்—இன்னுரை—இனி
யுரைக்கை—இரங்கி—புலம்பி—விழந்து—அடிபணிந்து—இசைப்பனவி
யையும்—கொல்வனவற்றையெதற்கும்—எ—அ—கருத்து அல்லிமலர்களின்வ
ண்டிகள்கோந்திசைப்பாடுகாட்சியாக—அசந்திரனா—அந்தியவளவில்கிதைத்
பட—நிந்து—காரணவை வண்டுருந்தகனிகொண்டு—அச்சந்திரன்மனைவியரிட
த்திரங்கிச்சொல்வனபோலுமிருந்தது என்பதாம்

முன்னரைச்செழுமுளரியமுருகுதொப்புளிக்ரு
மள்ளலங்கயத்தாம்பலுமுறவெனவந்தேந்
களாளுமலர்முகிழ்த்தவக் கடிமலங்கமலப்
பிள்ளைவண்டிவக்க அநேகப்பெரிதளித்ததனல்

இ—எ கள்ளலாம்—தேவொழுக்கின்ற—மலர்—அல்லிப்புலவானது—முடி
ழ்த்த—குவிந்த—அக்கடிமலர்க்கமலம்—அப்படிப்பட்டவர்களைப்புள்ளதாம
ரைமலரினது—பிள்ளைவண்டி—இக்கு—பிள்ளையாகியவண்டுக்கு—அ—அ—சச
க்கின்ற—தேன்—தேனை—பெரிது—மிகவும்—அளித்ததனல்—கொடுத்த
தனல்—அவ்வல்—சேற்றையுடைய—அம்—அடிகய—தயத்து—குனத்திது
ள்ள—முன—முட்டிக்கடியுடைய—அரை—தாள்பொருந்திய—மெழு—செழிய
முளரியம்—த—பபுவும்—முருகு—தேனை—கொப்புளிக்கும்—உயிர்கி
ன்ற—அம்பலும்—அல்லிபூவும்—உறவென—தம்முறவுடைபனவென—அ
(நாம்)—அறிந்தேம்—அறிந்துகண்டோம்—எ—அ—கருத்து அல்லிமலர்
களாவனவ தாமரைகளிலுள்ள—வண்டிகளுக்குத் தேன்கொடுத்ததனல்
இரண்டுமுறவென்—சசி—தோய்—என்பதாம்

கங்குலையியகசிரிந்துகருங்கடமெளயதி
நிகுகொள்கட்டத்தேற்றினுற்றேற்றனுள்ளிந்
பொய்ருவெண்ணிரா தெளிர்தகன்னிசெனப்பொலிந்த
பங்கமென்னிடருகிழல்படியினிற்படிந்த

இ—எ கங்குல்—இரவில்—எய்திய—அடைந்த—கார்—கரிய—இருள்—இ
ருளாகிய—கருங்கடல்—கரியகடல்களானது—தெளிய—சுலக்கந்திர—நி
குகொள்கட்டத்தேற்றினும்—கட்ட—கார்த்தியையுடைய—தேற்றினுள்—தேற்
றும்வித்தினுலே—தேற்றினும்—உரைத்தது—தெளியித்தவளவின்—சிறந்து—
சிறப்புப்பெற்றது—பொய்ரு—விளங்குகின்ற—வெண்ணிரா—வெள்ளியசந்
திரிகைகள்—தெளிர்த—தெளிரவையடைந்த—நன்னிரை—நல்லிர்போல,
பொலிந்த—பொலியையடைந்தன—நீள்—நெடிய—முருகிழல்—மரங்களைடை
யிழல்களானவை—படியினில்—பூமியின்மேல்—பங்கமென்ன—சேறுபொ
ல்—படிந்த—படிந்த—எ—அ—கருத்து இரட்டானதுதெளியச்சந்திர
னொன்றேற்றமுடிகிதிருவெனத்தூக்க தெளிர்த்தவளவின்—அவ்வ
ரணங்களை நீர்போலிருந்தன—சருக்கவினிழல்களானவை—சேற்றைப்பொ
லிருந்தன என்பதாம்

அல்லிசம்பெனாமானமெல்லுபெனத்தோன்றித்
திதழும்வெண்மசுபுமிழந்ரு செழுங்கித்தம்பான்
முதைகெழிந்துரைப்பிறந்தியுமலையம்புறங்
னுள்புவிற்றிளங்குன்றெனச் சகோரன் அன்னும்

இ—எ அதன்—அகன்ற—சிகம்பெனும்—அகரயமென்கிற—அவின்—பகலி
னது—மெல்—மெல்லிய—மடிபென—மடிபொரை—தோன்றி—உன்
பாகி—திதழும்—விளங்குகின்ற—வெண்மசி—வெள்ளியசந்திரன்—உயிழ
ந்ரு—சொளிகின்ற—செழும்கெழிய—சந்திர—சிரவாகிய—நிம்—மதுரப்பொ
ருந்திய—பரல்—பாலை—முதை—அரும்புகள்—நெடுமுத்துவிளிந்து—தேன்—
தேனை—பலிற்றிய—தளித்த—முல்லை—முல்லைக்கொடியுடைய—அம்—
அழகிய—புறவின்—முல்லைநிலத்தின்கண்—சகோரம்—சகோரப்பறவையான
து—உன்—அள்ளுகின்ற—புனிற்றிளம்—மிஞ்சு—விளமையுடைய—உ
ன்றென—கன்—அபோல்—நின்று—நினைபெற்று—உன்னும்—குழக்கும—அ—
கருத்து ஆகாயமென்னும் பகலினதுபடியாகத்தோன்றுஞ் சந்திரனது சி
ரணமாகிய பாலைமுல்லைநிலத்தின்கண்ணைப்பேற்ற சகோரங்களுண்ணும்
என்பதாம்

நன்கணம்சசாளத்தது நலகநிலக்கொழந்த
யனபிளிகுவாவாற்ற சகோரங்களுந்தன்
மின்செய்வெள்ளியெண் அம்பியுள்ளிக்குதாலச்சிற்
பொனசெய்கமயிர் குறட்டினவாககுதல்போதும்

மனை நன்னீர் தொட்டகர்த்தா வெண்ணீர் தொழுவாயென்றான் என்பதாம்.

அல்லினிருண்மக்கட்குளற்றி யளியன்முலைமேலழலுற்றிக் கொல்லுகொடியவெண்ணிக்காள் கொழிக்குகினை துகள்கிரிது புல்லும்பொழுதிலொழியாது புனக்கான்நிந்துகாந்தமெனும் கல்லுமுருகுமெனிலுலகி வெவையாங்கனாயாதார்

இ-ள். அல்லின்-இரவின் கண்-இருள்-இருளாகிய-மா-பெரிய-கடல்-கடலினா-சுலற்றி-சுலறச்செயது-அளியன்-எளியவளாகியவெண்ணுடைய-முலைமேல்-ததைதின் கண்-அழலுற்றி-அக்கினியைச்சொரிந்து-கொல்லும்-கொல்லாநின்ற-கொடிய-கொடுமைபொருந்திய-வெண்ணிக்காள்-வெண்ணிபசர்திரே-கொழிக்கும்-கொப்புளிக்கின்ற-நினை துகள்கிரி-உன்னுடையகிரணங்கள்-கிரிது-கொஞ்சம்-புல்லும்பொழுதில்-பொருந்தும்பொழுதில்-ஒழியாது-ஒழியாமல்-இந்துகாந்தமெனும்புல்லும்-சந்திரகாந்தமென்னுங்கல்லும்-புனக்கான்-நீரைக்கக்கி-உருகுமெனில்-கனாயுமேயானால்-உலகில்-உலகத்தில்-ஆவிகனாயாதார்-மென்மையாகிய-உயிர்கனாயாதவர்-எவர்-யாவர்-எ-று. கருத்து. சந்திரனே உன் கிரணங்களால் சுல்லுமுருகுமானால் உலகத்தில் யார்தாமுருகாதவர் என்றான் என்பதாம்.

பணர்தாமரவுண்டிமீழ்மதியே யமிழ்ந்தோடுநிலதேவ கணர்தாமரவெருவும்விடத்தேமெ வந்ததனானேதோவன்புய மணர்தாருள்ளங்குளிப்பேறத் தன்குணைக்கிரகன்வழங்குவதும் தணர்தாருள்ளங்குவிவதும்பத் தழல்போலுருக்குந்தன்மையுமே.

இ-ள். தாழ்-வளைந்த-பணம்-பா-ததைபுடைய-அரவு-சர்ப்பமானது-உண்டு விழுங்கி-உமிழ்மதியே-உமிழ்கின்றசந்திரனே-கணவர்புயம்-தலைவருடையபுயத்தை-மணர்தார்-சேந்தவர்களாது-உள்ளம்-மனமாதது-குளிப்பேற-குளிர்ச்சியையடைய-தன்னைக்கிரகன்-குளிர்ச்சியாரிடுகின்றகிரணங்களை-வழங்குவதும்-கொடுப்பதும்-தணர்தார்பிரிந்தவர்களுடைய-உள்ளம்-மனமானது-மிகவெளும்ப-மிகவும்வாயி-தழல்போல்-அக்கினியைப்போல்-உருக்கும்-உருக்குகின்ற-தன்மையும்குணமும்-அமிழ்த்தோடும்-அமிர்த்ததுடனையும்-பலதேவகனம்-பலவாகியதேவகட்டடங்கள்-வெருவும்-பயப்படுகின்ற-விடத்தோடு-நருகடனும்-வந்ததனானே-வந்ததனானே-எ-று. கருத்து. அரவுண்டுகெட்கிய சந்திரனே மணர்தார்க்குத் தனக்கிரகனும் தணர்தார்க்கு வெண்கிரகனும் வழங்குவது அமிர்த்ததுடனும் விஷத்துடனும் பிறந்தகுணமோ என்றான் என்பதாம்.

வடவாலைத்திணுடன் பிறந்தாய் வளர்பூங்கலையொன்றையெய்தியபின் படர்வார்கடையோனழல்பாப்பு துதற்கனோடுபயின்றிருந்தாய்

சுடர்கால்கலைகணிகைர் துமுமுதிராயங்கலைத்தொடராவின் கிடவாயுறைந்தாய்மதியேநீ * வெம்மைகாலவதிரிதேயோ

இ-ள். மதியே-சந்திரனே-வடவாலைத்திணுடன்-வடவாழுகாக்கினியுடனே-பிறந்தாய்-உதித்தாய்-வளர்-வளர்கின்ற-பூ-அழகிய-தலைபொன்று-கலையொன்றினே-எய்தியபின்-அடைந்தபின்பு-படர்-படர்கின்ற-வார்-நெடிய-சடையோன்-சடைபயிரையுடையபாமசிலனது-அழல்-அக்கினியை-பாப்பும்-விரிக்கின்ற-துதற்கனோடு-நெற்றிக்கண்ணுடனே-பயின்றிருந்தாய்-பழக்கிக்காண்டிருந்தாய்-சுடர்-இரணங்களை-கால்-உமிழ்கின்ற-கலைகணிகைர்-பதினாறுகலையுரிசிறைந்து-முமுதியாய்க்கலை-பூணடந்திரனான்பொழுது-தொடர்-தொடருகின்ற-அரவின்-பாம்பினுடைய-விடவாய்-விடமுள்ளவாயிலே-உறைந்தபாம்பு-தங்கிய(அகையால்)-நீ-நீ-வெம்மைகாலவது-வெப்பத்தைத்தருவது-அரிதேயோ-அரிதானோ-எ-று. தொல்காப்பியம்-பெயரிடல்-கரு-ரு-ரீயென்களில் பொருமைக்குறித்தே கருத்து. சந்திரனேவடவாழுகாக்கினியுடன் பிறந்தாய் ஒருகலைபெற்ற பின்பாமசிலன் நெற்றிக்கண்ணோடு பழகியிருந்தாய் பாம்பின்வாயிலுறைந்தாய் நீ அக்கினியைக்கக்குதலரிதோ என்றான் என்பதாம்.

தொய்யின்முலைகள் பசப்புரத் துணைவர்ப்பிரிந்துதுயிறுந்த நைம்யன்மடலாருபிகளாவான் கூற்றம்போல்வருமதியே பையமியையுன்னுடற்களங்கு மழலுங்கொடியவிடமன்றே வெய்யப்பருவாய்க்குப்பார்தன் விழங்கியாற்ற துமிழ்த்துலே

இ-ள். துணைவர்ப்பிரிந்து-கணவரைப்பிரிதலினாலே-தொய்யின்-சந்தனக்கோலத்தை யெழுதப்பேற்ற-முலைகள்-தனங்கொன்னவை-பசப்புர-வேறுபட்டரித்தையுடைய-துயிறுந்த-நித்திரையையொழிந்த, மையால்-மயக்கத்தையுடைய-மடலார்-மங்கையாது-உயிர்-அவியை, கவர்வான்-கொள்ளையிடும்பொருட்டு-கூற்றம்போல்-கூற்றுவிளைப்போல்-வருமதியே-வருகின்றசந்திரனே-ஐயமில்-(அறற்குச்) சந்தேகமில்லை-உன்-உன்னுடைய-உடற்களங்கும்-உடலிலுள்ள நறையானது-அழலும்-சுடாநின்ற-கொடிய-கொடுமைபொருந்திய-விடமன்றே-நஞ்சுமன்றே-வெப்ப-வெவ்வி-பருவாய்-பின்பாடியவாயையுடைய-கரும்பார்தன்-ராசுவென்னும்பாம்பானது-விழுங்கி-உண்டு-அற்றது-துங்கமட்டாமல்-உமிழ்த்தது-கங்கியது-எ-று. கருத்து. மாதருயின சிவனும்பொருட்டு யமன்போல்வந்த சந்திரனே உன்னுடற்களங்கு கொடியவிடமென்றல்லவா கரும்பாம்பு விழுங்கி யுமிழ்த்தது என்றான் என்பதாம்.

சுடர்கான்றெழுந்தவெண்மங்கா னென்னேகமதியாரமுதத் துடனீபிறந்தபாற்கடலி றன்மையுணராயானுது மடலார்கமல்பொருட்டுறையும் புத்தேன்காணுமறைக்கொழுந்தின் படர்வார்கடையில்கீற்றிருக்கும் பாண்மையெனுமறிந்திலேயே

இ-ன், ஸடிக் திசையோ—கான்று—விநிக்கொண்டு, எழுந்த—உதித்த, வெண்டங்காள்—வெள்ளியசந்திரனை—கடுதி—கடுகென்றாய்—என்னே—(இது) பாதகவிருந்தது—ஆர்—நினைந்த—அழுதது—அன்—அமிர்தத்தினிடனே—நீபிறந்த—நீபிறக்கப்பெற்ற—பாற்கடலின்—பாற்கடலினுடைய—தன்மை—குணத்தை—உரைப்பானுலும்—அறியப்பென்னினும்—படவார்—இதழ்கணினறந்த—கமலப்பொருட்டு—தாமசாமலர்க்கொட்டையில்—உன்றாய்—தங்குவின்ற—புத்தேன்—பிரமன்—காண—காணக்கடாத—மறைக்கொழுந்தின்—வேதத்துச்சியிலிருக்கும்—பரமசிவனுடைய—படர்—படர்க்கை—வார்—பெடிய—சடையில்—சடப்படி—த்தின்—வீற்றிருக்கும்—வீதுடனே—விரூக்கின்ற—பான்மையேனும்—தன்மையையானுலும்—அறிந்தலை—அறிந்தாபில்லை—எ-று, உருத்து. சந்திரனே என்குகெழும் தேவாயிரத்ததோடு இருப்பாற்கடலிற்பிறக்க தன்மைபையறிந்தலை—ஆனாலும் சிவனது திருமுடியில் வீற்றிருக்குந்தன்மையு மறிந்தலையே என்று என்பதாம். இ

திருவுமணியுயிருதிநிபுத் தண்ணங்கமலமலர் ததவிசித்
 திருவுமுழிர் த்தபாற்கடலிற் றெள்ளாழ்முதத் தூடன்பெற்றாப்
 பெருவேண்மதியேழிபுற்றதல் பெம்மாணமெனவெகிசாமிந்நி
 னுருவமங்கலுந்நொன் றும வடுததியேன்மந் துணைநிகரார்

இன் பெருபெரிய—வெண்மதியே—வெள்ளிச் சந்திரனே—தருவும்—பீ
ந்தருவாயும்—மணியும்—சந்தாமணியையும்—இருதிதியும்—சங்கதிதிபது
மதிதியென்னு மிரண்டினையும்—தன்—குள்ளிங்—அம்—அழகிய—கமலம
ல்—தாமரைமலராகிய—தவிசில்—ஆனத்திலிருக்கின்ற—தருவும்—திருமக
னையும்—உயிர்த்த—பெற்ற—பாறகடலில்—பாறகடலினிடத்தே—தோள்
தொள்ளிய—ஆர்—பிறைந்த—அமுதத்தான—அமிர்த்தத்தானே—பிறச்சா
ய்—தோன்றியுய—பீயுறைதல்—நீவாசம்பண்ணுமிடம்—பெம்மான்—பா
மசிவனுடைய—மௌலி—சடைமுடி—சுதிர—உன்னுடைய—கிரணங்கள்—
அமிழ்திலுருவம்—அமிர்த்தத்தினுடையவ—உவம்—(ஆகையால்)—அந்நதன்—ம
ன்மதனுடைய—உறவொன்றும்—சம்பந்தமொன்றையும்—விடுத்தபேல்—
விடப்பெற்றயானால்—உணைநிகர்—உள்ளேநிகராவார்—ஆர்—யர்வர்—எ—அ.
கருத்து. சந்திரனே பீந்தருகொத்தவமணி அருதிதி இயிர்ந திருமான
இவற்றோடு பாறகடலிற்பிறந்தார் நீவாசம்பண்ணுதல் கிவனது திருமுடி
உளதுகிரணங்கள் மிர்த்தத்தினுருவம் மன்மதனுறவொன்று விடுத்தால் உ
ண்ணைநிகர்ப்பவாயர்என்றார் என்பதாம்.

நிங்கட்புலினைபலித்தநியுயிர் செருப்ப * மடரோயியத்திற்
நங்கட்பபுமக்கலன் கோரினதெனும் அந்தாழ்வரே
நாங்குக்கருந்தா நுகட்புடைசூர் தொழுவோர்க்குவிக்கடமெய்தித்
தன்னைத்தலத்தாழ்வரதுபொய் பணிப்பாரியிப்பிரே

இ-ள். மடவிர - ௪ தோழியை - தங்கப்பெயை - சந்திரனாகிய விபா
கந்தாமத்தை - விழுகதி - விழுகளெடுத்து - உயர்வெழுத்து - உயிராகக் - அ

சமீபத்தில்—நிலாமுற்றத்தில்—தங்கப்படிமக்களின்—தங்கத்தினால்வரம்பு
செய்யப்பட்ட கண்ணாடியை—சேரமின்—வைப்புங்கள்—அருளுள்—அக்க
ண்ணாடியினுள்—புகுதும்—திங்கட்புலிறழையும்—தாழாமே—தாமதியா
ம்—அங்கம்—உயர்க்குபொருத்திய—கருத்தாது—இரும்பை—உக—உதிர
புடைக்கும்—அடியாசின்—தொழிலோர்—தொழில்செய்வோராதிபு. கொ
ல்லனை—கூறி—அழைத்து—கூடமெடுத்து—சம்மட்டியெடுத்து—அங்க
த்தலத்தால்—அழகியனப்பினால்—அழைத்தோன்—அடிபங்களைந்து—ப
ணிப்பிர்—சொல்லுவீர்களானால்—ஆன்—என்னுயின—அளிப்பிர்—காப்பவ
ராவீர்—எ—து. * தொக்காப்பியம்—கனகியல்—கூசு—கு—தொழிதானேசெவி
விமக்களே கருத்து. தொழிதானே கருத்து—அதற்குள்ள புலிவந்துபுகும் கொ
ல்லனைகூப்பிட்டுச் சம்மட்டியெடுத்தட்டிக்கச் சொல்லுவர்கள் எனையி
யு

கடரும்வடகைபுலகழலத் தோன்றுதமைத்தினையாழி
யடருமழன்மாமதியுதனை யாற்றுதாற்றிவிடுத்தெனின்
படருமிதழிப்புரிசடைபெய் பாமனமாருநிப்புப்பான்
கொடியவிடமுண்டதுபோல வுண்டாலதனாற்றுகறையுண்டோ

இ-ள், கடரும்பிரகாசியாதின்ற-வடவை-வடவைத்தீயானது- உல-
கு-உலகத்தை-அமுல்-சுட்-தோன்றது-வெளிப்படாமல்-அமைத்த-
(அதைத்)தன்னுடக்கிய-நினை-அலைகையுடைய-ஆழி-கடலானது,
அடரும்-நெருக்கிய-அமுல்-சுடாநின்ற-யா-பெரிய-மதியதனை-சந்தி-
ரனை-ஆற்றது-பொறுக்காமல்-அதவி-அழுது-விடுத்ததெனில்-விட்-
டதானால்-படரும்-படாநின்ற-இ-நயி-கொன்றமாயினையனந்த,
புரி-சுட்டப்பட்ட-சடை-சடாபர-தையுடைய-எம்பாமன்-எம்பு-
டையகடவுள்-அமர்-தேவர்களினது-உயிர்-அலியை-புரப்பான்-கா-
க்கும்பொருட்டு-கொடிய-கொடுமைபொருத்திய-விடம்-விடத்தை-
உண்டதுபோல-புரித்ததுபோல-உண்டால்-(இதனையும்)புரித்தால்-அ-
தனால்-அச்செய்கைபால்-குறைவுண்டோ-குறைபடுதோ-எ-து. ச-
ருத்து, வடவாக்கினியுள்ளகடலும்-தன்னகிய சந்திரனைக்கக்கவிட்டதுப-
ரமகிவன் தேவர்களைக்காக்கும்பொருட்டு விடத்தையுண்டதுபோலச் ச-
ந்திரனையுடாற் குறையுண்டோவென்றான். என்பதாம். யக.

விநித்தகிண்ப்புறங்கடற்சிறந்த விடமேரிசென்டினோர்கடவுண்
மருந்தியுள் தீதரியவிட மீட்டுகுவந்தச்சீதா
பாந்துகண்டித்தையாம் வென்றிவிரைந்தேவர்பல
சொந்தயமுந்தந் நானும் பண்ணுகொல் பேரால்

இ.ன். விரிந்தவிடம்பெய்தது—தினா—தலைகையுடைய—பாற்கடல்—
பாற்கடலிலே—இறந்தோன்றிய—விடமிரண்டி—
தூங்கவுந்—தூப்பற்றை—மகிவனான்—புருத்தின்—ஆயிர்த்தனைப்போல—
தூங்குந்த—தூங்கு—மகிவனான்—தூங்குந்த—மகிவனான்—மீட்டி—மீட்டி—

உலகில்-உலகத்திலே—வந்ததோ—தோன்றியதோ—பாந்து—பாவி—கன
லும்—சுடாதின்ற—மதிக்கலையாம்—சந்திரனதுகலையாயும்—வெள்ளையிடத்
தை—வெண்ணிறத்தையுடையவிடத்தை—தேவர்பால்—தேவர்களேகா,
அருத்தவருந்த—புகிக்கப்புகி—நாணுளும்—நாடோறும்—வளர்வது—வள
ருகின்றது—எவன்சொல்—என்னகாரணமோ—(யாம்) அந்நேயம்—அநிகலே
ம்—எ—தா.கருசுது.சிவனுண்டவிடமிண்டு முலகில்வந்ததோ வெள்ளையி
டத்தைத்தேவர்களருந்தவருந்த வளர்வதெவன்சொல்லோவென்றான் என்ப
தாம்.

நினைத்தன்கடாஸங்கோவையென நிலவுகாலும்வெண்ணைகையிர்
வினைத்தன்கலவைச்செழுஞ்சேறென்றழலையிறைத்துமெய்ப்பெறுப்பித்
திருத்தமலர்ப்பூஞ்சேக்கையென வில்வேள்பிரிந்தாருவிரசெருக்கு
மரத்தந்தேயந்தவாளியுணைகிடத்தலென்மேலென்பேயோ

இ-ள். நினை-வரிசையான—தன்—தண்ணிய—தரளங்கோவையென
முத்து—கோவையைப்போல்—நிலவு—ஒளியை—காலும்—தருகின்ற—வெ
ள்—வெள்ளிய—நகையிர்—பந்தலையுடையமங்கையே, வினை—வாசனைபொ
ருத்தியம்—தன்—தண்ணிய—செழும—செழிய—கலவைச்சேறென்று—கடப்
பெருந்தகஞ்சேந்தசந்தனக்குழம்பென்று—அழலையிறைத்து—நிலையிடு
மெய்—தேகத்தை—வெறுப்பி—சட்டு—திருத்தும்—காம்புகளையப்பெற்ற—
மண்—மலரினாற்செய்யப்பட்ட—பூ—அழகிய—சேக்கையென—மெத்தை
பென்று—வில்வேள்—மன்மதனைவன்—பிரிந்தார்—பிரிந்தவர்களுடைய—
உயிர்—ஆய்வை—செருக்கும்—பேருக்குகின்ற—அரத்தந்தோயந்த—உதிரத்
தோயந்த—வாளியனை—பாஸமெதுதையின்மேல்—கிடத்தல்—படுக்கவை
த்தல்—என்மேல்—என்னிடத்து—அன்பேயோ—அன்புதானே—எ—அ. கரு
த்து. முத்துவரிசையெத்த பந்தலையுடையபெண்களே கலவைச் சாந்
தென்று கலையிறைத்துடலைச்சுட்டு மலர்ச்சயன்மென்று மன்மத பா
ணத்திலெண்ணைவார்த்தல் அன்புதானே வென்றான் என்பதாம்.

பணந்தாமல்குறப்பைந்தொடியிப்பதுமத்திறைக்கும்வானவர்க்கு
கணஞ்சேருலகின்மன்பதைக்கும்மாலங்கணித்தகவலைவல்லோர்
மணந்தார்மககோரிமைப்பொழுதுமாறுக்காதன்மகிழ்நாயுங்
தணந்தார்க்குழியாகுமெனச்சாற்றுகிருத்தகையென்னே

இ-ள். புணம்—பாம்பின்படம்—தாழ்வணங்குகிற்ற—அல்ல—அல்லு
லையுடைய—பைந்தொடியிர்—பசிப்பொன்றாற்செழுத்தலையுடைய—யுணிக்
தமங்கையே—புதுபுதுதிறக்கும்—காமமாலகிழ்—கிண்த பிரமனுக்கு
ம்—வானவர்க்கு—தேவர்களுக்கும்—உலகின்—மலர்வலகில்—சுணம்—க
ட்டமா—சேர்—சேர்ப்பெற்ற—மன்புதைக்கும்—மல்கிநர்க்கும்—கால்
வாழ்காண—கணித்தலிச்சுபித்த—கலையல்லோர்—பொதிடதால்வல்லோர்
மாறுக்காதல்—நிகராதவிருப்பலா—மகிழ்நாயும்—தலைவர்புயங்களை—ம
ணந்தார்க்கு—கூழுவனாசுருக்கு—திரிமைப்பொழுது—ஒருமாததொடியாய்

சுருதிசோபாஸம்பனப்பட்டு—(அப்புயங்கலோப்)பிரிந்தவர்க்கு—ஊழிய
குமென—ஊழிக்காலமாகுமென்று—சாற்றுகிருத்தகையென்ன—சொல்
லாமலிருத்தமுறையென்னகாரணம்—எ—அ. கருத்து. பெண்களே பிரமனு
க்கும் தேவர்களுக்கும் மக்களுக்குக் காலத்தைக்குறித்த கலையல்லோர்
மணந்தார்க்குமைப்பொழுதானது தணந்தார்க் கூழிக்கலமாகுமென்று
சொல்லுகிருத்ததென்ன என்றான் என்பதாம்.

குதலைமொழியிர்மெய்வெறுப்பிங் கொடுத்தியற்றவேண்டுதேற
பொதியவனாயினவஞ்சார்தம் பூசியுமேம்புணைத்தழை
கவலிபிளம்பூங்குருத்ததனால் விசியிசிக்கனற்றுவதென
மதியின்றழையவிப்பதற்கோர்மருந்துண்டாகிற்செய்யவோ

இ-ள். குதலைமொழியிர்—மழலைச்சொற்களையுடையமங்கையோ—
மெய்—உடலத்தை—வெறுப்பும்—சுடுகின்ற—கொடுத்தி—கொடியவெப்பத்
தை—ஆற்ற—தணிக்க—வேண்டுதிதோல்—விரும்புவிர்களானால்—பொதிய
வனாயின—பொதியமலையிற்றிற்றை—நறு—பரிமளம்பொருத்திய—சாந்தம்—
சந்தனத்தை—பூசி—பூசுதல்செய்து—முலைமேல்—தனத்தின்மேல்—புனை
ந்தழை—புனைகவிட்டுரிய—கதவி—வாழைபிறையுடைய—இளம்பூந்ருருத்த
தனால்—அழகியவிசைக்குருத்தால்—விசியிசு—இடைவிடாமல் விசுதல்செய்
து—தனற்றுவது—சுரிப்பாடிமுள்ளிப்பது—என்—என்னகாரணம்—மதியின்
றழலை—சந்திரகிரணமாகியருருப்பை—அவிப்பதற்கு—தணிப்பதற்கு—ஆ
ர்மருந்து—ஒருமருந்து—உண்டு—உளது—ஆகில்—உம்மாற்செய்யக்கூடும
னால்—செய்யிர்—(அதனைச்)செய்யிர்களாக—எ—அ. தொல்காப்பியம்—கள
வியல்—உ-கு—தொழிபிற்முடியுபிணையாருண்டே இவ்விதனால் உக்க
லுற்செய்யக்கூடுமரனா—செய்யுங்கிளென்றான். கருத்து. பெண்களே
தாமாக்கினியைக்கேளும்புவிர்களானால் முலைமேற் சந்தனத்தைப்பூசி
வழைக்குருத்தால் விசிக்கவெதன்றி சந்திரகிரணமாகியருருப்பைய
விப்பதற்கோர்மருந்துண்டி உங்கனாற்குபொதிற்செய்யுங்கள் என்றான்
என்பதாம்.

சுந்தாமனாரின்மடல்வீர் மலையமுயிர்ப்பாவன்பொதுளான்
சந்தாடவியிற்றவழிந்தாறுத் தண்டின்னருளிதோய்ந்துமலர்ப்
பைந்தாதுடிமுருகுயிர்த்துப் பசும்பொற்சிறுசாளரதுழைய
பந்தாடவியின்றழல்வதெல்லாந் தமியேனிழைத்தவல்லியே

இ-ள். அம்—அழகிய—தாமனாரின்—தாமனாரிலிருக்கின்ற—மடல்
வீர்—திருமகளைபொத்தமங்கையோ—மலையார்—பொதியமலையானது—உ
யிர்ப்ப—பெற—அவர்—மலர்வார்—பொதுளான்—நிறைந்திருக்கின்ற—சந்தா
டவியில்—சந்தனக்காட்டிலே—தவழிந்து—உயிர்ந்து—நல்ல—தண்ணை
னாணி—குளிர்த்தியாபிருக்கின்றவருளிரில்—பிரிந்தாபந்து—படிந்து—மலர்
மல்களினுடைய—பைந்தாதுடி—பசியுடையசந்தன்களையினாந்துகொண்டு—
முருகு—வாசனையை—உயிர்த்து—விசி—பசும்பொன்—பசியபொன்றாற்செ
ய்து—சிறு—சிறிய—சாந்தம்—பல்கணிவழியால்—துழையும்து—துழைகின்ற

மந்தாநிலம்—தென்றகாற்றானது—இன்று—இன்று—அழல்வெதல்நாள்—
சுவெதெல்லாம்—தமியேன் தனிமையுடையேனாகியான்—இனமுதல்—
செய்த—வல்லியே—நிலினைபே—எ—று. கருந்து. இலக்குமிக்கொப்
பானபெண்களை தென்றகாற்றானது பலகணிவாயிலில் துழைந்து என்
னைச்செவது பான்செய்த கொடுவியோகும் என்றுள் என்பதாம். (10)

கொங்குவிரியுமலர்க்குமுலர் கொழுநர்ப்பிரிந்தார் வந்ததுவர்
கொங்குக்குருதியிறைத்ததுபோற் குடபாற்றிசையினெழுஞ்செக்கர்
பொங்குவடவைக்கொழுந்தியே யதனாலன்றோபூசர்த
வந்ததுகிறையப்புவன்வாரி யிறைத்துநாளுமலிப்பதுவே

இ—ள். கொங்கு—வாசலையானது—விரியும்—விரியப்பெற்ற—மலர்—
லையானிந்த—சூழலிர்—கூந்தலையுடையமங்கையே—கொழுநர்—கலர்
—பிரிந்தார்—நிலினைவாகள்—வந்தது—வருத்தத்தையுடைய—வாசை
க்கும்—ஆகாயமுழுவதும்—குருதி—உகிரத்தை—இறைத்ததுபோல்—விச
ப்பெற்றதுபோல்—குடபாற்றிசையின்—மேற்குத்திசையிலே—எழு—எழு
கின்ற—செக்கர்—செவ்வானமானது—பொங்கு—பிரிந்த—வடவை—வட
வையென்னும்பெயரையுடைய—கொழு—செழிய—நீயே—அக்கினியை,
அதனாலன்றோ—அதனாலன்றோ—பசுர்தகள்—பிராமணர்கள்—அங்கையிறை
ய—அழகியங்கையிறை—புனல்—சலந்தை—வாரி—அள்ளி—இறைத்து—செ
ரிந்து—நாளும்—நாடோறும்—அவிப்பது—அத்தியை யணைப்பது—எ—று.
கருந்து. கூந்தலையுடையபெண்களை கணவனப்பிரிந்தமாதனாவருத்தும்
பொருட்டெழுந்தசெவ்வானமானதுவடவாமுனர்க்கினியே அதனாலல்ல
வா பிராமணர்கள் நாள்தோறும் நீள்வாரி இறைத்துவிக்கிறார்கள் என்று
ள் என்பதாம். (11)

புனைமென்கொடியீர்நிலவருந்தென்புள்ளின் * பாப்பனப்பருட்கலை
முனிவன்மன்பாலையுடையோருநீர் குடிக்குள்ளிருக்கையினை
யினிதினுணரவைத்தபெயின்வைத்தாற்குணபாலெழுந்துவெய்தாய்த்
கனலுங்கொடியவெண்டிங்குட கதிர்வெங்கடையெழுந்தாதோ

இ—ள். புனை—அலங்கரிக்கப்பட்ட—மெல்—மெல்லிய—கொ
டியீர்—மலர்க்கொடிபோன்ற மங்கையோ—நிலவு—சங்கிரகை—அருந்து—பு
கின்ற—என்—என்னுடைய—புள்ளிப்பார்ப்பை—சகோரர்களு
கினை—ஆருள்—கருபையுடைய—கலாமுனிவன்பால்—கும்பத்தி
யிறந்த அகத்தியமுனிவனிடத்து—அழைப்புட்டு—அழைப்பைப்பாட்டு
கின்ற—முநீர்—கடற்சலந்தை—குடிக்கும்—பானம்பண்ணுகின்ற—
விஞ்சையினை—கல்கியை—இனிதின்—இனிதாக—உணர்—அறிய—
வைத்தபெயின்—வையுங்கள்—வைத்தால்—வைத்தாற்பெற்றால்—கு
பால்—கீழ்த்திசையிலே—எழுந்து—உதயமடை—வெய்தாய்—வெவ்வியதா
ய—தன்னும்—சுடுகின்ற—கொடிய—கொடுமையெழுந்தாய்—வெண்ணு

ங்கள்—வென்னியசந்திரனாடைய—கதிர்—கிரணமாகிய—வெம்—வெய்
ய—கடலை—சமுத்திரத்தை—அருந்தாதோ (அது) குடியாதோ—
எ—று. * தொல்காப்பியமரபியல்—ச—சு, அவற்றுள் பார்ப்பும், பின்ன
யும்பறப்பவற்றினமை—இவ்விதியால்—பாவைக்குஞ்சென்றதிக (கருத்
து.) பெண்களை என்னு சகோரர்களுக்கினை அகத்தியரிடத்து கட
லைக்குடிக்கும் வித்தையைக் கற்பியுங்கள் கற்பித்தால் சந்திரகிரணக்
கடலைக்குடியாதாவென்றுள் என்பதாம். (உய)

பதுமமலர்மெல்லணைகிடத்திப் பனிநீர்தெளித்துச் சாந்தணிந்து
முதிர்வெங்காமக்கணலவிப்பான் முயலாரின்றமொய்குமுலீ
ரதிரங்கடல்வான் முகட்டிலெழுந் தழந்துக்கொடியகதிர் பர்ப்பு
யதியங்குளிரமருந்தருவீர் வடவைத்தழலுமவிப்பீரோ.

• (இ—ள்.) பதுமமலர்—தாமரைமலரிதழ்பார்ப்பிய—மெல்லணை—மெல்
—சியமெத்தை—கிடத்தி—படுக்கவைத்து—பனிநீர்—பனிநீர்—
தெளித்து—இவாத்து—சாந்து—சந்தனத்தை—அணிந்து—பூசி—முதி
ர்—முதிர்ந்தருக்கின்ற—வெம்—வெவ்விய—காமக்கணல்—காமத்தியை—
அவிப்பான்—தணிக்கும்பொருட்டு—முயலாரின்ற—முயலுகின்ற—
மொய்குமுலீர்—மங்கையோ—அதிரும்—ஒலிக்கின்ற—கடல்—கடலின
து—வான்—மேலாகிய—முகட்டில்—உச்சியிலே—எழுந்து—உதித்
து—அழ்ந்தும்—சுடுகின்ற—கொடிய—கொடுமைபொருத்திய, கதிர்—
கிரணங்களை, பார்ப்பும்—விருக்கின்ற, மதியம்—சந்திரன்—குளிர—குளிரச்
செய்து—மருந்தை—அறிவீர்—அறிவீர்கள்—வடவைத்தழலு
ம்—வடவாமுகாக்கினியையும்—அவிப்பீர்—தணியச்செய்வீர்—எ—று.
(கருத்து.) தாமரையணையிடுத்திப் பனிநீர்தெளித்துச் சந்தனத்
தழ்வுகிக்காமாக்கினியையவிக்கும்பொருட்டு முயற்சியெய்யும்பெண
களை சந்திரன்குளிர மருந்தறிவீர்களாகில் வடவாமுகாக்கினியையு
மவிப்பீர்கள் என்றுள் என்பதாம். (உக)

துணர்த்தாரளமீட்கல்லீர் சுடுவெங் * காமக்கொடுத்தியைத்
தணர்ப்பாடுவெண்ணிக்கொடுவந்த தன்னென்றதிகால்வெண்டாள
மணித்தாழவடமுந்நியன்கினைத்தே மாவின்றனிருமெஞ்ஞான்று
யணித்தாழருந்தவடவையுமவெங் கானிற்றியுமைந்தனவே.

(இ—ள்.) துணர்—பூங்கொத்துகளையுற்ற—தார்—மாலையையணிந்த—
அளகம்—கூந்தலையுடைய—மடம்—இளமைபொருத்திய—நல்லீர்—மங்
கையோ—சுடு—சுடுகின்ற—வெம்—வெவ்விய—காமம்—ஆசையாகிய—
கொடுத்தியை—கொடியதையை—தணிப்பான்—தணிக்கும்பொருட்டு—
எண்ணி—கருதி—கொடுவந்த—கொணடுவந்த—தன்னென்—குளிரச்
சிபொருத்திய—கதிர்—கிரணங்களை—கால்—வீசுகின்ற—வெள்—வெள்
ளிய, தாளமணி—முத்துக்களாலாகிய—தாழ்—தொங்கிய—வடமும்—
கோவையும்—வியன்—புருத்த—கினை—கிளைகலையுடைய, தேம்—வாச
னை பொருத்திய—மாவிளாறனிரும்—மாநிலாமுற்தும்—எஞ்ஞான்று
ம்—எந்நாளும்—அணித்தாயிருந்த—சமீபமாயிருக்கப்பெற்ற—வட

வையும்-வடவாமுதாக்கினியாகவும்—வெம்-வெவ்விய—காவீ-நறியும்-காட்டுத்தீயாகவும்—அமைந்தன-ஆயின—எ-று. * தொல்பாபியம் புறத்தினையியல்-உ-அ-கு-காமப்பகுதிகடவுளும் வளையாரோடு பாங்கினுமென்மனாப்புலவர் - இவ்விதியால் - காமம்சீங்காளாயினு (கருத்து) கூந்தலையுடைய மாதர்களே காமாக்கினியைத் தணிக்கும் பொருட்டு கொண்டுவந்த முத்தாரங்களும் மாந்தல்களும் வடவாக்கினியைப்போலும் காட்டுத்தீயைப்போலுமிருந்தன என்றான் என்பதாம். (௨௨)

மழலைத்திஞ்சொன்மதர்நெடுங்கண் மடவீர்கொடுந்தீக்கடவுளும் வெசுழல்கட்பருவாய்நிருதியுங்கா-நிருள்போன்றித்தகடர்க்குஞ்சி (ஞயழல்கட்கூற்றுமுலந்துணாயுந் தென்பாற்றிசைநின்றசைந்துவரும் குழவித்தென்றலாருயினாக் குடியாதன்புகடாதே.

(இ-ள்.) திம்-மதாரம்பொருந்திய, மழலைசொல்-குதலைச்சொல்லியும், மதர்-கனிப்புப்பொருந்திய, நெடுங்கண்-நெடியகண்களையுமுண்டிய, மடவீர்-மங்கையரோ, கொடுத்தீக்கடவுளும்-கொடிய அக்கினிதேவனும், வெம்-வெவ்விய, சுழல்கண்-சுழல்கின் தகண்களையும், பருவாய்-பிளப்பாகியவாயினையுமுண்டைய, நிருதியும்-நிருதியென்னுமாககண்களும், கார்-கரிய, இருள்போல்-இருளைப்போன்ற, நிறத்த-நிறத்தினையும், கூடர்க்குஞ்சி - சென்னிறச்சிகையையும், அழல்-அழலச்செய்தின்றுகண்-கண்களையுமுண்டைய, கூற்றும்-யமனும், உவந்து-மகிழ்ந்து, உலையும்-வசிக்கின்ற, தென்பாற்றிசைநின்ற-தென்றிசையிற்று, அருந்துவரும்-உலாவிவருகின்ற குழவித்தென்றல் - இளந்தென்றலானது, ஆர்-நிரைந்த, உயிரை-விரைகொண்டையுயிரை, குடியாது-பானம்பண்ணாமல், அன்புகூறுது-அன்புசெய்யாது, எ-று. (கருத்து.) மங்கையரோ தீக்கடவுளும் நிருதியும் யமனும் வாசம்பண்ணும், தென்றிசையிற்றுந்துவரும் இளந்தென்றலானது என்னுயினாக் குடியாதன்புகடாளானது என்றான் என்பதாம். (௨௩)

விளரிச்சகரும்பர்பாண்முரல விளரிப்படைத்துழாய்மார்பு
வெளிநுத்திகரிச்சுடர்படையென் றோராதுள்ளம்வெருவியதோ
குளிரவெண்மதியைநஞ்சுயிர்க்குங் கூர்முள்ளெயிறுத்தகரும்பாந்த
வெளிநிறகவர்த்துமவிழுங்காம லென்னேவாளாவும்புந்ததுவே.

(இ-ள்.) விளரி-விளரிநாகத்தைப்பாடுகின்ற, சகரும்பர்-வண்டிகளானவை, பாண்முரல் - இசையப்போட, விளி-விளிந்த, தண்-தன்னியதுழாய்ப்படை-துளபமாலையணிந்த, மார்பின்-மார்பினையுடைய நானினது, ஒளிரும்-பிரகாசியர்நின்ற, திகிரி-சங்கரமாகிய, சுடர்-காந்திபொருந்திய, படையென்று - ஆயுதமென்கொண்க, ஓரது-இன்னதென்றறியாமல், உள்ளம்-மனம், வெருவியதோ-பயந்ததோ-குளிர-

குளிரச்சிபொருந்திய, வெண்மதியை-வெள்ளியசுந்திரனை, நஞ்சுயிர்சுரும்-விடத்தைத்தருகின்ற, கூர்முள்-கூரியமுட்கள்போன்ற, எயிறு-பற்களையுடைய, கரும்பாந்தது - இராகுவென்னும் பாம்பானது, எளினில்-இலேசாக, கவர்த்தும்-பற்றியும், விழுங்காமல் - உட்கொள்ளாமல், என்-என்னகாரணம், வாளா-விண், உமிழ்ந்தது-உமிழ்ந்துவிட்டது, எ-று. (கருத்து.) கரும்பாம்பானது சந்திரனைத் திருமாவின் சக்கிரமென்று பயந்தோவியுங்கியும் உமிழ்ந்துவிட்டது என்றான் என்பதாம். (௨௪)

முழைவாய்திறந்துதெழிந்தடங் ழுரியெருமைப்பெரும்பகரீந்
தொழியாதுவரிசுழுகிடந்த வலகிலவாழ்பல்லுயிர்கவர்த்து
பழிகூர்வெய்யகருங்கூற்றைத் தருமனெனப்பேர்பகர்த்திடுவோர்க்
கனின்மாமதியைத்தண்மதியென் றுரைக்குமாற்றமரிதேயோ.

(இ-ள்.) முழை-ருகையையொத்த, வாய்திறந்து-வாயைத்திறந்து, தெழித்து-பேரொலிசெய்து, அடரும்-பேர்செய்கின்ற, ழுரி-வலுமைபொருந்திய, பெரு-பெரிய, எருமைப்பகடு-எருமைக்கடாலை, ணர்ந்து-செலுத்தி, ஒழியாது-நீங்காமல், உவரி-கடலானது, குழுகிடந்த-குழப்பெற்றிருக்கின்ற, உலகில்-உலகத்திலே, வாழ்-வாழ்கின்ற, பல்லுயிர்-வலவாகியஉயிர்களை, கவர்த்து-வெளவி, பழிகூர்-நிந்தையிருத்த, வெய்ய-வெவ்விய, கருங்கூற்றை - கரியமனே, தருமனென-தருமராஜனென்று, பேர்பகர்த்திடுவோர்க்கு - பேர்சொல்லுவோர்க்கு, அழல்-வெம்மையைச்செய்கின்ற, மாமதியை - பெரியசந்திரனை, தண்மதியென்று-குளிர்த்தகந்திரனென்று, உரைக்கும்-சொல்லுகின்ற, மாற்றம் - சொல்லானது, அரிதோ-அரிதே-எ-று. (கருத்து.) உலகிம்பல்லுயிரைக்கொல்லும் யமனைத்தருமராசனென்றுபேர்சொல்லுவோர் வெம்மதியைத்தண்மதியென்று சொல்வதரிதே வென்றான் என்பதாம். (௨௫)

அறுகால்முரலுந்நகர்த்தையொருத்தியானியுய்யப்
பெறுவான்வகைகளைத்துநெடுங்கடல்வாய்ப்பெய்தபெருங்கவிசை
செய்காலுமிர்க்குந்தமிழ்வனாவை முந்நீரகத்திறசேர்த்தியவே
வறுகாதலவைத்தணந்துறையும் வார்பலருமுய்வாரோ.

(இ-ள்.) அறுகால்-வண்டிகளானவை, முரலும்-ஒலிக்கப்பெற்ற, அம்-அறிய, கூந்தல்-அளகத்தையுடைய, தையொருத்தி-சீதையென்றுமொருங்கையானவள், ஆனியுய்யப்பெருவான்-உயிரிழைக்கப்பெறும்பொருட்டு, வகைகளைத்தும்-மலைகளையாவையும், நெடுங்கடல்வாய்-நெடியகடலினிடத்தேபெய்த-இட்ட, பெறுங்கவிசை-பெரியவாளங்கள், நறுகால்-தென்றற்காற்றை, உயிர்க்கும்-பெறுகின்ற, தமிழவையை - பொதியுமலையை, முந்நீரகத்தில் - அக்கடலினிடத்து, சேர்த்தியவேல்-சேர்த்தனவாகில், உயி-பொருந்தப்பெற்ற, காதலன்-துணைவரை, தணந்து-நீங்கி, உலையும்-வசிக்கின்ற-மடவார்பலருயி-பலரானவர்களும்-உய்வார்-முழைப்பார்கள், எ-று. * லு-இந்

கணக்கொத்து-ஒழியியல்-ந-அ-ரு - எழுத்துச்சொற்றிரிபிண்டேய
ன்றிப்-பொருட்டியெங்கும் பொருந்துமென்ப-இவ்விதியால், ஆறு
கால்-ஆறுகால்-என்றெழுத்துத்திரிந்து (கருத்து) சீதையின்பொ
ருட்டமெலகளைக்கடலிற்போட்டிருங்குள் பொதியுமலையையுங்கட
லிற்போட்டிருக்குமெல் கணவனாப்பிரிந்தமாதர்கள் பலருமுயிர் வா
ழ்ந்திருப்பார்கள் என்பதாம். (உக)

சீதையொருத்திகாதலனாத்தணந்துளரிற்சிறப்புடைய
ளாதலுணர்ந்தேமருகிருந்தோரர்க்கமாத்ராதலினம்
காதலுளர்போற்றேழியர்குழந்திவ்வாறியற்றிகழிதுயரா
லேதமுழந்துள்ளுயிர்சொருமென்போலயர்வுற்றிருப்பாளே.

(இ-ள்.) சீதையொருத்தி-சீதையென்னுமொருத்திமாதிரம், காத
லனா-கணவனா, தணந்துளரில்-நீங்கினவர்களில், சிறப்புடையளா
தல்-சிறப்புடையளாதல், உணர்ந்தேம்-அறிந்தேம், அருகிருந்தோர்-
பக்கத்திலிருந்தவர்கள், அரக்கமாத்ராதலினம்-இரக்கமதங்கையார்
கையினாலே, தோழியர்-தாதியர்கள், காதலுளர்போல்-ஆசையுட
யவர்களைப்போல், குழந்து-சுற்றிக்கொண்டு, இவ்வாறு-இந்தப்பிரகா
ரம், இயற்றில்-செய்தால், கழி-மிருந்த, துயரால்-துன்பித்தினாலே,
ஏதமுழந்து - வறுத்தமிகப்பொருத்தி, உள்-உள்ளே, (இருக்கின்ற)
உயிர்-ஆவி, சோறும்-சோர்வையடைந்திருக்கின்ற, என்போல்-என்
னைப்போல், அயர்வுற்று-துன்பத்தைப்பொருத்தி, இருப்பார்-இருப்
பாள், எ-று, (கருத்து) கணவனைப்பிரிந்தவரிற் சீதையொருத்தி கா
மச்சாந்தியால் அருத்தமடையாதவள் தோழியர் எனக்குச் செய்தல்
போலவளுக்குஞ்செய்யில் வருத்தமடைந்திருப்பாள் என்பதாம். (உக)

கொங்கிற்பொலிந்துநறவுயிர்க்குக் கொன்றைத்தொடையெண்ணுமுத
லிங்கட்கலைகளைத்துமொளிர்செய்தபொற்சடையிற்கார்தனனோ (ன்
வெங்கட்டுளையாளையிற்றாவம்விருங்கியுழிழாதிருந்ததோ
கங்குற்பொழுதுந்தனியாழிசெலுத்தாநிற்குங்கதிரோனே.

(இ-ள்.) கொங்கில்-வாசனையினாலே, பொலிந்து-பிரகாசித்து, நற
வு-தேனே, உயிர்க்கும்-துளிச்சின்று, கொன்றைத்தொடையில்-கொ
ன்றைமலராத்செய்தமாலையை, அணி-தரிக்கப்பெற்ற, குழகன்-பரம
சிவன், திங்கட்கலைகளைத்தும்-சந்திரனுடையபதினுத்கலைகளையும்,
ஒளிர்-விளங்குகின்ற, சடையின்-பாபாத்தல், கார்தனனோ-ஒளி
த்துவைத்தானோ, வெங்கட்கு-வெவ்விதகண்களையும், வாள்-ஒளிபொ
ருந்திய, துளை-துளையுள்ள, எயிரு-பற்களைமுமுடைய, அரவம்-பாம்
பானது, விழுங்கி-யுட்கொண்ட, உமிழாதிருந்ததோ-கக்காமலிருந்து
விட்டதோ, கங்குல்பொழுது-இராத்திரிகாலத்திலும், தனி-ஒப்பற்ற,
ஆழி-சக்கரத்தை, கதிரோன்-சூரியனுனவன் செலுத்தானிற்கும் செ
லுத்துகின்றான், எ-று. (கருத்து) இரவிக்குசூரியனுனவன் சக்கர

த்தைச் செலுத்தித்தின்றான் சந்திரகிரணங்களைத்தையும் சிவன்
சடையிலொளித்துவைத்தானோகரும்பாம்புண்டு உமிழாதிருந்ததோ
என்றான் என்பதாம். (உஅ)

வடுக்கண்டியிலுர்தறவருந்து மடவார்தமையும்படைத்தவனாத்த
துடைக்கும்படிவெவ்விடங்காலுஞ் சடர்மாமதியுமமைத்தழுவின்
விடுக்குங்கதிர்கடொழிர்கனற்றும் வெம்மைக்காற்றாதிதழக்கதவ
மடைக்குங்கமலத்திடையொளிக்கு மருமாமறையோன்வாழியவே.

(இ-ள்.) வடு-மாவடுபோன்ற-கண்-கண்கள்-துயிலாது - நித்தி
னாசெய்யாமல்-அற - மிகவும்-மருந்தும் - வருந்தப்பெற்ற-மட
வார்தம்மையும் - மகளிளாயும்-படைத்து-உண்டாக்கி-அவனாத்து
டைக்கும்படி-அம்மகளிளாயிற்றுக்கும்படி-வெவ்விடம்-வெவ்விதவி
டத்தை-காலும்-கசுக்கப்பெற்ற-சடர்-காந்திபொருந்திய-மாமதி
யுமமைத்து-பெரியசந்திரனையும்படைத்து-அழுவின் - தீயைப்போ
ல-(விடுக்கும் - அவனால்) விடப்பட்ட-கதிர்கள்-கிரணங்கள்-
தொழில்-தொட்டால்-கனற்றும்-சுகின்ற-வெம்மைக்கு-வெவ்
பத்திற்கு-ஆற்றாது-தறிக்காமல்-இதழக்கதவும்-இதழாகியகதவு
களை-அடைக்கும்-அடைக்கப்பெற்ற-கமலத்திடை-தாமனாவிட்
டில்-ஒளிக்கும்-ஒளித்துக்கொள்ளும்-அரு-அரிய-யா-பெரிய--
மறையோன் - சேததாற்றுகியிரமன்-வாழிய - வாழக்கடவன்-
எ-று, * நன்னால்-வாழியவென்பதனைற்றினாயிர்மெய்-யேகலுமுரித்
தஃதேகினுமியல்பே-இவ்விதியால் இயல்பாயிற்று, எ-று. (கருத்து)
பெண்களையும்படைத்து அவர்களையழிக்கச் சந்திரனையும்படைத்து
அவன் கிரணப்படிற்சுகிமென்று தாமனாவெல்லுக்கும் பிரமதேவன்
வாழக்கடவன் என்றான் என்பதாம். (உக)

தன்னை வந்திரவெண்மதியென்பார்தழலாய்முடிந்ததென்னளவும்
வண்ணவெண்மதன்பகழி மலராமென்பாரவையுமுயி
ருண்ணுமாவக்கணைபோலவுடற்றானின்றவொருபாவிப்
*பெண்ணென்றயறுற்றிடப்பிறத்தேந் தின்னுமேதாம்பேருலகே.

(இ-ள்.) (சந்திரனே) தண்-தண்ணிய-அம்-அழகிய-கதிர்-கிர
ணங்களையுடைய-வெண்மதியென்பார் - வெள்ளயசந்திரனென்று
சொல்லுவார்-தழலாய்முடிந்தது - அதுஅக்கினியாய்விட்டது-எ
ன்னளவும் - என்மட்டும்-வண்ணம்-அழகிய-வரி-நெடிய-வில்-
கருப்புவில்லையுடைய-மதன்பகழி - மன்மதனுடையபாணங்கள்-
மலராமென்பார்-மலரொக்கென்கூறுபார்கள்-அவையும்-அம்மலர்
களும்-உயிருண்ணும் - உயிரியுண்ணும்-அரவக்கணைபோல -
சார்ப்பாணங்கள்போல-உடற்றாநின்ற - கொல்லுகின்றன்-ஒரு-
ஒப்பற்ற-பரவப்பெண்ணென்று - வாயியாகியபெண்ணென்று-
அயறுற்றிட - அயலாற்றாற்ற-பிறந்தேற்கு-பிறந்தவெனக்கு-பே
ருலகு - பெரியவிவ்வுலகினுள்ளவைகளில்-இன்னுமேதாம் - இனி
யெதுவெதுவாமோயானறியேன், எ-று. * குவலயாந்தம்-பல்பொ

ருட்பெயரோ பெயர்ச்சொல்லாகும்—இவ்விதியால் உலகுபெயர்ச்சொல் * அகத்தியம் - பெயரின் பொருட்டுத்தனைவருக்குத்தவையென்றாகத்தியம். ஏ-று. (கருத்து.) சந்திரனைக் குளிர்ச்சியென்பார்கள் அதென்னளவில் நெருப்பாயிற்று மன்மதபாணங்களை மல்கொன்பார் அலைவ என்னுயிரைக்கொல்லு மரவங்கனையாயின என்னுள்-எ-ம். (.)

திரைசெய்கரியகடற்பிறந்த திங்கட்கொழுந்துந்தமிழ்ப்பொதிய வரையில்வளர்ந்தநறுஞ்சார்தும் வயவாள்வேந்தர்மாற்பேற்குந் தரளவடமுழுருகுயிர்க்குந் தண்ணென்மலரும்பைந்தொடிதன் விரகனலைமேன்மேலு மூட்டிமவிறகுபோன்றனவே.

(இ-ள்.) திரைசெய்-அலைகளைச்செய்கின்ற - கரிய-கருமைபொருந்திய—கடற்பிறந்த - கடலினிடத்தோன்றிய—திங்கட்கொழுந்தும்-பாலசந்திரனும்—தமிழ்-தமிழ்தோன்றிய—பொதியவரையில் - பொதியுமலையில்—வளர்ந்த-வளரப்பெற்ற—நறுஞ்சார்தும் - நறியசந்தன்மும்—வயம்-வலிமைபொருந்திய—வாள்-வாட்படையை யுடைய—வேந்தர்-அரசர்களது—மாப்பு - மாப்புகள்—ஏற்கும்-ஏற்றற்குரிய—தரளவடமும்-முத்துமாலையும்—முருகுயிர்க்குந்-வாசனையைத்தருகின்ற—தண்ணென்மலரும் - குளிர்ச்சியாயிருத்திறமலரும்—பைந்தொடிதன் - பசியவனையலன்றித்தமயந்தியினுடைய—விரகவனலை-விரகத்தாலாகிய திமையை—மேன்மேலும்-மேலுமேலும்—மூட்டிம்-மூளச்செய்கின்ற—விறகுபோன்றன-விறகுகளைப்போலிருந்தன—எ-று. (கருத்து.) சந்திரனும் சந்தனமும் முத்துவடமும் மலர்களும்தமயந்திகாமாக்கினியைமூட்டிம் விறகுகளைப்போலிருந்தது-எ-ம்.

நறைகொப்பளிக் குமலர்வானியைநிறுதுயிர்ப்பொறைகொண் டிறைதற்கரிதென்றிகல்வேழமுண்டகனிபோலுள்ளனடைந்து மறுவற்றொளிரும்திருகத்துமானேர்நோக்கிவிடுத்திடவும் பெறுதற்கரியவுருவிதென்பிரியாதிருத்தின்னுயிரோ.

(இ-ள்.) நறை-தேனை—கொப்பளிக்கும் - உமிழுவின்ற—மலர்வானி-மலர்க்களைகளானவை—நலிய - வருத்துதல்செய்ய—ஆற்றாது-பொறுதவளாகி—உயிர்ப்பொறைகொண்டு-உயிர்ப்பாளுகமந்து—உறைதற்கு-தங்குதற்கு—அரிதென்று - அருவையென்று—இகல்-பனகைமபொருந்திய—வேழமுண்டகனிபோல்-யானையுண்ட விளாங்கவிபோல்—உள்ளுடைந்து-மனந்தளர்ந்து—மறுவற்று-களங்கமற்று—ஒளிரும்-விளங்காரின்ற—மதி-சந்திரனேபோன்ற—முகத்து-முகத்தையுடைய—மானேர்-நோக்கி—நோக்கி-பாவையை யுடையதமயந்தி—விடுத்திடவும்-தன்னை விட்டுவிடவும்—பெறுதற்கு-பெற்றிடுவதற்கும்—அரியவுருவிதென்-இன்றியவடிவமென்று—இன்னுயிர்-(அவனை) அவனினியவுயிரானது—பிரியாதிருத்தது-விட்டுநீங்காமலிருந்தது—எ-று. (கருத்து.) மலர்க்களைவருத்துதல்செய்யதமயந்திவேழமுண்டகனிபோலாகிப்பெறுவரிய திருவுருவென்று உயிரைவிடாதிருந்தான் என்னுள்-எ-ம். (வேழம்என்றது வைத்திய

சாத்திரத்தின்படி ஓர்வியாதிபாம் - அதுமாத்திற்காயத்திருக்கும் விளாங்கனியையுங்குடுக்கையாக்கும், பிரத்தியட்சபிரமாணமாக விளாமாத் திருக்குடுக்கைகாணலாம் ஆதலில் இக்கருத்தும்பொருந்தும். (.)

தார்வாம்புராலுமினவண்டின் சிறைமெல்வளியாவிடைதளர்ந்து சோர்வாழ்தலைபார்த்தமுலைத்துணையிடுப்பண்மைதோயந்த கூர்வானெடுங்கணீர்வார்தல்கொற்றமாரன்விரகமெனு மீர்வாள்கைக்கொண்டுமீர்போழ்தற்கெற்றதுலபோன்றிருந்ததுவே

(இ-ள்.) தார்வாய்-மலர்மாலையினிடத்தில்—முரலும்-ஒலிக்கின்ற—இனம்-கூட்டமாயுள்ள—வண்டின் - வண்டுகளின்—சிறை-இறங்குண்டைய—மெல்வளியால் - மெல்லியகாற்றால்—இடைதளர்ந்து-இடையவருந்தி—சோர்வாள்-சோர்பவளாகியதமயந்தியினது—திதலை-நீர்த-வேறுபட்ட - நிறத்தையடைந்த—முலைத்துணையின் - இரண்டு தனங்களின்—நாப்பன் - நடுவே—மை-அஞ்சனமானது—தோயந்த-கலந்த—கூர்வாள் - கூர்வாட்படையையொத்த—நெடுக்கண்-நெடியகண்களினின்றும்—நீர்வார்தல் - நீரொழுதுதல்—குற்றம்-வெற்றிபொருந்திய—மாரன்-மன்மதனுனவன்—விரகமெனும்-பிரிவென்விற—சர்வாள்-அதிவாளை—கைக்கொண்டு - கையிற்கொண்டு—உயிர்-உயிரை—போழ்தற்கு - பிளத்தற்கு—எற்றுதுலபோன்று—எற்றியதுலையொத்து—இருந்தது-இருந்தது—எ-று. (கொல்காப்பியபெய் ப்பாட்டியல்-ரு-ரு-இனிவேஇழுவையசையே முருமையெனவீளியில் கொள்கையழுநிக நான்கே இவ்விதியால் அழகை வந்தவாறுணர்க (கருத்து.) தமயந்தி இருதனங்களினடுவே மைக்கண்ணின் நீரொழுதுதல் மன்மதனுனவன் வான்கைக்கொண்டு உயிரைப்பிளத்தற்குதுலபோட்டதை ஒத்திருந்தது என்பதாம். (நாட.)

புலவுத்தொழுநிலவலயம் புரக்கும்வேந்தையிப்பிறப்பி னலமுற்றறவிண்டனைவதற்கு நவைதீர்தவமுன்னியற்றாதே னிலவுத்துவரவாய்மடநல்லீ ரின்னும்பிறந்துபுணர்வனென நிலவுத்தழவிற்புருத்திரப்ப நினையாநிற்குநேரிழையே.

(இ-ள்.) புலவு-புலால்நாற்றத்தையுடைய—தொழுநில-கடல்சூழ்ந்த—நிலவலயம்-பூமண்டலத்தை—புரக்கும் - காக்கின்ற—வேந்தை-நளராசனை—இப்பிறப்பில்-இந்தப்பிறப்பில்—நலம்- இன்பமானது—முற்றுற-நிறைவுபெற—சுண்டு - இவ்விடத்தில்—அனைவதற்கு-தழுவுதற்கு—நவைதீர் - குற்றநீங்கிற—தவழ்-தவத்தை—முன்-முற்பிறப்பில்—இயற்றாதேன்-செய்யாதயான—இலவு - இலலிதழ்போன்ற—துவன்-சிவந்த—வாய் - வரையையுடைய—மடம்-இளமைபொருந்திய—நல்லீர்-மடவீரன்—இன்னும்-இன்னமும்—பிறந்து-உதித்தவரது—புணர்-புணர்—கூடுவேனென்று—நிலவு - சந்திரிகையாகிய—தழலிற்புருத்து - தீபின்முழுகி—இறப்ப-உயிரைநீக்க—நேரிழை-தமயந்தியானவன்—நினையாநிற்கும்-நினைக்கின்றான்—எ-று. (கருத்து.) நளரா இப்பிறப்பிற்குமுற்பிறப்பில் தவஞ்செய்யாத

தமயந்தியானவள் இனிபிறந்து நளனைப்புணர்வனென்று சந்திரகிரணத்தணலிப்புருத்திரக்க நினைக்கின்றாள் என்பதாம். (௧௬௪)

மன்றற்குழலார்வளிலிலக்கி வயங்குசுடர்காத்தெனமான் வென்றிக்கொடியினுருவமைந்த மடமான் முலையிவிசாமற் குன்றிற் பிறந்து தாழ்நோந்து குளிர் தூங்கருவிதொய்த்துநறத் தென்றற்குழவிதுழைந்துவருஞ் சிறுசாளங்கடாழ்செரிந்தார்.

(இ-ள்.) மன்றல்-பரிமளம்பொருந்திய-குழலார்-கூந்தலையுடைய மகளிர்-வளிலிலக்கி-காற்றினுண்டாகும்தையுற்றமைக்க-வயங்கு-பிரகாசியாற்ற-சுடர்-விளக்கை-காத்தென-காத்தாற்போல-மாரன்-மன்மதனுடைய-வென்றி-வென்றிப்பொருந்திய-கொடியின்-கொடியைப்போல-உருவு-வடிவமானது-அமைந்த-அமையப்பெற்ற-மடமான்-தமயந்தியினுடைய-முலையில்-தனத்தி-வீசாமல்-மோதாமல்-குன்றில்-பொதியமலையில்-பிறந்து-தோன்றி-தாது-மலர்ப்பொடியை, அனைத்து-பூசிக்கொண்டு, குளிர் தூங்கு-குளிர்ச்சிப்பொருந்திய, அருவி-அருவிநீரில், தோய்த்து-முழுக்கி, நறும்-நறிய, தென்றற்குழவி-இளந்தென்றில், துழைந்து-புருத்து, வரும்-வருகின்ற, சிறு-சிறிய, சாளங்க-பலகணிகளிலுடைய-தர்ழ-தாழை, செரித்தார்-பதித்தார்கள், எ-று. (கருத்து.) பாங்கிமார்கள தென்றற்காற்றுதுழையும் சாளாவாயற்க்பாடங்களைச் சாத்தினார்கள் என்பதாம். (௧௬௫)

வெந்தியதனிற் பெய்தளிர் போன் மெலிந்துவினையாட்டிய செழும்பும் * பந்தோட்டியகழங்கணிகள் பலவுந்துறந்து மலர்மகளை யந்தாகலத்திருத்தியபோர் வேந்தன் பெயரோயைகுதலாற் செந்தார்ப்பசியகிளையென்றுத் துறவாதிருந்தாள்சேயிழையே.

(இ-ள்.) வெந்தியதனில் - வெவ்விதநெருப்பினில், பெய்-போடப்பட்ட, தளிர்-போல-தன்னிப்போல, மெலிந்து-விசாகவியியால்வாடி, வினையாட்டியர்-வினையாவெதற்குரிய, சேழு-செழிய, பூ-அழகிய, பந்தோடு-பந்துடனே, அரிய-அரியவாகிய, கழங்கு-அம்மனைகளையும், அணிகள் பலவும்-பலவாபாணங்களையும், துறந்து-நீக்கி, மலர்மகளை-திருமாதை, அம்-அழகிய, தார்-மாலையணிந்த, அநலத்து-மார்பினிடத்திலே, இருத்திய-இருக்கச்செய்த, போர் - போலாவிரும்பியே, வேந்தன் - கராசனது, பெயரோ - பெயரினையே, அறைகுதலால்-செரல்லுதலால், செம்-சிவந்த, தார்-இரோகையையுடைய, பசிய-பசுமைநிறத்தைப்பொருத்திப், கிளையொன்றும்-கிளியொன்றினையும், சேயிழை-தமயந்தியானவள், துறவாது-நீக்காமல், இருந்தாள்-இருந்தனள், எ-று. (* அகத்தியம் பொருளே பதார்த்தந்திரவியமென்ப-திருதியையுடைய மியலுமற்றதுவே, இவ்விதயாஸ்பித் துழைந்தபனசற் பதார்த்தம், (கருத்து.) தமயந்தியானவள் தீயிற்போட்ட தன்னைப் போல மெலிந்து பந்து முதலிய வாபாணங்களை நீக்கி நளன்பெயரைச் சொல்லுங்கிளியொன்றையே நீக்காதிருந்தாள்-எ-ம்.

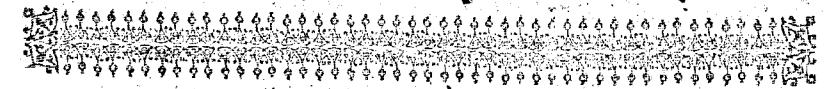
அலைவாப்பிடத்தினுடன்றோன்றி ஆவிகவரும்வெண்ணெருப்பே புலையாப்புவனமனைத்தும்மு லொருங்குகொளுத்து நறற்கண்ணுண் றலைமேலுனதுகலைபொன்றே தரித்தானென்றான்மிகவுமுயிர்க் கொலைகுழ்குநரினின் போலுக் கொடியாருளரோகமென்றான்.

(இ-ள்.) அலைவாய்-கடலினிடத்தே-விட்டதினுடன்றோன்றி - விட்டத்தினுடனேபிறந்து-ஆவி-உயிரை-கொண்டும்-வெளவுகின்ற-வெண்ணெருப்பே - (நீந்திரென்னப்பட்டி) வெள்ளியநெருப்பே - உலையா-கெடாத-புவனமனைத்தும்-உலகம் யாவையும்-அழல்-தீயாய்-ஒருங்கு-ஒன்றாய்-கொளுத்தும்-கொளுத்துகின்ற-நுதற்கண்ணுண்-நெற்றிக்கண்ணினையுடையபரமசிவன்-தலைமேல்-தலைமீது-உனதுகலையொன்றே-உன்னுடையபங்கொன்றையே-தரித்தானென்றால் - தரிப்பானேயானால்-மிகவும்-அதிகமாக-உயிர்-உயிரை-கொலைகுழ்குநரில் - கொல்லக்கருதுவோர்களில்-நின் போலும்-உண்ணப்போலும்-கொடியார்-கொடுமையையுடையவர்கள்-உளரோ-இருக்கிறார்களோ-கூடுமென்றான்-சொல்லென்றான்-எ-று. (கருத்து.) விஷத்துடன் பிறந்து உயிரைக்கவறும் சந்திரனே உலகம் யாவையும் கொளுத்தும் பரமசிவன் தலைமே லுன்கலை யொன்றைத் தரித்தானென்றான் உயிரைக்கொல்பவர்களிலுன்போலும் கொடியவருண்டோவென்றான் என்பதாம். (௧௬௬)

தென்றல்செக்கர்முதலியவற்றை வெறுப்பனவாகச் சில செய்யு ளிருப்பினும் சந்திரனை நிந்தித்தல் பெரும்பான்மைப்பற்றி கமுகத் தோட்டமென்றற்போல இப்படலத்திற்கு அப்பெயரிடப்பட்டது.

சந்திரோபாலம்பனப்படலம்

முற்றிற்று.

மன்மதோபாலம்பனப்படலம்.

முன்னே சந்திரனை நிந்தித்த தமயந்தியானவள் இப்படலத்தால் மன்மதனை நிந்தித்தல் சிசால்லப்பெயரால்

கவினிருத்தம்.

மங்குலாடு மறைந்துயர்வாட்டுமித் திங்கிடன்னை வெறுத்ததுதீங்கென வங்கமுடொளித் தாருயிரகூட்டுணர் துங்கவேளை வெறுக்கத்தொடங்கினாள்.

(இ-ள்.) கூற்றமென்ன பாமென்ன னுபபடி.—கொடிநீரி—கொடித் தொழிலைச் செய்கின்ற—வேணிநீர்—வசந்தகாலத்திற் குதியமண் மதன்—தூற்றிநிழ்க்கமலத்தினுள் தூற்றிநிழ்க்கையுடைய நாமநாமலரி னிருக்கின்ற பிராமணனவன்—தூண்டியை—தூட்டாமாயி—தூற்றல் சான்ற—விலைமாயின—மலர்க்கலை—பூலம்புகளை—ஐந்தலது—ஐந்த ன்றி—ஏறம்—அகிலமாக—நல்கின்—கொடுத்தல்—உலகினை—உலகத் தை—என்னதன்—என்கையையமாட்டான்—எ-று. (கருத்து.) யமன்

போற்கொலைசெய்யு மன்மதனானவன் பிரமலைக்கணமேலதிககணை
தரின் உலகத்தையென்செய்யமாட்டான் என்பான் என்பதாம். (அ)

அருவமாயுமென் னுவிபதைத்துளம்
வெறுவுமாறு வினைசெயும்வேனிலான்
கருமிடம் * நிறை கண்ணிலெறிந்திடா
துருவமெய்தி லுலகமுழையுமே.

(இ-ள்.) அருவமாயும் - அருவமடைந்தும்—என் - என்னுடைய
ஆவிபதைத்து - உயிர்பதைத்து—உளம்-மனம்—வெறுவுமாறு - பயங்
கொள்ளுமபடி—வினைசெயும் - மலர்க்கணைக்கணத்தொடுக்கின்ற—
வேனிலான் - வசந்தகாலத்திற்குரிய மன்மதனானவன்—கருமிடம்-நி
றை-நீலகண்டத்தையுடைய பாமசிவனது—கண்ணில்-நெற்றிக்கண்
ணில்—எரிந்திடாது-எரிந்திடாமல்—உருவமெய்தில் - வடிவத்தைப்
பெற்றிருப்பானுடை—உலகமும்-உலகமும்—உய்யுமோ-பிழைக்கு
மா—எ-று, * தருக்கசங்கிரகம்-நட-கு - இறையேயிசன்முற்றறிவ
னோமுதலே (கருத்து.) அருவமடைந்திருந்தும் என்னுவிபதைக்க
வும் பெய்யு மன்மதனானவன் உருவமடைந்தா லுலகம் பிழைக்குமா
என்றான் - என்பதாம். (எ)

பிரிந்தவேணி விமலன்வெகுளியர்
லெரிந்துளாரிற் பிழைத்தவர்பாவோ
கரிந்தவேன்பிழைத் தெய்வதுகன்னியர்
புரிந்ததிவினை யின்புணர்ப்பார்குமே.

(இ-ள்.) பிரிந்த-விரியப்பெற்ற—வேணி - சடைவையுடைய—
விமலன்-நீலசிவனது—வெகுளிகால் - கோபத்தினால்—எரிந்துளா
ரில்-எரிக்கப்பட்டவர்களிலே—பிழைத்தவர்-பின்னும்பிழைத்தவர்க
ள்—யாவர்-எவர்—கரிந்தவேன்-கரிந்துபோன மன்மதன்—பிழைத்
து-பின்னும்பிழைத்து—எய்வது - பாணங்கனையெய்வது—கன்னிய-
மாதர்கள்—பிரிந்த-செய்த—திவினையின்-பாவத்தினுடைய—புணர்
ப்பாகும்-சம்மந்தமாகும்—எ-று. (கருத்து.) சிவன்கோபத்தாலெரி
ந்தவரிற் பிழைத்தவர் யாவர் யாவர் மன்மதன் பிழைத்தெய்வது, மா
தர்கள் செய்த திவினையின் சம்மந்தமாம் என்று என்பதாம். (அ)

சடலமன்றுமைந் தரூகுழம்பின்னல்கார்
* மிட்டுதோன்றல் விடமன்றுநானமே
புடல்விளர்ப்புவைண் ணீறன்றுருவிலா
யடர்வதெனையானலன்காண்டியால்.

(இ-ள்.) உருவிராய-வடயில்லாதமன்மதனே—அடர்வதென்
னே-என்னுடன் போர்செய்துநீண்ட—சடலமென்று-சடையன்று
—பை-படிய—தார்-புமாயைணிந்த—குழல்-சுந்தலினது—பின்ன
ல்-வேண்—தார்-கருமை—மிட்டு- கழுத்துவிடத்தில்—தோன்றல்-
தோன்றுதல்—விடமன்று - நஞ்சமன்று—நாடிமே-கத்தாரியார்—
வென்-வெள்ளிய—நீறன்று-விபுதியன்—உடல்விளர்ப்பு-சரிசுதி

னது வெண்ணிறமாம்—அனலன் - (ஆதலால்) பாமசிவனல்லன்
—காண்டி - (நீ) காண்பாயாக—எ-று. * குவலயாகந்தம்-உறுப்பிய
ல்-யௌ-கு-கை-கால்-கண்-தெனீ-மாப்பு-புய-முலை-தலை-முகம்-மிதழ்-
பிரணைவிசினையாகும்—இவ்விதில் மிட்டு கிண்ப்பொருள் (கருத்து.)
மன்மதனே சடையல்ல கூந்தலின் பின்னல்-கண்டங்குறுப்பு விஷம
ல்ல கஸ்தாரிபூசம்-வெண்ணிலல்-உடல்வெளுப்பு ஆகையால் நான்
சிவனல்ல என்னிடத்திலேன் போர்செய்கிறாய் என்றான்-எ-ம். (க)

கொன்செய்வாரி குளித்தசெம்புண்ணிடைத்
துன்பமெய்தீதழல்சொரிந்தாலென
வன்பர்பேரலகின் றாரமிதைப்பார
லென்செயாருயிர்த் தோழியநின்னுமே.

(இ-ள்.) உயிர்த்தோழிர்-உயிரையன்ன தோழியாயிருந்தவர்கள்
—அன்பர்போல-இப்பொழுதென்னிடத்தன்புடையவர்போல்—நி
ன்று-என்னைச்சூழ்ந்துநின்று—கொன்செய் - அச்சத்தைச்செய்கின்
ற—வாரி-மன்மதபாணங்கள்—குளித்த-தைத்த—செம்- சிவந்த—
புண்ணிடை-புண்ணினிடத்திலே—துன்பமெய்த-யான்றுன்பத்தை
யுடைய—தழல்சொரிந்தாலென - நெருப்பைச்சொரிந்ததுபோல—
ஆரம் - சந்தனச்சூழம்பை—இதைப்பார்-விசுவாசம்—இன்னம்-இ
ன்னமும்—என்செயார்-யாதுசெய்யார்கள்—எ-று. (கருத்து.) தோ
ழியர்கள் மன்மதபாணம்பட்ட புண்ணிடத்துத்தீயைபோலுஞ் சந்
தனத்தை யிறைக்கிறார்கள் இன்னுமென் செய்யமாட்டார்கள் என்
றான் என்பதாம். (ய)

தேற்றுவார்சிலர் தேற்கமழ்வாசநீர்
தூற்றுவார்சிலர் தொல்குலதெய்வந்தம்
போற்றுவார்சிலர் பூண்முனைச்சாத்தின
லாற்றுவாரி னழற்றுக்கின்றாராநீர்.

(இ-ள்.) சிலர் - தோழிகளின்சிலரானவர்கள்—தேற்றுவார் - தேறச்
சொல்லுவார்கள்—சிலர்-சிலரானவர்—தேம்-வாசனையானது—கம
ழ் - மணக்கின்ற—வாசநீர் - பவிரி—தேற்றுவார்-விசுவாசங்கள்—
சிலர் - சிலரானவர்—தொல்-தொன்றுதொட்டாராதித்துவருகின்ற
—குலதெய்வம்-குலதெய்வத்தை—போற்றுவார்-பிரார்த்தனை செய்
வார்கள்—சிலர்-சிலரானவர்—பூண்-ஆபணத்தையணிந்த—முனை-
தனத்தின்வெப்பத்தை—சாந்தினால்- சந்தனக்குழம்பினால்—ஆற்று
வாரின் - தணிப்பவர்களைப்போல—அழற்றுக்கின்றார் - வெப்பமிகச்
செய்வார்கள்—எ-று. (கருத்து.) சிலர் தேற்றுவார்கள் சிலர் பவிரி
ரை ஊற்றுவார்கள் சிலர் குலதெய்வத்தைப் போற்றுவார்கள் சிலர்
சந்தனத்தாலாற்றுவார்கள் போலக்கொண்டிருக்கின்றார்கள்—என்பதாம். (கக)

இன்னவாறு மகளிரியற்றவுந்
கன்னன்மரார்சுக்கையுயிரிவும்
பொன்னின்னீர்முலை முத்தம்பொரிந்திடத்
தன்னையும்முத்தாடமயத்தியே.

(இ-ள்.) இன்னவாறு-இவ்விதமாய்—மகளிர்-தோழிகள்—இயற்
றவும்-உபசாரஞ்செய்யவும்—கன்னல் - கருப்புநிலைந்திய—மா
ன்-மன்மதனுடைய—கணை- பாணங்கள்—உயிர்-ஆவியை—நர்வும்-
பிளக்கவும்—பொன்னின்-பொன்னுமேசய்த—வார்-கச்சையணிந்த
—முலை-தனங்களின்மீதுற்றித்த—முத்தம்-முத்துகள்—பொரிந்தி
ட—நீருகவும்—தமயந்தி - தமயந்தியானவன்—தன்னையுமறந்தாள் -
தன்னையுமறந்துவிட்டாள்—எ-று. (கருத்து.) இவ்வாறு பெண்கள்
செய்யவும் மன்மதன் பாணமெய்யவும் முத்துக்கள் பொரிந்திடந்
துறந்தாள் தமயந்தி தன்னையுமறந்தாள்—என்பதாம். (மஉ)

நாவிமென்குழ னன்னதற்றேழியர்

காவியங்கட் கதிர்முலைக்கன்னியைப்

* பூவின்மெல்லணைச் சேர்த்திப்புடையிருந்

தாவியுண்டு கொலோவென்றமுங்குவார்.

(இ-ள்.) நாவி-கன்னலாயினிந்த—மெல்-மெல்லிய—குழல்-கூந்த
லையும்—நன்னுதல்-நல்ல நெற்றியையுமுடைய—தோழியர்-தோழிக
ள்—நாவி-கருங்குலையினைப்போன்ற—அம்-அழகிய—கண்-கண்ணையும்
—கதிர் - காந்திபொருந்திய—முலை - தனங்களையுமுடைய—கன்னி
யை-தமயந்தியை, பூவின் - மலரினும்செய்யப்பட்ட, மெல்-மெல்லி
ய, அணை-மெத்தையின்மேல், சேர்த்தி-சேத்து, புடையிருந்து-பக்க
த்திலிருந்து, ஆனி-உயிரானது, கொலோவென்று - உண்டோ
வில்லையோவென்று, அமுங்குவார்-வருந்துவார், எ-று. * தொல்காப்
பியம்-மாழியல்-அக-சூ-இலையேமுற்பே தளிளோதோடே - சினையே
குழையே பூவேயரும்பே - நனையுண்டதுத்தவனையவையெல்லா மா
னொபெருஉங்கிளவியென்ப - இவ்விதியால்-பூஎன்றது-மாணொலிந்
தது (கருத்து.) தோழிமார்கள் தமயந்தியை மலரணையிற்கிடத்தி உ
யிருண்டோ வில்லையோவென்றமுங்குவார்கள் - என்பதாம். (மங)

எண்ணியெண்ணி யிரங்குவதென்னுயி

ருண்ணிகழ்ந்த துயிர்துறந்தாளல்ல

வண்ணமொன்றுவர் வாய்துடிக்கின்றது

கண்ணிமைத்தன காணுமென்பார்சிலர்.

(இ-ள்.) சிலர்-அத்தோழிகளிற்கிலர், எண்ணியெண்ணி-நினைத்
துகினைத்து, இரங்குவதென்ன-புலம்புவதென்ன, உள்-உள்ளே, உ
யிர்ப்பு-முச்சு, நிகழ்ந்தது-அசைந்தது, உயிர்-ஆவி, துறந்தாளல்ல-
நீங்கினவளல்லள், வண்ணம்-அழகிய, மெல்-மெல்லிய, துவர்-பவன
ம்போன்ற, வாய் - வாயானது, துடிக்கின்றது - துடியானின்றது,
கண்-கண்களானவை, இமைத்தன-இமைத்தல்செய்தவன், காணு
மென்பர் - பாருமென்பார்கள், எ-று. (கருத்து.) தோழிகளிற்கிலர்
அழுவெண்டியதென்ன உயிரிருக்கின்ற, வாய்துடிக்கின்றது கண்
களிமைக்கின்றன பாரென்பார்கள் சிலர் என்பதாம். (மஉ)

மைத்தடங்கணீர் மாற்றுமின்சோர்ந்துவி
ழுத்தரீக முயர்முலைசேர்த்துமின்
கொத்துநாண்மல ரோடுங்குலைந்துசோர்
மொய்த்தகூந்தன் முடிமினென்பார்சிலர்.

(இ-ள்.) சிலர்-தோழிகளிற்கிலரானவர், மை-அஞ்சனந்தீட்டிய,
தடம் - விசாலம்பொருந்திய, கணீர் - கண்களினீரை, மாற்றுமின்
மாற்றுங்கள், சோர்ந்து-சோர்வையடைந்து, வீழ்-வீழ்தின்ற, உத்த
ரீகம் - மேற்போர்வையை, உயர்-உயர்ந்த, முலை - தனத்தின்மேல்,
சேர்த்துமின்-சேருங்கள், கொத்து-கொத்தரீகிய, நாள் - அன்றலர்ந்
த, மலரோடும் - பூக்களுடனே, குலைந்து - அவிழ்ந்து, சோர்-சோர்
கின்ற, மொய்த்த - நெருங்கிய, கூந்தல் - குழலை, முடிமினென்பார்-
முடியுங்களைன்றுசொல்லுவார், எ-று. குவலயர்ந்தம்-உறுப்பியல்-
லிச-சூ - மண்ணியலாந்த, மெனும்பொருளாய் - தூலினியல்பு பட
மெனும்பொருளாய்த் திரிந்துவருதல் சமவாயமென்ப இவ்விதியால்
தூல் சமவாயமென்க அகத்தியம் சமஞ்சமம் விசேடஞ் சமுதாயமு
முள இதுவுமறிக (கருத்து.) தோழிகளிற்கிலர் கண்ணினாத் துடை
யுங்கள் மேற்போர்வையால் முலையை மூடுங்கள் அவிழ்த்தகூந்தலை
முடியுங்கள் என்பார்கள் - என்பதாம். (மரு)

சுடருவெண்மதி துற்றுத்தழல்சுட

விடரின்மூழ்கி யிறந்துபடுமுன

மடவரற்கிடர் மாற்றுவன்யானெனக்

கடன்முகட்டிற் கிறாவன்றோன்றினான்.

(இ-ள்.) சுடரும்-பிரகாசியாகின்ற, வெள்-வெள்ளிய, மதி-சந்திர
னவன், துற்றும் - துற்றுமின்ற, மழல்-தியானது, சுட - சுமிகல்
கூடு, இடரில் - துன்பத்தில், மூழ்கி-முழுதி, இறந்துபடுமுனம்-
உயிரிக்குமுன்னே, மடவரற்கு - தமயந்திக்கு, இடர்-துன்பத்தை,
யானெனக், மாற்றுவன்-நீக்குவன், என்-என்பவன்போல, கடன்
முகட்டில் - கடலினதுச்சிவில, கதிரவன் - சூரியன், தோன்றினான்-
உதயமாயினான். எ-று. (கருத்து.) சந்திரனாகிய நெருப்புச்சுட தமயந்
தி துன்பத்திலமுந்தியிருக்குமுன் சூரியனுதயமாயினான்-எ-ம். (மசு)

இந்திரப்படலம்.

இப்படலத்தால் தமயந்தின் சுயம்வரத்திற்கு இந்திரன்
முதலிய தேவர்வாவு சொல்லப்படுகிறது.

கலிவிருத்தம்.

இடுக்கெனய்த விகந்துகளித்துளார்
நடுக்கமெய்த நலிதருவேந்தரின்
விடுத்ததண்கதிர்த் திங்கள்விளங்கொளி
கெடுத்துவெய்யவன் கீழ்த்திசைத்தோன்றினான்.

* (இ-ள்.) இடுக்கண் - துன்பத்தை, வீய்த - அந்நாட்டிலுள்ளோர்
ரடைய, இகந்து - அதிக்கிரமித்து, களித்து - ஈர் - செருக்கடைந்த குறு
நிலமன்னர், நடுக்கம் - நடுக்கத்தை, எய்த - அடைய, நலிதரு - வருத்து
கின்ற, வேந்தரின் - அரசரைப்போல், விடுத்த - (தமயந்திவருந்தும்
படி) விடுக்கப்பெற்ற, தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, கதிர் - கிரணங்
களினை, திங்கள் - சந்திரனுடைய, விளங்கு - விளங்குகின்ற, ஒளி-
காந்தியை, கொடுத்து - அழித்து, வெய்யவன் - சூரியனுனைவன், கீழ்த்
திசை - கீழ்த்திசையில், தோன்றினான் - உதித்தான். எ-று. * குவல்
யானந்தம் - சிறப்புப்பாபிரம் - உ - குடி என்ன சொல்லினு மியன்ற
மருங்கிற் - பன்னியுரைப்பது பதப்பொருளாமே இவ்விதியால் பத
வுரை வந்தவாறாக, (கருத்து.) குறுநிலமன்னர் துன்மேடையப்பொ
ருநிலமன்னர் புறப்பட்டாற்போலச் சந்திரபிரகாசத்தைக் கெடுத்து
சூரியனுதயமாயினான் - என்பதாம். (க)

வையமேழுடை மன்னனிறுத்தலும்
வெய்யபாசறை விட்டகல்வேளரி
னையிடுச்சிங்கதி ராதவன்றோன்றுமுன்
பெய்வான்விட்டகன்றதுதிங்களே.

(இ-ள்.) வையமேழுடை - ஏழுதிபங்களையுமுடைய, ம - மன்னன்
அரசனுனைவன், இறுத்தலும் - வந்து தங்கினமாதிரத்தில், வெய்ய -
வெவ்வித, பாசறைவிட்டு - படைவிட்டடைவிட்டு, அகல் - நீங்குகின்ற,
வேளரி - குறுநிலவேந்தரைப்போல், ஐய - அழகிய, செங்கதிர் -
சிவந்தகிரிணங்களுள்ள, ஆதவன் - சூரியனுனைவன், தோன்றுமுன் -
உதிக்குமுன்னே, செய்ய - சிவந்த, வான்விட்டு - ஆகாயத்தைவிட்டு,
திங்கள் - சந்திரனுனைவன், அகன்றது - நீங்கியது, எ-று. (இது உவமை
யணி) (கருத்து.) சூரியனுதயமாகுமுன்னே சந்திரன் நீங்கினான்
என்பதாம். (உ)

அன்னகாலையிலாய்வினத்தோருயிர்
நென்னலவாட்டுநிலவுக்கதிர்மதி

யின்னுமெய்திவிறந்துபடுமென
வுன்னியன்னையொடுற்றவைகடறிஞர்.

(இ-ள்.) அன்னகாலையில் - அப்பொழுதில் - ஆய் - ஆராய்ந்தெடுக்
கப்பட்ட - வளை - வளையணிந்த - தோழியர் - தோழிகள் - நென்னல -
நேற்றைப்பெர்முதில் - வாட்டு - வாட்டிய - நிலவு பிரகாசம்பொருந்
திய - கதிர் - கிரணங்களுடைய - மதி - சந்திரனுனைவன் - இன்னும் -
இன்னமும் - எய்தில் - வந்தால் - இறந்துபடுமென - தமயந்திமாணத்
தையடைவாளென்று - உன்னி - நினைத்து - அன்னையொடு - தாயுட
னே - உற்றவை - அடைந்தகாரியங்களை - கடறிஞர் - சொல்லினார்கள்
- எ-று. * அகப்பொருள்விளக்கம் - அகத்தினையியல் - ச - அ - கு - தலை
விபாங்கிக் கறத்தொடுநிலும் - பாங்கிசெவிக்கறத்தொடுநிலும் -
செவிசிறந்தாய்க்கறத்தொடுநிலும் - நற்றாய்தந்தை தன்னையர்க்கறத்
தொடுநிலும் - நென்னலவாட்டுநிலவு - இவ்விதியால் தோழிகள்
கடறினர் (கருத்து.) தோழிமார்கள் தமயந்திதாயாகிய காஞ்சனமா
லையிடத்து நடந்தகாரியங்களைச் சொன்னார்கள் - என்பதாம். (ங)

அத்திறந்தெரிந்தாய்மலர்க்கோதைவெண்
முத்தமுான் முதுக்குறைந்தாளென்
வுத்துரைத்தனடோடைப்புக்முருக
மத்தமால்கரிமன்னவரமன்னற்கே.

(இ-ள்.) அத்திறந்தெரிந்து - அச்செவிவிசொல்லியதிறத்தைத் தெ
ரிந்துகொண்டு - ஆய் - ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட - மலர் - மலர்களை
யணிந்த - கோதை - கூந்தலையுடைய நற்றாயானவள் - வெண் - வெண்
ளிய - முத்தம் - முத்துக்களை - முதல் - பற்கள்பொருந்திய
(தமயந்தியானவள்) - முதுக்குறைந்தாளென் - பேரறிவடைந்தாளெ
ன்று - ஓடை - பட்டமணிந்த - புகர்முகம் - புள்ளிபெற்ற முகமுள்ள
- மத்தம் - மதங்கொண்ட - மால் - பெரிய - சரி - யானையையொத்த
- மன்னவரமன்னற்கு - விமலாஜனுக்கு - உய்த்து - அவ்விடத்திற்கு
த்தைச்செலுத்தி - உரைத்தனள் - சொல்லினாள் - எ-று. (கருத்து.)
காஞ்சனமாலையுடையதையறிந்து தமயந்தி பேரறிவை - ந்தாளென்று தன்
கணவனாகிய விமலாஜனுக்குச் சொன்னாள் - என்பதாம். (ச)

தடங்கொள்வெம்முலைசாற்றியமாற்றமு
துடங்குசிறிநிலையாக்கமுநோக்கிய -
மடங்கலேறையான்மணநாட்டிய
முடங்கல்போக்கினன்மொய்கழல்வேந்தர்க்கு.

(இ-ள்.) தடங்கொள் - பருமையைக்கொண்டு - வெம் - விருப்பத்
தைத்தருகின்ற - முலை - தனத்தைப்பெற்ற துணையானவள் - சாற்
றிய - சொல்லிய - மாற்றமும் - சொல்லையும் - தடங்கு - வளையாடின்ற,
சிறிநிலை - சிறியவிடையையுடைய தமயந்தியினது - ஆக்கமும் - பரு
வத்தையும் - நோக்கிய - கண்ட - மடங்கலே - மையான் - ஆணைசெங்கத்

தையொத்த வீமராசனுனைவன்—மனம் - விவாகரணை—நாட்டிய -
குறிக்கப்பெற்ற—முடங்கள்—ஒலையை—மொய்—நெருங்கிய—கழல்—
வீரக்கழலணிந்த—வேந்தர்க்கு - அரசர்க்கு—போக்கினன்—செலுத்
தினான்—எ-று. (கருத்து.) வீமராசன் தன்மனைவிசொன்ன சொல்
லையும் தமயந்தி பருவத்தையும் பார்த்துத்திருமணஒலை தயத்தேசத்
துராசர்களுக்கனுப்பினான்—என்பதாம். (இ)

வேலைகுழ்புவிமன்னர்க்குவேந்தர்கோ
னோலைபோக்கியதோர்ந்துயர்கர்ப்பக
மாலேதாழ்முடிவாசவற்கோதுவான்
ஞாலமேத்திசைநாரதன்போழினான்.

(இ-ள்.) வேந்தர்கோன் - வீமராஜனுனைவன்—வேலைகுழ-கடல்
குழந்த—புவிமன்னர்க்கு - பூமண்டலத்தையானுகின் தவரசர்க்கு—
ஒலை-ஒலையை—போக்கியது-செலுத்தியதை—ஓர்ந்து - அறிந்து—
உயர்-உயர்ந்த—கர்ப்பகமாலே - கர்ப்பகத்தினுடையமலர்மாலே—தா
ழ்-தாழ்கின்ற—முடி-மகுடமணிந்த—வாசவற்கு - இந்திரனுக்கு—
ஓதுவான் - சொல்லும்பொருட்டு—ஞாலம் - உலகத்தார்—எத்து-
துதிக்கின்ற—இசை-புகழ்பெற்ற—நாரதன்-நாரதமுனிவன்—போ
யினான்—போனான்—எ-று. (கருத்து.) நாரதமுனிவனுனைவன் வீமரா
ஜன் அரசருக்கு ஒலைவிட்டதையறிந்து தேவேந்திரனுக்குச் சொல்
லும்பொருட்டுப்போயினான் - என்பதாம். (சு)

அறுசீர்க்கழிநெடில்யாரிரியவிறுத்தம்.

வானவரொண்கடரொரிக்குமுடிதாழ்த்துவனாகழற்கால்வணங்கி
யேத்தத், தேனிரிருங்கற்பகநாணமுனையுடைந்துபரியநறந்தேறலா
ற்ற, மேனகைசாமனாயிரா—வருப்பசி வெள்ளடையுதவவிளரித்தீ
ஞ்சொற், பானலங்கட்டிலேத்தமைமென்சதிமுறையிற்பதம்பெய
ர்க்கும்பாணிதாங்க.

(இ-ள்.) வானவர்—தேவர்களுடைய—ஒன்-ஒன்னிய—சுடர்-கார்
தியை—எறிக்கும்; வீசுகின்ற—முடி - மகுடங்களை—தாழ்த்து-தாழ
ச்செய்து—வணக்கழற்கால் - வீரக்கழலையணிந்தபாதத்தை—வணங்
கி-தாழ்த்து—ஏத்த-புகழவும்—தேன் - வண்டுகளானவை—இமிரு
ம்-ஒலிக்கின்ற—சுருபகம் - கற்பகத்தினுடைய—நாள்-அன்றலர்ந்த
—முனை - அரும்புள்ள—உடைந்து-உடைபட்டு—பசிய - பசுமை
யுடைய—நறம்-நறிய—தேறல்—தேனை—ஊற்ற - சொரியவும்—
மேனகை—மேனகையானவன்—சாமனா-கவுரிகளை—இரட்ட-அசை
க்கவும்—உருப்பசி - உருப்பசியானவன்—வெள்ளடை - தாம்பூலத்
தை—உதவ-கொடுக்கவும்—விளரி-விளரியென்னுமிசைபையொத்த
—தீ-மதுரம்பொருந்திய—சொல் - சொல்லையும்—பானல்-நீலோற்
பலம்போன்ற—அம்-அழகிய—கண்-கண்களையுமுள்ள—திலோத்
தமை - திலோத்தமையானவன்—மெல்-மெல்லிய—சதிமுறையில்-
தாளவொத்தின்முறைப்படி—பதம்பெயர்க்கும் - பதம்பெயர்த்தத்

குரிய—பாணிதாங்க-அஸ்தாபிரயஞ்செய்யவும்—எ-று, * தொன்
னுல்விளக்கம், இயையிசைசொல்லுருபீற்றிலொத்ததாலே-இவ்விதி
யால்-ஏத்த-ஊற்ற-என வீற்றிலடுக்குவருதலால் இயையிசையலங்கா
ரம் (கருத்து) சேவர்கள்வணங்கவும் கற்பகத்தருக்கள்தேன்சொரிய
வும் மேனகை சாமனாபோடவும் உருப்பசி தாம்பூலங்கொடுக்கவும்
திலோத்தமையபிரயஞ்செய்யவும்-எ-ம். இதுமுதல்ஐந்துங்குளகம்.

தண்டரளமணிமுறுவலயிராணிவிரிபார்த்தடங்காமர், வண்டப
கட்டெழின்மார்பின்மந்தாரநறுந்தெரியன்மலரில்வீழ்ப், புண்டரிகச
செழுங்காடுபூத்ததெனவிழிமலர்கள்பொலிந்துதோன்றத், தெண்டி
தாவாயமிழ்தமெனத்தெனவிளித்தேனரமகளிர்செவியினூற்ற.

(இ-ள்.) தன்-குளிர்ந்த—தாளம் - முத்துகள்போன்ற—மணி -
அழகிய—முறுவல்-பற்களையுடைய—அயிராணி-இந்திராணியின்—
வரி-இரேகைகளானவை—பார்த்த - பாவப்பெற்ற—தடம்-விசாலம்
பொருந்திய—கண் - கண்களென்னும்—காமர்-அழகிய—வண்டு-வி
ண்டுகளானவை—பகடு-பசுமைபொருந்திய—எழில்-அழகிய—மா
ர்பின்-மார்பிலணிந்த—மந்தாரம்-மந்தாரத்தனை—நறம்-நல்ல—நெ
ரியல்-மாலையினுடைய—மலரில்-பூவில்—வீழ-மொய்க்கவும்—புண
டரிகம்-தாமனாயின்னு—செழுங்காடு-செழிமையுள்ளவனம்—பூத்த
தென - பூத்ததென்னும்படி—விழிமலர்கள் - நேத்திரமலங்கள்—
பொலிந்து-பிரகாசித்து—தோன்ற - விளங்கவும்—தென்-தென்னிய
—தினாவா-கடலினிடத்துண்டாகிய—அமிழ்தமென-அமிர்தமென்
றுசொல்—தென்விளித்தேன் - தென்விளியென்னுமிசைத்தேனை—
அரமகளிர்-அரம்பையாரானவர்கள்—செவியின்-காதலின்—த்திலே—
ஊற்ற-சொரியவும்—எ-று. (கருத்து.) இந்திராணி கண்கள் மந்தா
ரமாலையில்விழவும் ஆயுந்கண்கள்—தீய்க்கவும் அரம்பையர்கள்
பாடவும் - என்பதாம். (அ)

மருவுயிர்க்குநறுந்துணர்மென்மலர்பொதுளும்பொலன் தருவுமணியு
மானுமிருந்தியும்விழிக்கடையினருணைநிமுறைமுறைநின்றேவல்
கேட்பந், கருதினர்கண்கவர்வனப்பிந்தருவமடமகன்கணிகந்தபா
டம், சுருதிமுறைபிறமாமன்மடகயாழ்நாம்புளருந்துழனிமடப்பி.

(இ-ள்.) மரு-வாசனையை—உயர்க்கு-வீசுகின்ற—நறம்-நறிய—
துணா-கொத்தாடிய—மெல் - மெல்லிய—மலர்-மலர்களானவை—
பொதுளும்-நெருங்கிய—பொலன் - பொன்மயமாகிய—தருவுந்-ஐந்
தருவும்—மணியும்-சந்தாமணியும்—ஆனும்-காமு—இருந்தி
யும் - சங்கதி பதுமதிபென்னுமிசைகளின்மீது—விழிக்கடையின்-
கடைக்கண்களினுடைய—அருள்-அருளை—கேட்கி - பார்த்து—மு
றைநின்ற-வரிசைவரிசையாகநின்ற—ஏவல்-ஏவலை—கேட்ப-கேட்
கவும்—கருதின - கினைத்தவர்களுடைய—கண் - கண்களை—கவர்-
பற்றிக்கொள்ளின்ற—வனப்பின்-அழகினைப்பொருந்திய—கந்தருவ
ர்-கந்தருவருடையன்—மடம்-இளமைபொருந்திய - மகளிர்-மாதர்க

ள்—கனிந்த-முதிர்ந்த—பாடல்—பாடல்களாலே—சுருதி-ஒலியினது—
—முறை-வரிசைகள்—பிறழாமல்—வேறுபடாமல்—மாடகம்—முறுங்
காணியோடுங்கூடிய—பாழ்—வினையின்—நாம்பு—நரம்பினை—உளநு
ம்—தடவுகின்ற—துழனி—ஒலியானது—ஆர்ப்ப—ஒலிக்கவும்—எ-று.
சுவலயாந்தம்—பலதொழிற்பெயரோவினைச்சொல்லென்பு—(சுருத்
து.) ஐந்தருவும்—சிந்தனையும்—காமதேனுவும்—சங்கந்தியும்—பதுமரிதி
யும்—ஏவல்கேட்கவும்—கந்தருவமாதர்கள்வினைவாசிக்கவும்—எ-ம். (க)

மருங்கினொருபுடைவிசித்தருந்நடைவாள்வட்டுடைமின்வயங்க
வோர்பால், பொருங்குவிசப்படைகமஞ்சுன்முதிவினிடவிளங்கு
மின்னிற்பொலிவுகாட்டச்,சுரும்பிமிரஞ்சில்லோதிப்புலோமசைசெ
ம்பஞ்சடிமென்சுவடுதொய்து, விரிந்ததடம்புயம்பவளக்கொடிபட
ர்ந்தசுவலவையின்விளங்கித்தோன்ற.

(இ-ள்.) மருங்கின்—இடையில்—ஒருபுடை—ஒருபக்கத்தில்—வி
சித்த-கட்டிய—குற்றுடைவாள்—குதியசரிசையானது—உட்டுடைமி
ன்—அனாக்கவசத்தின்மீது—வயங்க-பிரகாசிக்கவும்—ஓர்பால்—ஒரு
பக்கத்தில்—பொரு—பொர்செய்கின்ற—குவிசப்படை—வச்சிராயித்
தான்—கமனம்—நிறைவுபொருந்திய—சூல்—கருப்பத்தையுடைய—
முவிவினிடைய—மேகத்தினிடத்திலே—விளங்கு—பிரகாசிக்கின்ற—
மின்னில்—மின்னலை—பொல்—பொலிவு—காந்தியை—காட்ட—காண்
பிக்கவும்—சுரும்பு—வண்டுகளானவை—இ-யிர்—ஒலிக்கின்ற—அம்—அ
ழகிய—சில்—பொன்வட்டத்தகட்டினையணிந்த—ஒதி—கூந்தலையுடை
ய—புலோமசை—இந்திராணியினது—செம்பஞ்சு—சீசம்பஞ்சுக் குழ
ழம்பணிந்த—அடி—பாதங்களை—மெல்—மெல்லிய—சுவடு—தழம்பு
—தொய்து—பொருட்டு—விரிந்த—விரியப்பெற்ற—தடம்—விசாலம்
பொருந்திய—புயம்—தோள்களால்வை—பவளக்கொடி—பவளக்
கொடிகள்—படர்ந்த—படர்ப்பெற்ற—சுவலவையின்—சுவலிகளைப்
பொலவிளங்கித்தோன்ற—பிரகாசித்துத்தோன்றவும்—எ-று. (சுருத்
து.) ஒருபக்கத்திலுடைவாள்பிரகாசிக்கவும் மற்றொருபக்கத்தில்வச்
சிராயுதம்பிரகாசிக்கவும் இந்திராணி காந்தவபட்டபுயங்கள் பிரகா
சிக்கவும்— என்பதாம். (ங)

விஞ்சையர்கிந்தரவுணருகர்புவிமுழுதானும்வேந்தர்யாரு, மஞ்
சையதிரமருங்கும்புடைசூழமுனிவர்முமாமாசுகூற, வெஞ்சலில்
பலவளத்திறப்பவரியணையில்வீற்றிருக்குமியோர்வேந்தைக்கஞ்
சமலரயனன்திறைபயினுதனிருகண்கனிப்பக்கண்டான்.

(இ-ள்.) விஞ்சையர்—வித்தியாதர்களும்—நிந்தார்—நிந்தார்களும்
—அவுணர்—அரசரும்—உரகர்—நாகரும்—புவிமுழுதானும்—புலோக
முழுதையுமாட்சிசெய்கின்ற—வேந்தர்யாரும்—அரசர்களாவரும்—
அஞ்சலிசெய்து—வணக்கஞ்செய்து, இரும்ருங்கும்—இரண்டிபக்கத்தி
லும், புடைசூழ—செருங்கிச்சூழவும், முனிவர்குமாம்—முனிவர்குட்

ங்கள், ஆசுகூற—ஆசீர்வதிக்கவும், எஞ்சலில்—குறையில்லாத, பல-
பலவாகிய, வளஞ்சிறப்ப-வளங்களானவைமிக, அரியணையில்—சிறு
அகணத்தில், வீற்றிருக்கும்—வீற்றிருக்கின்ற, இமையோர்வேந்தை-
இந்திரனை, கஞ்சமலர்—தாமமாமலரிருக்கின்ற, அயன்—பிரமணைவ
ன், அளித்த—பெற்ற,மறை—வேதத்தை, பயில்—பயிற்சிசெய்கின்ற, நா
ரதன்—நார்தமுனிவன், இருகண்—தன்னிருகண்களும், களிப்ப—களிப்
பையடைய, கண்டான்—பார்த்தான், எ-று. (சுருத்து) விஞ்சையர்க
ளும் கின்னரர்களும் அசுரர்களும் நாகர்களும் புவியாசர்களும்புடை
சூழவும் முனிவர்களாசீர்வதிக்கவும் சிம்மாதனத்திலிருக்கும் மந்திர
னை நாரதன் கண்டான்— என்பதாம். (ங)

பொன்னகரர்க்கிற்புரக்கும்புரந்தானாதமுனிவன்புகுதலோடு
முன்னரியற்றியதவத்தினையதுபயனிதப்பிமுடிந்ததாமென்
தன்னமுனிவரனுலப்பவருக்கியபாத்தியமுதலாலனைத்துநல்கி (ன்
யின்னமுதமுருவன்போலினிதுகாக்குமுகமனெடுமிருக்கைசீர்தநா

(இ-ள்.) பொன்னகரம்—அமராவதியை, தனி—ஒப்புற, புரக்கும்-
அளிக்கப்பெற்ற, புரந்தான்—இந்திரனானவன், நாரதமுனிவன்—நாரத
முனிவன், புகுதலோடு—அடைந்தமாதத்திரத்தில், முன்னர்—முற்
பிறப்பில், இயற்றிய—யான்செய்த, தவத்தின்—தவத்தினாலே, எய்து-
அடையவேண்டிய, பயன்—பிரயோசனம், இப்பிறப்பில்—இந்தப்
பிறப்பில் முடிந்ததாமென்று—முற்றுப்பெற்றதாமென்று, அன்ன
முனிவரன்—அந்தநாரதமுனிவன், உலப்ப-மகிழ்ச்சியடைய, அருக்
கிப்பாத்தியமுதலர்—அருக்கியபாத்தியமுதலாக, அனைத்தும்—யா
வையும், நல்கி—கொடுத்து, இன்னமும்—இனியவாழ்ந்தமானவை,
உருவனபோல்—சொரிவனபோல—இனிது—இனிதாக; உரைக்கும்-
சொல்லுகின்ற, முகமனெடுமி—உபகாரதடவன், இருக்கை—ஆச
னத்தை, சந்தான்—கொடுத்தான், அடி—சுவலயானந்தம்—உறுப்
பியல்—உறு—பாடல்—படித்தல்—கொள்ளுதல்—கொடுத்தலணிதல்—
புனைதலாம் பலதொழிற்—முயாதனைமுப்பாற்றுகியவாகும், இவ்வி
தியால் கொடுத்தலறிக. (சுருத்து.) கேவேந்திரன் நாரதன் வந்தமாத்
திரத்தில் ஆசனங்கொடுத்தான்— என்பதாம். (ங)

உருகியுளங்கனிசிறப்பவாயிங்கண்மலராலுமொருங்குளோக்கி
யருமறையோகிவணங்கிநெடுங்காலமெல்லுலகிலடைந்தாயென்னப்
பொருவரியதவமுனிவன்வானவர் கோன்முதகோகிப்புனரிசும்பந்த
விருகிலத்திற்கடவுணதிப்புனலாடியித்துணைநாளிந்ததென்றான்.

(இ-ள்.) உருகியுளம்—மனமுருதி, கனிசிறப்ப—கனிப்புமிக, ஆயி
ரங்கண்மலராலும்—ஆயிரங்களாகியதாமமாமலராலும், ஒருங்கு-
ஒருமிக்க, நோக்கி—பார்த்து, அருமறையோய்—நாரதமுனியே, இவ
ணங்கி—இவ்விடம்விட்டி, நெடுங்காலம்—நெடுநாளாக, எவ்வுலகில்-
எந்தவுலகத்தில், அடைந்தாயென்ன—பேரடினையென்றுகேட்க,
பொருவரிய—ஒப்பில்லாத, தவமுனிவன்—தவத்தையுடைய நாரத

முனிவன், வான்வர்கோன் - இந்திரனது, முகநேக்கி - முகத்தைப் பார்த்து, புணரிசூழ்ந்த - சமுத்திரங்குழந்த, இருநிலத்தில் - பெரிய பூமியினிடத்தில், கடவுள் - தெய்வத்தன்மையுள்ள, நதிப்புனலாடி - நதிதீர்த்தங்களிலேநானஞ்செய்து, இத்துணைநாள் - இவ்வளவுநாள், இறந்ததென்றான் - கழிந்ததென்றான், எ-று. (கருத்து.) தேவேந்திரன் நாரதனைப்பார்த்து இவ்வளவுநாளெங்கே போனொன்று கேட்க நாரதன்பூலோகத்திற் பீர்த்தமாடப்போனென்றான். எ-ம். (மரு)

என்றுமுனிவானுரைப்பக்கடல்புடைசூழ்நிலவலயத்திலவேன் மன்னர், துன்றுசமர்துறந்தனர்கொல் சுடர்க்கதிர் - அராமகனிரி துணைமென்கொங்கை, மன்றல்வீழ்ந்திங்கெமக்கோர் - தல் விருந்தாய் வாலொழிந்தவாமேதென்றான், குன்றினிருஞ்சிறைமந்தசுடர்வைரப்படைசுமந்தசூவுத்தோளான்.

(இ-ள்.) என்று-இப்படியென்று, முனிவான் - நாரதமுனிவன், உரைப்ப-சொல்ல, குன்றின் - பர்வதங்களுடைய, இரும் - பெரிய, சிறை - இறகுகளை, அரிந்த-அறுத்த, சுடர் - பிச்சுசூழ்பொருந்திய, வைரப்படை - வச்சிராயுதத்தை, சுமந்த - தாங்கிய, துன்று - திரட்சி பொருந்திய, தோளான் - புயங்கனையுடையவனுனியிர்திரன், கடல் புடைசூழ்-கடலாற்புடைசூழப்பட்ட, நிலவலயத்து - பூமண்டலத்தில், இகல்-போர்செய்தின்ற, வேல்-வேற்படையெந்திய, மன்னர்-அரசரானவர், துன்று-செருங்கிய, சமர்-பேரை, துறந்தனர்கொல்-விடுத்தனரோ, சுடர்க்கதிர்போழ்ந்து - சூரியமண்டலத்தைக்கழித்துக்கொண்டு, அராமகனிரி - அராமங்கையர்களின், துணை - இரண்டாகிய, மெல்-மெல்லிய, கொங்கை - தணுதினுடைய, மன்றல்-மணத்தை, வீழ்ந்து - விரும்பி, இங்கு - இவ்விடத்தில், எமக்கு - எமக்கு, ஓர் - ஒப்பற்ற, நல்விருந்தாய் - நல்லவிருந்தாகி, வால் - வருதலை, ஒழிந்தவாறு - நீங்கிப்பிதம், ஏதென்றால் - என்னகாரணமென்றான், (கருத்து.) இப்படி நாரதன்சொல்லத் தேவேந்திரன் உலகத்தரசர் யுத்தத்தை விட்டார்களோ விரைவாகத்தனக்கு வராதிருந்த வகையென்னவென்றான் - என்பதாம். (மசு)

கன்னல்குமுல்காட்டுந்தண்பணைசூழ் விதர்ப்பநகர்காவல் பூண்ட, மன்னருத்தவப்பேற்றாலுலகில்வனப்பனைத்துமொருவடிவ மாகி, யன்னகடைவாழ்ந்துமதர்விழியெனவான்முகத்தினிரிண்டையிலேறெங்கிப், பொன்னவிர்பூண்முலையென்னப் பொருப்பேந்தியிருநிலத்தின்பொலிந்ததன்றே.

(இ-ள்.) கன்னல்-கரும்புகளானவை, குமுல-குமுலைப்போலும், எழில்காட்டும்-அழகுடையதாய் வளர்ந்து காட்டுகின்ற, தண்-தண்ணிய-பணைசூழ் - வயல்களாற்குழப்பட்ட, விதர்ப்பநகர் - விதர்ப்பதேசத்தை, காவல்பூண்ட - காக்குந்தொழிலையடைந்த, மன்னன்-வீரராஜனுடைய, அருந்தவப்பேற்றால் - அரியதவப்பேற்றினாலே, உலகில்-உலகத்திருக்கின்ற, வனப்பனைத்தும்-அழகெல்லாம், ஒரு

வாலாகி-ஒருருவாகி, அன்னகடை-அன்னத்தினையெய், வாய்ந்து-பொருந்தி, மதர்-மதர்த்த, விழியென்-கண்களென்று சொல்லும்படி, வான்-ஒளிபொருந்திய, முகத்தினிடத்திலே, இரண்டயிலவேல் - கூரியவிரண்டிவேற்படைகளை, தாங்கி-தாங்கிக்கொண்டு, பொன் - பொன்னினுதெய்யப்பட்டு, அவர் - பிரகாசிக்கின்ற, பூண்-ஆபர்ணங்கையெனிக்த, முலையென்ன-தனங்களென்று சொல்லும்படி, பொருப்பு-இருண்மெலகை, ஏந்தி-தாங்கி, இருநிலத்தில்-பெரியபூவலகில், விபாவிந்தது - பிரகாசித்தது, எ-று. (கருத்து.) விதர்ப்பதேசத்தரசனாகிய வீமன்வந்தால் உலகத்தழகெல்லாமொருவடிவாகித்தர்ப்பந்தி உதித்தான் - என்பதாம். (மரு)

ஆங்கவண்மேல் விழைவினராய்நின்னுலகிம்போகமுடின்குனமிழ்துமன்னான், மாங்குயிலின் மீங்குதலை மொழிக்கிணையாச்சிபிதேனுமதிக்ககில்லார், பூங்கமலமுகையெனய பொற்சணங்காரிளமுலையின் பூசல்வேண்டும், வீங்குதடம் புயமெய்யி விளைத்திடுமெவா ளமர்துறந்தாரவேந்திரன்.

(இ-ள்.) அங்கு-அவ்விடத்தில், அவண்மேல்-அந்தமயந்தியென்னுமாதின்மேல், விழைவினராய் - விருப்பையுடையவராகி, நன்னுலகி - உன்னுடையவுலகத்தில், போகமும்-போகத்தையும், இன்னமீர்தும் - இனியவமீர்த்தத்தையும், அன்னான்-அவ்ருடைய, மாங்குயிலின் - மாமரத்தினுள்ளகூயிலின்மொழியையொத்த, விமதூரம்பொருந்திய, குதலைமொழிக்கு - மச்சொல்லுக்கு, இனையா - ஒப்பாக, சிறிதேனும்-அற்பமாயினும், மதிக்ககல்லார்-மதிப்பாற்றார்களாய், பூ-அழகிய, கமலமுகையெனய-நாமவாயரும்பைப்பொருந்த-பொறி-புள்ளிகள்போன்ற, சுணங்கு-தேமல், ஆர் - நிறைந்த, திரமுலையின் - இளமைபொருந்திய தனங்களின், பூசல்-பேரவை, வேட்டு-விரும்பி, வீங்கு - பருத்த, தடம் - விசரலம்பொருந்திய, புயம் - தோள்கள், மெய்ய-வாட, விளைத்திடு-செய்கின்ற, வள்ளார் - வாட்படையாகச் செய்யும்போரை, வேந்தொல்லாம் - அரசராவரும், துறந்தார்-விட்டனர், எ-று. (* சூவலயாகந்தம்-உறுப்பியல்-யக-கு - நாவாலறிவன கவையுள்பொருளே, இவ்விதியால் அமிழ்து கவையுள்ளபதார்த்தம்) (கருத்து.) அரசர்கள் தமயந்தியில் கண்தனப்போரைவிரும்பி வாட்போரைவிட்டார்கள் என்றான் - என்பதாம். (மசு)

அத்தகையமடவரலோரண்டகையைசூழ்ந்தைமைத்தாளவனை யின்ற, முத்தநெடுங்குடைவேந்தனிலவலயமினிரளிக்கு முதல்வர்க்கெல்லாம், முய்த்துணர்ச்சயம்வாமென்றேலைபோக்கின்னதீனையுரைப்பானெண்ணி, யித்தலையெய்தினென்னருவின்னிசைதான் முமுதுணர்ந்தயாழ்வல்லோனே.

(இ-ள்.) அத்தகைய-அப்படிப்பட்ட குணமுள்ள, மடவால்-தமயந்தியானவன், ஓர்-ஒரு, ஆண்டகையை - ஆண்மகனிற்கிறந்தவனை, உளத்து-மனத்தின்கண், அமைத்தான் - வைத்தான், அவனையின்ற-

அவனைப்பெற்ற, முததம்-முத்தினைசெய்த, செவ்வகை - செவ்வகையையுடைய, வேந்தன் - வீமராஜனாவன் - நிலவலம் - பூமண்டலத்தை, இனிது - இனிதாக, அளிக்கும் - புரக்கின்ற, முதல்வர்க்கெல்லாம் - தலமைபுண்ட வாசனைவர்க்கும், உய்த்து - கருத்தைச் செலுத்தி, உணர் - அறிய, சுயம்வரமென்று - சுயம்வரநாளின்நாளென்று, ஒலைபோக்கினன் - எழுதப்பட்டவோலையைச்செலுத்தினான், அதனை - அச்செய்தியை, உரைப்பான் - உரைக்கும்படிக்கு, எண்ணி - நினைத்து, இத்தலை - இவ்விடத்தில், எய்தினவொன்றான் - வந்தேனென்றுசொன்னான், இன்னிசைநூல் - இனியவிசைநூல், முழுது - முழுவதையும், உணர்ந்த - அறிந்த, யாழ்வல்லோன் - யாழின்வல்லாராதன்முனிவன், எ-று. * குவலயாநந்தம் - உயர்த்தினை யெறினை யிருத்தினைதனிலும் - வரும்பொருள்பலவும் பொருளெனவதை இவ்விதியால் - உளம் - அஃறிணை, (கருத்து.) அத்தியயந்தி நானையிச்சித்தான் - அவனைப்பெற்றவன் உலகத்தாசர்க்கெல்லாம் சுயம்வரமென்றோலையிட்டான் - அதைச் சொல்லும்பொருட்டிற்குவந்தேன் என்றான் - என்பதாம். (10)

* விண்ணகத்தும்பெறற்கரியவிழும்பொருள் பெற்றவன் டில் விரிநீர்க்குழந்த, மண்ணகத்துவருதியென மகிபதிவான் - மகனாகி மகிழ்ந்துகூறி, பண்ணமைந்ததின்குதலைத்தமயந்திசுயம்வரத்திற்பாரில்வேந்தர், நண்ணியமர்வினாப்பாதுகாண்குவலென்றாகிபலநவின்னுமோனான்.

(இ-ள்.) விண்ணகத்தும் - தேவநிலகத்தும், பெறற்கரிய-பெருதற்கருமையாகிய, விழும்பொருள்-சிதம்புப்பொருளை, நீபெறவேண்டில்-நீபெற்றிருப்பினையாயின், விரிநீர்க்குழந்த-கடலார்க்குழப்பட்ட, மண்ணகத்து - பூவுலகத்தில், வருதியென்-வருவாயென்று, மகபதி-இந்திரனுடைய, வான் - ஒளிபொருந்திய, முகநோக்கி - முகத்தைப்பார்த்து, பண்ணமைந்த-பன்பொருந்திய, தி-தித்திப்புள்ள, குதலை-மழலைச்சொல்லையுடைய, தமயந்தி-தமயந்தியினது - சுயம்வரத்தில்-சுயம்வரநாளில், பாரில் - பூமியிலிருக்கின்ற, வேந்தர் - அரசரானவர்கள், நண்ணி-அடைந்து, அமர்-போர்த்தொழிலை, வினாப்பர் - செய்வார், அது-அப்போதா, காண்குவலென்று-பார்ப்பேனென்று, ஆசிபல - அனேகஆசிரவதங்களை, நவின்னு-சொல்லி, போனான்-நாரதமுனிவன்போயினான், எ-று. அன்று-அ-அசைகள் * குவலயாநந்தம்-உயிர்பொருளையிரிப்பொருளிருவகைய - இவ்விதியால் விண்ணகமுயிரிப்பொருள் என்றாக. (கருத்து.) விண்ணிப்பெறுதற்கரிய பொருளை மண்ணிப்பெற விரும்புவகையாகியவாவென்றுவாழ்த்திப் பேசுகாக்காண்பேனென்று, நாரதன் போனான்-என்பதாம். (10அ)

அருந்தவனேகலுமிறைவன் டன்மாரன்பகழிபொரவற்றானைக்கிருந்தடங்கட்டமீய்திகதிர்முலையும்வாரசாதுங்கழைமென்றோன, முருந்தினிளமுறுவலும்வாண்முகமதியு முருவொளியாயமுன்னர்த்தோன்ற, வருந்தியயிராணிமுதலாம்பையர்பா லுறுநலனும்மந்தானன்றே.

(இ-ள்.) அருந்தவன் - நாரதமுனிவன் - ஏகலும் - போனவளவில் இறைவன் - இந்திரனுன்வன் - அடல் - வலிமைபொருந்திய - மாரன் மன்மதனது - பகழி - பாணங்கள் - போர் - போர்செய்ய - ஆற்றானை - பொறுக்கமாட்டாதவனும் - கரு-கரிய - தடம் - விசாலம்பொருந்திய - கண் - கண்ணையற்ற - தமயந்தி - தமயந்தியினுடைய - சுதிர்முலையும் - காந்திபொருந்தியஸ்தனங்களும் - வாகாதும் - நெடியசெவிகளும் - கழை - முக்தில்போன்ற - மென்றோளும் - மெல்லியதோளும் - முருந்தினிளம் - மயிவிறகின்முதன்முளபோன்ற - முறுவலும் - பருகலும் - லுள - ஒளிபொருந்திய - முகமதியும் - முகமாகியசுந்திரான - உருவெளியாய் - உருவெளிதோற்றமாய் - முன்னர் - எதிர் - தான் - தெரிய - வருந்தி - வருத்தப்பட்டு - அயிராணிமுதல் - இந்திராணிமுதலாகிய - அரம்பையர்பால் - அரமகனிரிடத்தில் - உறு-மிகுந்த - நலனும் - நலத்தையும் - மறந்தான் - மறந்துவிட்டான் - எ-று, (கருத்து.) தேவந்திரன்மன்மதபாணத்துக்குச்சகியாதவனயத்தமயந்தியுருவெளியுத்ததோற்றவருத்தப்பட்டிருந்திராணி முதலியோரின் பங்களைமறந்தான் என்பதாம். (10க)

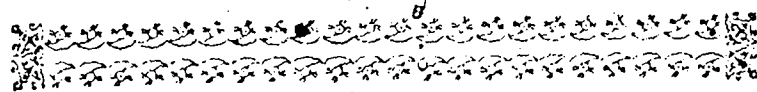
மண்ணுலகின் மடவாலையிழைத்தனன் மிழைவனென வருந்தி மாழார், தெண்ணிமைதெழினலனுமிளமையுநன்றாயுவென விகழ்ந்துகூறி, வெண்ணிலவுபொழிதளமுறுவலயிராணிமுதல் விண்ணில் வாழு, மொண்ணுதன்மங்கையர்மடநாண்மீதாரவோவியம்போன்றுணர்வுதிந்தார்.

(இ-ள்.) மண்ணுலகின் - பூவுலகத்திலிருக்கின்ற - மடவாலை - ஒருபெண்ணாகியதமயந்தியை - இழைந்தனன் - விரும்பினான் - நம்மிழைவனென - நம்முடைய வாசனென்று - வருந்தி - வருத்தப்பட்டு - மாழாந்து - மயக்கமடைந்து - எண்ணின் - எண்ணுவிடத்தில் - நமது - நம்முடைய - எழிநலனும் - அழகினுடைய நன்மையாம் - இளமையு - இளமைப்பருவமும் - நன்றாய்வென் - நல்லதாய் வென்று - இகழ்ந்து - கூறிபழித்துச்சொல்லி - வெள் - வெள்ளிய - நிலவு - பிரகாசத்தை - பொழி - பொழிகின்ற - தாளம் - முத்தினை யொத்த - முறுவல் - பற்கள் - பொருந்திய - அயிராணிமுதல் - இந்திராணிமுதலாகிய - விண்ணில்வாழும் - தெய்வலோகத்தில் வாழ்கின்ற - ஒள் - ஒளிய - நுதல் - நெற்றியையுடைய - மங்கையர் - மாதர்கள் - மடம் - அறியாமையும் - நாண் - நாணம் - மீதார - அதிகரிக்க - ஓவியம்போன்று - சித்திரத்தை யொத்து - உணர்வுதிந்தார் - அறிவுநீங்கினார்கள் - எ-று. (கருத்து.) இந்திராணிமுதலான மங்கையர்கள் நமதாசன் தமயந்தியை இச்சித்தானென்று சித்திரத்தையொத்தறிவித்தார்களென்பதாம். (10ட)

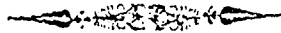
மதர்நெடுங்க ணரமகனி ரிவ்வாறுதுயருழப்பமனத்தினோத், ததைமலர்க்கும்கபகநுநாரமணிமார்பன் றுயர்கூர்த்து தருமன்னவைய, கதழெரிப்புத்தேள்வருணுடனேகக் கொடுஞ்சியத்தேர்கழித்ருண்டி, யதிருநெடுந்திரையர்ழிசூழபுனியினெல்லையில் வந்தடைந்தான் மன்னோ.

(இ-ள்.) யதா-மதந்த-க-கெடுங்கண்-கெடுங்கண்-புனைய-
அரம்களிர்-அரம்களையா-வன்கள்-இவ்வாறு-இந்தப்பிகாரம்-து
யருழப்ப-துன்பப்பட-மனத்தின்-மனத்தினிடத்திலே-ஒர-ள
ன்ஹமல்-தகித-கெடுங்கிய-மலர்-மலையுடைய-கற்பகநுந்
தார்-நதியகற்பகமாலையணிந்த-மணிமாற்பன்-அழகியமாற்புந்
வெந்தின்-துயர்கூர்ந்து-துயர்மிஞ்ந்து-தருமன்-யாறும்-வெய்
ய-வெவ்விய-கதழ்-வேகம்பொருத்திய-எர்ப்புத்தேன்-அக்கினி
தேவனும்-வருணன்-வருணனும்-உடனே-உடனாக-கெடு
டிஞ்சி-மேன்மொட்டையுடைய-அம்-அழகிய-தோ-இந்தி-
-கடிதில்-சிக்கிரத்திலே-தூண்டி-செலுத்தி-அதிரு-அதிர்கி
ற-கெடுங்கி-கெடுங்கிய-அக்கினியுடைய-அழகு-கடலா-கருழப்
பட்ட-புலியின்-புலியில்-ஒல்லையின்-வந்தை-தா
ன்-வந்துசேர்ந்தான்-எ-து. மன்-ஒ-அசை-சுவலயானந்தம்-ஊநு
தல்-பறத்தன-தத்தலெனவே-மூவன்களாகுமுயிர்-மொருளினமே
இவ்விதியால்-கற்பகம்-உயிர்ப்பொருள்- (கருத்து) இத்தான்-அரம்
பையர்-முதலானவர்கள்-துன்பப்படுகலை-யறிமாமல்-துன்பப்பட்டு
யமன்-அக்கினிதேவன்-வருணன்-இவர்களுடன்-தேரிலேறிப்பூயி
யிலவந்தான்-என்பதாம். (உக)

இத்தரப்படலம் - முற்றிற்று.

தளவாது தூப்படலம்.

இப்படலத்தால் இத்தான் முதலிய நால்வர்பொருள் கெடுங்கிய
விடத்து கள்ளு தூபென்றவை கொல்லப்படுகின்றது.

(கவிஞருத்தம்.)

அண்ட-ருலகத்திறவனவழியிருப்பம்
மண்டு * புனல்வானைவளப்புதமடல்தேர்
ந்நட-லையுத்திட-தக்கவிபுரக்கு
மொண்டிற்றுஐ-க்குளில்-செய்திறமுலாப்பாம்.

(இ-ள்.) அண்டருலகத்து-தேவருலகத்தையாண்கின்ற-இவ்
வன்-இத்தான்-அவ்வழி-அவ்விடத்தில்-இதுபப-தூ-மண்டு-
கெடுங்கிய-புனல்-கிளிகுக்கின்ற-வானை-வானை-வளவானை
-வளர்-வளர்கின்ற-புகழ-கருகினுடைய-மடல்-பாடல்களை-நி
யம்-கிழித்தின்று-தண்டை-சோகல்களை-உடுத்த-உடுத்தப்பெற்று.

—ரிடநர்-ரிடத்தேசத்தை-தனி-ஒப்பற-புரக்கும்-காக்கின்ற-
ஒன்-ஒன்றிய-திருவடைய-வளவானையுடைய-குளிகில்-களமகா
ராசன்-செய்திறம்-செய்தகாரியத்தை-உலாப்பாம்- (யாம்) கொல்
லுவோம்-எ-து. சுவலயானந்தம்-இயற்கைசெயற்கை-யிருவகை
யினமு-முதிரிலாப்பொருளொன்-வனத்தனப்புலவர்-இவ்விதியால்
புனல்-உயிரிலாப்பொருளென்றறித. (கருத்து.) தேவோதிர-வந்தி
டத்திருக்க-கள்ளசெய்கையைச்சொல்லுவாம்-என்பதாம். (க)

அன்னமுணசெய்தவெழிலாழிழையெகெடுச்சத்
துன்னியவர்கொடுமுடிருநாடிவென்ன
கன்னன்மகனைக்கணகருத்தினிடருப்ப
யன்னவந்தன்மன்னன்மதிமாழ்கியயக்காலை.

(இ-ள்.) அன்னம்-அன்னப்புள்ளானது-உண்ண-செய்த-சொல்
லியம்-எழில்-அழகிய-ஆழிழையை-தமயந்தி-செய்தது-மனத்
தினிடத்து-உன்னி-கொத்து-அயர்வோம்-சொல்லு-உ
யிர்-உயிரானது-உண்டி-கொடுவோம்-உலாப்போம்-உலாப்போம்-
வென்னகொல்ல-கன்னன்-கருப்புலில்லேந்திய-மதன்-மன்மதி
னைய-இவ்வன-பஞ்சபாணக்கரும்-கருத்தினிட-கருத்தினிடத்
து-ஒன்ப-பைக்க-மன்னவர்கன்னமன்னன்-கன்னவன்-மதி
மாழி-அழியுமயங்கி-அயர்வோம்-துன்பப்படுச்சமயத்தில்-எ-து.
(கருத்து) கள்ளதமயந்தி-கினைத்துவருத்தப்படுகின்ற-
பதாம்-இதுமுதலானவர்களுக்கும். (உ)

புகழமடல்-கிளியானைபுனல்கு
மேகமிகைநாலமெவிதப்பகர்மன்ன
தேறையோடவித்தவழிசோவியசிகர்க்கு
தோகைமனலோகொடுதுவாடைத்தா.

(இ-ள்) புகழமடல்-கருகும்பாணைய-கிழி-கிழித்து-இவ்வா
ன-இளமைபொருத்தியவானை-கன்னவன்-புனல்காலும்-நீரா
ச்சொரிமின்று-மேகமிகை-மேகத்தின்மீது-நாலமெ-நாலுயிர்
விதப்பகர்-விதப்பகைத்தையாண்கின்ற-மன்னன்-விமரி
யானவன்-மேகையோடு-கிழிச்சியு-உ-அனந்த-பெற்று-உ
யிர்-உயிரையுடைய-ஒவியம்-கிழித்ததை-கிழிக்கும்-ஒப்பாழி
கின்ற-தோகை-தமயந்தியினது-மனலோகொடு-கிளியான
லோகையைக்கொண்டு-துவா-நால்கள்-அடைத்தார்-சேர்தா
ர்கள்-எ-து. (கருத்து) தாதர்கள்-தமயந்தி-புனலோகையைக்கொ
ண்டு-வந்தார்கள்-என்பதாம். (உ)

முட-கவினவனந்தவனாழ்ந்துமுண்டமுண்ட
முட-புயலவனந்தவனாழ்ந்துமுண்டமுண்ட
முட-கவினவனந்தவனாழ்ந்துமுண்டமுண்ட
முட-கவினவனந்தவனாழ்ந்துமுண்டமுண்ட

(இ-ள்.) முடங்கலின்—ஒலிச்சுருளில்—வரைந்த—எழுதப்பட்ட, உரை—சொல்லுகளை—முற்றும்—முழுவதும்—உணர்முன்—அரியாமுன்னே—தடம்—பெரிய—புயம்—தோள்களானவை—வரைக்கு—பர்வதங்களுக்கு—உவமைசொல்—உவமைபொருந்த—வளர்த்தன—பருத்தன்—குடங்கையின்—உள்ளங்கைபோல—அகன்ற—பரந்த—விழி—கண்களையுடையதமயந்தியினது—கோநகரி—குண்டினபுரத்துக்கு—செலவான—செல்லும்பொருட்டு—மடங்கலனையான்—சிங்கவேற்றினையொத்த நளமகாராஜன்—உளமகிழ்ச்சியொடு—மன்னங்களிப்பட்டு—எழுந்தான்—எழுந்தன்—எ-று. (கருத்து) நளன் திருமணவோலையின் செய்தியறியுமுன் புயங்கள் பூரித்தன—விரிப்பதேசத்துக்குச் செல்லும்பொருட்டு—எழுந்தான் என்பதாம். (சு)

கொய்யுனையயப்புரவிகோடியுழைபோத
மையமைதவாரணமருங்குநெருங்க
வெய்யதிமல்வாளுவார்வேலுபுடைசூழ
மொய்திரையளக்கரினியம்புலமுழங்க.

(இ-ள்.) கொய்—கொய்துகட்டிய—உலை—புறமுழையுடைய—வயம்—வலிமைபொருந்திய—புரவிகோடி—கோடிசூழினாக—உழைபோத—பக்கங்களிலேவரவும்—மையல்—மயக்கம்பொருந்திய—மதவாரணம்—மதயானைகள்—மருங்கும்—பக்கத்திலே—நெருங்க—நெருங்கிவரவும்—வெய்ய—வெவ்வித—திரு—வலிமைபொருந்திய—வாளவாட்படையையுடைய—உழவார்வேலை—காலாள்களாகிய கடலானது—புடைசூழ—பக்கங்களிலேசூழ்ந்துவிலும்—மொய்—மொய்க்கப்பெற்ற—தினா—அலைகளுள்ள—அளக்கரின்—கடல்போல—இயம்பல—பலவாத்தியங்கள்—முழங்க—ஒலிக்கவும், எ-று, (கருத்து) கோடி சூழினாகுகுழ, யானைகள் நெருங்க, சுத்தவீரர்கள்சூழக், கடல்போல வாத்தியமுழங்க என்பதாம், இதுமுதலிரண்டிற்குமாகம். (ரு)

விரிகதிதொறிக்குமதி * வெண்குடைநிழற்றத்
தாளநசைமரதர்பலர்சாமரையிரட்ட
வெரிமணியிமைக்குமுடிமன்னவரிதைஞ்சத்
திருவளருமார்பனுயர் தேரின்மிசைபோனன்.

(இ-ள்.) விரி—விரியப்பெற்ற—கதிர்—கிரணங்களை—எறிக்கும்—வீசுகின்ற—மதி—சந்திரனையொத்த—வெண்குடை—வெள்ளியகுடைகள்—நிழற்ற—நிழலைச்செய்யவும்—தாளம்—முத்தினையொத்த—நகை—பற்களையுடைய—ஆதவர்பலர்—அநேகமகளிர்கள்—சாமரையிரட்ட—கவரிகள்வீசவும்—எரிமணி—காந்திபொருந்தியமணிகள்—இமைக்கும்—பிரகாசிக்கின்ற—முடி—மகுடத்தையுடைய—மன்னவர்—அரசர்கள்—இறைஞ்ச—வணங்கவும்—திரு—திருமாதானவன்—வளரும்—வளர்கின்ற—மார்பன்—மார்பையுடையவனாகிய நளமகாராசன்—உயர்—உயர்ந்த—தேரின்மிசை—தேரின்மேல்—போனன்—போயினான், எ-று. * தொல்காப்பியமரபியல்—சுக—கு—படைபிங்கொடையுங்கொடியு

முரசு—நடைநலில்புரவியுங்க்கிறுத்தேறுத்—தாருமுடியுநேர்வனபி—மவுந்தெரிவுகொள்செங்கோலரசர்சூரிய—இவ்விதியால்சொடைமுதலங்ககளரசர்க்குரித்தே) (கருத்து) வெண்குடைபிடிக்க பெண்கள்சாமராவீச மன்னவர்வணங்க நளன் தேர்மேற்சென்றான் என்பதாம். (சு)

தேர்நடவுகம்பலைசெவிப்புருதலோமெ
வார்கடன்முழக்கொலிகொலோமழைமுழக்கோ
சார்வதெனவையமுறும்வானவர்கடம்மு
னோர்கெழுமுமாடநிடத்திறையெதிர்த்தான்.

(இ-ள்.) தேர்—தேரை, நடவு, செலுத்துகின்ற, கம்பலை—ஒலியானது, செவி—காதினிடத்து, புருதலோமெ—நுழைந்தமாத்திரத்தில், வார்—நெடிய, கடன்முழக்கொலிகொலோ—கடலொலியோ, மழைமுழக்கோ—மேகத்தினொலியோ, சார்வதென—அடைவதென்று, ஐயமுறும்—ஐயமடைகின்ற, வான்வர்கண்முன்—தேவர்களுக்கு முன்னே, ஏர்—அழகானது, கெழுமு—பொருந்திய, மாடம்—மாளிகைகளை யுடைய, நிடத்திறை—நிடத்தேசத்தாசன், எதிர்த்தான்—எதிர்ப்பட்டான், எ-று. (கொல்—ஐயப்பொருள்) (கருத்து) நளன் தேவர்களுக்குமுன் சென்றான் என்பதாம். (எ)

இதுவங்கலிவிருத்தம்.

பொற்றடந்தேர்மிசைப்பொலிந்துதோன்றிய
மற்றடந்தோளினுன்வளப்புநோக்கின
ருற்றதோரவியப்பினுக்கினுள்ளமித்துதாம்
வெற்றுடம்பாயினுர்வினனுளோரொலாம்.

(இ-ள்.) பொன்—அழகிய, தடம்—பெரிய, தேர்மிசை—தேரின்மீது, பொலிந்து—பிரகாசித்து, தோன்றிய—வந்த, மல்—மற்போர் செய்கின்ற, தடம்—பெரிய, தோளினுன்—தோள்களையுடைய நளமகாராஜனது, வளப்பு—அழகை, நோக்கினர்—பார்த்தார், உற்றது—அதனுடைந்தாகிய, ஓர்—ஒப்பற்ற, வியப்பினுக்கு—ஆச்சரியத்துக்கு, உள்ளமித்து—மனத்தைக்கொடுத்து, விண்ணுளோரொல்லாம்—இந்திரன்முதலிய நால்வரும், வெற்றுடம்பாயினர்—உயிர்த்தியவுடம்புபோலானார், எ-று, (கருத்து) இந்திரன் முதலானவர்கள் தேரின்மேலேறிய நளநழைக்கக்கண்டு மனதை நளனிடத்திற்செலுத்தி வெறியவுடம்பினரானார்கள் என்பதாம். (அ)

மா * யிருஞாலத்துவந்துமன்னர்கோ
னையபேரழகுகண்டிமைப்பிணுட்டோ
ராயிரம்பெற்றபேறடைந்துளேனெனச்
சேயுயர்விசும்பினுக்கிறைவன்செம்பினான்.

(இ-ள்.) மா—மகத்தாகிய, இரு—பெரிய, ஞாலத்துவந்து—பூமியில் வந்து, மன்னர்கோன்—நளனுடைய, ஏய—பொருந்திய, பேரழகு—பெரியஅழகினை, கண்டு—பார்த்து, இமைப்பில்—இமைத்தலில்லாத,

நாட்டமோராயிரம் - ஆயிரங்கண்களை, பெற்றம்பேறு - பெற்றம்பேற்றினை, அடைந்துளோனென - இன்று அடையப்பெற்றேனென்று, செய் - தூரமாக, உயர்-உயர்ந்த, விசும்பினுக்குறைவன் - சுவர்க்கத்துக்கரசுகிய இரத்திரன், செப்பினான் - சொல்லினான், எ-து. (உ) அகத்தியம்-மாமுன்னுயிர் வரின் யகாமெய் தோன்றும்) (கருத்து) இரத்திரன் பூமியில்வந்து நளனழைக்கக்கண்டு நான் ஆயிரங்கண்பெற்றதற்கு இன்று பயன் பெற்றேனென்றான் என்பதாம். (க)

மண்டமர்கடந்தவேன் மன்னர்மன்னனைக் கண்டும்ற்றொருவர்தோள்காழற்றிர்த்தோடை தொண்டைவாயமடமயில்குட்டுமோவெனத் தெண்டிணைக்ககடற்செல்வன்சுற்றினான்.

(இ-ள்.) மாண்டு-நெருங்கிய, அமர்-போனா, கடந்த-செய்தது, வேல்-வேற்படைபொருந்திய, மன்னர்மன்னனை - நளனை, கண்டு-பார்த்து, மற்றொருவர்தோள் - வேறொருவர் புயங்களை, காழ்ந்து - ஆசைப்பட்டு, தொண்டை - கோவைக்ககரிபோன்ற, வாய் - வாயையுடைய, மடமயில்-தமயந்தியானவன், ஈந்தோடை - குளிர்த்திப்பொருந்திய மாணைய, குட்டுமோவென - கிறிப்பாளோலென்று, தெள-தெள்ளிய, திரை-அலைகையுடைய, கனை - ஒலிக்கின்ற, கடற்செல்வன் - கடலுக்கரசுகிய வருணன், துற்றினான்-சொல்லினான், எ-து. (கருத்து.) நளனைக்கண்ட தமயந்தியானவன் வேறொருவனுக்கு மாணையிவாளோலென்று சமுத்திரராசர் சொன்னான் என்பதாம் (ய)

பாந்தன்மேற்கிடந்தபார்புரிக்குகிண்டிறல் வேந்தனுக்கேதொடைவேயந்திலாளெனி லேந்திழையெழினலமென்கொலாமெனக் காந்துவெந்தழெரிக்கடவுள்சாற்றினான்.

(இ-ள்) பாந்தன்மேல்-ஆதிசேடனீது, கிடந்த-இருந்த, பார-பூமியை, பரிக்கும் - சமக்கின்ற, திண-திண்ணிய, திறல்-செளந்தரியத்தையுடைய, வேந்தனுக்கே-நளமகாராசனுக்கே, தொடை-மாணைய, வேயந்திலாளெனில் - குட்டளையானால், ஏந்திழை-தமயந்தியினது, எழில்-அழகினது, நலம்-நன்மை, என்கொலாமென - என்ன பிரபோசனமாகுமென்று, காந்து - காந்துகின்ற, வெம் - வெவ்விய, கதழ்-வேகத்தையுடைய, எரிக்கடவுள் - அக்கினிதேவன், சாற்றினான்-சொல்லினான், எ-து. கொல்-அசைநிலை - (கருத்து) நளனுக்குத் தமயந்தி மாணையிவாளையானால் இத்தமயந்தி அழகு என்ன பயன்படும் என்றக்கினிதேவன் சொன்னான் என்பதாம். (யக)

கழைசுளிர் புர்முகக்களிரல்யானையா னிழைகட-டுப்பவந்திருத்தேந்திழை விழைவினுக்காயினயாமிடுபோதலே யழகிதென்றத்தகனறந்திட்டானரோ.

(இ-ள்.) கழை-கரும்புகளை—சுளிர்-முறிர்கின்ற—புகர்முகம்-டள்ளிபெற்றமுகத்தையுடைய—களி-களிப்புப்பொருந்திய—நல்-நல்ல—யானையான்-யானையையொத்த (நளமகாராசன்) இழை-ஆபரணங்கள்—கடர்-காந்தியை—எறிப்ப-விசு—வந்திதுத்தது-வந்துதந்தியது—ஏந்திழை-தமயந்தியினது—விழைவினுக்காயின்-விவாகத்துக்கானால்—யார்ம்-நாம்—மீண்டுபோதலே - திரும்பிச்செல்லுதலே—அழகிதென்று-அழகையுடையதென்று—அந்தகன்-யமனுவன்—அறைந்திட்டான்-சொல்லினான் (எ-து.) (கருத்து) நளன் தமயந்திக் குராய்க்குஞ்ஞல் நாம்மீண்டுபோவதுத்தமமென்று யமன் சொன்னான் என்பதாம். (யஉ)

போர்த்தொழில்வவாவாட்பொருவினன்னல்செந் தார்ப்பசங்கினியனூடார்பெருதுபோய்க் கார்த்துமுலரம்பையாகமலவாண்முகம் பார்ப்பதெவ்வாறென்பரிவித்தறினான்.

(இ-ள்.) போர்-போர்ச்செய்கின்ற, தொழில்-தொழிலையுடைய, வவாவாள்-வச்சிராயுதமேந்தி, பொருவில்-ஒப்பில்லாத, அண்ணல்-இந்திரனுவன், செம்-சிலந்த, தார-இரேகையையுடைய, பசும்-பசுமைமொருந்திய, கினியனான் - கினியைக்கர்த்தவளாகிய தமயந்தியினது, தார்-மாணைய, பெருது-பெற்றுக்கொள்ளாமல், போய்-சென்று, கார்-களிய, குழல்-கூந்தலையுடைய, அரம்பையர்-அரம்பைமாதருடைய, கமலம் - தாமரைமலர்போன்ற, வாள்-ஒளிபொருந்திய, முகம்-முகத்தை, பார்ப்பது - நோக்குவது, எவ்வாறென - எவ்வாறென்று, பரிவில் - துன்பத்தினால், காரினான்-சொல்லினான், எ-து. சந்தேகத்தாலித்திரனிவ்வாறுகறினான் (கருத்து) இந்திரன் தமயந்தி மாணையப்பெருதுபோய் அரம்பைமுகத்தையோர்முகத்தை எப்படி பார்ப்பதென்று சொன்னான் என்பதாம். (யக)

அரத்தமுண்டொவிரும்வாள்வணர்சென்றுநத் திருத்தகுசெல்வமுஞ்சிறப்புநகிய விரைத்துணரலங்கலான்விரசேனன்பொன் றிருத்தலாதிதனனனென்னவேண்டுமால்.

(இ-ள்) அரத்தம்-உதிர்த்தை, உண்டு-பானம்பண்ணி, ஒளிரும்-பிரகாசிக்கின்ற, வாள்-வாட்பட்டையுள்ள, அணர்-அசுரர்களை, செற்று - கொன்று, நம்-நம்முடைய, திருத்தகு - திருநெற்குத்தக்க, செல்வமும்-செல்வத்தையும், சிறப்பும்-சிறப்பையும், நல்கிய-கொடுத்த, விரை-வாசனைபொருந்திய, துணர்-பூங்கொத்துக்களையுற்ற, அலங்கலான்-மாணையையுடையவனாகிய, வீரசேனன்போன்று-வீரசேனராஜனையொத்தவனாகி, இருத்தலால்-இருந்திடலால், இவன்-இவனை நளனென்னவேண்டும்-நளமகாராசனைன்று சொல்லவேண்டும், எ-து. (கருத்து) அரசர்களைக் கொன்று நமது செல்வத்தைக்கொடு

த்தவீரேசேனை ஒத்திருந்தலால் இவன் அவன் மகனாகிய நள்ளென
மச்சால்லவேண்டுமென்று நிந்திரன் என்பதாம். (யசு)

சேற்றி தழ்த்தாமலாமலரத்தென்கட்
ரேற்றுசெங்கதினெத்தோன்றுநினையா
மேற்றநல் * லோனாயிலெழுந்ததாலன்றே
வாற்றெதிர்ப்பட்டனமலங்கல்வேவியை.

(இ-ள்.) அலங்கல்-வெற்றிமாலையணிந்த, வேவியை-வேற்படை
யேந்திய-நளமகராசனே, சேறு-சேற்றிலிருக்கின்ற, இதழ்-இதழ்க்
கையுடைய, தாமரை-தாமரைகள், மலர-விசுதிக்க-தொ-தெளளிய;
கடல்-கடலுடையது, தோற்று-தோற்றுவின்ற, செங்கதினெ-சூரி
யனைப்போல, தோன்றுநினைய-வந்தவுன்னே, யாம்-யாங்கள், ஏற்ற-
தக்க; நல்-நல்ல, ஐனாயில்-இராகியில், எழுந்ததாலன்றே-புறப்ப
ட்டபடியால்லவா, ஆறு-வழியில், எதிர்ப்பட்டனம்-எதிர்ப்பட்
டோம், எ-று. அகத்தியம்-இறப்பெதிர்வுகிழ்வோனாயிருப்பதால்
வாரம்-உடுத்தியேரகம்வாரங்காலகே-இவ்விதியால்-ஓனாகாலத்தி
ன்பற்றப்பட்டது (கருத்து) சூரியன் போலத்தோன்றுமுன்னே நல்ல
இலக்கினத்திற் புறப்பட்ட படியால் வழியிற்கண்டன மென்றார்-
என்பதாம். (யதி)

இவனழற்கடவுண்மற்றிவன்வெங்கடற்று
வனெனிகடற்கிளையொழிந்துநின்றயான்
கவன்வாம்பரியுள் * முணருங்கல்வ
வவிரோளிமணிமுடியமார்வேந்தனே.

(இ-ள்.) கவன்-வேங்கடையுடைய, வாம்-தாவுகின்ற, பரியுள்-
குதிரையின்துகருத்தை, உணருகலால் - அரியுள்நளமகராசனே,
இவனழற்கடவுள் - இவனக்கினிதேவன், இவன்-வெங்கடற்றுவன்-
இவன்வெப்பம்பொருந்தியமன், உலன்-அவன், எறிகடற்கிளைய-
அலையையின்கடற்காசனாகிய வருணன், ஒழிந்துநின்ற-இவ
ரொழியநின்ற, யான்-யானேவெனில், அவர்-பிரகாசிக்கின்ற, ஒளி-
காந்திபொருந்திய, மணி-மணிகளாவிழைக்கப்பட்ட, முடி-கீர்டத்
தையுடைய, அமர்வேந்தன் - தேவர்க்காசனாகிய விந்திரன், எ-று.
குவலயானந்தம்-உறுப்பியல்-நன்மைதுன்மைவேட்கைகின்மன்-மு
றவுவெறுப்புத்தியறிஞன் - இவ்விதியால்-உணர்ந்தபுத்திக்குறித்
து (கருத்து) குதிரைக்கருக்கையறியும் நளமகராசனே இவன் அக்
கினிதேவனிலவன் யமன் இவன் வருணராசன் யான் இந்திரன் என்
ருன் - என்பதாம். (யசு)

உன்னுழைவேண்டுவதொன்றுண்டாகது
பின்னரயங்குதுமென்றுவெட்புறம்
பொன்னகர்க்கிறையவனிருத்தபோதின்
மன்னவனவாடிவணங்கினாரோ.

(இ-ள்.) உன்னுழை-உன்னிடத்தில், வேண்டுவது-யாம் விரும்
புவது, ஒன்றுண்டு - ஒருகாரியமுண்டு, அது-அதனை, பின்னர்-பின்
பு, யாங்குதுமென்று - யாம்சொல்லுவோமென்று, வெட்புறம் -
விருப்பமடைந்த, பொன்னகர்க்கிறையவன்-இந்திரனவன், இருத்
தபோதின்-இருந்தபொழுதில், மன்னவன் - நளமகராசன், அவ
ரடி-இந்திரன்முதலிய அந்நால்வர்பாதங்க்கையும்; வணங்கினான்-வண
ங்குதல்செய்தான், எ-று (கருத்து) உன்னிடத்தில்வேண்டுவதொன்
றுண்டு-அதைப்பின்னே சொல்வேனென் றிந்திரன் சொல்ல நான்
இந்திரனை வணங்கினான் என்பதாம். (யசு)

உண்ணுகிழந்திறைஞ்சியவுலங்கொடோளி
விண்ணுலகாள்பவர்க்கரியமேன்பொருள்
மண்ணுலகாள்பவர்க்குவைகுமோ
வெண்ணிம்மற்றிவருளையாவதாங்கொலேர்.

(இ-ள்.) உள்-உள்ளம், நெழிந்து - குழைந்து, இறைஞ்சிய-வ
ணங்கிய, உலங்கொள் (திரண்டதல்லினுடைய வலிமைசெய்க்கொண்
ட, தோளினை-தோள்களையுடைய நளமகராசன், விண்ணுலகாள்
பவர்க்கு-தெய்வலோகத்தையாள்வின்மவர்க்கு, அரிய-அருமையாகி
ய, மேன்பொருள்-மேன்மைப்பட்டபொருள், மண்ணுலகாள்பவர்
மாட்டி - மண்ணுலகாள்பவரிடத்து, வைகுமோ-இருக்குமோ, எண்
ணில்-எண்ணுமிடத்தில், இவருடைய-இவருடையமன்ம, யாவதாங்
கொலோ-யாதாகுமோ, எ-று. கொல்-ஐயம்-மற்று-அசைநிலை (கருத்
து) அவ்வாறுவணங்கியநான் விண்ணுட்டரசர்க்கரியபொருள் மண்
ண்ணுட்டரசர்க்குக்கிடைக்குமோ இவர் கருத்தென்னமோஎன்றான்
என்பதாம். (யதி)

குறிப்பறிந் * தீதலேகொடைமற்றின்றென
மறுத்தலேகெட்டபின்வழங்கலாதலிற்
பெற்றகருமாவியும்பெட்டிசீகுவன்
நிடப்படவிவருளந்தெரிந்ததில்லையால்.

(இ-ள்.) குறிப்பறிந்து - ஒருவர்குறிப்பினைத்தெரிந்து, நதலே-
கொடுத்தலே, கொடை-கொடுத்தலாகும், கேட்டபின்-கேட்டபின்
பு, வழங்கல்-கொடுத்தல், இன்றென-இல்லையென்று, மறுத்தலே -
தடுத்தலேயாகும், ஆதலின்-ஆகையினாலே, பெற்றகரும - பெறுதற்
கரிய, ஆவியும்-உயிரையும், பெட்டின்-அன்பினாலே, நகுவன்-கொ
டுப்பேன், திற்ப்பு-நிச்சயமாக, இவருளம்-இவருடையமன்ம, தெ
ரித்ததில்லை-தெரியவில்லை, எ-று. உம்மை உயர்வு சிறப்பு * அகத்தி
யம்-குவலயானந்தம்-வினையேதொழிலென விளம்பப்படுமே. வினைப்
பெயரனைத்துந் தொழிலெனப்படுமே, இவ்விதியால் நதல்தொழிற்
பெயர் (கருத்து) குறிப்பறிந்து கொடுத்தலே கொடையாகும் கேட்
ட்டபின் கொடுத்தல் மறுத்தலாகும் ஆதலால் என்னுமையுங்கொடுப்
பேன் உண்மையாக இவருள்ளத்ததறிந்திலேன் என்றான் எ-ம். (யதி)

ஒளிமுகமிழப்பவந்துற்றநாணமிக்
கிளர்தாவில்லெனக்கிளர்க்குமூர்ச்சனை
கெளிதாமுகத்தினிற்றெளித்ததற்கன்றுகொல்
நளிபுனல்பொருளொடுநல்குகின்றதே.

(இ-ள்.) முகம்-முகமானது, ஒளியிழப்ப-ஒளிக்க, வந்து-வந்
து, உற-மிருந்த, நாணம் - நாணமானது, மிக்கிளர்தா-அதிகரிக்க,
இல்லெனக்கிளர்க்கும் - இல்லையென்றுசொல்லும், மூர்ச்சனை-மூர்ச்
சையானது, தெளிதா-தெளியும்படி, முகத்தினில் - முகத்தினிடத்
தில், தெளித்ததற்கன்றுகொல் - தெளித்ததற்கல்லவா, நளி - குளிர்ந்த,
புனல்-நீர், பொருளொடு-திரவியத்துடனே, நல்குகின்றது - கொ
டுக்கின்றது, எ-று. (கருத்து) அகமலர்ந்து கொடுத்தல் முகமலர்ந்து
பொருட்டு என்பதாம். (உய)

ஐந்தருநீமுனீனாச்சவைய
விந்திரன்முதலினோர்கென்னுழை
வந்துயர்பெரும்புகழ்வழங்கிவிர்
சிந்தனைமகிழவுறவென்கொல்சயவதே.

(இ-ள்.) ஐந்தருநீமுனீனா-பஞ்சதருவினிழவினிடத்து, அசுவை
கிய-அரசிருக்கின்ற, இந்திரன்முதலினோர்-இந்திரனாதித்யோராகிய நர்
லவரும், சுகென்று - தருவாயென்று, என்னுழைவந்து - என்னிடத்
தில்வந்து, உயர்-உயர்ந்த, பெரும்புகழ் - பெரியகீர்த்தியை, வழங்கி
னார் - கொடுத்தார்கள், இவர் - இவர்களுடைய, சிந்தனை-மனங்கள்,
மகிழவுற-மகிழ்ச்சிபொருந்த, என்செய்வது-யாதுசெய்வது - எ-று.
(கருத்து) இந்திரன்முதலானவர்க் கொன்னிடத்தில் வந்து சந்தருள்
செய் என்றார்கள் இவர்கள் மனமகிழும்படி என்செய்யலாமென்
றான் என்பதாம். (உக)

உரவுநீர்க்கருங்கடலுடுத்தமாநிலத்
தருளுடரீம்மையினளித்தவான்பொருண்
மறுவியமறுமையில்வழங்குபான்மையா
ரெவலர்தமரினுமினியராவரே.

(இ-ள்.) உரவு-வொலிக்கின்ற-நீர்-நீர்யுடைய-கருங்கடல்-
கரியகடலை-உடுத்த-ஆடையாகத்தரித்த-மாநிலத்து - மகத்தாகிய
பூமியில்-அருளுடன-கருணையுடனே-இம்மையில்-இப்பிறப்பில்
-அளித்த-கொடுத்த-வான்பொருள் - மேலாகியபொருளை-மரு
விய-பொருத்திய-மறுமையில்-மறுபிறப்பில்-வழங்குபான்மையா
ல்-கொடுக்கின்றதன்மையால்-இரவலர் - யாசகர்கள்-தமரினும்-
தம்மவரினும்-இனியராவர் - இனிமையுடையவராவர்-எ-று. தம்ம
வர்-உறவோர் (கருத்து) இப்பிறப்பிற்கொடுத்த பொருள் மறுபிறப்
பில் வருமாதுவால் யாசகர்கள் உறவினைப்பார்க்கிலும் இனிமையு
டையவர்களாவார்கள் என்பதாம். (உஉ)

உடைப்பெரும்பொருளினையுலகிலுதியங்
கிழைப்பதற்களித்தலிற்கிளர்நிறப்பினு
லடுத்துவந்தேர்க்குநாக்கார்வமீதுறத்
கொடுக்கிலொன்றேபலகோடியாகுமால்.

(இ-ள்.) உடை-தமதாகவுடைய-பெரும்பொருளை-பெரிய தா
வியத்தை-உலகில் - உலகத்தில்-ஊதியம் - இலாபம்-கிடைப்ப
தற்கு-கிடைக்கும்பொருட்டு-அளித்தலில்-கொடுப்பதிலும்-கிள
ர்-மிகுந்த-நிரப்பினால்-வறுமையினால்-அடுத்துவந்து - அருசரித்து
வந்து-ஏர்க்குநர்க்கு-யாசிப்பவர்க்கு-ஆர்வம்-ஆசை-மீதுற-அதி
நூரிக்க-கொடுக்கில்-கொடுத்தால்-ஒன்றே-ஒருபொருளே-பல
கோடியாகும்-பலகோடிப்பொருளாகும்-எ-று. (கருத்து) தமக்கு
ள்ளபொருளை இலாபங்கிடைக்கும்பொருட்டுக்கொடுப்பதிலும் யாச
கருக்குக்கொடுக்குமொன்றே பலகோடியாகும்-என்பதாம். (உங)

என்றுமற்றினையனவெண்ணிலன்னவான்
குன்றனெப்பனைத்துயர்வுவந்தேநாளினான்
வன்றிறல்வாசவன்வதனநோக்கிமற்
றொன்றுநீகேட்டியென்றுரைத்தன்மேயினான்.

(இ-ள்.) என்று-இப்படியென்று-இனையன்-இத்தன்மையவாக
-எண்ணி-நினைந்து-வண்ணம்-அழகிய-வான்-மேலாகிய - குன்
றென-மலையைப்போல-பனைத்து-பருத்து-உயர்-உயர்ந்த-குங்
வு-திருக்கிபொருந்திய-தோளினை-தோளையுடைய நளமகாரான
-வன்றிறல் - மிகுந்தவலுமைபடைத்த-வாசவன்-இந்திரனுடைய
-வதனநோக்கி-முகத்தைப்பார்த்து-ஒன்று-ஒருசெய்தி-நீகேட்
டியென்று-நீகேட்பாயாகவென்று-உரைத்தன்மேயினான் - சொல்
லத்தொடங்கினான்-எ-று. மற்றிரண்டும் அசைநிலைகள் (கருத்து)
நளனிவவாறு நினைத்துத் தேவேந்திரன் முகத்தைப்பார்த்துச் சொல்
லத்தொடங்கினான் என்பதாம். (உச)

என்னருத்தவத்தினன்மெனதுதொல்லுல
முன்னையோருந்தவமுயன்றபான்மையாற்
பொன்னகர்துறந்துநீர்போதப்பெற்றனன்
சொன்னவைமறுக்கிலன்சொல்கவென்றனன்.

(இ-ள்.) என்-என்னால்செய்யப்பட்ட-அருந்தவத்தின்-அரிய
தவத்தினாலே-அன்று - அன்றாகும்-எனது-என்னுடைய-தொ
ல்லுலம்-பழையகுலத்திற்குள்ளே-முன்னையோர்-பெரியோர்கள்
-அருந்தவம்-அரியதவத்தை-முயன்றபான்மையால்-முயன்றுசெ
ய்தபடியினாலே-பொன்னகர் - தெய்வலோகத்தை-துறந்து-நீங்கி
-நீர்போதப்பெற்றனன்-நீவிந் இக்கேவரப்பெற்றேன்-சொன்ன
வைமறுக்கிலன்-சொல்லியசெய்திகளை மறுக்கமாட்டேன்-சொல்க
வென்றனன்-சொல்லக்கடவீரொன்றான்-எ-று. (கருத்து) என்றவத்

தாலல்ல என்னுலத்தோர் செய்தவத்தால் நீங்குகெவாப்பாக்கிய
மபெற்றேன் தாங்கள் சொல்பவற்றைத் தடுத்தேன். சொல்லுங்கனெ
ன்றான் என்பதாம். (உரு)

ஆங்கதுகேட்டவாரசன் * பொற்பினால்
வீங்குதோண்மாவைவென்றநீயலால்
யாங்குளாவன்றெடுத்தியுமின்னருப
பூங்கணையால்வருதுயாம்பேர்க்குவார்.

(இ-ள்.) ஆங்கு அவ்விடத்தில்—அது—அம்மொழியை—கேட்
ட—கேழ்விப்பட்ட—வாரசன்—இத்திரணவன்—பொற்பினால்—அ
ழகினால்—வீங்கு—மிருத்த—தோள்—தோளையுடைய—மாரை—மன்
தனை—வென்ற—வெற்றிக்கொண்ட—நீயலால்—நியொருவன்ல்லாமல்
—அவன்—அம்மன்மதுணவன்—தொடுத்து—நாரியிறறெடுத்து—
னயுள்—பொயோகஞ்செய்துள்ள—இன்—இனிய—நறு—தேனெழுது
கின்ற—பூங்கணையால்—மலரம்பால்—வரும்—வருகின்ற—துயாம்—
துக்கத்தை—போக்குவார்—நீக்குவார்—யாங்குள்—எவ்விடத்திலு
ளார்—எ-று. (* குவலயாந்தம் வடிவத்திற்குணமவயவரீத—நீதிகல்
விவலியுங்கருமம்—கருணைவாய்மையெனுமபதினென்று—மான்பாற்
கெல்லாமனியுமபுனைபொருள் இவ்விதியால்பொற்பு ஆண்பாற்புனை
பொருள்) (கருத்து) அவ்வாற்றையைக்கேட்ட—இத்திரணவன் உ
ன்னையல்லாது மன்மதபாணத்தை நீக்குபவரார் என்றான் எ-ம். (1)

வெயில்விரிமணிமுடிவீமனல்லிய
மயிலியன்மதர்விழிவளைக்கைமங்கையர்
செயிற்றுதுநீகெல்லவேண்டுமென்
றுயிரிப்போரினுமுனையக்கறினான்.

(இ-ள்.) வெயில்—பிரகாசம்—விரி—விரிவின்ற—மணி—மணிகள்
பதித்த—முடி—முடியையுடைய—வீமனல்கிய—வீமராசன் பெற்ற—
மயில்—மயிலையொத்த—இயல்—சாயலும்—மதர்—களிப்புமிக்க—விழி
கணதளும்—வளைக்கை—வளையலையணிந்த கைகளையும்பெற்ற—மங்
கைபால்—தமந்தியிடத்தில்—செயிற்று—குற்றமற்ற—துது நீசெல்ல
வேண்டுமென்று—நீதுதுபோகவேண்டுமென்று—உயிரிப்போரினு
ம்—உயிரைக்கொடுவெண்ணாப்பவரைப்பார்க்கிலும்—உனைய—வருந்
—கறினான்—சொல்லினான்—எ-று. (கருத்து) இத்திரான் நனைப்பா
ர்த்துத்தமயத்திடத்துத்துதுசெல்லவேண்டுமென்றான் எ-ம் (உரு)

திருத்தகுசெவியிடைச்சிவையினாடுற
வுருக்கியசெம்பிணையுற்றினுலென
மருத்துவன்றிமொழிகேட்டுமன்னர்கோன்
கருத்தழிந்தாருயிர்தலங்கினாரோ.

(இ-ள்.) திருத்தகு—அழகுபொருத்திய—செவியிடை—காதினிட
த்திலே—சிவையினாடு—உலேழுக்கில்—உற—பொருத்த—உருக்கிய

உருக்கப்பெற்ற—செம்பிணை—செம்பை—ஊற்றினுலென—ஊற்றியது
போல—மருத்துவன்—இத்திரான்—தீமொழி—தீயையொத்த சொல்
லை—கேட்டு—கேள்விப்பட்டு—மன்னர்கோன்—நளனுவன்—கரு
த்தழிந்து—நீனைவுமற்று—ஆர்—நின்ற—உயிர்—ஆவி—கலங்கினுன்
—கலக்கமுற்றான்—எ-று. (கருத்து) நான் உருக்கிய செம்பிணைக்காதி
லுற்றினுற்போலும் இத்திரான் கொடுமொழிக்கேட்டுக் கருத்தழிந்து
உயிர்கலக்கமடைந்தான் என்பதாம். (உரு)

குருமணிமேகலைக்குவளைக்கண்கொலோ
பொருமதன்பகழியோபொய்மைத்தென
தருமமோவுயிரிலைதளர்ந்துவாடுமென்
மருமீதான்நிய்வாளிற்பொழுவதே.

(இ-ள்.) குரு—நிதம்பொருத்திய—மணி—இரத்தினங்கள்பதிக்கப்
பெற்ற—மேகலை—மேகலாபாணமணிந்த தமயத்தியினது—குலனை—
நிலோற்பலம்போன்ற—கண்கொலோ—கண்ணை—பொரு—பொர்
செய்தின்—மதன்—மன்மதனுடைய—பகழியோ—பாணமோ—
பொய்மை—பொய்யுரை—தீதெனும்—குற்றமென்றுசொல்லும்—
தருமமோ—அறமோ—உயிரிலை—சிவநிலையானது—தளர்ந்து—தளர்ச்
சியடைந்து—வாடுமென்—மெனவேனுகியஎன்னுடைய—மருமீது—
மார்பினிடத்தில்—ஊன்றிய—தைக்கச்செய்த—வாளில்—வாளாயுத்
தைப்போல—பொழுவது—பிளக்கின்றது—எ-று. (மேகலை—எழுசர
முள்ளது). (கருத்து) தமயத்தியின் கண்ணை மன்மதன்பாணமோ
பொய்யுரை தீதென்னுந்தருமமோ என்னுடையமார்பில் வாளாயுதம்
போலும் பிளக்கப்பட்டது என்றான் நான் என்பதாம். (உரு)

என்னுமவின்னாதயர்ந்திருக்குமெழுந்து
தன்னையுமறக்குமெய்த்தருமென்மென
புன்னகைகோட்டுமெய்ப்புழுங்கும்வெய்துயிர்த்
தன்னமுன்னுரைத்தவையனைத்துமென்னுமால்.

(இ-ள்.) என்னும்—இப்படியென்றுசொல்லுவான்—விள்ளாது—
பேசாமல்—அயர்ந்திருக்கும்—துன்பப்படுவான்—எழுதும்—மயங்கு
வான்—தன்னையுமறக்கும்—தன்னையுமறப்பான்—மெய்—உண்மை
பொருத்திய—தருமம்—அறம்—நன்றென—நல்லதென்று—புன்ன
கைகோட்டும்—புன்னகைப்புகொள்ளுவான்—மெய்ப்புழுங்கும்—உடல்
வெதும்புவான்—வெய்துயிர்த்து—அச்சமடைந்து—அன்னம்—அன்
னப்புள்ளானது—முன்னுரைத்தவையனைத்தும்—துதுபோய்வந்து
முன்சொல்லிய செய்தியானவையும்—என்னும்—நினைப்பான்—எ-று.
(கருத்து) இவ்வாறுசொல்லுவான்—பேசாது—துன்பப்படுவான்—மயங்
குலான்—தன்னையுமறப்பான்—சிரிப்பான்—வெதும்புவான்; அன்னஞ்
சொன்னவற்றை நினைப்பான் என்பதாம். (உரு)

முற்றிவைவனமுலைமுயங்கு * நன்னலம்
பெற்றிலென்னினும்வேள்பெய்யும்வாளியான்

மற்றுமிநிதப்பினும்வானவேந்தொடு
சொற்றதுமறுக்கிலனென்றுசொல்லுவான்.

(இ-ள்.) முற்று-முற்றிய, இழை-ஆபாணங்களையணிந்த தமயந்
தியினது, வனம்-அழகிய, முலை-ஸ்தனங்களை, முயங்கும்-, தழுவுகி
ன்ற, நன்னலம்-நல்லசுகத்தை, பெற்றிலனெனினும்-பெருமற்போ
னெனினும், வேள்-மன்மதனாவன், பெய்யும்-சொரிகின்ற, வா
ளியால் - பாணங்களினாலே, உயிரிதப்பினும்-ஆவிமாயினும், வான
வேந்தொடு-இந்திரனுடன், சொற்றது- சொல்லியதை, மறுக்கில
னென்று-தடுக்கமாட்டேனென்றுரிச்சயித்துக்கொண்டு, சொல்லு
வான்-சொல்லுவான், எ-று. முற்றுதல்-வளைத்தல் மற்றுஅசைநிலை
(* குவலயாகந்தம் - உறுப்பியல், பொருளிடங்காலஞ் சிலைகுணங்
தொழிலென, வருமிவையாறுங் காரணப்பொதுவாய்த், திரிசொல்
லெழுமென்ச் செப்பினர் புலவர் இவ்விதியால் நன்னலம் என்றது
பண்பிற்றிச்சொல் (கருத்து) தமயநகி யின்பத்தைப்பெறேனாகிலு
மன்மதன் கணையாலுயிர்போயினும் இத்திரனோடு சொன்னதை மறு
க்கிலென் என்றான் என்பதாம். (நக)

எப்பொருளாயினும்யாவருள்ளமுங்
கைப்படுநெல்லியங்கனியிற்காணுகீர்
துப்பிதழ்மடந்தைபாற்றுதுபோகெனச்
செப்பியதெவன்கொலென்சுந்தையோர்ந்துமே.

(இ-ள்) எப்பொருளாயினும்-எந்தப்பொருளானாலும், யாவருள்
ளமும்-எவர்களுடையமனமும், கைப்படு-உள்ளங்கையிற் பட்ட—
நெல்லியங்கனியில்-நெல்லிப்பழத்தைப்போல, காணும்-அறிகின்ற,
நீர்-நீவிர், துப்பு-பவளம்போன்ற, இதழ்-அதரத்தையுற்ற, மடந்
தைபால்-தமயந்தியினிடத்து, துதுபோகென - துதுபோவென்று,
என்-என்னுடைய, சிந்தை-மனதை, ஓர்ந்தும்-தெரிந்தும், செப்பி
யது-சொல்லியது, எவன்கொல்-என்னகாரணம், எ-று, (கருத்து)
எல்லாமரித்தநீர் தமயந்தியிலிடத்துத் துதுபோவென்று சொல்லிய
தென்னவோவென்றான் என்பதாம். நெல்லிக்கனியுள்ளும் புறமுந்
தோற்றும். (நஉ)

வழங்கியதும்முனாமாறுதுசென்றியான்
மொழிந்தனனாயினுமுன்னோயென
விழைந்தவத்தளிரியல்வென்குறுதுளங்
குழைந்துதம்பான்மணம்பொருந்தல்குமோ.

(இ-ள்) வழங்கிய-சொல்லிய, தும்முனா-உம்முடையசொல்லை,
மாறுது-மறுக்காமல், யான்சென்று-யான்போய், மொழிந்தனனாயி
னும்-சொன்னேனாலும், முன்னோ-முன்னமே, என்னேவிழை
ந்த-என்னேவிரும்பிய, அத்தளிரியல்-அத்தமயந்தி, வென்குறுது-கா
ணாமல், உளங்குழைந்து-மனங்கொந்து, தும்பால்- உம்மிடத்தில்,

மணம் - விவாகத்திற்கு—பொருந்தல்குமோ—சம்மதிப்பாளோ
—எ-று. (கருத்து) உமதுசொல்லைநான்சொன்னேனாலும் என்னை
விரும்பிய தமயந்தி உம்மைவிரும்புவாளோ என்றான்—எ-ம். (நங)

என்னவேந்துரைத்தலுமிசைத்தசொன்மரு
நின்னைமெய்ப்பரதனைநிகரில்பார்த்தனை
முன்னினுநினைத்தவையனைத்துமுற்றுமா
லன்னநீயேகிலெதரியதாகுமே.

(இ-ள்.) இன்ன-இப்படியென்று—வேந்து-நன்மகாராசனானவ
ன்—உரைத்தலும்-சொல்லும்—இசைத்த-சொல்லிய—சொல்-சொ
ல்லினை—மரு - மறுக்காத—நின்னை-உன்னையும்—மெய் - உண்மை
யையுடைய-பரதனை—பரதனையும்—நிகரில் - ஒப்பில்லாத—பார்த
தனை-அருச்சுன்னையும்—உன்னினும் - நினைத்தாலும்—நினைத்தவைய
னைத்தும்-நினைத்தகாரியங்கனியாவும்—முற்றும் - முடியும்—அன்
ன-அத்தன்மையையுடைய—நீ-நீயே—எதில்-போனால் - எது-எந்த
க்காரியம்—அரியதாகும் - அரிமையையுடையதாகும்—எ-று. ஆல்-
அசைநிலை. (கருத்து.) உன்னையும், பரதனையும், அருச்சுன்னையும்,
நினைத்தால் நினைத்தகாரியமுடியும் - நீயேபோனால் காரியமரிதோ
என்றாவித்தான் என்பதாம். (நச)

இனையனவாசவனியம்புமெல்லையின்
வனைமலர்க்கோதைதன்வயத்தனாகியும்.
தனியறனிழக்குறத்திகையனாதவி
னனையதற்குகையுந்தன்னலங்கல்வேலினான்.

(இ-ள்.) வாசவன்-இந்திரனானவன்—இனையன-இத்தன்மையா
கியசொற்களை—இயம்புமெல்லையின்-சொல்லுகிறபொழுதில்-வனை-
கட்டுகின்ற-மலர்க்கோதைதன்-மலையணிந்தகடந்தலையுடைய தம
யந்தினது—வயத்தனாகியும் - வசப்பட்டவனாயிருந்தும்—தனி-ஒப்ப
ற்ற—அறன் - தருமத்தினின்றும்—இழக்குற-கெடுதலடையாத—
தகையனாதவின் - குணத்தையுடையவனாதலால்—அனையதற்கு-அவ்
வித்திரன் சொன்னதற்கு—அலங்கல் - வெற்றிமாலையைத்தரித்த—
வேலினான்-வேற்படையேந்திய நளமகாராசன்—இனையத்தன்-உட
ன்பட்டான்—எ-று, (கருத்து.) நளன் துதுபோகச் சம்மதித்தான்
என்பதாம். (நரு)

பொருந்தியமன்னர்கோன்பொம்மல்வெம்முலைத்
திருந்திழைக்கடிநகர்ச்சேமமாகிபு
வருந்தால்வாயிலோறிவருதுபோய்
வருத்திரமயாதெனசறித்துங்குறினான்.

(இ-ள்.) பொருந்திய-சம்மதிப்பட்ட—மன்னர்கோன் - நளன்
—பொம்மல்-பொலிவுபொருந்திய—வெம்-விருப்பத்தைத் தருகின்ற
—முலை - தனங்கனையும்—திருந்திழை - திருத்தமாகியஆபாணங்களை
யுமணிந்த தமயந்தியினுடைய—கடிநகர் - புதுமைபெற்ற நகரம்—

சேமமாகிய-காவலாகிய—அருந்திதல்-அரிய வல்லமைபொருந்திய—
வாயிலோர்-வாயில்காப்பவர்—அறிவுறுதுபோய்-அறியுமற்படிபுகு
ந்து—வருந்திதம் - வருதின்றிதம்—யாதென் - எப்படியென்று—
மறித்தும்-மறுபடியும்—கூறினான்-சொல்லினான்—எ.று. (கருத்து)
நளன் தமயந்தி யரண்மனைக் காவலாளர் அறியாது போய்வரும் வித
மெப்படியென்றான் என்பதாம். (௩௬)

விட்புலந்தனிபுரந்தருளமவேந்தர்கோ

னட்பொடுமினியசொன்னயாவர்க்குங்

கட்புலனவருக்காண்கிலாததோர்

துப்பதூல்விஞ்சையைதுவன்றிட்டானோ.

(இ.ள்.) விட்புலம்-விண்ணிலகத்தை—தனி-ஒப்பற்ற—புரந்த
ருளம்-தாக்கின்ற—வேந்தர்கோன்-இத்திரனவன்—நட்பொடுமி-
சினேகத்துடனே—இனியசொல் - இனிய சொற்களை—நவின்று -
சொல்லி—யாவர்க்கும்-எவர்களுக்கும்—கட்புலனல் - கண்ணரிவின
ல்—உரு-வடிவத்தை—காண்கிலாதது-அறியப்படாததாகிய - ஓர்-ஒ
ரு—துப்பதூல் - துண்ணிய நூலிற்செல்லும்—விஞ்சையை-மந்திரத்
தை—துவன்றிட்டவான்-சொல்லினான்—எ.று. விஞ்சை-மந்திரத்து
க்காதலால் - ஆகுபெயர்—(கருத்து)இத்திரன் நளனுக்கு ரூபமாகும்
வித்தையைக்கற்பித்தான் என்பதாம். (௩௭)

பெறலரும்விஞ்சைபெற்றுவானவர்த்

கிறையவ்வினையடியிற்றஞ்சிவண்டிமிர்

நறைவலர்கூந்தலாண்கரிநண்ணுவா

னன்கழலிலங்குதாளரசனேடுனான்.

(இ.ள்.)பெறலரும்-பெறுதற்கரிய-விஞ்சையும்- மந்திரத்தை
யும்—பெற்று-பெற்றுக்கொண்டு—வானவர்க்கிறையவன்—இத்திரன
து—இணையடி-இரண்டுபாதங்களையும்—இறைஞ்சி-வணங்கி—வண்
டு-வண்டிகள்—இமிர் - ஒலிக்கின்ற—நறை-தேனெழுதின்ற—மலர்-
மலர்வாயணிந்த—கூந்தலாள்-அளகபாரத்தையுற்றதமயந்தியினது—
நகரி - குண்டினபுரத்திலே—நண்ணுவான் - சேரும்பொருட்டு—அ
தை-ஒலிக்கின்ற—கழல்-வீரக்கழலானது—இலங்கு - பிரகாசிக்கின்
ற—தாள் - பாதத்தையுடைய—அரசன் - நளன்—எதினான்—போன
ன்—எ.று. (௩௮)

பண்ணமைகூந்தன்மால் * மேரிப்பாப்புக்

முண்ணலுமிமையவாரவம்பின்செல

மண்ணிடைவானவர்க்கரிதம்மொடும்

விண்ணிழிந்திருந்தனநகரமேயினான்.

(இ.ள்.) பண்ணமை-கல்லனையமைந்த—கூந்தல்- புறமயினாய்
ற்ற—மான்-குதினாகட்டிய—தேரில்-இரத்தத்தில்—பார்-பூமியினுள்
ளார்—புகழ்-புகழ்கின்ற—அண்ணலும்-நளமகாரஜனும்—இமைய

வர்-தேவர்களுண்ம—தூர்வம் - ஆசையானது—பின்செல்-பின்னே
டுந்தொடர்—மண்ணிடை-மண்ணிலகத்தில்—வானவர்-மகளிரொடு
ம்-அரம்பையருடன்—விண் - சுவர்க்கமானது—இழிந்திருந்தன-இ
ழிந்திருந்ததை யொத்த—நகரம் - குண்டினபுரத்தை—மேயினான் -
பொருந்தினான்—எ.று. * குவலயாரந்தம்-உறுப்பியல் - ச-கு-அருந்
துதலணிதல்-வர்களுமவீருதோ - டாயுதமாடைகாதலீதோற்றம்-நந்
தைதாய்க்கீசாயாதிபஞ்செல்வ-மிசையெனவருமீரோழியையானபாற்-
கோட்பொருளுன்னவே கூறப்படுமே-இவ்விதியால் தேர் ஆண்பாற்
குங்கொளபொருள் (கருத்து) நளன் குண்டினபுரத்தின்போயினான்
என்பதாம். (௩௯)

வாமபரித்தேரினின்றிழிந்துவண்டிளர்

தேம்பெத்திறுமலர்த்தேரியன்மார்பினுள்

காம்புறழ்தோளினுள்செவ்விசுரணகுறு

மேம்பயிற்றகோநகரெய்குதினாரோ.

(இ.ள்.) வாம-தாவகின்ல—பரி - குதினையையுடைய—தேரினி
ன்றிழிந்து-தேரினின்றிழிந்து—வண்டி-வண்டிகளானவை—உளர்-
ஒலிக்கின்ற—தேம் - வாசனை—பொதி-நெருந்திய—நடும்-பரிமளம்
பொருந்திய—மலர்-மலராதறொடுத்த—தேரியல்-மாலையணிந்த—மா
ர்பினுள்-மார்பையுடையவனாகிய நளமகாராசன்—காம்பு-முங்கிலை-
உறழ்-ஒத்த—தோளினுள் - தோளினையுடையவளாகிய தமயந்தியின்
து—செவ்வி-அழகை—காண்குறும்-காணவேண்டுமென்கிற—எம்
பயின்-ஆசையினுலே—கோநகர் - குண்டினபுரத்தை—எய்குதினான்-
அடைந்தான்—எ.று. (கருத்து) நளன் தமயந்தியைக்காண வான
கால் குண்டினபுரத்தை யடைந்தான் என்பதாம். (௪௦)

உரியதங்கொழுநூற்பாவடிநீத்தநல்

வினாகமழ்தேரியலுமின்செயாரமுங்

குருமணிங்குலன்கருங்குலவடிநிலா

யெரிமணிப்பூணினுனிதநியேயினான்.

(இ.ள்.) உரிய-உரிமையையுடைய—தா-தம்முடைய—கொழு
நூபால்-கணவரிடத்து—ஊடி - பிணங்கி—நீத்த-நீத்திய—நல்-கல்ல
—வினா-வாசனை—கமழ்-வீசுகின்ற—தேரியலும் - மாலையும்—மின்
செய்-பிரதரத்தைச்செய்கின்ற—ஆரமும-பதக்கமும்—குரு-நிறம்
பொருந்திய—மணிக்கலன்-கரும்-ரத்தலுபாணங்களும்—குலவ-பிர
காசிக்கின்ற—வீதிவாய்-வீதியிலிடத்தி—எரி-ஒளி பொருந்திய—
மணி-மணிகளபடுத்த—பூணி-பூபாணத்தையுடைய-நளமகாரா
சன்—இடநி-காணியிடநிக்கொண்டு—எதினான்—பொருண்—எ.று.
நளன் பூமாலை இரத்தினபூபாணமிவற்றை இடநிநடந்தான்—எ.ம் (௪௧)

மனங்கவர்வனப்பவம்வடிவினன்றியுங்

கனம்பயிலவர்பிலோர்காண்குருவன்க

சினங்கொள்குளிலேயேவெற்செம்மல்போதலா
வனங்கொன்னுணர்ப்பதற்கையமில்லையே.

(இ-ள்.) மனம்-மனதை—கவர்-கவர்களுக்கொள்ளுகின்ற—வனம்
பு-அழகு—அமை-அமைந்த—வடிவின் - வடிவினாலும்—அன்றியு
ம்-அல்லாமலும்—கனம்-மேகங்கள்—பயில்-சஞ்சரிக்கின்ற—வாயி
லோர் - வழியிலிருந்துவருவவர்கள்—காண்குறாவை-காணுநவியம்
—சினங்கொள்கொபுகொண்ட—கூர்-கூர்மைபொருந்திய—இலையு
ய-இலையையுடைய—வேல்-வேற்படையேந்திய—செம்மல்-நளமகா
ராசன்—போதலால் - செல்கின்றபடியால்—அனங்கொன்னு - அரு
வத்தையுடையவனாகிய மன்தன்னென்று—உணர்ப்பதற்கு - சொல்வத
ற்கு—ஐயம்-சந்தேகம்—இல்லை-இல்லை—எ-று. இதுதற்குறிப்பணி
(சுருத்து) நளன் அருபமாய்ச்செல்லுதலால் மனமதன்னென்று சொ
ல்லுவதற்குச்சந்தேகமில்லை என்பதாம்.

கண்ணகன்மணிக்கடைக்காவலார்தா
கண்ணினொவொனவெலவகாடி, டிணர்
தன்னுத்தெரியலான்மன்னையாமென
வெண்ணிவெம்மடங்குகெருத்தங்கோட்டுமால்.

(இ-ள்.) கண்ணகல்-இடம்கன்ற—மணி-அழகிய—கடை-வா
யிலிருக்கின்ற—காவலார்தாம் - காவல்செய்வோர்—கண்ணின -
வந்தவர்கள்—எவொன் - யாவொன்று—எவனாகாடினும்-யாண்டாடி
ப்பார்க்கினும்—தன்-தன்னைய—அறம்-பரிமளம்பொருந்திய—தெ
ரியலான் - மாலையுடையவனாகியநளமகாராசன்—தன்னையாமென-த
ன்னையாகுமென்று—எண்ணி - சினைத்து—வெம்-வெவ்விதம்—மடங்
கின்-சிக்கத்தெப்போல—எருத்தங்கோட்டும் - கரும்பிப்பாப்பா
ன-எ-று. (சுருத்து)வாயில்காப்பார்யார்யாரென நளன் தன்னையெ
ன்றுதிரும்பிப்பாப்பான் என்பதாம்.

மலர்பயில்வாங்கோய்மாதர்நண்டி
வெப்பன்னைதழ்மல்குறேள்நலாற்
கலைவலான்கண்முடித்தேகக்காண்குறள்
முலைமுகடமுந்துவெருந்திமுட்டினாள்.

(இ-ள்.) மலர்பயில்-மலர்மகள்கெருங்கிய—வாங்கி-தடாகத்தின்
—தோய-முழுதோய—மாதர்-மடவாருடைய—நன்-நண்ணினைய—
துவில் - ஆகையானது—அலை - அலைவிகின்ற—புன்-நீரிலே—
நீனதனும் - நனைந்தவனவில்—அல்குல் - சிதம்பமானது—தோன்ற
வால்-தெரிதலால்—கலைவலான் - அறதுவில்வல்லவனாகிய நளமகா
ராசன்—கண்முடித்தேக - கண்களைமுடிக்கொண்டுபோக—காண்
குறள் - காணுள்கி—முலை-தனங்குளினுடைய—முக்கு-உரளி—அ
முக்குற-அருமதும்படி—ஒருத்தி-எதிர்ப்பட்டவொருமகனை—முட
டி-ஒன்-முட்டினாள்—எ-று. (சுருத்து)நளன்வாயில்காப்பார்யார்யா
னென்றுதிரும்பிப்பாப்பான் என்பதாம்.

கண்ணகன்முடிச்செல்லுதலால் எதிரில் வருமொருத்தி முலைமுக
டமுத்த முட்டினாள் என்பதாம்.

காமுறுமொருத்திதன்வதனங்கொண்டகண்
கோம்கண்முடித்தலாத்கொண்தமார்முத
மாமதியென்பதுமன்னன்செய்யகண்
டாமனாயென்பதுத்தக்கலாயவே.

(இ-ள்.) காமுறும்-காமுறுபுதற்குரிய—ஒருத்தி-ஒருமவனாகிய
டைய—வதன்ம முகத்தை—கண்டகண்-பார்த்த கண்களை—கோம
கண்-நளமகாராசன்—முடித்தலால்-முடிக்கொள்ளுதலால்—கோ
ண்தமார்முதம்-மாதருடை-யமுதம்—மா-பெரிய—மதியென்பது-சு
திரளென்றுசொல்லுவதும்—மன்னன் - இத்தனமகாராசனின்—செ
ய்ய-செய்த—கண்-கண்கள்—தாமனாயென்பதும்-தாமரைமலரென
றுசொல்லுவதும்—தக்கலாய்-தகுதியாயின—எ-று. க குவலயாகத்தம்
ஒருமொழி கொடர்மொழி பெறுமொழி யெனவரும் - மிருத்தினைப்
பொருட்பெயர்க்கொருத்யாடு - இவ்வித்யால் நாமரை யென்றுது
பொறுமொழி.இதிகுறி (சுருத்து.) நளன் ஒருபெண்முகத்தைக்கண்
ட கண்களை முடலாவ் பெண்கள முகஞ் சந்திரனைன்பதும் நளன்
கண்கள் தாமனாயென்பதுஞ்சரியே.என்பதாம். (சுருத்து)

செய்யகண்முடித்திடிவிலித்திறித்தென
வையனுங்கடைக்கணுதேன்கவன்பித்தென்
மெய்யுமலென்கணைமலரிதயமொர்த்துமால்
பெய்யெனவருச்சுனைபுரிதல்போன்றதே.

(இ-ள்.) செய்ய-செய்த—கண் - கண்களை—முடித்திடல்-மு
டிக்கொள்ளதும்—விழித்தல்-விழிப்பதும்—தித்தென - குற்றமென்று
நினைத்து—ஐயனும்-நளமகாராசனும்—கணைக்கணுதேன்க - கடைக்
கண்ணினுலேபார்க்க—அன்பித்தென்று - இதுஆசையினுலேபாப்ப
தென்று—எய்யும் - பிரியாசனஞ்செய்கின்ற—வேன் - மன்மதனு
டைய—கணைமலர் - பாணமலர்கள்—இயம் - இருச்சை—ஓர்ந்து
ஆறித்து—மால் - மயக்கமானது—பெய்யபெண் - பெய்யெனது—
அருச்சனை-பூசை—புரிதல்தோன்றது-செய்த பொலுமாபிற்று—
எ-று. (சுருத்து) நளன் கடைக்கண்ணுற்பார்க்க அன்பான பார்வை
யென்று மன்மதனறித்து பாணத்தெரிக்க அப்பாணம் அருச்சனை
செய்தமலருக்கொப்பாயிற்று என்பதாம். (சுருத்து)

தெரிவையென்றுருவெளியோடுபெய
வரசனதுனாயசரிநியாமென
வெருவிமாதர்சொற்கேட்டுவொரு
வருவெளியிதுவெனவுள்ளத்தேதென.

(இ-ள்.) தெரிவையென்று - தமயக்கையென்று—உருவெளியோ
டு-உருவெளித்தோற்றத்து—வென—செட்டிய - சொல்லிய—அரசன்

து-நளமகாராசனது—உறை-சொல்லை—அசரீயாமென—அசரீரவாத்
தென்னு—வெருவிய-பயந்த—மாதர்-மாதருநடைய—சொந்தேகட்டு
சொல்லுகேட்டு—(அந்தநளனுவன்)வென்குரு-நாணி—உருவெ
யிந்துவென—உருவெளித்தோற்றமிதுவென்று—உள்ளம்-மனம்—
தெற்றான்—தெளிவையடைந்தான்—எ-று. (கருத்து.) உருவெளி
யொழிசொல்லிய நளன் சொல்லை மாதர் அசரீரவாத்கென்றுசொல்ல
நளன் தெளிவடைந்தான் என்பதாம். (சுஎ)

விழவெனும்பாடுகிறீர் தமர்விஞ்சையார்
தழைமுகப்பாத்தமைதருகணவாரணம்
கழைமதனியற்றியகருங்கண்மங்கைய
ராமகெனும்புகுழியாழந்ததில்லையால்.

(இ-ள்.) விழவெனும்-ஆசையென்கிற—பாடு-பாடுகளை—எறி
கது-தள்ளி—அமர்-தேவர்களுடைய—விஞ்சையாம்-மந்திரமாயி
ட்டதை—தழைந்த—முகப்பாத்து—முகப்போர்வையினாலே—அ
மை—பொருத்திய—ததுகண்—அஞ்சான்மையுற்ற—வாரணம்-யா
னையானது—கழைமதன்—கருப்புநிலைநீயமன்மதன்—இயற்றி
ய-செய்த—கருங்கண்—கரியகண்களையுடைய—மங்கையர்-மாதரது
—அழகெனும்—அழகென்றுசொல்லும்—புகுழி—பள்ளத்தில்—
அழகுததில்லை—அழகுதியதில்லை—எ-று. ஆல்-அசை—(கருத்து) நள
னென்னும் யானை-மாதாமுகென்னும் புகுழியில் விழந்ததில்லை—எ
ன்பதாம். (சுஅ)

அங்குலமுமெரிய லணங்கைநாடொறு
மெங்கணுவகாண்குதுமயக்கமெனைய
பங்கையலான் முகப்பாடுவமரவாயம்
மங்கையென்றுண்ணுமயக்கத்தீர்த்தே.

(இ-ள்.) அம்-அழகானது—கலுழ-ஒழுக்கின்ற—மேனிய—மே
னியையுடைய—அணங்கை-தமயந்தியை—நாடொறும்—எங்காளும்
—எங்கணும்—எங்கிடத்திலும்—காண்குறும்—உருவெளித்தோற்ற
மாகக்காண்கின்ற—மயக்கம்-மயக்கமானது—வீனைய-மற்றைய—ப
ங்கையம்-தாமரைமலர்போன்ற—வான்-ஒளிபொருத்திய—முகம்-முக
முள்ள—பாவையினர்—மகளிரை—அம்மங்கையென்று—அத்தமய
கையென்று—எண்ணும்—நினைக்கின்ற—மயக்கம்-மயக்கத்தை—
தீர்த்தது—நீங்கியது—எ-று. அழகுமிகுதிபற்றிக்கலுழைப்பட்டது
(அத்கதியம்—எவ்வெந்திரமுகாமகாரம்—பெண்பாலவிசுதிபிற
ங்குமென்க, இவ்விதியாகி—அணங்குஉசாவீற்றுப்பெண்பாற்சொல்)
(கருத்து.) நளன்குத்தியத்தியென்கிற மயக்கமற்றது எ-ம். (சுக)

கணங்குழைமுதலியர்கதிர்த்துவிமிய
சுணங்கு—அழகுசுவைதாக்கிய
மணிக் குதும்பெழில்கலமுழிய
மணந்தனர்போன்றனன்மன்னரேறனுள்.

(இ-ள்.) மன்னர்—அசர்களுக்கு—ஏற்றான்—ஆண்சிங்கத்தை
யொத்தனான்—கணம்—கூட்டமாகியமணிபித்த—குழை-குழை
லந்தரித்த—முகத்தியர்—முகத்தையுடையவராகியமர்தா—கதிர்த்து
காந்திபொருத்தி—விமிய-பருத்த—கணங்கு—தேயலானது—அசை
—பிரகாசியாரின்ற—இளமுலை—இளமையொருத்தியதனர்களுடைய
—சுவை-தழும்புகள்—தாக்கியும்—மோதப்பெற்றும்—அணிக்த—நரி
த்த—குங்குமம்—குங்குமக்குழம்புகள்—எழில்—அழகிய—அகலம்
மார்பினிடத்து—முழகியும்—முழகப்பெற்றும்—மணந்தனர்—சட்டின
வர்களை—போன்றனன்—ஒத்தனன்—எ-று. (கருத்து) நளன்மார்பில
முதர்தனங்களுமுர்த்தப்பெற்றும் குங்கும முழகப்பெற்றும் புணர்ச்ச
வணர் ஒப்பாவினான் என்பதாம். (சும)

விளங்குமையொருத்திபேரணியில்லேந்தெழி
வளங்குலமதிகயந்தேன் நகோக்கின
வளங்கெழுபுத்தினன் மறையுக்காண் கிலா
நுளம்புகுருதொளித்திவருவென்றெண்ணினான்.

(இ-ள்.) விளங்கு-பிரகாசியாரின்ற—இழை-ஆபரணத்தையணி
ந்த—ஒருத்தி-ஒருமாதானவன்—பேர்-பொய்—அணியில்—தன்னுப
ரணத்தில்—லேந்து—அசனுடைய—எழில்—அழகானது—தள்ளிக
லும்—பிரகாசித்தலும்—அதிசயம்-ஆச்சரியம்—தோன்ற—உண்டாக
—கோக்கினான்—பார்த்தான்—வளங்கெழு—வளம்பொருத்திய—புகுழி
னான்—தீர்த்தியைபுத்தநளன்—மறைய—மறையுக்காண்—கிலா
ள்—காணதவளாகிய—உளம்—மனத்திரிடத்து—புகுத்து—தழைத்து
—ஒளித்தது—ஒளித்துக்கொண்டது—அவ்வுருவென்று—அவ்வாறவ
மென்று—எண்ணினான்—நினைத்தான்—எ-று. (கருத்து) ஒருத்தி தன்
னாபரணத்தில்—நளன்வழுவதோன்றப்பார்த்தான்—நளன்மறைய—தன்
வடிவத்தன்னுளத்துப்புருத்ததென்றெண்ணினான் என்பதாம். (சுந)

வாட்டி நன்மன்னவன் வனிதைபேரெழி
நீட்டியொன்கிறுமிழ்செய்வவரவடரு
சூட்டினன் கலவிவருவதே தான் மயார்
கோட்டினன் கொன்சிலாருரிப்பினுமிவார்.

(இ-ள்.) வான்-வரளமுதத்திலே—நிறல்—வல்லமைபெற்ற—
மன்னவன்—நளமகாராசனுவன்—வனிதை-தமயந்தியினது—பே
ர்-பெரிய—எழில்—அழகை—நீட்டி—எழுதி—ஒன்—ஒளரைய—கதிர
—காணங்கை—உமிழ்—உமிழ்கின்ற—செய்ய—சிலந்த—வார்—வெணர்
—வட்டம்—ரத்தமாலைகளை—சூட்டினன்—தரித்தனாகிய—அதல்—நீங்க
—இவ்வுருவதோன்ற—இத்தவடிவத்தெரிய—யார்—எவர்கள்—கோட்
டினனொன்—செய்தாரொன்று—சிலர்-சிலர்கள்—குறிப்பின—குறிப்பின
லே—நாவொர்—தேவொர்கள்—எ-று. (கருத்து) நளன் தமயந்திலடி
வத்தை யெழுதி இரத்தாபரணஞ்சூட்டிப்போக வடிவத்தை யொழு
தினொன்று சிலர் தேவொர்கள் என்பதாம். (சுப)

பூதுகள் செறிந்த கோமறுதிற் பொதிய
வேராருள் முத்துமலவிடங்குணைக்குரு
மாந்தளிர்மேலியாவையங்காவலசெய
வேந்தர்தாளிலக்கணமேயதென்னென்பார்.

(இ.ள.) பூதுகள் - மகார்த்தப்பொழிதன் - செறிந்த - நெருங்கிய
கோமறுதில் - அரசுவிதியில் - பொதிய - சென்ற - எந்தல் - நளமகா
ராசனின் - தான் - பாதங்கள் - அழுந்தும - அழுந்துகின்ற - அவ்விட
ங்கள் - ஆத்தவிடங்களை - நோக்குரு - பார்க்கு - மாந்தளிர் - மாந்தளிர்
போன்ற - மேலியார் - வடிவத்தையுடைய மங்கையர் - வையம் - உலக
த்தை - காவலசெய - காத்தல்செய்தின்று - வேந்தர் - அரசரின் - தா
ன் - பாதங்களிலிருக்கும் - இலக்கணம் - இலக்கணங்கள் - மேயன -
இவ்வடிச்சுவட்டிற் பொருந்தியது - என்னென்பார் - என்ன ஆச்சரி
யமென்பார்கள் - எ.று. (கருத்து) மகார்த்த நினைந்த இராஜவிதியில்
களன் அழைவந்தவிடத்தை மாதாருள்கண்டு அரசரின் அடிச்சுவட்டுபொ
ருந்தியதென்னென்பார்கள் என்பதாம். (ருங்)

களன் விழுகோதையெறிந்தகந்துகம்
வள்ளன்மார்புற்றெதிர்மறிந்துவித்தலும்
தள்ளருமதிசயமெய்தித்தத்தலில்
வெள்ளிடைப்பட்டிலன் மீண்டதென்னென்பார்.

(இ.ள.) களன் விழுகோதையெறிந்த - கோதையர் - மாலையை
யணிந்தமாதர் - எறிந்த - வீசிய - கந்துகம் - பந்துகள் - வள்ளன் - நள
மகாராஜனுடைய - மார்பு - மாபிணித்திலே - உற்று - பொருந்தி -
எதிர் - எதிராக - மறித்து - மறிப்பட்டு - வித்தலும் - வித்தலுள்ளில் -
தள்ளரும் - தள்ளுதற்கரிய - அதிசயம் - ஆச்சரியத்தை - எய்தி - அ
டைத்து - தத்தலில் - தங்குதற்குள்ளே - வெள்ளிடைப்பட்டு
- வெளியிடத்திறப்பட்டு - இவன் - இவ்விடத்தில் - மீண்டது - திரும்பி
யது - என்னென்பார் - என்னவென்று சொல்லுவார்கள் - எ.று. *
ருவலயாகந்தம், வினைச்சொல்லினைத்துங் காரியச்சொல்லே - இவ்
விதியால் மீண்டது காரியம் (கருத்து) மாதாருள்களின் பந்துகள், கள
ன் மார்பில்பட்டெதிராக விழந்தமாதத்திதில் பெண்களிடென்ன
வாச்சரியமென்பார்கள் என்பதாம். (ருங்)

எதிர்முகமாயிருந்திருவரவயந்துணர்ப்
புதுமலர் தொடுத்தலுறவெடுக்கவன்
கதுமெனவேசலுமறைப்பக்கவனியர்
மதிமயக்குறமுகமறைத்ததென்னென்பார்.

(இ.ள.) எதிர்முகமாயிருந்து - அயிமுகமாகவிருந்து - இருவர் -
இரண்டுபேர் - பைந்துணர் - பசியபுகொத்துக்களிலிருக்கின்ற - பு
துமலர் - அன்மலர்த்தமலனாதெடுத்தலும் - கட்டலும் - கடுவன் - அ
வருத்திடில் - புக்கவன் - புக்குதலன் - கதுமென - வினாந்து -

ஏகத்தும - போனவனவில் - மறைப்ப - மறைக்க - தன்னியர் - அம்மாலு
தொடுத்தமாதர்கள் - மதிபுத்தி - மயக்குதிற - மயக்கத்தைப்பொரு
ந்த - முகமறைத்தது - முகத்தைமறைத்துவிட்டது - என்னென்பா
ர் - என்ன ஆச்சரியமென்று சொல்லுவார்கள் - எ.று. (கருத்து) மாலை
கட்டமாதரிருவர் நடுவே நளன் போனவனவில் அம்மாதர்கள் முகத்
தை மறைத்துவிட்டதென்னென்பார்கள் என்பதாம். (ருங்)

அண்ணதன்மார்பகத்தணித்தபேரணி
மண்ணியமணியின்வடிவுதோன்றலும்
கண்ணுறேநாக்குவாள்களின்மாரொடும்
விண்ணிடைமெய்நுருவிளங்குவென்னென்பார்.

(இ.ள.) அண்ணதன் - களமகாராசனுடைய - மார்பகத்து - மார்
பிணித்தது - அணிந்த - தரித்த - பேர் - பெரிய - அணி - ஆபரணங்கள்
எல்லாம் - மண்ணிய - தெளிந்த - மணியின் - மணியினிடத்தில் -
வடிவு - உருவமானது - தோன்றலும் - தெரிதலும் - கண்ணுற - கண்
ணிந்துபொருந்த - நோக்குவார் - பாப்பாளாகிய - பொருத்தி - கண்
விமாரொடும் - மாதாருள்கள் - விண்ணிடை - ஆகாயத்தினிடத்து -
என்றுரு - என்றுவடிவம் - விளங்கல் - பிரகாசித்தல் - என்னென்பா
ர் - என்ன ஆச்சரியமென்று சொல்லுவார் - எ.று. (கருத்து) களனு
பரணத்தில் ஒருத்தி தன் வடிவுதோன்றியவனில் என் வடிவுவெளி
யிற்றோன்றிய தென்னென்பார் என்பதாம். (ருங்)

வெற்பினதெழுகெய்கிளங்குதேளினை
பொற்பொளிப்பித்திகைப்புரத்திறேன்றலும்
மற்புதமிதுவெனநோக்கியன்பினும்
கற்புடமகனிநுகிலைகலங்கினார்.

(இ.ள.) வெற்பினது - மலையினது - எழில் - அழகு - கெட - கெ
டெப்படி - விளங்கு - பிரகாசியானது - தோளினை - தோளினையுடைய
உதளமகாராசனது - பொற்பு - அழகானது - ஒளிர் - பிரகாசிக்கின்ற
- பித்திகைப்புரத்திலே - கவர்ந்தலத்தினிடத்து - தோன்றலும் - தேச
ன் துதலும் - அற்புதமிதுவென - ஆச்சரியமிதுவென்று - நோக்கி -
பார்த்தது - அன்பினால் - ஆள்கயினால் - கற்புட - மரபினும் - கற்புட
யமாதாருளும் - நிலைகலங்கினார் - மயங்கினார்கள் - எ.று. (கருத்து)
களன் வடிவு களிற்றோன்ற கற்புள்ள மாதரும் நிலை கலங்கினார்கள்
என்பதாம். (ருங்)

இழைமலர் முலையினொருவனொருபுற
கீழவிலைநெஞ்சினென்னவுள்ளிடை
மொழிவனகேட்டன்னென்னவுமொழிபுற
தழுவினென்னவந்தமறிக்கிறார்.

(இ.ள.) இழை - ஆபரணத்தோடுகூடி - வளர் - வளர்கின்ற -
முலையினர் - முலையுள்ள மாதர்கள் - ஒருவன் - ஒரு ஆண்மகனுடைய
ய - ஒப்பெயர் - அழகைப்பெற்ற - சீழல் - சீழை - இவன் - இவ்விடத்
தில்

தில்—சொகவின்னெனவும்—புரத்தெனென்றும்—கீரிடை—இக்கீ
ண்டவிடத்தில்—மொழிவன்—பேசுவனவற்றை—கேட்டனென
வும்—கேட்டெனென்றும்—மொய்ப்புற—தோள்கள் பொருத்த—தழு
வின்னெனவும்—தழுவினெனென்றும்—தமயில்—தங்கநுக்குள்ளே
—கூறுவார்—பேசிக்கொள்ளுவார்கள்—எ-று. (கருத்து.) மாதர்கள்
ஒருவழிமலைகளைக்கேட்டெனென்றும் ஒருவன் சொல்லைக்கேட்டேனென்
றும் ஒருவனைத் தழுவினெனென்றும் சொல்லிக்கொள்ளுவார்கள்
என்பதாம். (இஅ)

இன்னிசையளிப்பில்பொழிவினென்தன்முன்
பொன்னவிரமுலைத்தமயந்திபோதலு
மன்னமுன்கூறியவற்றைகாண்முதன
முன்னுருமுருவெனமுன்னினுனரோ.

(இ-ள்.) இன்-இனிய—இசை-இசையைப்பாடும்—அளி-வண்
கெள்—பயில்-சஞ்சரிக்கின்ற—பொழிவின்—சொலையிடத்தில்—வந்
தல்-நளமகாராஜன்—முன்-தன்னெதிரே—பொன்-பொன்னையோ
தத—அவிர-பிரகாசியாகின்ற—முலை-முலையைமுடைய—தமயந்தி-
தமயந்தியானவன்—போதலும்-வருதலும்—அன்னம்-அன்னப்ப
ள்ளான்—முன்கூறிய-முன்சொல்லிய—அற்றைகாண்முதல்-அ
ன்றையகாண்முதலாக—முன்னுறும்-எதிரேதோன்றுகிற—உருவெ
ன்—உருவெளித்தோற்றமென்று—முன்னினுன்—நீநினைத்தான்—
எ-று. அரோஅசை (கருத்து) சோலையிலுள்ள முன்னேதமயந்தி
வருதலும் அவனுருவெனியென்றெண்ணினுன் என்பதாம். (இக)

மடவாவுருவெளிமன்னன்றோண்மிசை
யிடையறாவிழைவுடனென்றுஞ்சூட்டல்போன்
மிடர்மலைப்புக்கொவடசூட்டமேவிய
கடரிலைவேணுன்றோளில்விழுகதே.

(இ-ள்.) மடவால் - தமயந்தியானவன்—உருவெளி-உருவெளி
யாயத்தோன்றிய—மன்னன்-நளமகாராஜனிடைய—தோண்மிசை-
தோளின்மேல்—இடையறா-இடைவிடாத—விழைவுடன்-ஆசையு
டனே—என்றும்-என்றைக்கும்—சூட்டல்போல்-சூட்டுதல்போல
—மிடை-கெருங்கிய—மயூர்-மலாரற்றொழித்த—பூக்கொடை-பூமா
லையை—சூட்ட-தரிக்க—மேவிய-அங்கிருக்கின்ற—கடர்-காந்தி
பொருத்திய—இலைவேணுன்-இலைபோன்றவெற்பமையுள்ள நளம
காராஜன்—தோளில்-புயல்களில்—விழ்த்து-விழுகது—எ-று.
(கருத்து) தமயந்தியானவன் உருவெளித்தோற்றமென்று மாலையூட
அம்மாலையுண்டபதோளில்விழ்த்து என்பதாம். (இஉ)

உருவெளியாகயான்கண்டவொண்ணுதன்
மருமலர்மாலையின்கவளைத்தென்னென்
வாசனுமெண்ணினுனவருஞ்சூடிய
தெரியல்காண்கிலெனெனத்தெரும்தாளரோ.

(இ-ள்.) உருவெளியாக—உருவெளித்தோற்றமரக; யான்கண்ட—
என்னும்காணப்பட்ட, ஒண்ணுதல்—ஒண்ணியென்றநியையுடையதமய
ந்தியானவன், மருமலர்மாலையின்க—வாசனைப்பொருத்திய பூமாலையை;
வளைத்தென்னென—சூட்டியதென்னகாரணமென்று, அரோஅசை—
நளமகாராஜனும், எண்ணினுன்—நினைத்தான், அவரும்—அத்தமயந்தி
யும், சூட்டிய—தரித்த, தெரியல்—மாலையை, காண்கிலென—காணா
யும், தெரும்தாளர்—மனஞ்சுழன்றோள், எ-று. அரோ—அரை
லெனென்று, தெரும்தாளர்—மனஞ்சுழன்றோள், எ-று. அரோ—அரை
நிலை (கருத்து) உருவெளியாகக்காணப்பட்ட தமயந்தி மாலையூடிய
தென்னெனவென்று நளன் எண்ணினுன் தமயந்தியு மாலையுக்காண
என்று மயங்கினுள் என்பதாம். (இங)

முருகவிழ்குடலிடைனையுமுன்னு
முருவெளியெனவினையுபுல்கின
னிலையுமொன்வாறெண்ணியாங்கெதர்
புரவலன்மார்புறப்புல்கினுனரோ.

(இ-ள்.) முருகவிழ்-விசைவிசைகின்ற, குழவிடைனையும்கூந்
தலையுடையதமயந்தியுடைய, முன்னுறும்—முன்னேதோன்றுகின்ற,
உருவெளியென—உருவெளித்தோற்றமென்று, இறை-நளமகாராஜ
ன், உவந்து—மகிழ்ச்சியையுடைய, புல்கினுன்—தழுவினான், அரி
வையும்தமயந்தியும்—அன்னவாறு—அந்தப்பிரகாரம், எண்ணி-நினை
த்து, ஆங்கு—அவ்விடத்திலே, எதர்—எதிரோவந்த, புரவலன்—அரச
னது, மார்புற—மார்புபொருத்த, புல்கினுன்—தழுவினான், எ-று.
(சுருவலயாந்தம்—பெயர்க்கொல்லனைத்துக் காரணச்சொல்லே—
இவ்விதியால் புரவலன் காரணச்சொல்) நளன் உருவெளித்தோற்ற
மென்று தமயந்தியைப்புணர்த்தான் தமயந்தியு மப்படியே நினைத்து
நளனைப்புணர்த்தான் என்பதாம். (இஉ)

சொல்லருமின்பமீதாரத்தோன்றலும்
புல்லவிட்டவ்வுருப்பொலிவுநோக்கினுன்
மெல்லியலவ்வுருவிழிற்றாண்குற
தல்லலுற்றணிவனையங்கைக்கினுன்.

(இ-ள்.) சொல்லரும்—சொல்லுதற்கரிய, இன்பம்—இன்பமுள்ள
து, மீதார—அதிகரிக்க; தோன்றலும்—நளனும், புல்லவிட்ட—தழுதலை
நீக்கி, அவ்வுரு—அந்தவ்வுருவையுடைய, பொலிவு—காந்தியை; நோக்கி
னுன்—பார்த்தான், மெல்லியல்—தமயந்தியானவன், அவ்வுரு—அந்த
வடிவத்தை, விழியில்—கண்ணினால், காண்குற—காணுதலன்றி,
அல்லலுற்று—பயத்தைப்படைந்து, அணிவனே—அழகிய வளையலைணி
ந்த, அங்கை—அழகியகையை, நீக்கினுன்—விடுத்தான், எ-று. (கருத்
து) நளன் இன்பத்தோற்றப்புணர்த்து தமயந்தி வடிவத்தைப்பார்த்
தான் தமயந்தி அவ்வடிவத்தைக்காணுது கையை விட்டான் என்ப
தாம். (இங)

பொன்னடிப்பூஞ்சிலம்பொலிப்பமேகலை
மின்னிக்கிண்கிணியிகளியார்ப்பெழ
மின்னடைகற்பதுபோன்றுமெல்லெனத்
தன்னமாகோயிலுட்டையலெந்தினான்.

(இ-ள்.) பொன் - பொன்னுற்செய்த, அடிப்பூஞ்சிலம்பு-பாதத்
திலணித்த அழகியசிலம்புகள், ஒலிப்ப-ஒலித்தலைச்செய்ய, மேகலை-
மேகலையிலிருக்கின்ற, இன்-இனிய, அரி - பருக்கைக்கல்லையுடைய,
கிண்கிணி - சதங்கைகள், இகலி - ஒன்றோடொன்று தாக்கப்பட்டு,
ஆர்ப்பெழ-ஒலிபெழுப்ப, மின் - மின்னல், நூலடகற்பதுபோன்று -
நடத்தலைக்கற்பதொத்து, மெல்லென - மிருதுவாக, தன் - தனது,
அமர்-அமர்கின்ற, கோயிலுள்-கண்ணிமாடத்தில், தையல்-தமயந்தி
யானவள், எய்தினான்-அடைந்தான், எ-று. (கருத்து) தமயந்தி கண்
னிமாடத்திற்கேந்தான் என்பதாம். (கசு)

கருத்தடங்கண்ணியைக்கையிற்புல்லியும்
பொருத்தியவருவெனியென்றுபாக்கிரல்
லருத்தனம்பெற்றிழந்தாரிலையனும்
வருத்திவெந்துயரொடுமதிமயங்கினான்.

(இ-ள்.) கரும்-கரிய, தடம்-விசாலம்பொருத்திய, கண்ணியை-
கண்களையுடைய தமயந்தியை, கையிற்புல்லியும்-கையிலுலே தழுவி
யும், பொருத்திய-பொருத்தப்பெற்ற, உருவெனியென்று-உருவெனியை
தோற்றமென்று, போக்கி-விட்டு, நல்-நல்ல, அருத்தனம் - அரியதா
வியத்தை, பெற்று-எளிதிப்பெற்று, இழந்தாரில் - இழந்தவர்களைப்
போல, ஐயனும் - நளமகராசனும், வருத்தி-வருத்தமடைந்து, வெக்
துயரோடு-வெவ்விததுன்பத்துடன், மதிமயங்கினான் - புத்திமயங்கி
னான், எ-று. (கருத்து) நளன் கைப்பொருளிழந்தவர்களைப்போலத்தம
யந்தியைப்புணர்ந்து அன்புற்றுமயங்கினான் என்பதாம். (கரு)

பாணிகர்வண்டினம்பாடுஞ்சோலையுஞ்
சேணுறநிலத்தசெய்குன்றுந்தேடியுங்
காணலனுசியநல்யாணையான்
மாணிகையுறைதருமாடமெய்தினான்.

(இ-ள்.) பாண் - இசைப்பாட்டுக்கு, நிகர்-நிகராகவுண்டினம்-
வண்டிக்கூட்டங்கள், பாடும்-பாடுகின்ற, சோலையும்-சோலையிடத்தி
லும், சேண் - ஆகாயத்தில், உற-பொருந்த, நிலத்த - உயர்ந்த, செய்
குன்றும் - கட்டிமேலேகிடத்திலும், தேடியும் - தேடுதல்செய்தும்,
காணலனாகிய - காணாதலனாகிய, களிநல்யாணையான் - நளமகராசா
வானவன், மாணிகையு-தமயந்தி, உறைதரும் - வசிக்கின்ற, மாடம்-
சன்னிமாடத்தை, எய்தினான் - அடைந்தான், எ-று. (கருத்து) நள
ன் தமயந்தி கண்ணிமாடத்திற்கேந்தான் என்பதாம். (கசு)

மின்னிடையம்பையர்குழாத்துண்மேவிய
வன்னமென்னடையிராணியாமென
நன்னுதன்மடந்தையர்காப்பணின்னதைக்
கண்ணிவீற்றிருத்தல்கண்களிப்படுக்கினான்.

(இ-ள்.) மின் - மின்னலையொத்த, இடை - இடையையுடைய,
அம்பையர்குழாத்துள் - தெய்வமாதர்கள்கூட்டத்துள், மேவிய -
பொருத்திய, அன்னம் - அன்னநடைபோன்ற, மெல் - மெல்லிய,
நடை-நடையையுடைய, அயிராணியாமென - இத்திராணியாமென்று
சொல்லும்படி, நல்-நல்ல, துதல்-புருவத்தையுற்ற, மடந்தையர்-மா
தர்கள், நாப்பண்-நடுவே, இன்-இனிய, நகை-புன்சிரிப்பையுடை
ய, கண்ணி-தமயந்தியானவள், வீற்றிருத்தல்-விறுபுருத்தலை, கண்
களிப்ப-கண்களிக்க, நோக்கினான்-பார்த்தான், எ-று. அயிராணியா
மெனவென்றமையால் உவமையணி. (கருத்து) நளன் தமயந்தியைக்
கண்டான் என்பதாம். (கசு)

மண்டமர்கடந்தேனை என்வந்தானென
தொண்டைவாய்மடந்தையர்காருஞ்சொல்வன
பண்டருமொழிக்கிளிப்பின்றுகூறலுங்
கண்டதோவிரகுதெனக்காணையெண்ணினான்.

(இ-ள்.) மண்டு-கெடுங்கிய, அமர்-போனா, கடந்த - வென்ற,
வேல்-வேற்படையையுள்ள, நளன்வந்தானென - நளமகராஜன்வந்
தானென்று, தொண்டைவாய்-கொல்லைவக களிபோன்ற வானையு
டைய, மடந்தையர் - மாதர்கள், காணும் - காடோறும், சொல்வன-
சொல்வனவற்றை, பண்டரும்-இசையத்தருகின்ற, கிளி - கிளிப்பிள்
ளை, பரிந்து-பழகி, கூறலும் - சொன்னவளவிலும், இறுதி - இத்தக்
கிளிப்பிள்ளை, கண்டதோவென - பார்த்ததோவென்று, காண - நள
மகராஜன், எண்ணினான்-கினைத்தான் * (கருத்து) கிளிவழங்குமாந்
நளன்வந்தானென்றுசொல்ல நளன் இதுதன்னையறிந்ததென்று சந்
தேகித்தான் என்பதாம். * (இ-ள்) பொருவென நல்லோர்புசுவது
கருத்தி-அதுவேதொகைகையாகுமென்க - பிண்டப்பொருளாய்ப்
பேசுவதேதொகை - கற்றோர்க்கிவிதாக் காட்டுவதேவகை) என்பா
தாம். (கசு)

ஒருத்தியான என்னவிரும்புவன் னுறும்
விரும்பினாலொருத்தியான்விமன்மாதென
மருக்கமழ்பூந்தொடைகுட்டமன்னவன்
பொருப்புறழ்சடம்புமபுளகம்பூததவே.

(இ-ள்.) உள்ளுறும் - உள்ளேயிருக்கின்ற, விரும்பினால்-ஆகை
யினால், யானஎனென - நானாமகராசனென்று, ஒருத்தி மிருப்ப-ஒ
ருமங்கையிருக்க, ஒருத்தி-ஒருமங்கையானவள், யான்-நான், விமன்
மாதென-தமயந்தியென்றுசொல்லி, மருக்கமழ் - வாசனாகமழ்கின்ற,

பூதொடை-மலர்மாலையை, சூட்ட-தரிக்க, மன்னவன்-நளமகாராஜனுடைய, பொருப்புறம் - மலையையொத்த, தட்டம் - பருந்த, புயம்-தொள்களானவை, புகளம்பூத்த - மபிர்க்குச்செறித்தன, எ-று, (கருத்து) ஒருத்திரளாகவும் மற்றொருத்தி-தமயந்தியாகவும் மாலே சூட்டக்கண்ட நளன்மகிழ்ந்தான் என்பதாம். (௧௬)

மலர்ந்தசெந்தாழைமென்மடலின்மேற்றனக்
கிலங்கிழையுதிருவெழுதுபாகா
நலம்பெறக்காண்டலுண்ணலார்புகு
முலம்பொருதோளினுனவகையெய்தினுள்.

(இ-ள்.) மலர்ந்த-விசிந்த, செந்தாழைமென்மடலின்மேல்-சிவந்தாழையினுடையமெல்லியவிதழின்மேல், தனக்கு-தனக்குஇலங்கிழை-தமயந்தியானவன், உதிருவெ- நகத்தினாலே, எழுது-எழுதப்பட்ட, பாகா-வசனங்களை, நலம்பெற-நன்மைபெற, காண்ட-லும்-பார்த்தவளவில், நண்ணலார் - பகைவரால், புகழ் - புகழப்பட்ட, உலம்-திரள்கலை, பொரு- ஒத்த, தோளினுள் - தோளையுடைய நளமகாராஜன், உலகை-சந்தேஷத்தை, எய்தினுள் - அடைந்தான், எ-று. (கருத்து) தமையந்திதாழைமடலிலே நகத்தினாலேநளன் றனக்குவழுதும்வசனங்களைப்பார்த்தவளவில்மகிழ்ச்சியடைந்தான் எம்.

செழுமணிப்பீத்திகைத்தலத்திறீதறு
மழவிடையணையவன்வழவந்தோன்றலும்
கழையமைதோளினோர்களைபேபெறி
லெழுதியவுருவிலொன்றென்னவெண்ணினார்.

(இ-ள்.) செழுமணி - செழுமையுள்ளமணிகளபடுத்த, பீத்திகை-த்தலத்தில்-சுவர்த்தலத்தில், தீதறு- குற்றமற்ற, மழ- இளமைபொருந்திய, விடையணையவன் - இடபத்தையொத்தநளமகாராசனின், வழவம்-உருவம், தோன்றலும் - தெரிந்தவளவில், கழை - மூங்கில் போல, அமை-பொருந்திய, தோளினார் - தோளையுடையமாதர்கள், காளை-நளமகாராசனது, பேர் - பெரிய, எழில் - அழகை, எழிதிய-தம்மாலெழுதப்பட்ட, உருவில்-வழவத்தில், ஒன்றென்ன - ஒரவழி வென்று, எண்ணினார் - நினைத்தார், எ-று. (கருத்து) இரத்தினசகவரில் நளன்வழிவுநோன்றியவளவில்பெண்கள் எழுதியவுருவிலொன்றெண்ணினார்கள் என்பதாம். (௧௭)

நாமவேல்வலனுயர்நன்னுக்காங்குமர்
வாகுமேகலையினர்நடுவணவைகுலா
டசுமமார்முற்றமயந்தியென்றவன்
காமருபேபொழில்காட்டிகின்றதே.

(இ-ள்.) நாமம்-அச்சத்தைத்தருகின்ற, வேல்-வேற்படையால், வலனுயர்-வெற்றியிடுக்த, நன்னுக்கு-நளமகாராசனுக்கு, ஆங்கு-அவ்விடத்தில், அமர்-அமர்ந்த, வாமம்-அழகிய, மேகலையினர் - மேகலார்

பாணமுள்ளமகளிருடைய, நடுவண்-நடுவே, வைகுலாள் - இருப்பவள், தாமம்-மாலையுள், ஆர்-நிறைந்த, குழல்-கூந்தல்பொருந்திய, தமயந்தியென்று - தமயந்தியென்னும்பெயரையுடையவளென்று, அவள்-அவளது, காமர்-ஒளியுள்ள, பேர்-பெரிய, எழில் - அழகானது, காட்டுகின்றது-காண்பிடுகின்றது, எ-று. (கருத்து) அழகினால்தமயந்தியென்றறியப்பட்டது என்பதாம். (௧௮)

ஏதமில்லுளத்தினுளையனுகுதான்
புதுவழிபுக்குழறையல்பாற்றம்
தாதரம்பெருகியவமரோவிய
தூதியர்செய்திறஞ்சொல்லுவாமரோ.

(இ-ள்.) ஏதமில்-குற்றமற்ற, தூணத்தினால் - குணத்தையுடைய நளமகாராசன், இளையனாக - இதன்மையொருந்தியவனாக, தூண-துட்பமாகிய, தாது - மகாந்தப்பொழிகள், அவிழ - உதிர்கின்ற, து-மலர்வணிந்த, குழல்-கூந்தலையுடைய, தையல்பால் - தமயந்தியினிடத்தில், தமது - தமது, ஆதரம் - ஆசையானது, பெருகிய-மிகுந்த, அமர்-தேவர்களால், ஏவிய-ஏவப்பட்ட, தூதியர் - தூதிகள், செய்திறம்-செய்தவகையை, சொல்லுவாம்-சொல்லுவாம், எ-று. அரோ-அசை (கருத்து) நளனிப்படியிருக்கத் தேவர்கள் தமயந்தியிடத்து ஏவப்பட்ட தூதிகள் செய்கையைச்சொல்லுவாம், என்பதாம். (௧௯)

அலுசீக்கமுநெடியுடியாசிரிய விருத்தம்.

கானமாலங்கன் மலைக்கடவுளர்விடுப்பவந்த
பானலங்கடந்ததிஞ்சொற்பணமுலைப்பாவைநல்லா
ருனெடுபழிகெய்தீதோருமிழந்து வெம்புலவாறு
மானவேல்விமனிந்வனிதையையினிதுகண்டார்.

(இ-ள்.) கான்-வாசனை, அமர்-பொருந்திய, அலங்கல் - அசையாநின்ற, மலை-மாலையைடைய, கடவுளர்-தேவர்களால், விடுப்ப-அனுப்பப்பட்டு, வந்த-வந்த, பால்-பாவினது, நலம் - நன்மையை, கடந்த-வென்ற, தீ-தித்திப்பொருந்திய, சொல்-சொல்லையும், பனை-பருத்த, முலை-முலையையுமுடைய, பாவைநல்லார் - பாவைபோல மிகுக்கின்றமாதர், ஊனெடு-மாமிசத்துடன், பழகி - பழகுதல்செய்து, செய்தோருமிழந்து - உதர்த்தையுமிழந்து, வெம் - வெம்மை பொருந்திய, பலவு-புலனற்றம், நாது-நாதுகின்ற, மான - ஒப்பற்ற, வேல்-வேற்படையைப்பெற்ற, விமனிந் - விமரிசன்பெற்ற, வனிதையை-தமயந்தியை, இனிது - இனிதாக, கண்டார் - கண்டார்கள், எ-று. (கருத்து) தேவர்கள்விகெடப்பட்டதூதிகள் தமயந்தியைக்கண்டார்கள் என்பதாம். (௨௦)

பொருவருவனப்பின்மிக்கபுலோமிசைமுதல்வராய
வரிவிநிக்குமுதற் செவ்வாய்வானவர்களுநாமித்

மண்ணினிதசி மந்துவட்டிமன் பதைத்தொகுதிதன்னி
 வெண்ணித்சி மந்தாவட்டிமன் பதைத்தொகுதிதன்னி

விண்ணவர் சிறந்தாரன்றோ விண்ணவர் தமையுமா என
மண்ணின் னேவல்கேட்பின் தனி னுஞ்சிறந்ததுண்டோ.

(இ-ள்.) மண்ணினில் பூவுலகத்தில், சிறந்து-சிறப்பைப்பெறு
ந்தி, வாழும்-வாழ்கின்ற, மன்பதைத்தொகுதிதன்னில் - மக்கட்
படுத்துக்குள், எண்ணிழல்-நினைக்குமிடத்தில், இயக்கர்-இயக்கா
வர்கள், சிறந்தாரன்றோ-சிறந்தவர்களல்லவா, அவ்வியக்கா-தம்மில்
அந்தவியக்கருக்குள்ளே, விண்ணவர் - தேவர்கள், சிறந்தாரன்றோ
சிறப்பப்பொருந்தினவர்களுல்லவா, விண்ணவர்தமைபாலும்
தேவர்களையும் பிச்செய்கின்ற, அண்ணல்-இத்திரானுவன், தன்
வல்கேட்பின்-உன்னுடையவே மற்றொழிகேட்பானாயினும், அ
னும்-அதைக்காட்டிலும்; சிறந்தது - சிறப்பையுடையது, உண்டோ
ஒருபொருளுண்டோயில்லை, எ-று. * குவலயநகரம் - உறுப்பிய
யிட-கு - இம்மனைக்கிம்மனைவிசேடஞ்சித்திரமிடமணிக்கிம்மணிவி
சேடஞ்சோதி-யெனவேவிளங்குக, விசேடத்தின் பொருள்-இவ்வி
யால் ஒன்றற்கொன்று விசேடமுண்டி (சுருத்து.) இத்திரனுக்கே
செய்தால் இதிலுஞ்சிறந்ததில்லை யென்றான் என்பதாம். (அ-வ)

தாதொடுநவனுதந்துநசிழவின்னிதுவைகு
மேதருநிதியுமாமுமேட்டனவுவந்துநல்க
வேதமிலாமபைமாதர்முறைமுறையேவல்கேட்ப
நீதொழுமமார்யாருநீற்றொழப்பணித்தியென்றான்.

(இ-ள்.) தாதொடு - மகாந்தப்பொடியோடு, நவனுதந்து
ந்நம்-தாற்றுவின்ற, தருநிழல்-ஐந்தருநிழலில், இனிது-இனிச்சு,
வைரும் - தங்கிய, மேதரு-மேன்மைபொருந்திய, நிதியும் - சங்க
பதுமரிதிகளும், ஆனும் - காமதேனும், வேட்டன - விரும்பிய
களை, உவந்து-மகிழ்ந்து, நல்க-கொடுக்க, ஏதமில் - குற்றமில்லாத
அரம்பைமாதர் - தெய்வமடவார்கள், முறைமுறை - வரிசைவரிசை
யாக, எவல்கேட்ப - ஏவற்றொழில்கேட்க, நீதொழும் - நீவனா
கின்ற, அமர்யாவரும் - தேவர்களையாவரும், சிறற்றொழ-நினை
ங்க, பணித்தியென்றான்-செய்யென்றான், எ-று. (சுருத்து.) * எ
ங்கப்படுக்தெய்வங்களுள்ளே வணங்கச்செய்யென்றான் எ-று. (அ-வ)

இனையனவுரைத்தலோடும்யாவர்தம்முளமு-தேரும்
பனியிருவிசிம்பிற்றெவர்பரவலிற்றிருக்கும்வேந்தென்
மனநிலையுணரன்போலுமழைமதர்க்கெடுக்கணல்லா
யுணவினாநிதவன்றுதுணித்ததென்னுரைத்தியென்றான்.

(இ-ள்.) இனையன் - இத்தன்மையவாகிய சொற்களை, உரை
லோடும்-சொன்னமாத் தித்தில், யாவர்தம்-எவர்களுடைய, உ
ம்-மனமும், தேரும்-தெரியாவின்ற, பனியிருநிச்சிபொருந்திய, இ
ப்பெரிய, விசம்பில் - தெய்வலோகத்திலிருக்கின்ற, தேவர்-தேவர்க
பாவ-வணங்க, வீற்றிருக்கின்ற, அருகிருக்கின்ற, வேந்து - இ
வன்

வன் - என்மனநிலை-என்பனத்தினிலைய-உணரன்போலும்-
தெரியாதவன்போல-மழைகுநிச்சிபொருந்திய-மதர்-மதர்த
தெரிந்தான் - கெடியகண்களையுடைய-நல்லாய்-தூதியே-உ
ன்தன்-வினாத்து-சீக்கிரமாக-இங்ஙன்-இவ்விடத்தில்-தூதுவி
டது-தூதாவதுப்பியது-என-யாதுதாரணமாக-உரைத்தி யென
ஒசொல்லென்று-எ-று. அறியான்போலு மென்றமையால் தற்கு
நப்பணி (சுருத்து) தமயந்தியர்னவன் தூதியே இத்திரனெனதுமன
வையியாதவன்போல உன்னையென்ன காரணமாகத் தூதுவிட்ட
மென்றுசொல்லி என்பதாம். (அ-உ)

என்னுளத்தென்றுநீங்காதிருப்பவனளனையாகும்
பொன்னகத்திவ்வன்நன்பாற்பொருதுதியென்னுநது
* தன்னையனியயுகொல்லொவென்மறைந்தயலேறிரு
மன்னவன்மகிழ்ச்சிசுமமடவரலி-துசொன்னான்.

(இ-ள்.) என்னுளத்து - என்னுடையமனத்தில்-என்றும் எந்
நாலும்-உங்காடுகுப்பவன்-பரியாமனிலைநிப்பவன்-நளனையாகு
ம்-நளனாகாரனையாகும்-பொன்னகத்திவ்வன்நன்பால் - இந்
திவிடத்து-பொருந்துதி - தீபொருத்தகடவாய்-என்னுநது
த்து-சுத்திசொல்லுநதுக்கு-அன்னவன் - அந்தகரமகாராசன்
-இவையுகொல்லொவென் - சம்மதிப்பானேவென்று-மறைந்
து-ஒளித்து-அவ்வேறிரும - பக்கத்திலேநிற்கின்ற-மன்னவன்-
நாசன்-மகிழ்ச்சிசும - மகிழ்ச்சியாக-மடவரலி-தபயந்தி-இனி
து-இனிதாக-சொன்னான்-சொல்லினான்-எ-று. (சுருத்து) என்ன
கத்திருப்பவனளனாகும் - இத்திரனுக்குபொருத்ததென்னுந தூது
க்கு நளனாகவானேவென்றான் என்பதாம். (அ-ங)

தோற்றொடுகள்ளமேலுந்மகாதலைக்குறித்துநோக்கி
மாதநதலிதென்றென்னவிரவன்றுதியே.

நாமதலவாகவதருநாவணங்கெவர்க்கியையுமென்னுந்
தேற்றமோடுமியார்மறத்தேவர்தூதியுமபொருள்.

(இ-ள்.) கோற்றொடு-தமயந்தியானவன் - நளன்மேல்-நளனிட
த்தில்-உற்றவைத்து-காதலை - ஆசையை-குறித்துநோக்கி-குறி
த்துப்பொருது-மாதநதல்-அதனைக்குதல்-அறிதென்று-அறிதா
ருமென்று-என்னி - நினைத்து-வாசவன்றுதி - இத்திரனுடைய
தூதி-கக - தன்னிடத்துக்குச்செல்ல-ஆற்றல்-வலிமைபெற்ற-
வாகவரும்-இத்திரனுக்கு-மேலாக-உடன்படாத-அனங்கு-தம
யந்தி-எவாகது-புரவர்க்கு-இயையுமென்னும்-சம்மதிப்பா (சொ
ருநுக்கும்சம்மதியாக) என்கிற-தேற்றமொடு-தெளிவுடனே-
உரைப்ப-பேசாதவர்களாய்-மறைத்தேவர்தூதியும - மறைத்
தேவர்களிடத்தி தூதிகளும்-பொருள்-சென்றார்கள்-எ-று. உம்
மறித்ததூதி-இயவெசகம் (சுருத்து) தமயந்தியானமென்வத
உ-அ

வாசையுக்கண்டு இந்திரன் துதிபோக மற்றதுதியரும்போனாகள் என்பதாம்.

(அசு)

துதியரேகக்கண் தோன்றல்செங்கமலக்கண்கள்
மேதருசெவ்வழிக்கவிதர்ப்பர்கோன் நவத்திறுளேன்
மாதர்மென்றோக்கிஞாண்வடிவிலிழந்திப்பின்னு
மாதாம்பெருகியின் பவாரியிழந்தவன்றே.

(இ-ள்.) துதியர்-தேவர்துதிதிகள்-எக - தம்மிடத்துக்குப்போ
கிலை-கண்ட-பார்த்த-தோன்றல் - நளன்காராசன்-செங்கமலக்
கண்கள்-செந்தாமரைபோன்றநேத்திரங்கள்-மேதரு-மேன்பட்ட-
செவ்வம்-செவ்வத்திலுல-மிக்க-மிருந்த-விதர்ப்பர்கோன்-விம
ராஜனுடைய-தவத்திறுளேன்-தவத்திலுலவதரித்த-மாதர்-அ
ழகிய-மெல்-மெல்லிய-நேக்கிஞாண்-பார்வையையுற்றதமயந்தி
யினது-வடிவிலி - உருவத்தல்-அழுந்தி - ஆழந்து-பின்னும்-
பின்னும்-ஆதாமபெருகி - ஆகையிருந்து-இன்பவாரியின்-இன்ப
க்கடலிலே-ஆழந்த-அழுந்தின-எ-று. (கருத்து) நளன்கண்கள்
தமயந்தி உருவத்திலுழந்திப்பின்னுமின்பக்கடலில்-முழுகின-எ-ம். (.)

பாசினைபார்த்தவல்குற்பனிமொழிக்குமுதற்செவ்வாய்
மாசுமதியுன்னவார்முகத்தனங்கைநோக்கி
யாசையங்கடலுளாழ்ந்துகரைபெறுவரசனோக்க
மேசுவதொன்றுமில்லாமுலைவரையிவந்தவன்றே.

(இ-ள்.) பாசினை-பசுமபொன்றிற்செய்தவாபரணங்கள்-பா
ந்த-பறவப்பெற்ற-அல்குல் - அல்குலையும்-பனிமொழி-குளிர்ச்சி
பொருந்தியசொற்களையும்-குமுதம் - அல்லிமலர்போன்ற-செவ்
வாய்-சிவந்தவாயினையும்-மாசு - குற்றமற்ற-மதியுன்ன-சந்தி
ரையொத்த-வாள்-ஒளிபொருந்திய-முகத்து - முகத்தையுடைய
-அணங்கை-தமயந்தியை-நோக்கி-பார்த்து-ஆசையங்கடலுள்-
ஆசையாகியகடவுள்-ஆழந்து - முழுதி-கரைபெறு-கரையைப்பெ
றுத-அரசனோக்கம்-நளராசனதுபார்வை-எசுவதொன்றுமில்லா-
பழிப்பதொன்றுமில்லாத-முலைவரை-முலைகளாகியமலையின்மேல்
-இவந்த-ஏறின்-எ-று. (கருத்து) நளன்கண்கள் ஆசைக்கடலி
லேமுழுகித்தமயந்தி முலைகளாகியமலைகள் மேலேறின-எ-ம். (அசு)

போர்க்கறிநனையவிமன்புரிந்தமெய்த்தவத்திறுளேன்
காக்கருங்கூந்தலாண்மைக்கண்வலையதனுட்டோ
வீர்க்கிடைபுகாதபொம்மலிழைநெருக்கிப்புக்கோ
பார்த்தசெங்கமலக் கண்கள்பறிப்பரியனவாய்தினற.

(இ-ள்.) போர்-போர்செய்கின்ற-கறிநனைய-யானையையொத்
த-விமன்-விமராஜன்-புரிந்த-செய்த-மெய்த்தவத்தில்-உண்மை
யானதவத்திலே-தோன்றும் - அவதரித்த-கார்-மேகம்போன்
ற-சுருங்கூந்தலாள்-கரியவளகபார்த்தையுடைய-தமயந்தியினது-

மை-மையையணிந்த-கண்வலையதனுட்டோ-கண்ணையிலையி
லகப்பட்டோ-நர்க்கு - நர்க்கானது-இடை - மத்தியத்திலே-
புகாத-துழையாத-பொம்மல் - பொலிவுபெற்ற-இளமுலை - இள
மைபொருந்திய ஸ்தனபாரங்களின்-நெருக்கில் - நெருக்கத்தில்-
புக்கோ-புகுந்தோ-பார்த்த-நோக்கிய-செங்கமலக்கண்கள்-செந்
தாமரைமலர்போன்றநேத்திரங்கள்-பறிப்பரியனவாய்-பறிப்பதற்
கரியவாகி-நின்ற-நின்றன-எ-று. (* அகத்தியம்-காரணமின்றிக்
காரியந்தோன்றாது, காரியமின்றிக்காரணந்தோன்றாது, இவ்விதியா
ல் - காமங்காரணமாகக்கண்களின்மன) (கருத்து.) நளன் கண்கள்
தமயந்திகண்வலையிப்பட்டோ பறிப்பதற்கரியவாக நின்றன-எ-ம். (.)

விண்ணவர்மகளிர்யாரும்வெள்குறவனப்புலாய்ந்து
பெண்ணலங்கனியநிற்பேதைப்பாழகுமுற்றநு
கண்ணெடுபிணித்தாலென்னவிப்புறக்கனித்துநோக்கும்
புண்ணுறுபுலவுவேலாறுத்தோடுபுகலலுற்றான்.

(இ-ள்.) விண்ணவர்-தேவர்களுடைய-மகளிர்யாரும்-மங்கை
யபொலாய்-வெள்குற-நானமடைய-வனப்புலாய்ந்து-அழகைப்
பெற்று-பெண் - பெண்களுக்குரிய-நலம்-நற்குணங்கள்-கனிய-
முதிர-நின்ற - நிற்கப்பெற்ற-பேதை - தமயந்தியினது-பேர் -
பெரிய-அழகுமுற்றும் - அழகுமுழுவதும்-கண்ணெடு-கண்களு
ட்டேன்-பிணித்தாலென்ன - கட்டினதையொப்ப-வியப்புற-ஆச்
சுரியமாக-கனித்து-கனிப்பையுடையது-நோக்கும்-பார்க்கின்ற-
புண்ணுறு-மாமிசத்தையொத்த-புலவு - நார்த்தையுடைய-வே
லான-வேற்படையேத்திய நளன்காராஜன்-உளத்தொடு-மனத்துட
னே-புகலலுற்றான்-சொல்லத்தொடங்கினான்-எ-று. (உளத்தொ
டுபுகலல்-சிரித்ததல்) (கருத்து) தமயந்தியழகைக்கண்மீ நளன் தன்
னுளத்தோடு சொல்வான்-என்பதாம். (அசு)

வடிவமைநூலிற்சொல்லுமவனப்பெலர்மமைத்துவேதன்
கடிமலர்ச்செங்கைகண்ணங்காட்டியவருவகொல்லோ
வகெனைவேனிலானின்முறுகோரோய்த்துத்தீட்டும்
படிவமோவுயினாவாடம்பாவைதன்வடிவந்தானே.

(இ-ள்.) உயிராவாட்டிம் - என்னுயிராவாட்டிகின்ற-பாவை-
இப்பாவைபோல் வாளுடைய-வடிவம் - உருவமானது-வேதன்-
பிரமணவன்-வடிவமைநூலில்-சாமுத்திரிகநூலிலே-சொல்லு
ம்-சொல்லாநின்ற-வனப்பெலர்மம் - அழகனைத்தும்-அமைத்து -
அமையச்செய்து-கடி-புதுமைபெற்ற-மலர்-தாமரைமலர்போன்
ற-செங்கைகண்ணம் - தனது சிவந்தகைகளின் குணத்தை-காட்
டிய - காண்பித்த-உருவுகொல்லோ - உருவமோ-அடு-கொல்லா
நின்ற-கனை-பூங்கனையையுடைய-வேனிலான்-மன்மதணவன்
-இன்-இனிய-அமுது-அமிர்த்தத்தில்-கோல் - துரியக்கோலை-
தேய்த்து - நனைத்து-தீட்டும்-எழுதப்பட்ட-படிவமோ - உருவ

மோ—எ.று. (கருத்து.) நளன் தமயந்திவடிவம் பிரமன் கைத்திர மோ, மன்மதனெழுதிய உருவமோ யென்றான் என்பதாம். (அக)

குழையெதிர்த்து உபம்பொற்குமிழ்மிசைமறிந்துநீண்ட வுழை * பொருநெடுங்கணை ஹுப்பினுக்குவமையாகச் செழுமலர்முதல்வாய்பொருள்களைத்தெரிந்துகூறி னழகினுக்குவமைதீர்த்தவவற்றினுக்கிகழ்ச்சியாமே.

(இ-ள்.) குழை-குழையென்னுங்காதணிக்கு—எதிர்த்து—முன்பாகச்சென்று—உபம்பொன் - பசியபொன்போன்ற—குமிழ் - குமிழ்ப்புண்ணு—மிசை - மேற்பக்கத்தில்—மறிந்து - மறிப்பது— நீண்ட—நீட்சியடைந்த—உழைபொரு—மான் போன்ற—நெடுங்கணை—நெடிய கண்களையுடைய தமயந்தியினது—உறுப்பினுக்கு—அவயவத்துக்கு—உவமையாக - உவமானமாக—செழும்—செழுமைபெற்ற—மலர்முதல்வாய் - தாமரைமலர்முதலாகிய—பொருள்களை—வஸ்துக்களை—தெறித்துகூறின் - தெரித்துசொல்லின்—அழகினுக்கு - அழகுக்கு—உவமைதீர்த்த—உவமைத்திய—அவற்றினுக்கு—அவ்வுருப்புந்ருக்கு—இரஞ்சகியாம் - பழிப்பாகும்—எ.று. குமிழென்பது—அதுபோன்ற மூக்கெனக்கொள்க (* அகத்தியம் - காரியமுந்தியும் காரணம்பிந்தியும் - வருவனகாரிய-காரணச்சொல்லே—இவ்விதியால் பொருநெடுங்கன்காரியகாரணச்சொல்.) (கருத்து.) தமயந்தி அவயவங்களுக்கு உவமானப்பொருள்களிகழ்ச்சியவாம் என்றான்—எ.ம்.)

குடைந்துவண்டிமிருஞ்செய்யொழுமலர்திருவினெடுந் தடஞ்சினெபொதுளமென்பூந்தருநீழலுறைபுத்தெய்வ மடந்தையர் தம்மையெல்லாம்வைசலும்படைத்துச்செங்கை படிந்தபினிந்தமூதைப்படைத்தன்னகமலத்தோனே.

(இ-ள்.) வண்டு—வண்டினானவை—குடைந்து - மூக்கினாலே கிண்டி—இமிரும்—ஒளிக்கின்ற—செய்ய - சிவந்த—கொழு—செழுமை பெற்ற—மலர்—தாமரைமலரிருக்கின்ற—திருவினெடும்—இலக்குமியுடனே—தடம்—பருந்த—சினே—கிளைகள்—பொதுளம்—நெருங்கிய—மெல்—மெல்லிய—பூ - மலர்களையுடைய—தருநீழல்—ஐந்தருநீழலில்—உறையும்—வசிக்கிற—தெய்வமடந்தையர் தம்மையெல்லாம்—தெய்வமங்கையர்னைவரையும்—வைசலும் - நாள்தோறும்—படைத்து—சிருஷ்டித்து—செங்கைபடிந்தபின்—தன்னுடையசிவந்த கைகள் பழகியபின்பு—இத்தமயந்தியை—கமலத்தோன்—பிரமனானவன்—படைத்தனன்—சிருட்டித்தான்—எ.று; ஏ—அசைபிலே. (கருத்து.) பிரமன் இலக்குமியையும் தேவமாதர்களையும் படைத்து கைதேர்ந்தபின் இவனைப்படைத்தான் என்றான் நளன்—எ.ம். (கக)

விந்தசெங்கமலத்தண்பூம்பொருட்டில்வீற்றிருக்குமேலோன் முருந்திளமுறுவற்செவ்வாய்முதிழ்முலைக்கரியகூர்த்த விருந்திழையழகுவாய்த்திருமுகத்தவகளாகப் புரிந்தனன்களங்கமன்றோபுருவமாவியற்றினுனே.

(இ-ள்.) விந்த—விரியப்பெற்ற—செங்கமலம் - செந்தாமரையினது—தண் - குளிர்ச்சிபொருந்தியபூம்பொருட்டில் - மலர்க்கொட்டையின்மேல்—வீற்றிருக்கும் - அரசிருக்கின்ற—மேலோன்—பிரமனானவன்—முருந்து - மயிவிட்கின் முகன்முன்போன்ற—இள - இளமைபொருந்திய—முறுவல்—தந்தக்களையும்—செவ்வாய்—சிவந்த வாயினையும்—முதிழ்—அரும்பையொத்த—முலை—முலைகளையும்—கரிய—கறுத்த—கூந்தல்—அளகப் பரத்தையமுடைய—திருந்திழை—தமயந்தியினது—அழகுவாய்த்த - அழகுபொருந்திய—திருமுகமாக—திருமுகமாக—திங்கள் - சந்திரனை—புரிந்தனன் - செய்தான்—களங்கமன்றோ—அதன்களங்கத்தையல்லவா—புருவமா—புருவமாக—இயற்றினான்—செய்தான்—எ.று. (கருத்து.) பிரமனின் முகத்திச்சந்திரனாகப்படைத்தான் என்றான் என்பதாம். (கஉ)

மணிமுடியதனைக்கொம்மைநூலையெனவமைத்துமாரா னணிமலர்க்கணைகளைத்திலாண்டிழைவுலகுமூன்று கணைகளால்வென்றுமற்றிறக்கணைகளுக்கெதிரில்லாமை யினைவிழியென்றுபெரிட்டிவண்முகத்திருத்தினுனே.

(இ-ள்.) மாரன் - மன்மதனானவன்—மணிமுடியதனை - தன்னுடையமணிகள் பதித்திரீடத்தை—கொம்மை—இளமைபொருந்திய—முலையென - ஸ்தனங்களென்றுசெல்ல—அமைத்து—பொருத்தி—அணி - அழகிய—மலர்க்கணைகளைத்தில் - பூவம்புகளைத்தினுள்—ஆனந்த—நிலைந்த—மூவுலகும் - திரிலோகங்களையும்—மூன்றுகணைகளால் - மூன்றுபாணங்களால்—வென்று - வெற்றிகொண்டு—மற்றகணைகளுக்கு - மற்றையிரண்டிப்பாணங்களுக்கு—எதிரில்லா—எதிரில்லாத—மை—அஞ்சாந்திட்டிய—இனைவிழியென்று—இரண்டி—கணைகளென்று—பெரிட்டு—போவைத்து—இவண்முகத்து - இந்தத்தமயந்தியினுடையமுகத்தில்—இருத்தினான் - இருத்திவைத்தான்—எ.று. (* அகத்தியம் காரணமுந்தியும் காரியம்பிந்தியும் - வருவனகாரண காரியச்சொல்லே - இவ்விதியால் மணிமுடியகாரண காரியச்சொல் (கருத்து.) மன்மதன் தன்முடியை முலையாகவுங் கணைகளைக் கண்களாகவும் அமைத்தான் என்றான் என்பதாம். (கஉ)

வெதிர்புரைபசியமென்றோள்வேனெடுக்கண்ணினுடன் றிதலைவெம்முலைபோன்முத்தத்தெரிதாவணித்திடாமன் மதமழைகொழித்தும்வேழமருப்பினைவெருவிமன்றோ கதிர்மணிமுத்தமுள்ளேகர்த்துவைத்திருக்குமாதே.

(இ-ள்.) வெதிர்புரை—புறங்குலையொத்த—பசிய—பசுமைபொருந்திய—மெல்—மெல்லிய—தோள் - தோளையும்—வேல்—வேற்படைபோன்ற—நெடு—நெடிய—கண்ணினுடன் - கண்களையுற்ற தமயந்தியின்—திதலை—தேமலையுடைய—வெம் - விருப்பத்தைத்தருகின்ற—முலைபோல்—ஸ்தனங்களைப்போல்—முத்தம் - முத்துக்களைத்தெரிதா—தெரியுப்படி—அணிந்திடாமல் - தரித்துக்கொண்டாமல்—மத

மழை-மதமாகியமழையை—தொழிக்கும்—கொழிக்கின்ற—வேழம்—
யானையின்—மருப்பினை—கொம்பிரண்டம்—வெருவியன்றோ—பயந்
தல்லவா—சுதிர—கிரணங்களையுடைய—மணி—அழகிய—முத்தம்—மு
த்துக்கள்—உள்ளே—தமக்குள்ளே—காந்து—ஒளிந்து—வைத்திருக்
குமாறு—வைத்திருக்குமவிதம்—எ-று. (கொழித்தல் - பெருக்குதல்)
(கருத்து)தமயந்திமுலைகளைப்போல் முத்துக்களை வெளிப்படுத்தா
மல் அம்முலைகட்குப்பயந்தல்லவா யானைக்கொம்புகள் முத்துக்களை
உள்ளே வைத்திருக்கின்றன என்றான் நளன் எ-ம். (கூசு)

மடலவிழுகமலப்புத்தேள்வடிவின்னையனம் துவெய்யு
தட முலையமைப்பமாதிறுதுப்பலாற்றாமின்றென்னு
வியையினுக்கமைத்தகூற்றையெடுத்தெடுத்தமைத்தலாலோ
கொடியெனத்தேய்த்துதேய்த்துருறைந்ததுமருங்குறானே.

(இ-ள்.)மடல்-இதழ்களானவை—அவிழ்-விளிந்த—கமலப்புத்
தேள் - தாமரைமலரினிருக்கும்பிரமணவன்—வடிவின்— உருவத்
தை—அமைத்து—முன்புசெய்து—பெய்ய - வெவ்வித—தடம்-பரு
த்த—முலை-ஸ்தனங்களை—அன்மப்ப-பின்புசெய்ய—மாதின்-தமய
ந்தியினுடைய—உறுப்பலால் - அவயவமல்லாமல்—தாமின்றென்
ன—தருந்தபொருளில்லையென்று—இடைபிணக்கு-மருங்கிற்கு—அ
மைத்தகூற்றை - வைத்தபங்கை—எடுத்தெடுத்து—கொஞ்சங்கொஞ்
சமாகவெடுத்துக்கொண்டு—அமைத்தலாலோ - செய்தபடியாலோ
—கொடியென—கொடியென்றுசொல்ல தேய்த்துதேய்த்து - தேயப்
படுத்தேய்ப்பட்டு—மருக்குல் - இடையானது—குறைந்தது-குறைய
ப்பட்டது—எ-று. (கருத்து.) பிரமன் இடைக்கமைத்தபங்கையெடு
த்து முலைக்கமைத்தபடியிலுல்லவோ இவளுக்கிடை சுருங்கிற்று
என்றான் நளன் என்பதாம். (கூடு)

மௌவலந்தெரியல்வேய்ந்துமணங்கமழ்க்கரியகூத்தர்
கொவ்வையங்கனிவாய்ப்பேதைகுவிமுலைக்களிரல்யானை
செவ்விற்பிணித்தகீலச்செழுமணியல்லிபோலு
மவ்விறுணித்தகோலவணிமயிரோழுக்கந்தானே.

(இ-ள்.) மௌவல் - முலையினுடைய—அம்-அழகிய—தெரி
யல்வேய்ந்து - மாலையைத்தரித்து—மணம்-வாசனை—கமழ்-கமழ்கி
ன்ற—கரிய-கறுத்த—கூந்தல்- அளகப்பாத்தையும்—கொவ்வையங்
கனிவாய்ப்பேதை-கொவ்வையக்கனிபோன்ற வாயையுமுள்ள தமயந்
தியின்—குவி-குவிந்த—முலை-ஸ்தனங்களானவை—களி-களிப்பை
யுடைய—உல்யானை-நல்யானையை—செவ்விற்பி - நோக—பிணித்
த-கட்டிய—கீலச்செழுமணியல்லிபோலும்-செழுமையுள்ள கீலாத்
தினக்கொடிபோலும்—அவ்வயிழி- அவ்வயிறுனது—அணிந்த-தரி
த்த—கோலம் - ஒப்பனையமைந்த—அணி-அழகிய—மயிரோழுக்க
ம்-மயிரோழுக்கு—எ-று. தான்-ஏ-அசைகள் (கருத்து)மயிரோழுங்
கம்—தமயந்தி-முலைகளாகிய யானைகளைக்கட்டிய வல்லிபோலிருந்
து என்றான் நளன் என்பதாம். (கூசு)

ஐங்களைக்கிழவன்னவருமணியரசிருக்கைப்பாங்கர்
தங்குறவமைத்தவாழைதன்கொல்தனுகட்சீற்றத்
துங்கவெம்பருமயானைத்தடச்சைகொல்துணிதல்தேற்றஞ்
செங்கயற்கருங்கட செவ்வாய்த்திருந்திழைகுறங்குதாமே.

(இ-ள்.) செங்கயல் - சிவந்தகயல்போன்ற—கருங்கண்-கரியக
ண்களையும்—செவ்வாய்-சிவந்தவாயினையும்—திருந்திழை - திருத்
தமாகியஆபாணத்தையுமுடையதமயந்தியினது—குறங்கு-அடைக்
ள்—ஐங்களைக்கிழவன்-மன்மதன்—வையும்-தங்குகின்ற—அணி-
அழகிய—அரசிருக்கை - அத்தாணிபிடத்தின்—பாங்கர்-பக்கத்தில்
—தங்குற-தங்குமபடி—அமைத்த - செய்த—வாழைத்தன்கொல்-
வாழைத்தன்கொல்—தறுகண்-அஞ்சாத—சீற்றம்-கோபத்தையுற்ற
துங்கம்-உயாச்சிபொருந்திய—வெம் - வெவ்வித—பருவம்-ஒப்பனை
யமைந்த—யானை-யானையினது—தடம்-பருத்த—கைகோல்-துதிக்
கையோ—துணிதல் - இன்னதென்றுதுணிதலை—தேற்றம் (யாம்)
தேறோம்—எ-று. (கருத்து) தமயந்திதுடைகள் மன்மதன் அத்தா
ணிமண்டபத்துவாழை ஸ்தம்பங்களை யானைத்துதிகைகளோ அ
றியோம் என்றான் நளன் என்பதாம். (கூள)

பைந்தருநீழல்வையும்பாவையர்பதுமபீடத்
திந்தினாகணங்குசெய்யுமேந்திழைபெயிற்றுகுத்தோற்று
வந்தடிபணியுத்தோறுவாணதல்கவினத்திட்டிஞ்
சிந்துரத்திலகந்தோயந்தோ சிறுசிவந்தவாதே.

(இ-ள்.)பைந்தருநீழல் - புகியவைந்தருநீழலில்—வையும்-தங்
கிய—பாவையர்-அரம்பையர்கள்—பதுமபீடத்து-தாமரைமலரினிரு
கின்ற—இந்தினாக்கு-திருமாறுக்கு—அணங்குசெய்யும் - வருத்தத்
தைச்செய்கின்ற—ஏந்திழை-தமயந்தியினது—ஏழிற்கு - அழகிற்கு
—தோற்றுவந்து - தோர்வைபெறுவந்து—அடிபணியுக்கொலம்-
அடிகளில்வணங்குத்தோறும்—வான் - ஒளிபொருந்திய—நூதல்-நெ
ற்றியினது—கவின-அழகுபெற—திட்டும் - எழுதப்பட்ட—சிந்துர
த்திலகம்-சிந்துரப்பொட்டு—தோயந்தோ - தோயப்பெற்றோ—சிற
டி-சிறியடாதங்கள்—சிவந்தவாறு - சிவந்தவிதம்—எ-று. (கருத்து)
தேவமாதர்கள் தமங்குதிழைக்குத்தோற்று அடியைவணங்குதலால்
அவர்கள் நெற்றித்திலகம்பட்டுப்பாதஞ்சிவந்ததோ என்றான் நளன்
என்பதாம். (கூஅ)

இன்னவாறுளத்திலெண்ணி யெழுவவெமடங்கலின்னான்
மின்னவிரகுவிசெவந்தன்விஞ்சையின்புணர்ப்பிணிங்கி
பொன்னவிரசுணங்குபூத்த பொம்மல்லெம்முலையினுண்முன்
கண்னமஞ்சிலேவேளென்னக்கட்புலங்கதுவநின்றான்.

(இ-ள்.)இன்னவாறு-இந்தப்பிரகாரம்—உளத்தின்-மனத்திலே
—எண்ணி-சிந்தித்து—எழுவவி-மிகுந்தவலிமைபெற்ற—மடங்கல
ன்னான்-சிங்கத்தையொத்தநளன்—மின்னவிர - ஒளிவிளங்குகின்ற

—குவிர்வேந்தன்—வச்சிரப்படை யையுடையவிர் குரன் னு—விஞ்ஞாந
யின்—விந்தையின்—புண்பயின்—சம்பந்தத்தினையுநீங்கி—பொ
ன்—பொன்போலும்—அவிர—பிரகாசியாயின்—கணங்கு—தேமல்—
பூத்த—உண்டாகிய—பொம்மல்—பொவினியை யுற்ற—வெம்—விருப்பத்
தைத்தருமின்ற—முலையினுமுன்—தனங்களை யுள்ள தமயந்திக்கு
முன் னு—கன்னலஞ்சிலவேளென்ன—கருப்புவிடிலேந்திய மன்ம
தன்போல—கடபுலன்—கண்ணறிவு—கதுவ—பற றும்படி—கின்ற
ன்—சின்னம்—எ-று. (கருத்து) நளன் தமயந்திக்குமுன் அருவத்
தைவிட்டு உருவமாய்சின்றுள் என்பதாம். (சு-க)

வினாகமழ்நதியதன்—தர்விதர்ப்பர்கோ னளித்தபாவை
யாசினங்குமரன் மன்னையார்வமோடிதுகண்டா
ருருவெளிகண்மொருமுவந்துமையாண்முன்னர்
தெருளுறக்காணிவெயதுமுலையையார்தெரிக்கதற்பாலார்.

(இ-ள்.) வினா—வரசனை—கமழ்—கமழ்சின்ற—நதிய—கல்ல—ந
ன்—நளர்ச்சிபொருந்திய—தார்—மாலையணிந்த—விதர்ப்பர்கோன்—
விமலாசன்—அளித்த—பெற்ற—பாவை—தமயந்தியானவன்—அரசின
ங்குமரன் மன்னை—நளமகராசனை—ஆர்வமோடி—ஆசையுடன்—இனி
அர்—இனிதாக—கண்டாள்—பார்த்தாள்—உருவெளிகண்டு—உருவெளி
தோற்றத்தைக்கண்டு—காணும்—காடோ றும்—உவந்து—உவப்படை
ந்து, உளம்—மனம், அழர்வான்—வருந்துவன் தவன், முன்னம்—முன்ன
து, தெருளுற—தெளிவுபொருந்த, காணில்—கண்டால், எய்தும்—அப
போதடைகின்ற, உவகை—மகிழ்ச்சியை, யார்—எவர்கள், தெரிக்கத்
த்பாலார்—தெரியப்படுத்தவல்லவர்கள், (ஒருவருமில்லை) எ-று. (கரு
த்து) தமயந்தி நளனை ஆசையோடுகண்டாள் அவள் மகிழ்ச்சியை
யாரசொல்லவல்லார் என்பதாம். (சு-க)

அங்கண்மாநூல்வகாக்கு மண்ணன்மேலணங்கனுடன்
செவ்வயங்கருங்கண்வாளிசிறிதுதென்றழந்தாமுன்னம்
பைங்கழைநாவியாவம்பரித்திடம்பார்த்துநின்ற
துக்கெவ்வறித்தவாளி தாவன்மட்டாழ்த்தவன்மே.

(இ-ள்.) அம்—அழகிய, கண்—இடமகன்ற, மா—மகத்தாகிய, நூ
லம்—பூதியை, காக்கும்—அளிக்கின்ற—அண்ணன்மேல்—நளமகராச
ன்மேல்—அணங்கனுடன்—தமயந்தியினுடைய, செவ்வயல்—சிவந்தவ
ல்போன்ற, கருங்கண்—சரியகண்ணாகிய, வாளி—பாணங்கள், சிறிதுசெ
ன்று—கொஞ்சம்போய், அழந்தாமுன்னம்—அழந்துவதற்குமுன்ன
மே, பைங்கழை—பசியகருப்புவில்லை, தாங்கி—சமந்துகொண்டு, ஆவ
ம்பரித்து—அம்புறுத்தாணியைத் தாங்கிக்கொண்டு, இடம்பார்த்துநி
ன்ற—இட கோக்கிநோக்கி, தாங்கம்—உயர்ச்சிபொருந்திய, வேள்—மனம்
தலைவன், விடுத்த—பிரயோகம்பண்ணின, வாளி—பாணம், தாவன்
மட்டு—குதவரையும், ஆழந்த—அழந்தின், எ-று. (கருத்து) தமயந்தி
கண்களை—வெய்யமுன்னே நளன்மேல் மன்மதன் கணையெதர்ன்
என்பதாம். (சு-க)

கழிபெருங்காதலன்* தட்கருவினைமலிகன்வெய்ய
மறவியையினாயன்செய்யமணிப்புயவரையிற்றுத்த
விழைவோமெகிழ்ச்சிகூறுப்பினெனில்வேளையான்செய்கண்
முழுநெரிக்கமலமன்னுமுழைத்தடத்தவந்தமாதோ

இ-ள். கழி—மிருத்த, பெருங்காதலன்—பேராசையுள்ளதமயந்தியின், க
ண்—கண்ணாகிய, கருவினைமலிகள்—காக்கணம்பூக்கள், வெய்ய—வெள்ளிய,
மறவியையினாயன்—இளவேற்றையொத்த நளமகராசனது, செய்ய—சி
வந்த, மணி—அழகிய, புயவரையில்—தோளாகிய மலையில், பூத்த—ம
லந்தன, விழைவோமெ—அன்புடனே, மகிழ்ச்சிகூறும்—மகிழ்ச்சியடை
கின்ற, வேனில்வேளையான்—நளமகராசனுடைய, செங்கண்—சிவந்த
கண்ணாகிய, முழுநெரி—முழுநெரிப்பையுடைய, கமலம்—தாமரைகள்,
அன்னுள்—அத்தமயந்தியின், முலைத்தடத்து—தனதடமாகியகுளத்தினி
டத்து, அலந்த—பூத்தன—எ-று. தடமென்பது—மலையும்—குளமும், மா
து—அசைகள். * அகப்பொருள்விளக்கம். அரிவைவாட்டத்தகத்திசுழ்
வேட்கை; தெரியவுணர்த்துங்குரிசிற்கென்ப, இவ்வித்யால்ஆசைகொண்
டதற்கு. கருத்து. தமயந்திகண்களாகிய நீலோற்பலமலிகள் நளன்மேல்
கனிற்றுக்கன, நளன்கண்களாகியதாமரைமலிகள் தமயந்திமுலைகளிற்றுக்
தன—எ-ம்.

படவரவல்லுறச்செவ்வய்ப்பணிபொழித்தொடியன்னுனை
மடலெழிர்கமலப்போதின்மடந்தைபென்பதற்குவெற்றிக்
கடகனிமென்னின்றகாமருகாதலனை
யிடையருதினிதுநோக்கியிமைப்பறுகுறைபுத்திர்தான்.

இ-ள். படவரவல்லுற—அராப்பட்டுபோன்றவல்லுறையும், செவ்வய்—சி
வந்தவரையும், பணிமொழி—குளிந்தசொல்லிய முடைய, தொடியன்
னுனை—தமயந்தியை, மடலெழிர்—இதழ்விரிந்த, கமலப் போதின்—தாமரை
மலரினருகின்ற, மடந்தைமென்பதற்கு—இலக்குமியென்று சொல்வதற்
கு, வெற்றி—சயத்தைப்பெற்ற, கடகனிமென்ன—மதயானைபோல, நின்
ற—அருகிலிருந்தகாமர்—அழகிய, காண்தன்னை—நளமகராசனை, இடையரு
து—இடைவிடாமல்; இனிதுகொக்கி—இனிதாகப்பார்த்து, இமைப்பறு—(இ
துவரையும்) இமைப்பினையடைந்த, குறையுற—குறையையுற, திர்த்தான்—
நீங்கினான்—எ-று. கருத்து, தமயந்திநளனைப்பார்த்துத் கண்குறைபுத்திர்தான்
எ-ம்.

உண்ணிறைவுடையகாமமுருவெடுத்தென்னின்ற
வண்ணம்ணங்கன்னுருமழிதெனூரின்ரியதேற
லெண்ணருங்காதல்கொள்ளிசினிமாழியாழிக்
கண்ணினுற்பருகியின்பகனிப்பெனங்கடலுறாழந்தார்.

இ-ள். உள்—உள்ளே, நிறைவுடைய—நிறைவின் யுடைய, காமம்—
இசைபானது, உருவெடுத்தென்ன—ஒருவடிவு மிசைந்தது போல
உ-உ-உ

நின்றவண்ணதும்-நின்றநளனும், அணங்கன்னளும்-தமயந்தியும், அழகெனும்-அழகென்றுசொல்லும்; இனியதேறல்-இனிப்புள்ளதேனை, என்னரும்-எண்ணுதற்கரிய, காதுகூச-அசையிக, இனிதினின்-இனிவாயினுலே மாறிமாறி-ஒருவர்க்கொருவரடிக்கடிமாறிக்கொண்டு, கண்ணினால்-நேத்திரேந்திரியங்கண்ணால், பருகி-உண்டு, இன்பம்-இன்பத்தைத் தரும்; கனிப்பெனும்-கனிப்பென்கிற, கடலுள்-கடலின்கண், அழந்தார்-அழந்தினர்கள்-எ-று. * குவலயானந்தம், உறுப்பியல், எ-சூ, கண்ணாழந்தனிநமோடு நேனெமை, குறுமைதூரஞ்சுமிபம்வடிவு, கடல்பிரிதலவையுளபொருளே, இவ்விதியால் கண்ணுநகன்கொரித்தனர். கருத்து. நளனுந் தமயந்தியும், ஒருவரையொருவர் பார்த்து மகிழ்ச்சிக்கடலிலே முழுகினார்கள்-எ-ம். ராச

இருகடம்புயமுமந்தாரகலமுயியைந்தகாலென்
தெரிவருவாயியென்றாடெரிவையுமண்ணு
முருகனிழகுமலும்லெய்யமுசிழமுலைத் துணையுந்காங்கு
முருவுடைத்தாங்கொலென்றையிரெனவியந்துகின்றான்

இ-ள். தெரிவையும்-தமயந்தியும், என்-எனது, தெரிவரும்-தெரிதற்கரிய, ஆகி-உயிரானது, இருகடம்புயமும-பருத்ததோள்களிரண்டையும், அம்-அழகிய, தார்-மாலையையணிந்த, அகலமும-மார்பையும்-இயைந்ததென்றான்-பொருந்தியதென்றான், அண்ணலும்-நளனும்; என்றனுயிர்-என்னுடையயுயிரானது, முருகனிழ-தேவோழகப்பெற்ற; குமலும்-கூந்தலையும், லெய்ய-லெவவிய, முகிழ-அரும்பையொத்த, முலைத்துணையும்-இரண்டில்தனங்கோயும், தாங்கும்-சுமக்கப்பெற்ற, உருவுடைத்தாமென-உருவுடைத்தாமென்று, வியந்து-அதிசயித்து, கின்றான்-கின்றான்-எ-று. கருத்து. தமயந்திரளன்றோட்களையு மார்பையுந்தன்னுயிரென்றான் நளன் கூந்தலையுந்தனங்கோயுந்தன்னுயிரென்றான்-எ-ம். ராச

மாதுபால்வழைநீனேகுமணத்தீயைல்லசெய்த
நாதினுகியல்பன்றென்னுத்தோன்றல்பேரறிவுமிட்பக்
காதலினவன்பாற்செல்லுகருத்தினைக்கமலத்தன்பும்
போதுறைமடந்தையன்னுட்பொருந்தகாண்டுகத்ததன்றே.

இ-ள். அல்லசெய்தல்-நாதுக்குரியனவல்லவைகளைச்செய்தல் நாதுக்குதுதினுக்கு, இயல்பன்றென்னு-இயற்கையன்றென்று, தோன்றல்-எமகாராசாவானவன், மாதுபால்-தமயந்தியினிடத்து; விறைவின-ஆசையினுலே, ஏகும்-செல்லுகின்ற, மனத்தினை-மனத்தை, பொறிவின்-பேரறிவினால், மீட்ப-மீட்க, கமலத்தன்பும்-போதுறை-குளிர்க்கிப்பொருந்தியதாமரைமலரிலிருக்கின்ற, மடந்தையன்னுள்-இலக்குமியை பொத்ததமயந்தியை, பொருந்தான்-பொருந்தியநாணமானது, காதலின்-ஆசையினால் அவன்பாற்செல்லுகருத்தினை-அந்நளனாராசனிடத்திற்சென்ற மனத்தைத் தடுத்தது-தடுத்தது-எ-று, கருத்து. களன்இச்செய்தை

தூதர்க்கு, தந்தாதென்று மனதைமீட்கத்தமயந்திராணர் தன்மனதைத்தடுத்தது-எ-ம்.

நாணமிதாநின்றநகைமதிமுருத்தினுளும்
பூணிணுக்கழகுசெய்யும்புணர்முலைத்தோழிமாரு
நனைக்கடி கொள்வாயினிங்கிவந்தருகுதின்றான்
சேணுறையமரன்கொல்லோதிருந்தெழிலியக்களையோ.

இ-ள். நாணம்-நாணமானது, மீதுநின்ற-அதிகரிக்கவிருந்த, நகை-ஒளிபொருந்திய, மதி-திங்கள்போன்ற, முருத்தினுளும்-முருத்தையுடைய தமயந்தியும், பூணிணுக்கு-ஆபரணங்களுக்கு, அழகுசெய்யும் - அழகைச்செய்யாநின்ற, புணர்-ஒன்றோடொன்று சேர்ந்த, முலை-ஸ்தனங்களை யுள்ள, தோழிமாரு-தோழிகளும்; நீள்-நீண்ட, நகர்-இந்நகரத்தினது, கடி-கொள்-காவலைக்கொண்ட, வாயில்-வாயிலே, நீங்கிவந்து-கடந்துவந்த, அருகுதின்றான்-தம்மருகேநின்றவன், சேணுறை-ஆசையத்திவிராநின்ற, அமரன்கொல்லோ-தேவனோ, திருந்து-திருந்தப்பெற்ற, எழில்-அழகையுற்ற, இயக்களையோ-இயக்களே-எ-று. கருத்து. தமயந்தியும் தோழிமார்களும் இவன்தேவனோஇயக்களே-எ-ம். (இதுமுதல்முன்றுங்குளம்) (1)

கடிகழ்கமலச்செல்லிகள்கவர்வன்புலாயந்த
வடிவுறுருவவுத்தின்போள்வண்டுறையமரன்கொல்லோ
மிடல்கெழுமெள்ளிவெற்பினைவிஞ்சையர்க்கிறைவன்கொல்லோ
முடிபுடையமரன்போற்றுமொய்கழற்குமரன்கொல்லோ.

இ-ள். கடி-வாசனை, கமழ்-கமழாநின்ற, கமலச்செல்லி-தாமரைமலரிவிராநின்ற, தரு-நாதினுடைய, கண்-கண்களை, கவர்-கவர்கின்ற, வன்புலாயந்த-அழகுபெற்ற, வடிவுறு-வடிவீன்பிங்கு, துவவு-நிரட்சிப்பொருந்திய, தின்போள்-திண்ணியபுயங்களைபுடைய, வண்-அழகிய, துழாய்-தளபமாலையணிந்த, மாயன்கொல்லோ-திருமாலோ, மிடல்கெழு - வலிமைபொருந்திய, வெள்ளிவெற்பின்-வெள்ளிமலைக்கணுற்ற, விஞ்சையர்க்கிறைவன்கொல்லோ-விஞ்சையர்க்குஅரசனோ, முடியுடை-மருடத்தை யுடைய, அமரன்போற்றும்-தேவர்களால்வணங்கப்பட்ட, மொய்-நெருங்கிய, கழல்-விரக்கமுலையணிந்த, குமரன்கொல்லோ-குமரக்கடவுளோ-எ-று. கருத்து. விட்டுணுவோ; விஞ்சையர்க்கரசனோ; சுப்பிரமணியனோ-எ-ம். (2)

விரும்பியவனைத் துருக்கி மேதருகவுத்தின்பாய்ந்தோர்
திருந்தெழில்பாக்கைபெற்றுத்திகழ்வவென்றுரைக்குரீரார்
கருவுழற்றிவிளவிபாகன்கட்டழற்பாய்ந்துதுருசி
அருப்பெறல்பாக்கைபெற்றகாமனோ-வந்திகலையால்

இ-ள். விரும்பியவனைத் துருக்கித் தனைகொள்ளாம, நல்லும்-தருவிற, மேதரு-மேம்பட்ட, தவத்தின்-தவத்தினால், மாய்க்கோ

ந-இறந்தவர்கள், திருந்து-திருத்தமாகிய, எழில்-அழகுபொருந்திய; யாக்
கைப்பெற்று-தேகத்தைப்பெற்று, திகழ்வரென்று-விளங்குவார்களென்று;
உரைக்குரீரால்-சொல்லுகின்றதன்மையால், கரும்புறம்-கரும்புரசத்தை
யொத்தது, சிவாவி-சொல்லியுடையவுமையாக, பாசன்-தனதிடப்பாசத்தி
ல்லைத்தகடவுளது, கண்-நெற்றிக்கண்ணினுடைய, தழல்-நெருப்பிலே,
யாய்ந்து-புகுந்து, துஞ்சி-இறந்து, அரும்பெறல்-பெறுதற்கரிய, யாக்கை
பெற்ற-(அழகுள்ள)தேகத்தைப்பெற்ற, காமனே-மன்மதனே, அறிக்கிலே
ம்-(யாம்) அறிவேம்-எ-று. * அகத்தியம், கண்டவைகேட்டவை கண்மு
ண்டக்கின்றவை, பிறந்தபின்னிறந்தவைபிறங்குமாந்தர்க்கே, இவ்விதியாலறி
யோசமென்றார்கள். கருத்து. மன்மதனே அறியோமென்றார்கள்-எ-ம். ராசு.

மங்கையர் நிறைபுநாணங்கவர்ந்திடவனப்புலாய்ந்த
விவகிவன்றனை ஞாலம் பிறப்படைத்திலானே
நிக் களங்கண்ணிலேயந்த செஞ்சடைக்கடவுளெங்கன்
பைங்கழைமதனைக்கொன்றபெழிநீருமாறே.

இ-ள். மங்கையர்-மா தர்களின், நிறையும்-கற்பையும், நாணும்-காணையு
ம், தவர்த்திட-தொன்னையிடத்தக்க, வனப்புலாய்ந்த-அழகுபெற்ற, இங்கு-
இவ்விடத்து, இவன்றனை-இப்புருடனை, ஞாலம்-உலகம், இன்புற-இன்ப
த்தையுடைய, படைத்திலானே-சிருட்டிபாதிருப்பானேல், திக் களங்க
ண்ணிலேயந்த-மூன்றம்பிறையாத் தரித்த, செஞ்சடைக்கடவுள்-சிவர்
தசடாபாசத்தையுடையபாமசிவன், பைங்கழை-பசியகருப்புவிடிலேந்தி
ய, மதனைக்கொன்ற-மன்மதனைக்கொன்ற, பெழி-தொலைப்பழி, நீரு
மாறு-நீருமங்கம், எங்கன்-எப்படி-எ-று. உலகமென்பது அகிலிருக்கு
ம் உயிருக்காதலாலாகுபெயர். சிவன் மன்மதனைக்கொன்றபெழிநீர் விவரை
ப்படைத்தான்-எ-ம். ராசு.

மாயிருஞாலத்தானேல் மண்ணி னிற்பொலிந்த நிலை
மீயுயர்வனம்புளானேல் விசும்பினிற் சிறந்ததுண்டோ
பாபொளிபரிதிவெலன்பா தலத்துள்ளானாயின்
மேயகமுலகேயெல்லாவுகினுமேலதாமால்

இ-ள். பாய்-தாவுகின்ற; னுள்-காந்திபொருந்திய, பரிதி-சூரியனையொத்த, வே
லான்-வேற்படையையுடையவிப்புருடன், மா-மகத்தாகிய, திரு-பெரிய;
ஞாலத்தானேல்-பூவுலகிலிருப்பவனுடில், மண்ணினில்-அப்புலகைகவிட,
பொலிந்தது-பிரகாசமுள்ளதாகியவுலகம், இல்லை-இல்லை, மீ-மேலாக, உயர்-
உயர்ந்த; விசும்பானேல்-தெய்வனாகத்தானுடில், விசும்பினில்-அக்தெய்
வனாகத்தைக்காட்டிலும், சிறந்தது-சிறக்கப்பெற்றதாகியவுலகம்; உன்
டோ-இல்லை, பாதலத்துள்ளானாயில்-சீமுலகத்திருப்பவனுடில், மேய-
பொருந்திய, கீழுலகே-பாதாளவுலகமே, எல்லாவுலகனும்-உ
லகெல்லாம்-சினுக்கும், மேலதாம்-மேற்பட்டதாக்கும்-எ-று. கருத்து.

இவனிருக்குமுலகமேதுவோ அதுவே பெவ்வுலகினுஞ்சிறப்புற்றது என்
பதாம். ராசு.

யாவனே விவனென்றெண்ணியிருநிலத்திலங்குபைம்பொற்
* செவடிபொருந்துநீராற்றேவரினேருவனெல்லன்
நாவிபஞ்சிறைபவன்னஞ்சொல்லியவனப்புலாய்ந்த
காவலனாங்கொலென்னக்கருதியொன்றுரைக்கலுற்றார்

இ-ள். யாவனே விவனென்று-இவனெவனேவென்று, எண்ணி-நித்தி
த்து, இருநிலத்து-பெரியபூமியினிடத்து, இலங்கு-பிரகாசிக்கிற, பைம்
பொன்-பசியபொற்கழலணிகந்த, செவடி-சிவந்தபாதங்கள், பொருந்துநீ
ரால்-பொருந்துகிறதன்மையால், தேவரின்-தேவர்கூட்டத்தினர், ஒருவனல்
லன்-ஒருத்தனல்லனாகும்; தூவி-தூவியென்னும்பெயரைத்தரித்த, அம்-
அழகிய, சிறய-சிறகுக்கையுடைய; அன்னம்-அன்னப்புள்ளானது, சொல்லி
ய-முன்பு சொல்லிய, வனப்புலாய்ந்த-அழகுபெற்ற, காவலனாங்கொலென்ன-
அரசனாகுமென்று, கருதி-நினைத்து, ஒன்று-ஒருவர்த்தை, உரைக்கலுற்
றார்-தோழிகளசொலத்தொடங்கினார்கள்-எ-று. * அகப்பொருள்வி
ளக்கம். எழுதியவல்லியுத்தொழிப்புனைகலனும், வாடியமலருங்கடியவண்
டு, நடைபயிலடியும்புடைபெயர்க்கண்ணு, மச்சமுட்பிறவுமவன்பா விசமு
ங், கச்சமிலையங்கடிவனவாகும், இவ்விதியால்கிலந்தோயும்பாதங் கண்டுதே
வனல்லவெனல். கருத்து. இவன்தேவனல்லனானெனச்சொல்லத்தொடங்
கினார்கள்-எ-ம். ராசு.

கலைநிலத்தவமுமாடக்கடிக்கடக்கடத்துபோந்த
கிலைவனாய்நீயிங்கெய்ச்சிறப்புடைப்புலவந்தம்மிந்
பொலிவிழர்சிருந்ததெந் தப்புலவநீபொருளதாக
லறுதுபுனிதமாயகெப்பெயர்நகிந்துகென்னுன்.

இ-ள். கலைநில-கலைகளினைந்தசந்திரன், தவமும்-தவமுனிவர், மாடம்-
உப்பரிசைக்கையுடைய, கடிக்கட-காவலைப்பெற்றநகரத்தை, கடத்துபோந்
து-கடத்துவந்த, கிலைவனாய்-விற்றொழில்வல்லவனே; நீயிங்கெய்த-நீயி
ங்கேவா, (அதனாலே) சிறப்புடை-சிறப்பினையும், புலவன்-தம்பில்-தேசங்
கருக்குள்ளே, பொலிவிழந்து-அழகிழந்து, இரந்தது-இருக்கப்பெற்றது
எந்தப்புலவன்-எந்தத்தேசம்நீபொருளதாக-நிலைப்பொருளையுடைய
நலனுறு-நன்மைபொருந்திய, புனிதமாயது-பரிசுத்தமானது, எப்பெயர்-எ
ந்தப்பெயர், நகிந்துகென்னார்-தோழிகள் சொல்லென்றார்கள்-எ-று. கருத்
து. தோழிகள்நனைப்பார்த்துஉமதுபேரென்ன ஊரென்ன என்றார்கள்
என்பதாம். ராசு.

கானம்கரியகூத்தர்கண்ணியரிவ்வாறேதத்
தேனியிற்றிரியல்வேய்ததுசிலைத்தழுமபிருத்தேரானன்

பாணவங்கடத்திஞ்சொற்பைந்தொடி வதுவைவேட்டு
வானவர்விடுத்தது தன்யானைவழங்கலுற்றான்

இ-ள். கானம்-வாசனைபொருந்திய, கரியகந்தல்-கறுத்தகுழியுடைய, கன்னியர்-மா தங்கள், இவ்வாறே-இப்படி சொல்ல, தேன்-வன்குகள், இயிர்-ஒலிக்கின்ற, தெரியல்-மாயை, வெயந்து-தரித்து, சிலைத்தழும்பு-விறழும்பு, இருந்த-தங்கிய, தோளான்-தோளையுடையவர்கள், பால்-பாலினது, கலங்கடத்தல்-நலத்தைச் சயித்த, திஞ்சொல்-இனிய சொல்லுகளுள்ள, பைந்தொடி-தமயந்தி, வதுவைவேட்டு-நின்னீவாகதகையிச்சித்தது, வானவர்-தேவர்களால், விடுத்த-விடுக்கப்பட்ட, து தன்யானை-து துவன்யா நென்று, வழங்கலுற்றான்-சொல்லத்தொடங்கினான்-எ-று. கருத்து. கன்னிதேவர்களிடத்து துவன்யானைனுள்-எ-ம்.

ரயிசு

பீர்தருமீழ்வேந்தலுர்கலிக்கிறைவன்செய்ய
செந்தழற்கடவுடென்பாற்றிசையுறைதருமனின்னோர்
பைந்தொடிகின்றவேட்டுப்படைமதன்பகழிபாய்ச
சிந்தனைபிரிதாய்மாழ்கிந்தெருமரலெய்துகின்றார்

இ-ள். பீர்தருமீழ்வேந்தன்-இந்திரன், அல்கலிக்கிறைவன்-வருணன், வெய்ய-கொடிய, செந்தழற்கடவுள்-அக்கினிபகவான், தென்பாற்றிசையுறை-தெருத்திசைகிறுக்கின்ற, தருமன்-யமன், இன்னோர்-ஆத்யஇந்திரன், பைந்தொடி-தமயந்தி, திண்ணைவேட்டு-உன்மேல்விருப்புற்று, படை-சேனைகளையுடைய, மதன்பகழி-மன்மதபாணங்கள், பாய்-தங்கண்மேற்றைக்க, (அதனால்) சிந்தனை-மனம், பிரிதாய்-வேறுபட்டு, மாழ்கி-மயங்கி, தெருமரல்-சுழற்சியை, எய்துகின்றார்-அடைகின்றார்-எ-று. கருத்து. இந்திரனக்கினிவருணனியமனின்ரால்வருந்தமயந்தியே உண்ணிற்றுமன்மதபாணத்தால்வருந்துகின்றார்களென்றுணளன்-எ-ம்.

ரயிசு

இங்கிவர்தம்மையாசைக்கிறைவரென்றறைவதெல்லாந்
தங்கியிசையின்போற்சாற்றியமாற்றமன்றே
கொங்கலிழ்குழையிறுவிக்குமிழிசைமறியும்வேற்க
ணங்கதுழிமேவியாய்கின்னொசையல்லந்ததாமால்

இ-ள். இங்கு-இவ்விடத்தில், இவர்தம்மை-இந்தரல்லவையும், ஆசைக்கிறைவரென்று-ஆசைக்குஅசரென்று, அறைவதெல்லாம்-சொல்லுவதல்லே, சாற்றிய-சொல்லப்பட்ட, பாற்றமன்று-சொல்லுந்ரும், கொங்கு-வாசனை, அவிழ்-விடிகின்ற, குழையில்-தண்ணீரில், தாவி-பாய்ந்து, குமிழ்குமிழ்ப்புவினது, மிசை-மேறபக்கத்தில், மறியும்-மறிகின்ற, வேற்கண்-வேல்போன்றகண்ணையுற்ற, அம்-அம்கானது, சுழிழ்-ஒழுக்குகின்ற, மேனி

யாய்-வடிவையுடைய கம்பந்தியே, நின்-உன்மேல்வைத்து, ஆசையால்-ஆசையினால், வந்ததாம்-வந்ததாகும்-எ-று. * குவலபானந்தம், உறுப்பியல், விண்மண்புல்லன்வாயுதிரைமன்ன, கால்மோடான்மா வென்பதுபொருளிடம், இவ்விதியால்திசையிட்டப்பொருளென்றற்கு. கருத்து. தமயந்தியேவந்தரால்வருமுன்மேல்வைத்ததுரையினாலே ஆசைக்கிறைவரென்றுபேர்பெற்றார்-எ-ம். ஆசைஎன்பது, திசை, பொன், அன்பு.

ரயிசு

பற்றியகாமத்திபாழ்நயம்பொனட்டமரர்க்கெல்லாந்
கொற்றவன்வருந்தாவண்ணங்கொய்துகொய்தனையுற்றேந்தே
யுற்றவ்வறுமைநீர்க்குமுயர்சினைத்தருக்கொன்று
நற்றனிமின்மையாகநலஞ்ஞாவடைந்தமாதோ

இ-ள். பை-பசிய, பொன்னோடு-பொன்னுலகத்திலிருக்கிற, அமரர்க்கெல்லாம்-தேவர்களைவாக்கும், கொற்றவன்-அரசனாகிய இந்திரன், பற்றிய-தன்பாற்பற்றிய, காமத்தியால்-காமக்கனியால், வருந்தாவண்ணம் - வருத்தப்படாவிடம், உற்றவர்-தம்மையடைந்தவர்களுடைய, வறுமையை-இல்லமையை, தீர்க்கும்-தீக்கும், உயர்-உயர்ந்த, சினை-கிளைகளையுடைய, தருக்கொன்று-பஞ்சதருக்களும், கொய்துகொய்து-பறித்துப் பறித்து, அனைபிறசேர்த்து-படுக்குமெத்தை உயிற்சேர்த்து, (அதனால்) நல-நல்ல, தனிர்-தனிர்களை, இன்மையாகி-இல்லமையாய், நலஞ்ஞாவு-வறுமையை, அடைந்த-சேர்ந்தன-எ-று. இந்திரன்மேல்விருப்புற்றடைந்த காமம் தனிக்குமபொருட்டடைந்தருக்களும் நலிழுகனிழந்தன-எ-ம்.

ரயிசு

கடிமலர்க்குந்தனின்மேற்காதன்மீதுரநின்ற
வடுதொழில்கூற்றுமஞ்சவடர்கின்றனன்கண்வெப்ப
வடவையோடிகழிமுந்நீர்க்கிறையையும்வருத்தியாவுஞ்
கடுதழற்கடவுண்மதுவூட்டதுகாமத்தியே

இ-ள். கடி-வாசனைபொருந்திய, மலர்-மலையணிந்த, கந்தல் - அளவபாத்தைதையுடையதமயந்தி, நின்மேல்-உன்னிடத்தில், காதல்-ஆசை, மீதுரநின்ற-அதிகரிக்கவிருந்த, அடுதொழில்-கொல்லும் தொழிலையுடைய, கூற்று-யமனும், அஞ்சு-பயம்கொள்ள, அனங்கன்-மன்மதனுனைவன், அடிகின்றான்-நெருங்குகின்றான், வெய்ய-கொடிய, வடவையோடு-வடவையுடைய, இகலும்-பகைகொள்ளும், முந்நீர்க்கிறையையும்-கடற்குஅரசனாகியவருளையும், வருத்தி-வருத்தப்படுத்தி, யாவும்-எவற்றையும், கடு-கடுகிற, கழற்கடவுண்மதும்-அக்கினிபகவான்மேலும், காமத்தி-காமக்கனி, சுட்டது-சுட்டது-எ-று. கருத்து. தாமத்தியைப்பார்க்கிலும்காமத்தி கொடிது-எ-ம்.

ரயிசு

முருக்கிதமுணங்குயர்நின்புகழ்முலைவேட்ட-ஞான்றே
செருக்கிரைநங்கன்வாளிற்செழுமலர்வருந்தவாடி

பிருத்தலாற்பழிச்சகின்னேறோடவிழ்நியகோதாய்
அருச்சுணாபுரியுந்தோறுமஞ்சவாமரமாதோ.

இ-ள். முருக்கு-முருக்குமலையோத்த, இதழ்-அகரத்தை யுடைய, அ-
ணங்கைய-தமயந்தியே, நின்-உன், முசிழ்-அருமையோத்த, முலை-ஸ்த
னங்களை, வேட்டனான்றே-விரும்பியபொழுதே, செரு-போர்த்தொழிலில்
கிளர்-கிளர்ச்சியுள்ள, அனங்கன்-மன்மதனுடைய, வானி-பாணங்களாய்,
செழுமலர்-செழுமையுள்ளமலர்கள், வருத்த-வருத்தஞ்செய்ய, வாடி-அ-
வைகளால்வாட்டமுற்ற, இருத்தலால்-இருக்கையால், பழிச்சகின்னார்-பா-
வுகின்றவர், எடவிழ்-இதழ்கள்விரிந்த, நறியபோதால்-நல்லமணமுள்ளம-
லரால், அருச்சுணாபுரியுந்தோறும-பூசைசெய்யுந்தோறும், அமரர்-அருசி-
விருக்குத்தேவர்கள், அஞ்சவர்-பயம்கொள்வனவர்கள்-ஓ-ஓ. கருத்து. இந்-
திரன்மன்மதபணத்தால்வருந்தியிருத்தலால் அவனைக்காணவருபவர்பால்
ராவச்சிக்குந்தோறும் அப்பாணமென்றுதேவர்பயப்படுவர்-எ-ம். ராயன்

இன்னணந்தேவர்மழந்திருநிலவரைப்பிற்போந்துள்
பொன்னவிர்திலையார்த்தபுணர்முலைப்போகும்வேட்ப
முன்னமெத்தவஞ்செய்தாய்கொ. சிவையவதே முறைமையென்றான்
கன்னலில்லொளிந்துநின்றகாமனையனையோரன்.

இ-ள். இன்னணம், இவ்விதம்-தேவர், தேவர்கள்-மாமாழ்ந்து, மயங்கி
இருப்பரிய-நிலவரைப்பிற்போந்து, பூவுலகத்திலெந்து-உன், உனது-
பொன், பொன்போதும்-அயிர், விளங்குகின்ற-நிலையார்த்த, தேமலா-
னிறையப்பெற்ற, புணர், ஒன்றோடொன்றுகொருங்கிய, முலை, ஸ்தனங்களி-
னுடைய-போகும், போகத்தை-வேட்ப, விரும்ப-முன்னம், முற்பிறப்-
பில்-எத்தவஞ்செய்தாய்கொல், என்னதவஞ்செய்தனையோ-இவையவ-
தே, சம்மதிப்பதுவே-முறைமையென்றான், காமமென்றான்-கன்னலில்-
ல், கருப்பவில்லை-ஒளித்துநின்ற, மறைத்துவைத்துநின்ற-காமனையனை-
ய, மன்மதனையோத்த-நீரான், தன்மையுள்ளநளமகராசன்-எ-ஓ. கருத்து
இந்திரன்முதலியோருண்ணியச்சிக்க நீமுன்னென்னதவஞ்செய்தாயேர்அ-
வர்களுக்குச்சம்மதிப்பதுவேஒழுங்கென்றனென்பதாம். ராபி

என்றிவன்மொழிதலேடுமியையனென்னென்றெண்ணி
மன்றலக்குழவனானவருத்தமோடுருத்தங்கோட்டி
நின்றன்மருகுருழந்ததோழியர்நிடதங்காக்கும்
வென்றோள்கடர்வேல்வேந்தற்கெதிர்மொழிவிளம்பலுற்றார்

இ-ள். என்று, இப்படியென்று-இவன், இந்தநளன்-மொழிதலேடும்,
சொல்லியவனவில்-இவனே, இவனே-நளனென்-நெண்ணி, நள-
னென்றுநின்றது-மன்றலக்குழவன், தமயந்தி-நாணி, காணமடைந்-
து-வருத்தமோடு, வருத்தத்துடனே-எருத்தங்கேட்டி.

தலையவளைத்துக்கொண்டு-நின்றனள்-நின்றான்-மருங்கு-பங்க-
த்தில்-ருழந்த-கந்தியிருக்கின்ற-தோழியர்-தோழிகள்-நிடதங்-
காக்கும்-நிடததேசத்தைப்பூர்க்கின்ற-வென்றிகெள்-வெற்றியை-
க்கொண்ட-கடர்-கிரணங்கனையுடைய-வேல்-வேற்படைபையோ-
ந்திய-வேந்தரு-நளமகராசனுக்கு-எதிர்மொழி-எதிருத்திரத்-
தை-விளம்பலுற்றார்-சொல்லத்தொடங்கினார்கள்-எ-ஓ. (கரு-
த்து). தமயந்தி-இவனே-நளனென்றுநாணி-நின்றான்-நளனுக்குத்-
தோழியர்-சொல்லத்தொடங்கினார்கள்-என்பதாம். (ராபி)

ஆற்றல்சாள்ளனையன்நியாருயிர்பிரிதின்றெண்ணும்
வேற்றடங்கண்ணினுடன் மெய்ப்படைததாவிசோரச்
சாற்றியமாற்றத்தன்மை மறுவழித்தவகட்பேழ்வாய்க்
கூற்றுவன் துதனென்று கூறியதயதற்கையாமே.

(இ-ள்.) ஆற்றல்சால்-வலிமைமிக்க-நளனையன்நி-நளமகர-
ராசனையல்லாமல்-ஆருயிர்-நிறைந்த-ஆவியானது-பிரிதென்றெ-
ண்ணும்-வேறென்றில்லையென்கின்ற-வேற்றடங்கண்ணினுடன்-
தமயந்தியினது-மெய்ப்பதைத்து-தேகநடுங்கி-ஆவி-உயிரானது-
-சோர-சோர்வையுடைய-சாற்றிய-நீசொல்லிய-மாற்றத்தன்-
மை-சொல்லினால்-தமயமிழ்-கெருப்பையுமிழ்கின்ற-தமயன்-
கொடியகண்களையும்-பேழ்வாய்-பெருவாயையுமுற்ற-கூற்று-
வன்றுதனென்று-யமதந்தனென்று, கூறியது-(முன்) சொல்லிய-
து-இயற்கையாம்-(உனக்குத்) தகுதியாகும்-எ-ஓ. (கருத்து)
நளனே தன்னுயிரென்று நினைத்திருக்கும் தமயந்தி உயிரினோர்நி-
சொல்லியசொல்லால்யமதுதனென்பதுசரியென்றார்கள்-எ-ம்.)

வைகமொருகோலோச்சி வான்புகழ் நிடதங்காக்கு
மையனைமணப்பதன்நியறிமதர் கெடுங்கட் செவ்வாய்
தையல்வேறெருவராமஞ் சாற்றினுமாற்றாளாகி
வெய்யொர்த்தழவின்முழகி விளிவதற்கையமின்றே.

(இ-ள்.) வையகம்-பூவுலகத்தை-ஒருகோலோச்சி-தவிச்செ-
ங்கோலசெலுத்தி-வான்புகழ்-நிடதங்காக்கு-நிடதங்கா-
க்குரு-நிடததேசத்தைப்பூர்க்கும்-ஐயனை-நளமகராசனை-
நண்பதன்றி-விவாகஞ்செய்துகொள்வதல்லாமல்-அரி-செவ்வா-
ரிபாந்த-மதர்-கனிப்பையுடைய-கெடுங்கண்-கெடியகண்களை-
யும்-செவ்வாய்-சிவந்தவரையுமுமுடைய-தையல்-தமயந்தியான-
வள்-வேறெருவராமம்-வேறெருவர்பெயரை-சாற்றினும்-சொ-
ல்லினும்-ஆற்றாளாகி-பொறுத்தமாட்டாதவளாய், வெய்ய-கொடி-
ய-செத்தழவின்-கெருப்பினில்-முழகி-முழகி-விளிவதற்கு-
இறப்பதற்கு-ஐயமின்று-ஐயமில்லை-எ-ஓ. (கருவையானந்தம்,
ஒருபொருள் விளக்குமிடு குறிகாண-மாகிய வினை முதல் விசேடி.

உருசு ளன் னு துப்படலம்.

யுமாகும் - இவ்விதியால் கிட தங்காக்குளமயன் விசேஷியமாம் (கருத்து) தமயந்தி நளனை விவாகஞ்செய்வதன்றி வேறொருவர்பெயரைச் சொன்னாலு மக்கினியில் விழந்திறப்பான் என்பதாம். (ரஉக)

என்றவர்மொழியவேந்தனியம்புலானெரியில்விழ்ந்து பொன்றில்வெங்கணவிதன்னைப்புணர்த்ததாம்புகன்றதெசத்தியன்றிவார்புனலுள்விழ்ந்துள்ளாரூயிரிவித்தாளெனுந் துன்றுசேர்வருணன் தன்னைத்தோய்த்ததாய்வினையுமன்றே.

(இ-ள்.) என்று, இப்படியென்று—அவர்மொழிய - அந்தத் தோழிகள் சொல்ல—வேந்தன் - நளமகாராகன்—இயம்புலான் - சொல்லுவான்—எரியில் விழ்ந்துபொன்றில்-கெருப்பில்விழ்த்திறந்தால்—வெங்கணவிதன்னை-அக்கினிபகவானை—புணர்த்ததாம்-கடையதாகும்—புகன்ற (இப்பொழுது) சொல்லிய—செத்தியன்றி-அக்கினியல்லாமல்—வாட்கெடிய—புனலுள்விழ்ந்து - நீரிலேவிழ்ந்து—உள்-உள்ளே—ஆர்-நிறைந்த—உயிரிவித்தாளெனும்-உயிராவிட்டாளானாலும்—துன்று-கெருங்கிய—சீர்-சிறப்பையுடைய—வருணன் தன்னை-கடலாகனை—தோய்த்ததாய்வினையும் - கலந்ததற்கிணியும்—எ-று. (கருத்து) அக்கினியில்விழ்ந்திறந்தால் அக்கினியைச் சேர்ந்ததாயிருக்கும் நீரில் விழ்ந்திறந்தால் வருணனைச் சேர்ந்ததாயிருக்கும்—என்பதாம். (ரஉச)

அன்றியுங்கணவிசான்றாயல்லாதுவதுவையாற்றற் கொன்றுமோவருணனெவ்வாது தகமோடளிக்குதாய மன்றலவ்வாறுமுற்றும்வாணவருளில்லாமற் துன்றுசீர்ப்புணியியார்க்குஞ் சூழவினமுடிக்கலாமோ.

(இ-ள்.) அன்றியும்-அப்படியல்லாமலும்—கணவிசான்றாயல்லது-அக்கினிசாட்சியல்லாமல்—வதுவையாற்றற்கு - விவாகஞ்செய்வதற்கு—ஒன்றுமோ-பொருந்துமோ—வருணன்-கடலாகன்—ஒவ்வாது-சம்மதியாமல்—உதகமோடளிக்கும் - நீரோடுகொடுப்பதாகிய—தாய-சுத்தமாகிய—மன்றல்-விவாகம்—எவ்வாறுமுற்றும் எவ்வழிமுடியும்—(ஆதலால்) வானவர்-தேவர்களுடைய—அருளில்லாமல்-கிருணபயில்லாமல்—துன்றுசீர்-கடல்சூழந்த—புவிபில்-புமியிலே—யார்க்கும் - எப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்கும்—சூழவினை-நினைக்கப்பட்டசுருமங்களை—முடிக்கலாமோ - முடிக்கக்கூடுமோ—எ-று. (கருத்து) எப்படியப்பட்டவர்க்கும் தீயநீருமில்லாமல் விவாகமுடியாது இத்தகவர்களுள்வேண்டுமென்றான் எ-ம். (ரஉரு)

வேயினைப்பழித்தமென்றோன் வெற்றடங்கண்ணினாடையேபோழகுமார்தருருகணைக்கவற்றோ தீயுமிழைவொள்வாளேந்தியதேவர்கோமா னாயிரங்கணகளாலுக்கோக்குதற்கலமந்ததன்றே.

(இ-ள்.) வேயினை-மூங்களை—பழித்த-நீங்கித்த—மெல்-மெல்லிய—தோள்-தோளையுடைய—வெற்றடங்கண்ணினாடன்-தமயந்தி கிடத்து—வய-பொருத்திய—போழ்கு-மிகுத்தஅழகானது—மார்

தர்-மன்தன்—இருகணால்-இரண்டுவிழிகளால்—கோக்கவற்றோ-பார்க்கவல்லதா—தீயுமிழ் - கெருப்பையுமிழ்கின்ற—வொள்வொள்வாள்-வச்சிராயுத்ததை—எந்திய-தாங்கிய—சேவர்கோமாள்-இத்திரானவன்—ஆயிரங்கணகளாலும்-ஆயிரம்விழிகளாலும்—கோக்குதற்கு - பார்க்கும்பொருட்டு—அமைத்தது - பொருத்தியதற்கும்—எ-று. (அருத்தியம்-பலவகையுமாமார் பண்புமடையாய்-எவ்வுறவு மைக்கிணவெயில்விசேடமாம்-இவ்விதியால் வேயினைப்பழித்த மென்றோன் விசேடமாம் (கருத்து) இத்திரன் ஆயிரங்கணகளாற் பார்த்ததற்கலமந்த தமையந்தீயுழகை மனிதர்க்கிருகணகளாற் பார்த்தல் பயன்படாது என்பதாம். (ரஉச)

வெத்திறத்தகளில்யானைவிதர்ப்பார்த்தோனளித்தமாளத்தர் துயிரிவித்தியென்னத்தனிநிருஷிகம்புகார்கு மித்திரன் கொட்போதினெண்ணியவனைத்துல்லு மைமந்தருவழங்கினும்மால்ன்றெனமறுக்கலாமோ.

(இ-ள்.) தனி-ஒப்பற்ற—இருவிசம்பு - பெரியவன் னுலகத்தை—காக்கும்-காக்கின்ற—இத்திரன் - இத்திரானவன்—வெத்திறல்-வெவ்விபவவிமைபெற்ற—கனி - ஈனிப்புள்ள—கல் - நல்ல—யானை-யானையைபுடைய—விதர்ப்பார்த்தோன்-விமனனவன்—ஆளித்த-பெற்ற—மானத-தமயந்தியை—தத்து-கொடுத்தது—உயிர்-எண்ணியோ—அளித்தியென்ன - காப்பாற்றென்று—கொட்போதில்-கொட்டாஸ்பொழுது—எண்ணியவனைத்தும்-கினைத்தவைகையெல்லாம்—கல்கும்-தருகின்ற—ஐத்தரு-பந்தசதருக்கள்—வழங்கின—கொடுத்தால்—தும்மால்-உங்களால்—அன்மென-அன்மென்று—மறுக்கலாமோ-மறுக்கக்கூடுமோ—எ-று. (கருத்து) இத்திரன் ஐத்தருக்களைக்கொடுத்துத் தமயந்தியைத்தாவென்றால் உங்களை மறுக்கக்கூடுமோ என்பதாம். (ரஉஎ)

என்றிவன்புகன்றமார்த்தருசெவில்துப்பக்கேட்டு நின்றளமபதைப்பவாடி கெட்டுயிர்ப்போடுஞ்சோறு மன்றலங்குழவினுள்மதாரெடுங்கயற்கணவி குன்றெடைப்பனைத்துவிக்குஞ் சூழவினமுடிவார்த்தவன்றே.

(இ-ள்.) என்று-இப்படியென்று—இவன் - இத்திரானவன்—புகன்றமார்த்தம்-சொன்ன சொற்கள்—இருசெவி - இரண்டுகாதையையும்—வெறுப்பு-கவிதையைச்செய்ய—செட்டி - அவைகளைக்கேள்விப்பட்டு—சின்னு-சின்னு—உளம்-மனமானது—பதைப்பதைப்பனைய—வாடி-வாட்டமுற்று—கெட்டுயிர்ப்போடும்-பெருமுச்சுட்டனே—சேரும் - சோர்வையடைகின்ற—மன்றலங்குழவினுள்-தமயந்தியின்—மதர்-விசம்பையுடைய—கெடுங்கயற்கண்-கெடியகப்போன்றதற்கணவினின்—ஆயிர - கீர்த்துனிகள்—சூழ்மென-மலைகளைன்றுசொல்ல—பனைத்து-பருத்து—விக்கும்-அங்கய—சூழ்முலை - சூழ்த்தஸ்தனங்கனின்மேல்—வார்த்த - ஓழ்மின்—எ-று. (கருத்து) நளன் சொன்னகொல்லை தமயந்திகொட்டு அவனிருகண்ணித்துளிகளிநுழைமேல் விழ்த்தான் என்பதாம். (ரஉஅ)

மாதுகண் பணிப்போக்தித்தோழியர்மாழாந்துள்ளம்
பேதுறவெய்திநின்றபெயவளைத்துயர்மெல்லாம்
துதுநாமகிமித்தவண்ணஞ்சொல்லியதென்னிந்தந்து
மாத்தமீன்றியிவ்வாறுகோக்குமோவரசனென்றார்.

(இ-ள்.) மாது-தமயந்தியின்—கண்-கண்கள்—பணிப்ப-நீரை
ச்சொரிய—நோக்கி-பார்த்து—தோழியர்-தோழிகள்—மாழாந்து-
மயங்கி—உள்ளம்-மனமானது—பேதுறவெய்தி—சுவலையடைந்து
—நின்றபெயவளை-நித்தின்றதமயந்தியின்—துயர்மெல்லாம்—அன்
புழைந்தையும்துது-தாதாக—நாமவிடுத்த—நம்மால்விடுக்கப்ப
பட்ட—அன்னம்-அன்னப்பறவையானது—சொல்லியதென்னில்-
சொல்லியிருந்ததானால்—சற்றும்—சொஞ்சமும்—ஆதரமின்றி-ஆ
சைசில்லாமல்—இவ்வாறு-இப்படி—அரசன்—நளனெனவன்—உ
கோக்குமோவென்றார்-சொல்லுவானேவென்றார்கள்—எ-று. (கரு
த்து) தோழிகள் துதுசென்றவன்மை தமயந்தி துயரத்தைச்சொ
ல்லிருக்குமானால் நளனிப்படிச்சொல்வானே வென்றார்கள்—எ-ம்.)

இன்னமனங்களுளுமாயமுழிர்க்குனோக்கி
முன்னமறிவுதீர்ந்துமனம்சிறிதயருமவேலைப்
பொன்னிறப்பவளச்செவ்வாய்ப்பெற்புறுபசியமென்றோட
பன்னமுடிவிகழிவியவ்வுழியடைத்ததன்றே.

(இ-ள்.) இன்னமம்-இப்படி—அணங்களுளும்-தமயந்தியும்
—அயமும்-தோழிகளும்—இங்குகோக்கி—வருதுவதைப்பார்த்து
—மன்னமம்-நளனும்—அறிவுதீர்ந்து-முகியமங்கி—மனம்-மனமா
னது—சிறிது-கொஞ்சம்—அயரும்வேலை—தளர்வடையும்போது
—பொன்னிறம்-பொன்போன்றநிறத்தையும்—பவளம்—பவளம்
போன்ற—செவ்வாய்-சிவந்தவாயையும்—பொற்புறு—அழகானயி
ருத்த—பசிய-பசுமைபொருந்திய—மென்றோடு—மெல்லியவுச்சிக்
கொண்டையுமுடைய—அன்னமும்—அன்னப்பறவையும்—
விசம்பிளீங்கி—ஆகாயத்திலின்றிக்—அவ்வுழி—அந்தவிடத்தில்
—அடைத்தது—வந்தது—எ-று. (கருத்து) இப்படித்தமயந்தியுந்
தோழிகளும் நளனும் அறிவுகலங்கி வருதுவவேளையில் அன்னம்
வந்தது என்பதாம்.

(ரா.நய.)

எங்கியதுவிபன்னபின்னகைப்பவளச்செவ்வாய்
மையவாங்கரியகூத்தல்வாண்முடிவிறுநோக்கி
நெய்தவழிபுலவுவைவேவிடத்கோகரிவனையுள்ளத்
தையுறெல்கமலப்போதிலணங்கிறகுமணங்குபோல்வாய்.

(இ-ள்.) எய்தி—அங்குலத்த—தாவி—இறகையுடைய—அன்
னம்-அன்னமன்னது—இன்னகை—இரியகையையும்—பவளச்
செவ்வாய்-பவளம்போன்றசெவ்வாயையும்—மை—மேகங்கள்—
அவாம்-விரும்புகின்ற—கரியகூத்தல்—கூத்த குழையுமுடைய—
(தமயந்தியின்)—வாள்-ஒளிபொருந்திய—முகம்-சிருமுகத்தை
—இனிதுகேட்க—இனிதாகப்பார்த்து—கமலப்போதிலணங்கிற

கும்-தாமரைமலரிசிருக்குந்திருமாதுக்கும்—அணங்குபோல்வாய்-
திருமாதுபோன்றதமயந்தியே—நெய்தவழி—நீணந்தவழியினை—
புலவு-புலான்றம்மொருந்திய—வைவேல்—கரியவேலையேந்திய
—நித்தரிகோணிவனே—இவ்வேநளமகாராசன்—உள்ளத்து-மனத்
தில்—ஐயமால்-ஐயப்படவேண்டாம்—எ-று. 0 அகத்தியம்—அவ
னிவனென்பது வினாவத்தரமே—இவ்விதயால் தமயந்திமுன்கேட்ட
தற்கு வினாவத்தரமறிக்க(சுருத்து) அன்னமானது தமயந்தியைப்பார்
த்து இவனே நளமகாராசனென்றது—எ-ம்.

(ரா.நய.)

மழைமதர்நெடுங்கட்செவ்வாயவளர்முலைமடந்தாயநின்மேல்
விழைவுகத்துரைத்தீரன்ல்லன்—விண்ணவர்க்கியைநதமர்ந்தம்
பழுதுறுமென்னுமாற்றறபகர்ந்தன்னபரிதிவேலா
நமுதகங்குழைந்திடேலென்மன்பிழுவன்மந்ததென்றே.

(இ-ள்.) மழை-குளிர்ச்சிபொருந்திய—மதர்-களிப்பையுடைய
ய—நெடுங்கண்-நெடியகண்களையும்—செவ்வாய்-சிவந்தவாயையும்
—வளர்முலை-வளர்கின்றஸ்தனங்களையுமுடைய—மடந்தாய்-தமய
ந்தியே—பரிதிவேலான்-நளமகாராசன்—கின்மேல்—உன்னிடத்தி
ல்—விழைவுகத்து—ஆசைநீங்கி—உரைத்தானல்லன்—சொன்னவ
ன்ல்லனாகும்—விண்ணவர்க்கு—தேவர்களுக்கு—இயைந்த—(தாதின
பொருட்டு)—கம்மதித்த—மாற்ற-சொல்—பழுதுறு—மென்றுமாற்
றால்-பழுதாகுமென்கிறபடியால்—பசுந்தான்—(இவ்வாறு)பேசி
னான்—(அதனால்)அழுது-நீயழுது—அகங்குழைந்திடேலென்று-
முணங்குழையவேண்டாமென்று—அன்பினால் இருப்பத்தினால்—
(அன்னம்) அடைந்தது—செல்லியது—எ-று. (கருத்து) தமயந்தி
யே நளன்—உன்மேல் ஆசையையாது—சொன்னவன்ல்ல துதுக்கு
ப்பழுதில்லாமற்சொன்னான் அழாதேயென்று—சொல்லிந்து—எ-ம்,
வடுவகிரையவன்களையடந்தையோடில்வாரோக்கி
கடகளிொன்வரின்றகானைதன்முகத்தைநோக்கா
வுடையபேரறிவாற்காமமுள்ளமைத்தின்னகடறிந்
கொடிநெடுந்தாளைவேந்தேகேற்றொடியுற்றுக்கொல்லோ.

(இ-ள்.) வடு-மாவடுவினது—வடுகரைய-பிளப்பையொத்த—
உண்கண்-மையுண்டகண்களையுற்ற—மடந்தையோடு-தமயந்தியுட
னே—இவ்வாரோதி—இவ்விதமாகச்சொல்லி—கடகளி நென்னி
ன்ற-மதயானையென்னும்படியின்ற—கானைதன்முகத்தை—அரசன்
துமுகத்தை—நோக்காபாத்து—கொடிநெடுந்தாளைவேந்தே—கனம
காராசனே—உடையபேரறிவால்—பேரறிவு-மையால்—காமம்—ஆ
சையை—வுள்ளமைத்து—உள்ளையடக்கி—இன்னகடறில்—இப்படி
ப்பட்டவார்த்தைகளைப்பேசினால்—கோற்றொடி-தமயந்தி—அழகு
ங்கொல்லோ-பொறுப்பாளோ—எ-று. (சுருத்து) அன்னம் நளனை
ப்பார்த்துத் தமயந்திக்கிவ்வாறு சொன்னால் பொறுப்பாளோ என்
தது என்பதாம்.

(ரா.நய.)

மாங்குயிற்றுகலைப்பேதைமனமுநீயினைமந்தலன்னக
நிங்குதவுரைத்தவாறுநதேவர்மற்ற 0 அனையல்ல

நீங்கியுரை—தென்னையிலிருந்தெவல்லர்

மாங்கவர் தம்பாலேகியறையென்றதைத்தன்னம்.

(இ-ள்.) மாங்குயில் - மாமரத்திலிருந்து குயில்கொல்லையொத்த - குதலை - மழலைச் சொல்லையுடைய - பேரைமனமும் - தமயந்தியின் துமனமும் - நீயியைந்தவண்ணம் - நீசம்மதித்துவந்தபடி - திங்கற - திங்குநீங்க - உரைத்தவாறும் - கொல்லியலிதமும் - தேவர் - தேவர்கள் - உரைராரல்லர் - அரியாதவர்களல்லர் - நங்கு - இவ்விடத்திலே - இவியுரைப்பதென்னே - இஹிபேசவேண்டிவெதென்னே - இவ்வயின் - இவ்விடத்திலே - நிகழ்ந்தவெல்லாம் - நடந்தவையனைத்தையும் - ஆங்கவர்தம்பால் - அத்தேவரிடத்துக்கு - ஏகி - போய் - அறைதியென்று - சொல்லுவாயாகவென்று - அன்னம் - அன்னப்பறவை - அறைந்தது - சொல்லியது - எ-று. (அகத்தியம்* திரிகாலமறித்தெய்வத்தவியற்கை - இவ்விதியால் எல்லாந் தேவர்களறிவார்கள்) (கருத்து) இங்கு நடந்தவை யெல்லாந் தேவர்களறிவார்கள் நடந்தபடி நீபோய் சொல்லென்றது என்பதாம். (ராகுச)

அவ்வுரைகேட்டலோடுமடையலர்ச்செருக்கும்வேலான்
மவ்வலங்குழலிடை மனவலியினிந்தோர்ந்து
செவ்விதன்மனமுங்கண் ணுந்தெரிவைமேற்கிடப்பமாருக்
கவ்வைகொள்வாயினிங்குவிஞ்சையிறகாந்துபோனான்.

(இ-ள்.) அவ்வுரை - அந்தவார்த்தையை - கேட்டலோடும - கேட்டவளவில் - அடையலர் - சத்துருக்களை - செருக்கும் - கொல்லுகின்ற - வேலான் - வேற்படையையுடையவான் - மவ்வலங்குழலிடை - தமயந்தியினது - மனவலி - நெஞ்சினதுவலிமையை - இனிதினோர்ந்து - இனிதின்றித்து - செவ்விதன் - செம்மைபுற்ற - மனமும் தன்மனதையும் - கண்ணும் - கண்களையும் - தெரிவைமேற்கிடப்ப - அத்தமயந்தியின்மேலிருக்கவைத்து - மாறு - நீங்காத - கௌவை கொள் - ஒலித்தலைக்கொண்ட - வாயினிங்கு - வாயிலைக்கடந்து - விஞ்சையின் - மந்திரத்தினால் - கரந்துபோனான் - ஒலித்துச்சென்றான் - எ-று. (கருத்து) நளன் கண்களுமனமும் தமயந்தியிடத்திருக்க வருவமறைத்து அறப்பமாகப்போனான். எ-ம். (ராகுச)

காரிகையுளமுநாணுகவர்த்தனன்னகர்த்துபோய்
முரிவெஞ்சிலைக்கைவிரைகடவுளர்முன்னேபோகி
நேரிழைதன்பாற்றுதுபோயினிசமுந்தவெல்லாரு (தார்.)
சேர்வுறுதுரைத்தான் தேவர் நோன்றல்பான்மகிழ்ச்சிகூர்ந்து

(இ-ள்.) காரிகை - தமயந்தியின் - உளமும் - மனத்தையும் - நாணும் - நாணயும் - கவர்ந்தனன் - கொள்ளைகொண்டனனாகி - கர்த்துபோய் - மறைந்துகொன்ற - முரி - வலிமைபெற்ற - வெஞ்சிலைக்கைவிரை - களமகாராக - கடவுளர்முன்னர் - தேவர்களெதிருவது - சென்று - நேரிழைதன்பாள் - தமயந்தியினிடத்து தூதுபோனபின் - தூதுபோனபின்பு - நிகழ்ந்தவெல்லாம் - நடந்தவைகளைத்தையும் - சேர்வுறுது - குறைவுபடாமல் - உரைத்தான் - சொல்லி

இன் - தேவர் - தேவர்கள் - நோன்றல்பால் - அந்தளமகாராகவிடத்தில் - மகிழ்ச்சிகூர்ந்தார் - உவகையடைந்தார்கள் - எ-று. (கருத்து) நளன்தேவர்கள் முன்சென்று தமயந்தி சொன்னவையெல்லாம் சொன்னான் தேவர்களளவிடத்திலமகிழ்ச்சிகூர்ந்தார். எ-ம்.

நளன் றுதுப்படலம்.

முற்றிற்று.

சுயம்வரப்படலம்.

சுயம்வராவது, அரசமங்கையானவள் தனக்கு முத்தேர்கள் தனைவிழைந்துவந்த அநேக அரசர்களை, எக்காலத்திலவருவிக்க அவ்விற்றனக்கின்கந்த ஒருவனுக்குத்தானே மாலையிட்டுத் தலைவனாகக்கொள்ளுதலாம்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

இன்னவைசிகழும்வேலை யெழுகடல்வரைப்பின்மேவு (பெ)
மன்னவர்குழாமுமிண்ணோர் தொகுதியுமணிச்செஞ்சூட்
பன்னகைநாட்டுவேந்தர் வெள்ளமும்பரித்தேர்விமன்
கன்னியம்புரிசைசூழ்ந்தகழிநகர்க்கெழுந்தவன்மே.

(இ-ள்.) இன்னவை - இப்படிப்பட்டவைகள் - சிகழும்வேலை - நடக்கின்றபொழுது - எழுகடல்வரைப்பின்மேவும் - எழுகடல்குழந்தையினிலிருக்கின்ற - மன்னவர்குழாமும் - அரசர்கூட்டமும் - விண்ணோர் தொகுதியும் - தேவர்கூட்டமும் - மணி - இரத்தங்களாகிய - செஞ்சூட்டு - சிவந்தசூட்டையுடைய - பன்னகைநாட்டு - நகரலோகத்துள்ள - வேந்தர்வெள்ளமும் - அரசர்கள்கூட்டமும் - பரித்தேர் - குகினாகட்டியதேரோறும் - விமன் - விமரசனது - கன்னி - அழிவில்லாத - அம் - அழகிய - புரிசைசூழ்ந்த - மதிலாற்குழப்பட்ட - கழிநகர்க்கு - காவலுள்ளகுண்டினைபுரத்துக்கு - எழுந்த - எழுந்தன - எ-று. (கருத்து) அரசர்கூட்டங்களும் தேவர்கூட்டங்களும் நகரலோகத்தரசர்கூட்டங்களுக் குண்டினைபுரத்திற் செழுந்தன என்பதாம். (க)

பண்ணைமகளைப்பாய்மாபசியபொற்கொடிஞ்சித்திண்டேர்
கண்ணழற்சிற்றந்ததுப்பிற்கடாம்பொழிகளிலையானே
மண்ணைமுழுவத்திண்டோள்வாக்கைலேலுழவரிட்ட
மெண்ணிடவிடமொன்றின்நியெங்கணும்பரந்தவன்றே.

(இ-ள்.) பண்ணைம-கல்லணையமைத்த—கவினம்-நடிவாராம்
பெற்ற—பாய்-தாவுகின்ற—மா-குதிரைகளும்—பசியபொன்-பசி
யபொன்னுத்தெய்த—கொடிஞ்சி—மேன்மொட்டையுடைய—தி
ண்-வலிமைபெற்ற—தேர்-தேர்களும்—கண்-கண்களில்—ஆழல்-
இயையும்—சீற்றத்துப்பின்—மிஞ்சுந்தகோபத்தைப்பொருந்திய—
கடாமப்பொழி-மதம்பொழிகின்ற—களிலையானே—களிப்புள்ளநல்
நான்களும்—மண்ணை-ஒப்பனையமைந்த—முழுவது—மத்தளம்
பொன்ற—திண்டோல்—வலிமைபெற்றபுயங்கனையும்—வாக்கைலே
ல்-வெற்றிபெற்றவேலையுமுடைய—உழவரிட்டம்-காலார்கள்கூட்ட
மும்—எண்ணிட-என்னையிதெற்கு—இடமொன்றின்நி—வெற்றி
டமொன்றுமில்லாமல்—எங்கணும்—எவ்விடங்களிலும்—பார்த-
பாவின—எ-று. (கருத்து) குதிரைகளும்-தேவர்களும்பாவின்களும்-
காலார்களும். எங்கும். பாவின என்பதாம்.

(உ)

கொய்யுளைக்கவினமாவின் குரத்துகளுமுற்றுவிமயி
வையகமுழுதுஞ்சுழ்ப்பாய்மறிகுடற்கிடங்குதார்த்து
மொய்ப்பொருத்தலத்தோடுமுரணியெண்டிசையங்காக்குந்
தேர்யயின்மாழுகத்தயானைக்கவுழ் குழிதூர்த்தவன்றே.
(இ-ள்.) கொய்-கொய்யப்பட்ட—உளை-புறமயிர்ப்பொருந்தி
ய—கவினமாவின்-கடிவாரம்புண்டகுதிரைகளின்—குரத்துகள்-
குளம்புபட்டுண்டாகும்புழுதிகள்—எழுந்து-எழும்பி—விமயி-பா
வி—வையகமுழுதும-பூவுலகமுழுவதும்—சுழ்ப்பாய்—வளைத்துக்
கொண்டு—மறிகுடல்-மடங்குடிற—அலைகையுடையகடலாகிய—கி
டங்கு-அகழை—தூர்த்து-தூர்த்துவிட்டு—மொய்ப்பொறுது—பொர்
பொறாமல்—அசலத்தோடுமுரணி—குலகிரியுடனொன்றாகொண்டு—
எண்டிசையங்காக்கும்-திசைகளெட்டையுமுற்றுகின்ற—தொய்யி
ல்-சித்தாமெழுதப்பெற்ற—மா-மகத்தாகிய—முகத்தயானை—முக
தையுடையயானைகளின்—கவுட்குழி—கன்னத்துகளை—தூர்த்
த-தூர்த்தன—எ-று. 0 தொன் னூலவினக்கம் - சாதிரிலிலிறந்த
குரளிராகிகோ-என்றினர்நுமொவ்வொருபாவிறதே, 0 யாப்
பருங்கல்-மேற்கோள்-வெண்பாமுதலா நல்லகைப்பாவு-மெஞ்சா
நம்பாலவருணாக்குறிய பாவினத்தியற்கையும்தனோற்றே இவ்வி
தியால் இச்செய்யுளாகிரியவிருத்தம்-அரசசாதி (கருத்து) குதிரை
களின் குளம்புலுண்டாகும் புழுதிகள் நடலையுதூர்த்து அட்ட
கஜங்களின் கவுட்குழிகளையுதூர்த்தன என்பதாம்.

(ங)

மண்ணைகவரைப்பின் வேந்தர்வரைப்பயத்தொழுதுசார்தம்
விண்ணகத்தார்மார்பங்கமழந்தனவிண்ணோலேயந்த
தண்ணறவெழுமுகுன்றற்றநுமலர்ப்பகம்பொற்றது
கண்ணகன் ஓலங்காக்கும்வெண்ணெய்க்கமழந்தமாதே.

மெண்ணைகவரைப்பின், பூவுலகத்தினிடத்திருக்கின்ற, வேந்தர், அரச
ர்களின்; வரைப்புயத்து, மலைகளைப்பொத்ததோள்களில், ஓழுது, நாரியக்கோ
லாற்றிடமுய, சார்தம், சந்தனங்கள்; விண்ணகத்து, ஆதாயத்தினிடத்திருக்கி
ன்ற; அமரர், தேவர்களது; மார்பம், மாபிலேகம்புந்தன, மணந்தன, வண்ணோ
ர், தேவர்கள்; வேந்தர், தரித்தர், தன், குளிர்ச்சிபொருந்திய; நமவொழுது, தோ
லொழுதுகின்ற; மன்றல், வாசனைப்பொருந்திய; கருமலர், பஞ்சதருக்களின
டையமலர்களின்; பொற்றது, மகரந்தங்கள்; கண்ணகல், இடமகன்று; ஓலங்
காக்கும், பூமியைப்பூக்கின்ற; வேந்தர்மெய், அரசர்கள் தேகத்திலகமழந்த,
மணந்தன—எ-று. 0 தருக்ககங்கரகம்-சு-மண்ணைப்பெறுதொற்ற
முழுதைத்தாய், நிலையிலில்லாதனவிருவகைத்தே, இவ்விதியால்மண்ணி
யல்பறிக் கருத்து அரசர்கள்தோட்களிலினந்த சந்தனங்கள் தேவர்களார்
பின்பரிமனித்தன தேவர்களினிந்தகற்பகமலர்த்தாதுகலாசர்களுடலிபரி
மனித்தன என்பதாம்

கார்த்திரிகதுவஞ்செங்கட் கரிமதக்கலுழியாறுந்
கந்தன்மரவுயிற்றிவிழிப் பெருக்குமவேகுமானன்ன
வேந்தரினப்புயத்திலவார்த்த வினாகமழ்நான்குசேரும்
பார்த்தணமேற்கிடந்தளால் மெங்கணும்பார்தவன்றே

இ-ள். கார்த்திரிகது, முதிர்கின்ற; எரி, தீபானது; கதுவும், பற்றுக்கின்ற; செங்க
ண், சிவந்தகண்களையுடைய; கரி, அரையினது; மதம், மதகோடிய; கலுழியா
றும், காறும்; கந்தல், புறமயிர்ப்பொருந்திய; மா, குதிரைகள்; உமிழ், சொரிநி
ன்ற; விவிழிப்பெறுகும், சீர்ப்பெருக்கும்; வேல், வேற்படையேந்திய; கும
ரன்ன, குமரக்கடவுளையொத்த; வேந்தர், அரசர்களுடைய; தின்புயத்தால்,
வலிமையுள்ளதோள்களில்; வார்த்த, ஓழுதிய; வினாகமழ், வாசனகமழ்கின்ற
நான்குசேரும், கல்துரிச்சேரும்; பார்த்தணமேல், ஆதிசேடன்மேல்; கிடந்த,
இருந்த; ஓரலமெங்கணும், பூமியெங்கும்; பார்த்த, பாவின—எ-று. கருத்து
யானைகளினமதமும் குதிரைகள்வாய்நரும் அரசர்கள் புயத்தொழுதியகஸ்
துரிச்சேரும்பூமிபெங்கும்பாவின என்பதாம்

(ரு)

வெள்ளிப்பங்கிரிபின்மேய விஞ்சையரியக்கர்விண்ணோ
ரென்னொவியெறிக்குடையம்பொன் விமானமுழுவிலவேந்தர்
நன்னிருச்சிக்குஞ்செய்ய நகைமணிகொடிஞ்சித்தேருந்
தெள்ளிவிண்ணாரதுளோர்க்குந் தெரிவெயங்குமலறே

இ-ள், வெள்ளிப்பங்கிரிபின், கைகலாசமலையில்; மேய, பொருந்திய; விஞ்சை
யர், வித்தியாரும்; இயக்கர், இயக்கர்களும்; விண்ணோர், தேவர்களும்; ஆயி
இவர்களுடைய; ஒன்னொளி, மிகுந்தவொளியை; எரிக்கும், விசுக்கின்ற; வாய்
பொன், பகம்பொன்னுத்தெய்த; விமானமுய, விமானங்களும்; உலகிலு, பூவுல
கிலு.

ங

கொன்றும்; வேந்தர், அரசர்களுக்கும்; நன்னிருவர்களுக்கும்; பித்தரவர்களுக்கும்; போட்டுவிட்டான்; செய்ய, சிவந்த; நனை, ஒளிபொருந்திய; மணி, இரத்தினம்; சர்ப்பந்தி; கொடி, குளி, மேன்மையுடையது; தேர், திருக்கூடம்; தென்னி, தின், தெளிவாக; உணர்ந்துள்ளோர்க்கும், அந்நகரங்களுக்கும்; தெரிவிச், தெரிந்துகொள்ளக்கூடாமையாகிய; மயங்கும், ஒன்றோடொன்று மயங்கும்; எ-று கருத்து தேவர்கள் விமானங்களும்; அரசர்கள்தோன்றும், பருத்தியிப்பபடாவாம் என்பதாம்.

சிந்தாதுல்குழியகற்றோர் சித்திரித்திதன்னவாய்ந்த
பொற்புறுநெடியவேந்தர் புங்கொடிவதுவைவேட்டெப்
பற்பலந்தயவேதக* தொருதலிற் பாண்டேர்வா
னற்புடனெவருந்தேவ பாடையினறைவாய்தோ

இ-ள் சிந்தாதுல், சிந்தாந் திரத்தை; குழிய, மிகவும்; கற்றோர், பறத்தலு
கள்; சித்திரித்தென்ன, சித்திரித்ததுபோல; வாய்ந்த, பொருந்திய; பொற்பு
று, அழகானமிக்க; நெடிய, நீட்சியுள்ள; வேந்தன், வேல்போன்றகண்களையு
டைய; புங்கொடி, தமயசுதியினது; வதுவைவேட்டெ, விவாகத்தையெழுந்த; ப
ற்பல, அனேகமாகிய; தேயவேந்தர், தேயங்களிலிருக்கும் அரசர்கள்; தொ
ருதலிற், கூட்டங்கொண்டிருத்தலால்; பாண்டேர்வான்- (எல்லோர்க்குஞ்)
சொற்பொருந்தெரியப்பொருட்டு; அற்புடன், அன்புடனே; எவரும், எவர்க
ளும்; தேவபாடையின், தீர்வாண்பாஷையால்; அறைவர், பேசிக்கொள்ளுவா
ர்கள்-எ-று * தொல்காப்பியம் மணிமேகலை- ௩௧-கு-செய்துசெய்யுத் செய்
யுசெய்யெனச், செய்யியச் செயரிய சொன்னசெய்ச்செயற்கென, அவ்வகை
யொன்பதும்வினையென்ககளை, இவ்விதியால் தொருதலின்னறதெயி
னென்றம்வாய்பாட்டுவினையெச்சம் கருத்துயாவருந்தேவபாஷையிற் பே
சுவார்கள் என்பதாம்.

கழைசுகளிகளிரல்யான மிரிறொலிகமஞ்சுல்வான்
மறைப்பொலியவியப்பம்பும்வார்முரசேகைதேவர்
முழவொலிதடந்தேர்ச்சில்லி முழக்கொலிபுடலிப்போர்த்த
வெழுந்தவெலியுமெஞ்ச வெங்கணுமொலித்தவன்தே

இ-ள், கழை, கருப்புநீர்; சுகளிகளிரல், களி, களிப்புள்ள; கல், கல்லு
யானை, பாளைகளினது; மிரிறு, ஆரவாரமாகிய; ஒலி, சத்தமும்; கமம், நின்றத்த
தும்; கருப்பத்தை யுடையவானம், ஆகாயத்திற்குஞ்சுரிக்கும்; பழை, பேசு
கின்றது; ஒலி, சத்தமானது; அளிய, செல்வம்படி பம்பும், நெருங்கியவார், வாரிய
க்கார; முரசோதை, பேசிகைகளின்சத்தமும்; தேவமுழவொலி, தேவனுட
யின்களின்சத்தமும்; கடம்- பருத்ததேர், தெரிவடைய; சில்லி, உருளைகள்; மு
ழக்கொலி, முழக்குகின்றசத்தமும்; புடலிப்போர்த்த, பூயியைச்சூழ்த்த; எழு
கடவெலியும், எழுதலின்கொணையும்; னஞ்சு, குறையும்; படி, நங்குணம், எ
வ்வடத்தும்; ஒலி, சத்தத்தித்தன்-எ-று கருத்து யானைகள்சத்தமும், பே
சின்கள்சத்தமும்; வெகுறு, அபிசுசத்தமும், தேவர்கள்சத்தமும், கட
வெலியையுடவெஞ்சுஞ்சத்தித்தன் என்பதாம்.

அகலிற் * விசம்புபொர்த்த வலிம சிக்கலிதையிட்டம்
பகலெளிதரம்பவெங்கும் பாயிருப்பாப்புமணர்
சகைமலிமகுடகோடி சன்னிருப்பிழம்பைநகம்
பிசவிவாரிவிபோட வினவெயிற்றெற்குபாதோ

இ-ள், அகல்-அகன்ற-இரு-பெரிய-விசம்பு-ஆகாயத்தை-பொர்த்த
த-முடிய-அணி-அழகிய-மதிக்கலிதை-சந்திரவட்டக்குடைகளின்-
எட்டம்-கூட்டங்கள்-பகலெளி-சூரியப்பிரகாசம்-காப்ப-உறைய-எ
ங்கும்-எவ்விடத்தும்-பாப-பாவி-இருள்-இருளை-பரப்பும்-பாலக்
செய்யும்-மண்ண-அரசர்களது-நகை-ஒளிபொருந்திய-மணி-இரத்தி
ன்களைபதித்த-மகுடகோடி-அனேகமகுடங்கள்-சன்னிருப்பிழம்பை-
பித்தரவர்களுட்பிழம்பைநகம்-உண்டு-இகல்-பகைத்து, வான்-ஆகாயத்திலி
ருக்கும், இரவியோட-சூரியனுனவனொழும்படி, இளவெயில்-இளஞ்சுதிரை
ற்கும்-விசம்-எ-று * நருக்கசகரிசகம்-அவதழன்ஒசைப்பிற்றாகாயம்
மே, இவ்விதியால் ஆகாயமொரையுடையதுகருத்ததுகுடைகள்கூட்டமிருளை
க்கொடுக்கும் மகுடகூட்டம் ஒளிபைக்கொடுக்கும் என்பதாம். (௨)

வெங்குந்நெற்றிதேயந்த விலங்குபொற்கொடியினிட்ட
மஞ்சுல்வானிழிபுந்தெய்வ மடந்தையர்வடிவுகூட்ட
கொங்கன்ந்தெரியல்வேந்தர் கொற்றவெண்களையிட்ட
தின்கலிவழிகூட்டத் திருநாற்பொலித்ததன்நே

இ-ள், வெங்குந்நெற்றி-சூரியனது-நெற்றிதேயந்தது-நெற்றியிற்றடிந்து-
விலங்கு-நீர்காசிக்கின்ற-பொற்கொடியின்-பொன்னுற் செய்கொடிய்கள்
ன்-எட்டம்-கூட்டங்கள்-மஞ்சுல்-மேகங்களுடைய-வானிழியும்-ஆ
காயத்தினின்றுழிகின்ற-தெய்வமடந்தையர்-தெய்வமாதர்களு-வடி
வுகூட்ட-வடிவினைத்தெரிவித்த-கொங்கு-வாசமிருத்த-அலாந்தெரிய
ல்-மண்மாலையையணிந்த-வேந்தர்-அரசர்களது-கொற்றம்-வெற்றிபொ
ருந்திய-வெண்கலிதை-வெண்கலிகுடைகள்உடைய-எட்டம்-கூட்ட
ங்கள்-தின்கலின்-சந்திரனது-அழகுநூட்ட-அழகைத்தெரிவித்த-தி
ருநாற்-குண்டின்புரமானது-பொலிந்தது-பொலிவையடைந்தது-எ-று
(அன்று-ஏ-அசைகள்) கருத்து கொடிய்கள்கூட்டம் தேவமாதர்களோ
ம், குடைகள்கூட்டம்சந்திரனோலும், வடிவுகூட்டக்குண்டின்புரகுதிப்
புற்றது என்பதாம்.

குருமணிவிமைக்கும்பைப்பொற்குடைபிழல்வெயிலையோட்ட
மருமலிநியமென்பு மாவாடாமையானுந்
திருநாற்செவ்வீனொகை மிலைப்பிலத்திரிதலானு
மரசரோடமர் தம்மை யதிவரிதாபதன்நே

இ-ள், குரு-பிறம்பொருந்திய-மணி-இரத்தினங்கள்-இமைக்கும்-நீச
காசிக்கின்ற-பைம்பொன்-பகிப்பொன்னுற்செய்த-குடைபிழல்-கு
டை-கலிவழிபுறங்கள்-வெயிலையோட்ட-பொலிவித்ததன்நே-அ

னா)மருமலி-வாசம்பொருந்திய-கறிய-நறியவாசிய-மென்புமலை-மெ-
லையிழையாசு-வாடாமைபாலும்-வாடாமைபாலும்-திருநகர்-குண்-
டிபுரத்தினது-செவ்வீரேக்கி-அழகைப்பார்த்து-இமைப்பீர-கண்-
கனையாய்தவர்களாய-திரிதலாலும்-திரிகின்றபடியாலும்-அரசரோடு-
அரசர்களுடனே-அமரர்தம்மை-தேவர்களை-அறிவரிதாயது-பகுத்தறி-
தலரிதாயது-எ-று கருத்து. குடைகளினிழலால் மலைகள்வாடாம்பயாலும்-
நகரத்தை இமைப்பதுபார்த்தலாலும் அரசர்களுள்ளும் தேவர்களுள்ளும்-
நிறையப்பட்டது என்பதாம்

மாங்குயிலினையிடுஞ்சொல் வடுவகிப்பொருவும்வேற்கட்-
பூக்கொடிவதுவைவேட்டுப் புலியினிலேவந்தரெல்லாம்
தேங்கமழ்தெரியல்லிமன் நிருகநிருத்ததறன்னு
லாங்கவாதேயம்பாவு மரும்பொறையுயிர்த்தவவன்றே

இ-ள் மாங்குயிலினைய-மாங்குயில்சொல்லிசுத்த-நிருசொல்- திந்தி-
க்கின்றசொல்லையும்-வடுவகிப்பொருவும்-மாவலின் பின்பையொத்த-
வேற்கண்-வேல்போன்றகண்களையுமுடைய-பூக்கொடி- தமயந்தியின-
து-வதுவைவேட்டு-விவாதத்தைவிளக்கும்-புலியினிலேவந்தரெல்லாம்-
பூவுலகத்திலிருக்கும்அரசர்களெல்லாம் -தேங்கமழ்- வாசம்பழங்கின்-
ற-தெரியல்-மலர்மலையையணிந்த-விமன்-விமரகனது-திருநகர்-கு-
ண்டிபுரத்தில்-இறுத்ததறன்னால்-வந்ததங்கியபடியால்-அவாதேயம்-
பாலும்-அவர்களதேசமெல்லாம்-அரும்பொறை-பொறுத்ததங்கியகமை-
பை-உயிர்த்த-நீங்கின-எ-று, கருத்து குண்டிபுரமொன்றே-கமை-
பெற்றது மற்றதேசங்கள் கமைபுற்றன என்பதாம்

இமைப்பாந்திமைக்குமல்லு லின்கனித்துவரவாயேழை
மழைமதானோக்கற்கஞ்சிமறியுமனேறுமாதின்
விழைதருகதறிந்துண்ட வெருவியிண்டேகுமாற்றறி
சுழிப்பெருங்காதலகாந்துங் சுற்றிவைவரவுயிர்த்தான்

இ-ள் இமை-ஆபரணங்கள்-பாந்து-பாசு-இமைக்கும்-பிரகாசித்தி-
ன்ற-அல்லு-அல்லுமையும்-இன்-இனிப-கண்- (மோகனவக)கனிப்ப-
ன்ற-துவ்வாயேழை-செவ்வாயையுமுடைய தமயந்தியினது-மழை-
குளிர்த்திப்பொருந்திய-மதர்-கனிப்புள்ள-மோக்கிற்கஞ்சி- பார்வைக்குப்-
பயந்து-மறியும்-மடங்குகின்ற-மானேறும்-ஆனமாலும்-மாதின்-அ-
ம்மம்மகனினது-விழைதரும்-விரும்புகின்ற-கசுற்றிந்துண்ட-குண்டிபு-
ரத்திறகுச்செலுத்த-வேருவி-பயந்து-மீண்டு-திருப்பி-வகுமாற்றால்-
போகின்றபடியால்-சுழி-மிகுந்த-பெருங்காதலகாந்து-பொருவை-
யடைந்தம-சுற்றிவை-வாயுவானவன்-வரவு-வருதலை-நீர்த்தான்-நி-
கினான்-எ-று, கருத்து தமயந்திகன்கையெக்கண்டுதரவேறுமான்வரவான்-
திருப்பித்திறகுச்செலுத்தவன் வரவருந்தவன் என்பதாம்

யிரிபாந்துமைதோய் தம்பலைத்திகலம்பலேற்கட்-
டையலோப்பாதிபய தன்மைபாற்றனதுபைம்பொற்
செய்யதான்பெயர்ப்பவண்ணுள் சிறையெழாம்பயாலே
மைபணிகண்டததோது மன்றலுகடுமுந்திவனே

இ-ள், இ-அழகிய-அரிபாந்து-செவ்வரிபாந்து-மைதோய்த்து-அழி-
சன்மணிந்து-அம்பலைத்து-அம்புகளையையசெய்து-அழகு-மெ-
கின்ற-வேற்கண்-வேல்போன்றகண்களையுமுடைய-தமயன்- இமைப்பா-
ணவன்-ஒர்பாதிபயதன்மையால்-வாசம்பாதத்தி விருத்திபடியால்-த-
து-தன்னுடைய-பைம்பொன்-பதியப்பொன்-பொன்-செய்யதான்-செ-
ய்யதாதங்கண்-பெயர்ப்ப-தாக்க-அன்னுள்-அவையாசே விவினது-செ-
ய்ய-சிறியபாதங்கள்-எழாமையாலே-எழுதவல்லாமையால்-மைப-
ணிகண்டதகோனும்-சக்கரனும்-மன்றலுக்கு- (தமயந்தியின்) விவாதத்தி-
ருளமுத்தின்-புறப்பட்டின்-எ-று (சருக்கச்சகரகம்-க-க-அ-
யு-நாற்பண்ணுருசெவப்படுவது, சிறிமாத்தினாயற்கவரப்படுவது-
இவ்விதியால்கண்ணியப்பலிசு) கருத்து தன்னிலொருபங்கியஉடையது
வராதம் எழாமையாலே செவ்வரிபாந்துதான் என்பதாம்

உருவுகண்டிவப்பகன்றி யோடரித்ததங்கண்களா
திருவினுக்குலத்தினுள்ளு ரெய்களெல்லமென்னு
மருவுதன்வடிவின்ருற்ற மன்கொளாலயங்குபைப்பொற்
குணகழலிலங்குகொன்றுட் குபோனும்வுகதிவனே

இ-ள், உருவுகண்டு-அழகுள்ளவடிவத்தைப்பார்த்து-உவப்பதன்-
மிகுமவதல்லாமல்-ஒடு-ஒடுகின்ற-அரி-செவ்வரிபாந்து-தம- விசால-
ம்பொருந்திய-சன்-கண்களையுமுடைய-கல்லா-மங்கலகாரிகள்-திருவி-
னும்-செவ்வத்தினுடும்-உவந்தருவத்தினுடும்-அவரு-செய்க்கொ-
ன-அசைசெய்யமாட்டார்களென்று-தன்வடிவின்-தன்னுடையதேக-
கில்-மருவு-பொருந்திய-குற்றம்-குற்றத்தை-மன்கொளா-மன-
லேகொண்டு-வயங்கு-பிரகாசித்திவற-பைம்பொன்-பசும்பொன்-
செய்த-குண-சந்தம்பொருந்திய-சுழல்-விசத்தமுள்ள-திவகு-
ளங்குகின்ற-கோன்-பெருமைதங்கிய-தான்-பாதத்தையுமுடைய, குப-
ரனும்-குபோனும்-வந்திவன்-வந்திவன்-எ-று கருத்து, குபோன்குரு-
டனுடையால் அக்குற்றத்தால் வரவருந்தான் என்பதாம்

விசாகமழ்தருவினிலு லென்சொவரிபடத்துமார்வம்
புருதலவளன்மேல்வப்பு ளுண்டவளம்புகொண்ட
முருகனிறுது மென்கக்தன் முவிழமுலைத்துவராய்ப்பெதை
பிருகரைவிழையுமெனனை நிருகியும்பொந்திலனே

இ-ள் விசாகமழ்-வரவகமழ்சின்ற-தருவிழல்- பிடுகருவினிலு-
க்கின்ற-வினாவரிடத்து-தேவர்களிடத்து-ஆர்வம்புரிக்கல்-அ-

இ-ள் தேவ-திருக்கோயில்-அன்-மலர்நிறைந்த-மலை-மா-
லை-நாற்றி-தெய்வகந்த-துறந்தமோடு-தெய்வகோதத்துடனே,
உறந்-தகரும்படி-செய்த-செய்யப்பெற்ற-விட்டகங்கோனும்-விடு
வினிடங்கே-அடிமைப்பான்-புகியபொன்னினால்,விளங்கிவழ-தமயந்தி
பிளது-செவ்விரப்ப-அறகுபொருத்த-திட்டிய-எழுதிய-உறவு
கோகதி-பதுமைகளினவடிவங்-செய்ப்பார்த்து,தேவல்-தேனே,கொப்பளித்
துகொப்பளித்த-மாந்தம்-உண்ணுகின்ற-பாட்டு-இசைகளைப்பாடுகின்ற,
அன்-வண்டிகளையெய்தத்தாமவேந்தர்-மாலையையணிந்தவர்கள், பகற்
பொழுது-பகற்காலத்தில்-அறநிற-காமநோயைப்-பொறுத்திருந்தார்க
ள்-எ-து *தருக்கசங்கிரகம்-உங்-கு-அதுவேவெண்மை-கருணமொப
ன்மை-செம்மைமகமை-பகைமைவித்திரமென்னும்-பாடுபாட்டிசைமு
குகைத்தாதி-விளங்கிவி-வினிடபெறுமன்னே இவ்விதிரல்-திட்டியவுருவா
பியித்திரப்பண்பு-புலவிடைபுறிக-கருந்து, சுவர்க்கத்திற்கொப்பா
கிப்பி-மகளிவிட்டகங்கோனும் எழுதப்பட்ட-தமயந்தி-திருவுருவத்தை
அரங்கிப்பார்த்துப்-பகற்பொழுதுபோக்கிக்காமத்தைப்பொறுத்திருந்தா
ர்கள் என்பதாம். உக

செய்யாவிசம்பித்தேவர்-தெண்டரைப்பரவைகுந்த
மாநிறுளவகங்கு-மன்னவாசகருந்த
காயழந்-காமலெந்தி-கனற்றுமென்ற-இன்னபொற்
பாநிறுளகம்பேர்ப்பப்-பகல்செய்வான்பெறுவாந்தான்

இ-ள், செய்பு-பிசுவமுமார்த-விசம்பில்-தெய்வகோதத்திருக்கும்
தேவர்-தேவர்களும்-தெண்டரைப்பரவைகுந்த-தெள்ளிய-அலைகோய
கைய-கடலாற-அறப்பெற்ற-மாநிறுளவகங்கு-மகத்தாசியபெரிய
புரிதப்ப்புக்கின்ற-மன்னவர்-அரங்கரும்-உரகர்-நாகவேந்தர்களும்
உறந்-(ஆசியஇவர்க)ளடைந்த,காய-குகின்ற, அழவு-வெப்பம்பொருதி,
ப-காமலெந்தி-காமாநனி-கனற்றுமென்று-தன்னைச்சுமிமென்று-
புத்துணைபேரல்-பயந்தவன்போல-பாய-பாயிய-இருள்-இருளான
து-உலகம்பேர்ப்ப-உலகத்தைமுடிக்கொள்ள-பகல்செய்வான்-சூரி
பஞ்சவன்-கடலுள்-மேற்றிசைக்கடலுள்-அழந்தான்-அழந்தினை-
வ-அருந்து, தேவர்களும் அரகர்களும் நாகவேந்தர்களும்-அடைந்த கா
மாக்கிவிதனைச்சுமிமென்று சூரிபன்-அஸ்தமான்மாயினுன் என்பதாம்.

விளங்கிவினிட-மெய்யோளிபுரத்தனது
மாநிறுளகுமாரமாயி-லணிவெயிலுமிந்நன்னு
முரகாந்தகழகைபுச்சி-யொளிமணியிமைத்தனலும்
பசிதிமேறகடலுளாழந்தம்-பாநிறுளபாந்தித்தே

இ-ள் விளி-விளிப்பெற்ற-கதி-கொணக்கோயுடைய-மேன்
மலிருடங்களைத்தரித்த-வினிடே-தேவர்களின்-மெய்யோளி-

தேக்காக்கெள், பரத்தலானும்-பரவுகளும், அரகிவங்குமாரமாயி-
இரககுமாரர்களமாயிவிருக்கும், அணி-ஆபரணங்கள்,வெயில்-ஒளியை
உமிழ்கலனும்-கொப்பளித்தலனும், உரகர்-நாகவர்களுடைய,குகை
புச்சி-முடிபின்மேல், ஒளி-விளங்குகின்ற,மணி-இரத்தினங்கள், இமை
த்தலனும்-சிரகசித்தலனும், பரிதி-சூரியனுன்னன், மேற்கடலுளாழந்
தம்-மேற்கடலுளாழந்தியும், பாய-பாய்கின்ற, இருள்-இருளானது,பரந்த
கின்று-பரந்ததில்லை-எ-து. சுருந்து. தேவர்கள்கிரகர்க்கியாலும், அர
கர்கள்கிரகர்களாலும், நாகவேந்தர்கள்கிரகத்தினய்களாலும்,சூ
ரியன்மையுந்தம்இருந்தோற்றவில்லைன்பதாம். உக

மைப்பமுங்கரியகந்தல்வாஸ்கிடந்தனையவுண்கண்
பையரவல்குந்தெவ்வாய்ப்பரிமொழிவதுவைவேட்டு
வெப்பசெங்கதிருமெய்வெண்மகிழமைகறன்ன
வெய்தமிழ்க்காலந்தன்னையிவெண்ணோபகெல்கேனோ

இ-ள். மை-அஞ்சனமானது, அமரும்-விரும்புகின்ற,கரியகந்தல்-
ருமைபுள்ளகந்தலையும், வாஸ்கிடந்தனைய-வாஸ்கிடந்தகையோத்த, உண்
கண்-தம்புண்டகண்களையும், பையரவல்குல்-அரவப்பட்டுப்போன்ற-வல்
குலையும், செவ்வாய்-சிவந்தவாயையும், பரிமொழி-சூனிச்சிபொருதி
யுணைப்பமுடைய, (தமிழ்க்கிணது)வதுணைவேட்டு-விவாகத்தன்களிரு
ம்பி, வெய்ய-வெவ்விய, செங்கதிருமெய்-சூரியனோடும், வெண்மகி
கந்தரன், உறைததன்னால்-(அந்கரத்தில்)தங்குகின்றபடிவால், எய்தும்
பொருத்திய,இக்காலத்தன்ன-இக்கால்குந்த, இரவெண்ணோ-இரவென்று
சொல்லுவேனோ, பகலென்றோ-பகலென்றுசொல்லுவேனோ (இன்னதெ
ன்னசொல்லென்)-எ-து. *தருக்கசங்கிரகம், உங்-கு, இரப்பமுதல்வழந்
கந்தேதுக்காலம்,இவ்விதிரல்காலமித்தியபானது. கருந்து, தமயந்திக
லையானதைவிரும்பிவந்தசூரியனுஞ்-சந்திரனு-மந்கரத்தில் வரம்ப
ண்ணால் இரவென்றுசொல்லுவேனோபகலென்றுசொல்லுவேனோஎன்பதாம்

ததைமலந்ததெரியல்வேந்தர்தளர்துமெய்ப்பதைத்துவாடப்
புதைபிருட்போர்வைமெய்யிற்பொலிவுறப்போர்த்துவெய்ய
கதெழிச்செக்கர்பேழ்வாழ்திறந்தவெண்கதிருளைய
மகிவகரொழிதுவோன்றவந்ததுமலைக்கற்றம்

இ-ள். ததை-நெருங்கிய, மலந்ததெரியல்-மலர்மாலையையணிந்த, வே
ந்தர்-அரகன், தளர்து-தளர்ச்சியைப்படைந்து, மெய்ப்பதைத்து-நீச
கம்பதைத்து, வாட-வாடும்படி, புதை-உலகத்தை-முடி
கின்ற, இருட்போர்வை-இருளாகியபோர்வையை, மெய்கில்-த
னதுடம்பில், பொலிவுற-விளக்கமிக, போர்த்து-போர்த்துகொ

நீதிசைமாதானவன் காப்பப்பட்ட அபிசயத்தைப்போல இளம்பிறைமே
நகுத்திசையில் உதித்ததென்பதாம்.

உரு

கூன்பயில்குழவித்திங்கள்கொள்ளைவண்டிருந்தபாடத்
கான்பயில்மலரம்பேர் துங்கன்னலஞ்சிலக்கைவேட
னான்பயில்குருதிவேற்கணொண்ணுதன்மடவாருள்ள
மீன்கவா தூண்டிலென்னவிசம்பிடைவிளங்கிற்றனறே

இ-ள். கூன்பயில்-வகைவாகிய, குழவித்திங்கள் - இளம்பிறையானது,
மேருள்ளை-பிரகியாக, வண்டிருந்து-வண்டுகளிருந்து, பாட-பாடலைச்செய்
ய, கான்பயில்-வாசம்பொருந்திய, மலரம்பேர்-தும்-மலர்க்கணைகளை
நம்பி, கண்ணலஞ்சிலக்கைவேடன் - மன்மதனுடைய, கூன்பயில்-ந
கையெருந்தியிருந்தி-உதிர்த்தோய்ந்த, வேற்கண்-வேல்போன்றகண்க
ளையுடைய, ஒண்ணுதல்-ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுமுடைய, மடவா-
மாதருடைய, உள்ளம்-மனமாகிய, மீன்-மீனை, கவா-கிரகிப்பதற்குப்போ
டப்பட்ட, தூண்டிலென்ன-தூண்டிலைப்போல, விசம்பிடை-ஆகாயத்தி
னிடத்தில், விளங்கிற்று-பிரகாசித்தது-எ-று. கருத்து. இளம்பிறையுதய
மானது மன்மகன்மீன்கண்மனமாகிய மீனாகக்கொண்டபோடப்பட்டனா
ண்டிலைப்போலிருந்ததென்பதாம்.

கஉ

நீனிற்றதங்கனவானநீள்கடற்பரப்பிறைய
வானிலாக்கதீர்க்கவிசுவயின்வயிள்வளங்குகின்ற
மீனெனுங்கதீர்க்கொன்றுமுத்தவெண்மணியுயிர்த்துத்தோன்றுங்
கூன்முதுகிப்பென்னவெழுந்தகுழவித்திங்கள்

இ-ள். குழவித்திங்கள்-இளம்பிறையானது, நீனிற்றது-நீலநிறம்பொரு
ந்திய, அங்கண்-அழகியஇடத்தையுடைய, வானம்-ஆகாயமாகிய, நீள்-நீ
ண்ட, கடற்பரப்பின்-கடலினுடையபரப்பிலே, தாய-பரிசுத்தமாகிய வால்
வெள்ளிய, நிலாக்கதீர்கள்-பிரகாசத்தையுடையகிரணங்களை, விசு-விசுத்து
வயின்வயின்-இடங்கள்-தோறும், விளங்குகின்ற பிரகாசிக்கின்ற, மீனென்
னும்-மீனெனவின்ற, கதீர்க்கொன்று-கிரணங்களைக்கொண்ட, முத்தவெண்ம
ணி-வெள்ளியமுத்தங்களை, உயிர்த்து-உயிற்று, தோன்றும்-விளங்கும், கூ
ன்முதுகிப்பென்ன-வளைவாகியமுதுகையுடையஇப்பிணைப்போல், கழு
ந்தது-தோன்றுது-எ-று. *தருக்கசங்கரகம், 3-உ-ரு, அளத்தவெழுக்கி
னகாரணவனவது; நன்மைபெருமைநெடிக்ஞாநிலென்னும், பாசுபாட்டி
னிலைவகைத்தாருமிவ்விதபாள்நீன்மகன்களவையென்கொண்டும், கருத்து. க
ட்சத்திரங்கனோகிஉதயமானஇளம்பிறையானது முத்துக்களைவிட இப்
பிணைப்போலிருந்ததென்பதாம்.

கஉ

ஒங்குயர்விசம்புத்தவடிப்புந்முத்ததாய
வாங்குவிற்றடகைமான்மன்மதையுச்சித்தாண்மீ

துங்கிருட்களில்யான தூந்திர்த்தோட்டிபோலத்
திங்கதீர்க்குழவித்திங்கள்சேணிடத்திகழ்ந்ததன்றே

இ-ள். திங்கதீர்-தித்திப்புப்பொருந்தியகிரணங்களுடைய, குழவித் தி
ங்கன்-இளம்பிறையானது, வாங்கு-வாங்குக்கப்பட்ட, வில்-கருப்புநிலைத் தி
ய, தடக்கை-விசால்மொருந்தியன்கையுடைய, மான்-மன்மதனு
வன், மான்மதையுடைய-பார்த்தவிடத்தைபுடைபுடைவுகத்தில், தூண்மீன்-செ
லுத்துவன்ற, ஒங்குயர்-மிகவுயர்ந்த, விசம்பு-ஆகாயத்தில், புத்த-உண்
டாகிய, உடு-தாரைகளாகிய, புறமுதத்தாய-புள்ளிபெற்றமுதத்தையு
டையதாகிய, தூங்கு-தங்கிய, இருள்-இருளாகிய, களிநல்லாளை-களிப்பை
யுடையகல்லாளை, தூந்திர்தும்-ஒட்டி, தோட்டிபோல-அங்குசம்போ
ல், சேணிட-ஆகாயத்தினிடத்து, திகழ்ந்தது - பிரகாசித்தது-எ-று.
கருத்து. இளம்பிறைத்தோற்றமானது மன்மகன்செலுத்தும் இருளாகிய
யானையுடையோட்டும்அங்குசம்போலிருந்ததுஎன்பதாம்.

கஉ

பிள்ளைமாமதியங்கான்றநிலவழற்பிழம்புபற்ற
வள்ளகெக்குருகிமாழார் துலம்பொருளைவாதினையோ
ளன்னிலைவடிவேலேர் துமரிகொங்குமாழாண்ட
தள்ளாருகாதலெம்மாற்றாற்றலாதகைமைத்தன்றே.

இ-ள். பிள்ளைமாமதியம்-இளம்பிறையானது, கான்ற-விசிய, நிலவு-சுந்
திரிகையாகிய, அழற்பிழம்பு-அக்னித்திரட்சியானது, பற்ற-பிடிக்க, 1 (அத
னல்) உளம்-மனமானது, செக்குருகி-மிகவுழுந்தி, மாழாழ்ந்து-மயங்கி,
உலம்பொரு-திரட்கல்லையோட, வயாத்தின்னோள்-வச்சிரம்போன்றநி
ண்ணியநோகையுடைய, அள்ளிலை-தகையையள்ளிக்கொள்ளுகின்ற இலை
பையுடைய, வடிவேலேர் தும்-வடித்தவேலையேர் துகின்ற, அரிகொங்குமார்
இராகுமாரர்கள், புண்ட-அடைந்த, தள்ளருங்காதல்-தள்ளுதற்கரிய ஆ
கையை, எம்மால்-எம்மால், தாற்றலாம்-சொல்லாமாகிய, தகைமைத்தன்று-
தகைமைபையுடையதன்று-எ-று. கருத்து. இளம்பிறைக்கனலினால் அர
சர்கள் மனமுருகியனிடத்தகாதலை எம்மாற்சொல்லக்கூடுமோ என்றா புரா
ணிகளன்பதாம்.

கஉ

வற்றுரிமுரசந்துஞ்சாநீதர்ப்பார்கோனிநிதினீன்ற
கோற்றொடிவதுவைவேட்ககாரிருட்கஞ்ஞாப்போதிற்
றற்றிளம்புகவேசித்தனயனைநிடதங்காக்கு
மற்றலசாணவக்குற்றவருந்துபருரைக்கதுற்றும்

இ-ள். வற்றுரி-இடபத்தின்மேலானவையப்பட்ட, முரசம்-பேரிகை
யானது, துஞ்சு-உறங்காசலாபியையுடைய, விதர்ப்பார்கோன்-விமன், இனி
தினீன்ற-இனிமைவினாப்பெற்ற, கோற்றொடி-தமயந்தியினுடைய, வ
துவை வேட்டி - விவாகத்தை விருமபி, கூரிருள்-மிகுந்த இரு

சையுடைய, கங்குற்போதில்-இராப்பொழுதில், தாறு-குலையையுடைய, இளம்புகவேலி-இளம்பொருந்தியகமுகவேலிசூழ்ந்த, தண்-குளிர்ச்சி பொருந்திய, பனை-வயல்களையுடைய, கிடதங்கனாகும்-கிடதேகசத்தைப் புரக்கின்ற, ஆற்றல்சால்-பொறுமைமிகு, நளனுக்கு-நளனகாரசனுக்கு, உற்ற-பொருந்திய, அருந்துயர்-பொறுத்தற்கரியதுபரத்தை, உரைக்கலும்-சொல்லத்தொடங்கினும்-எ-று. தமயந்தியின்விவாதத்தைவிரும்பு களனுக்குப்பொருந்தியதுன்பத்தைச்சொல்லத்தொடங்கினும்-எ-ம். ()

கலைநுத்தம்.

பனிமைகடலிற்படுமாயிர்தோ
டினிதிற்றிருவோடுமெழுந்தனையென்
மனனூற்றவன்வாணுகலோலுநியாற்
கனலத்தகுமோகலெனம்நியே

இ-ள். கலை-கலையையுடைய, வெண்மதியே-வெள்ளியசுந்திரனே, பனி குளிர்ச்சிபொருந்திய, மை-கரிய, கடலிற்படும்-கடலிறறோன்றிய, ஆர்-நிறைந்த, அமிர்தோடு-அமிர்தத்துடன், இனியில்-இனிமையுடைய, திருவோடும்-இனக்குமியுடன், எழுந்தனே-தோன்றினாய், என்மனனூற்றவன்-என்மனந்நிலைப்பவனாகிய தமயந்தியினது, வான்-ஒளிபொருந்திய, அருவ்போலுநியால்-செற்றிபோலிருக்கின்றாய், கனலத்தகுமோ-(நீ)என்னைச் சுடத்தகுமோ-எ-று. கருத்து. நளன்கலையையுடையசுந்திரனே அமிர்தத்தினாலும் இனக்குமியோடும்பிறந்தாய் தமயந்திரெற்றியைப்போலிருக்கின்றாய்என்கடத்தகுமாஎன்றான்-எ-ம். ௬௫

கொந்தார் குவளைக்குள்ளிமென்மலரிற்
பைந்தாதுதுகைத்துபடிந்துதுது
கந்தாடையுடுதவழந்துவரு
மந்தாடையெயுயிர்வெளவுதியோ.

இ-ள். கொந்தார்-திரளாகநிறையப்பெற்ற, குவளை-உற்பலத்தினது, குளிர்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, மென்மலரில்-மெல்லியமலரிலிருக்கும், பைந்தாது-பசியமகாரத்தங்களில், துதைத்து-செருங்கி, புடிந்து-முடிக்கலும்-நற்பு, கந்தாடையுடு-சந்தனக்காட்டினிடத்தில், தவழந்துவரும்-தவழந்துவருகின்ற, மந்தாடையெ-இனத்தெவ்வலே, (நீ) உயிர்-என்னுயிரை, வெளவுதியோ-அபகரிக்கின்றனையோ-எ-று. கருத்து. நளன்தெவ்வல்கூற்றையென்னுயிரைக்கொடுக்கின்றாயோஎன்றான்-எ-ம். ௬௬

அபிலாஸிதாந்தடல்வென்பொரலாற்
செயலேதுமினதுதிகைத்தயர்வே
* உயிர்-பொல்பவனின்சொலுணர்ந்திவரிச்
குக்கேயென்பதாருயிர்கொல்லுதியோ.

இ-ள். அடல்-தொல்செய்கின்ற, வென்-மன்மகனைவன், அமிர்த-கர்மைபொருந்திய, வானி-அம்புகளை, தார்த்த-செலுத்தி, பொரலால்-பொருதலால், செயலேதுமினது-ஒருசெய்வையுடையவன், திகைத்து-மயங்கி, அயர்வேன்-வருந்துவேனுகியானது, உயிர்-பொல்பவன்-உயிரைமொய்ப்பவனாகிய தமயந்தியினது, இன்சொல் - இனிய மொழியை, உணர்த்தி-அறிவித்து, வந்திருப்பே-இசையையுடைய குயிலேஎன்று-என்னைடைய, ஆர்-நிறைந்த, உயிர்-உயிரை, கொல்லுதியோ-கொல்லுகின்றனையோ-எ-று. * தருக்கசங்கீதம், ௬-ஆ, உயிர்தாறுடொருவன்மெல்லென்றுகூம், இவ்விதியால் என்னவுமேனாமக்களையிற்சிறந்தது. கருத்து. நளன்குயிலேயென்னுயிரைக்கொல்லுகின்றாயோஎன்றான்என்பதாம். ௬௭

விண்ணோர்விதாதுவிளம்புதலாற்
பெண்ணாமிர்தேமழையெய்தலென
வெண்ணாதுயிந்திரசால்மெனக்
கண்ணாடுபுத்தகாரத்தையே.

இ-ள். விண்ணோர்-நேகவர்களால், விதி-விதிக்கப்பட்ட, துது-துதினோ, விளம்புதலால்-சொல்லுகளால், பெண்ணாமிர்தே-தமயந்தியே, பிழைசெய்தலென-சூற்றஞ்செய்தேனோ, எண்ணாது-நினைக்கப்படாது, (நீ)நீநீதும்-உதும்-பொருந்துகின்ற, இந்திரசால்மென-இந்திரசால்வித்தையோல, கண்ணாடு-என்கண்ணிலிடத்தில், புத்த-புழைத்து, காரகலை-ஒளித்தாய்-எ-று. கருத்து. நளன்தமயந்தியை உருவென்றதோற்றமாகக்கண்ணி தன்கண்ணில்இந்திரசால்மாகளுவித்துக்கொண்டாபன்றான்-எ-ம். ()

அஞ்சாதயர்வோடுவிசொந்தாவென்
நந்தசார்விழிலேவெறிநன்னுதலாம்
பஞ்சோடியாரிவழிபாணுறையு
தெஞ்செயெகாரியுநீணத்தியே

இ-ள். அஞ்சாது-உறங்காமல், அயர்வோடு-துன்பத்தோடு, உயிர்-ஆவியானது, சொந்தா-தளர்ச்சியுடைய, வெம்-வெப்பம்பொருந்திய, தஞ்சார்-விடநிறைந்த, விழிலேல்-கண்ணியவேலை, எறி-எறிக்கின்ற, நன்னுதலாம்-நல்லபுருவத்தையுடையவனாகிய, பஞ்ச-செம்பஞ்சுக்குழம்பையவனாகிய, வர்-அழகிய, அடி-பாதங்களையுடைய, ஆவிறபாள்-தமயந்தியினது, உறையும்-கங்குகின்ற, தெஞ்சே-என்மனமே, எனை-என்னையோடும், நியும், நினோத்திரை-நினோத்திரையில்லை-எ-று. கருத்து. தமயந்தியினிடத்துத்தங்குகின்றஎன்மனமே நியுள்ளனையினைக்கவிலைஎன்றான்-எ-ம். ௬௮

என்றாவமொழிவென்புழம்பிமணிக்
குன்றாபுயன்மெய்துயர்நூதலாம்

பொன்னுழிநீர்சிற்தியபொம்மன்முலைப்
பின்முழுகுழுவற்றதுபேசினோம்.

இ-ள். என்ன-இப்படியென்று, ஆர்வமோடு-ஆசையோடு, இன்ன-இக்
தன்மையவாக, புலம்பி-இரங்கி, மணி-அழகிய, குன்றாபுயன்-நளமகாராசு
ன், மெய்-உண்மையாகிய, தயாகுந்தாலும்-அதிகதன்பங்கொண்டவன்
யில், பொன்-பொன்னுனது, காழ்-காமும்படி, சிறி-தேமல், சிற்திய-சிறந்
திய, பொம்மல்-பொலிவுபெற்ற, முலை-முளையையும், பின்-பிற்புக்கத்தில்,
தாழ்-தாழ்வின்ற, குழல்-கந்தையுமுடையதமயந்தி, உறறது-அடைந்தது
பாதத்தை, பேசுவோம்-சொல்லுவோம்-எ-று. கருத்து. இவ்வாறு நளன்பு
லம்பித்துன்பப்படுமளவில்தமயந்தி துன்பத்தைச் சொல்லுவோம் என்றார்பு
ரானிகள் என்பதாம்.

கணவேலிகர்காமநகரோபுயத்
கணமாமலென்மார்பகலங்கவரா
விண்மால்வரையென்னவனர்தனிராற்
பணைமுலைகான்பயனென்னகொலாம்.

இ-ள். கண-மல்ககணைகளையுடைய, வேலிகர்-மனமகனைமொத்த,
காமர்-அழகிய, கணோபுயத்து-நளமகாராசனுடையகோள்களில், அணைவா
மல்-அழுந்தாமல்வன்-என்னுடைய, மார்பகலம்-மார்பினிடமெல்லாம், க
வராதவந்துகொண்டு, இணை-இரண்டாகிய, மால்-பொரிய, வரைபென்ன-
பர்வதங்களென்றுசொல்லும்படி, வளர்தகவிர-வனாவற்றியவள், பணை-பி
ருத்த, ம-மகத்தாயிய, முலைகள்-ஸ்தனங்களே, பயன்-(உமக்குப்)பயன்,
என்னோ-யாது, எ-று. கருத்து. என்கனதனங்களேநளன்புயங்களை யணை
யாவிட்டாலுங்கருங்குப்பயனென்னஎன்று-எ-ம்.

முனம்வானவர்தாமொழிந்திரோட்
புனைதாவன்மார்பிடைபுல்லியநீ
நிலையானவித்தனைநின்றருகு
* மனனேயினியென்கொல்வருந்துவதே.

இ-ள். முனம்-முன்னே, வானவர்-தேவர்க ளுடைய, தாது-தூதை
மொழிந்திரோள்-சொல்லியநாளில், புனைதாவன்-நளமகாராசனுடைய, மா
ர்பிடை-மார்பினிடத்திலே, புல்லியும்-தழுவிடும், நிலையாது-நீள்வனவு
ருகிற்நிராமல், விடுதனை-அவனோவிட்டு, நின்ற-நிறைத்துநின்ற, உறறும்
கரைகின்ற, மனனே-நெஞ்சமே, இனியென்கொல்-இப்போதுஎன்னகா
ணமாக, வருந்துவது-வருத்தமடைவது-எ-று. * அகத்தியற், நெஞ்சமு
ன்னிலையாப்பிதுத்திக்கூறுதல், சஞ்சலமிருந்தன்மையானே, இவ்விதியான
ற்க. கருத்து. தமயந்தி நன்மனதைக்குறித்து வன்வருத்தமடைகிறபெ
ன்று என்பதாம்.

கண்ணுதொழுவினன்னமார்பகல்க்
கண்ணாணையிற் தழுவுங்கனி
லெண்ணுதுநிறிந்து விடுத்திரென்ன
கண்ணையிலேதன் கொல்லுந்துவதுவே

இ-ள், கண்ணு-பலகவர் - தொழு-துதிக்கின்ற-வேல்-வேலியேநிறி
ய-நான்-நளமகாராசனுடைய-மார்பகலம்-மார்பினிட-தண்ணு-நுளி
ர்சிறிபொருந்திய - அணையில்-மெத்தைதயில்-தழுவும்-தழுவுகின்ற-கன
லெ-சொப்பனத்தின்-எண்ணுது-ஆலோசியாமல்-விழித்து-விழித்துக்
கொண்டு-விடுத்திரெ-விட்டுவிடுகின்ற-என்கண்ணே-என்கண்களே-
இஃதென்கொல்-இதுஎன்னகாணமாக-கறுத்து-கலங்குவது-எ-று.
கருத்து. என்கண்களே நளமகாராசனத்தின் கணைக்கிடம்போது நீங்கள்
விழித்தழுவுதென்ன என்றுள் என்பதாம்.

தூதைநான்மலர் வானிதூந்துதூந்
தெதிர்வேளுயிர் கொல்துதலெண்ணிலையீள்
கதிர்வானில வாமுல்கான்றெழுமெண்
மதியேயெனை நீயும்வருந்துதியோ

இ-ள். தூதை-செருங்கிய - நான்மலர்-புதியமலராகிய--வானி-வா
ணங்களை-தூந்துதூந்-விழித்து விடுத்து-எதிர்-எதிர்க்கின்ற-மெ
ள்-மனமதனுவன்-உயிர்-கொல்லுதல்-உயிரைக்கொல்லுதலை-எண்ணி
லை-நினைத்தாயிலில் - நீள்-நீண்ட-கதிர்-கிரகங்களிறுடைய - வான
லுள்ளிய-நிலை-பிரகாசமாகிய-அமுல்-மிருந்ததியை-கான்று-விசிக
கொண்டு-எழு-தோன்றுகின்ற-வேண்மகியே-வெள்ளியசுந்திரினை-
எனை-என்னை-நீயும்-நீயும்-வருந்துதியோ-வருந்துகின்றாயோ-எ-று
கருத்து. சந்திரனே மனமதன் பாணத்தாலெண்ணிக் கொல்துதலை நிரைந்
தகிலில் நீயும் விருந்துகின்றாய் என்றுள் என்பதாம்.

வேளாண்மைரெழுந்தல் வீல்க்கிலையாய்
வாளாவுகின்றது மன்றமோ
தோளாண்மையின் மன்னகொழுந்தாடிலே
காளையென தாருபிராவலனே

இ-ள். தோளாண்மையின் - புயலலிமையினால்-மன்னதொழும்-
அரசாக்கல்லணங்கப்பட்டு-சுடர்வேறகாளாய்-ஒளிபொருந்திய வேலை
த்தரித்த காளையைமொத்தவனே-எனது-என்னுடைய-தூர்-நிலைந்த
உயிர்-உயிருக்கு-காவலனே-அரசனாகியநளமகாராசனே-வேள்-மனம்
தனுவன், ஆண்மைரெழுந்தல்-(உணவிறழந்தலென்னிடந்தாடி)பராக்
கிரமஞ்செலுத்துவதை-விவக்கிலையாய்-ஒழிக்காதவனாய்-வாளாவுகிற
கின்றது-சுமமாகிருக்கின்றது-மன்றமோ - அரசுதாருமையோ-எ-று.

கருத்து நனமகாராசனே மன்மதன்புண்ணுந் தெழுத்துலை நீசிலக்தாந்ரு
க்கின்றது இராசதருமமோ வென்றான் என்பதாம். சக

இடனோகலிரா திரவோலிடியா
கடலேலெலிதா மருளேர்புரியார்
சுருடவால்களையே குருகேதையே
கடலேகழியே யிதுவோகடனே

இ-ள், குருடவால்களையே-குருடம்போன்றவென்னியதற்கே-குருகே
நாசாசெய்யுதலையே-அலையே-கடலே-சமுத்திரமே-சுழியே-சுழிநில
மே-இடனோ-தனையமோ-தனிராது-நிலகாது-இரவோ-இராத்நிர
மியா-விடியாது-விடியமாட்டாது-அடல்-தொலைச்செங்கன்ற-வேவென்
தாம்-வேறப்படையையுடையநாமகாராதர்-அருளோபுரியார்-குருகேசெ
ய்யார்(ஆதலால்)-இதுவே-இப்படிவருந்துவதே-கடன்-என்கடன்-
எ-று. ஒ-இரத்தப்பிராருளிலும்-ஏ-எண்ணிலும்வந்தன கருத்து. நமயந்தி
கழிக்கரைப் புலம்பல் என்பதாம். சக

கருவாலையுங் கனலாமதியு
முழவாமனனும் பெறுகாணுதோ
மழுவேறையான் மருவான்கக
தழுவாதுருந் தமியேளினியே

இ-ள், மழிவற்றையான்-இவ்வேறையாத்கனலாமகாராதன்-மரு
வா-பெருந்தப்பெருது-விரகத்தழவால்-விரகத்தினியால்-உருகும்-க
ரைகின்ற-தமியேன்-தமியேனாகியநான்-இனி-இனி-சுழவாலையுங்-
தழுவாதவனையல்களையும்-கனலாமதியு-கடாதசந்திரியையும்-உழலாம
னனும்-கவலைப்படாத்-மனத்தினையும்-பெறுநான்-பெற்றுக்கொள்ளுநா
ன்-உளதோ-உண்டாகுமோ-எ-று. கருத்து, நான்கழலாத வளையல்களை
யும் கடாதசந்திரியையும் கவலைப்படாதநெஞ்சையும் பெறுவானுன்கோ
என்றான் எ-ம். சக

அன்னிக்கொளலாயிரு னுட்டபர்வேன்
கன்னத்தெனதாருபி ரோகவ்வான்
விள்ளற்கரிதாம் விரகத்தமியே
னுள்ளத்துறைவா யுணர்கிற்பையோ

இ-ள், அன்னற்கரிதாம்-சொல்லுதற்கரிதாகிய-விரகம்-விரகத்தன்த
தழவால்-தமியேன்-தமியேனாகியஎன்னுடைய-உள்ளத்துறைவாய்-ம
னத்தினிருக்கின்றனனே-(*)அன்னிக்கொளலாம்-(கையால்)அன்னிக்கொ
ளலாம்செய்யுந்த-இருளோ-இருளினிடத்தில்-அடர்வேன்-அடர்கன்
றமன்மதனுடைவன்-கன்னத்து-கன்னத்து-என்னுடைய-ஆர்-நி
கழந்த-உழிர்-அன்னி-கவலான்-அபகரிப்பான்-உணர்கிற்பையோ
(அக்களங்களை)யற்கின்ற பிலையோ-எ-று, கருத்து என்னுள்ளத்திருந்

கின்ற நனனே மன்மதன் என்னுயிரை அபகரிப்பான் பேறியாயோஎன்று
ள் என்பதாம். சக

எழுதிர்க்கழிநெடிடியாகியவருத்தம்.

என்றுவெந்தாயருத்திருகணர்வாவிளமுலைத்துணைபசப்பூ, மின்னி
சிற்றருஞ்சுத்தெப்பவாய்ப்பேதைமெல்லவோவெருத்துமெல்லையினின், மின்
றல்லகமலமுனைமுதுக்கவிழ்த்துவரிச்சிதைத்தும்பிபாட்டபரத், துன்றிரு
ள்பருகும்வினிகதிப்பாப்பிச் சுடாவன்குண்புலத் * தெழுந்தான்.

இ-ள், என்று-இப்படியென்று, வெந்தாயருத்து-வெல்லிய துன்பத்தை
யடைந்து; இருகணர்வா-இரண்டுகண்களினின்றும் நிரொழுக, இவ்மு
லைத்தனை-இன்னம்பொருத்தியிரண்டுள்ளதன்களும், பசப்பூ-வெறுப
ட்டந்தத்தைகயடைய; மின்-மின்னல்போல; திகழ-பிரகாசித்தின்ற, மருஞ்ஞ
ல்-இடைபிணையும், செய்வாய்-சிவந்தவாபிணையுமுடைய; பேதை-தமார்
திபானவன், மெல்லவோ-இளைப்போடு, வருத்தம்-வருத்தப்படுகின்ற, எல்
லைநிலில்-காலத்தில், மன்றல்-வாசனைப்பொருத்திய; அம்-அழகிய, கமலமு
லை-தாமனாய், நுழிவனைய, முதுக்கவிழ்த்து-முதுக்கவிழ்த்துச் செய்து; வ
ரி-இரண்டுகண்பொருத்தியுசிறை-நிறையுடைய, தும்பி-வண்டுகள்-பா
ட்டபர-பாட்டைப்பாடி, துன்று-நெருங்கிய; இருள்பருகும்-இருளையுள்
னும், வினிகதிப்பாப்பி-வினிகின்றகண்களைப்பரவச்செய்து, சுடாவன்,
சூரியனுடைவன், குண்புலத்து-சிழக்குத்திணையில், எழுந்தான்-உதித்தா
ன்-எ-று. * தருக்கசங்கரகம்-ச-சு-எழும்பல்விழுதல் விளைதலிமிதி-
னடத்தலென்றாகருமமைவதைத்தே-இவ்விதியால் எழுந்தான் லீங்கருமத்
தொன்று கருத்து, கமயத்திவருத்தப்படுங்காலத்தில், சூரியவாயுமுகி
ள் என்பதாம். சக

தவிவருத்துயரிற்கண்பனையு-பெறுது தனர்வொருநெருந்த வெய்துயி
ர்க்குமணிபெயுவதையகிபாற்றடந்துவினோன்மன்னவாழ்க்கிற்பப
ப்பணிபாவல்கும்கதிர்முலைத்துவ்வாய்ப்பு பைத்தொழுவதுவையின் நென்
னுவணிககாணிகென்றசு-கோன்பணியாலநிஞ்சுறக்கடிமுரசுறைந்தார்.

இ-ள், தனிவருத்துயரின்-ஆறுதற்கரியதுன்பத்தினால்-கண்பனையு
பெறுது-திக்கினைசெய்யாமல், தனர்வொடு-தனர்க்கியுடன், வருத்தி-வ
ருத்தப்பட்டு, வெய்துயிர்க்கும்-பெருமூச்சுக்கென்ற, மணிபெயுவதைய-
மணிக் துண்போன்ற, பொன்-அழகிய, தடம்-பருத்திசினி-வாழிமை
யொருத்திய, தோன்-தோளையுடைய-மன்னவர்-அரசர்கள், மனசிறி-
ப்ப-மனமகிழ்ச்சியாக, பணியாவல்குல்-அராபட்டம்போன்றவல்-கலையு
கதிர்முலை-காந்திபொருத்தியல்கள்களையும், துவ்வாய்-தெய்வாயையும்,

நிலை—சந்திரிகையை—பொதுப்படுத்தும் உழிதென்ற—அ. பெரி கத்தமா கி
ய—மணி—இர ந்தின்கனிழந்த—இதனையும்—சந்திரமூரத்தை—அ
ணிவார்—அணிவார்கள்,மைகரிய—இரும்—பெரிய—சுந்தல்—அளரபாமந
தை—அகிந்து—கோதி—தேன்மூரதும்—வணிகளொல்கின்ற—மட்டுவா
ர்—தேடுவாழ்த்தினை—தூட்டுடை—புழைகள், பனைவார்—புவிவார்கள்—
தையும்—அகியின்ற—தூண்—தூண்ணி—மருக்கில்—இடைபில்—தநி—இ
ரணங்கனிசை—ஒளிபாப்பும்—ஒளினைவிபிக்குந்த,நதை—காந்தியையுடை
ய—மணி—மணிகனிழந்த—மேகலை—மேகலாபாணத்தை—புனைவார்—அ
ணிவார்கள்—எ.அ. கருந்து—அச்சுமாநர்கள் கண்களுக்கு மைபிடுவா
ர்கள் எனதன்களில் சந்திர மந்திரிப்பார்கள் கூந்தலில்மாலையையணிவா
ர்கள் இடையில்மேகலாபாணத்திரிப்பார்கள் என்பதாம். ருசு

சில்லரிசகிவமப்புநஞ்சமேற்பளிக்குஞ் சீரடிக்கின்செயப் புனைவா,
 கொல்வாரிசுநத்தபாடவையுணைதனோ சொழிப்பெறத்தொடியில்வரைந்தடு
 வார், அல்லிபங்கமலமென்மலர்க்கவந்து மடியினில்லத்தகமணிவார, வில்
 லுமிதோருகாழ்முத்தநனியணிவார்நிறைமமுந்தெரியுலகைபுனைவார்,

திருநாள், சில ஆரவாரிக்கின்ற—அரிபருக்கைக்கல்லையுடைய—சிலம்பு—
சிலம்புகளை—பஞ்சுமேல்—பஞ்சுமேல்மிதிப்பதற்கு—பஞ்சு—ஆம்—வாழ்கி
ன்ற—சிறு—சிறியபாடங்களில்—கழிச்செய்—அழகுபெருந்த—புனைவா
தரிப்பார்கள்—எல்—பிரதாப—புதுபுது—வெண்—வெண்பல்களை—திருந்தி
—அறிந்து—ஆடமை—வெற்றியமைந்த—பனைதேசான்—பருத்ததேசன்
களில்—எழிலபெற—அழகுபெறும்படி—தொழில்—சந்தனக்கோலத்தை—
வரைத்திலை—எழுதுவார்கள்—அல்லி—அகலிதலையுடைய—அம்—அழகு
ய—கமலமெனமன்—தரமணரின்—தமெல்லியமலை—சுவற்றும்—சுவையு
படுத்தும்—ஆழிபிளில்—பாடங்களில்—அலத்தகம்—செம்பஞ்சுக்குழம்பை
அணிவார்—பூசுவார்கள்—எல்லையை—உமிழ்—கொப்பளிக்கின்ற—ஒரு
ஒப்பம்—காழ்—தேவிய—முத்தணி—முத்தமாலையை—அணிவார்—அ
ணிவார்கள்—விரைமழைவாசனைமழுகின்ற—தெரியல்—மலர்மலர்களை—
கைபிணிவார்—அணிபரிப்பார்கள்—எ—று—கருத்து—பாதங்களிற்சிலம்பலி
வர்கள்—வளம்பல்களணிந்து—தோள்களிற்சந்தன—குழம்பாழ்—சித்திரமேழு
துவார்கள்—பாடங்களிற்செம்பஞ்சுக்குழம்பு—பூசுவார்கள்—முத்தாமணிவா
ர்கள்—மலர்மலர்களை—பலங்கரிப்பார்கள்என்பதாம்.

த. தி. ம. சி. க. வ. மு. த. ப. டி. ண. மு. த. ப. பி. ர. க. அ. மு. கி. ற். மி. ப. மு. க. அ. டி. ல. வ. ா.
மு. த. ப. டி. ண. வ. ண. ா. க். * இ. டி. ண. மு. கி. டி. ல. வ. ா. மி. ய. க். தி. ற். ல. வ. யி. ல். க. ற். க். தோ. டி. ய்.
ம. கி. ற். ல. லி. டி. ப. மு. கி. ற். கி. லி. ப. ப். த். ம. னு. வ. யி. ண். வ. யி. ணி. ன. டி. ப. ா.
ச. தி. மு. ன. ி. க. வ. னு. த். த. வ. னு. ம. க. த. ற். க். க். த். தி. ய். த. னி. த். த. னி. கி. டி. ப. ா.

இங், கதிர்-காணஞ்சொபுடைய—மதிதலும்—சந்திரன் தவழ்கின்ற,
மீட்டம்—உய்யாக்கவினுடைய—நீண்டமகப்பில்—நீண்டமகப்பில்

லில்—காழ்வரைமொழந்திய—அகிற்றிம்பனது—அருளினதிலியபுணை
மை—இவ்வார்—இவ்வார்கள்—முதமறைவாரணாகு—பிராமணர்சுவர்க்கு
இன்னமுதிவோர்—இனியஅமுதசுமைப்பார்கள்—மொய்—மொய்க்கப்பெற்ற
ற—சதிர்வெயில்—சூரியனதுவெப்பமானது—கந்தொழிய—ஒளித்தூநீங்க,
மதிநிலவொழுமும்—சந்திரபிரகாசமங்கிசுகின்ற—நித்தெப்பந்தீர்—முத்துப்
பந்தல்கள்—மாணுற—பெருமைமொழந்த—வயின்வடின்—இடங்கடோது
ம்—நிரைப்பன்—செய்வார்கள்—சதமுறை—தானவொற்றின்முறைப்படி—
தவறுதப்பாமல்—தன்னுமை—மத்தளம்—காங்கு—ஒலிக்க—கந்திரர்—
நாடகக்கன்னியர்—தவித்தளிர்—வெறுவேறுக—நடிப்பார்—கூத்தாவொச்ச
ள்—எறு,* தருக்கசுவர்க்கம்—யிஅ—சுவைத்திறங்கவாறுதநாவிலுமி
யது,நா வெனப்பெயரியதனபொறியென்ப,இன்னதிபாள்—இன்னமுதுநாபி
ன்விடையம் காந்தி—மாடங்களில்—அகிற்புகையுட்டுவார்கள்—பிராமணர்ச
ுவர்க்கமுதசுமைப்பார்கள்—முத்துப்பந்தலிவார்கள்—நாடகக்கனிகையந்த
டனமர்வோர்கள் என்பதாம் .

எழிநிறத்தக்கன்கிசுருட்டுமென்பிடந்தினைசெய்திஇயினிதுபாட்ட
யர்வார், செழுமலர்க்காந்தண்முடிஞ்சிவச் சேபபத்தவன்பாழின்வாழ்ப்பார்
வார்முழுமெற்க்குமுச்சமுடைகோதிதேனவாய் முகிழ்த்தருங்குருவைகள்
புரிவார், சொழிதேனவனைக கொட்டிவெனைடுச்சடகோலையார் குழை
யாட்டயாரார்

இ-ள்: தமிழில் அழகானது—திகழ்பிரகாசிக்கின்றது—கண்ணி—இனிமை பொருந்திய—நழுகமென்மீடற்றிக்—கழுநகையொத்தமெல்லியகண்டநீர்—இல்—இனிசெய்தீஇ—இனையையெழுப்பி—இனிது—இனிமையாக—பாட்டியாவார்—பாட்டைப்பரவோர்கள்—செழுநடைப்பொருந்திய—மலர்—மலரையுடைய—காந்தன்முகிழ்விரல்—காந்தளருமடையொத்தவிரல்கள்—சேப்ப—சிலகை—திரிவு—விலிகுட்டையுடைய—மாழ்—வினைபிணுடைய—இன்னம்பு—இனியநம்பை—உளர்வார்—தடகுவாரர்கள்—முழுநெறி—முழுநெறிப்பையுடைய—குழுநழுகை—செவ்வல்லியரும்கை—நெரித்தனை—நெரித்ததுபோல்—வாயமுதிருந்து—வாயைக்குவித்துக்கொண்டு—ஆரம்ப—அரிய—குரவைகள்பரிவார்—குரவைப்பாட்டைப்பரவோர்கள்—கொழுமலர்—செழுநையுள்ளதுமடைமலர்போன்ற—வினைக்கைகொட்டி—வினைமையினித்தலைக்கைகொட்டி—கொனைமுகன்—கொன்போல்தெரியும்கை—கொழுநையுடையகொத்தார்—மாந்தர்கள்—குரவையாட்டயர்வார்—குரவைக்கைத்தமிழ்வார்க்கி—ள்—குழநுந்து—பெண்களிடரவொச்சு—வினைகொசிப்பார்கள்—குரவைப்பாட்டைப்பரவோர்கள்மைக்கைகொட்டிக்—குரவைக்கைத்தநெய்வார்க்கி—என்பதாம்.

வெண்மதிக்குத் தூற்றியேனாவனவரி. தெற்றிவேங்கலிளவார்புரளி,
புண்ணுயர்ச்சிவொருநதிநோய்சோட்பே. பமேகமகழறிவெஞ்செந்த

வண்ணன்மால்யானை கவினுறப்பருமித் தனிவிழாமறுகிடைக்கொணா
வார், மண்ணமைகொடிஞ்சிககூந்தன்மான்றடந்தேர் வானவளூர்நிழிற்ற
ருவார்

இ-ள். வெண்மதி-வெள்விபசுந் திரனுடைய-கதிர்-சிரணங்களை-தா
ற்றனைப-தாற்றிவகுபொத்த-வான்-மேலாகிய-கவரி-சாமரையணிந்த,
தேற்றி-தேற்றியையுடைய-வெம்-வெப்பம்-கவினம்-கடிவாளம்பூண்ட,
வாம்-சாவுகின்ற-புரவி-குதிரைகளுக்கு-பண்ணுறுத்துகுவார்-கல்ல
ணைசேர்ப்பார்-சுருத்தோய்-உதிரத்தோய்த-கோட்டு-கொம்பையு
டைய-பரி-உண்டாவின்ற, மதகனுழி-மதாப்பெருக்கையும்-வெஞ்சினத்
த-வெவ்வியகோபந்தையும்-அண்ணல்-பெருமையினையும்-மால்-மய
க்கத்தைமுடையபார்-வானையை, கவினுற-அழகுபொருத்தபருமித்து-
அலங்கரித்து-அணி-அழகிய-விழா-திருவிழாவையுடைய-மதுகிடை-
விதியிலே-கொணர்வார்-கொண்வெருவார்கள்-மண்ணமை-ஒப்பவைய
மைந்த, கொடிஞ்சிக-மேன்மொட்டையும், கூந்தன்மான்-புறமயிர்பெருந்தி
யுருகிகளையுமுடைய, தடந்தேர்-விசாலம்பொருந்திய தேர்களை-வா
னவளூர்நிழில்-தேவர்விமானங்கன்பேரல், தருவார்-கொண்வெருவார்கள்-
எ-று கருத்து. குதிரைகளுக்குக் கல்லையிடுவார்கள் யானைகளை அலங்
கரித்து விதியிடுகொண்வெருவார்கள் தேர்களை யாகுகரித்துக்கொண்டு
வருவார்கள் என்பதாம்.

மே

இருக்கடற்றேன் துமழத்தரேய்க்கு. மெரிமணிச் சிவிகையின் வரு
வார், சுரும்புவிழ்த்தாற்றமும்மகம்பொழியுஞ்சுழிமால்யானையிற் புதுவார்,
திருத்துமொண்சுழியகூந்தன்மன்றேறிற் சேட்டிளம்பருகியிற் செல்வார்,
பொருத்தமண்டோயாதகவலிசும்பகவும் பொங்குளைப்பூவிழிப்போவார்.

இ-ள். இருக்கடற்றேன் தும-பெரியகடலிலுதிக்கின்ற-மழத்தரேய்க்
கும்-இளஞ்சூரியனைப்பொத்தும்-எரிமணி-பிரகாசிக்கின்ற. இரத்தினங்க
ள்பதித்த-சிவிகையின்-தண்டிகையில்-வருவார்-வருவார்கள்-சுரும்பு
வண்டிகள்-விழ்த்தா-விழ்த்து-அரற்ற-ஒலிக்க, மும்மதம்பொழியும்மு
ம்மதங்கையும்பொழிவின்ற-சூழி-முகபடாத்தையுடைய-மால்-பெரி
யானை பிற்புகுவார்-யானையின்மேல்வருவார்கள்-திருத்தம்-திருந்தப்
பெற்ற-ஒள-விளங்குகின்ற, சுழிய-சுழியையுடைய, கூந்தன்மான்-புற
மயிரினையுடையகுதிரைகட்டிய, தேரில்-இரத்தில், சேட்டிளம்பரியில்-
மிஞ்சுத்திளமையுடையசூரியனைப்பேரல், செல்வார்-செல்வார்கள், பொருத்
த-பொருத்தம்படிமண்-பூமியிலே, தோயாது-தோயாமல், அகல்விசம்படி-அ
ன்றஆராய்தல், அசவும்-ஆடுகின்ற-பொங்கு-மிஞ்சுந்த, உரை-புறமயி
ரையுடைய, புரவியில-குதிரையின்மேல், போவார்-போவார்கள்-எ-று க
ருத்து. சிலரிடத்தினர் சிவிகைகளில் வருவார்கள், சிலரையானைகளில் வருவா
ர்கள், சிலந்தேர்செறிப்போவார்கள், சிலர்குதிரைகள்மேற்போவார்கள்-எ-ம்.

பி

தளிர்மதி, கவழமலைபவெற்புயிர்த்த, நறுக்குறடுநிஞ்சுபூந்தேய்வை
தன்மொடிமருங்குலம்மரப்பனைத்த தரவெண்முலைமுக்கட்டினிவா
ரணிபினைமோச்சுவன்னவாய்த்தேற வயிற்றெனதுகார் துளங்கரிப்பார்
துணிமதுப்பிவிற்றிக்காவதங்கமழுந் துமலர்ச்சிதழிகைபனைவார்

இ-ள். நளிர்-குளிர்ச்சிபெருந்திய, மதிவழும்-சுந்திரன்வழிவெற்ற, ம
லைபவெற்பு-பொதியலை, உயிர்த்த-பெற்ற-நறுக்குறடு-நறியசுந்தன்க
ட்டைகளால், உரிஞ்சு-தேய்த்த, பூந்தேய்வை-அழகியகுழம்பினை, தளர்-தள
ரப்பெற்ற, மொடி-வண்ணப்பாம்பு, மருங்குல்-இடையானது, அலம்மா-சுழற்சு
யடைய, பனைத்த-பருத்த, தாளம்-முத்தவடமணிந்த-மென்முலைமுக்
ட்ட-மெல்லியமுலைகளின்மேல், அணிவார்-பூசுவார்கள், அனியின்மோர்
சி-வண்டிக்கட்டங்களைநீயாட்டி, வன்னவாய்த்தேறல்-கண்ணத்திரிசுந்
குந்தனை, அயிற்றெனதுகார்-அயிர்தம்போலுண்டு, உளங்கரிப்பார்-ம
னமகிழ்வார்கள், துளி-துளிகளையுடைய-மதுப்பிவிற்ற-தேறையொழுக்
கி, தாவதம்-காதலுரமளவும், கமழும்-மணக்கும், து-பரிசுத்தபாசிய, மல
ர்-மலரற்றொடுக்கப்பெற்ற, சிகழிகை-பானைகளை, புனைவார்-தரிப்பார்கள்-
எ-று கருத்து. திணிப்பார்கள் சுந்தனங்களைக் கனதனங்கரிப்பூசுவார்க
ள், சிலபெண்கள் தேனுண்களரிப்பார்கள், சிலபெண்கள் பானைகளைத்தரி
ப்பார்கள் என்பதாம்.

எயி

நிழலொடுதலுவிப்பாடுதெற்றான்பெய்தினைத் தொடுபழகுகன்பிறை
க்கோட்டழிகவுட்கடற்றததுகண்மால்யானைப் புகற்றாமினையிற்றமுத்தெ
ன்பார், மழைமதர்நோக்கிமன்மல்கெய்கலை வல்லவர்கன்னலிற்றெரிவார், வி
ழைவொடும்கிழவுற்றவனாய்ப்புகுந்தோர் வியப்புறவிஞ்சுந்தேர் கொள்
வார்

இ-ள். நிழலொடு-தங்கணமுனை-சுறுவி-கோபித்து, பாகெறிந்து-பா
னையிசி, ஊனப்பெய்த-தகையைப்பெய்கின்ற, பினைத்தொடு-பினைத்தோடு-
பழகு-பழகுகின்ற, கூன்பிறைக்கோட்டு-வளைவுபொருந்திய பிறைபோலு
ங்கொம்பினையும், அழி-அழிக்கின்ற, கவுள்-கதுப்பினியொழுக்குகின்ற, க
டாத்த-மதத்தினையுமுடைய, ததுகண்-அஞ்சாத, மால்யானை-பெரியயா
னையை, எயிற்புறத்து-மதிப்புறத்தில், அகற்றும்மென்பார்-நீக்குங்கொ
ன்பார்கள், மழைமதர்நோக்கி-தமயந்தியினது, மன்மல்கெய்கலை-விவாக
ஞ்செய்யும்பொழுது, வல்லவர்-(கணிதநூல்) வல்லமையுடையவர்கள்,
கன்னலில்-நாழிகைவட்டில், தெரிவார்-தெரிந்து, கொள்வார்கள்-கிணற்
வொடு-விருப்போடு, மகிழ்வுற்று-மகிழ்ச்சையுடையதன்று, அளவளாய்-சு
லந்து, புகுந்தோர்-அடைந்தவர்களை வியப்புற-அதிசயிக்க, விருந்து-வி
ருந்தாக, எதிர்கொள்வார்-எதிர்கொள்வார்கள்-எ-று கருத்து. யானைகளை
க்கோட்டையின் புறத்தோட்டென்பார்கள் கணிதநூலில் வல்லவர்கள்

தம்பந்தி முகூர்த்தகாலத் தளவகாழிகை வட்டிவா லறிவர்கள் வந்தோ
ரை விருந்துக்கனுப்பார்கள் என்பதாம்.

சுசு

வெள்கயமுல்லைமுனைக்கிரகில் வெள்ளியங்கிரியெனக்குறிப்பார்,
* கருணையுடையதென்கடையுந்தேவன் கனிகளும்வயின்வயி னிண்ப்பார்;
தினபொதுகட்டினதுதெயும்பாலும் தெருத்தோறும் பெருக்கெடுத்தோ
ட, வெளிபடம்பொன்னக் கலம்பலபரப்பி வீரவலக்கின்னமுதளிப்பார்.

இ-ள். வீரன்-வாசம், கமழ்-மணக்கின்ற, முல்லைமுனைக்கிர-முல்லைபுரு
ம்பைப்பொருந்த; அடிசில்-சொற்றை, வெள்ளியங்கிரியென; வெள்ளியை
போல, குவிப்பார்-குவிப்பார்கள், கருணையும்-பொரிக்கறியும், கன்றை
கட்டியும்-சுருங்குகாக்கட்டியும், தேவாக்களினும்-தித்திப்புமாக்களின
ளும், வயின்வயின்-இடங்களினாலும், கிரகப்பார்-குழங்குபடவைப்பா
ர்கள், தினபொரு-அலைமேளாதுகன்ற; கடலின்-கடல்போல், நறுநெய்-ந
றியநெய்யும்; பாலும்-பாலும், தெருத்தோறும்-தெருக்கடோறும், பெரு
க்கெடுத்தோட-அதிகரித்தோட, எரி-பிரகாசிக்கின்ற, பசும்பொன்னைக்
கட்ட-பசியபொற்கலங்களை, பல்-அனேகமாக, பரப்பி-வைத்து; இவ்வா
க்கு-பாசுதாக்கு, இன்னமுது-இனியசுவையுள்ள அமுது, அளிப்பார்-
தொடுப்பார்கள்-எ-று. * தருக்கசக்திகாமுக்க-அ-கு-சான்றகருஞ் சூ
னஞ்சுவையதுவே, இனித்தல்புனித்தல் சூர்த்தகாத்தல், கைத்தறுவர்
த்தலென் றறுவகைத்தாவி, நிலநீர்க்கண்ணது நிலையுண்டே, இவ்விதபா
ல் பொரித்தறி அறுகவைவாவின் சம்பந்தம். கருத்து. சாதககீர் வெள்
ளிமலைபோற் குவிப்பார்கள்-பொரிக்கறிகளையும் வெல்லக் கட்டிகளையும்
மாக்களிகளையும் இடமெங்குநிறைப்பார்கள்-தெருக்களில்பெய்யும்பாலு
ம் பெருக்கெடுத்தோடப் பொற்கலங்களில் பாசகருக் கமுதளிப்பார்கள்
என்பதாம்.

சுசு

வெள்ளியங்கிரியில்விஞ்ஞையர் தொருவார் விண்ணவெண்ணின்பு
ருவார், எள்ளிலெடுவேலரசர் னக் திருப்பாந்தணைப்பிலிந்திரவா, ரென்
னொளிவிரிக்கும் பருமணிச் செஞ்சூட்டுரகர் வெள்ளியை யற்செறிவார்ப
ன்னகீர்க்கடல்குழெழுபெருந்திவி லுறையுநர்பரிவினிறறெருவார்

இ-ள். வெள்ளியங்கிரியில்-கைலாயத்திருக்கின்ற, விஞ்சையர் - வீத்தி
யாதர்கள்-தொருவார்கள்-கடுவார்கள், விண்ணவர்-தேவர்கள், எண்ணி
ன்-அளவிலாதவர்-புருவார்-துறைவார்கள்; அள்ளலை- (மாமிசத்தை)
அள்ளிக்கொள்கின்ற இலையையுடைய, கெடுவேல்-கெடியவேலையோந்திய-அ
ரசர்-அரசர்கள், வந்திரப்பார்-வந்துதங்குவார்கள்; அந்தணர்-பிராமணர்
கள், அளப்பினர்-அளவற்றவர்கள், திரிவார்-உலகவுவர்கள், ஒள்ளொளி-
மிருத்தவொளிபை, விரிக்கும்-விரித்தின்ற, பருமணி- பரியமணியினையு

டைய, செஞ்சூட்டு-சுவந்தருட்டியையுடைய; உலகர்-வாசர்கள், வெள்ளி
டையற-வங்குடம்பெனியிடமிலாமல், செறிவார்-செருங்குவார்கள், பள்ள
ம்-அழிப்பொருந்திய, நீர்-நீளையுடைய, கடலுமு-கடலாற்சூழப்பெற்ற,
எழுபெருந்திவில்-சத்திவில், உறையுநர்-வசிப்பார்கள், பரிவினில்- அளவி
னில், தொருவார்-கடுவார்கள்-எ-று. கருத்து. வித்தியாதர்கள்-கடு
வார்கள், அளவினத்தேவர்கள்வருவார்கள், இராசர்கள்-தங்குவார்கள், அ
ளவிலப்பிராமணர்கள் திரிவார்கள், அரசவேந்தர்கள் செருங்குவார்கள், சத்
தவிரும்பு கடுவார்கள்என்பதாம்.

சுசு

பொன்னிந்திரபெரும்பலவெம்முடையார் புனைமணிமரட்கமுதுக்கி
யின்னாம்புளரும்பாடல்கேட்டுருகியேழிசைமகரயாழ்ப்பண்ணிக்
கின்னாம்பிதானம்பாடலுக்குடைத்துழிப்பியிவிவர்கோக்கு
மின்னகுதலவேல்விஞ்ஞையர்மகரயாழ்ப்பொடுதலைபணித்திருவார்.

இ-ள். பொன்-பொன்போல், அளி-பிரகாசிக்கின்ற, திரலை-தேவம்பர
க், பொம்மல்-பொலிவினியுடைய, வெம்-சிறுபுத்தகைச்செய்கின்ற, மு
டையார்-வ்ணங்கையுடையமாதர்கள், புனைமணி-இரத்தினங்கள்படுத்தி,
மாடகம்-முறுக்காணித்திட்டு முதுக்கி-திருதி, இன்னாம்பு-இனியநாம்பைய,
ஊரும்-தடவுகின்ற, பாடல்கேட்டு-பாடலைக்கேட்டு, உருகி-மணங்கரை
ந்து, ஏழிசை-ஏழிசைகையுடைய, மகரயாழ்-மகரயாழை, பண்ணி-செய்
து, கின்னாம்பிதானம்-கின்னாம்பிதானங்கள், பாடலுக்குடைத்து-அப்பாட
லுக்குத்தோற்று, கிறிப்பெம்-தாழ்வுபடுகின்ற, இனிவார்-இழுவை, நோக்
கி-பார்த்து, மின்னகு-ஒளியையளிக்கின்ற, கடல்வேல்-காந்திரொருந்தியவே
லையுடைய, விஞ்சையர்மகரயாழ்மாதர்கள், வியப்பொடு-ஆச்சரி
யத்தோடு, தலை-தலைபை, பணித்திருவார்-சாயப்பாடகன்-எ-று. கருத்து.
கின்னாம்பிதானையுடைய பெண்தன் விண்ணாசிக்கும் பாடலைக்கேட்டுருகி
வித்தியாதரமாதர்கள் தலைவனாகுவார்கள் என்பதாம்.

சுசு

முறையழகுமீடமடநீர்க்கெட்டகண்மொய்ம்பணிக்க திர்பாப்புசலா
னகர்வயிறுமுவாயிரிமதர்மழைக்கனன்னுதல்வறுவைவேட்டடைந்த
வகலிருவிக்கும்பிறாய்நுள்பருகுருக்கர்பண்ணிருவருந்தமது
பகலிடைப்பாருதுதிரியும்பிவியிற்படரொளிபழுங்கின்திரிவார்

இ-ள். முறள்-மேற்குங்கள், தமழ்-தவழ்கின்ற, குடுமி-சிகரத்தையுடைய,
மாடம்-உப்பரிசுத்தனில், நீல்கொடிகள்-நீண்டகொடிகள், மொய்ம்ப
ணி-நெருங்கியஇரத்தினங்களினது, கதிர்பாப்புதலால்-சத்திகளோன்றித்த
லால், கதர்வயினை-அழகாகத்தலை, துவர்வாய்-செவ்வாயையும், அறி-செவ்
வயிரத்த-மதர்-சுனியையையுடைய-மழை - குவிச்சிறுபொருந்திய-க
ண்-கண்பையுமுடைய-நன்னுதல்-நாமந்தியினது-வறுவை-வியா
ததை, வேட்டடைந்த-விரும்பிவந்த, அகல்-அகன்ற, இழு-இயிரியுவிசு

தத்திய, இதை ஒவ்வொருவரும் திரிசுத்தியைப் பணித்தவிண்ணவர்க்காகும். இத்திரிசுத்தியைச் செய்பவன் சிலந்தகன்களையும், சுயவாய் பெரிபவையையும்கூட, எருமைபேய்-எருமைகடானை, உணக்கும்-செலுத்தமுன்ற நென்றிசைக்கட்டினார்-இய-நான். நனலும்-சென்ற,வெய்ய-வெவ்விய, யான்-மேலாகிய-கைய-கொழுகையுடைய, செந்தழங்கிறையும். அக்கொழுகையுடைய, வீர்திரை-வீர்திரைகளினால்களையும்,களை - ஒலியையுமுடைய, கடல்வேந்தும்-சமுத்திரசரசனாகியவருணனுடையதுடைத்து-உத்திரைத்தலை-தது ஒன்றும்-வினாக்குவன்ற-அள்ளினை மாமிசத்தை யானருகின்ற இகையையுடைய,கெடுவேல்-கெடும்வேலையுடைய,நீடநர்கோதுருகோடும் (காக்கொண்ட) நனன் துவோத்துடன், அடைந்தார்-வந்தார்-கன்-அது வருகது, இத்திரிசுத்திய-இயமனும்-அதெவிரிசேவனும் - வருணனும்-நனனுக்குத்தொண்டிவந்தார்கள் என்பதாம்.

* மோட்டிசைக்கையவாய்தெயிமருப்பெருமை முலைவழியொழுகியதும் பால்,சேட்டிசைக்குருகின்பாப்பினமருத்துச் செழுமையுடையதாகோன்மருமான்,பாட்டிசைக்குருகின்பாப்பெட்டொடுமுன்று பருமுகைவிடக்குகான் முலைச், குட்டினித்தம்பொத்தடர்முடிசுவித்துத்தொகெழுவலவிக்கின்றன.

இன். மோடு-உயர்வும், இன்-இளமையும்பொருத்திய-சுயவாய்-பெரியவையையும், தெயிமருப்பெருந்தகொம்புகளையுமுடைய-எருமை-எருமைகளின, முலைவழி-முலைவழியாக-ஒழுகிய-வந்த-நிம்பால்-தித்திப்புப்பாலை, சேட்டிசை-மிருத்தியினமையொருத்திய, குருகின்-நானாகினுடைய,பாப்பினம்-குருகிக்கட்டங்கள்,அருத்தும்-உன்னுகின்ற,செழுமையல்-செழுமையல்பொருத்திய வயல்களனும்,நீடநர்கோன்மருமான்-நீடநதேயத்தைபாருகின்றநன்மகாராசன், பாட்டு-பாட்டுகளை,இனஞ்சுரும்பர்-இளவன்களை,பேட்டொடும்-பேட்டைகளுடன்,முன்னு-பாடி, பருமுகை-பரியஅரும்புகளை,விடக்கும்-மலிந்துகின்ற,நான்-புதிய,முலைச்சுட்டினித்து-முலைமாலையையுணிந்து,அம்-அழகிய,பொன்-பொன்னுச் செய்த,சுடர்முடி-கிரணங்கையுடையமருத்ததை,கவித்து - கவித்துக் கொண்டு, தெயி-தொடுகின்ற,முலை-விசுத்திலைநல-ஒலிக்கு, விக்கினன்-கட்டினன்-அது, * தொன்னுலவிக்கம்-கூட-கு-அடைகின்றபுகள்முறையடைதலும்மேல-முதலோடாதலும் வழக்கியல்களை-கூடையொடுகெறிதலுமயங்கலுஞ்செய்யாட்டு-இவ்விதியால் மணிமுடிசுட்டி விரகன்டாமணிகாலேற்றித்தான் வன்பதாம்.

சுற்றிவென்னக்குருகிகொப்புகிக்கும் குற்றுடைவாண்மருங்கைசுத்துப், பாற்றினஞ்சுழலின்புலங்கமழும் பாயொளி பரிசுவேனெத்தி, சுற்றிதழ்கமலமுழைமுறுக்கையு தெறிப்பரித்தேறினது உத்தேசம்.

தேற்றினனென்னமிழையிற்றொடிஞ்சுச்சுடர்மணித்தேர்மிகைப்பொலிந்தான்

இன். சுற்றிவென்ன-இயமனுடையதானைப்போல்-குருகிகொப்புகிக்கும்-உதிரத்தையுமிழ்கின்ற-குற்றுடைவாண்-குறுகியகரிகையை, மருங்கைசுத்து-பக்கத்திற்கொருவி-பாற்றினம்-பருத்துக்கட்டங்கள்,சுழல்-வட்டமிட, நிணப்புலால்-உதிரநாற்றம்-கமழும்-நாற்றவன்ற-பாய்-பரவப்பெற்ற-ஒளி-காந்தியையுடைய, பரிதி-குரியவன்போன்ற-வேலேந்தி-வேற்படையைத்தாங்கி-தூற்றிதழ்-தூறிதழ்கையுடைய-கமலமுழை-தாமசையரும்புகள்-முறுக்கவிழ்கட்டமிட, நொலில்-வேகத்தையுடைய-பரி-குதிரைகட்டிய-தேர் - தேரையுடைய-இனத்திரோன்-பாலகுரியன்-தொற்றினனென்ன-உதயமாகுவென்றுசொல்லப்பெறுமிழ்-நிழலிக்கொப்புகின்ற, கொடிஞ்சு-மேம்பொடடையையுடைய, சுடர்-கிரணங்கையுடைய-மணி-இரத்தினங்கன்பித்ததேர்மிகை-தேரின்மேல்(நன்மகாராசன்) பொலிந்தான்-தொன்றினன்-அது,கருத்து. நன்மகாராசன்குற்றுடைவான்பக்கத்திற்கொருவி வேலையுத்தாங்கிச் சூரியனைப்போலத்தேரிலேறினான் என்பதாம்.

இன்னகைத்துவ்வாயிளமுலைகளி ரெரிமணிப் படியக மேந்தப்; பொன்னகித்தலைப் பொம்மல்வெம்முலைபா பொழிதறிச்சாமரைபாட்ட, மின்னெனதுடங்கு மருங்குலாடருக்கின் வெள்ளையுதவினச்செல்லத், தென்வரைச்சாந்நானமென்சேயுந் திசைதிசைகாவதகமறு

இன். இன்னகை-இனியநல்கையையும், துவ்வாய்-செவ்வாயையும், இளமுலை-இளமையொருத்தியந்தனங்கையுமுடைய-மரவிர்-மாதர்கள்-எரிமணி-ஒளிவிளக்குகின்றமணிகளினுத்த-படியகமேந்த- (தம்பலப்) படியகமேந்திவா, பொன்னகி-பொன்னகிபொலிவென்குருகின்ற,திதலை-தெயிலையுடைய,பொம்மல்-பொலிவுபெற்ற, வெம்முலைபார்-விருப்பத்தைத்தருகின்ற முலைகையுடையமாதர்கள் - பொழிதறி-கிரணங்களைவிக்கின்ற-சாமரையாட்ட-சாமனாவிலை-மின்னென-மின்னல்போல-நுடங்கும்-அகைகின்ற-மருங்குலா-இடையையுடையமாதர்-மருங்கின்-அருகிலிருந்து-வெள்ளடை-தாம்பூலத்தை-உக்கினச்செல்ல-கொடுத்துக்கொள்வா-தென்வரைச்சாந்தாம்-பொதியமலையிற்பிறந்த-சந்தனக்கட்டையாற்சேர்க்கப்பட்டசந்தனமும்-நானமென்சேயும்- கன்னுரிபினதுமெல்லியகுழம்பும்-நிசைதிசை - எட்டுத்திக்குகளிலும்-தாவதம்-காத்தாரமனவும்-கமழ்-பரிமளிக்க-அது, கருத்து. அத்தனமகாராசன்கன்னுதனங்கையுடைய சிலபெண்கள் நவமணிபிழைத்த தம்பலப்படியக்கங்களைத்தவும்,சிலபெண்கள் சாமனாகள்விசையும்,சிலபெண்கள்பஞ்சவாசகன்பொருத்திய பாக்குவெற்றிலைகள் மடித்துக்கொடுக்கவும், சந்தனக்கன்னுரிநிக்கென்கும் பரிமளிக்கவும், இதுமுதல் மூன்றுபாடலுக்கள் சுயம்வரப்படலம்.

குனிமத்திப்பொருளில்லாதாபுனிக்ஞம் கொற்றவென் னினிகமே
 னிழற்றவனியி அம்புடைக்குத் தழைசெய்ப்புருத் தாளா கவாளீருயுடைப்
 றேருங்க, முனரிமென்றாத்தா டொழிப்புமுரளமுடி யொடுமுடி பொரு
 ளுக்குத் தவொளிகளர்பளம்பொற் அகலபரந்தவனி யும்பர்தம்பதியினிற்
 திரப்ப

இ-ன் குளிப்பதிபொருள் குளிர்ச்சிபொருள் இயசந்திரனோடொப்ப-
பிஷாபொப்புளிக்கும்-பிசாசு தனையுமிழ்சின்ற -கொற்றவெண்கவ்வை-
வெண்கொற்றக்குடை, மேல்-மேலே - நிழற்ற-நிழலைச்சொய்ய-அணிபிள-
ம்-வண்டிவங்கோபுடைக்கும்-ஒட்டுகின்ற-தழைசெவி- தழைத்தகாது-
கலையும் - பருத்தோள்-பருத்தகால்சுளையுமுடைய-அரகவர்-உத்தமபா-
னாகள், இருமுடைநெருங்க-இரண்டுபக்கத்திலுநெருங்குவர், முனிசிமேன்-
மலர்த்தோள்-தாமரைபின்மெல்லியமலர்போன்ற பாதங்களை - தொழப்புகு-
ம்-வண்டுகுத்திருவருகின்ற - அரசர்-அரசர்களுடைய, முடிபொடி-முடி-
பொருது-மகுடங்களைமெகுடங்கதாக்கி-உருத்த-உதிர்த்த-ஒளி-
பொ-ஒளிவிளங்குகின்ற - பசும்பொன்-பசியபொன்னுலகிய-துகள்பர-
ந்தா-துவிகன்பாவி-அவனி-பூயியானது - உம்பர்சம்பதியினில்-பொன்-
னான்போல - சிறப்ப-சிறப்பையடைய-எ-று, காந்தா, வெண்குடைபி-
டக்கவும்-யானைகளிருமருங்குநெருங்கவும்- அரவுகள்வணங்கவும் என்ப
தாம்.

உயர்நீதித் தாங்கக்டுலுடைந்தென்வெவெகெழுபல்லியர் துவைப்ப
மருவாங்கக்டந்தவொளிது வான்சொய்யமாது தரினிதேன்தெடுப்பத்
துருகுலெஞ்சினத்தவரிசெய்யுழவாசேட்டி ஂப்படிப்பெனச்சூழ
வெரிபச்சம்போனசெய்யமாநீண்மதுகெளிந்திரகுமரணிம்புருந்தான்

இங்ஙனம் உலக-ஒலிப்படிபடைய-நீர்-நீர்-நிறைந்த-தாங்கம்-அலைச்சுள்
 ன்ற-கடலுடைந் தென்ன-சமுத்திரமுடைந்ததுபோல்-ஒலிகெழு-சத்
 தமிசுந்து-பலவிதத்துவைய-பாளுவிதவாத்தியங்களைமுழங்க-மரும
 ள்-சத்துருக்களை-கடந்த-வென்ற-ஒளிறு - பிராகாசிக்கின்ற-வாள்-
 வாட்படையினது-விசயம்-(விசமுத்திரம்)பெற்றியை, மாதநர்-வந்தியர்
 கள்-இனிதின்-இனிமையினால்-ஏத்தெரிய-பெறியசெய்ய-நிருகு-மா
 றுபடுகின்ற-வெஞ்சினத்த - வெவ்விதகோபத்தைபுடைய-வரிசினி-
 கெழியவிலைந்திய-உழவர்-காலங்கள்-கேட்டிலம்புலியென்-மிசுந்த,
 இளமையொருத்திய-புலிப்போத்துப்போல்-சூழ்-சூழ்ந் தவர-எரி-ஒ
 ளிவிநகின்ற-பகம்பொன்செய-பசியொன்றைசெய்த-மாடம்-உப்ப
 ிகைகளையுடைய-நீனமதுகிட-நெடியவீதியில்-இந்திரகுமாரனில்-இந்
 திராசுமரன்பேரல்-(சாமகாராசன்)புகுந்தான்-போயினான்-எ-வ. இ
 த்து, பலவாத்தியங்கள் முழங்கவும் புகழ்வோர் துதிசெய்யவும் சத்தவர்
 சர்கள் சூழ்கவும் இராகவீதியில் இந்திரனைப்போலவந்தான் என்பதாம்.)

விவந்துவாழ்ந்தவர்களைப்போலவே தவறாமல் இருப்பதற்காக
 1) கல்மருது, பிழைத்தனகிலையேத்தே, ணங்கையர் பரமமாதரினடி, வி

என்பின் தமிழ்மொருபெருஞ்சேடி விஞ்ஞாபுர்துமாறே வென்பா;
பொன்ஞாழமடவாருளப்புகுந் தருங்கும் பூங்களைக்குமாறே"வெ
ன்பா

இ-ள். அலங்கு-அலகைகின்ற, உகோ-புறமயிரினையுடைய, புரவி-குதி
கைகட்டிய, தேர்மிகை-தோன்மேலே, பொலிந்த-விளங்கிய, அரசின
ங்குமாரை-நளமகாராசனை, நோக்கி-பார்க்கு, நலங்குடி-பிரந்த-நன்மை
தங்கிய, நாகினலேய்த்தோள்-மிருத்தினமையுள்ள மூங்கிலையொத்த
தோள்களையுடைய, நங்கையர்பலரும்-மாநாளைவரும், வந்தின்று-வ
ந்துசேர்ந்து, விலங்கி-தனித்தனிபாக, வள்ளுமிழும்-ஒளியாவிகளின்
ற, ஒருஒப்பற்ற, பெரும்-பெரிய, சேடி-உஞ்சையருகத்திருக்கின்ற
விஞ்சையர்குமாரேவென்பார்-விஞ்சையர்குமாரேவென்பார்கள், பெ
லங்குமடி-பெற்றகுழைகளையணிக்தகைகளையுடைய, மடவார்-மங்கை
யர்களுடைய, உளம்புகுந்து-உள்ளத்தினுறைந்து, உருக்கும்-(அகைக்
கரைக்கின்ற, பூங்களைக்குமாரேவென்பார்-மலம்புகளையுடையமனமத
லேவென்பார்கள்-எ-று.*நன்னூல், பொதியல்-க-ரு, பெயர்விநியம
மைசொற்பிரிப்பெனவொழிமிசை, யெதிர்மறைபிசையெனாள்சொல்லொ
ழிபொன்பதும், குறிப்புநீதத்தமெச்சக்கொள்ளும், இவ்விதியால் என்ன
துஎன்றுசொல்லுவார்களென்று கொல்லெச்சம் சொல்லொழைந்தது.
கருத்து. மாத்கன்பலரும்-தேர்மேல்வரும்-நனைப்பார்த்து வித்தியாதா
லேஎன்பார்கள் மனம்தலேஎன்பார்கள்என்பதாம். (எடு)

வண்டொய்வுவந்ததுயல்வருதயந்தோன் மணிதிருவண்ணாமலை
பார், தெண்டினர்க்கடவொய்ச்சூழமுதமுடிந்த செவடிசெழுமுடிசேவெ
ன்பார், விண்டலத்தியங்குமுந்திரமறந்து விழ்த்தியளிப்பக்கேடுகென்
பார், கெண்டையந்தடங்குன்பெற்றபேரின்னிற கடைத்தீனம்பாமனைத்
கின்பார்.

இன். வண்ணொய்நகல்-வளம்பெற்ற தூதரமாவே, தாயல்வரு-அ
சைகின்ற, தடர்கோள்-பருத்ததோள்களாயுடைய, மணிநிற வண்ண
கோவென்பார்-நிலரத்தினத்தையொத்தமேனிவையுடைய நாரணகோவெ
ன்பார்கள், தெண்டுகைக்கடல்வாழ்-தெனீர் தாலிலோதுகின்ற கடலிடத்
தே, சூழுகதழிந்த-சூரபந்தனாகியமுதல்வனைக்கொன்ற, சினவுலேல்
கோபஞ்செய்கின்றவேற்படையையுடைய, குமரகோவென்பார்-குமரக்க
டரனோவென்பார்கள், விண்டலத்தியங்கும்-அகையத்திற் சஞ்சரித்தற்
குரிய, மந்திரம்-மந்திரத்தை, மறந்து-மறந்துவிட்டு, வீழ்ந்து-பூமியில்
விழுந்து, இயல்பொருத்திய, இயக்ககோவென்பார் - இயக்ககோவென்
பார்கள், ரெண்டையுந்தங்கண்-சேலையொத்தநிலவிசால்ம்பொருத்திய
கண்டனை, பெற்றபெறு-பெற்றுக்கொண்டபெற்றதை, இன்றே-இப்போதே,
யாம்-நாம், கடைத்தனமென-பெற்றனமென்று, கிளப்பார்-சொல்லுவார். அ

அகநாத்தி. இவ்வுவோவென்பார்கள். சப்பிரமணியனோனென்பார்கள். இவர்களைவென்பார்கள். கண்கள்பெற்றதற்குக்காட்சிப்பெற்றதைப்பெற்றோமென்பார்கள் என்பதாம்.

என

சர்க்கிடைபுகாமல்புரந்தோங்குமேரிளவனமுலத்தவாவாய்த் தாக்கணங்கையார்காணமுமடனுஞ்சங்கமுங்கலையுமுண்ணிறையும் போக்கினர்புலம்பிக்கண்கவர்வனப்பிற்பூவலன்றடம்புயம்புலு. மேக்காவதனுள்ளம்விட்டகலுமின்னுயிர்தாங்கினர்மெலிவார்.

இ-ள். சர்க்கிடைபுகாமல் இடையிலீர்க்குதுழைதங்கிடமில்லாமல், அபரந்தோங்கும்-அபரந்தோங்கிய, ஏரிளவனமுலை-அழகுமிளமையுஞ் சர்க்கண்கோலமும்பொருந்தியஸ்தனங்கையும்துவர்வாய்-செவ்வாயையுமுடைய, தாக்கணங்கையார்-இலக்குமியையொத்தமடவார்கள், நாணமும்-கணத்தையும், மடனும்-மடமையையும், சங்கமும் - வலையையும், கலையும்-அடைவையும், உண்ணிறையும்-உள்ளையிருக்கின்றதற்பையும், போக்கினர்-ஒழிந்தவராகி, புலம்பி-இரங்கி, கண்-கண்களின்பார்வையை, கவர்-தன்னிடத்தேயிழுத்துக்கொள்கின்றவனப்பின்-அழகையுடைய,பூவலன்-நளமகாராசனுடைய, தடம்-பருத்த, புயம்-தோல்களை,புலு-தழுவுவெண்டுமென்னும், ஏக்காவசனம்-ஏக்கத்தினால், உள்ளம்விட்டகலும்-உள்ளத்தைவிட்டுநீங்கும், இன்னுயிர்-இனியவயிரை, தாங்கினா-சுமந்தவராகி,மெலிவார்-மாவோர்கள்-எ-று. * தருக்கசுந்திரம்-உசு-கு, பிராணனுடல்கத்தியங்குதாற்றி, தொன்றேசெயற்கைபிற்புலபெயர்பெறுமே, இவ்விதியாலுயிர்செயற்கையிற்புலபெயர்பெறும் கருத்து. இலக்குமிக்ஞாபானபெண்கள் நானம்மடம்வனாகள் அடைகற்பு இவையிழந்தவர்களாய் நனைக்காமோசையா. இவ்விலைத்திருந்தார்தவளப்பதரம்.

என

பாட்டளிதுகைந்துபருமுகையிழக்கும் பைந்துணர்த்தெரியல்குழுகந்த, குட்டுடையுச்சிராமக்கையாத் துணைமுலைபசுப்பவந்தெய்தி, வாட்டிற்றகுரிசில்செயிராணங்கும்வனப்பெளமவந்தியுரைப்பச்; கேட்டகண்கண்டெளிப்புறகோக்கக்கடைத்ததெத்தவமெனக்கின்பார்.

இ-ள். பாட்டளி-இசையைப்பாடுகின்ற வண்டிகள், துணைத்து-நெருங்கி, பருமுகை-பரியஅரும்புகளை, அவிழ்க்கும்-விரிக்கின்ற, பைந்துணர் பசியபூங்கொத்துக்களாற்செய்த, தெரியல்குழ-மாலிகைற்றிய, கூந்தல்-அளகபரத்தையும்,குட்டுடையுச்சி-உச்சிக்கொண்டையையுமுடைய,நாகமங்கையர்-நாககொத்துமாதர், தம்-தம்முடைய,துணை முலை-இரண்டில் தனங்களும், பசுப்ப-வெறுபட்டிறத்தையடைய, வந்தெய்தி-வந்தசேர்ந்து,வாட்டிற்றகுரிசில்-நளமகாராசனது, செயிரற-குற்றமில்லாமல், விளங்கும்-பிரகாசிக்கின்ற,வனப்பெளம்-அழகனைத்தையும், வந்தியுரைப்ப

புகற்றுவார்கள். சொல்ல, கேட்ட-கேள்வியுற்ற, கண்-கண்களானவை, வந்தெ-பார்க்குது,களிப்புற-களிப்பையடைய, கோக்கக்கடைத்தது-பார்க்கக்கிடைத்தது, எத்தவமென-எப்பொழுதுசெய்ததவமென்று, கிளப்பார்-சொல்லுவார்-எ-று. கருத்து. என்னுடையஅழகைப்புகற்றுவோரார் கேள்விப்பட்டகண்களாகியசெவிகளே இன்னுந்நிங்கள்நனைக்காணப்பெற்றது என்களல்குச்செய்ததவமோஎன்றார்கள்நாகமாதர்களைன்பதாம்.

என

அமைத்தமென்றே * ளரம்பையர் திதையணித்தபொற்றடமுலைப்பாரகு, சுமக்கலதொல்கி நுழைமருங்கொசியத் துகிறசெழுமதுகி ன்வர்கெய்திச், சுமத்தலையுடன்றோராருயிர்பருகுத் தாமவேற்றுகிரிசில் கோத்து, யிமைப்பினாநாட்டம்பெற்றபேறின்றே பெய்தினமெனமகிழ்ச் திசைப்பார்.

இ-ள். அமை-மூங்கிலையொத்த, தடம்-பருத்த,மென்றேளரம்பையர்-மெல்லியகோள்களையுடையஅரம்பைமாதர்கள், திதையணித்த-தேமலையணித்த, பொன்-அழகிய,தடம்-பருத்த, முலைப்பாரம்-முலைகள்ளுடைய சுமையை, சுமக்கலது-பொறுக்கமாட்டாமல், ஓங்கி-துவண்டு, துணை-துடையமாகிய, மருங்கு-இடைபாணது, ஓசிய-வருத்த, துகிறகொடி-வல்திராக்கொடிகளையுடைய, மறுகின்-விதியிலே, வந்தெய்தி-வந்துசேர்ந்து,சுமத்தலை-யுத்தகைத்தில், உடன்றோர்-பொருதினவர்களுடைய, ஆர்-பிணைத்த,உயிர்-ஆவியை; பருகும்-உண்ணை, தாமம்-வெற்றிமாலைப்பைத்தரித்த, வேல்-வேற்படையையுடைய, குரிசில்-நளமகாராசனை,கோக்கி-பார்த்து, இமைப்பினாநாட்டம்-இமையாவிழிகள், பெற்றபேறு-அடைந்தபேற்றை, இன்றே-இப்பொழுதே, எய்தினமென-அடைந்தனமென, மகிழ்ந்து-மகழ்ச்சியடைந்து, இசைப்பார்-சொல்லுவார்கள், எ-று. * இலக்கணக்கொத்து, யச-கு, விசைமுதலின்னும்விளக்கிற்பெருகும், இவ்விதியால்அரம்பையர்வினைமுதல், கருத்து. அரம்பையர்கள்நனைப்பார்க்கு இமையாக்கண்கள் பெற்றதற்குப்பேறு இன்றேபெற்றே. மெனபார்கள்என்பதாம்.

என

கலைவனனெஞ்சிற்காதன்மீதுர்ந்து கடிமணங்குறித்திவன்புருகடி, புலவுநறமுல்வேலிதர்ப்பர்கோன்மடன்றை புரிந்தெத்தவமெனப்புகல் வா, ரிலைகுலம்மைப்பூணாரிளங்குமர கொண்ணின் விரும்பிமேலிடி னுஞ், சிலைவனர்க்கனற்சிச் செழுமலந்தெரியல் சேயிழைபுழையுமோ வென்பார்.

இ-ள். கலைவனன்-நளமகாராசனுலன், நெஞ்சில்-மனத்தில், காதல்-ஆறா, மீதுர்ந்து-அதிகரித்து, கடிமணங்குறித்து-விவாகத்தைக்குறித்து, இவண்-இந்நகரில்,புகுத-வருவதற்கு, புலவுநறு-புலாற்றும்புகழின்று, அழல்வேல்-தியையொத்தவேற்படையையுடைய, விதர்ப்பர்கோன்-விமலாசனப்பெற்ற,மடன்கை-தமயந்தியானவன், புரிந்தது-செய்தது,என

அழகிய, திணிதோள்-வலிமைபெற்றதோள்களினுடைய, வரப்பெலாம் அழகனை நகையும, கண்டுகண்டு-நோக்கினோக்கி, உவப்ப-மகிழ்ச்சியடைய, இனாவி-புங்கொந்துகள்விரிந்த, பசந்தார்-பசியமலர்மலை, துயல்வா-தூறைய, தொடுத்த-கட்டப்பெற்ற, எரிமணி-ஒளியையுடையமணிகள் பதித்த, கொடிஞ்சிபந்தேர்கொண்டு-மேன்மொட்டையையுடைய தேரைக்கொண்டு, அணிகொழுமதுகள்-அழகுபொருத்தியவீதியில், மெல்லெனச் செல்கென்று-மென்வப்போவென்று, அலங்கு-அசையின்ற, உலோ-புறமயிர்களைப்படைய, புரவிப்பு-குதிரையை, தொழுவார்-வணங்குவார்கள்-ஆ. கருத்து. நளனுதைக்கன்மிகமுத தெரிந்தகட்டியகுதிரைகளைமெல்லச்செல்லென்றுதொழுவார்கள்என்பதாம்.

* வேலெனமிளிர்ந்துகுமிழ்யிசைமறிந்துவேனிளாங்காசியலளித்துச் சேலெனப்பெறழந்துகுழையெதிர்த்துச்செவ்விரபர்துமைதோய்ந்து காலனிற்சினவிக்கொலைத்தொழில்புரியுங்கருந்தடங்கண்ணினார் தமது மாலுறவித்தமனத்தினுங்கடிதோவாவுமானேரெனத்தொடர்வார்

இ-ள். வேலென-வேற்படைபோல், மிளிர்ந்து விளங்கி, குமிழ்யிசை-குமிழ்ப்புழையெடுத்தமுக்கிளமேற்பக்கத்திலுமறிந்து-தடைபட்டு, வேனிளாங்கு-மன்மதனுக்கு, அரசியலளித்து-அரசாட்சியைக் கொடுத்து, சேலென-தெண்டைபோல், சிறிழந்து-ஒளிசெய்து, குழை-குழையெனப்படுகின்றகாதணிக்கு, எதிர்-முன்பாகநடந்து-சென்று, செவ்வரி-சிவந்தரேணுகள், பரந்து-பரவப்பெற்று, மை-அஞ்சனத்திலே, தோய்ந்து அமிழ்ந்து, காலனில்-யமன்போல், சினவி-கோபித்து, கொலைத்தொழில்-கொல்லும்தொழில், புரியும்-செய்கின்ற, கருந்தடங்கண்ணினார்-கரியவிசாலம்பொருத்தியகன்களையுடையமாதர்கள், தமது-தம்முடைய, மாலுறமயக்கம்பொருத்த, விடுத்த-அனுப்பப்பட்ட, மனத்தினும்-மனத்தைக் காட்டிலும், கடிதோ-கடுமையுடையதோ, வாலும்-தாவுகின்ற, மான்-குதிரைகட்டிய, தேரென-தேரென்று, தொடர்வார்-அத்தேரின்மீட்செல்லுவார்கள்-எ-று. * தண்டியல்லங்காரம், பொருளணியியல். அதுவே-பொருள்குணஞ்சாதொழிலெனப்புலமை, இவ்வித்யால் இதுதொழிற்றன்மைபணி. கருத்து. பெண்டுகளிடத்தமனவேகத்தைப்பார்க்கிலும்தோ அதிகவேகமுடையதென்றுதொடருவார்கள்என்பதாம்.

கண்டுகண்டுருகியினையாய்மனனுங் கருந்தடங்கண்களுக்களிக்கும், வண்டிமிக்கவவனிகையர்வருந்தமணிநெடுவீதியாகவன்று, தொண்டங்கப்படுக்கும்வரையினிற்றியுங்கொளரிபெறெனவிவந்து, விண்டொகொடிஞ்சித்தேரின்னிற்றித்துமேவருமவேந்தவைபுருந்தான்.

இ-ள். இனையாட்-இத்தன்மையுடையவராய், கண்டுகண்டு-பார்த்துப்பார்த்து, மனமும்-மனமும், கருந்தடங்கண்களும்-கரியபெரியகண்களும்,

களும், களிக்கும்-களிக்கின்ற, வண்டு-வண்டிகள், இயிர்-ஒலிக்கின்ற, கந்தல்-அளகத்தையுமுடைய; வனிகையர்-மங்கையர்கள், உருகு-கரைந்து, கருந்த-துன்பமுற, மணி-அழகிய நெடுவீதியாய்-நெடியதெருவின்களினிறும், அசன்று-நிங்கி; தொண்டல்-மேகங்கள், கண்படுக்கும்-நித்திரைபெய்கின்ற, வரையினிற்றியும்துயில்புலையினிற்றுமிறங்குகின்ற, கோளரியோறென-சுங்கவேற்றைப்போல், நிவந்த-உயர்ந்த; விண்டொடு-அதாவததையளாவிய, கொடிஞ்சி-மேன்மொட்டையையுடைய, தேரின்னிற்றித்து இரசத்தினிற்றுமிறங்கி, மேவரும்-(ஒப்பலை)பொருத்திய, நெய்ச்சை-அரசசபையில்களனவன, புருந்தான்-போயினான்-எ-று. கோள்-வலிமை. கருத்து. மாதர்கள்வருந்தகவன்தேரைவிட்டிறங்க இரசசபையிற் புருந்தான்என்பதாம்.

அறுசீர்க்கழிகெழுண்டியாசிரியவிருத்தம்.

தெரியல்குழுகுவவுத்திண்டோட்சிலைவாணிநிதினெய்த வரசவையிருந்தசெவ்விரபர்துமைதோய்ந்து கருகடன்முக்கட்டிற்றேன்றுங்குளிர்மசிகண்டலோமும் விரிகதிர்மழுங்கும்வானின்மினிவென்னலாநார்.

இ-ள். தெரியல்குழ-மலைகளையணிந்த, குவவு-திருட்சிபொருத்திய, திண்-வலிமைபெற்ற, தோள்-புயத்தையுடைய, சிலைவாண்-நளமகாராசன், இனிதின-இனிமையால், எய்த-அடைய, அரசவையிருந்த-அப்பொழுது இராசசபையிலிருந்த, செவ்வீ-அழகிய, அரசிளங்குமரரெல்லாம்-இராசகுமாரர்களையெனும், குரை-ஒலியையுடைய, சுடன்முக்கட்டிற்றேன்றும்-கடலுக்கிழுத்துக்கின்ற, குளிர்மதி-குளிர்ச்சிபொருத்தியசந்திரனை, காண்டலோமும்-கண்டவனில், விரிகதிர்மழுங்கும்-விந்தசிரணங்களினெனிகெடப்பெற்ற, வானில்-ஆகாயத்திலிருக்கின்ற, மினிவென்னலாநார்-உடுக்கணமென்றுசொல்லும்படியாயினார்கள்-எ-று. கருத்து. நளன்முன்னிருந்த அரசர்கொல்லாமசந்திரன்முன்னிருந்த நட்சத்திரங்கன்போலாநார்கள்என்பதாம்.

குருமணிபிமைக்கும்பைம்பொற்கோடுயர்குடுமிக்குன்றம் பொருவுமண்டபத்தினூடுபுண்கடர்ந்தவழப்புங்க செருமவிதானிலேவந்தன்றிருமுகத்திற்குளாத வரசர்வாண்முகங்கொல்லாயம்புயம்போன்றவன்றே.

இ-ள். குரு-நிறம்பொருத்திய, மணி-இரத்தினங்கள், இமைக்கும்-பிரகாசிக்கின்ற, பைம்பொன்-பசியபொன்னாற்செய்த, கோடுபார்-உச்சியுயர்ந்த, குடுமி-சிகரங்களையுடைய, குன்றம்பொருவு-மலையையொத்த, மண்டபத்தினூடு-விவாகமண்டபத்தில், புண்-அபரணங்களின், சுடர்தவறு-ஒளிவிளங்க, புக்க-புருத்த, செருமவிதானிலேவந்தன்-நளனரசனுடைய, திருமுடி-திருவதனமானது, திங்களாக-சந்தி

ரனாக அரகர்-அரகர்களுடைய; லர்-ஒளிபொருந்திய, முகங்களை லாம்-முகங்களைத் தும், அம்புயம்போன்ற - தாமரைமலரைப்போன்ற - ன்-அ. கருத்து. நான் முகஞ்சந்திரனாகவும், அரகர்கள் முகம் தாமரைகளாகவுமிருந்தன என்பதாம்.

அ.அ.

சுயமலர்ப்பதழியேந்துங்காமனும்நாணும்பொற்பி
எடக்கெழுபரிசுவைவேலையினிதினோக்கித்
தொடுகழல்மர்பாருத்* துயரொடுமுகக்காறெய்தி
வடிவிற்திறந்தானேனுமனிடனலெனெவன்றார்

இ-ள். சுடி-வாசனைபொருந்திய, மலர்ப்பதழியேந்தும் - பூங்களைகளை யேந்திய, காமனும்-மனமதனும், நாணும்-நாணத்தக்க, பொற்பின்-அழகையுடைய, அடக்கெழு-வெற்றியிருந்த, பரிதி-சூரியன்போன்ற, வைவேல்-சூரியவேலையுடைய, லையினி-நளமகாராசனை, இனிதின்-இனிமையினால், நோக்கி-பார்த்து, தொடுகழல்-கட்டப்பட்டவிரகதழையுடைய, அம்ராயா-ரும்-தேவர்களைவரும், துயரொடு-துன்பத்துடன், அழக்காறெய்தி-பொறுமைகொண்டு, வடிவிற்திறந்தானேனும-இந்நளனிசி றந்திருந்தானேனும, மனிடனலெனெவன்றார்- மனிதப்பிறப்பையுடைய னலலெனெவன்றார்கள்-எ.து. * பெயர்வினைபிடைபுரிநான்கடியாயினும், பிறக்கும்வினையெனப்பெயர்ப்புலவர், இவ்வித்யால் அழக்காறெய்திபெயர டியாகப்பிறந்தவினை. கருத்து. தேவர்களான அழகில்மிருந்தாலும்தேவ னல்லமனிதனானேன்றார்கள் என்பதாம்.

அ.சு.

ஒவியரெழுதவொண்ணவுலம்பொருவைரத்தினடோள்
வாவுமானந்தேரணலவனப்பினைநெறாதித்
தேவரிலவையங்குமரசுரிற்செவ்வியாய்த
காவல்திருந்தோக்காக்கடைக்கனோக்கெனோ.

இ-ள். ஒவியர்-சித்திரகாரராலும், எழுதவொண்ண-எழுதக்கூடாத, உ லம்பொரு-திரள்கலையொத்த, வைரம்-வச்சிரம்போன்ற, தினடோள்-வலி மைபெற்றோனாயும், வாவு-தாவுகின்ற; மான்-குதிரைகட்டிய; கடம்- பருத்த, தேர்-தேரையுமுடைய, அண்ணல்-நளராசனது, வனப்பினை-அ ழகை, நோராதி-ஒவ்வாதவர்களாய், தேவரில்-தேவருக்குள்ளேயும், வைய ங்காக்கும்-பூயியைப்பூக்கின்ற, அரகரில்-அரகர்களுள்ளேயும், செவ்வியா ய்த-அழகுபொருந்திய, காவலர்-அரகர்கள், திருந்த-நோய், நோககார்-பா ராராகி, கடைக்கனோ-கடைக்கண்ணினால், நோக்கினார்-பார்த்தார்கள்- எ.து. கருத்து. தேவர்களாமாசர்களும் நளனழகுக்கொவ்வாதவராகி அவ னழகைநோய்ப்பாதுகடைக்கண்ணுற்பார்த்தார்-எ.ம்.

சு.சு.

விரித்திரெறிக்கும்பைம்புண்ணிற்ப்பர்கோனிளிதினிட்ட
வரிபினஞ்சுமந்தபைம்பொனணிமணித்தவிசின்மீது

சுருதிசெய்யுளிருந்தும்வெற்துமாரினிந்தாவினிய்ய
செருமனிகடலந்தனைத் தீயமிழ்வேலினே

இ-ள். விரித்திர-விரியப்பெற்றசுருதிசெய்யுளிருந்தும் - விசின்மீது பைம்பழி-பைம்பொன்றைச்செய்த அரணங்கையளித்த-விதப்பர் கோன்-விமலாஜனல்-இனிதினிட்ட-இனிமையினால்பட்ட-வரிபி னம்-சித்திரக்கட்டங்கள்-சுமந்த-தாங்கிய-பைம்பொன்-பசியபொன்னு ன்செய்த-அணி-அழகிய-மணித்தவிசின்மீது-இரத்தினாணித்தின்மீட ல-வெய்ய-வெவ்விய-செருமனி-பொர்மணித்த-கடலந்தனை-செரும முத்திரத்தைபும்-தீயமிழ்-நியையுமிழ்கின்ற-வேலினே-வெறியடைய முடையநளமகாராஜன்-சுருதி-உதிரத்தை-கொப்புளிக்கூம்-வரிபின் ற-வைவேல்-சூரியவேலையுடைய-சுமரனில்-சுமரக்கடவுளோல்- இருந்தான்-இருந்தான்-எ.து. ஏதாரம்-சுற்றகைக்கணவந்தது கருத்து. ந ள்நவமணியிழைத்த சிங்காதனத்தின்மேல் சுப்பிரமணியன்போல்-விற திருந்தான் என்பதாம்.

சு.சு.

கொங்கனிமுருவப்பந்தார்த் குமாரினிதினோக்கி
பிங்குவன்வனப்பந்தொவ்வா நிழிவரலெய்திடாம
லைங்கனைக்கழுவன்வெய்ய வழற்கணுலருவமாக்ருந்
நிங்குவன்ககாணிமுக்கட டேவனாவியக்குமன்றே

இ-ள். கொங்கு-வாசனை-அவிழ்-விரித்தின்ற-உருவம்-உருவத்தை யுடைய-பைந்தார்-பசியமலையை-விந்த-குமாரை-நளனை-இனிதி ன்-இனிமையால்-னோக்கி-பார்த்து-இங்கு-இவ்விடத்தில்-இவன்-இ வ்வரசனுடைய-வனப்புக்கு-அழகிற்கு-ஒவ்வாது-நிகராகாது, இழிவா ல்-இழித்தவை-எய்திடாமல்-அடையாமல்-லைங்கனைக்கழுவன்-மனம் தணவன்-வெய்ய-வெவ்விய-அழற்கணுல்-திவழியாமல்-அருவமா க்கும்-(தன்னை) அருவமாக்கிய - திங்கனங்கண்ணி-முன்றும்பிறையைத்த ிரித்த-முக்கட்டேவினை-பரமசிவனை-வியக்கும்-அதிசயிப்பான்-எ.து கருத்து. மன்மதன்நான் அழகுக்குமுன் அவமானப்படாமல் சிவன்தன் னை அருபமாக்ஞெற்றகாக மகிழ்சியடைந்தான் என்பதாம்.

சு.சு.

* ஏழிலவரைப்பில்லாநிற்பாதலத்தினிதுவைரும்
பாழியந்தடந்தோன்வேந்தர் பரதமலர்தாமர்தகாற்றாற்
கேற்குளர்மணிசெய்மாடல் சிவவெயிலெறிக்குஞ்செய்ய
வாழியந்தடக்கைபாய் எனப்பொன்றிருந்ததம்மா

இ-ள். ஏழிலவரைப்பில்-சத்திவுகளிலும்-வானில்-தேவருக்குத்திது ம்-பாதலத்தி-நாநலகத்திலும்-இனிதாவையும்-இனிதெய்யொடுக்கி ய-பாழி-அகலமாகிய-அம்-அழகிய-சடம்பருந்த-தோன்-தேவையுடைய-வேந்தர்பலரும்-அரசனைவரும்-வந்தமர்தகாற்றால்-வந்தா ன்-வெய்யடியால்-தேற்குளர்-ஒளியிருந்த-மணிசெய்-இரத்தினங்கயி

சு.சு.

தீரு—மாடம்—விவாகமண்டபமானது—சொர்—பிரகாசித்தென்ற—வேயிலே
 றிக்கும்—வேயிலேவிசப்பெற்ற—செய்ய—சொந்த—ஆழி—சுக்கரமேந்திய,
 ஆம்—அழிய—தடத்தை—விசாலம்பொருந்தியகையையுடைய—மாயன்—
 திருமணினது—அகம்போன்று—வாழிற்றைப்போந்து—இருந்தது—இருந்த
 து—எ—று, அணியியற்றுகுத்திரம்—பண்புந்தொழிலும்பயனும்பொருளு
 ம்—வாடிவஞ்சகையுமளவும்பலவு—மொப்புமைதோன்றச்செய்யுவதுவமை,
 இவ்விதியன்—இஃதுபொருளுவமையணி கருத்தது. விவாகமண்டபமான
 து பிரளயகாலத்தில் சராசரங்கடங்கியிருமால்வயிற்றிறப்போ லிருந்த
 து—எ—ம்.

சுய

மாங்குயிற்றுகுதலைச்செவ்வாய் வனமுலைப்போகும்வேண்டித்
 தேங்கமழ்தருவின்றி நேவருநிடதங்காகு
 மேற்கெருவனையதோளா னுருவுகொண்டடைந்தாரென்னி
 னங்கவன்வனப்புந்தமா நறையலாந்தகைமைத்தன்றே

இ—ன். மாங்குயில்—மாமாத்திலிருக்கும் குயிற்சொல்லையொத்த—குத
 லை—மழலைச்சொல்லையும்—செவ்வாய்—செவ்வாயையுமுடைய தமயந்தியின
 து—வனமுலை—அழகியஸ்தனங்களினுடைய—போகும்வேண்டி—போகத்
 தைவிரும்பி—தேங்கமழ்—வாசனையுடைய—தருவின்றி—மீத்தருவினி
 லுள்ளிருக்கும்—தேவரும்—இந்திரன்முதலாகியதேவர்களும், நிடதங்காகு
 ரும்—நிடததேசத்தைபயன்கின்ற—ஒங்கெழுமணியதோளான்—உயர்ந்த எ
 முருத்தானையொத்த தோளையுடைய நளமதாராசனது—உருவுகொண்டு
 வுருவைக்கொண்டு—அடைந்தாரென்னில்—வந்தாரையானால்—ஆங்கவன்—
 அவ்வரசனுடைய—வனப்பு—அழகு; நம்மாள்—நம்மால், அதையலாம்—சொ
 லல்லாம்—தகைமைத்தன்று—தகைமையுடையதன்று—எ—று. ஏ—அசை.
 கருத்து, தேவர்களேநளமுனைக்கொண்டமையால் நளமுனைக்கொல்ல
 எம்மாலாகுமோ வென்றாபுராணிகள் என்பதாம்.

சுய

வடுநெடுங்கண்ணிகொம்மை மருமுலைநீளப்படுவென்றுத்
 தொடுகமுலரசர்வெள்ளர் தொக்கொருங்கிருத்தேற்ற
 முடல்சினத்திகிரிமாய னுத்திலங் * கமலம்பூத்த
 கடவுடன்படைப்பின்விக்கல் காட்டுதல்போன்றதன்றே.

இ—ன். வடு—மாவடுவையொத்த—நெடுங்கண்ணி—நெடியகண்ணையுடைய
 தமயந்தியினது—கொம்மை—இளமையுடைய—மரு—வளரப்பெற்ற—
 முலை—ஸ்தனங்களில்—நீளப்ப—அணைய—வேண்டி—விரும்பி—தொடு—ச
 ட்ப்பட்ட—தழல்—விசக்கழலையுடைய—அரசர்வெள்ளம்—அரசர்கூட்ட
 ங்கள்—தொக்கு—கடி—ஒருங்கிருத்தோற்றம்—ஒருங்குசேரவிருந்ததோ
 ற்றமானது—உடல்—பொருதின்றி—சினம்—கோபத்தையுடைய—திகிரி—ச
 ந்காப்படையையேந்திய—மாயன்—நாரணனுடைய—உந்தியங்கமலம்பூத்
 த—காபிக்கமலமானது—தந்த—கட டின்—பிரமசேவன்—தன்படைப்பின்வித்

தன்—நனதுருட்டியபிறையையிரிவை—காட்டுதல்—காண்பித்தல்—(அ
 ஷுத) போன்றது—ஒத்திருந்தது—எ—று. * சொன்னற்றெரிவினைபொரு
 ளுற்றெரிவினை—என்றிருத்தினை தாப்பிதபொதுவினை, இவ்விதியால் கமல
 ம்பூத்த கடவுள்பொருளுற்றெரிவினை கருத்து, திரிலோகத்திலுமுள்ளபிர
 மரிருட்டியிலடங்கிய அனைவரும் வந்திருந்தார்கள் அத்துலப்பிரமரிருட்டி
 போலிருந்தது என்பதாம்.

சுய

தனிபுருத்தாங்கியிசன் நழல்விழிப்பட்டுமென்று
 பணிமலர்ப்பகழியாரன் பகவுருவெத்தல்போலது
 கணிபடுகிளவியாடன் கதிரிளமுலைநிறுய்வான்
 துனிசிலைத்தடங்கைவேந்த ரொருவழிக்குமுயினோ

இ—ன். பகரி—குளிச்சிபொருத்திய—மலர்ப்பகழி—பூங்களைதலையுடைய
 ய—மாரன்—மனம்தகனவன்—தனிபுருத்தாங்கி—ஒருவருவங்கொண்டு—
 சகன்—பாமகிவனுடைய—தழல்விழி—நெருப்புக்கண்களினால்—பட்டோ
 மென்று—இறந்தோடுமென்று—பகவுருவெடுத்தல்போல—பகவுருவங்கொ
 ண்டதுபோல—கணிபடுகிளவியாடன்—தமயந்தியினது—கதிர்—காந்தியை
 யுடைய—இளமுலைநிறு—இளமைபொருத்தியஸ்தனத்தில்—தோய்வான்—க
 லக்கும்பொருட்டு—குனிசிலை—விரிந்தெல்லையேந்திய—தடங்கை—விசால
 ம்பொருத்தியகையையுடைய—வேந்தர்—அரசரானவர்கள்—ஒருவழி—ஒரி
 டுத்தில்—குமுயினர்—கடி னார்கள்—எ—று. எகாசம்—நிறைசைக்கரைவந்த
 து கருத்து, அரசர்கள் மனம்தனை நிகர்த்திருந்தார்கள் என்பதாம்.

சுய

வேனிளா னுயர்த்தவெற்றிக் கயலையும்வெருட்டிநீண்ட
 மாலரிளாமருளுகோக்கின் மடலாகவநாவகாண்பான்
 பாணிநவன்மூர்த்த பாவறைக்கிறுவனோடு
 தீவிரச்செங்கண்மாய நெடுவிக்கம்படைந்தான்மனனோ.

இ—ன். வேனிளான்—மன்மதுனவன்—உயர்த்த—பிறுத்த—வெற்றி—பெ
 ற்றிபொருத்திய—கயலையும்—கொடியாகிய நீனையும், வெருட்டி—அச்சமுடைய
 த்றி, நீண்ட—நீண்ட—மானிமை—மாங்குட்டங்கள்—மருளம்—மயங்குவிள
 ம—கோக்கின்—பாணவையுடைய—மடலால்—தமயந்தியினது—வநா
 வை—விவாகத்தை—காண்பான்—தானும்பொருட்டு—பால்—வெள்ளிய—நி
 றம்—வண்ணத்தையுடைய—அன்னமூர்த்த—அன்னப்பறவையைச்செலுத்
 திய—பழமுறைக்கிறவனோடு—பிரமதேவனோடு—நீனிமம்—சுரியலன்
 னைத்தையும்—செங்கண்—செய்யகண்ணையுமுடைய—மாயன்—காரணா
 வைன்—நெடுவிக்கம்ப—நெடியஅகாயத்தின்கண்—அடைந்தான்—வந்தான்—
 எ—று. கருத்து, பிரமனும் வீஷ்ணுவும் தமயந்திகல்பானந்திற்ருவந்தா
 ர்கள் என்பதாம்.

சுய

அவ்வழிவிளம்பலாப்பிவி யழலுமிழ்கிரத்தந்தோயு
 தெய்வநிபிரிதினவிலல் விழப்புகோளிலவுள்கட

செவ்வழியைப்பின்பற்றித் திரிவனாய் சம்பவநிவாரணி
 மனவாழிகரியுதல்தன் மஹாகவையுணர்ச்சொணர்நினொன்றான்

இங். அவ்வழி அப்பொழுது—கிணம்—கிணத்தை—வாய்ப்பிடுகி—
காயந்தொகுப்புகித்து—அழலும்பித்து—கெருப்பைக்கக்கி—இரகத்தொ
யும்—உதிரம்புகுகிற்ற—செவ்வழி—செப்பொழுதுகின்ற—பரிதி—சூரிய
கொழித்த—வைவேல்—சூரியவேலையுடைய—விதார்ப்புகோன்—விமரக
ஞனவன்—சீலம்—கருங்குருளாமல்போன்ற—உண்கண்—வைமுண்டகண்
கொழுவைய—செவ்வழிப்பிணைய—செவ்வழிப்புண்ணையொத்த—தித்தொ
ல்கிதூம்பொருத்திபொசுக்கையுடைய—தெரிவையுத்தம்மைக்கித்தி—கா
தனப்பார்த்து—மைவழி—மயிர்ச்சாந்தொழுகிய—சூரியகூத்தல்—சூரியகு
ழியையுடைய—மங்கையை—தமயந்தியை—கொண்பரினென்றான்—அழைத்
திக்கொண்டொருந்நொன்றான்—எ—று. கிணம்—கொழுப்பு—செய்—எண்
னைய். கருத்து. கிமரகன் தமயந்தியைக்கொண்டொருமயிப் பெண்ண
ளுக்கு கப்பலாயிட்டான் என்பதாம்.

உண்பதுமேட்டவேடு மோரிடச்சுடங்கனல்லா

விராரிபரந்திமைந்கும்பைம்பூ னின்னாரிச்சிலம்போடேங்கண்

புரிந்துகொள்ளுமா? பதிலளிப்பாரா? தத்துப்போங்க

வினாக்களைப் பதிலளிப்பதில் தாமதமாகாதபடி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

இ-ள், உண்பத-அச்சொல்லு-தெட்டலேயும் - தேட்டவனில்-தெட்டரி-செவ்வரிபுரந்த-தடங்கனல்லா - விசுவம்பொருந்தியதன்னைபுடைசர்மாதர்கள் - ஏரிபந்து-ஒளிபாவி-இமைக்கும் - விளங்குவிற்ற-பைம்பூண்-மலிபு-ஜபானங்கள்-இவ்விசிசில்மெட்டு-இவியகண்ணிபையுடையபாதசலத்தோடு-ஏங்க-ஒலிக்க-புரி-கட்டுப்பட்ட-குழல்-கந்தவிவிருத்திற்ற-மால்கோர்-மண்புலிகோர்வையடைய, பூசல்-மிதூத்தவெணையுடைய-வண்டு-லண்டிகள்-ஆர்த்து - ஒலித்து-பொங்க-எழுப்ப-விவரகிளர்-வினாவுகொண்டவராக-விதி - போய-பைம்பொன்-பசியபொன்-ஹர்செய்த-விளங்குகு-ஒளிச்செய்கின்ற ஆரணத்தைதயுடையதயாரகிவினது-கோயில்-கன்னியாமா-ததில்-புக்கார-புகுந்தார்கள்-எ-று, கருத்து, மாதர்கள் தமயந்தி புரவினாகவிற் செவ்வுட்கள் என்பதும்.

வாங்குகிறீர்கள். கைகளைத் தவிர்த்து வறுமைமண்டபத்தின்வள்கை

கோங்குளமுடையினால் கொணர்கொள்முன்நாடுவென்னத்

சிறந்த சிவஞானித்திங்கள் சிவமகாபுரத்தையொழிநீர்

பூங்கொடி தன்மையினைப் பொற்கொடிக்கு உதாரணமாக

[illegible][illegible]

கனிமகழுவையிப்பாங்கண் களைந்துவண்டிமிசுமலைபந்தாரத்

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு துவக்க காலத்திலிருந்து

மொனிகன்சு கழி இயசொப்ப வொப்பொடுகியிந் தும்பாவஞர்

தெளிதினாகருட்டுக்கங்கைத் திம்புனாட்டி. குரே

இங், கனிமகிழ்செய்தி-மிகுந்தமகிழ்ச்சியையடைந்து—ஆர்தன்—அ
ன்விடத்தில்—களைத்து—ஆரவாரித்து—வண்டிமிகும்—வண்டிகளொழிந்தி
ன்ற—பைத்தா—பரிபுமன்காலைப்பயனிந்த—துளிமதா—தேன்துளிக்
வற்ற—தொதைதன்னை—கந்தையுடையதமபந்தியை—தாளினும்—புதுநு
துவரனும்—வினாயினும்—இருவகைவாசனைத்திரவியத்தாழி—தூள்—தூ
ளியையுடைய—மணிகழிஇயதொப்ப—மணியைப்பொப்பமிட்டகையொ
ப்ப—உயர்ப்பொயிர்—மெழ்ச்சியுடன்—திமிந்து—பூசி—பொங்கும்—பெ
ங்குகின்ற—தனிநிலை—தனிந்தஅலைகளை—கருட்டும்—மடக்குகின்ற—
கங்கை—கங்காநதியிலிருந்துவந்ததிப்புளல்—இளியரினாக்கொண்டு—(மா
தாசன்)ஆட்டினார்—முழுதப்படுத்தினார்கள்—எ.து, ஏ.அசை, கருத்த, ந
மயந்திக்கு நிராட்டினார்கள் என்பதாம்.

புதிதாய்வு * வாசப் பூம்புகையுட்டிமின்

முருகபிரதிமாவண்டார்க்கு முன்மையஞ்சுட்டுவோம்

வருமுனைமகம்மற்றெய்வ மனையசொஞ்சாந்துதிசு

பெரிமணிக்குலாபமவீக்கி யிழைபலதிருத்திநாடு

இ-ள். புரி-கடப்பட்டு—சூழல்—கந்தனைது—புலா—சரமலா—
வாசப்பூம்புகை—வாசப்புகையை—ஊட்டி—ஊட்டுகிறது—விண்டு—விளிந்
து—முருகுவிள்கிறது—தேவேந்தரது—இனவாசம்—வாங்கிக்—கட்டாது—
ஊர்க்கும்—தூக்கப்பெற்ற—முல்லைப்—சூட்டு—முல்லைமலையை—வெய்த்
து—சூடி—வாழமுலைமுக்கடிகல்—வாழ்கின்றன—தனங்களிலுச்செயிற், தெய்வ-
தெய்வத்தன்மையுள்—மலைமம்—பொதியமலைநிறேன்றிய—செஞ்சா
ந்து—செந்நிறமுள்வசந்தாக்குழம்பை—பூதி—தடவி, வரிமணி—தூளியையு
டையமணிகளாணித்—கலாபம்—கலாபத்தை—வீர்க்கு—தரித்து—இனாபு
ல்—இன்றமந்த்ரேகாஜபரணமகோ—திருந்தி—அவிந்தாரகா—எ—று—புலா
ரம்—சரமலா, * கருக்கசநிரகம்—யிடு—சூதாற்றங்கவாஸது நாகினாஸி
து, முக்கொப்பெரிய—தன்பொறுபென்ப, இவ்வதிபலவாசம்நாகபெ
யம், கருத்து, தமயந்தி கூந்தலுக்கு அறிப்புதை யுட்டி, மலைமலா—செ

வணக்கம். சந்தனம் பூமிமேகாபாணங்கட்டிப் பல்லவரணங்கோத்திரி ச
தாரர்கள் என்பதாம். ர.ச.

வேற்றுருக்கொண்டிருநீன் விசங்குவாண்முத்கிம்சோந்த
கற்றினைத் தடங்கொன்னன் வஞ்சனங்குலவந்தீட்டிக்
கீற்றினாந் திங்கொன்று கிளரொளிநு தலேயென்று
தேற்றுவார்போலச்செய்ய திலகமும்முதிருசே

இ-ள். வேற்றுருக்கொண்டு-வேற்றுமையுடையவர்கொண்டு-மாதிரி- சுய
வந்தினை-விசங்கு-பிரகாசிக்கின்ற-வாள்-ஒளிபொருந்திய-முத்திரி
நிச்சாந்த-முத்திலடைந்த-கற்றினை-யமரோ-தடங்கொன்ன-விசால
ம் பொருந்தியகண்கொன்று-அஞ்சனம்-மையை-குலவந்தீட்டிக்-விசங்
கலவமுதி-தேற்று-கீற்றுகிய-இனத்தில்கொன்று-இளம்பிறையென்று-
கிளரொளி-பிரகாசிக்கையுடைய-றுதலேயென்று - நெற்றியேயென்
று-தேற்று-வார்போல்-தெளிவிப்பாணிப்போல்-செய்ய-சினந்த-தில
கமும்-திலகப்பெட்டும்-எழுதினார்-எழுதினார்கள்-எ-று. எ-ழுதியை
துதேற்றம் பிண்ணையது-சற்றை. சருத்தம். தமயந்தி கண்ணிற்ருமையும்
நெற்றிக்குத்திலதமும்இட்டார்கள் என்பதாம். ர.ச.

வணங்குகடவிதுவதோர் வணமுலைதவந்துகொண்ட
சுணங்குகடவிதுவதோர் வணமுலைதவந்துகொண்ட
சுணங்குகடவிதுவதோர் வணமுலைதவந்துகொண்ட
சுணங்குகடவிதுவதோர் வணமுலைதவந்துகொண்ட

இ-ள். வணங்கு-வணந்த-இடை-இடைபாணது-இதுவது - ஒட்டி
கை-ஓர்-ஓர்-ஓர்-வணமுலை-அழகியமுலைகளானவை, கவந்துகொ
ண்ட-கொடுத்துகொண்ட-சுணங்கு-கொண்டையுடைய-அணி-அழகிய
ஆழமுத்தம்-மாப்புமுழுவதும்-சுந்தரச்சுண்ணாமாட்டி-அழகியபொற்
கோத்துவி-கணங்குழைமுத்த-கூட்டமாய் மணிகளப்பதித்த குழை
பையணித்த முத்தத்தையும்-செவ்வாய்-செவ்வாயையும்-கண்ணன்மென்
றியை-கரும்பைமென்றதையொத்த-திஞ்சொல் - மதுரவந்தத்தையயு
முடைய - அணங்கிதுக்கு-தமயந்திக்கு-அணிசெய்வார்போல் -அழகு
செய்யவார்போல்-அணியிதுக்கு-அபரணங்களுக்கு-அழகுசெய்தார்-
அழகைச்செய்தார்கள் -எ-று. * குலவந்தந்தம்-உலப்பியல்-அருந்தாத
லளிதல்வர்களமாடை-சுணவன்றேற்றந்தந்தைதாய்க்கிடை-செவ்வெண்ண
யிவைபெண்பாற்கோட்பொருள், இவ்விதியால் -அழகுசெய்தல்பெண்பாற்
கோட்பொருள் -சருத்து. தமயந்திஅலவங்களுக்கு-அபரணமணிந்தாராக
ள் அணியாவிடும்அலவியற்றையழகேபோதும் என்பதாம். ர.ச.

அயினிநீர்விளக்கமேந்தி யையவிசிதநிமுத்தந்
தயல்வழிமுன்பினுந் தெரவுகுலத்தெய்வம்போற்றி

முயல்வழிமுயல்வெண்டிங்கண் முத்தத்துவெண்முத்தமுரன்
மயிலியற்றிருவனுடை வலஞ்செய்துகாப்புமிட்டார்

இ-ள். அயினிநீர்விளக்கம் -ஆலாத்தியை, ஏந்தி-எதிரேயேந்தி-யீய
வி-யீயலியை-சிதநி-விசி, முத்தத்துவல்வரும்-முத்துவடமகைகின்ற,
முயலியினர்-சுத்தனங்கோயுடையமாதர்கள்-தம்பத்தம்முடைய-தொல்கு
லத்தெய்வம்போற்றி-தென்னு-கொட்டுவனங்குக்கின்ற தெய்வத்தைத்
தித்தா-முபலு-முயற்கைக்கிய, முருவெண்டிங்கண்-வெள்ளியபூரண
ச்சந்திரனையொத்த, முத்தத்து-முத்தத்திடத்தில்-வெண்முத்தமுரன்-வெ
ள்ளியமுத்தையொத்தபற்களையும்-மயிலியல்-மயிலிப்போன்றசாயலையுமு
டைய - திருவனுடை-தமயந்தியை-வலஞ்செய்து-வலமாகச்சுதறி,காப்ப
புமிட்டார்-திருநூற்றித்தாரர்கள்-எ-று. (யீயவிசிதநியென்பதுவெண்ண
கெறைத்தல்-இதுஅலகைநீங்கும்பொருட்டுச்செய்வது) சருத்து-பாதர்
கள் தமயந்திக்குஅலஞ்சுதறித் திருநீற்றுக்காப்பணிந்தாரர்கள் என்பதாம்.

பந்தொடுமுதற்கும்பொன்னம் பாலையுக்கினியும்பாழுஞ்
சுந்தரத்திலதநெற்றித் தெரிவையருடன்கொண்டேக
சுந்திரகுமரன்னு னெழின்மணியகலம்பூட்டத்
கொந்தவிழலங்கலமாலை கொண்டனர்மருங்குசெல்ல

இ-ள். பந்தொடு-பந்தையும்-கழங்கும்-அம்மணியையும்-பொன்ன
ம்பாலையும்-சொன்னப்பதுமைகளையும்-கிளியும்-கிளப்பின்கோகையு
ம்-பாழும்-பாழையும்-சுந்தரத்திலதநெற்றி-சுந்தரப்பொட்டணிந்த
நெற்றியையுடைய-தெரிவையர்-மங்கையர்கள்-உடன்கொண்டேக-உ
டன்கொண்டுசெல்ல-இந்திரகுமரன்னு-நளமகாராசனுடைய-எழி
ல்-அழகிய-மணி-இரத்தினபரணம்பூண்ட-அகலம்-மாப்பினிடத்தில்,
பூட்ட-தரிக்க-கொந்தவிழ-கொத்துவிடுகின்ற-அலங்கன்மாலை-மலர்மா
லையை-கொண்டனர்-(ஏந்தி)கொண்டவர்கள்-மருங்குசெல்ல-அருகே
வா-எ-று. ஒடு-எண்ணெடு, கருத்து, பெண்கள்பந்தம்-அம்மணியும்-
பொற்பதுமைகளையும்-கிளிகளையும்-விளைகளையும்-கொண்டபக்கலில்வா
ன்பதாம். ர.ச. இதுமுதல்நான்குபாடலுக்குமாகம். ர.ச.

விரியிருள்சீக்குங்கற்றை வெண்ணிறக்கவரிவிச
வெரிமணியடப்பைதாங்கி யிள்ளைகைமகளிப்போத
வரிமணியுணியொளவாள் கேட்கும்வளைக்கைபற்றிப்
புரிநாமபிரகருதிஞ்சொற் பொன்னஞர்முன்னகை

இ-ள். விரியிருள்-விரிந்தவிருளை-சீக்கும்-ஒட்டுகின்ற-கற்றை-மயிர்
த்தொகுதியாகிய-வெண்ணிறக்கவரி-வெண்ணிறத்தையுடையசாம்பா
களை, விச-(மாதர்களிருபாலும்) விசுவா-வரி-ஒளிவிடுகின்ற-மணி-ம
ணிகள்பதித்த-அடப்பைதாங்கி-அடப்பையுச்சுடந்த-இன்னகை-
இனியகையையுடைய-மகளிர்-மாதர்கள்-போத-செல்ல-வரிமணி-

வேளாண்மைக்கும்—தூணி—அம்புக்கட்டையும், ஒள்வான், ஒளிவாய்ப்படை
யவனாரும்—கேடகம்—கேடகத்தைதாம்—வெள்கரை—வெள்கரைப்பணித் த
றையிற் பதற்—சத்திகளென்று, புரிநாம்பு—(பாழிமகட்டிய) நாம்புண்—
நொஞ்சு—சுரந்தும்படியாகிய, திஞ்சோல்—மதுரவர்க்கையையுடைப,
பொன்னு—மங்கையர்கள், முன்னெக—முன்னெசெல்—சுறுசுறுத்து
கிறபெண்கள் சாமணவீசவும்—செப்பெண்கள்—அடப்பைபெயர் திரவரும்—
விவிலைபு—அம்புக்கட்டையும்—கேடகத்தைதாம்—கைபிறநூங்கிச் செறிப
ண்கள் முன்னெசெல்லும் என்பதாம். ரா

தொல்காழிமாத்நீரேன்றிச் சூழ்புலநெயிழிந்தாக் தூத
தலவினின் றுறைநடைபோய விருத்தர்களுக்கத்தின்மெய்யா
யிலுமியற்றமணியிறசெய்த வேத்திரக்கரந்கர்வேந்தர்
தில்லாபினின்பின்னரை நிகுண்கொடாந் துசெல்ல

இ-ள். செங்குலமாபிற்றோன்றி—தொன்றுதொட்டுருகின்றதல்லவா
பிற்பிறந்து—சூழ்பலம்—ஒன்றைப்பற்றுவிதப்புலனாகையாம், நெறியிற்
காந்து—புறம்போகவொட்டாமலடக்கி, தன்வியின் றுறை—தன்வியின்வழியி
ல்—கைபோய-வகைவராகிய, கிருதநர்—விருத்தரும், கஞ்சகத்தின்மேம்பய
த—சலம்பூண்டிதகத்தையுடையவரும், ஸ்லோமிழ்—ஒளியைக்கொட்புளி
ருகின்ற, மணியிறசெய்து—மணியிலுறசெய்த, வேத்திரக்கரத்தார்—பிரம்பை
க்கையிலுடையவரும்—(ஆரியரேவகர்க்குள்வோதார்—அரசர்களை—) ஸ்லோ
மினியிலொன்று—ஸ்லோகங்களிலுங்கதொன்று, நீக்கினார்—அவரைவிட
வினவராகி—தொடர்ந்துசெல்ல—தொடர்ந்துவந்தசெல்ல—அ-று, கருத்து, க
வ்வியில்வல்லதற்குவிருத்தரேவகர்கள் அரசர்களைப்பில்லுங்கொன்று பி
சுடபால்விக்கி—புடன்செல்லவும் என்பதாம். ருஅ

பாரிசுன்மேயும்பைம்பொன் விலத்திடப்பராரைச்சாந்தத்
தேயவைவிக்சமேயுநிறுண்டு செத்துமேற்றேங்கொள்ளிசத்
தாய்மலாவிச்சப்போது பரப்பிவணிகொளயிநி
வேயுறம்ப்சியதோளி * மெல்லுபெயர்த்திட்டானே

இ-ள். பாயிருந்-பாவிவநிருந்-மேயும்-மேய்கின்ற, பைம்பொன்னீ
லத்திட-பசியபொன்படுத்தியுமிடிலே, பரான-பரியஅடிப்பையுடைய,
தாந்தம்-சந்தனமாத் தந்தகொண்டகட்டைப் பற்றுகின்ற, தேய்வையுடைய-குற
ம்பிஞ்சுமேழுகு-மேழுகு, நுண்டு-மெல்லியவஸ்துவத்தை, உபித்து-பா
ப்பி,மேல்-மேலே;தேகநோன்-தேனைக்கொண்ட, வாசத்து-வாசனையோடு
கூடிய, ஆய்-ஆய்க்கெடுக்கப்பட்ட, பனல்-விரிந்த, அணிச்சப்போது-அணிச்
சமனைய-படியைய-பாப்பிநிற்கின்ற, அணிநோன்-அழகைக்கொண்ட;வி
தி-விதிநிலை, வேயுற்று-முறையையொத்த, பசியநோன்-பசியநோன்களோ
யுடைய தமயந்தியானவன் மெல்லிய-மெல்லியபாதத்தை, பொய்

ததிட்டாளன்-தூக்கிவிடத் துருடந்தான் - அ-று, ஏ-சுற்றைச் சக்களவிர்த்து - இச்சக்களவிர்த்து-இதுவிசேஷமானவெனப் பட்டாசிலேயே - இவ்விசேஷ பால்தோளிமெல்லவெயென்பபிரயாசுக்கியும் - வினையுக்கியும்வெருதல் - வரம்பில்லை - தருகிறது. சந்தனத்தால்மெழுதிமெல்லியசிலேவிநித்து மலர்ப்பரபரி யபிதிபில் தம்பந்திதநந்தான் என்பதாம். எச்சு

கலத்தொழிபழகுஞ்சொம்பொற் கதிர்முலைக்களிகல்யாணை
யுலப்பநுமத்தக்காணி லுயிர்குடித்தனநிநில்லா
நிலத்தலைகாக்கும்வேந்தர் கீங்குகளீங்குகொன்ன
வலத்தகழமுட்டுஞ்செம்பொ னாடிச்செல்ம்பற்றச்சென்றாள்

இன் கலத்தொடு—ஆபரணத்தொடு—பழகும்—பழகுதின்ற — செம்
பொன்—செம்பொற்பிரகாசம்பொருத்திய—கதிர்—கிரணமிருத்த—முலை
வந்தனங்கனாகிய—கனி—கனிப்பையுடைய—நல்யானை— நல்லயானைகளான
வை—உலப்படும்—கெடுத்தகரிய—மதக்க—மதத்தைபுடையவை—காணி
ல்—நும்மைக்கண்டால்—உயிர்குடித்தன்றி—உயிரைக்குடித்தல்லெல்லம்—
நிலை—திற்றிலை—பெறமாட்டா—(ஆதலால்)நிலத்தலை—புயிற்றினிடத்து,
காக்கும்—புரக்கின்ற—வேந்திர்—அரசர்கள்—நீங்குதநிக்குகென்னு—நீங்குத்
கடனிரிந்தக்கடவி—ரென்று, அலத்தகழும்டும்—செம்பஞ்சுக்குறம்புபுடி
ய, செம்பொன்—சிவந்தபொன்னற்செய்த, அடி—பாதத்திலிருக்கின்ற—சி
லம்பு—சிலம்புகள், அற்ற—சத்திக்க, ரென்றான்—போனான்—என்றுகருத்து.
தமபந்தி முலைகளாகிய யானைகள் கண்டால்—அரசர்களை உங்களைக்கொல்
தும்—நீங்கிப்போங்களைன்றுமொல்லுவதுபோலச்—சிலம்புசத்திக்கஞ்சென்
றான் என்பதாம்.

வரிவளைக்குடும்பவ்வார் மங்கலமுதாங்ககன்னம்
பொருசிலைமதன்னன்னுண் புடைப்பொடும்பொங்கியார்ப்பு
விரிதினாப் பாலவழிந் விளங்கிழையனையநகை
திருதினியிமைக்குஞ்செம்பொன் மண்டபஞ்சென்றுகோந்தான்.

இ-ள். வரி-இலையைக் கோபுடைய, வளைக்குறும்-சங்குநீர் கூட்டமும்; வ
ளவார்-இறக்கிப்பலாநாயுடைய, மங்கலமுரசும்-விவாகமேரிசைகமும், கன்
னற்பொருகில்-பொருகின்ற கருப்புநீர்சிலைந்திய, மதனன்-மன்மதனுடை
ய, வினனுண்புடைப்பொடும்-விண்ணுதாருணத்தோனிபோடும், பொங்
கி-மிஞ்சுந்து, ஆர்ப்ப-சத்திக்க, விரி-விரிந்த, தினா-அலைக்கையுடைய, பா
லவயின்ற-பாறக்கடல்பெற்ற; விளங்குமையினைய-திருமாதையோத்த, நங்
கை-தமயந்தி, திருமணி-உயர்ந்தஇரத்தினங்கூட்டத்தி, இமைக்கும்-மீ
ளாசிக்கின்ற, செம்பொன்மண்டபம்-சிலந்திபொன்னுறசெய்தமண்டபத்
தில், சென்று-போய், சேர்த்தான்-சேர்ந்தான்-எ-று. கருத்து. தமயாந்தி
சுயமவாமண்டபத்தில்சென்றான் என்பதாம்.

இதுமூயுடனொர்த்தகன்னு மிருவ்சம்புறையும்வானேஞ்
பொழிமலர்மிடைதன்வம பூசன்னடிவர்கலாவு

முறைபொருதகடங்கட்பேதை யருங்கிணை தெரியக்காணார்
விழைவொடுநோக்கும்வேந்தர் விழிநெருக்குற்றமாதோ

இ-ள். இழை-ஆபரணங்கள், கடர்-ஒளியை, எறித்தலானும் - விசுவா
னம், இருங்கம்பு-பெரியசுவர்க்கத்தில், உறையும் - வசிக்கப்பெற்ற, தா
னோ-தேவர்கள், பொழி-பொழிசின்ற, மலர்-பூக்கள், மிடைதலானும்-நெ
ருங்குதலானும், பூசல்-பூசலையுடைய, வண்டு-வண்டுகள், இவர்தலானும்-
பொய்ப்பதனாலும், உழைபொரு-மாண்பொத்த, தடங்கட்பேதை-விசுவா
னம்பொருத்தியகண்களையுடையதமயந்தியினது; உருக்கிணை-வடிவை, தெ
ரியக்காணார்-தெரியும்படிப்பாராகிய, விழைவொடு-விருப்பொடு, நோக்
கும்-பார்க்கின்ற, வேந்தர்-அரசருடைய, விழி-விழிகளானவை, நெருக்கு
ற்ற-நெருக்கமடைந்தன-எ-று. கருத்து. ஆபரணங்களுள்ளிகளாலும்மல
ர்களாலும் வண்டுகளாலும்தமயந்தி வடிவைக்காணாதவர்களுள் அரசர்கள்
கண்களெருக்குற்றன என்பதாம்.

நயிஉ

அறற்கருங்குந்தற்பேதை யணிகளிற்கரியசோதி
யெறிக்குரன்மணியின்றோற்ற மெறிதினாக்கடவின்மொய்த்த
விழைந்திவடிவேல்வேந்தர் விழைவொடுநோக்குக்கண்கள்
பறிப்பரியவனாய்மெய்பிற பதின்மடங்காயிற்பென்பார்

இ-ள். அறல்-கருமணியோத்த, கருங்குந்தல் - கரியகுழையுடைய,
பேதை-தமயந்தியினது; அணிகளில்-ஆபரணங்களுக்குள்ளே, கரியசோ
தி-நீலவொளியை, எறிக்கும்-வீசுகின்ற, நன்மணியின்றோற்றம்-நல்லில
ரத்தினக்கட்சியானவை; எரிதினா-அழியெறிசின்ற, கடவின்- கடல்போ
ல, மொய்த்த-நெருங்கப்பெற்ற, விழை-பெருமைபொருத்திய, கதிர்-கிரண
ங்களையுடைய, வடிவேல்-வடித்தவேலையுடைய, வேந்தர்-அரசர்கள், வி
ழைவொடு-விருப்பத்தோடு, நோக்கும்-பார்க்கும், கண்கள் -கண்களான
வை, பறிப்பரியவனாய்-வாங்குதற்கரியவாகி; மெய்யில்-தெருத்தினே; ப
தின்மடபோலும்-அழந்தினபோலுமிருந்தன-எ-று. மாத-ஒ- அசைக
ள் கருத்து. தமயந்தி அணிந்தநீலஇரத்தினங்களின் காட்சிகளானவைஅரச
ர்கள் கண்களைப்போலுமிருந்தன என்பதாம்.

நயிஉ

வஞ்சமொன்றின்றிவோ லரிதெனவதுவைநாட்டி
விஞ்சையின்புணர்ப்பாற்குற்ற விளங்கிழைவடிவமாக்கி
பெஞ்சலிலகமன்னார் யாண்டுகொருங்குகொல்வான்
செஞ்சுடர்வயவாள்வேந்தன் நினைவிழைத்ததென்பார்

இ-ள். வஞ்சமொன்றின்றி-வஞ்சனையொன்றில்லாமல், வேறகரிதென-
நம்மால்வெல்லப்படுதலிதென்றெண்ணி, வதுவைநாட்டி-சுயம்வரமென்

துகாட்டி; விஞ்சையின்புணர்ப்பால்- மந்திரசீர்த்தையிழைவடிவமாய்தத்
தால், குற்றை-யமனை, விளங்கிழைவடிவமாக்கி- தமயந்தி இவ்வடிவமாக்கிச் செ
ய்து, எஞ்சலில்-குறைவில்லாத, உலகமன்னாராயையும்- திரிலோகத்தினு
முள்ள அரசாணையையும், ஒருங்குகொல்வான்- ஒருசேரக்கொல்லும்படி,
செஞ்சுடர்-செய்யகிரணத்தையுடைய, வயவாள்- வெற்றிபொருத்தியவா
ட்ப்படையையுடைய; வேந்தன்-விபலானவன், இழைத்து-செய்தது, நினை
விழையன்பார்-நினையாருமென்பார்கள்-எ-று. கருத்து. விமன்-இயந
காப்பெண்ணுக்கி அரசர்களைக்கொல்ல நிகழ்த்தது நினைவென்பார்கள்
ன்பதாம்.

நயிஉ

தொண்டைவாய்முத்தமுற்ற வுடாரிடையறன்மென் கூந்த
லொண்டொடிவனப்புவாய்த் வருவுங்கண்களாகக்
கண்டிழையிந்துநெஞ்சக் களிப்புறவொற்றிற் கூறப்
பண்டுநாங்கேட்டவாற்றிப் பதின்மடங்காயிற்பென்பார்

இ-ள். தொண்டைவாய்-கொல்லவர்களைப்போன்றவாயையும், முத்தமு
றல்-முத்தையொத்தபல்லையும், துடாரிடைய- உடுக்கையென்பாத்ததிடையு
டும், அறன்மென்குந்தல்-கருமணியொத்தமெல்லியகந்தலையுமுடைய,
ஒண்டொடி-தமயந்தியினது, வனப்புவாய்த்-அழகுபொருத்திய, உருவு
வடிவை, நம்-நம்முடைய, கண்ணார-கண்டிருப்பதென்ற, கண்டிழி- கண்
டவிடத்தில், விபத்து-அதிசயித்து, நெஞ்சம்-மனரானது, களிப்புற- க
ளிப்பையுடைய, ஒற்றி-ஒற்றி-ஒற்றி-ஒற்றி, பண்டு-முன்னோ, நாம்- நாம்,
கேட்டவாற்றில்-கேட்டவகையில், பதின்மடங்காயிற்பென்பார்-அழிந்
தென்பார்-மேலாயினதென்பார்கள்-எ-று. விபத்து- பதின்மடங்காயிற
நென்பாரென்க கருத்து. அறன்மென் தமயந்தியுமுடைய விபந்தார்கள் என்ப
தாம்.

நயிஉ

வள்ளுறைவழித்தவிவாள்வான் மாறிலைத்தனையடிவைக்
கள்ளக்கொண்டியினாள்வீனே *பருந்திடர்மொழியினன்றோ
தென்னயிர்க்கையிஞ்சொற் செயிழையுத்தரிசத்
துள்ளுறைசெடியகற்ற முயிர்குடித்திவெதென்பார்

இ-ள். வள்ளுறைவழித்தவிவாள்வான் மாறிலைத்தனையடிவைக்
கள்ளக்கொண்டியினாள்வீனே *பருந்திடர்மொழியினன்றோ
தென்னயிர்க்கையிஞ்சொற் செயிழையுத்தரிசத்
துள்ளுறைசெடியகற்ற முயிர்குடித்திவெதென்பார்

புலவர்-இவ்விதிகள் அருந்தித் தாதுவற்றது எதிர்ப்புறவினையெதிரும் நிக்
ந்து. அரசர்கள் தமயந்திமுலைகளாகிய சுற்றம்பலினைக்கொள்வதென்பா
ர்கள் என்பதாம்.

எய்தும்

முருகுநறழிநிபமுரன் முகிழ்முலைப்பசியவேய்த்கோன்
கருந்தடங்கண்ணிச்செவ்வாய்க் சுழந்தின்பமீழ்தயாந்த
வருந்தவம்புரிந்தோர்மணலரி லரசரோவையோயோ
தெரிந்திழமென்னையாழ்ந்தித் தெருமசெய்திநிற்பாள்

இ-ள். முருகு-மயிலிறநிலையினை, உறழ்-ஒசை, இளிய- இனிமையையு
டைய, முரன்-பற்களையும், முகிழ்-அருமையையொத்த, முலை-எந்தனங்க
ளையும், பசியவேல்-பசியமுங்கிலையொத்த, கோன்-கோள்களையும், கருந்
தடங்கண்ணி-கரிப்பெரியகண்ணியுமுடையதாயத்தினை, செவ்வா
ய்-சிவந்தவாயாகிய, சுழந்தி-வந்திக்கின்ற, கண-பாற்கடலென்றேன்றிய; அழி
முகம்-அழிந்தத்தை, மாந்த-புசிப்பதற்கு, அருந்தவம்புரிந்தோர்-அரியத
வந்தைச்செய்தவர்-மண்ணில்-புழையுநோக்கின்ற, அரசரோ- அரசருந்
குள்ளொருவரோ; அமரோயோ-தேவர்க்குள்ளொருவரோ, தெரிந்திலெ
ன்ன-(யாம்)அறிந்திலமென்ற, மாழ்கி-மயங்கி, தெருமசெய்தி-சுழந்தி
யடைந்து, நிற்பார்-நிற்பார்கள்-எ-று. கருத்து. தமயந்தியை அனுபவிக்க
ததவளஞ்செய்தார்கள் தேவர்களோ அரசர்களோ என்பார்களென்பதாம்.

அளிபிறழிகளேவ வனிச்சமேலெனாங்கச்செய்த
வினையதுதனிக்குத்தண்டார் வேந்தனெனொடியனென்பார்
வளர்முலைப்பாங்கண்டும் வண்டியிந்தெரியனென்பார்
தனிநிலைக்கிடுக்கெனச்செய்த தாயனொடியனென்பார்

இ-ள். அளிய-அளிதலையுடையவாகிய, பிறழிகள் - சிறப்பாதங்கள்-
நோவ-கோவையுடைய, அனிச்சமேல்- அனிச்சமவரிந்தென, ஒதுங்கச்
செய்த-நடக்கச்செய்த, வின-வினையின்ற, மதுத்தனிக்கும்-தேனுயிரிந்
தென்ற, தன்-குளிர்ச்சிபொருத்திய, தார்-மலையைமுடைய, வேந்தனெ-வி
மரானே, கொடியனென்பார்-கொடியனென்பார்கள், வளர்-வளரப்பெற்
றி, முலை-தனங்குளியுடைய, பாங்கண்டு-சுமையைக்கண்டு, வண்டு-
வண்டிகள், இடர்-ஒலிக்கப்பெற்ற, தெரியல்குட்டி-மலையைக்குட்டி, தள
ர்-தளரப்பெற்ற, இடைக்கு-மருங்கு, தவக்கு-இடுக்கெனச்செய்த-வருக்தை
வைச்செய்த, தாயன்-தாயமார்களோ, கொடியனென்பார்-கொடியனென்பா
ர்கள்-எ-று. கருத்து. தமயந்தியைநடக்கச்செய்த விரிமனெனொடியனெ
ன்பார்கள் முலைபார்த்தினமேல் மலையுடைய தாயமார்களோ கொடியனெ
ன்பார்கள் என்பதாம்.

எய்தும்

சமுதமணையாரு மினைபந்தயப்பம்பொன்
வம்பையகைநார்பப மணிச்சிலம்பொன்பச்செய்த

சாக்காண்முதையவெவன்க் காந்தனஞ்செய்தகாழ்ச்சி
தாயவேற்றடங்கணல்வா டாதைவந்திதொழுதுநின்றார்

இ-ள். சமுதம்-இன்பமடைகின்ற, மன்னையாரும்-அரசர்களாலும், இ
னையன்-இப்படிப்பட்டவார்க்குத்தகை, காந்தன-சொல்ல, வம்பம்பொன்-பரி
யப்பென்னுந் செய்த, வம்பம்-அழகுபொருத்திய, மேல்கை-மேல்களாபா
ணங்கள், ஆர்ப்ப-சத்திக்க, மணி-சுவர்ணிகளினழங்கப்பெற்ற, சிலம்பு-
பாதசாலங்கள், ஒலிப்ப-ஒலிக்க, செய்ய-சிவந்த, காமர்-அழகுபொருத்தி
ய, வான்-ஒளியையுடைய; முகைய-அருமையுடையவாகிய, செங்கி-
செவ்வியையுடைய, காந்தனஞ்செய்தகாழ்ச்சி-காந்தனமையையொத்தநி
வந்தகைகாக்குவித்த, தாமம்-வெற்றிமலையைத்தரித்த, வேல்-வேலை
யொத்த, தடங்கண்-விரலம்பெருந்தியகண்களையுடைய, நல்லாள்-தம
யந்தியானவள், தாதையை-தந்தையை, தொழுதுநின்றார்-வணக்கஞ்செ
ய்துநின்றார்-எ-று. கருத்து. தமயந்தி தனபிதாவாகியவிமலைவணக்கி
நின்றார் என்பதாம்.

எய்தும்

சேவடிதொழுதுநின்ற தெரிவையமகிழ்ந்துகோக்கு
முவுலகாரும்வேந்த ரொருவழித்திரண்டுமொய்த்தார்
யாவியேவெனவெண்ணி வினையென்றுணரப்பாடுன்ன
புனைபோன்மேனியானே நினைந்தனன்புலவுவேலான்

இ-ள். சேவடி-தன்னுடையசிவந்தபாதங்களை, தொழுதுநின்ற-வணக்
கிநின்ற, தெரிவையை-தமயந்தியை, மகிழ்ந்து-மகிழ்ந்து, கோக்கு-பார்க்
து, முவுலகாரும்வேந்தர்-திருவேந்தரினுமுள்ள அரசர்களும், ஒருவழி-ஒ
சிடத்திலே, திரண்டு-சுடி, மொய்த்தார்-நெருங்கினார்கள், யாவியே-யாவியே,
இவன்-இவ்வரசன், எண்ணி-நினைந்து, இனையபொன்று - இத்தன்மையா
பொன்று, உணரப்பாடுன்ன-சொல்லுவாபொன்று, புனைபோன்மேனியானே-
காயாமலையொத்தவண்ணத்தையுடையதாரானே, புலவுவேலான்-வி
மரான், நினைந்தனன்-நினைந்தான்-எ-று. ஏ-வினா கருத்து. விமரான்கள்
வழிணைவநினைந்தான் என்பதாம்.

எய்தும்

மன்னவனினையெய்து வண்டியலங்கன்மார்பன்
நன்னடிதொழுதுநின்ற சதுரமுதத்தேவைநோக்கி
கன்னலிந்தனிந்ததிஞ்சொற் கண்களன்னதியோ
யின்னொன்றிவனையெண்ணி யேந்திழைக்கைக்குரோர்

இ-ள். மன்னவன்-விமரானையுடைய, நினைவையெய்து- நினைப்பைய
றித்து, வண்டியலங்கன்-வணம்பொருத்தியதுளபமலையை யணிந்த-
மார்பன்-மார்பினையுடையதாரானவன், தன்னடி - தன்னுடையதங்களை,
தொழுதுநின்ற-வணங்கிநின்ற, சதுரமுதத்தேவைநோக்கி-பிரமதேவனை
ப்பார்த்து, கன்னலில்-கரும்பைக் காட்டிலும், கவிந்த-களைமுதுநிந்த

திருச்சொல்-மதுரவார்த்தையையுடைய, கலைமகனன்றி-நாமகனல்லாமல், இன்னொன்று-இத்தேயத்தினனென்று, இவரை-இவ்வரசனா, எண்ணி-நினைத்து, ஏந்திழைத்து-தமயந்திக்கு, இசைக்கும்-சொல்லுகின்ற, நீசர்-நன்மையைபுடைபவர், யார்-யார்-எ-று. ஏகாரம்வினா * குலவயரந்தம்-உறுப்பெல்-பின்னாகாட்டிலுமித்தமின்னு-மைந்தம்வெற்றுமையாகின்றமே-இவ்விதியால் காட்டிலும் என்றது நீந்தாமவேற்றுமைபுருபாம் கருத்து. விஷ்ணுவிமலாசன் நினைவையறிந்து பிரமணியபார்த்தகர் சரஸ்வதியே தமயந்திக்குதினானுபின்னாசென்றுசொல்லவல்லவனானுள்ளபதாம்

என்றதுமலரின்மேலோ னிளநிலாவெந்க்குமேனி
மன்றலங்கரியகந்தல் வானிலாண்டுகத்தேக்கிச்
சென்றுநீரகர்வெள்ளத் திரளினிவிதப்பனின்ற
பொன்றிசமுமுதியினுஞ்சு குணபெனப்புறியித்பேந்தான்

இ-ள். என்றதும்-இப்படியென்றுசொன்னவனாகில், மலரின்மேலோன்-பிரமணியனுனவன், இளநிலா-இளமைபொருந்தியநிலனெனியை, எந்க்கும்-விக்கின்ற, மேனி-திருமேனியையுடைய, மன்றல-வாசனைபொருந்திய, அம்-அமுதிய, கரியகந்தல்-கறுத்தகந்தலையுடைய, வானி-நாமகனையுடைய, வள்ள-ஒளிபொருந்திய, முகத்தைக்கோக்கி-முகத்தைப்பார்த்து, நீசென்றுநீபோய், அரசர்வெள்ளத்திரளினி-இரசாகட்டத்திரட்சிணையினிதர்ப்பனின்ற-விமலம்பெற்ற, பொன்றிசமு-பொன்போன்றதேமலன்னாகிய, முகையினுஞ்சு-தமயந்திக்கு, உணபென-சொல்லென்றுசொல்ல, புறியிலே-பூமியிலே, போந்தான்-வந்தான்-எ-று. கருத்து. பிரமணசரஸ்வதியைநோக்கித்தமயந்திக்கு அரசர்களேபொருளியென்றுசொல்ல அடிவல்லந்தான் என்பதாம்.

௩௨௩

போந்தவன்வண்டுமுசாப் பொன்னரிமாலையோடும்
வார்த்தைமாலையுடைய வதுவைமண்டபத்தின்மேனி
மேய்த்தெழிலெருத்தன்கோட்டி. காணெயிறைஞ்சிபின்றி
கூந்தலம்பிடிக்குவேந்தர் குலமுறைகளைக்கலுற்றான்

இ-ள். போந்தவன்-அப்படிவந்தநாமகன், வண்டுமுசா-வண்டுகனால் மொய்க்கப்பட்டாத, பொன்னரிமாலையோடும்-பொன்னரிமாலையுடனே, வார்த்தை-நீண்ட, தேம்-வாசனைபொருந்திய, மாலையுடைய-மலர்மாலையுடைய, தாழ்ப்பெற்ற, வதுவைமண்டபத்தின்-விவாகமண்டபத்தில், மேனி-பொருந்தி, ஏந்து-தாங்கிய-எழில்-அழகுபொருந்திய-எருத்தன்கோட்டி-தலையவைக்கிக்கொண்டு, காணெயிறைஞ்சிபின்றி-இறைஞ்சிபின்றி-தொழுதுகின்ற-கூந்தலம்பிடிக்கும்-தமயந்திக்கு, வேந்தர்குலமுறை-அரசர்மரபினை, இளங்கலுற்றான்-சொல்லத்தொடங்கினான்-எ-று. கருத்து. கர்வவதியானவன் தமயந்திக்கு அரசர்குலமுறைசொல்லத்தொடங்கினான் என்பதாம்.

௩௨௪

சேயரிசிந்திரிண்ட செழுங்கடைமழைச்செவ்வாய்
மாயிருவரலம்விற்கும் வருமுலைத்தெரிவைகேட்டி
யாயிரங்குதிரிகள்விசி யங்கன்மாளுவம்போர்த்த
பாயிருள்பருகுஞ்செக்கேழ்ப் பரிதியிலிருந்ததேனே

இ-ள். சேயரி-செவ்வரிசிகள், சிந்தி-சிதற்பெற்று, நீண்ட-நெடிய செழுங்கடை-செழுமைபெற்றகடையையுடைய, மழை-குளிர்ச்சிபொருந்திய, கண்-கண்ணையும், செவ்வாய்-சிவந்தவாயையும், மா-மகத்தாகிய, இரு-பெரிய, ஞாலம்-பூமியை, விற்கும்-விகைசெய்யும், வருமுலை-வளங்கின்றந்தனங்கடையுமுடைய, தெரிவை-தமயந்தியே, கேட்டி-நீசேகட்பாயாக, ஆயிரங்குதிரிகள்விசி-ஆயிரங்கிரணங்களைவிசி, அங்கன்-அழகிய இடத்தைபுடைய, மா-மகத்தாகிய, ஞாலம்-பூமியை, போர்த்த-மூடிய, பாயிருள்-பரவியவிருளை, பருகும்-குடிக்கின்ற, செக்கேழ்-செந்திரத்தைபுடைய, பரிதி-சூரியன், இவ்விருந்ததேவு-இருத்தலையுற்றதிக்கேவன்-எ-று. ஏகாரம்-சற்றசை. கருத்து. தமயந்தியே இவன்கூரியதேவன்என்றான் என்பதாம்.

௩௨௫

பண்ணமைஇனியதிஞ்சொற் படாமுலைப்பாவைகேண்மோ
கண்வழுக்குறுதன்கோதிக்கலைகிலெறிப்பவல்லான்
மண்ணியமணியீற்றெய்த வான்றவிசுருத்தேவன்
விண்ணவர்க்கயிர் தயந்த வெண்மதிக்கடவுளாமால்

இ-ள். பண்-இசை; அமை-பொருந்திய, இனிய-இனியவாகிய-திஞ்சொல்-மதுரவார்த்தையையுடைய, படா-சாயாத, முலை-ஸ்தனங்கடையுடைய, பாவை-தமயந்தியே, கேள்-கேட்பாயாக-கண்-கண்கள், வழுக்குறு-கூசுகின்ற; தண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, கோதி-பிரகாசத்தையுடைய, கலை-சோடசகலிகளும், நிலவெறிப்ப-ஒளிவிசி, வல்லான்-வல்லவனான், மண்ணிய-ஒப்பனையமைந்த, மணியீற்றெய்த-இரத்தினங்களாற்றெய்யப்பட்ட, வான்-பெரிய, தவிசு-ஆசனத்தில்-இருந்ததேவன்-இருத்தலையுற்றதேவனுனவன், விண்ணவர்க்கு-தேவர்வளுக்கு, அயிர்தயிர்ச-அயிர்த்ததைக்கொடுத்த, வெண்கதிர்க்கடவுளாம்-சந்திரனாகும்-எ-று. மோ-வென்பது முன்னிலைக்கண்வந்தஅசை. கருத்து. இவன் சந்திரனென்றானென்பதாம்.

௩௨௬

ஊர்சணங்கணிந்துவிமி யொழுஞ்சொளியாருஞ்
யோர்கணிநொழுஞ்ஞம்பம் விளமுலையணங்குகேட்டி
தார்புனைமெளலிவெய்து தணப்பிலாதிருத்தேவன்
மாரணிக்வனப்புளாய்த மருத்துவத்தலைவராமே

இ-ள். ஊர்-பாவுகின்ற, சணங்கணிந்து-தேமலையணிந்து, விமிமி-பருத்து, ஒழுஞ்சொளி-ஒளியைவிக்கின்ற, ஆரம்-முத்துவடிவத்தை, குழு-தாரித்துக்கொண்டு, ஏர்-அருகானது, கணிந்து-முதிர்த்து, நொழுஞ்-ஒழுஞ்சுநிற, பொம்மல்-பொலிவுபெற்ற, இளமுலை-இளமைபொருந்திய ஸ்தனங்க

இன்புண்டிய, அணைக்கு-தமயந்தியே, தேட்டி-சேட்டாயாக, தார் - மண், லேபை, புனை-தரித்த, மெளலியேய்து-கீரிடத்தையணிந்து, சணப்புகு-தூ-இணைபிரியாது, இருந்ததேவா (இவ்) இருந்தலையுற்றதேவர்கள், மாரணில்-மண்மனைக்கூட்டிலும், வணப்புவாய்ப்பு-அழகுபெற்ற, மருத்துவத்தலைவர்-அசுவனிகேதவர்கள்-எ-று. ஏ-அசை. கருத்து. இவர்கள் அசுவனிகேதவர்கள் எனினும் என்பதாம்.

உரு

வண்ணமேகலையாய்மற்றுன் வருமுலைப்போகம்வேண்டி
பெண்ணிலாசியிப்பா லீனிதுவிறிறுந்தோடெல்லாம்
விண்ணவரப்பாறபைம்பொன் வியன்றவிசுருந்தேவா
பண்ணமைதிலவின்லயாழ் பயின்றகாந்தருவவேந்தர்

இ-ள். வண்ணமேகலையாய் - அழகுபெருந்தியமேகலாபாணத்தைப் பணிந்ததமயந்தியே, உன்-உன்னுடைய, வரு-வளரப்பெற்ற, முலை-ஸ்தனங்களிலுடைய, போகம்வேண்டி-போகத்தைவிரும்பி, எண்ணிலாசி-அளவற்றவாகி, இப்பால்-இப்புறத்தில், இனிது-இனிமையோடு, விறிறுந்தேர்வெல்லாம்-விதுடனிருத்தலையுற்றவர்களுல்லாம், விண்ணவர்-தேவர்கள், அப்பால்-அவர்க்கப்புறத்தில், பைம்பொன்-பசிப்பொன்னைச்செய்த, விபன்-மேனாகிய, தவசிருந்ததேவா-ஆசனத்திலிருக்கப்பெற்றதேவர்கள் பண்ணமை-இசையமைந்த, திலவின்-வலிக்குட்டியுடைய, நல்பாழ்-நல்லபாழை, பயின்ற-வாசிக்கின்ற, காந்தருவவேந்தர்-கந்தருவவாதர்கள்-எ-று, மற்று-அசைநிலை கருத்து. இவர்களுக்காந்தருவவாதர்கள் என்றும் என்பதாம்.

உரு

குழைமுகங்கிழிக்கும்வேந்தர் கொம்மைவெம்முலையாய்கேட்டி
மறைவிடைமயன்னவாங்கன் மணித்தவிசுருந்தேவா
ரிமுமெனவருந்தகா லினமணிவான்றிந்துளும்
விழைவுறுவெள்ளிலெற்பின் விஞ்சையர்க்கிறைவாதாமே

இ-ள். குழைமுகம்-காதணியிலுடைய முத்தகை, கிழிக்கும்-கிழிக்கின்ற, வேறகன்-வேம்போன்றகன்மகையும், கொம்மை-இனமையையுடைய, வெம்முலையாய்-விருப்பஞ்செய்கின்றஸ்தனங்கையுமுடைய தமயந்தியே, தேட்டி-சேட்டாயாக, மழவிடைபென்ன-இளவேற்றைப்போல், ஆங்கன்-அவ்விடத்தில், மணித்தவன்-இரத்தினசுனைத்திலே, இருந்ததேவா-இருந்தலையுற்றதேவர்கள், இழுமெனஇழுமென்றுமோசையோடு அருள்-அருள்பாணதுசாரல்-மலைப்பக்கத்தினின்றும், இனமணி-கூட்டியாகிய மணிகளோ, வான்றி-வாங்குகொண்டு, துங்கும்-ஒழுங்குகின்ற, விழைவுறு-விருப்பமடைகின்ற, வெள்ளிலெற்பின்-கைகாசமலையிலிருக்கின்ற, விஞ்சையர்க்கிறைவர்-வித்தியாதாருக்கள்-எ-று (தாம்-ஏ-என்பன்-இரண்டு அசைகள்) கருத்து. இவர்களுக்கித்யாதாருக்களாகன்கள் என்றும் என்பதாம். (1)

முயற்கறைபொறித்தசெவன் முழுமதியதனினுள்
மயக்கிபுள்ளுரினா னுடைய வளங்கடந்தலையாணனுய்

சுயம்வரப்படிவம் பரவலிண்டிருந்தகா
யியக்காத்தம்பெருமான்னற வெழிப்புணருமாரேறே

இ-ள். முயற்கறை-முயலினது நறுப்பு-ஒழிந்த-நிலங்கிய-செவன்-சுழிமுருபொருத்திய-முழுமதியதனில்-பூரணச்சுத்தசுணையோத்த முயக்கில், நானும்-நாடோடும்-மயக்கி-மயக்கஞ்செய்து-உன்னுடைய-உன்னுடைய ருக்கின்ற ஆவியை-உன்னும்-உன்கின்ற-வாங்கிடத்தலைவ-வாங்கிடத்தலைவரத்த-கண்ணுய-சண்ணையுடையதமயந்தியே, பரவத்தரு-சோன்றுதற்கரிய-கிறப்பில்-கிறப்பினால்-செவர்பரவ-தெவாச்சுவனங்குப்பறு-சாண்டிருந்த-இவ்விடத்திலிருத்தலைப்பெற்ற-காளை-அரசன்-நியாகசுத்தம்பெருமான்னற-குபேரனுமறப்பபட்ட-எழிப்புண-அழகுபெருந்திய-குமாரே-று-நளகபரன்-எ-று. அசை. கருத்து. இவன் நளகபரன் என்றும் என்பதாம்.

உரு

காதலிலொம்மிண்டு கடைசிலந் தவியன்னு
மாதாமென்னெஞ்சினாயிம் மணித்தவிசுருந்தவேந்தன்
புறவிலிணைப்பப் புனிதனுக்கணியமாகிப்
பாதலத்தின்பத்துய்க்கும் பரேலிப்பாந்தன்னெந்தே

இ-ள். காதலிலொம்மிண்டு-தாவணாப்புமோடி, மின்மி-திருமயி-கடைசிலந்-கடைக்கண்களென்று-ஆவியுண்டாம்-உயிரையுண்களெ-மாதர்-அழகிய-மென்னெஞ்சினாயிம்-மென்மையானவையையுடைய தமயந்தியே, இம்மணித்தவிசுருந்த-இந்தஇரத்தினசுனைத்திலிருத்தலைப்பெற்ற-கந்தல்-அரசனுள்ளன்-புனிதனுக்கு-பாமகிலையுக்கு-பூசகலில்லி-மேருளில்லி-நாணய-நாரியாகியும்-அணியுமாகி-ஆபரணமாகியும்-பாதலத்த-நாதருவகத்திலிருந்து-இன்பத்துய்க்கும்-கந்தலையனுபவிக்கின்ற-பரேலி-பரதலையையுடைய-பாந்தன்னெந்து-சரப்பாசன்-எ-று. வருற்றசை. கருத்து. இவன் ஆகிசெடன் என்றும் என்பதாம்.

உரு

இழைபார்க்கெழும்முலக்கு விண்ணகப்பவன்செவ்வாய்
மழைமதாநெடுங்கணல்லாய் மலர்க்கணைவெனிலவேள்க
தொழுதருவளைப்புளாய்து கொன்றுமித்தொகைவெளையா
பொழிந்தகண்களையாபை புடகாத்திலில்லெந்தே

இ-ள். இழை-ஆபரணங்களால்-பரந்து-பரவப்பெற்று-இமைக்கும்-பிரகாசிக்கின்ற-அஞ்சல்-அஞ்சலையும்-இன்னகை-இனியகையுள்ள-பவன்-செவ்வாய்-பலமையுடையதெவ்வாயையும்-மழை-குளிர்ச்சிபொருத்திய-மதா-நளிப்பைபுடைய-நெடுங்கண-நெடியகண்களையுமுடைய-நல்லாய்-தமயந்தியே-மலர்க்கணை-பூங்கணைகளையுடைய-வேளில்-வேளும்-மணித்தலும்-தொழுதரு-வளங்கி-கத்தக-வணப்புளாய்து-அழகுபெற்று-தொன்றும்-தொன்றுகின்ற-இத்தொன்றும்-இவ்வள-ன்-வெய்ய-வெவ்விய-பொழிந்தம்-முயற்கறைபொழிந்தம்-சுன்

உரு

வெள்ளை-தனிப்பயிர்க்குத் தநல்லையானே கோயுடைய-புட்டிசுத்தெனில்-புட்டிசு
மெல்லுந்திவிருக்கின்ற-வேந்து-அரசன்-எ-அ. கருத்து, இவன் புட்
தான் என்னுள் என்பதாம்.

நக. த.

ஆற்றல்சால்மன்னராவீ யருந்தகாங்கரந்தவெய்ய
கற்றிருந்தகையவுண்டி கோள்வையினிதகேட்டி.
வேற்படைத் தானேகுழ வியன்றவென்தகாளை
பாற்கடனுதித்தசாகத் தீவுறைபரிதிவேலான்.

இ-ள். ஆற்றல்சால்-வலிமைமிக்க-மன்னராவீ-அரசர்களுமினா, அரு
ந்தகான்-உன்னுள்பட்டி-சார்த்து-மறைத்து-வெய்ய-வெவ்வி-க.ற்
ற்றித்தகைய-யமணி ருத்தகையோத்த-உண்கண்-மெய்யுண்டி-கையு
டைய-கோள்வையி-தமயந்தியே-இனிதுகேட்டி-இனிமையோடுகேட்
பாயாக-வேற்படை-வேற்படையேந்திய-தானே-சேனைகள்-குழ-தன்
னைக்கற்றம்பட்டி-வியன்-அழகிய-தனிசுருத்த-அசனத்திலிருக்கப்பெற்
ற-தானே-அரசனானவன்-பாற்கடனுதித்த-பாற்கடலையுதித்த-சாகத்
தீவுறை-சாகமெல்லுந்திவிருக்கின்ற-பரிதிவேலான்-சூரியன்போன்ற
வேற்படையைப்படைபுடைய-அரசன்-எ-அ. கருத்து, இவன் சாகத்திவரசனா
ன்னுள் என்பதாம்.

நக. உ.

தளரிடைமெலியலிங்கிச் சர்க்கனத்தேய்வைகொட்டி
வளர்வாமுலையாயிங்ஙன் வைகயமணியெய்துணை
னின்மெயிற்றிதிமான்மே ரீடறுபொற்குமேயிங்கி
கொரொளியிர்க்குமாடம் கொவுஞ்சத்திவினவேந்தன்

இ-ள். தளரிடை-தளர்வின்றஇடையானது-மெலிய-வாட-லிங்கி-
பருத்து-சந்தனத்தேய்வை-சந்தனக் குழம்பினை-கொட்டி-அப்பி-வ
ளர்-வளர்ப்பெற்ற-இளம்பலையாய்-இளமைபொருத்தியஸ்தனங்கையுடை
யத்தபந்தியே-இங்ஙன்-இவ்விடத்தில்-வைகய-மங்கிய-மணியெய்து
ணை-இரத்தினபரணங்கையுடைய-அரசன்-இவ்வெயில்-இவ்வெயிலை
யுடைய-பரிதிமான்மே-சூரியனையுதித்தகையதேய்வை-இட
று-இடறுகின்ற-பொற்குமே-பொன்னுறையதகையானது-ஒங்கி-
உயர்த்து-வளர்-பிருத்த-ஒளிவிக்கும-காத்தியப்பரப்புகின்ற-மரட
ம்-உயர்ப்பரிசைக்கையுடைய-கொவுஞ்சத்திவின-கொவுஞ்சமெல்லுந்திவை
காண்கின்ற-வேந்தன்-அரசன்-எ-அ. கருத்து, இவன் கொவுஞ்சத்தி
வரசன் என்னுள் என்பதாம்.

நக. உ.

புரிவடஞ்சமத்துவிற்கும் புணர்முலையிங்குவைகுத்
திருகுலெஞ்சிறந்துபிற் றின்கனியானையன்ன
மறைமதுவயிர்க்குநகைகை வேலையம்மணியும்பொன்னு
வருகினாகுட்டிவகாணல் வான்குசைத்திவினவேந்தன்

இ-ள். புரிவடம்-முத்துவடங்களை-கமர்த்து-பொறுத்து-விற்கும்-
பருத்து-புணர்முலை-நெருங்கியவன்-தனங்கையுள்-தமயந்தியே-சாகு

வைகும்-இங்கேயிருக்கி-த-திருகு-மாறுபடுகின்ற-வெம்-வெவ்வி,
சற்றத்தபயிள்-மீருத்தகோபத்தையும்-நினை-வலிமையையுடைய-
கனியானையன்ன-தனிப்பயிர்க்கையானையொத்தமய-ணைவன்-கிணை-
வாசனைபொருத்திய-மதுவயிர்க்கும்-தேனைத்தரு-ஹ-கை-வேலி
வாப்-தாழைவேலியிடத்தில், மணியும்-நவமணிகளையும்-பொன்னும்-
பொன்னையும்-வருகினை-வருகின்றஅலைகளை-கருட்டும்-மடக்கியகவி
ன்ற-காணல்-கடற்களைச்சோலைகையுடைய-வான்-மேலாகிய-குசைத்
தவிட-குசைபெண்-ஆந்திவிருக்கிற-வேந்தன்-அரசன்-எ-அ. கருத்து.
இவன்குசைத்திவரசன் என்னுள் என்பதாம்.

நக. உ.

தென்னுணாப்பரவையின்ற தென்னுமிர் துறல்போலும்
பண்டருமினியதிஞ்சொற் பட்டமுலைப்பாவைகேண்மேத
விண்டவப்பரிதிபோல விளங்குமிக்குரிசெவ்வாசத்
தவாட்டையுடுத்தகாணற் சாண்மணித்திவினவேந்தன்

இ-ள். தென்னுணா-தெனித்தஅலைக்கையுடைய-பரவையின்ற-கடல்
வின்ற-தென்-தெனிற்க-அமிர் துறல்போலும் - அமிர்த்தத்தின்துறல்
போலும்-பண்டரும்-இசையைத்தருகின்ற-இனிய - இன்பத்தரும்படி
யான - திஞ்சொல்-மதுவயிர்க்குத்தியசொல்லையும்-பட்டமுலை-சாயாஸ்
தனத்தையுடைய-பாலை-தமயந்தியே-கேள்-கேட்பாயாக-விண்
டவப்பரிதிபோல-ஆகாயத்திலிருக்கின்றசூரியன்போல; விளங்கும் - பிர
காசிக்கின்ற-இக்குரிசில் - இவ்வரசனானவன்- வாசத்தண்டையுதித்த-
வாசமிக்கமலர்கையுடையசோலைகையுதித்த,காணல்-நெய்தலில்க்கையு
டைய-சான்மலித்திவின-சான்மலித்திவிருக்கின்ற-வேந்தன்-அரசன்-
எ-அ. இவர்களைக்கொத்து-பொதுவிடம்-மிக-கு-அழுவதைத்தொகையு
மறையுக்கூறியுலெறெவொகுதலும் பல்வேலொகுதலும், மறுவகையு
டம்மத்தொகுதலும், முருபேதொகுதலும் பொருளினதொகுதலும், முருபு
பொருளையொருக்கேதொகுதலும், முருபும்பொருளையொருங்குபல்கொரு
தலும், பொருளையொருபும், பொருளத்தொகுதலும், முதலிடைகடையெ
ழுவன்றித்தொகுதலும், கடைபிடைபிரண்டினும்பாணத்தொகுதலும், ம
தாராய்ப்பலவு-மறைந்தனாபுலன். இவ்விதியால் பண்டருமினியதிஞ்சொ
ல் இதில் பிள்ளைக்குழல் கொக்கது, கருத்து இவன் சான்மலித்திவரசனா
ன்னுள் என்பதாம்.

நக. இ.

தேவர்கணமுதலாம்மறைத் திவினில்வனப்புவாய்த் தி
காவலரினையொன்னு வனாதலமைக்கரிவகந்தற
பூவையந்திஞ்சொவ்வாட்டாட் போம்மல்லெழுமையி னுட்டு
நாவலத்திவினவேந்தர் யானையுடையுறமுள்ளு

இ-ள். தேவர்கணமுதலாம்-தேவர்களாகியாக-மறைத்திவினில் - மற
மைத்திவினில்-வனப்புவாய்த்-அழகுபெற்ற-காவலர்-அரசர்கள், இ
போலென்னு-இத்தன்மையென்று-உணர்த்துச்சொல்லி-வான்-மையே

இ-ள். வினைமலர்-மலா நொடுகு-குறங்கன்மலை-அழகியமலையை யணிந்த, வணர்-வணர், இரும்-பெரிய, கந்தல்-குழலையும், செவ்வாய்-செவ்வாயையும்-இவ்வணை-கட்டமாய்கியவையையுமுண்டைய, மடங்கை-தமயந்தியே, இப்பால்-இப்புறத்து-எரி-ஒளிக்கொன்ற-மணித்தனினி-இரத்தினசனத்தில், தோன்றும்-தோன்றுகின்ற, நனைவி-அருமபுகள்-பிரிந்த, அலங்கல்-மலையை யணிந்த, மார்பன்-மார்பையுடையவன், கா-கா-தோறும்-விழவகுத-திருவிழாநங்காத, விதி-விதியிலே, களை-சக்திக்கு, ன்று-குரல்-குரலையுடைய, முரசம்-பேரிகையானது, தஞ்சா-ஒழிவில் னது, கரம்பிளிக்காவல்லேந்தன்-கரம்பிளிக்கையத்தையாலாகின்ற அரசன்-எ-று கருத்து, இவன் காம்பிளிக்கையத்தி என்னுள் என்பதாம். ரசசு

நுழைநொசிமருங்குந்நேம்ப-அன்னொழிந்நாமமலாய்ந்து விழைவனாமுழையினும் நிக்வின்குந்ததோன்றன் மழலைவன்மலத்தாங்கு மழைமதப்புழைக்கைகால்வாய்க் கழைசுளிகளில்புரிகை அவிததாடாளுமன்னன்

இ-ள். நுழைநொசி-மிகுந்தது-பகையுடைய, மருங்கல்-இவையா னது-தேம்ப-வாட, தன்-தாடப்பொருந்திய-எழில்-அழகானது, ம-மைவாய்ப்த-பிரகாசம்பொருந்திய; இழை-ஆழமான தையுணிந்த, வளமு லையினும்-வளரப்பெற்றமுலையினையுடைய, தமயந்தியே, இங்கு-இவ்விட த்தில், இனிது-இனிதாக, இருந்த-இருக்கப்பெற்ற, தோன்றல்-அரசனா னவன்-முழை-இனிமைபொருந்தியவோசையுள்ள, வண்டு-வண்டிகல்-மழல்-உழலும்படி-தாங்கும்-தங்கிய-மழைமதம்-மழைபோன்றமதத் தையும், புழைக்கை-துவரம்பொருந்திய துதிக்கையையும் -நால்வாய்-நொடுகுவின்றவாயையுமுண்டைய, கழைசுளி-கரும்பைமுறிக்கின்ற, சுளிகல்-வாளை-களிப்பும்பொருந்திய நல்லயானைகொடியுடைய, கலிக்கதாடாளுமன் னன்-கலிக்கதாடையாலாகின்ற அரசன்-எ-று கருத்து இவன் கலிக்க ததேசாதிபதின்னாள் என்பதாம். ரசசு

உளங்கனிந்துருகப்பைந்தாரக் காளனுமலக்குஞ்சாய னுளங்கொன்றுத்தமுற் றோகையிந்திருத்ததோன்றல் விவங்கிழைந்துகண்போய வேரியல்ருவோபூத்த வளங்கெழுமருதவேலி வாடினவாடினன்ன

இ-ள். உளம்-மனமானது-கனிந்துருக-இளகியருகும்படி-பைந்தா-ர-பசியமலையை யணிந்த, காமனும்-மனமதனும்-உவக்கும்-விரும்புகின் ற, சாயல்-சாயலையும், துளங்கு-அசைகின்ற, ஒளி-ஒளியையுடைய, புத-கமுரல்-முத்கைபொத்தபற்களையுமுண்டைய, தோடை-தமயந்தியே, சங்கு-இங்கே, இருந்த-இருக்கப்பெற்ற-தோன்றல்-அரசனுனவன், விவங்கி னை-விவங்குகின்றவா பகைக்கையுடைய, ரினது-உன்னுடைய, கண்போ-ல்-கண்போட்போய், வேரியல்ருவோ-தேனையுடைய அழகியருவோபூத்த

கன், பித்த-பித்திருக்கின்ற; வளங்கெழு-வளம்பொருந்திய, மருதவேலி-ம ருதவேலியையுடைய, வாரணவாசினன்ன-காசினையத்தரசன்-எ-று. வா ரணபொன்பது வாரணவாசியென்பதும். கருத்து. இவன்காசினேசா திபதின்னாள் என்பதாம். ரசசு

குவட்டிளமுழையினாய்கின் குழைமுதத்திசுக்கோகி யுவுட்டெடுத்தவகைவெள்ள மோற்களங்கிருந்ததோன்றல் கவட்டிசுக்கையவாய்மேகி கன்றுள்ளிப்பொழிந்திம்பா நேவிட்டவுடைனன்தாஞ்சுஞ் செழும்புறந்சுருவேந்தே

இ-ள். குவடி-மலைபோன்ற, இளமுழை-இளமைபொருந்தியவகையானது யுடையதமயந்தியே, பின்-உன்னுடைய, குழை-குண்டலத்தையணிந்த, முத்கதிக்கோக்கி-முதமாகியசந்திரனைப்பார்த்து, உவட்டெடுத்து-பெ ருக்கெடுத்து, உவகை-மகிழ்ச்சியென்னும், வெள்ளம்-கட்டானது, ஒங்க-மிகுந்தோல்க்க, ஈக்கருத்த-இங்கிருத்தையுற்ற, தோன்றல்- அரசனுனவ ன், கவட்டி-பிளப்பாகியகுளப்பையும், கயலாய்-பெரியவாயையு முடைய, மேதி-எருமை, நன்னுள்ளி-தன்கண்ணத்தினேத்து, பொழிந்த-சொரிந்த திம்பால்-தித்திப்பப்பாலை, தெவிட்டவுடை-விறையவுடை, அன்னத்துஞ் சும்-அன்னப்பறவைதவில்கின்ற, செழும்புறல்-செழுமையுள்ளினையு டைய, சிந்துவேந்து-சிந்துதேயத்தையாலாகின்ற அரசன்-எ-று. வகாசம்-சாற்றசை. கருத்து. இவன்சிந்துதேசாதிபதி என்னுள் என்பதாம். ரசசு

பகட்டிளமுழையிங்குப் பந்திபாபாலைவேலை முகட்டெழுபரிதியேய்ப்ப கிங்குறைமுறவுத்தோளான் பொருட்டுமென்கமலவாசிப் பூம்புனலுழக்கிக்கொண்ட லசட்டிளில்லாநாவு மகப்பனைக்குருதநே

இ-ள். பகடு-யானைமத்ததம்போன்ற-இளமுழையி-இளமைபொருந் தியமுழையையுடையதமயந்தியே, ஈங்கு-இவ்விடத்தில், பந்தி-அலைக ளையுடைய, பாலை-பாற்க, வேலைமுக-டெழு-கடலுச்சிறிற்றோன்றிய பரிதியேய்ப்ப-சூரியனைப்போப்ப, ஈங்குறை - இங்கிருக்கின்ற-முழவுத் தோளான்-மத்ததம்போன்றதோளையுடையவன், பொருட்டு-கொண்ட பையுடைய, மென்கமல-மெல்லியதாமரைமலையுடைய, வாசி-தடாசத் தினுள்ள, பூம்புனலுழக்கி-அழகுபொருந்தியிருக்கமலம், கொண்டகைட் டினில்-மேகங்குறையுடையபிறந்நிடத்தில், வாளைதாயும்-வாளைநீர்வாய் தாயுகின்ற, அகன்பனை-அகன்றவையையுடைய, குருதநே-குருதநேய் ததாருக்குச் சிங்கவேற்றையெய்தி அரசன்-எ-று. கருத்து. இவன் கு ருததேசாதிபதின்னாள் என்பதாம். ரசசு

வேலைப்பிறந்தகற்றை வெக்குவன்வருகவேன்ன வேலைவிட்டுவககண்ண யிங்குறையுளங்கொடோளான்

சுலோகந்தவிற்ப்பைந்தேன் நுளிக்ருமென் * கமலப்போதின்
வல்லவோமுத்தமீனும் வளவயன்மச்சர்கோவே

இ-ள். வேலென்பிறந்து-வேற்படைபோலொளியைச் செய்து, சுற்
றையம்மை-வெஞ்சுவை-வெற்றிகொள்ளுவை-வருகுவென்னை-நீவா
ககடலாயென்று-தலைவிட்டு-அந்தயம்மைக்குகையெழிதெய்தி-உளவு
ம்-உலாவின்ன-கண்ணாய்-கண்களையுடைய தமயந்தியே-சுருந்தை-இ
ன்கேயிருக்கின்ற-உலங்கொள்-திரள்கல்லின்வலிமையைக்கொண்ட, நோ
ளான்-புயத்தையுடையவன்-சுலோகந்தி-சுருப்பவாதைப்பட்டு-அவ
ன்-ஒலித்தி-பைந்தேன்-பசியதேனை-துளிக்ரும்-தெறிக்கின்ற, மென்
கமலப்போதின்-மெல்லியதாமராமலரில், வால்-வெண்மைபொருந்திய,
வளை-சங்கங்கள், முத்தமீனும்-முத்துக்களைப்பெருகின்ற, வளம்-வளம்
பொருந்திய, வயம்-கழனி-கனமுத்த, மச்சர்கோவே-மச்சதேயந்தருக்க
ரகன்-எ-று. * (இலக்கணக்கொத்து ஒழிபியல்-க-சு-பொதுவெழுத்தா
னந்திப்பெழுத்தானும்பொழுத்தானுமியைபகைமொழிபெயர்ந்து, பொ
துவெழுத்தானும் பொதுவாய்திறிந்துத், தமிழ்சிறப்பெழுத்தானு
ந்திறிந்து, மொழிமுதலிடைகடையெழுத்தானிடத்துத் - கோளொழுத
ளானார்தோன்றியும், வருமெழுத்திழைவொழிபெய்க, இவ்வதொல்
கமலம்வடமொழி) கருத்து. இவன்மச்சதேயந்திபதின்னாள் என்பதாம்.

குடங்கையினையவாட்கட் கொம்பனுய்க்கும்பைம்பொன்
மடங்கலகனத்தினைய மணியெழுலையினையோளான்
முடங்குவனடோட்டுக்கைகை முருகுமிரத்திரங்குந்தெண்ணீர்
தங்குடறுபுலவுபோக்குத் தன்மறைமகதநாடன்

இ-ள். குடங்கையின்-உள்ளங்கைபோல்-நெடியவாட்கண்-நீண்டவா
ன்போதுங்கன்களையுடைய-கொம்பனுய்-தமயந்தியே-சுரு-இங்கே
பைம்பொன்-பசும்பொன்றைச்செய்த-மடங்கலகனத்தின்-சங்கரகனத்
தில்-மேய-பொருந்திய-மணியெழுலைய-அழகியவழக்குவனையோத்
து-தோளான்-புயங்கையுடையவன்-முடங்கு-கண்ணையுடைய-
வெண்டோட்டு-வெண்மைபொருந்தியவிதழையுடைய-கைகை-தாழை
களானவை-முருகுமிரத்து-வாசனையைவிதி-இவரும்-சத்திக்கின்ற-
தெண்ணீர்-தெளிந்தநீரையுடைய-தடம்-விசாலம்பொருந்திய-கடற்பு
லவு-கடலின்அழகுற்றிததை-போக்கும்-நீக்குகின்ற-தன்மறை-சு
விச்சிபொருந்தியதுறையையுடைய-மகதநாடன்-மகததேயந்தரசன்-
எ-று, கருத்து. இவன்மகதநாட்டரசன்-என்னாள் என்பதாம்.

கையெனத்திரண்டமென்றோட் கம்ருகுலையுண்ட
கொழிகுந்முத்தமுதற் பூங்கொடியிங்குவைரு
மழிவுகடகததிற்த கண்ணல்களிறுபொல்வான்
மணிபுகழிஞ்சுபாட புகிருதநாடர்கோவே

இ-ள். கையென-முகங்கல்போல்-திரண்ட-திரண்டிருக்கின்ற, மென்
றோன்-மெல்லியதோள்களையும்-காமன்-அழகுபொருந்திய-சுலோக
ன்கண்-நீலேற்பலத்தழகையுடையகண்களையும்-பொழிகதிர்-திரள்க
ளைப்பொழிகின்ற-முத்தமுதல்-முத்தங்களைப்போததற்கையுமுடைய,
பூங்கொடி-தமயந்தியே-சுருகுலையும்-இங்கேதங்கிய-அழி-ஒழுக்கு
வற்ற-கவுட்கடகத-மதமொழுகின்றகன்னத்தையும்-சிறந்தது-கோப
த்தைப்புமுடைய-அண்ணல்-பெரிய-தளி-பொல்லான்-யானையை
பெரித்தஅரசனானவன்-மணியகடு-மேகத்தின்வயிற்றை-உரிஞ்சு-தே
ய்க்கின்ற-வாறுமணி-உப்பரிசைகள்ளெருங்கு-சுருநாடர்கோ-சுருநா
டர்க்குதிபதி-எ-று, கையெனத்து கருப்பெண்ணும்ஒருகும் கருத்து.
இவன்சுருநாட்டரசன்-என்னாள் என்பதாம்.

வடுநெடுங்கண்ணியிங்கு வைகையமடங்கல்கன்ன
குடிகாசெருத்தந்தச்செங்குட குவிமுலையெருகமதெண்ணீர்
தடவயலுழக்கவான் தாவிமுப்படைசுதாபந்தென்கின்
படுபெருமுதிர்க்குஞ்சுழற் பல்லவதேயவேந்தே

இ-ள். வடு-மாவடுபோன்ற, நெடுங்கண்ணி-நெடியகண்களையுடைய,
வயந்தியே, சுவிரு-இங்கே, வைகைய-தங்கப்பெற்ற-மடங்கல்கன்ன-
ங்கைநெற்றிநெருத்தவன்-குடிகா-குடத்தைப்போத-செருத்தல்-ம
டியையும்-செங்கண்-சிலந்தகன்களையும்-குவிமுலை-குவிந்தமுலைய
யுமுடைய-ஞ்ஞம்-ஞ்ஞமையானது-தெண்ணீர்-தெளிந்தநீரையுடைய-
தடவயலு-விசாலம்பொருந்தியகழனிகளை-உழங்க-தல்கம்-வானை-
அதனாலேழும்பியவான்கள்-தாவி-பாய்ந்து-முப்புடைக்காய்-முன்
பக்கமுள்ளனையையுடைய-தென்கின்-தென்னமரத்தில-படு-உண்டா
பெய்-பழம்-பழங்களை-உதிர்த்தும்-உதிர்த்து-சுழல்-இடந்தையு
டைய-பல்லவதேயவேந்து-பல்லவதேயதையாளுகின்றஅரசன்-எ-று,
ஏகாம் சற்றைசக்கலவந்தி கருத்து. இவன்பல்லவதேயத்தரசன்-எ
ன்னாள் என்பதாம்.

பின்னாமோகுகையிங்கு வைகையிற்றங்கதறேனாள்
னன்னிலைக்கவலப்போதி வரின்வளவன்காண
வன்னாண்பிலிறுத்தன்னாள் வாவெதிலம்பில்களாட்க
கின்னோபாட்டயருஞ்சோல்க் கெசுயந்திவேந்தன்

இ-ள். பின்னாமா-இன்னம்பார்வைப்போத்த-நோக்கி-பார்வை
யையுடையதமயந்தியே-சுரு-இங்கே-வைகைய-தங்கப்பெற்ற-பிற
ங்கல்-மலையையோத்த-தோளான்-சுலோகையுடையவன்-அன்னிலை-நெ
ருங்கையிலையையுடைய-கமலப்போதின்-தாமன்மலரிலிருக்கின்ற-அ
சின்வன்னங்கான்-இளமைபொருந்தியஅர்சுவன்னப்பார்க்கும்படி-வள
வன்ம்பெருந்திய-உறை-தவிரிய-பிலிற்றம்-தானிக்கின்ற-தா
விச்சிபொருந்திய-தார்-மேகங்களினுடைய-வாவெதிர்-வாவெதிர்

இந்த—மயில்களாட—மயில்களாகுத்தாட—கிள்ளை—கிளிப்பிள்ளைகள்—பா
ட்டயரும்—பாட்டைப்பாடும்—சோலை—சோலைகள் குழந்தை—கேசயநாட்டி
வேந்தன்—கேசயநாட்டரசன்—என்று. கருத்து. இவன்கேசயநாட்டரசன்
என்றான் என்பதாம். ஈடுபு

கொல்லுலேவெற்கணல்வர் யிங்குறைகுலவுத்தோளான்
முல்லையம்புறவிற்சேதா முலைவழியொழுகும்நிம்பா
வல்லியங்கமலவள்ளத் தாசினவன்னமாந்து
மல்லவம்பழனஞ்சூழந்த மத்திரதேயவேந்தன்

இ-ள். கொல்லுலை—கொல்லுலையிறந்தாய்த—வேற்கண்—வேல்போன்ற
கண்களையுடைய—நல்லைய—தமயந்தியே—சங்குறை—இங்கேயிருக்கின்ற
சுவடி—திரங்குபொருந்திய—தோளான்—தோள்களையுடையவன்—முல்லை
யாம்புறவில்—முல்லைகளையுடைய அந்தில்—சேதா—சேவரியபகைகளி
லுடைய—முலைவழி—முலையின்வழியே—ஒழுகுநிம்பால்—ஒழுகியதித்திப்
பப்பாலை—அல்லியங்கமலவள்ளத்து—அகனிதழையுடைய தாமனாமலராகி
யகிண்ணத்தில்—அரசினவன்னம்—இளமைபொருந்திய அரசவன்னங்கள்,
மந்தும்—உண்ணுகின்ற—மல்லல்—வளம்பொருந்திய—பழனஞ்சூழந்த—வ
யில்களாற்சுற்றப்பட்ட—மத்திரதேயவேந்தன்—மத்திரதேயத்தையாளு
கின்றவரசன்—எ-று. கருத்து. இவன்மத்திரதேயத்தரசன் என்றான்
என்பதாம். ஈடுபு

தாள்தாமனாயின்மேய தாக்கணங்கனையாயிங்குத்
கோவரியென்னவைகுங் குருகிசொப்புளிகுமலேலான்
பாடோவாய்க்கழுதிற்றாவிப் பன்னிமுட்டிற்காய்நிந்த
வன்னையம்பகிதரவும் வங்கநாடாளுமேந்தே

இ-ள். தாள்தாள்தையுடைய—தாமனாயின்—தாமனாமலரிலே—மே
ய—இருக்கின்ற—தாக்கணங்கனையாய்—இலக்குமியைப்போத்ததமயந்தியே,
சங்கு—இங்கே—கோவரியென்ன—சங்கவேற்றைப்போல்—வாகும்—தங்
கிய—குருதி—உதிரத்தை—கொப்புளிக்கும்—கொழிக்கின்ற—வேளான்—
வேற்படைபையுடையவன்—பாடோவாய்—பாடோகன்வாய்த—கழுதிற்றா
வி—கழுதமரத்தின்மேற்றாவி—பன்னி—பலமரத்திற்காய்த—முட்டிற்கு
காய்—முன்னிப்புகுந்தலேயுடையகாய்கள்—சந்த—சிற—வாடோவாய்க்கு
தாயும்—ஆண்டோகன் தாவுகின்ற—வங்கநாடாளுமேந்து—வங்கதேயத்
தையாளுகின்ற அரசன்—எ-று. வகாரம்—சுற்றசைக்கண்வந்தது. கருத்து.
இவன்வங்கதேயத்தரசன் என்றான் என்பதாம். ஈடுபு

சாம்புறப்பசியமென்றோப் கதிர்முலைத்துவ்வாய்த்திஞ்சொற்
பாம்பிமல்குவிஞ்சு வையபரிதிவேளான்
தேம்பொதிகமலமேய வால்குதிங்கனென்ன
வாமபலவாய்க்குவிஞ்சு பங்காடாளுமேந்தே

இ-ள். சாம்புறப்பசியமென்றோப்—பசியபசையாயி—மென்றோ
ள்—மெல்லியதோள்களாய்—கதிர்முலை—பொதிகமலபொருந்திய முலைவாய்
ம்—துவ்வாய்—விவந்தவாய்ப்பும்—திஞ்சொல்—மதாரம்பொருந்திய சொ
ல்லையும்—பாம்பும்—பாம்பிசையுமென்ற—அங்குல்—அங்குலையுமுடைய
மயந்தியே—சங்குறையு—இங்கேதங்கிய—பரிதிவேளான்—சூரியன்போ
ன்றலேயுடையவன்—தேம்—தேனானது—பொதி—நிறைந்த—கமலமே
ய—தாமனாமலரிலிருக்கின்ற—வால்கு—வெண்கன்குருகை—நிங்கனென்
ன—சந்திரனென்று—ஆம்பல்—அல்லிமுன்கண்—வாய்பலரும்—விடும்—
வாசி—தடாகத்தையுடைய—அங்கநாடாளும்—அங்கதேயத்தையாளுகின்
ற—வேந்து—அரசன்—எ-று. வகாரம்—சுற்றசைக்கண்வந்தது. கருத்து. இ
வன் அங்கதேயத்தரசன் என்றான் என்பதாம். ஈடுபு

சிறாரிசெதிகணல்வர் யிங்குறைதனிபொற்றோளான்
கதிர்முகழனிபூடு கணத்தினவன்னிடுக்கேனம்
புதிதுனாகமலப்போது புரிமுறுங்கனிழந்துமாறா
மதுமடைதிறந்துபாயும் வளங்கொள்பாஞ்சாலவேந்தே

இ-ள். சிறார்—பாவுகின்ற—புரி—செவ்விர்பார்த—செடுங்கணல்வாய்—
செடியகண்களையுடையதமயந்தியே—சங்குறை—இங்கேயிருக்கின்ற—நி
னி—வனிமைபொருந்திய—பொற்றோளான்—அழகியதோள்களையுடையவ
ன்—கதிர்முகு—கதிர்கொளிறையப்பெற்ற—சமுறியுடு—வயல்களிலே—க
ணத்து—தரவாரித்த—இனம்—கூட்டமாகிய—வண்டும்—வண்டிகளும்—
தேனும்—தேனவண்டிகளும்—புதிதுன்—புதிதாவது—சமலப்போ
து—தாமனாமலர்கள்—புரி—கட்டுப்பட்ட—முறுங்கனிழந்து—முறுக்குடை
ந்து—மாறா—நிங்கா—மது—தேனானது—மடைதிறந்து—மடையைத்திற
ந்து—பாயும்—பாய்விற—வளங்கொள்—வளத்தைக்கொண்ட—பாஞ்சா
லவேந்து—பாஞ்சாலதேயத்தரசன்—எ-று. வகாரம்—சுற்றசைக்கண்வந்த
து. கருத்து. இவன் பாஞ்சாலதேயத்தரசன் என்றான் என்பதாம். ஈடுபு

இழைபுணாமருங்குவினெ யிறுமிறுமென்னவந்தி
யமருவிறிறுந்தபொம்ம லெரிமுலைபாங்குறைகுங்
தொழுதிவண்டி மிருந்தாரன் கோணிலிநிர்தருநாறு
மழைவளஞ்சுரக்குஞ்செல்ல மலிந்தகார்தாரவேந்தே

இ-ள். இழைபுணா—துவிறையொத்த—மருங்குள்—இடையானது—இன்
னே—இப்பொழுதே—இதுமிறுமென்ன—தடியுமொடியுமென்ன—சிறு
பருத்து—அழகுநிறத்திக்குத்—அழகானது—அசிறுந்த—பொம்மல்—பொவி
விப்பெற்ற—அணி—அபரணங்களைபணித்த—முலை—சுதனங்களைமுடையத
மயந்தியே—அங்குறையுமும்—அங்கேதங்கிய—செழுதி—முக்கிஞ்ஞா
ம்—வாண்டு—வாண்டுகள்—இடும்—ஒலிக்கின்ற—தாரான்—மாலையையுண்
டவன்—கோள்—நிலத்தரசன்கள்—நிலநிர்தருநாறும்—சிலமாநியகாலத்
தாம்—மழைவளஞ்சுரக்கும்—மழைவளங்குருண்பாடுகின்ற—செல்லமலிந்த

செல்வபிஞ்சுத்—காந்தாரவேந்த—காந்தாரதேயத்தரசன்—என்றுகருத்து
இவன் காந்தாரதேயத்தரசன் என்னுள் என்பதாம். 104

அள்ளிலைடி வேற்களை னு யிக்குறையல்வந்தற்றோளான்
முள்ளரிமுள்ளரிமேய்து முழிநெறிக்குவளைமென்று
வள்ளோவாய்குதட்டிமேதி வளைதவநிறுந்துஞ்சம்
வெள்ளநீர்ப்புழைந்துமுந்த மிதுவோடாளுமேவந்தே

இ-ள். அள்ளிலை—மாமிசத்தையான்விட்டு—அண்கின்ற இலையுடைய—வ
யுவேல்—கூரியவேல்போன்ற—கண்ணாய்—கண்ணையுடையதமயந்தியே
யங்குறைய—இங்கேயிருக்கின்ற—அலங்கறேளான்—மாலையுடையநீர்மதே
வகையுடையவன்—முள்ளன்—முள்ளுகவநின்றுததாரையுடைய—முள
ரிமேய்து—நம்மவைப்புடைமேய்து—முழுநெறி—முழுநெறிப்பையுடை
ய—குவளைமென்று—குவளைமலையுமென்று—வள்ளை—வள்ளையியை—
வாபகுதட்டி—மென்று—மேதி—எருமைநளானவை—வளை—புன்னைமாத்
தியுடைய—கறுத்திழை—நதியிரவிலே—அஞ்சம்—உறங்குகின்ற—வெள்
ளான்—அதிகநீரையுடைய—புழைந்துமுந்த—கழனிசொற்றொழிப்பட்ட—மி
துவோடாளும—மிதுவோடையத்தைபாளுகின்ற—வேந்து—அரசன்—உ—
வகாரம்—சற்றைசைக்கண்வந்தது. கருத்து. இவன்மிதுவோட்டுமென்ன
வளரான் என்பதாம். 105

வெதிப்புடைபசியமென்றோள் வேல்கிடந்தனைபயண்ணு
யநீர்தழலரசுபோற்ற னிக்குறையரிபேறன்னான்
கதிர்வெயிற்றற்றைநான்னு காகவென்படுக்குமாட
மதியகரிஞ்சுவோங்கு மாளவதேயவேந்தே

இ-ள். வெதிப்புடை—முங்கிலைபோன்ற—பசிய—பசியவாகிய—மென்றோ
ள்—மெல்லியபுயங்கலையுடைய—வேல்கிடந்தனை—வேற்படையிருந்தரை
பெருந்த—கண்ணாய்—கண்ணையுடையதமயந்தியே—அதிர்—அதிர்செய்ய
யுடைய—தழலரசு—விரகதழலையணிந்த அரசு—போற்ற—வணங்கு—
நக்குறைய—இங்கேயிருக்கின்ற—அரிபேறன்னான்—சிக்கவேற்றையொத்தவ
ன்—கதிர்—கதிர்செய்ய—வெயிற்றற்றை—வெயிற்றெருதியை—கான்று—வி
டு—காசு—நீர்த்திணைகள்—கண்படுக்கு—பதித்திருக்கின்ற—மாடம்—உப்
பரிணைகள்—மதி—சுந்தரினுடைய—அகடு—வயிற்றை—உரிஞ்சு—தேயக்க
லும்—உயர்ந்திருக்கின்ற—மாளவதேயவேந்து—மாளவதேயத்தரசன்—
உ—அ. கருத்து. இவன்மாளவதேயத்தாமன்னன் என்னுள் என்பதாம் 106

வெதிப்புடைபசியமென்றோள் வேல்கிடந்தனைபயண்ணு
யநீர்தழலரசுபோற்ற னிக்குறையரிபேறன்னான்
கதிர்வெயிற்றற்றைநான்னு காகவென்படுக்குமாட
மதியகரிஞ்சுவோங்கு மாளவதேயவேந்தே

இ-ள். வெதிப்புடை—மாமிசத்தையான்விட்டு—அண்கின்ற இலையுடைய—வ
யுவேல்—கூரியவேல்போன்ற—கண்ணாய்—கண்ணையுடையதமயந்தியே
யங்குறைய—இங்கேயிருக்கின்ற—அலங்கறேளான்—மாலையுடையநீர்மதே
வகையுடையவன்—முள்ளன்—முள்ளுகவநின்றுததாரையுடைய—முள
ரிமேய்து—நம்மவைப்புடைமேய்து—முழுநெறி—முழுநெறிப்பையுடை
ய—குவளைமென்று—குவளைமலையுமென்று—வள்ளை—வள்ளையியை—
வாபகுதட்டி—மென்று—மேதி—எருமைநளானவை—வளை—புன்னைமாத்
தியுடைய—கறுத்திழை—நதியிரவிலே—அஞ்சம்—உறங்குகின்ற—வெள்
ளான்—அதிகநீரையுடைய—புழைந்துமுந்த—கழனிசொற்றொழிப்பட்ட—மி
துவோடாளும—மிதுவோடையத்தைபாளுகின்ற—வேந்து—அரசன்—உ—
வகாரம்—சற்றைசைக்கண்வந்தது. கருத்து. இவன்மிதுவோட்டுமென்ன
வளரான் என்பதாம். 106

மாழைமென்றோக்கியிரு வைகியமானவேலன்
முழைமுப்படைக்காய்விழ்து தாற்றிளங்குமுருகெந்தது
விழ்க்கைவருக்கைபோழ்து வெம்புலியடியுடைபகாபுக்
கோழையாரம்புபாய்க்குங் குடகாடாளுமேவந்தே

இ-ள். மாழை—மாமிசத்தையான்விட்டு—அண்கின்ற இலையுடைய—வ
யுவேல்—கூரியவேல்போன்ற—கண்ணாய்—கண்ணையுடையதமயந்தியே
யங்குறைய—இங்கேயிருக்கின்ற—அலங்கறேளான்—மாலையுடையநீர்மதே
வகையுடையவன்—முள்ளன்—முள்ளுகவநின்றுததாரையுடைய—முள
ரிமேய்து—நம்மவைப்புடைமேய்து—முழுநெறி—முழுநெறிப்பையுடை
ய—குவளைமென்று—குவளைமலையுமென்று—வள்ளை—வள்ளையியை—
வாபகுதட்டி—மென்று—மேதி—எருமைநளானவை—வளை—புன்னைமாத்
தியுடைய—கறுத்திழை—நதியிரவிலே—அஞ்சம்—உறங்குகின்ற—வெள்
ளான்—அதிகநீரையுடைய—புழைந்துமுந்த—கழனிசொற்றொழிப்பட்ட—மி
துவோடாளும—மிதுவோடையத்தைபாளுகின்ற—வேந்து—அரசன்—உ—
வகாரம்—சற்றைசைக்கண்வந்தது. கருத்து. இவன்மிதுவோட்டுமென்ன
வளரான் என்பதாம். 107

எந்திளமுழைப்பாட்டா லினிதுறைகுமரன்னான்
நெற்றன்னாழ்ந்தபோதந் தெரிவையரினாந் தசிறிற்
காந்தகரிமணியும்பொன்னும் காழ்கிறுதுணியும்வாரிப்
பூந்திரைகருட்டுந்தெண்ணிப்பு பொன்னிடைபுறமேவந்தே

இ-ள். ஏந்து—தாக்குதல்—இனமுழைபாய்—இனம்பொருத்திய முழை
யுடையதமயந்தியே—இப்பாள்—இப்பாத்தல்—இனிதுறை—இனிமை
யுடையதை—குமரன்னான்—குமரக்கடவுளையொத்தவன்—சீர்து
ணர்—வாகுபொருத்தியமகர்தங்கண்—ஊழ்த்து—உதிர்ந்த—பொது—
மலையும—தெரிவையர்—சிறுபெண்கள்—இழைத்த—செய்த—சிறிற்—
சிறுபிழை—காந்தகரி—தெளிவாகுந்த—மணியும்—மணிதளையும்—

பொன்னும் பொன்னையும்—தாழ்வாரம்பொருந்திய—அகிறுனியும்—
அகிறுனிகளையும்—வாரி வாரிச்சொண்டு—புதுமுருபொருந்திய—தி
னாகுநட்டும்—அகிலைமட்டக்குகின்ற—தென்னார்—தெளிவுபொருந்திய—
நாயுடைய—பொன்னிதாடு—காவிரிமுழந்தசோண்டை—அன்றமேவ்
து—அன்றம்அரசன்—எ-று. கருத்து இவன் சோழநாட்டரசன் என்றான். எ
ன்பதாம். ஈகடி

மோட்டிளமுடையாய்ப்பைம்போன் மொய்ம்மணித்தளிசிணப்பண்
சேட்டிளம்பரிதிபோல் விந்ருறைதிணிபொற்றேளான்
பாட்டளிபெட்டினேடும் பருமுனையளித்ததுக்கேற்ற
கட்டுணுங்கமலவாணி கொற்கையம்பதிக்குவேந்தே

இ-ள். மோடு-உயர்ச்சிபெற்ற—இளமுடையாய்—இளமை பொருந்தியுள்
தனங்கனையுடையதமயந்தியே—பைம்போன்—பசியபொன்னுந்தெய்த—
மொய்ம்மணி—மணிகள் நெருங்கிய—தளிசிணப்பண்—அச்சுத்தின்மத்திய
த்திலே—சேட்டிளம்பரிதிபோல்—மிதூதகிளமைபொருந்தியசூரியன்
போல்—சங்குறை—இங்கேபிருக்கின்ற—திணி—வலிமைபெற்ற—பொற்
றேளான்—அமுருபொருந்தியதோடையுடையவன்—பாட்டளி—பாட்டையு
டையவன்கள்—பேட்டினேடும்—பேட்டைகளுடன்—பருமுனையளித்
து—பசியஅரும்புகளைவித்தது—தேறல்—தேனே, கட்டுணும்கொண்டே
கொள்ளும்—கமலவாணி—தாமரைத்தடாகத்தையுடைய—கொற்கையம்ப
திக்குவேந்து—சோழன்—எ-று. ஏகாரம்—அளவரிவே, கருத்து. இவன்
கொற்கைநாட்டரசன் என்றான் என்பதாம். ஈகடி

என்னமற்றினையவாறே யெரிமணிமாடஞ் சேர்ந்த
மன்னவாருளமும்பேரும் வான்முறைவாழாதுகூறி
யின்னருபரிதிவைவே னானாருத்தொண்டெய
வன்னவர்தமையுமற்றை நன்னையுமறையுற்றான்

இ-ள். என்ன—இப்படியென்று—இனையவாறு—இத்தன்மைப்படி—எரி
மணி—ஒளிவிக்கின்றமணிகள்பதித்த—மாடஞ்சேர்ந்த—உப்பரிசைகள்
சேர்ந்த—மன்னவர்—அரசர்களுடைய—குலமும்—மரபும்—பேரும்—நாம
முழ—வாள்முறை—குலமுறைமையில்—வாழாது—வாழாமல்—கூறி—சொ
ல்லி—யின்னரு—ஒளியையுடைய—பரிதி—சூரியனையொத்த—வைவேன்
—சூரியவேலையுடைய—நன்னாருக்கொண்டெய—நன்னாருவங்கொண்டிருக்
கின்ற—அன்னவர்தமையும்—இந்திரன்முதலிய அந்நால்வரையும், நன்னையு
ம்—நாமகாரசனையும்—அறையுற்றான்—சொல்லத்தொடங்கினான்—எ-று
மற்ற—அரை, கருத்து. தேவர்களையும் நன்னையும் சொல்லத்தொடங்கின
ள் என்பதாம். ஈகடி

தலைவராகித்தென்னன் சமுகமழ்கமலம்வாட்டுந்
திலகவாண்முதத்தாய்ங்கு வைகியசினவேற்காணே

வல்லுடைவரவாளான் கற்பகநகர்த்தேளான்
பலபகைவனாமுன்செற்ற பகட்டெழின்மார்பினுனே

இ-ள். கலைவளர்—கலைகள்வளரப்பெற்ற—திங்குளென்ன—சந்திரன்போற்
ல்—சமுகமழ்—நாககைகமழ்கின்ற—கமலம்வாட்டும்—தாமரைமலராவாட்ச
செய்கின்ற—திலகவாண்முதத்தாய்—திலகப்பொட்டிட்ட ஒன் பொருந்திய
முதத்தையுடையதமயந்தியே—சங்குவைகிய—இங்கேதங்கிய—சினவேற்
காண்—கோபம்பொருந்திய வேற்படையையுடையவரசன்—வல்லுடை
வரவாளான்—வலினைக் கொன்றவச்சிரப்படையையுடையவன்—(வேற்றி
பொருந்தியகூரியவாணையுடையவன்) கற்பகநகர்த்தேளான்—கர்ப்பகமல
ம்மல்கெருங்கப்பெற்றதேவையுடையவன்—(மலையைப்பிளக்கும்படிவலி
மைமிக்குந்தேவையுடையவன்) பலபகைவனாமுன்செற்ற—பலவாகியபகை
கொண்டபகைகளை முன்சிறுகறுத்துச்சயங்கொண்ட—(பலசத்துருக்களை
முன்செயித்த) பகட்டெழின்மார்பினுன்—பெருமைபொருந்திய அழகியமர
கையையுடையஇந்திரன்(நான்)—எ-று. ஐது இது இந்திரனுக்கும் நன்னு
க்கும் சிலேடை கருத்து. இவன்இந்திரன் என்றான் என்பதாம். ஈகடி

நகைமதிமுத்தாய்க்கு வைகியநாமவேளான்
புகலரும்பெருளியுள்ளத் தொருசினுன்பொங்கியார்த்து
பகையிருப்பழம்புசிங்கும் பலகடருமிழும்வாளான்
நகைமைசால்புலவோத்துந் தாலமேமுடையகோவே

இ-ள். நகை—ஒளியையுடைய—மதிமுத்தாய்—சந்திரன்போற்றமுதத்
தையுடையதமயந்தியே—சங்குவைகிய—இங்கேதங்கிய—நாமவேளான்—
அச்சத்ததைதருவோற்படையையுடையவன்—புகலரும்—சொல்லுதற்க
ரிய—வெருளியுள்ளது—கோபமுள்ளமனத்தையுடைய—ஒருவினன்—அ
ட்டுக்கடாவானத்தையுடையவன்—(புகலரும்—புகலற்கரிய—வெருளி சி
னத்தை—உள்ளத்து—மனத்தின்கண்—ஒருவினன்—நிக்கினுன்) பொங்கி
பொலிந்து—ஆர்த்த—ஒலித்த—பகை—பகையாகிய—இருப்பிழம்பு—இருட்
பிழம்பை—சியக்கும்—ஓட்டுகின்ற—பல்—பலவாகிய—கடருமிழும்—ஒளி
யையுமிழ்கின்ற—வாளான்—கவாலையையுடையவன்—பொங்கியார்த்து—மி
ருந்துகர்ச்சித்த—பகையிருள்—இருளையொத்தபகைவாறு—பிழம்பு கட்ட
த்தை—சீயக்கும்—கெடுக்கின்ற—பல்—பலவாகிய—கடருமிழும்—ஒளி
கின்ற—வாளான்—வாட்படையையுடையவன்—தகைமைசால்—அழகுமி
குந்த—புலவோத்து—தேவரால்துதிக்கப்பட்ட—தாலமேமுடையகோ—
வருநாயுடையதிக்கடவுள்—(தகைமைசால்—பெருமைமிக்குந்த—புலவோ
த்து—வித்துவான்களால்துதிக்கப்பட்ட—தாலமேமுடையகோ—சப்ததி
வையுடையநான்)—எ-று. ஐது இது அக்கினிதேவனுக்கும் நன்னுக்கும்
சிலேடை கருத்து. இவன்அக்கினிதேவன் என்றான் என்பதாம். ஈகடி

அஞ்சனமேழுகவற்றா தம்மவோயெவ்நுகையும்
வருநிதுன்னிணையாய்க்கு வைகியநாமவேளான்

ஊர், ஓர்ந்தான்-அந்நீர்ந்தான்-ஊ. இலக்கணங்கொத்து, அகம்புறமொ
ற்றுமையாகுங்கருவி இவ்விதிபால் ஓர்ந்தானென்றது அகக்கருவி. கருத்து.
நள்ளையே நள்ளென்றதிற்தான் என்பதாம். ஈ எக

மாதர்மென்னோக்கிராணிமதிமுகஞ்சிறிதுகோட்டிக்
காதன்மீதூரவுள்ளங்கனிமகிழ்துங்கநின்ற
கோதையாணிசெய்செம்பொற்கோடிகத்தினிதினேந்தாந்
தாதுலாமலங்கன்மலைத்தளிரியல்கரத்திற்கொண்டான்.

இ-ள். மாதர்-அழகுபொருந்திய, மென்னோக்கி-மெல்லியபார்வையைபு
டையதமயந்தியானவள், ராணி-வணமுற்று, மதிமுகம்-மதிபொன்றமுக
த்தை, சிறிதுகோட்டி-கொஞ்சம் வணங்குக்கொண்டு, காதல்-ஆசையான
து, மீதூர்-அநிகநின்ற, உள்ளம்-மனமாவது, கனிமகிழ்துங்க-களிப்புமிருந்
தமகிழ்ச்சிதங்க, சின்று-அருகேநின்ற, கோதையர்-தேவதிகளை, மணிசெய்-
நவமணிகள்பதித்த, செம்பொற்கோடிகத்து-செம்பொன்னுறசெய்தகாட்
டிக், இனிதினேந்தம்-இனிமையிற்றங்குகின்ற, தாதுலாம்-மகரத்தமு
லாவுகின்ற, அலங்கன்மலை-மலர்மாலையை, தளிரியல்-தளிரினது. சுயலையு
டைய, கரத்திற்கொண்டான்-கரத்திலெடுத்துக்கொண்டான்-ஊ. கருத்
து தமயந்திமாலையைக்கையிலெடுத்தாளன்பதாம். ஈ எக

இன்னரிச்சிலம்புசெம்பொற்கண்கினிரார்ப்பவேகி
மன்னவர்மனமுங்கண்னும்வண்டென்தொடர்ந்துமீழ்
கொன்னுனைவரவொள்வாணிதர்கோன்குவவுத்தோன்மேற்
பொன்னரிமலைசூட்டிப்பூங்கழல்வணங்கின்றான்.

இ-ள். இன்-இனியவோசையைத்தருகின்ற, அரி-பருக்கையைபுடைய,
சிலம்பு-சிலம்புகளும், செம்பொன்-சிவந்தபொன்னுற்செய்த, கண்கினி-ச
தங்கைகளும், ஆர்ப்ப-ஒலிக்கும்படி, வன்-போய், மன்னவர்-அரசர்களடைய
மனமும்-நெஞ்சம், கண்ணும்-கண்டனும், வண்டென-வண்டுகள்போல்,
தொடர்ந்து-தொடர்ந்துமீழ், கொல்-கொல்லுகின்ற, துளை-முனையையு
டைய, வைரவொளவான்-கூர்மைபொருந்தியஒளியைபுகுகின்றவாட்படை
பேந்திய, பிடதர்கோன்-நளமகாராசனடைய, குவவு-திரட்சிபொருந்திய
கோண்மேல்-புங்குமல்-அழகுபொருந்தியஅவ்வையாகங்களை, வணங்கின்
றான்-பணிர்துதின்றான்-ஊ. கருத்து. தமயந்தி நளனதுகோகில் மலை
யணிந்து அவனதுதிருடியைவணங்குகின்றான்-ஊ. ம. ஈ எக

வடிமலர்நெடுங்கட்செவ்வாய்மடவாலினிதுகுட்டிந்
தொடையல்பொற்கிரியில்வழுக்கடர்மணிபருவியேய்ப்ப

விடுக தீர்வையத்திண்டோன்மன்னவன்விழைவுகர்து
பிடிதழீஇயுவகைபூத்தபெய்தகக்கரிதுபோன்றான்.

இ-ள். வடி-கேளையுடைய, மலர்-குவிளைபோன்ற, நெடுங்கண்-நெடியக
ண்டையுடைய, செவ்வாய்-செவ்வாயையுமுடைய, மடவால்-தமயந்தியான்
வள், இனிதுகுட்டம்-இனிமைபேடும்சூட்டிய, தொடையல்-மாலையா
னது, பொற்கிரியில்-மேருமலையில், வீழும்-ஒழுங்கின்ற, சுடர்-ஒளிபாயு
டைய, மணி-இரத்தினங்களும்குழுகின்ற, அருவியேய்ப்ப-அருவியை
பொப்ப, விரிகதிர்-கிரணங்களைவிசுகின்ற, வலயம்-கேழாமணிந்த, தின்-
வலிமைபொருந்திய, தோள்-தோளையுடைய, மன்னவன்-நளமகாராசன், வி
ழைவுகர்து-ஆசையிருத்து, பிடிதழீஇ-பெட்டையானையைத்தழுவி, உ
வகைபூத்த-மகிழ்ச்சியுண்டாகிய, பெய்தகக்கரிது-மதம்பொழிகின்றயா
னைப்ப, போன்றான்-ஒத்தான்-ஊ. பிடி-பெட்டையானை, கரிது-ஆன்
யானை. இலக்கணங்கொத்து, கோளே நெற்றல்கெட்டேயேற்ற, லேலாதேற்ற
லேலோனேற்ற, லுயர்ந்தோனேற்றலிழிந்தோனேற்ற, லொப்போனேற்றலு
ணானின்றேற்றல், வீருப்பார்பேற்றல்வெறுப்பார்பேற்றலாதியாய்ப்பவடி ம
றைத்தன்கொளலே, இவ்விதிபால் நளன்மலையைவிருப்பார்பேற்றான். கரு
த்து. நளன்மகிழ்ச்சியடைந்தான் என்பதாம். ஈ எக

பூணுலாக்கிடர்தவல்கும்பொற்பெலங்களிரொள்வண்டின
பாணுலாக்கிடர்ததாரன்பருகுவான்போலநோக்க
நாணா தாரப்பைப்பொன்னலத்தழங்கொடியினெல்
வாணையுயிர்த்தசெவ்விதிமுங்கோட்டினின்றான்.

இ-ள். பூணுலாக்கிடர்த-அபரணங்களசைந்துகிடர்ந்த, அல்குல்-அல்குலை
யுடையதமயந்தியினது, பொற்பெலாம்-அழகனைதையும், களிரொ
ள்வ-களிப்பைக்கொண்ட, வண்டின்-வண்டுகளுடைய, பாணுலாக்கிடர்த-
இசையுலாவிக்கிடர்த்தாரன்-மாலையையணிந்தனனுளவன், பருகுவான்
போல-கண்ணுலுண்பவன்போல், நோக்க-பார்க்க(அதனால்)நாணமீதூர
நாணமீதூரக்க, பைம்பொன்-பரியபொன்னுலாகிய, கலத்த-நளன்மாரண
ய. பூங்கொடியின்-பூங்கொடிபோல, ஒலி-துவண்டு, வான்-ஒளிபொருந்
திய, கையுயிர்த்த-புன்னகையைத்தந்த, செவ்வி-அழகுபொருந்திய, மதி
முகம்-சந்திரன்போன்றமுகத்தை, கோட்டினின்றான்-வணங்கிக்கொண்டு
ின்றான்-ஊ. கருத்து. நளன் தமயந்தியைப்பார்க்கத்தமயந்தி தலைவன்
ங்குகுள்-ஊ. ம. ஈ எக

அலைகடலுயிர்த்ததொன்னம்பாவவையயல்க்குசோதி
நிலவுநிழலிக்குமாவேதிகைகொணர்ந்துங்கா
சிலகிபருபிரையன்னதோழியாசெவிலித்தாயர்
வினைவாடபுரியலாகாமென்றுகெழிளி வீழ்தார

இ-ள். அலைகடல்-பாற்சமுத்திரமானது, உயிர்த்த-பெற்ற, பொன்னம்பாவையை-இலக்குமியையொத்ததமயந்தியை, அலங்கு-அகைகின்ற, சொதிலிவழி-பிக்கவொளியைக்கொப்புகின்ற, பளிக்குமடவேகி-கை-பளிங்கின்றசெய்த உப்பரிசைப்பிள்குக்குடேடையில், கொணர்ந்து-அழைத்துக்கொண்டெவந்துவைத்து, நீங்கா-நீங்காத, சிலையர்-ஏவல்செய்தோழிகளும், உயிரையன்னதோழியர்-உயிரையொத்ததோழிகளும், செவிவித்தாயா-வளர்த்ததாய்மாரும், விலைவாம்பறியலாகா - விலைபளவறியக்கடடாக, மென்றுகில்-மெல்லிசையாற்செய்த, ஏழினி-திரையை, விழந்தார-விழந்தார்கள்-எ-று. சிலையா-திரையர்-எழுவாய். * இலக்கணக்கொத்து, ஏவலையற்றுதலையினவேறுத, வெண்ணமுதன்முனையாமென்ப, இவ்விதயால்விழந்தினர்பிறவினை. கருத்து. தாய்மார்களும் தாழியார்களும் தமயந்தியையுப்பரிசையின்மேலழைத்துக்கொண்டுபோய்அத்துத்திரைபோட்டார்கள்-எ-ம்.

ரா எசு

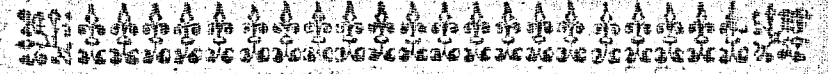
தாவருஞ்சிற்றத்தாப்பிற்றறுகண்மாயானையன்ன
மேவலர்க்கடந்தவொளவானவேந்தர்கோன் முழவுத்தோண்மேன்
மாவகிநெடுங்கண்ருட்டுமாலையேமாலையாக
காவல்முதங்கனெல்லாங்கமலமொத்திருந்தமாதோ

இ-ள். தாவரும்-தாவதற்கரிய, சிற்றத்துப்பின்-மிஞ்சுகோபத்தையும்
கறுகண்-அஞ்சாமையுமுடைய, மால்-பெருமைபொருந்திய, யானையன்ன-
யானையையொத்த, மேவலர்-சத்துருக்களை, கடந்த-வென்ற, ஒளி-ஒளி
பொருந்திய; வான்-வாட்படையையுடைய, வேந்தர்கோன்-நளமகாரா
சனுடைய, முழவு-மத்தளத்தையொத்த, தோண்மேல்-புயங்கனின்மீது,
மாவகிர்-மாவடுவின்மீதுப்பையொத்த, நெடுங்கண்-நெடியகண்களையுடைய
தமயந்தியானவள், சூட்டம்-தரித்த, மாலையே-பூமாலையே, மாலையாக-
மலைப்பொழுதா, காவல்-அரசருடைய, முதங்கனெல்லாம்-முதங்கனளைத்
தையும், கமலம்-தாமரைமலரை, ஒத்திருந்த-ஒத்திருந்தன-எ-று, மாதா, ஒ-
அகைகள். கருத்து. நான்தோனிலணிந்தமாலையேமாலையாக அரக
ர்கள்முதங்கள் தாமரைகளாகவிருந்தன என்பதாம்.

ரா எசு

சுயம்வரப்படலம்

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

பேர்புரிப்படலம்.

இப்படலத்தால் சுயம்வரத்திற்குவந்த அரசர் தமயந்தியை
விருமபிமலைகுட்டுதலாஸ்தாம்அவனைக்கைப்பற்று
ம்பொருட்டு அவனைவெல்லவெண்ணிச்செய்
யுமயுத்தஞ்சொல்லப்படுகின்றது

அரசர்க்குழிநெடியலடியாசிரிய்விருத்தம்.

அழகினைச்சமந்தயெறுபெற்றனனங்கின்றென்ன
வொழுநொளியாரமார்பருவாக்கடி-வெணியவார்ப்பப்
பொழிகதிர்வையொளவாடபுரவலன்புழுங்கிநெஞ்சம்
விழியழகதுவனோக்கிவேந்தனானித்தாச்சொல்வான்.

இ-ள். அழகினை-சொந்தரியத்தை, சமந்தபேறு-தாங்கியபேற்றினோ,
அனங்கு-தமயந்தியானவள், இன்றுபெற்றனனென்ன-இன்றுதான்பெற்
றானென்று, ஒழுநொளி-ஒளியினங்குகின்ற, ஆரம்-மணிவடமணிந்த, மா
பர்-மாப்பையுடைய(அரசர்களைவரும்), உவாக்கடல்-பர்வதால்தாக்கட
லானது, மெலிய-ஒளியிற்குறையும்படி, ஆர்ப்ப-ஒலிக்க, (அதுகண்டு)
பொழிகதிர்-கிரணங்களைவிக்கின்ற, வையொளவாள்-ஒளிபொருந்தியவ
ச்சுவாலையுடைய; புரவலன்-இந்நிரனாவன், நெஞ்சம்புழுங்கி-மனமெவ
ந்து, விழி-கண்களில், அழகதுவ-நெருப்புப்பற்ற, நோக்கி-பார்த்து, வே
ந்தரை-அரசரை, விளித்து-அழைத்து, சொல்வான்-இவ்வாறுசொல்லுவான்
-எ-று. கருத்து. இந்நிரன்பொறுமைகொண்டு அரசரைப்பார்த்துச்சொல்
வானன்பதாம்.

சு

விருகதிப்பரிநிமுன்னவெண்மதிமுழங்குமல்லாற்
பரிதியுமதியுந்தோன்றிப்படரொளிமழுங்கதுண்டோ
வரசர்காணிவிவையையோனருங்குலத்துதித்தாந்திங்கண்
மரபின்மன்னவற்றகுதுங்கண்மன்னெழின்மழுங்கினீரால்.

இ-ள். விருகதிர்-விருகதிரணங்கையுடைய, பரிதியுன்ன-சூரியன்மு
ன்னே, வெண்மதி-வெண்மைபொருந்தியசந்திரன், மழங்குமல்லா-மழ
ங்குப்போகுமல்லாமல், பரிதியும்-சூரியனும், மதியம்மதோன்றி-சந்திரனு
முதித்தால்; படர்-விடுகின்ற, ஒளி-மழுங்கதுண்டோ-ஒளி கெடுதலுண்
டோ, (இவ்விதவவாற்றிக்க) அரசர்கள்-அரசர்களே, நீளர்-நீளர்கள்,
வையயோன்-சூரியனுடைய, அருங்குலத்துதித்தும்-கடைத்தற்கரியம
யினிற்றிறத்தும், திங்கண்-மரபின்மன்னவற்றகு - சந்திரனமசுத்திற்குந்த
அரசனுக்கு, தங்கள்-உங்களுடைய, மான்-பெருமை பொருந்திய, எழில்-

அழகு, மழுங்கினர்-மழுங்கிப்போனீர்கள்-எ-று. சந்திரவம்சத்திற் பிறந்த வனான. சுருத்தா. அரசர்களே நீங்கள் சூரியகுலத்திற் பிறந்து ஓசுந்திரகு ளுதனான சூருக்குத் தோற்றிக் கொள்ளு என்பதாம். 2

உரிமையிற் புணர்ந்த மா தருடவுமறுத்திம்மா தின்
வரிமுலைப்போகம் வேண்டி மணவினைந்துணிந்துவந்திர்
குருகிவேல்சமர்வாவாவின்கிய குவவுந்தோளிர்
திருகாக்கினிநீர்போய் துந்தெரிவைபார்க்கென்சொல்லிரே.

இ-ள். உரிமையிற்-புணையினால், புணர்ந்த-கடியுமா தர்-மங்கையா தன், உடவும-பிணங்குகொள்ளவும், மறுத்து-அதை நீக்கி, இம்மாதின்-இம்மங்கையின், வரி-சந்தனக்கோலத்தையுடைய, முலைப்போகம்-வேண்டி, ஸ்தனத்தினுடைய போகத்தை நன்றும்பி, மணவினை-விவாகத்தொழிலை, துணிந்துவந்திர்-நிச்சயித்துக்கொண்டுவந்தீர்கள், குருகி-உதிரமீதுயர்த்து, வேல்சமர்-வேற்படையைச் சமர்த்து, வாள்-வினாக, வீங்கிய-பருத்த, குவவுந்தோளிர்-திரட்சிபொருந்தியதோள்களையுடைய அரசர்களே, திருநகர்க்கு-உங்களுடைய நகரத்திற்கு, இனி-இப்பொழுது, நீர்போய்-நீர்சென்று துந்தெரிவைபார்க்கு-உம்முடைய மனைவிகளுக்கு, என்சொல்லிர்-பானு சொல்லீர்கள்-எ-று. சுருத்தா. அரசர்களே உங்கவயல்களேகருந் தென்ன சொல்லிக் கொள்ளு என்பதாம். 3

சூழிருஞ்சடைகடங்கிச்சுடர்முடிதுறந்துகான்போய்
விழ்சுருதநுந்திரீளிமெய்த்தவம்புரிதல்வேண்டும்
தாழிருங்குந்தவளைகிடஞ்சோன்றழிஇயபோதே
யாழிருமுல்கமெல்லாமவளடிபடுக்குமன்றே.

இ-ள். சுடர்முடி-கிரணங்களை யுடைய கிரீடங்களை, துறந்து-விடுத்து, சூழ-சுற்றுகின்ற, இரும்-பெரிய, சடைகடங்கி-கடைகளைச் சமர்த்து, கான்போய்-வனத்திற்கென்று விழ்-அங்கேயுந் தின்ற, சுருதநுந்தி-சுருகைப்படுகித்து, நீளிர்-அரசர்களே நீர், மெய்த்தவம்-உண்மையாய், தவத்தை, புரிதல்-வேண்டும்-செய்யவேண்டும் (அஃதே நெனில்) தாழ்-தாழ்ப்பெற்ற, இரும்-பெரிய, குந்தவளை-அனாகபார்க்கையுடைய தமயந்தியை, கிடங்கோன்-நான்; கழிஇயபோதே-தழுவியபோதே, ஆழிருங்கடலாற்குழப்பபட்ட; உலகமெல்லாம்-புலுலகமெங்குதாம்; அவன்-அவ்வரசனுடைய, அடிபடுக்கு-அடிபணிந்துகிடக்கும்-எ-று. சுருத்தா. அரசர்களே தமயந்தியை நான் தழுவியபோதே நீங்கள் மணிமுடிநீக்கிச் சடைமுடி காங்கிக்காட்டிற் போய்த்தபசுபண்ணவேண்டுமென்று என்பதாம். 4

சுண்டவர்மனமுங்கண்ணுங்கவந்திடவனப்புவாய்த்த
மெய்மெய்யிழைமலைவெய்தோற்குரியனென்றெண்ணவேண்டாம்

திண்டிமலி...காணோமான்செருவினிலிர்யன்போக
மண்டபங்கடந்தமொள்வேன்மன்னவற்குரியனென்றான்.

இ-ள். சுண்டவர்-தன்னைப்பார்த்தவர்களுடைய, மனமும்-மனத்தையும் சன்னும்-கண்களையும், கவந்திட-வாரிக்கொள்ளும்படி, வனப்புவாய்த்த-அழகுபெற்ற, ஒன்மொட-தமயந்தியானவன்; மலைவெய்தோற்கு-மலை குட்டிவனவனுக்கு, உரியனென்று-உரிமையுடையவனென்று, எண்ணவேண்டாம்-நினைக்கவேண்டாம், திண்டிமல்-பிரகுதியாகியவலிபயன்படைய, கிடங்கோமான்-கிடங்கையக்காசன், செருவினில்-பேரினில், இரியல்போக-ஹைப்போக, மண்டு-நெருங்கிய, அம்மாய்த்தத்திலே, கடந்த-செய்த, ஒவ்வெல்-ஒளிபொருந்தியவேலையுடைய, மன்னவற்கு-அரசனுக்கு, உரியனென்றான்-உரிமையுடையவளாவானென்றான்-எ-று. சுருத்தா. தமயந்தி மலைதரித்தவனுக்குச் சொந்தமென்றெண்ணவேண்டாம்நனைவெல்லுந் தவனுக்கு அவன் சொந்தமென்றான் என்பதாம். 5

என்றலுங்கடவுட்டிங்குகளிருங்குலமிழித்துக்கற
நன்றுநன்றென்னவர்க்குநாமவேல்வழுதிசிறி
யுன்றலைதுணிப்பனென்னவொளிரும்வாளுறையினீக்கித்
குன்றரிவையொள்வாட்குரிசின்மேற்கனன்றுசென்றான்.

இ-ள். என்றலும்-இப்படிபென்று இத்திரன்சொன்னவளவில், கடவுள்-தெய்வம், நன்மையுள்ள, திங்குகளிருங்குலம்-பெருமைதங்கிய சந்திரவம்சத்தை, இழித்துக்கறல்-இழிவுபடுத்திச்சொல்லுதல், நன்றுநன்றென்ன-நல்லதல்லதென்று, நகு-நகர்த்து, நாமவேல்-அச்சத்தைத்தருகின்ற வேற்படையையுடைய, வழுதி-பாண்டியாரசன், சிறி-அதிட்டி, உகந்தலை-இப்படிச்சொன்னவனதுதிரத்திலே, துணிப்பனென்ன-தறித்துவிடுவெனென்று, ஒளிரும்-பிரகாசிக்கின்ற, வான்-வானை, உறையினீக்கி-உறையினின்ற நீக்கி, குன்றரி-மலைகளின்கிரகுகளையறுத்த, வையொள்வான்-ஒளியையுடையவச்சிரவாடையேந்திய, குரிசின்மேல்-இந்திரன்மேல், கன்ன-கோபித்து, சென்றான்-போனான்-எ-று. குன்றென்பதாதுதன்மிகினுக்காதலல்லஆகுபெயர். சுருத்தா. பாண்டியன்வாளுக்கு இத்திரன்மேற் போர்க்குச் சென்றான் என்பதாம். 6

வெகுளலையணங்கிந்தகாநனலுருக்கொண்டியேய
வகல்கிசம்பளிக்கும்வெந்தனிவென்னவமரகூறத்
துகமொழிமொழிபட்டுதோற்றவன்நன்னொடென்னொ
விசிலென்பபுனைபுமொள்வாளுறையெறித்தேககிணை

இ-ள். வெகுளலை-கோபியாதே, அணங்கிறகாத-தமயந்திக்காத, நன்னலுருக்கொண்டியேய-நன்னவழுவங்கொண்டிவந்த, அகல்கிசம்ப-அகன்றிதெய்விலோகத்தை, அளிக்குட்டியே-காக்குமிந்திரன், இவனென-இவனென்று, அமரகூற-தேவர்கள்கொல்ல; (அதுசெட்டு) அகல்கிசம்ப-அகல்கிசம்ப

பெரும்ப,மெனலி-கிட்டம்,பன்னி-முன்னி,தோற்றவன்றன்னெடு, தேர்ந்
துப்போனகிலேநெ, என்கொலெலென-என்னபோனென்று;புகையுபு-பு
கையின்,ஒள்வான்-ஒளிதங்கியவாடபடையை,உறைசெறித்து-உறையிலி
ட்டு,ஏகினுள்-போனுள்-எ-து. கருத்து. தேவர்கள்இந்திரனென்றுசொ
ல்லப் பாண்டிபன்முற்காலத்திற்கேற்றவனென்போர்க்குச் செல்லலாகா
தென்று தீர்நம்பினுள்ளென்பதாம்.

கூற்றெனக்கனலியென்னக்குலவரை திரிக்குழுழிக்
கூற்றென அருமெனெனக்கதிர்முடியரசரெல்லாம்
மூற்றருள்செற்றதேவமெடங்கலத்தவினினிளும்
பாற்றினஞ்சமுதுமனவாட்படைபொடுதிலத்திறப்பந்தூர்

இ-ள். கூற்றென, யமன்போலவும்—கனலியென்ன, அக்வினியோலவும்
குலையா, எத்தகுலகிரிகளையும்—திரிக்கும்; சுழற்றுகின்ற—ஊழிக்காத
நெய், முடிவுகால்காற்றுபோலவும்—உருமேற்றென்ன, இடியேற்றைப்போ
லவும்—சுதிமுடிவிரணங்கடையுடையகிரீடமணிந்த—அரசரெல்லாம், அ
ரசர்களையும், மாற்றரும், நீக்குவற்கரிய—சிறந்ததோடும், கோபத்துடனே
மடங்கலத்தனிகினின்றும், சிங்கவாதனத்திலிருந்துப்—பாற்றினம், பருந்து
த்குடபடங்கன்—சுழலும், வடப்பிடுகின்ற—வை, கூமைதங்கிய—வாடபு
டையோடும், வாளாயுதத்துடன்—நிலத்தில், பூமியில்—பாய்ந்தார், குதித்
தார்கள்—அ. வா, சுருதுது. அரசர்களெல்லாரும் கோபத்துடன் சிங்கவாதனத்
தையெட்டு வாடபடையோடுநிலத்திற்குதித்தார்கள் என்பதாம். அ.

கொய்யுளைக்கலிவப்பாய்மாகொடிஞ்சியந்தேறிழட்டி
மைவன்மாமதத்தயானைபருவித்தமநலியேனுஞ்
செய்யகன்புகைக்குஞ்சிறந்தநில்கெழுவயவாருழ
மொய்கழலரசசேரலாழருகுலாந்தமபைவேயந்தார்,

இ-ள். கொய்யுளைச் செய்து கட்டிப் புறமழிநியுடைய--தலினம், சடிவானம்புண்ட--பாய், தாவுகின்ற--மா, குதிரைகளை--தொடிஞ்செய்தேறித், மேன்மொட்டையையுடைய இரகங்களில்--பூட்டி, பூட்டுதல் செய்து--அமையல், மயக்கமாகிய--மா, பெரிய--மதத்த, மும்மத்தையுமுடைய--யானையான்களை--பருமித்து, அலங்கரித்து--முறையேனும், சுதலுவனனினும்--செய்யக்கண்டதைக்கும், சிவந்தகண்களை மூடித், கொள்ளுதற்கு--செற்ற, கோபத்தை யுடைய--திருக்கெழு, வலிமை பொருந்திய--வயவர்க்கு--நாணன்கள்தம்மைச் சூழ்ந்து வருமபடி--மொய், நெருங்கிய--சுரவ், விரகமுடைய வனிந்த--அரசரெலாம், அரசரனைவரும்--முருகுலம், தெருகுக்கின்ற--தும்பை, தும்பைமலையை--பேயர்க்கா, தரித்தார்களா--து, சுருத்து, அரசர்க்கையாவரும் தும்பைமலை தரித்தார்களென்பதாம்.

கொடுங்குனில்பொருதுவெற்றிப் போர்ப்படை குன்றவெம்போர்த்
கடுந்திதலையவர்* இன்னுடையபுடைப்போரிகடலினாய்ப்பச்

சுபரிசாக நான் துளிர்வெய்தாச் சுடர்விழிப்பொற்கனகித் த
மடங்கலேறியேய வேந்தர்வாள்மாடமுததும்பூர்

இ-ள். கொடுங்குணில்-வீணைத் தகுந் ததழுவல், பொருந்-அடிக்கப்பெற்ற, வெற்றி-சயத்தைத் தருகின்ற, போர்ப்புணை-யுத்தராக் குதுளி-ஒலிநீர், வெம்போர்-வெவ்விப்போர் செய்கின்ற; கழிந்திழை-மிக்க சென்றியத்தை யுடைய, வயவர்-படைவீரர்கள், வில்-வில்லைவீரத்துச் செய்யும்; நாணாபுடைப்பொலி-குணத்தொளிகள், கடலினுப்ப-கடல்போலெழிக்க, கடுங்குணல்-சுடுகின்ற நெருப்பும், குளிர்-குளிர்மழை; வெய்தா-வெப்பமாக, சுடர்விழி-சிவந்தகண்கள்; பொறிகள்-நெருப்புப்பொறிகளை, சிந்த-சிந்த, மடங்கலேற்றைய-சிங்கவேற்றையொத்த, வெந்தர்-அரசர்கள், வாளமர்-வாட்போர்செய்கின்ற, அழுவம்-யுத்தகந்தில், உழார்-அடைந்தார்கள்--
எ-று. * தொல்காப்பியம், மாடியல், அகநாடு; சிலலும் வெலும் கழுவாக்கண விரியும், தாருமாமும் தோருமாவும் என்பெறுமாயினேனோர்க்குரிய, இவ்விதியால் அரசர்க்குரிய வில்லாதிபடைகளுஞ் சேனைகளுக்குரிந்தாம். கருநாடக அரசர்கள் போர்க்கு தலைவந்தார்கள் என்பதாம்.

மன்னவர் தருக்கும்வெம்போர்வைரவாள் தமத்தகிண்டோட
பென்னதன்க்கிறைவன் குழந்தபுணர்ப்புநாங்காண்டுமென்றோ
வொன்னலரகஸமுத்தியுன்சுவைசுதுசிரமான்
மின்னகுபரிதிபென்வேவெந்தோன்சிறிதுநக்கான்.

இ-ன் மன்னவர் அரசர்களுடைய, தருக்கும்-கர்வமும், வெம்போர்-
வெவ்விப்போர்செய்கின்ற, வைரவாள்கமந்-கவச்சிராயுதத்தைச்சுமந்து,
திண்டிபாதி-வலிமைபாடிபதோள்களையுடைய, பொன்னக்-கடுறைவன்-
இந்திரனாவன், சூழ்ந்த-தண்ணிய, புணர்ப்பும்-சம்பந்தமும், காங்கா-
ண்டுமென்-நாம்கான்போமென்று, ஒன்னன்-சத்திருக்கலாடைய, அ-
கலமுழி-மாப்பினிடத்திலேகுளித்து, வான்சவைத்து-மாமிசத்தைமெ-
ன்று, உதிரமாதும்-புண்ணீரைக்குடிக்கின்ற, மின்னகு-ஒளிவிடுகின்ற,
பரிதி-சூரியன்போன்ற, ஒளிவெல்-ஒளியையுடைய, மின்னகு-ஒளிவிடுகின்ற,
வேந்திகோன்-நளமகாராசன், சிறிது-கொஞ்சம், நக்கான்-சிறித்தான்-எ-
று, கருசது. அரசர்கள்செருக்கையும் இந்நிரன்பெருமையும்மீலோமென்-
துநளன்கிரித்தான்என்பதாம்.

சிலைகுழைத்தரசர்நின்றசிறுமழும்பின்மலாய்ப்பப்பிங்கி
கொலைமுத்தொழுதும்வேலானஞுவவுநோட்டணைப்புநேச்சி
முலைமுகப்பூவரினாமம்மென்கொரையளினைபடுமென்னை
முலைமுகட்டவங்குவேற்கணமுத்தாதுவேருளினின்றான்

இ-ள். கிலேகுமத்து-வில்லெனெத்து, அரசாதிவ்ற-அரசாநிற்கப்பெற்ற, சிற்றமும்-கோபமும், நீணம்-கொழுப்பை; வாய்ப்பிக்கி-வாயிற்கித்தரி, கொலைமுத்து-கொல்லுதல் மிகுந்து, ஒழுமும்-ஒழுக்குகின்ற, சக

வேலான்-வேற்படையையுடையன்னது, குவவுத்தோள்-திரட்சிபொருந்
தியோள்களினுடைய, பணைப்பும்-புரிப்பும், நோக்கி-பார்த்து, இலைமுக
ப்புணினான்-தமயந்தியானவன், எங்கொளையினையுமென்னையா தாய்மு
டியுமோவென்று, முலைமுசட்டு-ஸ்தனங்களினுடையவுச்சியில், அளவக
ல்-ஒளியையுடைய, வேற்கண்-வேல்போன்றகண்களினினும், முத்துந
முத்துப்போலந் துளிக்க, வெருள்-பயந்து, கின்றான்-கின்றான்-எ-று. க
ருத்து, தமயந்தி நானதுபுயங்கோப்பார்த்து இப்போரெப்படி முடியு
மோவென்றஞ்சியமுதானவன்பதாம்.

செழுங்கடைமழைக்கனல்வாய்தின்சிலை குழைத்துவெம்போர்க்
கெழுந்தவிவ்வரசர்மார்புத்திபெருங்குருதிமார்தப்
புழுங்குலெம்பகழிமாரிபொழிந்தமர்முறுக்கியாடி
புழுந்தருள்பொழுதினின்வனுள்ளிதவல்லென்றான்

இ-ள். செழுங்கடை, செழுமையுள்ளகடையையுடைய-மழைக்கனல்
வாய், குளிர்ச்சிபொருந்தியகண்களையுடைய தமயந்தியே-தின்சிலை, வவி
மையுடையவின்சிலை-குழைத்து, வளைத்து-வெம்போர்க்கு, வெவ்வியபுந்
தத்திற்கு-எழுந்த, புதப்பட்ட-இவ்வரசர்மார்புத்து, இவ்வரசர்மார்பி
னிட்டுத்தலை-இழி, இழிகின்ற-பெருங்குருதி, அதிகவுதிரத்தை-மார்
த, உன்னுமபடி-புழுங்கு, வெம்புகின்ற-வெம்பகழிமாரி, வெவ்வியபா
னாமழையை-பொழிந்து, சொரிந்து-அமர், யுத்தத்திலே-முறுக்கி;
கொன்று-அடி, விளையாடி-உழுந்தருள்பொழுதின, லுருமூழ்த்துருளுந்
ன்றகாலத்திலே-மீள்வான், திரும்புவேன்-நீ, நீயானவன்-உள்ளம், மூண்டு
தினிட்டுத்து-கவல்ல, சுவலைப்பட்டலெண்டாம்-என்றான், என்றுசொன்ன
ன்-எ-று. கருத்து, நான் தமயந்திக்குஅஞ்சாதேயென்றுசொன்னான்
ன்பதாம்.

வினோமர்க்கெழுந்தாநின்றவிமனையினிதினோக்கித்
தனிமதக்களிறுந்தேறுங்கன்ப்படுத்திகவினேற்ற
வுளையப்பாவித்தானையொன்னலர்ச்செருப்பன்போய்
நளிகடற்றானைகுழங்கையைக்காத்தியென்றான்

இ-ள், வினோ, உண்டாகின்ற; சமர்க்குப்போர்செய்தற்கு; எழுந்துகின்ற, புறப்ப
ட்டுகின்ற; விமனை, விமரசனை; இனிதின், இனிதாக; நோக்கி, பார்த்து; களி, க
ளிப்பையுடைய; மதக்களிறும், மதயானையையும்; தேறும், தேரையும்-கள
ப்படுத்தி, புத்தகனத்திலழித்து-இகலின், பகையினால்-எற்றுகிறத்த
உளே, புறமயிரினையுடைய-வயப்புரவி, வலிமைபெற்றகுதிரைகளையும்-
தானை, சேனையையுடைய-ஒன்னலர், சத்தாருக்களை-செருப்பன், கொ
ல்லுவேன்-நீபோய், நீசென்று-நளி, குளிர்ச்சிபொருந்திய-தடல், கடல்
போன்ற-தானைகுதிரையையுடனே-நங்கைஐய, தமயந்தியை-கர்த்தி
யென்றான், காப்பா யென்றான்-எ-று. நான் நங்கையைக் காத்

திரியின்றனென்க, கருத்து, நான்விமனைக்குமித்துத் தமயந்தியைக்கா
த்திருந் சத்தாருவைச்செயித்துவருவேன்னன்றென்பதாம்

உடலினவருமேறென்னவயவாரையொருங்குநோக்கிக்
கொடியணிகொடிஞ்சித்தின்டோர்கொய்யுணைக்கவினப்பாயமா
கடன்மடைதிறந்ததென்னக்கரடமற்றிருந்துபாயும்
படுமதக்களிரல்லாணைபண்ணுறுத்திமீயினென்றான்.

இ-ள். உடல், பொருகின்ற-சினம், கோபத்தைதயுடைய-உருமேறென்
ன, இடிபேற்றையொத்த-வயவ்வை, சேவகரை-துருங்குநோக்கி, துரேகா
ம்பார்த்து-கொடியணி, கொடிக்கையணிந்த-கொடிஞ்சி, மேன்மொட்
டையுடைய-திண், வலிமைபொருந்திய-தேர், தேரையும்-கொய்யுணை
கொய்துகட்டியபுறமயிரினையுடைய-தவினம், கடிவாளம்பூண்ட-பாய்
மா, குதிரைகளையும்-கடல், கடலானது-மடைதிறந்ததென்ன, மடைதிற
ந்ததிதன்றுசொல்லும்படி-கரடம், கடுபட-ஊற்றிருந்துபாயும், ஊற்
றிருந்துபாய்கின்ற-படுமதம், மதம்படுகின்ற-களிரல்லாணை, களிப்பையு
டையரல்லாணைகளையும்-பண்ணுறுத்திமீயினென்றான், அலங்காரியுங்க
வினென்றான்-எ-று. கருத்து, நான்விமனைநோக்கித் தேர் குதிரை யானை
வைகளையவந்தரிக்கச்சொன்னான்ன்பதாம்.

நீங்கருங்கவசமார்த்துநேரல்மெளலிதேய்க்கும்
பூங்கழனரலவிக்கிப்போரெனிற்பொருப்பும்ஞ்ச
விங்கியருவவுத்தோளில்வெங்கனைப்புட்டிமுங்கி
வாங்குநிற்படக்கையேந்திமறவிகண்புதப்பரின்றான்

இ-ள். நீங்கரும், பிரிதற்கரிய-தவச மார்த்து, தவசம்கட்டி-நேரல், ச
த்துருக்களுடைய-மெளலி, முடியை-தேய்க்கும், தேய்க்கின்ற-பூங்க
ழல், வீரக்கழலை-நரல, ஒலிக்கும்படி, விக்கி, கட்டி-போரெனில், யுத்தமெ
ன்றால்-பொருப்பும்ஞ்ச, மலையுமஞ்சம்படி-விங்கிய, பருத்த-குவவுத்
தோளில், திரட்சிபொருந்தியபுயத்தின்கண்-வெங்கனை, வெவ்வியபா
ங்கையுடைய-புட்டி, முங்கி, அப்புகட்டைத்தாங்கி-வாங்கு, வளைக்க
ப்பட்ட-நில, விலலை-தடக்கையேந்தி, விசாலமுள்ளகயிலேந் தி-மற
லே, யமனம்-தண்புதப்ப, கண்களைமூடிக்கொள்ளும்படி-நின்றான், நி
ன்றான்-எ-று, கருத்து, நான்கவசம்கட்டி வீரக்கழலணிந்து அம்புக்
கட்டைத்தாங்கிவிலலேந்திநின்றனென்பதாம்.

பொருசம்தொடங்கிநின்றபுரவல்மடவார்செய்ய
விரெடுங்கண்ணும்தோற்றவல்லதுடித்தின்னல்காட்டக்
குருமண்குயிற்றஞ்செம்பொற்கோயொக்கொடிஞ்சித்தோ
னருவரையிவருஞ்சிற்றமடங்கலேறென்னவார்த்தான்

இ-ள். பொரு, பொருகின்ற, சமர் - யுத்தத்தை, தொடங்கிநின்ற
புரம்பித்துகின்ற, புரவல்-அரசர்களுடைய, மடவார் - மந்தரம்,

செய்ய-சிவந்த, அரி-பரந்த, நெடும்கண்ணும்-நெடியகண்களும், தோ-
ளும்-தோள்களும், வலம்துடித்து-வலப்பக்கம்துடித்து, இன்னல்கூட்ட-
துன்பக்குறியாட்ட, குருமணி-நிறம்பொருந்திய மணியால், குபிற்றும்
பதிக்கப்பட்ட, செம்பொன்-சிவந்தபொன்னுற்செய்த, கோபேர்-சுச-
ரத்தினுலையாந்த, கொடிஞ்சிததெரிநின்-மேன்மொட்டையுடையதெரிந்மே-
ல், அருவரை-அரியமலையின்மேல், இவ்-வரும்-ஏறுகின்ற, சிற்றம்-கோபத்தை
யுடைய, மடங்கலேறென்ன-ஆன்செங்கும்போல், ஆர்த்தான்-ஏறினான்-எ-
று, நான் தேரிலே-தென்னக்கட்டுக, கருத்து, நன்னதேர்வுறின்-என்-
பதாம்.

ஊன்பயில்-வடிவேலேந்தி-கூரியலேற்படைய-
தேன்பயிறெரியல்வேந்-கருக்குறத்திசைபிணின்ற-
கூன்பிறைக்கோட்டுகால்வாய்க்குஞ்சரம்பெருவியோட-
வான்பொதிரெறியத்தெய்வ-வலம்புரிமுழக்கியிட்டான்

இ-ள். ஊன்பயில்-மாமிசத்தங்கிய, வடிவேலேந்தி-கூரியலேற்படைய-
பைத்தாங்கி, உடன்று-கோபித்து, வெம்போரில்-வெவ்வியபுத்தத்தில்,
ஏற்ற-எதிர்த்த, தேன்பயில்-தேனிருக்கின்ற-தெரியல்-மாலையையுடைய,
வேந்தர்-அரசர்கள், நடுக்குற-நடுக்கமடைய, திசைபிணின்ற-எட்டுத்திசை
யினுபின்று, கூன்-வளைவுபொருந்திய, பிறைக்கோட்டு-பிறையைப்பொ-
த்தகொம்பினையும், கால்வாய்-தொங்குகின்றவாழியையுமுடைய, குஞ்சர-
ம்பாளைகள், பெருவியோட-பயப்பட்ட, கோடும்படி, வான்-ஆகாயம்,
பொதிரெறிய-நடுக்கமடைய, தெய்வவலம்புரி-தெய்வச்சங்கம், முழ-
க்கியிட்டான்-தொனியசெய்தான்-எ-று. * அகத்தியம், சங்குகுறித்தாச்ச-
மசுதொடர்தலறினே, கருத்து, நான்சங்கத்தொனியசெய்தான்என்பதாம். இ-
யு

தொன்னவிலபரிதிவைவாட்குற்றுயிருண்ணுங்குற்றின்
பின்னருவரிவேலேந்துபிண்டலையோக்கியேற்ற
மன்னவரளவற்றின்னோன்மணிவரைத்திணிகோள்விக்க
மென்னினைத்தென்செய்தோமென்றிந்தானபிடுகலுற்றான்.

இ-ள். கொல்-கொலைத்தொழிலை, நவில்-சொல்லப்பட்ட, பரிதி-சூரியன்
போன்ற, வைவாள்-கூர்மைபொருந்தியவாட்படையையும், குற்றயிர்-இ-
யமனயிரை, உண்ணும்-உண்ணப்பட்ட, குற்றின்-ஒருஇயமன்போல், பின்-
வகு-தூனிப்பயிசுகின்ற, வரிவிலேந்தும்-நெடியவிலையுமெந்திய, விடலை-
பை-நளமனாராகின், கொக்கி-பார்த்து, ஏற்ற-எதிர்த்த, மன்னவர்-அரசர்கள்
து, அளவன்று-அளவையுடையதன்று, இன்னோன்-இவ்வரசனுடைய, ம-
ணிவரை-அழகுபொருந்தியமலைபோன்ற, திணி-வலிமைபெற்ற, கோள்-பு-
யங்கனிலுடைய, விக்கம்-பாரிப்பு (ஆதலால்) என்னினோன்று-யாததனைந்து
என்செய்தோமென்று-பாதுசெய்தோமென்று, இந்நிரன்-இந்நிரானுள்ளான்,
நடுக்குறமுன்-நடுக்குறின்-எ-று. கருத்து, நன்னதேர்வென்கெடு-
குணன்பதாம்.

கார்த்திரன்முழக்கமென்னக்கனை-குரன்முரசுமார்த்த-
தூர்த்தனகடல்சுளேழுந்து-கக்கருத்தினதூளி
பேர்த்தனவிசம்புன்பம்பொற்கொடியோடுகொடையுமோங்கி-
யார்த்தனவுவகைபொங்கிதுணங்கையிட்டலகையிட்டம்.

இ-ள். கார்த்திரன்-மேகங்களினுடைய, முழக்கமென்ன-சத்தம்போல், சு-
ளை-முழங்குகின்ற, குரல்-குரலையுடைய, முரசம்-பேரிகைகள், ஆர்த்த-ஒ-
லித்தன, கடல்சுளேழும்-வழுசமுத்திரங்கையும், தூர்த்தம்-குதிரைகளினு-
டைய, குரத்தினதூளி-குழம்பினின்றமெழுப்புகின்றபுழுதிகள், தூர்த்தன-
தூர்த்துவிட்டன, விசம்பு-ஆகாயத்தை, பைம்பொற்கொடியோடு-பயிய-
பொற்கொடிகளோடு, குடையும்குடைகளும், ஒங்கி-உயர்ந்து, பேர்த்த-
ன-முடிக்கொண்டன, அலகையிட்டம்-பேய்க்குட்டங்கள், உவகைபொங்-
கி-மகிழ்ச்சிமிஞ்ந்து, துணங்கையிட்டம்-கத்தாடி, ஆர்த்தன-சத்தித்தன-
எ-று. துணங்கை-இருகைமுடக்கிப்பழுப்புடையொற்றியாடல், கருத்து,
முரசங்கள்சத்தித்தன, குதிரைப்புழுதிகள்கடலைத்தூர்த்தன, குடைகள்
கொடிகள்ஆகாயத்தைமுடின, பேய்கள்சத்தித்தனஎன்பதாம். உயி

கூற்றெனவரநியார்த்துக்கொல்கினவரியேறென்ன
வேற்றவால்வெருவெய்த்தோரிடையறதொழுதுக்கோட்டு
சீற்றமும்மதத்தினாழித்தியையுமண்க்கும்வேக
காற்றறழ்களிறுதுண்டிக்கட்கனல்கதுவச்செல்வார்

இ-ள். கூற்றென-இயமனைப்போல், உரறி-ஆரவாரித்து, கொல்-கொல்கி-
ன்ற, சினம்-கோபத்தையுடைய, அரியேறென்ன-செங்கவேற்றைப்போல
ஆர்த்து-காக்கித்து, ஏற்றவாள்-எதிர்த்தவர்கள், வெருவ-அஞ்ச, நெய்த்தோர்-
உதிரமானது, இடையறதொழுகும்-நீங்காதொழுகப்பெற்ற, கோட்டு-
கோம்பையும், சீற்ற-கோபத்தையுமுடைய, மும்மதத்தின்-மும்மதங்க-
ளால், ஊழித்தியையும்-வடவாமுதத்தையும், அல்க்கும்-அலக்கப்பட்ட,
வேகக்காற்றுறழ்-சண்டமாருதத்தையொத்த, களிறுதுண்டி-யானையைச்-
செலுத்தி, கண்-விழிகளில், கனல்கதுவ-நெருப்புப்பற்ற, செல்வார்-செல்-
வார்கள்-எ-று. கருத்து, வீரர்கள்கோபத்துடனேபோவார்கள்என்பதாம்.

ஊன்மல்கண்னிந்தால்வாரிப்பவியுண்ணுங்குற்றின்
வாள்வருவாடிவாளைந்தவாய்மடித்தெயிலுண்ணு
தள்ளவியுதும்பைபுடிக்கழுதுகொட்டியார்ப்ப
வள்ளிலைவார்ப்பைம்புணரகரோடரசரேற்றார்.

இ-ள். ஊன்-பிரகாசம்பொருந்திய, அறல்-நெருப்பு, கண்ணில்-கண்களி-
லின் அம், கால-கொப்புளிக்க, உயிர்ப்பலி-உயிராகிய வுணாவை, உண்ணு-
ம்-உண்ணுகின்ற, கூற்றின்-இயமன்போல், வன்னுறை-நெருங்கிய வுணை-
பையுடைய, வாள்வா-மேந்தி-கூரியவாளை-யேந்திக்கொண்டு, வார்ப்படித்து

உதட்டைமடித்துக்கொண்டு, வலியுதித்து-பல்லிச்சுத்து, கன்னி
முதேனெழுமுடிவற்ற, அம்பைமுடி-தம்பைமடையேயுத்தரித்து, இறுகண்
டுகமுடி-பேய்கண், கைகொட்டி-கைகளைக்கொட்டி, ஆப்ப-பச்சிக்கு
மபடி, அன்னி-அன்னிக்கொண்டி-இலைபோன்ற, வைப்பயம்புண்-ப
யெயென்னிப்பதித்தவச்சிராபாநாதையுடைய, அரசரோடு-அரசரு-
ன், அரசர்-அரசர்கள், ஏற்று-எதிர், ததர்-தன்-எ-அ, * அகத்தியம்போர்
கோலத்திற்புத்தும்புபுனைவர். கருத்து. அரசர்களை அரகரூபித்
தர்கள்-எ-ம்.

மன்னிடைத்திரிவபோலமாநிங்கடப்பதாதி
விண்ணிடைப்பற்றப்பெறமருப்பெடைமிதித்துமின்வ
கன்னிமைபொருத்தி-தாறுக்கடுப்பின்கண்ணிப்பாய்வா
வெண்ணிலவயவாதுவாயெதிசெதிமலைத்துதிபார்.

இ-ள். மன்னிடை-பூமிபிங்கண்ணி, திரிவபோல-திரிவனபொல, பா
திசம்-திசைக்கோதுப்பா-தாண்டுமன், தாதி-பாய்ந்து, விண்ணிடை-தூ
காயத்திலே, பறப்ப-பறப்பன், வேழமருப்பிடை-யானைக் கொம்பிங்க
ண், மிதித்து-மிதித்து, மின்வ-நிறுப்புவன், கண்-கண்ணன், இமைபொரு
த்தி-இமைக்கோட்டுமாயுள், காணுககடுப்பின்-காணக்கடச-மவேதத்தையு
டையன்கவினப்பாய்மா-இத்தனையுள்ளகடிவாணம்புண்ட-நாவுகின்றகு
திரைகள், கண்ணி-அளவறநவைகளை, வயவாதுவாடி-கால்களை செலுத்
தி, எதிரெதிர்-கேர்வோர, மலைத்து-போர்செய்து, நிற்பார்-நிற்பார்கள்-
எ-அ, * அகத்தியம், எதிர்மறைப்பெயர்க்கச்சுக்கிசைவலியியல்பு, மீது
கெடுககானமிகுதலுமாய், இவையியல் கண்ணுக்கடுப்பினிதுஎதிர்மறை
ப்பெயர்க்கச்சுமிகுதெட்டெற்றமிகுது. கருத்து. விரகர்க்குதிரை போதி
ப்போர்செய்தார்களென்பதாம்.

சூழ்சுடர்வாரணாலிநிரளறுமிக்குமுன்னம்
பாழிபுன்குமிக்குன்றெடுகொடுபறப்பவென்னக்
கேழ்நென்பரிதியெக்குன்றொர்மணிக்கொடிக்குமின்னே
ராழிபோடாழிதாக்கவருஞ்சும்தொடக்கித்திரபார்

இ-ள். சூர்சுடர்-ஒலிசூழ்கின்ற, வாரணால்-வச்சிராயுத்தால், இந்நி
னறுமிக்குமுன்னம்-இந்நினைபுபதற்குமுன்னே, பாழி-அகன்ற, அம்-அ
ழிய, குமி-கிண்களைபுடைய, குன்றம்-மலைகளானவை, கெடுக-இற
குடனே, பறப்பவென்ன-பறப்பவனபோல, கேழ்நென்ப-கெந்திறமிகுந்த, பரி
தியெய்க்கும்-சூரியனைப்போல, கண்ணி-கெந்திறமிகுந்த, பரி
தித்த, கொடி-சூரியனைமொட்டையுடைய, மன்னி-குணகடைய
தோகன், லாழிபோடாழிதாக்க-உருவப்பெய்துகொண்ட, அருஞ்சுமர்-
அரிப்பதுததைக்கொட்டி-அரித்த, நிற்பார்-நிற்பார்கள்-எ-அ, கருத்
து. விரகர்க்கேழ்ப்போர்செய்து நிற்பார்கள்என்பதாம்.

மேட்டிளமுலைகன்பாய்ந்தமருமத்திளமுரியனைத்
கோட்டிணையுழக்கெய்போர்க்கொன்றியென்னசேறித்
கோட்டுணைகொட்டியார்த்துசகடர்கெடுங்குருதிவாளர்
பூட்டியவெடைகெற்றிமத்தகம்போழ்த்திட்டபே

இ-ள். மேட்டு-உயர்ச்சிபும், இளமுலைகள்-இளமைபொருந்திய-வந்தன
ங்கள், பாய்த்த-பாயப்பெற்ற, மருமத்திள-மார்பின்கண், முரி-விலையை
யுடைய, யானைக்கொட்டி-யானையினினைக்கொம்புகளும், உழக்க-குத்
திக்கலக்க, வெம்மோர்-இவ்வியபோர்செய்கின்ற, கோளரியென்ன-சின்
கவேற்றைப்போல, சேறி-கொடுத்து, கோட்டுணை-இரண்டுதோள்களையும்,
கொட்டி-நட்டி, ஆர்த்து-கச்சித்து, கட்டி-ஒளியையுடைய, கெடும்-கெடி
ய, குருதி-உதிரம்நெய்யந்த, வாளர்-வாட்டையால், துடைப்பட்டி-முகப
டாத்தைவணித்த, நெற்றி-நெற்றியையுடைய, மத்தகம்-தலையை, போர்த்தி
ட்டார்-பிளந்தார்கள்-எ-அ, கருத்து. அரசர்களையனைகண்டு பேய்செய்
தார்கள்என்பதாம்.

கொலைத்தகட்கண்ணிவல்லார்முறங்கினைமேற்குருங்குசேர்த்தி
முலைத்தெழுமுடிப்புலங்கண்டுபிழையுத்திசை
சலைத்துமித்குருதிபெய்கவற்றுவிழமுறைகையேற்றி
மலைக்கட்காக்கனிதபுலம்மண்ணிடைத்தகுந்தகின்றார்.

இ-ள். கொலை-கொலைசெய்கின்ற, தடம்-விசால்பொருந்திய, கண்ணி
னி-கண்களைபுடைய, தலையார்-நாசகளுவார், குறங்கினைமேல்-தலையா
ன்மேல், குறங்குசேர்த்தி-துடைக்கசேர்த்துக்கொண்டு, முலைத்தடம்-
வந்தனநடவகளை, குழைக்கப்பூண்டு-அழந்ததகட்கண்கொண்டு, கண்ணி
லித்திரைசெய்கின்ற, முழவு-மத்தகம்போன்ற, கோளர்-கோளையுடைய
வாசகன், அலைத்துமித-அலைத்துமிழுகின்ற, குருதிபொங்க-உதிரபொழு
க, அறஅயிழ-அறஅயிழந்து, புறைக்கை-துதிக்கையின்மேல், ஏற்றி-துடை
பையேற்றிக்கொண்டு, மலை-மலையையொத்த, கடக்கனி-மதயானையை,
புல்லி-தழுவிக்கொண்டு, மண்ணிடை-பூமியிலே, துளுகுகின்றார்-கித்திரை
செய்கின்றார்கள்-எ-அ, கருத்து. அரசர்கள்போர்க்களத்திலிழந்தார்கள்
என்பதாம்.

கற்றெடுக்கொம்மைகொட்டிக்குனிக்குமவாளுவாவேகக
காற்றினிற்பெண்ணையின்றகருவறையுருவதேபோல
வேற்றிறவயவாசென்னிவிழ்த்துவெங்குகணுநிச
சேற்றவெம்மடங்கலேற்றிநெருக்கத்தாழக்கிட்பார்.

இ-ள். கற்றெடுக-இயமனுடனே, கொம்மைகொட்டி-கைதட்டிக்கொ
ண்டு, குனிக்கும்-கத்தாடுகின்ற, வாளுவார்-வாள்வீரர்கள், வேகக்காற்றி
னில்-சண்டமாருகத்தில், பெண்ணையின்ற-பனைமாமத்த, கருங்கனி-க
ரியபழம், உருவதேபோல-உதிவதுபோல, வேற்றிறல்-வேற்படையிற்
றையுடைய, வயவர்-படைவீரர்கள், சென்னி-தலைகளை, விழ்த்து-தள்ளி,

வெங்கரிசுள்-வெவ்வியயானைக் கொண்டு-தொன்று, சிறிதும்-கொப்பத்தை
புடைபு; வெம்மடங்குதேற்றில்-வெவ்வியசிகுவேறறைப்போல், செருக்க
ளத்து-புத்தகளைத்தல், உழக்கப்பட்டார்-கலக்கினார்-எ-று. கருத்து, வீ
ரர்கள்வீரர்களையும்பிரபலமானவர்களையும் கொன்றார்களென்பதாம். உ

வயலுரோரிருவர் கம்பில்வாளம்விளைத்தனோடு
முழுவதும்வந்தவருமாயினோதுமென்றுமப்போற்ற
கையமல்க்கண்ணிகாணக்கோயர்மாய்ந்துமண்ணிற்
புயலுற்றுகுந்தகாவர்வினுமப்போர்செய்கின்றார்

இ-ள். வயலுரோரிருவர் கம்பில்வாளம்விளைத்தனோடு
முழுவதும்வந்தவருமாயினோதுமென்றுமப்போற்ற
கையமல்க்கண்ணிகாணக்கோயர்மாய்ந்துமண்ணிற்
புயலுற்றுகுந்தகாவர்வினுமப்போர்செய்கின்றார்
தபாகத்திற்றித்தமலையொத்த-கண்ணி, கண்ணையுடைய அரம்பையா
னவன்-காண, காணும்படி-காணார், வீரர்கள்-மாய்த்து, ஒருசொலிந்
து-மண்ணில், பூமியில்-புயலுற்றிமேகத்தையொத்த-கந்தந்தாக, க
ந்தையுடையபெண்ணிற்காக-வானினும், ஆகாயத்தின்கண்ணும்-போ
ர், யுத்தத்தை-செய்தின்றார், செய்கின்றார்கள்-எ-று. கருத்து, வீரர்களிரு
வர்போர்செய்கின்றார்கள்என்பதாம். உ

குருதிக்கொப்பிக்கும்வேலாங்குங்குமவளதுமுழுகு
மறும்த்தில்வாளமுழுகமயங்கினன்மெளிதொடும்
விரைமொய்த்தகந்தமுழுவண்ணினின்றாவத்தோடு
முருவத்தார்புனைவந்தவொண்டொடியமயங்கினின்றான்

இ-ள். குருதி-உதிரத்தை-கொப்புளிக்கும்-உமிழ்கின்ற-வேலான்,
வேற்படையையுடையவரசனாவன்-குங்குமவளது, குங்குமச்சேற்றி
ல்-முழுகுமுழுகப்பெற்ற-மருமத்தில், மாபிவிடத்தில்-வாளமுழுக,
பாணங்கள்புதைப-மயங்கினன், மயங்கும்கொண்டவனாகி-தெளிதனோ
டும், தெளித்தவன்வீல்-விரைமொய்த்த, வரசனையையுடைய-கந்தமுழுக,
முருவனதுஅவிழ-விண்ணினின்று, ஆகாயத்தினின்றும்-ஆவத்தோடு
ம், ஆசையுடன்-உருவத்தார், அழகியமாலையை-புனையுலர்த, தரிக்கவந்த
ஒண்டொடி, அரமாதானவள்-மயங்கினின்றான், மயங்கினின்றான்-எ-று.
கருத்து, நளன்பாணங்கன்பட்டுமயங்கினவனாகத்தெளிந்தறிந்தமாலையா
கவந்தஅரம்பையானவன்மயங்கினின்றான்-எ-ம். உ

கான்படுமுருவப்பைந்தார்விதர்ப்பார்கோன்கன்னிலேறக
ணான்புடதுகையக்குத்தியுள்ளுயிர்பருகாற்றேம்
வான்படர்யின்னினோச்சுமவாளினுமாப்த்துமென்றோ
தேன்படுதெரியல்வேந்தர்செருமலைகாவில்தார்.

(இ-ள்) கான்படு-காசனையுண்டாகிய-உருவம்-அழகிய, வயலு
தார்ப்பிரபலமானவையுடையவிரபார்ப்பார்கோன்-விமர்சன், கன்னிதமயந்
தியினது, வேற்கண்-வேல்போன்றகண்களானவை, வளம்படர்முருமா
பிரபமபடர்மலர், உலைய-வருந்துப்படி, குத்தி-குத்தி, உள்வருயிர்-உள்ளாவி
மை, பருகல்-உண்பதை, ஆற்றேம்-பொதுந்தமாட்டோம், வான்படர்-
மேகத்திறுமுள்ளுத, யின்னின்-மின்போல், ஒச்சும-கலிக்கிற, வாளி
னுல்-வாட்படையால்-மாய்துமென்றோ-மாய்ச்சுமென்று, தேன்படு-
தேனுண்டாகின்ற, தெரியல்-மலர்மாலையையணித்து, வேந்தர்-அரசர்க
ள், செருமலை-பெர்புரிந்து, ஆகி-உயிசை, நீத்தார்-நீக்கினார்-எ-று.
(கருத்து) அரசர்கள் தமயந்திகட்படைக்கஞ்சி, வாட்படையாலிதற்கார்க
ளஎன்பதாம். (உ)

முழவுமறுகினிதோள்வீரர் முழுமெயுமிரும்புண்மேய
விழிபெருங்குருதியாடி யிளங்கிழிப்பதிசெயப்ப
வழிகவுட்கடர்த்தால்வா யாகுமொருத்திறுநீப
பொழிகணமாரிசுத்தியகிருவினம்புபொர்த்தார்.

(இ-ள்) முழவுமறு-மத்தன்மொத்த, தினி-வலிய, தோள்புயத்தை
புடைய, வீர-படைவீரர், முழுமெயும்-தேசமுழுதும், இரும்-பெரிய,
புண்மேய-புண்ணிதபொருதிக, இழி-ஒழுதுகின்ற, பெருங்குருதியாடி
பெரியவுதிரத்திசுமுழுகி, இளங்கிழி-இளங்கிரணத்தையுடைய, பரிதி
மோப்ப-சூரியனையொப்ப, கவுள்-கவுளினிடத்திலே, அழி-வினா
த, கடர்த்த-மத்தத்தையும், கால்வாய்-தொங்குவின்றவரையையுமுடைய
சுசுமா அரசாணையின், கருத்தில-சிடரியின்மேல், தோள்-பரிதி, பொ
ழி-பொழிவின்ற, கணைமாரி-பாணவருஷங்களை, கிங்கி-சித்தி, அகல்-அ
ன்ற, இரு-பெரிய, விருமபு-ஆகாயத்தை, பொர்த்தார்-மறைத்தார்கள்.
எ-று. (கருத்து) படைவீரர்முனைமேலேறித் தனைமையாலாகாயத்தை
முழிவனாள்என்பதாம். (உ)

அருமருத்தையாள்ருட்டிபுங்கலந்தோளினுனைப்
பொருதினாபபுணரிசுமுத்தபுனியின்கலரசொல்லா
சிறையுளையரிமாளேறதைவிழல்கனிதறுகட்சேறா
வனாபுணைகலியாணவொந்தெனவனாந்துகொண்டார்.

(இ-ள்) அருமருத்தையாள்-அரியதேவாபிரத்ததைபொத்த தமயந்
தியானவள், ருட்டு-கரித்த, அலகலந்தே-செறினா-மாலையின்குடும்பு
யத்தையுடையதன்னைப்பொருதினா-மொதுகின்ற அலைகையுடைய, புண
ரிசுமுத்த-கடலாற்றமுதப்பட்ட, புனியினில்-புலுலகத்து, அரசோல்லாம-
அரசாணாவரும், சிறை-வரிசைபெற்ற, உளை-புருமாரிசையுடைய, அரி
மானேற்றை-சிங்கவேற்றை, சிழல்கனி-சிழலைக்கோபிச்சின்று, தறுகண்
அருநாமையையும், சேற்ற-கொப்பத்தையுமுடைய, வனாபுணர்-மாலைய

யொத்த; களிநல்லாணை-களிப்பையுடையநல்லாணைகள், வளைந்தென-வளைந்தனபோல், வளைந்துக்கொண்டார்-குழந்துகொண்டார்கள்-எ-று. அத்ததியார்-பொன்பெண்டுகோளப்பூரிவர்பொன்புரவலர் (கருத்து) அரசர்களனைக்குழந்துகொண்டார்கள் என்பதாம். (௧௨)

நொழில்பரித்தடந்தெருக்கிசென்சிலைகுழையவாங்கி
பொழியழற்பகழிதாவிப்பொங்குளைப்புரவிமான்றேர்
தெழுதக்களிநல்லாணைகள் வுலாவ்வயுடீட்டந்
குறைபட நூழிலாட்டிச்சுற்றெனவாசரார்த்தார்

(இ-ள்) நொழில்-வினாவியையுடைய, பரி-குவினாகட்டிய, தடம்-விசாலம்பொருந்திய, தெருக்கி-தெனாச்சொதுக்தி, கொச்சிலை-பெரியவிலை, குழையவாங்கி-வளையவளைதவ, பொழியழல்-அக்கினிப்பொழியையுடைய, பதழிதாவி-பாணங்களைவிசி, பொங்குளை-மிருத்தபுரமயிரியையுடைய, புரவி-குவினாகருந்தி, மான்றேர்-குவினாகட்டியதேர்களும், தெழுதக்களிநல்லாணை-மிருத்தகோபத்தையுடையகளிப்பையுமுடையயாணைகளும், சிலவுலாவ்வயுடீட்டம்-கோபத்தின்மீதுபடையையுமுடையபடைவீரர்கூட்டமும், குறைபட-குறையுடையது, நூழிலாட்டி-நூழிலாட்டுச்செய்து, சுற்றென-இயமன்றோல், அரசர்-மன்னர்கள், ஆர்த்தார்த்தசித்தர்கள்-எ-று. (கருத்து) அரசர்கள்சுற்றித்தார்கள்-எ-று. (இ-ள்) நூழிலாட்டாவது-தன்மார்பிறறைத்தவாயுதங்களைப்படுத்திப்படைவீரர்களைமேலெறிதல். (௧௩)

தெண்டினைப்பாவையெழுந்தசெயுபட்டொழியத்தன்னை
மென்மன்கொண்டெழுந்தோர்சூன்மீன் முகிற்சுழாங்குரொரிவதே
புண்டலைவழிசென்மன்சுப்பொழியுழறபகழிவாரி [யப்ப
மண்டமர்கடந்தகிண்டோன்மன்னன்மேற்பொழிந்திட்டாரே.

(இ-ள்) தெண்டினை-தெளிவுபொருந்தியவகளைபுண்டைய, பாணையேழும-கடல்களையுமா, செறுபட்டொழிய-செறுபட்டிருக்க, தென்னை-மென்மன்கொண்டெழுந்தோர்சூன்மீன், முகிற்சுழாம்-போககூட்டங்கள், கொரிவதேயப்ப-பொழிலகையொப்ப, புண்டலை-மனைத்தலைவினுடைய, வழிசென்மன்-சென்மன்கொள்பபடையையுடையவாசர்கள், பொழியுழற-செருப்புப்பொழிபதற்கின்று, பகழிமாசி-பாணமழைபாணம்-கொருங்கிய, அமர்கடந்த-யுத்தத்திற்செய்திச்ச, கிண்டோள்-வலிமைபொருந்தியபுயந்தையுடைய, மன்னன்மேல்-களமகாராசன்மேல், பொழிந்திட்டார்-சொரித்தார்-எ-று. (கருத்து) அரசர்கள் தளன்மேற்பாணமெய்தார்கள் என்பதாம். (௧௪)

கொள்ளைகொண்டோரியுண்ணக்கழாங்கொடுகவுந்தமாட
வொள்ளுழற்றறுகட்குற்றமுயிருண்டுதெவிட்டிசிப்ப
வெள்ளவெங்குருதிபோர்ப்பவியன்பணைவிடதங்காக்கும்
வள்ளறன்புருவத்தோடும்வரிசிலைகுனிந்ததன்றே.

(இ-ள்) கொள்ளைகொண்டு-கொள்ளையாகவாரிக்கொண்டு, ஒரியுண்ண-ஒரிகுருண்ண, குழாங்கொடு-கூட்டங்கொண்டு, கவுந்தமாட-உடற்குண்களகூத்தாட, ஒள்ளுழல்-ஒளியையுடையசெருப்புப்பொழிபதற்கின்ம, தங்குண்-அஞ்சாமையையுடைய கூற்றம்-இயமனுவன், உயிருண்டு-உயிரையுண்டு, தெவிட்டிசிப்ப-உமிழ்துவித்து, வெள்ளவெங்குருதி, வெப்பம்பொருந்தியவகையுடையவெள்ளமானது, போர்ப்ப-முடிக்கொள்ள, வியன்-பெரிய, பணை-வயலையுடையவிடதங்காக்கும்-விடதாட்டைப்புரங்கின்று, வள்ளறன்-களமுவன், புருவத்தோடும்-புருவத்துடன், வரிசிலை-அவனதுபெயர்விலையானது, குனிந்தது-வளைந்து-எ-று. அன்று-எ-றுவள்ளிணமும்அரைசிலைகள் (கருத்து) வள்ளலிலைவளைத்தவள்ளன்பதாம். (௧௫)

கடன்பிணைந்தோட்கெவல்விற்றுகழைத்ததுங்குழைத்துத்தெவ்வ
ருள்கவைத்துணைநாம்பவாவிவித்ததுமொன்னலார்தன்
கான்படுதெரியன்மார்பம்பொழித்ததுத்தெரியக்காணார்
வான்படுபிணைக்குன்றோக்கிவியன்வயிசெவினக்கல்லகண்டார்.

(இ-ள்) கடன்-வளைவுபொருதிய, பிணை-பிணையையொத்த, கோட்கெவல்-கோமடுவாவிவனவியலில்லை, குழைத்தது-வளைத்ததையும், குழைத்து-வளைத்து, தெவ்வ-பகைவருடைய, ஊன்-கவைத்து-மாமிசத்தைமென், உண்ணும்-உண்ணுகின்ற, வாவிவித்தது-மாணங்கவிவித்ததையும், ஒன்னலார்தன்-சத்தருக்கருடைய, கான்படு-மணமுண்டாயிய, தெரியல்-மலர்மலையையணிந்த, மார்பம்-மார்பு, பொழித்தது-பிணைத்ததையும், தெரியக்காணார்-நுநவருத்தெரியக்கண்டவர், யாதுகண்டனொன்றில்வான்படு-ஆகாமலாவிய, பிணைக்குன்றோக்கி-பிணைக்கருகாகது, வயிசெவின்-இடங்கடொழும், வினகெவல்வினக்குருகை, கண்டார்-பார்த்தார்கள்-எ-று. (கருத்து) நான்செய்வகையெக்காணார்கள்குவிபல்கள்கண்டார்கள் என்பதாம். (௧௬)

பொருசுமாததுடன்வார்பொன்றிடமின்றிலேந்தர்
வெருவலுந்திரியுமாதும்கேதர்கோன்வலிபுரிசெய்கி
ளரிமணிப்பொன்செய்யோடையிளங்களிப்பகடுகுழம்
கரைபொருகடல்க்காணக்கவிங்கோணமரிசெற்றான்.

(இ-ள்) பொருசுமாதது-பொருசென்றபோரில், கடன்வார்ப்கோபித்தெனிக்கவீரர்கள், பொன்றிட-இறந்துவிட்ட, சீன்றிலேந்தர்-சீன்றவற்றையாசர்கள், வெருவலுந்து-பயத்து, இரியுமாது-ஒலித்தன்மையும், வேந்தர்கோன்-சுரமகாராணனுடைய, வலிபுரி-வலிமையிலையுடைய, கோகிப்பாத்து, ளரிமணி-ஒளியையுடையவனிகளப்படுத்த, பொன்செய்யோடைய-பொன்னுமசெய்தமுடிபடாததையுடைய, இளங்களிப்பகடுகுழம்-இளமைபொருந்தியகளிப்பையுடையயாணைகள்குழந்துவர, கரைபொரு-கரைபொருமொதுகின்ற, கடல்க்காணக்கோணமுத்திர்த்ததையுடைய, சீரி

அமித்திக்குருதியொள்வான். கடருவெதிர்ப்போக்கி
யிமைத்தலும்வளவர்கோனே வெருவன்யேகுகென்றான்.

(இ-ள்) அமைப்பரும்-அமைத்தற்கரியதற்கு-அஞ்சாமைபய
ம்-சிறந்தது-கொப்பதையும், ஆன்-ஆள்தின்ற, அரியேறுபால்வான்-பி
ங்கவேறையொத்தனனானவன், சமர்த்தலையுத்தகனத்தின், இகலி
னேற்ற-பகையினுலெதிர்த்த, கரியலர்-சத்தருக்களுடைய சென்னி
முத்தலையினும், அ-அபித்திரும்-தரித்திருக்கின்ற, குருதி-உதிர்த்தையு
டைய, ஒன்வாள்-ஒளவியலாப்படைவையுடொழ-ஒளிதுறாப்ப, விதிர்
ப-அசைக்க, நெ-நி-அதுகண்டு, இமைத்தலும்-இமைக்கோட்டு மளவி
ல், வளவர்கோனே-சோழனை, வெருவல்-அஞ்சாதே, நீ-நீ, வகுகென்றான்
போவென்றான்-ஈ-ஹ. (கருத்து) நன்னவாணைகளைக்கண்டி சோழ
ன்பயத்து இமைக்கோட்டலாவதைக்கண்டளன் சோழனை அஞ்சாதே
போவென்றவென்பதாம். (சு-க)

கொய்யுண்புரவிதான்முகம் கொடுமருகுழையவாங்கி
வெய்யவெம்புகழிமாரி விண்ணகம்புனைப்பத்துவி
ணயன்மெய்க்கவசமீது மைக்களைசித்தியார்த்தான்
மையறுசிறப்பின்மிக வஞ்சியம்பதிக்குவேத்தே.

(இ-ள்) மையறு-சுற்றமற்ற, சிறப்பின்மிக-சிறப்பினுலுயர்ந்த, வ
ஞ்சியம்பதிக்கு-வஞ்சியென ஸுந்தரத்திற்கு-வேந்து-அரசனுடையசேரம
ன், கொய்யுண-கொய்யுண்கூட்டியபுறம்பிரிவையுடைய, புரவி-குதிரை வய,
தான்முகம்-செலுத்தி, கொடும-விஸ்வ, குழையவாங்கி-கையவளைத்து,
வெய்ய-கொடிய, வெம்புகழிமாரி-வெவ்வியபாணமழைக்கை, விண்ணக
ம்-ஆகாயமுழுவதும், புனைப்ப-சூழிம்படி, தான்-இமைத்து, ஸுயன்-க
ணையுடைய, மெய்க்கவசமீது-சோவண்மேலும், ஸுக்களைசித்தி-ஐந்துபாண
மணித்து, ஆர்த்தான்-கர்ச்சித்தான்-ஈ-ஹ. (கருத்து) சேகமன்னளன்
மெய்க்கவசத்தின் மேலைக்களைசித்தி வென்பதாம். (சு-ச)

சில்லியகடந்தேருத்தி-தின்சிலைகுழையவாங்கி
கொல்லியவெழுந்தகடற்றிற் கொடியவெம்புகழிவி
மல்லுதேகாருமாற்பும் அழிபெருங்குருதியோடும்
சில்லவன்வெருவியோட வெஞ்சமருடற்றினானே.

(இ-ள்) சில்லி-2-ருளையுடைய, தடம்-விசாலம்பொருந்திய, தேருத்
தி-தேரைச்செலுத்தி, தின்-வலிமைபொருந்திய, சிலை-வில்லை, குழைய
வாங்கி-வளையவளைத்து, கொல்லியவெழுந்த-கொல்லவெழுந்த, கடற்றில்-
இயமன்போல, கொடிய-கொடியவாகிய, வெம்புகழி-வெவ்வியபாணக்க
ளை, தாவி-விட்டியல்லெ-மற்பொச்செய்தி, கொளும்-புயங்களிலும்,
மார்பும்-மார்பிலும், வறி-வழிவின்ற, பெருங்குருதியோடும்-அகிலுதிரு
தோடும், வில்லவன்-சோமான், வெருவியோட-அஞ்சியோடும்படி, வெ

ஞ்சமா-வெவ்வியபோரை, உடற்றினன்-செய்தான்-ஈ-ஹ. (கருத்து) சே
ரமான்யந்தோடளன்போர்செய்தானென்பதாம். (சு-இ)

நிறக்கிளர்வாப்பைப்பூ னிடத்தாகோன்றெடுத்தகோலிற்
சுறக்கெனத்திரியும்வெயய கவினமான்மடந்தேர்விழ
மறங்கிளாபிரிகிலேனு மானமுந்துந்துநாணு
புறங்கொடுத்திரியல்போனான்புட்கரத்தீவிலவந்தன்.

(இ-ள்) புட்கரத்தீவிலவந்தன்-புட்கரத்தீவையாளு மரசனுல
ன், நிறக்கிளர்-ஒளிவிளங்குகின்ற, லாப்பைப்பூண்-சச்சாரணத்தை
யுடைய, கிடத்தாகோன்-களமகராசன், தொடுத்த-பிரியாகஞ்செய்த,
கோலில்-பாணத்தால், சுறக்கெனத்திரியும்-காற்றாடிபோற்றிரிகின்ற,
வெய்ய-கொடிய, கவினமான்-கடிவாளம்பூண்ட குதிரைகட்டிய, தடம்வி
சாலம்பொருந்திய, தேர்விழ-இரதம் விழ, மறங்கிளர்-மறயிருந்த, பரிதி
வேலும்-சூரியனையொத்தவேற்படையையும், மானம்-அபிமானத்தையு
ம், துந்து-விட்டு, நாணல்-நாணத்தால், புறங்கொடுத்த-முதுகு காட்டி,
இரியல்போனான்-ஒடிப்போனான்-ஈ-ஹ. (கருத்து) புட்கரனளனுட
னெதிர்த்தோடினென்பதாம். (சு-ஈ)

கவிவிருத்தம்.

வாகடுவெந்திறம் பருமயானமேல்
வேகவெங்கலினமா வெள்ளஞ்சூழுவாக
சாகரத்தீவுக்கிதை சமரினாப்பொடி
தோகையர்கண்ணென்பகழிதுவினான்.

(இ-ள்) பாகு-பாகனை, அடு-கொல்லுகின்ற, வெந்திறல்-வெவ்வியதி
றையுடைய, பருமயானமேல்-ஒப்பனைசெய்தயானையின்மேல், வேக
வேகத்தையுடைய, வெங்கலினமா-வெள்ளம்-வெவ்விய கடிவாளம்பூண்ட
குதிரைக்கூட்டம்-சூழல்-தன்னைசூழ்ந்துவரும்படி, சாகரத்தீவுக்
கிதை-சாகரத்தீவுக்கரசனுளவன், சமரினாப்பொடி-யத்தத்தினாவாத
துடன், தோகையர்கண்ணென-மாத்விழிகள்-பால், பகழி-பாணக்கை,
துவினான்-சுந்தினான்-ஈ-ஹ. 6 (அகத்தியம்) உவமேயமதனையுலமான
மாக்கல்-விசேதவணியில்விதுமென்க. (கருத்து) சாகரத்தீவரசன் பா
ணத்தொடுத்தானென்பதாம். (சு-ஈ)

துணங்கையிட்டலகைகென்னியார்த்தசெழ
வணங்கையிறறவெனவழுவாவளிகள்
வணங்குவிவகால்வளைத் தெயதுமாற்றினு
னிணங்கமழ்குருதிவே னிடதாலேந்தனே.

(இ-ள்) துணங்கையிட்ட-கையைக்கொட்டி, அலகைகள்-பேங்கள்
துள்ளி-குதித்து, ஆர்த்து-ஒலித்து, எழ-எழும்ப, அணங்கு-வருத்தத்தை
செய்கின்ற, எயிறு-பல்லையுடைய, அலகை-சரப்பம்போல், அழுவ
ம்-சுருகின்ற, வளிகள்-பாணக்களை, வணங்கு-வளைகின்ற, வில்-வில்லை,
கால்வளைத்து-காலிலாற்றிவளைத்து, எய்து-பிரியாகஞ்செய்து, மாற்றி

ஞன்-நீதி ஞன், சினைகமழ-கொழுப்புநாறுகின், குருநீவெல்-உதிர
நதேயந்தவெற்படையையுடைய, நிபதர்வேந்தன்-நளமகாராசன்-எ-று
சுசாரம்-சுற்றைக்கண்ணலந்தது- (கருத்து) சாகத்திவாசன்பாணங்கொண்
ளன்விலக்கினுனென்பதாம். (சஅ)

பாற்றினந்தொடர்வது பணகவருன்கவலத்
தூற்றிநுந்திடையறு துதிரங்காலவது
கூற்றொடுநீதோழுவது கொளவதாய்தோர்
மற்றற்கும்கொடியலேன் மன்னன்வாங்கினான்.

(இ-ள்) பாற்றினந்தொடர்வது-பருந்துக்கட்டிகள் தொடர்வது-
ம், பணகார்-சத்துருக்களுடைய, ஊன்-மாமிசத்தை, சுவைத்து-மென்
து, ஊற்றிநு-து-ஊற்றுகிறது, இடையறுது-ஒழிபாமல், உதிரக்
காலவது-உதிரங்கக்குவது, கூற்றொடு-இயாணுடன், தோழமை
கொளவதாயது-சினங்க கொளவதாகிய, இ-ஓரு மாற்றரும்-தடு
ப்பதற்கரிய, கொடியலேன்-கொடியலேற்படைய, மன்னன்-கன்னுன்
வன், வாங்கினான்-வக்கொண்டான்-எ-று. (கருத்து) நளன்வெலாயு
தத்தைக்கலக்கொண்டான்ென்பதாம். (சக)

அயிலெடுத்தெறிதலு மடக்குமொன்னலார்
வயிறெறிதவழந்தது வைவாட்டிடை
செயிற்றிலெதிப * சாகத்திவிதை
யுயிற்றுதந்தக னுலகம்புக்கதே.

(இ-ள்) அயிலெடுத்தெறிதலும்-வேற்படையெடுத்து விசியவ
ளவில், அடர்க்கும்-பொருதுகின்ற, ஒன்னலார்-பணகவருடைய, வயிறு-
வயிறுனது, எரி-நெருப்பினால், தவழந்தது-தவழ்க்கிடப்பட்டு, வை
வாட்டிடை-வச்சிவானை, செயிற்ற-குற்றமற்ற, ஏத்திய-தாங்கப்பெற்ற
சாகத்திவிதை-சாகத்திவுக்காசனுடைய, உயிர்-உயிரானது, துறந்து-அ
வனைவிட்டு, அத்தகனுலகம்-இயமலோகத்தில், புக்கது-புக்குத்து-எ-று
* (அகத்தியம்-புறத்திணைப்படலம்) டோரினிலீதியாய்ப்புறங்கொடுத்
திட்டவன்-சாறுமயம்புரிதவறுதலில், இவ்விதியால்போரில் வெக
கொடுத்தவனுவிசுவர்க்கம்புகாறுமபுரியிற்பகுத்தது. (கருத்து) சாகத்
திவாசனுயியமலோகஞ்சென்றதென்பதாம். (ரு)

தாம்புடைக்கரமலை யெருத்திறேனுந்துபு
காம்பிவிக்கரசன்வில் வாங்கிக்காய்க்கை
தேம்பொதிசெழுமலர்த தெரியன்மாப்பினுன்
வாம்பரித்தோயிசை மழையிறுவினான்.

(இ-ள்) தாம்புடைக்கரமலை யெருத்திறேனுந்துபு
காம்பிவிக்கரசன்வில் வாங்கிக்காய்க்கை
தேம்பொதிசெழுமலர்த தெரியன்மாப்பினுன்
வாம்பரித்தோயிசை மழையிறுவினான்.

குருத்தோ தெரியன்-மாலைவையணிந்த, மாப்பினுன்-களனது, வாம்பரிவித்தோ
பரி-குதினாகட்டிய, தேயிசை-தேயிசைமேல், மழையில்-மேகம்போல், தவி
ன்-பிரயோகித்தான்-எ-று. (கருத்து) காம்பிலிதேயத்தரசன் களனதுதேய
த்தனைதொடுத்தான்-எ-று. (ரு)

செயுயிர்த்துயிர்ப்பலிகவருத்திண்களை
சொலைவடிவேலினுறாப்பக்குஞ்சு
மலைபெனக்கவிழ்தலுமடக்கெனெனப்
புலவுவாறொடுமவன்புலியிற்பாய்த்தளன்

(இ-ள்) செயுயிர்த்து-வில்லால்விடப்பட்டு, உயிர்ப்பலிகவரும்-உயிரா
வவுணவையுண்கின்ற, திண்களை-விலகம்பெற்றபாணங்களை, கொலைவடிவேலி
னுன்-களனுனவன், தூரப்ப-செலுத்த, குஞ்சார்-ஏறிவந்த தன்யாவையானது,
மலையெனக்கவிழ்தலும்-மலைபோற்கவிழ்ந்துவிழ்தலுளவில், மடக்கெனெ
ன-விலகவேற்றைப்போல், புலவு-புலான்றத்தையுடைய, வாரொடு-வாட்டி
டையுடன், அவன்-அவ்வரசனுனவன், புலியில்-பூமியிலே, பாய்த்தளன்-குதித்
தான்-எ-று. கருத்து-களன்பாணம்விடுகையானவிழவும் காம்பிலிதேயத்தரச
ன்விலத்திறுத்தான்-என்பதாம். (ரு)

வார்வயிர்க்கேடகம்பற்றிவாளவிதீர்த்
தூர்சென்களிறநனியுழங்கியோய்பெனப்
போர்முகத்துநிலையுபுலியின்போத்தெனச்
சாரிகைத்திரித்தனன்றறுகனானே.

(இ-ள்) வார்-நெடிய, வயிர்க்கேடகம்-மயிலையுடைய, தோர்க்கேடகத்தை
பற்றி-பிடித்து, வள்ளவிதீர்த்து-வாளையசைத்து, ஊர்-எடக்குன்ற, சினம்-கே
பத்தையுடைய, களிறநனிய-யானைவகுப்பை, உழக்கி-கலக்கி, ஒவ்வென்-விசா
வில், போர்முகத்து-யுத்தமுகத்தில், உயிர்-காச்சித்து, வெம்புலியின்போத்தெ
ன-வெய்யபுலிப்போத்துப்போல், சாரிகைத்திரித்தான்-வட்டம் கத்திரித்தானாத
றுகனான-அஞ்சுத்தக்கவைகட்டு அஞ்சாதகாப்பிலிசையத்தரசன்-எ-று, கரு
த்து காம்பிலிதேயத்தரசன்கேடகம்பற்றி, வார்வசைத்துவட்டமிட்டு, கவி
னுன் என்பதாம். (ரு)

பாரினின்றவனமாபுரியப்பயபு
தேரினிறைடுகணிச்செருவினைத்திட
ருருடைவயவர்போத்தருமமன்றெனக்
கூறுதிவாளுஇக்குப்புற்றானோ

(இ-ள்) பாரினின்றவனமாபுரியப்பயபு
தேரினிறைடுகணிச்செருவினைத்திட
ருருடைவயவர்போத்தருமமன்றெனக்
கூறுதிவாளுஇக்குப்புற்றானோ

புலத்தநுமடவல்லா புலவிதி காக்குட்டு
புலத்தகடலாக்குஞ்சியறிஞருதிப்புலாவலிப்ப

(இ-ள்) இஃ பொரு-மகிழைய பொருத்த, திணி-வலிமை பொருத்திய, நடத்தோள்-பருத்ததோள் ஃகையுடைய, தோலென்றி-தேறையுடையவராக் கள், செருமலைத்து-பொருசெய்து, கொலைபுரி-கொலைசெய்து, ஆ-வாத்திஸ்-யுதிதசளத்திஸ், குடர்-குடர்கள், பின்னிகிடத்தனை-ஒன்றோடொன்று பின்னிகிடத்தலை, புலவுகாறு-புலாளுற்றாறுகின்ற, உடற்றகை-தேகத்திஸ்யாமித்தனை, வேட்டு-விருட்டி, உண்ணவரும்-உண்பதற்குவந்த, புன்னிண்சன்-பதவைக்கட்டங்க ளானவை, வலைவலைத்ததென-வலியானதுவலைக்கதென்று, என்னி-நினைத்தி, வானினிடை-ஆ-யயத்திண்கள, சமுதும்-வட்டமிதிம், எ-று-ஆல்-என்க (கருநாடகாநாட்டினவாறுபதவைகள் குடல்சன், பின்னிகிடத்திசுதவற்றாறுவலையெ ன்வு உணவானது யத்திலெட்டபிரிபொள்ளபதம்)

(இ-ள்) வென்றிதான்-வெற்றியைக்கொண்டகேவல- வெற்பண்டையபு
டைகளேன், தன்-நெருங்கியுள்ளத்தெதிர்-புத்தகனத்திலெதிர்க்கு, துன்னல
காரும்-சுத்துருக்கெல்லாம் பொன்ற-இருக்கும்படி முருகிய-கொன்று
பேர்த்தொழின்கி-பொர்த்தொழில்விட்டு, மின்னணியாடன்-மின்னலையொ
த்த கமய-நியின்று மனதல்-விவாகத்தை முடித்தனை-செய்துகொண்டவ
னையொழியவென்றார் நீவாழ்க்கடவையென்னாரர்கள்-எ-று (கருத்து) தேவா
கள்போலவிட்டு விவாகமுடித்துக்கொண்டதையந்தியோடு நீழிவாழ்கவென்
ருகனெனவாழ்த்தினார்கள் என்பதாம். (எய்)

விண்ணவரினனம்வேண்டினாகற்ப
பண்ணுறுவெய்யபுலகமழவையே
லண்ணலமர்த்தொழிலற்றிலனாக
பண்ணதேரினிழி துப்பணிந்தான்.

(இ-ள்) விண்ணவர்-தேவர்கள், இண்ணம்-இந்தப்பிரகாரம், வேண்டினார்
வெண்டினவராகி, கூற-சொல்லுபுண்ணுறு-மாமிசத்தகிய, வெய்ய-மெய்விய
புலாவு-புலாநூற்றம், கமழ்-கமிழ்நின்ற-வெவவேல்-கூரியவெற்பண்டையபுடைய, அ
ண்ணல-அண்ணலன், அமர்த்தொழில்புத்தகை-ஆற்றிலனாகி-செய்யாதவ
ருகி-பண்ணணம்-அ-லங்கிரிப்பமைந்த-தேரினிழித்து-தேரினின்றமிழ்க்கி, பணிந்
தான்-அ-லாவனையும வண்ணினுன்-எ-று (கருத்து) தேவர்கனிப்படி வேண்ட
கனன்போர்செய்யாதவனுய்தேவாவிட்டிழிந்தி அவர்களைப்பணிந்தான் என்ப
தாம். (எக)

சுருகியேய் வெய்யியகானையேநாகதி
யருமக்கெவ்வழியாற்றினுமாங்க
ஹுருவொடுவந்தவிபுணருவமென்று
மருவருகல்வரம்வாசவனிக்தான்.

(இ-ள்) வாசவன்-இந்திரனுன்வன், சுருகியேய்-அருளினுன், எய்யிய-அடை
க்காரானைய-கண்ணை, கோத்துபார்த்த-அருமகம்-அரியதாகத்தை-எவ்வழி-எவ்
விடத்தல்-ஆற்றினும-நீசெய்யபோதினும்-ஆக்கண்-அவ்விடத்தில், உருவுட்டே
வந்துஅடைந்து-அவி-அவிப்பாக்கத்தை-உண்குமென்னு-வாமுன்போமென்ற
மருவரும் அடைந்தகரிய, கல்வரம்-கல்லவரத்தை-காந்தான்-உ-று (கருத்து) தேவா
கள்போலவிட்டு விவாகமுடித்துக்கொண்டதையந்தியோடு நீழிவாழ்கவென்
ருகனெனவாழ்த்தினார்கள் என்பதாம்.

கிடல்கெழுமேழமேற்கொழமேலோ
துடைதிறவேலையின்முதொப்ப
கழுதலில்வெக்கனலின்னியும்வாள்
வடிசிலந்தொழில்விருகையளித்தான்

(இ-ள்) கிடல்கெழு-வலிமைபொருத்திய, மேழமேற்கொழு-ஆட்டுக்க
டாவின்மேலேறும், மேலோன்-அக்கினிதேவனுனவன், உடைதிறவேலையின்
உடைகின்ற அலைகளையுடைய, கடலிற்பிறத்தி-இன்னமுதொப்ப-இனியஅபிர்தத்
தையொப்பமுடிதலில்-கெடாத, வெக்கனலின்னியும்-வெவ்வியதீயில்லாமலும்
வாள்-தம்மா, அடிசில்-உணவை-அமித்தொழில்-சமைக்குந்தொழிலாகிய, கிரு
கை-வித்தையை, அளித்தான்-வாமாக்கொடுத்தான்-எ-று. (கருத்து) அக்கி
னிபகவான் உள்ளுக்குத்தீயில்லாமல் சமையல்செய்யும்வித்தையைக் கற்பித்தா
ன்-எ-ம். (எக)

அல்லலுழந்தொய்தினுநெருகி
னல்லறெய்தவுண்ணையொட்டில்
வெல்படைவேண்டுவ வெய்தவும்வென்றிக்
கொல்கினவெம்பரோடுகொடுத்தான்.

(இ-ள்) வென்றி-வெற்றியையும், கொல்கினம்-தொல்லாநின்றசோபந்
தையமுடைய, வெம்பரோடுகி-வெவ்வியருமைக்கடாவாகத்தையமுடையஇயம்
னுனன்-அல்லலுழந்து-வருத்தப்பட்டி, அருகெய்தினும்-துன்பமடையினும்,
நெஞ்சில்-மனத்தின்கண், கல்லறெய்தவும்-நல்லதருமமடையவும், நீண்டிய
பொருத்திய-நாட்டில்-புத்தத்தில், வெல்படை-வெல்லத்தக்கஆயுதங்கள், வே
ண்டுவ-வேண்டுவனவற்றை, எய்தவும்-அடையவும், கொடுத்தான்-நானுக்கு
வாங்கொடுத்தான்-எ-று. (கருத்து) யமன்நாணுக்கு எதிலுருக்கோவெல்லுமா
புத்தங்கொடுத்தான்-எ-ம். (எக)

தார்புலரதுதயங்கவு-வேண்டி
னாகலிவதமவமைக்கவுமல்லா
னாரதுபாலையினெஞ்சினினைப்பிள்
வாந்புனவெய்தவுமவருணைளித்தான்.

(இ-ள்) வருணன்-வருணனுன்வன், தார்புலரது-தயங்கவு-வேண்டி
தயங்கவும்-விளங்கவும், வேண்டி-வேண்டிமருணன், ஆர்கலி-சமுத்திரமான
துவற்றவமைக்கவும்-வற்றம்படிச்செய்யவும், அல்லால்-அவையன்றியும், நீர
துபாலையின்-நீரில்லாதபாலிலாததில், நெஞ்சினினைப்பிள்-நெஞ்சிலெகிறதா
ல், வாந்-ஆயுத, புனவெய்தவும்-நீருண்டாகவும், அளித்தான்-நாணுக்கு வாங்
கொடுத்தான்-எ-று (கருத்து) வருணராசன்நாணுக்கு கடல்வற்றச்செய்யவும்
நீரில்லாவிடத்தில்நீருண்டாகச்செய்யவும் வாங்கொடுத்தான்-எ-று. (எக)

ஆண்டலக்சின்னவளித்திரவகரு
மாண்டருகதிறைவருத்துவமென்னு
திண்டிவரவினதத்திமாரும்
வேண்டருவெய்தவுமவிண்ணவகரீந்தார்.

(இ-ள்) விண்ணவர்-இந்திரனுதயெந்தர்கள், ஆண்டலக்சு-நாணுக்கு
இன்னமளித்து-இவ்வாங்கொடுத்து அரிவைக்கும்-தமயந்திக்கும், மாண்ட
ருகதிறைவருத்துவமென்னு-திண்டிவரவினதத்திமாரும், வேண்டருவெய்தவுமவிண்ணவகரீந்தார்.

உருமாட்சிமைபெருந்திய; கம்பை-கற்பினை; வருத்துவமென்னு-வருத்துவோ
மென்று திண்ணன்-தொட்டகர்களுடைய ஆவி-உயிர், சிதைத்தொழும்-கெ
டொழும், வேண்டிருவெய்தவும்-வேண்டியவடிவங்கொடுக்கவும்; நந்தார்-வரங்
கொடுத்தனர்-எ-று. * அகத்தியம்-சொற்பொருட்படலம்-வரமென்றது-வந்
திரமாமிதே, யாக்கலித்தல்காந்தல்முத்தொழில்செய்யும் (கருத்து) இந்திரன்
முதலியதேவர்கள் நானுக்கும் தமயந்திக்கும் வேண்டியவருவம்பெறவும் தமயந்
திதற்பழியத்திண்ணன்-உயிர்விடவும்வாங்கொடுத்தார்கள் என்பதாம். (௪௬)

கண்ணகன் ஞாலமளித்தகழற்கா
லண்ணலையேந்தியருந்திமாணம்
பெண்ணமுதலையிந்தபெருஞ்சீர்
விண்ணவா தம்பதிமேவினரன்றே.

(இ-ள்) கண்ணகல்-இடமகன்று. ஞாலம்-பூமியை; அளித்த-இரட்சித்த; க
ழற்கால்-வீரக்கழலையளித்தகாலைபுடைய; அண்ணலை-நானை; எந்தி-துறித்து; அ
ருந்திமாணம்-அருந்தியையொத்த; பெண்ணமுதலையிந்த-தமயந்தியை, வியந்து-
அதிகயித்து; பெருஞ்சீர்-மிகுந்தசெம்பையுடைய; விண்ணவர்-தேவர்கள்; தம்ப
தி-தம்புடையநகர்களை; மேவினர்-அடைந்தனர்-எ-று. அன்று-ஏ-அகசுகள்
(கருத்து) இந்திரன் முதலியதேவர்கள் நானுபுகழ்ந்ததும் தமயந்தியைக்கண்ட
திசயித்தும் கவர்க்கத்திற்குப்போனார்கள் என்பதாம். (௪௭)

கலிவிருத்தம்

அங்கண்வானத்தொரு* மாழியிற்
பொங்குநாணையரசும்பொய்பிள
சிக்கவேற்றவான் திசுழாமணி
தங்குபையபொனிருக்கையிற்சார்ந்தனன்.

(இ-ள்) அங்கண்-அழகியவிடத்தையுடைய; வானத்து-தெய்வலோகத்தி
லிருந்தவந்த; அமரரும்-தேவரும்; ஆழியில்-சுழந்திரம்போல், பொங்கு-மிருந்
தர் தானை-சேனையையுடைய; அரசரும்-அரசர்களுந், பொய்பின்-போனபின்பு
திகழ்-பிரகாசிக்கின்ற; மாணிக்-மாணிக்கமணிகளினுழந்து, தங்கு-தங்கிய; எப
ம்பொன்-பசியபொன்றும்செய்த; இருக்கையில்-ஒரிடத்தில்; சிக்கவேற்றவா
ன்-சிக்கவேற்றையொத்தநானாவன், சார்ந்தனன்-சேர்ந்தனன்-எ-று. * அக
த்தியம்-ஆழமுதலாலாழியென்றேதுக (கருத்து) தேவர்களும் அரசர்களும்
போனபின்பு நாளையமண்டிடத்திலிருந்தனன் என்பதாம். (௪௮)

பேர்ப்பரிபடலம்-முற்றிற்று;

சிவமயம்.

மணம்புரிபடலம்.

இப்படைத்தால் நளமகாராஜன் தமயந்தியையிவாங்கெடுத்தல்

சொல்லப்படுகின்றது.

கருவிருத்தம்.

சாந்தமும்முருகுடமுலைக்கோதையர்
சாந்தமும்பெய்துக்கரியாட்டு
வாய்த்தொடுக்கிவினைமாடத்தின்
வேந்தாருழவரவீரமாவந்தெய்தினான்.

(இ-ள்) சாந்தம்-சந்தனக்குழம்பினால், முழுக்கு-முழுக்கப்பெற்ற; தடையி
லிருந்தமுலையையுடைய; கோதையர்-சாதர்கள், சாந்து-பிரகாசிக்கின்ற; எபம்
பொன்-பசியபொன்றும்பெய்து; சாரி-சாரணர்களை; இரட்டு-நீசனாய்த்
பொருத்தல்; தெவ்வி-அழகிய; மணவினை-விவாசஞ்செய்யும்மாடத்தின்-உப்ப
ரிக்கையில்; வேந்தர்-அரசர்களை; வரும்-சூழ்வார்-சூழ்ந்துவராதீர்; வீமன்-வீர
ராசன்; வந்தெய்தினான்-வந்துசேர்ந்தான்-எ-று. (கருத்து) மயம்-கலவிவாகம
ண்டபத்திற்குவந்தான் என்பதாம். (௪௯)

ஆற்றுவேழ்வியருந்தவர்குழவரப்
பேற்றநாண்மறைக்கோதையோர்கொழு
வெற்றடங்கண்விளக்கிழைமன்ரதுக்
சேற்றயாவையுக்கொண்டேனெய்தினான்.

(இ-ள்) வேள்வி-யாசுக்களை; ஆற்று-செய்கின்ற; அருந்தவர்-மூலீஸர்தன்
சூழ்வார்-சூழ்ந்துவர; நாண்மறை-நாலுடையதங்கையும்து. போற்று-போற்றுகின்ற
களைதமன்-களைதமுமுலையன், போர்கொழு-போரினமிக்க; வெற்றடங்கண்-
லெல்போன்றவிசாலைப்பொருந்தியகண்களையுடைய; விளக்கிழை-தமயந்தியின
து மன்றலுக்கு - விவாகத்துக்கு; ஏற்றயாவையும் - ஏற்றநரவி
யமனைத்தையும்; கொண்டு-வருவித்துக்கொண்டு; உடன்-அசினுடன்; எய்தி
னான்-வந்தான்-எ-று. (கருத்து) களைதமரிஷிவிவாசத்திற்குவேண்டியவைகளை
கொண்டுவந்தான் என்பதாம். (௫௦)

வேரியந்தொடையிமணம்பெருந்தருந்
தேருநாண்மறைக்கொல்லுநாண்ரதுக்
கொண்டெய்தியதென்முறையொற்றா
சாந்தமும்பெய்துக்கரியாட்டு.

(இ-ள்) வேரியந்தோடை-தேனெழுதமலர்மாலையையணிந்த- லீமணும்-லீ மரசனும்- வேந்தரும்- அரசர்களும்தேருகான்மறைச்செல்வரும்- நாலுவேத ன்களையும்நிந்திராமணர்களும்கு-விவாகத்திற்கு- லீலையெய்தியதெ ன்று-முகூர்த்தகாலம்வந்ததென்று- உழை-அருகியிருந்தாலும்தரால்-ஒற்றுவதா ல், ஆரமார்பற்கு-நீளமதாராசனுக்கு- அறிய-தெரியும்படி, உணர்த்தினார்-தெரி வித்தார்கள்-எ-று. (அகத்தியம்-மறைபொருளுணர்தலான்மறையெனப்படுமே) (சுருத்து) லீமரசன்முதலானோர்முகூர்த்தகாலம்வந்ததென்றுவேவுகாரரர லேநானுந்கறிவித்தார்கள்-எ-ம்.

(ங)

ஒற்றார்கூறவொளிமுடிவேந்தனை
கற்றைவாரசடைககாசிபனுதியோர்
சொற்றநான்மறைநூல்வழித்தாணளிப்
பொற்றசும்பிவிற்பும்புனலாட்டினார்

(இ-ள்) ஒற்றார்கூற-ஒற்றுவர்சொல்ல, (அவ்வளவில்) ஒளிர்முடி-வினங் குகின்றமகுடத்தையுடைய, வேந்தனை- (நளனை) கற்றை-மயிர்க்கொருகியாகிய வார்சடை-நெடியசடையையுடைய, காசிபனுதியோர்-காசிபன்முதலியமுனிவர் கள், சொற்றைநான்மறைநூல்வழி-வேதநூலிற்சொல்லியவழிப்படி, து-பரிசு த்தமாகிய, மணி-நவமணிகளித்த, பொற்றசும்பிவிற்ப- பொற்றகுடத்திற்கொ ணர்ந்த, பூம்புனல்-பொலியையுடையதீர்த்தங்களில், ஆட்டினார்- ஸ்ரீராமன்கொ ய்தார்கள்-எ-று. பூம்புனலெனலால்-கங்கையாகியதீர்த்தமெனக்கொள்க (சுரு த்து) காசிபர்முதலானோர்முகூர்த்தகாலம்வந்ததென்றுவேவுகாரரர லேநானுந்கறிவித்தார்கள்-என்பதாம்.

(சு)

புனிற்றிளம்பிறைக்கண்ணியன்பூங்கழன்
மனத்திலெண்ணிவழிபட்டுமாமறை
யனைத்துமவல்லவறநெறிபந்தனர்
நினைத்தயாவையுரோடுநெடுநென்,

(இ-ள்) புனிற்றிளம்பிறைக்கண்ணியன்-பர ஸசந்திரனையுமாலையணித்த பரமசிவனுடைய, பூங்கழல்-அழகியபாதங்களே, ம னத்திலெண்ணி-இதயத்திலேநினைவித்து, வழிபட்டு-பூசித்து, மாமறையனைத்து மவல்ல-வேதமுழுதுந்தெரிந்த, அறநெறி-தருமமார்ந்ததெனினம்-அந்தணர்பி ராமணர்கள், நினைத்தயாவையு-நினைத்தவையனைத்தையும், ரோடு-நீருடனே யுந்தானமாகக்கொடுத்தான்-என்பதாம்.

(ஊ)

அழகுவாய்ப்பவரவரணனைத்
தொழுதுநல்லருள்பூண்டுசுடர்விரி
மழவுந்நகரீரமால்வரைச்சேர்த்தெனக்
செழுமணிப்பெறுநிசிழமுடிசூட்டினார்

(இ-ள்) அழகுவாய்ப்ப-அழகுபொருந்த, வரவரன்-ஆபரணத்தரிப்பவர்-எ ன், அண்ணலைத்தொழுது-நளனைவணங்கி, நல்லருள்பூண்டு-அவனுடையரு ளைபெற்று, சுடர்விரி-கிரணமவிரிக்கின்றமழவுந்நகரீர-இளஞ்சூரியனானவன் மால்வரைச்சேர்த்தென-உதயகிரியில்வந்ததுபோல், செழுமணி-செழுமையுள்ள மணிகளிப்பித்து, பொன்-பொன்னாசெய்து, திகழ்-பிரகாசிக்கின்ற, முடி-நிர் டத்தை, சூட்டினார்-தரிசித்தார்கள்-எ-று. (சுருத்து) நளனுக்கு முடிதரித்தா ர்களென்பதாம்.

(சு)

புயங்கொள்ளும்பொலங்கிரியீதுறான்
தயங்குசோதிக்கதிர்கடவழந்தெனக்
சுயங்கொள்வள்ளைக்கவின்கவர்கா இனில்
வயங்குபம்பொன்மணிக்ருழைசேர்த்தினார்

(இ-ள்) புயங்கொள்ளும்-தோள்கொன்றி, பொலங்கிரியீது-மேருமலை யின்பேரில், வான்-ஆகாயத்தில்தயங்கு-தயங்குகின்ற, சோதி-ஒளியையுடைய, கதி ர்கள்-சூரியர்கள், தவழந்தென-தவழந்தனபோல், சுயங்கொள்-தடாகங்கொண் ட, வள்ளை-வள்ளையியையுடைய, கவி-அழகை, கவர்கா-கொண்ட, காதினில்-செவிகளில், வயங்கு-பிரகாசிக்கின்ற, பம்பொன்-பொன்னாசெய்த, ம ணிக்ருழை-இரத்தினக்ருண்டலங்கொண்டதென, தரித்தார்கள்-எ-று. (சுருத்து) நளன்செவியில்குண்டலங்கொண்டதரித்தார்கள்-என்பதாம்.

(சு)

வண்ணமேகலையார்மனக்கட்டினார்
கண்ணகன்ருகவின்கெயுமார்பிடை
யண்ணன்மால்வரைதாமுமருவிபொற்
நெண்ணிலாமணியார்வடஞ்சேர்த்தினார்

(இ-ள்) வண்ணமேகலையார்-அழகியமேகலையைத்தரித்தமங்கையர்களுடை ய, மனம்-செஞ்சை, கட்டினார்-கொள்ளுகொள்ள-கண்ணகன்-று-இடமகன்று கவின்கெயும்-அழகைச்செய்யும், மார்பிடை-மார்பின் கண்ணை, அண்ணல்-பொ ளிய, மால்வரை-மேருமலையில், தாமுமருவி-போல்-தாழ்ந்ததாமுமருவிநிறைப போல், தென்-தென்கிந்த, நிலா-ஒளியையுடைய, மணியார்வடம்-முத்துவடங்க ளை, சேர்த்தினார்-தரித்தார்கள்-எ-று. (சுருத்து) நளன்மார்பில்முத்துமாலையை ணித்தார்களென்பதாம்.

(அ)

பூமலர்ச்செழுநகம்பகப்புல்லிய
காமலர்வல்லியெனக்கவின்கெயுமார்பிடை
துமணிசுடர்நூக்குபொலந்தொடி
தேமலர்த்தொடைத்தின்புயஞ்சேர்த்தினார்

(இ-ள்) பூமலர்-பொலிவுபொருந்தியமலர்களையுடைய, செழுநகம்-செழுமை யுள்ள, நகம்பகப்புல்லிய-கற்பகத்தெரிதழுவிய, காமலர்வல்லியென்-காமலர்வல்லி யென்னுன்கொடிபோல், கவின்கெயுமார்பிடை-அழகைச்செய்ய, து-பரிசுத்தமாகிய, மணிசுடர்-தவமணியின்கிரணங்கள், நூக்கு-தங்கிய, பொலந்தொடி-தோளவ

கையை, தேமலத்தொடை-வாகனைப் பொருந்தியமலர்மாலையைவகிந்து, இன்புறு
ம-திண்ணிபசேள்-வில-சேர்த்தினர்-தரித்தார்கள்-எ-று; (சுருத்து) நளன்மோ
ளகளில்வாகுவையத்தரித்தார்களென்பதாம். (ய)

துளங்குதெண்டினை குழசடலையவக
மளந்துகோடற்கருவியைப்பூதுகில்
விளங்குபொன்னங்கிரியினை கவண்முதில்
வகிந்ததெண்டினைமருங்கிநிற்சாத்தினர்.

(இ-ள்) துளங்கு-அசைகின்ற; தெண்டினைகுழசடல்-தெளிந்த அலைகட
லையுடையசடலுக்குழப்பட்ட, கவையகம்-பூமியை, அளந்துகோடற்கு-அளவி
ட்டுத்தொள்வதற்கு, அகவிலை-அரியவிலையைபுடைய; பூதுதில்-அழகிய, சூட்ட
யைவிளங்கு-பிரகாசிக்கின்ற; பொன்னங்கிரியினை-மேருநிலையை, வெண்முதி
ல்-வெள்ளைமேகமானது, வகிந்ததெண்டினை-குந்திதுபோல், மருங்கினில்-அ
ளையின்கண், சாத்தினர்-தரித்தார்கள்-எ-று. (சுருத்து) நளனிடையிலாகைத
ரித்தார்களென்பதாம். (ய)

பாக்களேத்தியபாசுபொதுக்கிய
வெந்தவெச்சவடிப்போதெழில்பெற
வேந்தப்பொன்றழிதேயத்துவிளங்கிய
காத்துபைம்பொற்க்கனைகழல்வீக்கினர்.

(இ-ள்) பாக்கள்-ஆகிசேடனாள், எத்திய-சமக்கப்பட்ட, பாசு-பூமியை, பொ
துக்கிய-யாவருக்கும்பொதுவாதலைக்கிய, எந்தவெ-நளனதுகேவடிப்போதின
வெந்தவெச்சவடித்தமலரில், எழில்பெற-அழகுபெறுமபடி; வேந்தர்-அரசர்களுடைய
ய, பொன்றழி-சுவர்ணசீட்டுகளின், தேயத்து-தேயக்கப்பட்டு, விளங்கிய-பிர
காசித்த, காத்து-சொல்லிக்கின்ற; பைம்பொன்-பசும்பொன்னுந்செய்த; கனை
கழல்-ஒலிக்கும்வீரக்கழல், வீக்கினர்-கட்டினார்கள்-எ-று. (சுருத்து) நளன்வ
டிப்பாசுத்திலவீரக்கழலினிகளாகள் என்பதாம். (அதத்தியம்-பொதுக்கிரகத்து
கொருங்குடையோன்) -சு-அ-நதியம்பெற்றிகொள்வேந்தர்விருதுவீரக்கழல்
வகிந்தார்களெனில்வையக்குமென்க.

இன்னபேரணியாவுமெழில்செய்த
துன்னியென்குமுழவந்துவைத்திடப்
பொன்னஞ்சுழிப்புந்முகவெறியமென்
மன்னம்மன்னமகிழ்வோடெனினான்

(இ-ள்) இன்ன-இப்படிப்பட்ட; பேரணியாவு-பேரியவிலையுள்ளஆபரண
ம்-எனத்தும், எழில்-அழகினைச்செய்ய, எங்கு-எவ்விடத்தும்-துன்னி-செ
ய்த; அ-அழகிய, குதி-முகபாடத்தையுடைய, புனர்-புனரிபெற்றமுகத்தையு
டைய; வெறிய-மெழில்-யானையின்மேல், மன்னம்மன்னம்-நளனானவன்மகிழ்
தெயோடு-மகிழ்ச்சியுடன், என்னுன்-சென்னுன்-எ-று. (சுருத்து) நளன்யானை
யெறிச்சென்னுன் என்பதாம். (ய)

நெமிஞ்முந்தெடுநிலைமன்னவர்
தாமவெண்குடைதாமனினரின்வர
வாமமேகலைமன்கையரங்கையிற்
காமர்செம்பெற்கவரியிட்டவே.

(இ-ள்) நெமிஞ்முந்த-சமுத்திரஞ்குமுந்த, தெடுநிலைமன்னவர்-நெடியபூவுல
கத்தரசர், தாமம்-மாலையணிகை, வெண்குடை-வெண்கொற்றக்குடையைநாண
னினர்-சமத்தவராகி, பின்வர-பின்னேவரவும், வாமம்-அழகிய; மேகலை-மேகலா
பரணத்தையுடைய; மன்கையர்-மாதர்கள், அ-அ-யில்-அழகியகையினால், கா
மர்-அழகிய, செம்பொன்-சிவந்தபொற்காமவையுடைய; கவரி-சாமனாகள், இர
ட்ட-வீசிவரவும்-எ-று. (சுருத்து) வேந்தர்குடையிழக்கவடிமாதர் சாமனாவீச
வுமென்பதாம் (இதுமுதலியென்குளகம்) (ய)

தண்ணந்தாரைத்தாக்கண்கன்னவர்
கண்ணுநெஞ்சமுவந்துகளிப்புற
வெண்ணிலைதியாசியியம்பிட
வண்ணமாடமனிமண்டபத்தெய்தினான்

(இ-ள்) தண்ணந்தாரை-குளிர்ச்சிபொருத்தியதாமையிலிருக்கின்ற; தா
க்கண்கன்னவர்-இலக்குமியையொத்தமன்கையர், கண்ணுநெஞ்சம்-கண்ணுந்
தமும், உவந்து-மகிழ்ச்சியுடன்து, களிப்புற-களிப்புறிகு, எண்ணிலைதியா-
அளவறற்பிராமணிகள், ஆசியியம்பிட-ஆசுவதிக்க, வண்ணமாடமனி-அழகிய
மாணிக்கமணிகள் பதித்த, மண்டபத்து-மண்டபத்தில், எய்தினான்-வந்துசேர்ந்
தான்-எ-று. (சுருத்து) மாதர்காமிழையையவரவாழ்த்துநளன்வீரக்கமண்டப
த்திலவரதான்-எ-ம். (ய)

வேனிலைக்கனைவேன்புடற்காத்திடப்
பான்புன்கட்பனிமதியவனுதற
நேனவாங்குமுற்றேமொழியைக்கொடு
மயலினொக்கினமடந்தையொய்தினார்

இ-ள். வேனிலை-வசந்தகாலத்திற்குரிய, ஐன்கனைவேள்-பஞ்சபாணக்களை
யுடையமன்னத்தானவன், புறங்காத்திட-புறங்காத்துவரபாணவன்கண்-இ-சேச
ப்பாணப்போன்றகண்களையும், பனிவதி-குளிர்ச்சிபொருத்தியசந்திரன்போலும்,
பாணுதல்-நுளிபொருத்தியநெற்றியையுடைய, நேனவாம்-வென்கள்விருப்புநின்ற
குழல்-கூந்தலையுமுடைய, தேகொழியைக்கொடு-தமயந்தியை யழைத்துக்கொ
ண்டு, மானி-இன்குள்கின்-மானபார்வையையொத்தபார்வையையுடைய, மட்டைய
ர்-மாதர்கள், எய்தினார்-அடைந்தார்-எ-று. (சுருத்து) மாதர்காத்தமயந்தியைய
அழைத்துக்கொண்டுவந்தார்களென்பதாம். (ய)

சென்னிதர்த்தவணக்கமேதொழி
பின்னனானபுலவநுவிதாபயாதொன
சுதி

பொன்னந்தாமரைப்பூவையும் லுப்போன்
மன்னாகேடுமெழுகென வாழ்த்தினான்.

(இ-ள்) சென்னி-தலைவா, நாழ்த்து-நாழ்த்துச் செய்து வணங்கிய-புனிந்த,
தேவோழி-தேவோழி சொல்லியுடைய, மின்னனா-தமயந்தியை; உவந்து-
மகிழ்ந்து விதாப்பர்கோன்-விமானுவன், பொன்னந்தாமரைப்பூவையும் -இல
க்குமையையும், லுப்போன்-திருமாரையும் போல் மன்னரகோஷமெனும்-நன்னோ
மம், வாழ்கென-வாழ்க்கடவாயென்று வாழ்த்தினான் - வாழ்த்தினான்-எ-று.
(சுருத்து) விமன் தமயந்தியைக் கொடுவாழ்கவென்று வாழ்த்தினான் என்பதாம்.

மூருகுலாய்மடுத்துண்டனிழைப்பூர்
தெரியனமாப்பின்மேலேகர்தொடர்
துருகுமன்வினாவந்துவிதாப்பர்கோன்
வரைகொன்மாப்பமகிழ்வற்புல்லினான்.

(இ-ள்) மூருகு-தேனை மாய்மடுத்து-உண்டு, அளி-வண்டிகள், மூக-மொ
ங்குப்பெற்ற, பூந்தெரியனமாப்பின் மலர்மாலையை வளர்ந்த மார்பையுடைய
வானவன், தேனிகர்-ஆசிரியரது, தாடொழுது-பாதத்தை வணங்கி, உருகும-
கனாவின், அன்பின்-பத்தியினால், உவந்து-மகிழ்ந்து, விதாப்பர்கோன்-விம
ரகனைய, வரைகொன்மாப்பும்-மலையினத்தைக் கொண்ட மார்பின, மகிழ்வ
வழிச்செய்யுடைய, புல்லினான்-தழுவினான்-எ-று. (சுருத்து) நான் குருவை
வளையினினை தந்தருவினான் என்பதாம். (உச)

கோதினான்மறைகோதமனாதி
மாதவத்துமுனிவரும்ன்னரும்
காதல்வேலையாயிந்தோங்கிட
வாதத்தொடுமாயியியமினா.

(இ-ள்) கோதி-குற்றமற்ற, காண்மறை-காலுமேதற்களையுடைய, கோத
தானுதியாம்-சொதமமுனிமுதலானவர், மாதவத்து-பெரியதவத்தைச் செய்யும்,
முனிவரும்-தபோதனரும், மன்னரும்-அரசரும், காதல்-ஆசையாகிய, வேலை-
கடலானது, களையிற்று-கலாகெட்டு, ஒங்கிட-உயர், ஆதரத்தொடு-அன்பு
டனோ, ஆசியியமினா-ஆசைவந்தார்கள்-எ-று. (*தாதுவினக்கம்-ஆகையோ
டுரைத்தலையென்றுணர்க்க (சுருத்து) முனிவரும் அரசரும்னை வாழ்த்தின
ார்கள்-எ-ம். (உச)

அவசைக்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இன்னவழிகழந்தபின்னரிதைவனுமணங்களுமும்
பொன்னரிமலைநாற்புழைப்புகைகமழ்வுட்ப
பன்னருஞ்சிறப்புசாயந்தபனியிருவிசம்புபரிசின்
மன்னியதனையகோலவனவரை யெய்தினோ.

(இ-ள்) இன்னவன்-இத்தன்மைவானவன், நிகழந்தபின்னர்-நடந்தபின்பு
இதைவனும்-காணும், ஈங்கடும்-தமயந்தியும், பொன்னரிமலை-பொன்
னரிமலைகளை, காற்றி-கூழ்கட்டி, பூம்புகை-அழகியபுகையை, சுமழ-பரி
மளிக்கும்படி, ஊட்டி-ஊட்டி, மிவித்து, பன்னரும்-சொல்லுதற்கரிய, சிறப்பு
யத்து-சிறப்புப்பொருத்தி, இனி-குளிர்ச்சிபொருத்திய, இரு-பெரிய, விசம்பு-பொ
ன்னுலகம், பாரில்-பூவுலகத்தின்கண், மன்னியதனைய - பொருந்தியிருந்ததை
யொத்த, கோலம்-அழகிய, மணவதை-படுக்கையறையை, எய்தினார்-அடைந்
தார்கள்-எ-று. (சுருத்து) நானும் தமயந்தியையும் பள்ளியறையில் சேர்க்கார்கள்
என்பதாம். (உரு)

பாயிருடம்பிழைப்புத்துப்பகற்கிருமீழும்வெய்ய
காபெரிமணியிற்செய்தகவின்திகழவஞ்சமீது
தூயமென்பஞ்சியன்னத்துவிபூநினியசெய்ய
மாய்மயிர்முதல்முனைந்தெக்கியவமனிசேர்ந்தார்.

(இ-ள்) பாய்-பாயாபின்று இருப்பிழம் - இருளினதுதிரட்சியை, சீத்து-
பேக்கி, பற்கதிர்-சூரியகிரணங்களை, உயிழும்-கொப்புளிக்கின்ற, வெய்ய-வெ
வ்விய, காய்-சூடுகின்ற, எரி-அக்கினிபோன்ற, மணியில்செய்த-மணிகளாற்செ
ய்யப்பெற்ற, கவின்திகழ-அழகுவிளங்குகின்ற, மஞ்சமீது-கட்டிலின்மீது, தூ
ய-சுத்தமாய், மெல்-மெல்லிய, பஞ்சி-பஞ்சியினாலும், அன்னத்துவி-அன்ன
ப்புள்ளினிகளாலும், ஊறு-பரிசும், இனிய-இனியவாக, செய்யும்-செய்கின்ற, ஆ
ய்-ஆபரின்று, மயிர்முதல்-மயிர்முதலியவாக, முனைந்து-முனைந்தாக, அடுக்கி
ய-ஒன்றின்மேலொன்றுசேர்த்த, அமளி-மெத்தையின்மேல், சேர்ந்தார்-சேர்ந்
தார்கள்-எ-று. (* அகத்தியம் குறைசேனைவாக்கடிகுருப்பிழம்பே) (சுருத்து)
பதினாந்துபஞ்சையடுக்கியகட்டிலின்மேல்சேர்ந்தார்கள்-என்பதாம். (உச)

போயிறுமருங்குலென்னப்புணர்முனைக்கலாற்றுக
செயிழைப்பஞ்சியார்த்தசீரடிக்கமலப்போதின்
மீயுயர்விகழ்ப்பூத்தமின்னுருக்கொண்டதென்ன
வாவிரங்கோடிமாதரயினிநீர்கழந்திப்போனார்.

(இ-ள்) மருங்குல்-இடையானது, போயிறுமென்ன - இம்முப்போய்விடு
மென்னும்படி, புணர்முனை-சொருக்கியமுனைகளை, சுமக்கலாற்ற-சுமக்கமாட்டா
தா செயிழை-தமயந்தியினுடைய, பஞ்சியார்த்த-செம்பஞ்சியிறந்த, சீரடி-சி
ரியஅடிகளாகி, கமலப்போதின்-தாமரைமலரின்மேல், மீயுயர்-மேலாகவயர்ந்த,
விகழ்பூத்த - மேகத்திலுண்டாகிய, மின் - மின்னல், உருக்கொண்ட
தென்ன - பெண்வடிவுகொண்டதென்னும்படியுள்ள, ஆயிரங்கோடிமாதர்-
ஆயிரங்கோடிமண்கையர்கள், அயினிநீர் - சோரிடப்பட்டமஞ்சளீரை, சுழ
ந்தி-சுழற்றதல்செய்து போனார்-போயினார்கள்-எ-று. (சுருத்து) ஆயிரங்கோ
டிபெண்களாலஞ்சுழந்திப்போனார் என் என்பதாம். (உச)

அருப்புமேன் நூலியானாருடனா துறையுடையதென்றால் எவ்வளவு பொருட்புத்தொடரிலிருந்தும் பொருட்களையெண்ணினால் அது மூக்குகளால் மணியிற்செய்த மொளிகளால் பசும்பொடி அடக்கம் வருடப்புத்திபெற்றதிக்கண்ணெனச் செல்குறித்திட்டார்.

[illegible]

வாசனை குழந்தைகளை மயக்கிவிடும்படி குழந்தைகளை மாலை
யோசனை நூலுடன் நிறைத்துக் கொடுத்தார்கள். மாலை
காசு குழந்தைகளை மயக்கிவிடும்படி குழந்தைகளை மாலை
நூலுடன் நிறைத்துக் கொடுத்தார்கள்.

(தி-ன்) லாசனை-பரிமோனாது கமழும்-மணக்கின்ற, சுண்ணம்-பொழுகியும் வண்டியிர்-வண்டிகளொலிக்கின்ற குழங்கன்மாலை-அழியாமலாகையுமாய், யோசனை-யோசனைதரம் நாதம்-கமழ்கின்ற, சாந்தம்-சந்தனத்தையும் ஒன்-ஒன்றிய, கற்பூரம்-பச்சைக்கற்பூரத்தையும், பைந்தாய்-துவர்க்காயையும் காசு-குந்தமற்ற, செப்பில்-வட்டிலினில், ஆயத்த-ஆயத்தடுத்த, கமழ-பரிமலிக்கின்ற, சுவை-சுவையையுடைய, அமிழ்தினோடும்-அமிர்த்ததுடனோ, தாக-ஆடைபோலவசனம் பருமம்-பருத்தி, அலகுநிதம்பதையுடையதோ, கையர்-மணிகையர், ஏந்தினர்-நாங்கினர்-எ-று, (பருமம்-பற்றினென்சாணுள்ள) அகத்தியம்-சொற்பொருட்படலம்-தோகைபோற்சாயலார் தோசையென்றோதுக (கருத்து) பெண்களவசனைப்பொழு-மலை-சந்தனம்-சுருப்பூம்-பாக்கு-அமிழ்து இவைகளையேகதினர்கள்-எ-ம்.

பண்ணைமதில் விளையாழ்பருமணியடைப்பைநோக்கிற்
கடைவழிசென்றசெஞ்செங்கதிர்மணிகாலைசெய்வட்டைய
வெண்ணிறத்தகரிசெம்பெறப்படியாகமணியெல்லா
மண்ணியமணிசெய்யப்படும்மட்டும்தான்மருகுருவைத்திரா.

(இன) பண்ணை - இசைபண்ணை, இவ்வின்க - டுகலோயுண்டயாநல்லாழி
நல்லாழி - பருணி - பரிய - பண்ணி - க. வ. கோத்த - அடபவை

தாம்பூலப்பையும்; கோக்கில்-பார்த்தால், கலையழுத்தது - கண்கள்கூசுகின்ற, செஞ்சேதி-சிவந்தகார்தொழையுடைய; கதிர்மணி-கிரணங்களை யுடையமணிகள் பதித்த; கால்செய்யட்டம்-சாந்தாற்றியு, வெண்ணிற-வண்ணிறத்தை யுடைய, கவிரி-சாமனாரையும், செம்பொன்-சிவந்தபொன்னாற்செய்த; படியகம்-தம்பலப்படிக்கழும், இனையவெல்லாம்-ஆகியவீனவழலியவனைத் தையும்; மணவி-வ-சூழ்வி-மணிசெய்-மணிகள்பதித்த; லைப்பூ-பசியவாபரணங்கொண்டபு மடர்ந்தவர்-மாதர்கள், மருகது-சுருகேவைத்தார்-வைத்தனர்-ன்று. (சுருத்தி); மாதர்கள்-யாழ்-ஆடைபவை-ஆடைபட்டம்-சாமனா-பொற்படி-கம்- இவற்றைப்படிக்கவில்லைத்தார்கள்-எ-ம். (நயர்)

பாப்பினைப்படைத்தநா னுமபுக்கயப்பநுமவல்குந்
காப்புறழ்பசியமென்றோடகாரிகைவழிவகா னு
டெய்பலொழுகிறநேர்கவியின்னுயிர்த்தோடிரிமார்கள்
பூம்புகைவழித்தென்னெப்பொருமுகவெழினிவீழ்த்தார்.

(இ-ள்) பாம்பின்-சர்ப்பத்தினது, பட்டத்தை-பட்டத்தினு, மானும்-ஒத்தாப்
நாயும்-தாமஸாநலனொத்தது; பருமம்-பருமத்தைப்படுவது, அல்லு-அல்லுமையு
ம்; காம்புதழ்-மூங்கிலையொத்த, பசிய-பசுமையாகிய, மென்றோள் - மெல்லிய
தோளையுமுடைய, காரிகை-தமர்ந்தினுடைய, விழையும்-விருப்பத்தையும; கா
ணும்-காணத்தையும், ஏமபலோடு-அசமஸ்ச்சிபுடன்; இனிதுதோக்கி-இனிமை
யினோடுபார்த்து, இன்னுயிர்-இனியவுயிரையொத்த, தோழிமார்கள்-தோழிகள்
பூர்ப்புகை-அழகியபுகையானது, தவழ்ந்தாலன்ன-தவழ்த்தையொத்த, பொரு
முகவெழினி-பொருமுகவெழினியென்னுந்திகையு, வீழ்த்தா-விடுத்தார்கள்
என, பாம்பினப்பட்டத்தையெனதலை-ஐசாரியையாகக்கொண்டு பாம்பினதுப
ட்டமெனக்கொள்க (கருத்து) தோழிமார்களினாய்விடுத்தார்களென்பதாம்.

வரிமுடியோடுதான் திரைப்படங்கள் துவங்கிப்
பெருநகரங்களிலிருந்து பெரியளவில் கொம்புபோல வள
முற்றுக்குத் திரைப்படங்களுக்கிடையேயான தொடர்பு
விருத்தமாகும். தற்போதுள்ள நிலைமையைக் கரு

(இ-ள்) விரிமுலையொடுதோன்றி - சந்தனக்கொல் தைதழ்நடையுமலைகளு
ண்டான் போதுண்டாகி; உள்ளதோறும்-அவைகள் வளருந்தோறு; உள்ளது
தாறுமவளர்க்கு; வீடுகி-பருத்து; பெருகுநாண்-பெருகியநாண்; சமக்கலாமறு
சுமக்கலாட்டாத; பெய்-பெய்கின்ற; மீலர்-மலையுடைய; கொம்புபோல்வான்
கொம்பையொத்ததமயங்கியானவன்; திருமுகம்-திருமுகத்தை; சீறிதுகொட்டி
கொஞ்சம்வணங்கி; கயிற்றுமறநிலிப்-பிடரிசீரமேல், தேங்கொள்-வாசனைகொ
ண்ட; விரிமலாக்கூர்ந்தல்-விரிகின்றமலர்வாய்விந்திருமுன்னது; தாம-சோறு
மின்னென்-மின்னல்போல்; றுடகி-நுடவண்டு; மின்முள்-மின்முள்-எ-று
(சுருத்து) தமயங்கியானவன்-மின்முள்-எ-று

கூற்றுமீதடங்கண்ணுவி கொள்ளை கொண்டுண்ணவேவி
மாற்றகொண்டனாயாத்நான் மதிமுகங்கொட்டிவின்தீர்
மேறிதழ்க்கமலப்போதிநிருந்திழையணியற்காத
லாற்றுகமரெவன்நெல்லை சைக்கடம்படுமணியன்முனே.

(இ-ள்) கூற்றுமீத-இயல்பையொத்த; தடங்கண் - விசாலம்பொருத்தியக
ண்ணை; ஆவி-தன்னுயிரை; கொள்ளை கொண்டுண்ண-கொள்ளையிட்டருந்த; எ
வி-அனுப்பி; மாற்றமொன்றுமையாது-ஒருபேச்சும்பேச்சால்; இங்ஙன்-இவ்வி
டத்தில்; மதிமுகை-சுந்திரன்போன்றமுகத்தை; கொட்டிவின்தீர்-வளைத்துவிண்
தீர்; சேறு-சேற்றிலிருக்கின்ற; இத்தழக்கமலப்போதி-இத்தழையுடைய தாமரை
மலரிலிருக்கின்ற; திருத்திழையணியர்-திலக்குமீனையொத்தவரே; காதுல்-ஆசை
யை; ஆற்றமாறு-சகிக்குமாறு; எவன்கொல்-எப்படி; ஆசைக்கடம்படும்-ஆசை
க்கடலில்முழங்கிய; அரியன்-வளியன்-ஏ-று. (அதத்தியம்பொற்பொருட்படல
ம்பகற்புதலாற்கூற்றென்றுணையே) (கருத்து) தமயந்தியேசாயுமுகங்கொ
ணியிருக்கின்ற; ஆசைக்கடலில்வீழ்ந்தவெனியேன் விரகஞ்சுடிக்குவழியாது-
எ-ம்.

வாட்டங்கருங்கடகூற்றைமலர்க்கையாள் மறைத்திராவி
கோட்டுமண்கொண்டுவின்குவிழைக்கெனலையாளை
வாட்டுசாந்தலையோழாதளிய்கொண்டதோட்டந்த
பூட்டிழைக்கொழுமுன்னம்புரிந்த துமரியதாமே.

(இ-ள்) வாள்-வாள்போன்ற; தடம்-விசாலம்பொருத்திய; கருங்கடகூற்
றை-கரியகண்ணையுடையமே; மலர்க்கையாள்-மலர்க்கையினால்; மறைத்
தீர்-முகிக்கொண்ட; ஆவி-உயிரையி; கோட்டுமண்-கண்கண்ணை; கொண்டு-
கொண்டு; வீக்கும்-பருத்த; குவிழை-குவிக்கொழையாகிய; களிக்கையாளை-கனி
ப்பையுடையவானையி; ஆட்டுசாந்து-சந்தையப்பூசிய; ஆலம்-மாப்பிலிடத்தில்;
போழாது-பிளவாது; அளியனென்-என்னுடைய; தோட்டோள்-பருத்ததோளா
கிய; கந்தில்-தறியில்; பூட்டிழைக்கொழு-பூட்டிழைக்கொழு; முன்னம்புரிந்ததும்
முன்னெய்ததும்; அளியதாம்-அன்பாக்கும்-ஏ-று. (கருத்து) தமயந்தியே உன்றி
லைக்கொடியவானைதான் எந்தோள்கொடியகட்டுத்தறியில்கட்டிவிலக்கியோ வ
ன்பாக்கும்-ஏ-ம்.

சுற்றகல்காவாழ்த்தே முறநிறியர்போல
விறிவிடைமெய்ப்பச்செய்யாக்கொழுமுலைப்பாரம்பார்த்துள்
சுற்றையகமுழில்வீழ்த்துதுதுள்கள்கண்ணியின்
மற்றதுதமகருமேலோரளியெனவளித்தபேரே.

(இ-ள்) சுற்றம்-சுற்றத்தார்; கல்கா-வறுகையுடைய; வாழும்-வாழ்கின்ற
தோழா-குற்றத்தையுடைய; நிறியர்போல்-நிறியர்களைப்போல; இவற்று-ஒரு
து; இடை-இடையாக; மெய்ய-வாட; செம்மீத்து-அம்மலர்க்கையடைந்து
எழு-எழுமின்ற; முலைப்பாரம் - முலையினுடைய பருகை; பருத்து
கண்ணியி; சுற்றையர் குழலில் - மயிர்தொகுதியாகிய கூதலில்;

வீழ்த்து-வீழ்த்து; மதுநாகர்-சங்கையுண்கின்ற; களி-களிப்பையுடைய; வண்
டர்-வண்டுகளே; நுமக்கு-உமக்கு; மேலோ-பெரியோர்கள்; அளியென-அளி
யென்று; அளித்தபேர்-கொடுத்தநாமமானதுஇன்றுஇன்று; அற்றது-அற்றவி
ட்டது-ஏ-று. (அ-த்தியம்பொற்பொருட்படலம்பொள்ளலிந்தொத்தலிற்
கூடவோர்கற்றம். (சுருத்து) வண்டுளேதமயந்திமுலைப்பாரத்தைப்பார்த்தும்
கூத்தலில்வீழ்த்துவிடுகின்றீர்கள் இடையொழிந்து பழிவரும் உங்களுக்குஅ
ளியென்னுமபேரின்றேயற்றது-ஏ-ம். (உ-டு)

பகைக்கடல்கவற்றும்வைவிறப் பகட்டெழின்மார்பினுன்ற
கைத்திடபெருகியோங்கு மாகையங்கடலையின்னே
முனகத்தெழுமுலைமலை முருகுலாககோதைநாணு
நகைத்திடலரிதென்றெண்ணி தன்னுளேமகிழ்ச்சிகூர்ந்தாள்.

(இ-ள்) பகைக்கடல்-பகையாகியகடலை; சவற்றும்-சுவற்செய்கின்ற; வை
வெல்-கரியவேலையுடைய; பகட்டெழில்-பகட்டுகின்றவழங்கையுடைய; மார்பி
னுன்றன்-மார்பையுடையாளது; அகத்திடை-மனத்தின்கண்; பெருகியோ
ங்கு-அகிகரித்துப்பிழைத்த; ஆசையங்கடலை-ஆசையாகியசமுத்திரத்தை; இன்
னே-இப்பொழுதே; முனகத்து-அரும்பி; எழும்-எழுகின்ற; முலைமலை-முல
ைமலையினுடைய; முருகு-வாசனையானது; உலாம்-உலாவுகின்ற; கோதை-கூ
ந்தலையுடையதமயந்தியானவள்; நாணு-தனதுநானினால்; தலைத்திடல்-தடுத்
தலென்று; அரிதென்றெண்ணி-அறமையென்று-கினைத்து. தன்னுளே, தன்மனத்
தினுள்ளே; மகிழ்ச்சி-மகிழ்ச்சியை; கூர்ந்தாள்-மிகுந்தாள்-ஏ-று. (கருத்து)
நாணுகாயதைத்தன்னுறப்பெய்தரிதென்றுதன்னுள்ளே மகிழ்ச்சியடைந்
தாள்-ஏ-ம்.

சுழி * மடனாமைச்சம் பரீர்ப்பெனுங்காவல்வேலை
பறிதரவாசைவெள்ள மகத்திடையடங்காதகி
வழிவதேபோலவிற்பம் லுடிவெடுத்தனையநகை
பொழிகதிரிலவுநாணப் புன்னகைகோட்டினுளே.

(இ-ள்) சுழி-மிகுத்த; மடம்-மடமும்; நாணம்-நாணமும்; அச்சம்-பயமு
ம்; பரீர்ப்பெனு-அருவருப்பென்று சொல்லுகிற; காவல்வேலையுடையவே
லை-சமுத்திரமானது; அழிதர-அழியும்படி; லுடிவெள்ளம்-ஆசையாகியவெள்
ளமானது; அகத்திடை-மனத்தின்கண்; அடங்காதாவி-அடங்காததாய்; வழிவ
தேபோல்-வழிகிறதேபோல்-இன்பம்-இன்பமானது; வடிவெடுத்தனைய-ஊருவடி
வு கொண்டதையொத்தவகை-தமயந்தியானவள்; பொழிகதிரிலவுநாண-ஊருவடி
ப்பொழிகின்ற; நிலவுநாண-சந்திரிகையுந்நாணம்படி; புன்னகை-புன்சிரிப்பு
கோட்டினுள்-செய்தாள்-ஏ-று; (* தொல்காப்பியம்-களவியல்-அ-கு-அச்சமு
நாணுமடனுமுந்தலுத்த-கிச்சமும் பெண்பாற்றுகியவென்ப; இவ்விதயால்மக
தேசருணமறிக) (கருத்து) தமயந்திமடம்நாணம் அச்சம்பரீர்ப்பு இந்நாற்கு
ணுங்கெடகைத்தாள் என்பதாம்;

குருமணியினதுங் குங்குமக்குவவுத்திண்டான்
முருகுலத்தாமரம்பன் முறவின் குறிப்புநாக்கித்
* திருகலன்னியின்ற செழுங்கடமழைக்கட்பேதை
வருமுனெழுங்கட்பில்லி மலர்மேயினுனே.

(இ-ள்.) குரு-சிறம்பெருந்திய, மணி-மணிகள் பதித்த வலயம் சேழ்நக
ள், மின்னும-மின்னுகின்ற குங்குமம்-குங்குமமணித்த குவவு-திசுடசிபொருந
தியினை-வலிவையுடைய தோள்-புயதையுடைய முருகுலம்-வரசனைவீசுகின்ற
தமம்-மாலையணிந்த, மாம்பன்-மாம்பினையுமுடைய னானவன், முறவின்-பு
புன்கிறப்பிசு குறிப்புநாக்கி-குறிப்பினைப் பர்த்துத் திரு-சிறம்பான, கலம்-க
மனது-கனியிசுந்தமு-திரும்படியிருந்து செழுங்கட-செழியுடைய பொருந்
திய, மழைக்கண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய கண்ணையுடைய, பேதை-தமயத்தியின், வ
ருமுலை-வளர்கின்ற முலையை ஒருமங்கப்பில்லி-அழகுத்தழைத்தவியலையே-வழை
ச்செந்தையில், மேயினுன்-பொருந்தினுன்-எ-று. (*தொல்காப்பியம்-களவிப்
பு-சு-காட்டியே-மேயிவுட்படுத்தற்குக்-கூட்டியனைக்குங்குறிப்புடையாரு
ப்-இவ்விதியால் கலவுக்குறிப்பிசு (சுருத்து) நான் தமயத்தியின துறக்கக்குறி
ப்பையறித்து முறினுன், எ-று.

௧௮

ஆம்பலம்போ துமாறு மணிதழ்பவளவாயிற்
நேம்பொதித்தமுதலுஞ் செஞ்சுந்தேறனமாந்நீப்
பாம்பெல்லுடைன் பனைமுலைமணிகண்சேப்ப
வேம்புறுநினை துபில்லி மிளவம்பருகினுனே.

(இ-ள்.) ஆம்பலம்போ துமாறு-ஆல்விடையொத்த அணி-அழகு, திழ்
பிரகடிகின்ற பவளவாயிற்-பவளம்போன்ற வாயில், தேறும்-காச்சினே, பொதி
தது-தகவிற அமுதமுதும்-அமிர்தமுதுகின்ற செஞ்ஞவர்-செம்பளம்போன்றவன்
சத்தியையுடைய-தேறல்-தேறாமாந்தி-உண்டு, பர்பெம்பாம்பின்படத்தையடுகி
ளது-அன்துடை-அன்துலைபுடைத் தமயிக்குறித்து-பனை-பருத்த, முலை-முலை
களின்மணிக்கண்-சரியகண்ணைய, சேப்ப-செவக்க, எம்பலுந்து-இன்பத்
தையடைத்து-இனிதுபில்லி-இனிதாத்தமுவி இளநலம்-இளநலத்தை - பருதி
னுன்-அனுபவித்தான், எ-று. (*சுருத்து) தமயத்தியினது இத்தகவலத்துக் க
னதன் மறுத்தத்தமுவினான் என்பதாம்.

௧௯

தத்தினைக்கருமென்குந்தல் கயிற்புறத்தவீழ்ந்துவீழ்
முத்தரிச்சிவம்புனைப்பொற்செவ்வின்முறையுபாடத்
தத்தரிக்கென்கேப்பத் தடமுலைதாங்கலாற்று
தெய்த்துறுமருங்கும்தேம்பவேந்தலோடாருளானே.

(இ-ள்.) தத்தினை-மலர்மாலையணிந்த, கருமென்குந்தல்-கரிய
மெல்லியகந்தலானது, கயிற்புறத்து-பிடிபிணித்து, அலவீழ்ந்து

வீழ்-அலவீழ்ந்துவீழவும், முத்து-முத்துக்களாயி, அரி-பாலையுடைய, சிலம்பு-
சிலம்புகளும், பைம்பொன்பெய்பொன்றாச்செய்த, கிண்கிணி-சதக்கைகளும்
முன்று-ஒலித்து, பாட-பாடவும், தத்து-நெருங்குகின்ற, அரி-செவ்வரிபரத்
தடுங்கண்-நெடியகண்களானவை, சேப்ப-செவக்கவும், தடமுலை-பருத்தமு
லைகளை தாங்கலாற்றுது-சுமக்கமாட்டாது என்பது-இனித்து, துணைமருங்குல்
துண்ணிடையானது, தேம்ப-வருந்தவும் ஏந்தலோடு-மேனோடு, ஆழ்-ஆழ்-புண
ர்-தாள-எ-று. * (இலக்கணக்கொத்து-யிசு-கு இருவினைமுதலாவொருவினை
யுமுளை, இவ்விதியால்வினைவசப்படிபில்லினுள், சுருத்து-தமயத்திகுந்தலவிழ்
ப்பாதசரஞ்சுத்திக்கக்கண்கள் சிவக்க இடைதுள்ளாளோடுசேர்ந்தான்-எ-று.)

கனிக்கயல்பொருதுநீண்டுகுதுப்பினையளக்குந்வேற்கட்
டுளிப்புயன்மின்னினன்னாட்டொண்டைவாயிந்தார்த்தித்
தலிர்ந்தெழுமுவுகப்பொங்கததண்ணதுஞ்சாந்தமர்ப
னளப்பருங்கனிகொள்காமக்கடலத்தழைத்தினுனே

(இ-ள்.) கனி-கனிப்பையுடைய, கயல்-கயற்கெண்டையை, பொருது-பேர்
செய்து, நீண்டு-நெடுக, குதுப்பினையளக்கு-கந்தலினையளக்கானது, வேற்
கண்-வேல்போன்ற கண்ணையுடைய, துளி-துளிபொருதியுபயல் - மேகத்திற்
ருளநியம்-மின்னினன்னாள்-மின்னையொத்ததமயத்தியினது, தொண்டைவா
ய்-காவலைக்கனியொத்தவாயினுண்டாயி, அமிர்தமாந்த-அமிர்தத்தையுண்டு
சனிர்த்து-துளித்து, எழும்-எழுகின்ற, வலகை-மகிழ்ச்சியானது, பெருங்க-
மிகு, தண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, நறும்-நல்ல, சாந்தமர்பன்-சுககண்தையணி
ந்தமர்பினையுடைய னானவன், அளப்பரும்-அளத்தற்கரிய, கலிகொள்-கலி
ப்பைக்கொண்ட, காமக்கடலத்தது-காமசமுத்திரத்தில், அழகுதினான்-முழுகி
னுன்-எ-று. (சுருத்து) நான் விசுவெள்ளத்திலுழுகிநினைப்பதாம். (சுருத்)

அலங்கலங்குந்துமன்னாடணிவளையகலமுழுகி
கலங்கெழுதலைச்சுகதுகாணமுழுகிலோடு
மிலங்கொளினவரப்பைம்புணினமுலைவடுக்கண்டெங்கிப்
பொலங்கொடிநீண்டுமபொய்த்துயில்கூந்தாளன்றே.

(இ-ள்.) அலங்கல்-மாலையணிந்த, அம்-அழகிய, குன்றுமன்னான்-மலைய
யொத்தகலங்காசு-கன்னு, மணி-அழகிய, வரை-மலைபோன்ற, அகலமுழுகி-மா
ப்பினிடத்திலுமுழுகி, நலங்கெழு-நலையபொருதிய, கலவைச்சாந்தும்-கூ
ட்டுவார்க்குசொந்தச்சுதனக்குழாயும், நான்மும்-கல்துரிபும், அழிதலோடு-
அழித்தவளவில், இலங்கொளி-மிகுத்தவொளியையுடைய, வரைப்பைம்புண்-வ
ச்சிர, பாணத்தையுடைய, இளமுலை-இளமைபொருந்திய, துணத்தினிடத்திலே-
வடுக்கண்டெங்கி-வழுவைக்கண்ணடியாக, பொலங்கொடி-பொற்கொடிபோன்ற
தமயத்தியானவன், நாணினோடும்-நாணத்துடனே, பொய்த்துயில்கூந்தான்
பொய்க்கித்தவரையச்செய்தான்-எ-று. அன்று-வ (அகசகன்) (சுருத்து) தமய

நதிதன் னுடைய கணதன் ன்களிலேநன் னகக்குறி கண்டு வெட்கங் கொண்டு பொ
ய்நித்திரை செய்தாள் என்பதாம். (சஉ)

புலவியிற் றுயின் னுண்டி ன் முனிந் திடும் பூவையென் னு
மலரணைப் புறத் துத்தா னுந் துயிற் றல்போற் றிடப்பவாய்ந் த
கலவியி ன்குலே ட்பைநு ணடக்கள வினில் வெருவி னுள் போன்
முலை முகட முந் தவேந் தன் முழவுத் தோள் புல்லி னுளே

(இ-ள்) புலவியின்-பிணக்கினால், னுயின் னுள்-நித்திரை செய்தாள், தின்
டி-தொட்டால், முனிந்திடும்-கொப் பஞ்செய்தாள், பூவையென் னு-தமயந்தியெ
ன்று, மலரணைப் புறத்து-மலரணையினிடத்தல், தா னுந் துயிற் றல்போல்-தானும்
நித்திரை செய்தல்போல், கிடப்ப-இருக்க, வாய்ந் த-பொருந்திய, கலவியி னு-புண
ர்ச்சியினுடைய வேட்கை-ஆசையானது, னுண்ட-னுண்டிடுதல்செய்ய, கனவி
னில்-சுருவிடத்தலே, வெருவி னுள் போல்-பயந்தவள்போல்-முலை முகடு- முலை
யினுச்சி, அமுந் த-அமுந் தும்படி, வேந் தன்-நளமகாராசனுடைய, முழவுத் தோ
ள்-மத்தளம்போன்றதோடோ, பல்லினுள்-தழுவி னுள்-எ-று. * அகத்தியம்-சொ
ற்பொருட்டடலம்-வேட்கைக்குப்பகுதிவெனவாகும் (சருத்து) தமயந்திகளவி
த்பயந்தாற்போலநன் புயங்களிலேகணதன் ன்களமுந் தப்புணர்ந்தாள்-எ-ம். (1)

புல்லு மழிச்சிகாப்பு ணர் முலை குழையு மார்ந்து
மெல்லி தழுமுத மார்ந்தமே கலைநெ ளிழ்த்தலோடு
நல்லெழில் களிந்தகோ னதகையுள் ற்த்துக்க ளார்ருண்
முல்லை மென் முகையுந ணவரு ம்பிள முறுவல் பூத்தாள்.

(இ-ள்) புல்லு-தழுவிக்கொண்டவள வில், மகிழ்ச்சி-சந்தோஷமானது
கூர-அதாரிக்க, புணர்-நெருங்கிய, முலை-ஸ்தனங்கள், குழையுமோந்து-குழை
யும்படியுச்சியின்போன்று, மெல்-மிருதுவாகிய, இதழ்-அதரத்தினுடைய, அமு
தமார்த்த-அமிரத்தையுண்டு, மேகலை-மேகலாபரணத்தை, நெளிழ்த்தலே-மெ
-அவிழ்த்தவளவில, நல்-நல்ல, எழில்-அழகானது, களிந்த-முதிர்ந்தகே ணை
தமயந்தியானவள், நகை-மகிழ்ச்சியை, உளத்தின்-மனத்தின்கண், அடக்கலாற்
ருள், சிக்காதவளாய், முல்லை-முல்லையினுடைய, மெல்-மிருதுவாகிய, முகை
யுள்-அருட்புகளும், நான்-நானும்படி, அரும்பு-உண்டாகாவினா, இள-இளமை
யாகிய, முறுவல்பூத்தாள்-தந்தங்கள் தோன்றநகைத்தாள். -எ-று. (சருத்து) த
மயந்திபுணர்ந்தவளவில் கணக்கணதன் ன்களையோர்ந்து, அந்தரானம்பண்ணிமே
கலாபரணத்தையவிழ்த்தவளவில் நகைத்தாள் என்பதாம். (சச)

புருவவிடகோ லிபுள்ளம்போ ழுந் துக்கணை களோட
புருவத்தாரு டையவொற் றைவலம்பு ரியொலிப்பவமி
வரிமுலைக்க ளையாணை மருமபாய்ந் துழக்க மன்றல்
விரிமலர்க்கை தகைமவெஞ்சும் விநைத்திட டுளே

(இ-ள்) புருவம்-புருவமாகிய, வில்-தனுவை, கோலி-வளைத்து, உள்ளம்-
மனத்தை, போழ்ந்து-பிளந்து, கண்-கண்களாகிய, கணைகள்-பாணங்கள், ஓட
ஓடவும், உருவம்-அடிவம்பொருந்திய, தாருடைய-மாலையையுடைய, ஒற்றைவல
ம்புரி-ஒற்றைச்சங்கமாகியமிடறு, ஒப்ப-சுத்திக்க, விம்மி-புரித்து, கரி-சந்தனைக்
கோலம்வளைந்த, முலை-ஸ்தனங்களாகிய, களி-களிப்பையுடைய, நல்-நல்ல, யா
னை-யானையானது, மருமப்பாய்ந் து-மார்பினிடத்திற்பாய்ந் து, உழக்க-கலக்க
மன்றல்-வாழ்வேயை, விரி-விரிப்பச்செய்கின்ற, மலர்-மலரற்றொடுத்த, கோதை
மாலையையணிந்ததமயந்தியானவள், காமம்-காமமாகிய, வெஞ்சுமம்-வெவ்விப
யுத்தத்தை, விநைத்திட டுள்-செய்தாள்-எ-று. * அகத்தியம் சொற்பொருட் ப
டலம்-வலஞ்சுழிக்கொள்ளுதல்வலம்புரியென்க (சருத்து) தமயந்தி புருவவில்
லைவளைத்துக்கண்ணென்னுமம்பையெய்துகண்டமாகிய வலம்புரிச்சங்குசத்திக்
சமுலைகளாகியயானைகள் நளன்மார்பிற்பாய்ந் துகலக்கக் காமப்போர்செய்தாள்
என்பதாம். (சரு)

திருநறுத்த பொடித்தவெர் விற்றே ந்கமழ்திலைக் தோயப்
புரிமுறுக்கவிழ்ந் துதாழ்ந்தபொ ளங்குறை திருவீல்வீசு
மருமலர்க்குந் தல்சோர வசமழித் துருகிவெந்த
மெனிமணி யாரமார்பினி ன்றுயில்பொ ருந்தினுளே

(இ-ள்) திரு-அழகிய, துதல்-நெற்றியின் கண், பொடித்த-உண்டாகிய, வே
ர்வின-வேர்வையினுலே, தேம்-வாசனை, கமழ்-வீசுகின்ற, திலைம்-இத் தூப்பொ
ட்டு, தேய-அழியவும், புரி-புரிந்த, முறுக்கு-முறுக்குகள், அவிழ்ந்து-நிகி
தாழ்ந்த-தொக்கியகாதினிடத்து, பொலம்-பொன்னினுஞ்செய்த, குழை-குண்
டலங்கள், திரு-அழகிய, வில்-பிரகாரத்தை, வீச-வீசவும், மருமலர்-வாசனை
பொருந்தியமலர்களையணிந்த, கூந்தல்-அளகபாரமானது, சோர-சரியவும், வச
மழிந்து-பாவசப்பட்டி, உருகி-மூனமுருகி, வேந்தன்-நளமகாராசனுடைய, எ
ரி-பிரகாசிக்கின்ற, மணி-மணிகள் பதித்த, ஆரமார்பின்-பதக்கமணிந்தமார்பினி
டத்தில்து ன்றுயில்-இனிதாகியநித்திரையை, பொருந்தினுள்-கொண்டனள்-எ-று
(சருத்து) தமயந்திநெற்றிவெர்வையாற்றிலதமிழ்வும்குண்டலம்பிரகாசிக்கவு
ம்கூந்தல்விழவும் மெய்சோர்ந் துமணமுருகிநளன்மார்பினித்திரை செய்தாள்
என்பதாம். (சசு)

கலவியி ன்மயக்கந் தீர்த்தக ளிபடுகிள வியாட
வலர்முலையா கந்தவந்த னிவடாணிந் துவாங்கு
சிலுறுதற் றிலகந் திட்டித்தே ந்மம்கூந்த ல்கைசெய்
திலைமலர்க்கோ ணைதருட்டி பிழைபலநி ருத்தினுளே

(இ-ள்) கலவின்-புணர்ச்சியிற்றோன்றிய, மயக்கம்-மயக்கமானது, தீர்த்த
நிலைய, களிபடு-மழும்போற்கணவொருந்திய, கிளவியாட-சொற்களைபுடை
யதமயந்தியானது, வலர்-பரந்த, முலை-ஸ்தனங்களைபுடைய, ஆகம்-மார்பை
வைத்து-தடவி, அணி-அழகிய, வட-மணிவடங்களை, அணிந் து-தரித்து

வாங்கும்-வளைவின்று நிலை-விம்போன்ற, நுகல்-கொற்றியினிடத்து; திலகத் திட்ட-
டி-சுந்தரப்பொட்டிட்டு, தேக்கமழ-வாசனை விகினை, கூந்தல்-கூந்தலோ, வை-
செய்து-ஒழுங்குசெய்து இல்-மருமுதலிபவிலைகளை, மலர்க்கோணை-மலர்
மாலையை, சூட்டி-தரித்து, இவ்ழபல-பலவாபரணங்களை, திருத்தினான்-திருத்த
ச்செய்தான்-எ-று. * அகத்தியம்-சொற்பொருட்படலம்- இவ்ழக்குந்தொழிலா
விழையெனப்படுமே (கருத்து) நளன் தமயந்தியைத் தடவிக்கொடுத்து மணிய
டங்குட்டித்தலத்தமிழ்க்கந்தலைமுடித்து ஆபரணங்கூட்டி அணைப்பதாம். (1)

தெனியுயின்னயித்தமன்ன தேம்படுகிளவியாட
னெனிகளமுதலாய வோடரித்தடங்குள் போலத்
களியினஞ்சுருமபுதரணீர் கண்டனவுளகோசொல்லீர்
முளரிநாண்மலரிப்பூத்த முழுசெறககுலனைப்போதே.

(இ-ள்) தெனியும்-தெனின்று இன்-இனிதாகிய, அநித்தமன்ன-அமிர்நம்
போன்ற, தேம்படு-மதுரம்பொருத்திய, கிளவியாடன்-சொற்களையுடையதழ
யத்தியினது, ஒளி-காந்தியானது, கிளர்-விளங்குகின்ற, முகத்துலாய்-முகத்
தின்னிடத்துலாவின்ற, ஒடு-காதளவுவோடாரின்ற, அரி-செவ்வரிபரந்தாதம்-
விசாலம்பொருத்திய, கணபோல்-கண்கள்போல், களி-களிப்பையுடைய, இளம்-
இளமையாகிய, சுருமபுதரன்-வண்டுகளே, நீர்-நீங்கள், கண்டன-பார்த்தனைய,
உளவோ-உண்டோ, சொல்லீர்-சொல்லுங்கள், முளரி-தாமரையாகிய, முழுநெ
றி-முழுநெறிப்பையுடைய, குலனைப்போது-நீலோற்பலங்களை-எ-று. (கருத்து)
நளன்வண்டுகளே தமயந்திகண்போலத்தாமரையிற்பூத்த நீலோற்பலத்தை நீங்
டர்கள்கண்டதுண்டோ சொல்லுங்களென்று ன்-எ-ம். (ச-அ)

தாமரைப்பொருட்டின்மேய தாககணங்களைபாய்நெஞ்ச
மேமுறவரினுமின்னியிம்மையிற்பிரியேனென்ன
வாமமேலையினுமறுமையிற்பிரியையென்னஞ
சாமருகுலனைப்போதுங்கண்பனியுருப்பயின்றான்

(இ-ள்) தாமரைப்பொருட்டின்-தாமரைக்கொட்டையின்மேல், மேய-பெரு
குதலா தாககணங்களைபாய்-இலக்குமியையொத்தவுளே, நெஞ்சம்-மனமான
து, வாய்-வருத்தம், உறவரினு-பொருத்தவரதாலும், இன்ன-உன்னே, இம்
மையின்-இப்பிறப்பில், பிரியேனென்ன-பிரியேனென்று சொல்ல வாமம்-அழகி
ய, மேலையினும-மேலையையணிந்ததமயந்தியும், மறுமையின்-மறுபிறப்பி
லே, பிரியையென்ன-பிரியையென்றுகாமரு-அழகிய, குலனைப்போது-
மணம்புரிபடலம்.

நீலோற்பலம்போன்ற, கண்-கண்களினின்றும், பனியுருப்ப-நீர் துளிக்காயின்ற
ள்-வருத்தினின்றும்--எ-று. * இலக்கணக்கொத்துவினையியல்-யஉ-ரு-நிலையா
ழிமனையெனருமொழிமனையே-இருமொழிமனையென மூவகையான-இவ்வி
தபாய்நிரியேனென்றது நிலையொழியென மனம் (கருத்து) நளன் இப்பிறப்பிற்
நிரியேனென்று சொல்லத்தமயந்திமறுபிறப்பிநிரியவென்றமுதலானபதாம்.

பெய்கொடிகலுழ்வதென்கொல் பிழைத்திலெனருளாயெனவி
லுய்குவன் கொல்லோவின்னெயுள் ளுயிற்றுறப்பலென்னு
வெய்துயிர்க்களிச்சப்போகின் மிதிப்பினும்பனித்துவாடு
தெய்வமென்கமலப்போது செனனிமேற்குமுன்னே

(இ-ள்) பெய்கொடி-தடயத்தியே, கலுழ்வது-நீகலங்குவது, என்கொல்-
என்னகாரணம், பிழைத்திலென்-நானெருகுற்றமுஞ்செய்திலன், அருளாயெ
ன்னில்-கருபசெய்யாவிட்டால், உய்குவன் கொல்லா-பிழைப்பேனது-
னே-இப்பொழுது, உள் ளுயிர்-உள்ளேயிருக்கின்றவுயிரை, துறப்பலென்னு-
விடுவேனென்று, வெய்துயிர்-தூ-பெருமூச்சுவிட்டு, அளிச்சப்போதில்-அளிச்
சுப்பிட்டத்திலும், மிதிப்பினும்-நடக்கதாலும், பனித்து-கொப்பளித்து, வாடு-வா
டாநின்ற, தெய்வம்-தெய்வத்தன்மை பொருந்திய, மெல்-மிருதுவாகிய, கமலப்போ
து-பாதமாயிதானாம்பூவையெனினியேல்-சிறத்தின்மீது, குமுன்ன-கரித்துக்
கொண்டான்-எ-று. (கருத்து) நளன் தமயந்தியைப் பழுவதென்னகான் ஒருகுற்ற
ஞ்செய்யவில்லை கருபசெய்யாவிடாதுயிரை விடுவேனென்று அடையுய்யமு
டியில்வைத்துக்கொண்டான் என்பதாம். (ரும)

குழியிய*பதவையாவுன் கூட்டுணப்பொதுவினல்கும்
பமுமாமனையதிண்டோட் பகட்டெழின்ற மார்ப
உழவலன்போடுமின்ன யொருமையிற்புணர்வதன்றி
யெழுமையுந்தொடருமாதர் சிறடியினைமஞ்சகென்னு

(இ-ள்) குழியிய-கூடிய, பதவையாவுன்-பதனைக்கூட்டங்க ளனைத்தும்
கூட்டுண-கொள்கொள்ள, பொதுவினல்கும்-பொதுவாகத்தரும், பமுமாம
னைய-ஆலமரத்தையொத்த, திண்டோள்-வலிமைபொருத்தியதோளையும், பகட்
டெழில்-பகட்டினின்ற அழகையுடைய, தாமம்-வாய்மையினித, மார்ப-மார்பின்
யுருவையுள்ளமகாராகனே, உழவலன்போடு-இடையறுதலன்புடனே, நின்னை-
உன்னை, ஒருமையில்-இப்பிறப்பில், புணர்வதன்றி-கூடுவதல்லாமல், எழுமையு
ம்-எழுமையிலும், தொடரும்-தொடர்ந்துவருகின்ற, மாதர்-மங்கையருடை
ய, சிறு-சிறியபாதத்தில், இறைஞ்சுகென்ன-வணங்குவாயென நுகொல்லி-எ-று.
* அகத்தியம்-சொற்பொருட்படலம்-பறத்தற்றொழிலா பறவையெனப்படும,
(கருத்து) தமயந்தியானவள் மலையணிந்தமார்பா-அன்புடனே உம்மைஇப்பிறப்
பிற் புணர்வதல்லாமலெழுமையிலும் புணருமாதர்களி னடியையவணங்கென்று
சொல்லி என்பதாம். இதுமுதலானபாட்கூறு. (ருக)

கிளிபொருளெவியாள் பொற் கிண்கிண்சிலம்போடாற்ப்பத்
தனிசூழ்பிலுற்றுமென்புத் தடம்புயத்துதைத்தலோடுங்
கனிசெயப்பொடித்தரோயங் கண்டகத்துறுத்தில்க்கதோ
வளியசீரடிக்கோமென் றல்லலுற்றமுக்கினுனே.

(இ-ள்) கிளிபொரு-இளியையொத்த, இளவியால்-வசனத்தை யுடையதம்
யந்தியானவள், பொன்-பொன்னினுற் செய்து, கிண்கிணி-சிறுசுதங்கைகள், சில
ம்போடு-சிலம்புடனே, ஆர்ப்ப-சுத்திக்க, தனி-துனிதுனியாகிய, நூ-தேனை, பி
லிற்றும-துளிக்கின்ற, மென்-மிருதுவாகிய, பூம்புட்ப-பாலையணிந்து, கட்டி-வி
சாலம்பொருத்திய புயத்து-புறுத்தினிடத்தில், உதைத்தலோடு-உதைத்தமாந்
திரத்தில், கனிசெய-மகிழ்ச்சியைச்செய, பொடித்த-புளிக்க, தோமம்-மயிர்
கள், கண்டகத்து-முட்கள்போல், உறுத்தில-உறுத்துமாகில், அத்தோ-ஐயோ,
அனிய-மிருதுவாகிய, சீரடிகள்-சிறியபாதங்கள், நோமென்று-வருந்துமெய்
ன்று, அல்லலுற்று-துன்பமுற்று, அழங்கினுன்-வருந்தினாள்-எ-று. (சுருத்து)
நளன்தோள் களிற் காலா லுதைத்தவள வில் அந்நளன றிதழடிநோவுமென்றதா
ள்-எ-ம்.

(இஉ)

உடைதிலாப்பரவைஞாலத் துயர்த்தவர்கொழும்புபூண்ட
வடியவரிசுழத்திமையருளொடும்பொறுப்பதல்லால்
கொடியவாபோலச்சிறியருயிர்குறைப்பர்கொல்லோ
மடலவிழ்கமலப்போ திலவாங்கிடந்தனையகண்ணாய்

(இ-ள்) உடை-கலையையுடைக்கின்ற, திலா-அலைகளையுடைய, பரவை-சுழ
த்திராளுக்கும், ஞாலத்து-பூமியினிடத்தில், உயர்த்தவர்-பெரியோர்கள், தொழ
ம்புபூண்ட-தொண்டுபட்ட, அடியவர்-வேலைக்காரர்கள், இழைத்த-செய்த, திமை
குற்றத்தை-அருளொடும்-இருபையுடனே, பொறுப்ப-ல்லால் - பொறுத்துக்
கொள்வதெல்லாமல், கொடியவர்போல்-தியவர்போல், சிறி-தோழித்து, ஆருயிர்
பொருந்தியசீவனை, குறைப்பர்கொல்லோ-சேதிப்பார்களோ, மடலவிழ்-இதழ்
கள்விநது, கமலப்போ தில்-தாமரைமலரில், வாள் கிடந்தனைய-இரண்டுவாள் களி
ருந்ததைவொத்த, கண்ணாய்-கண்களையுடைய தமயந்தியே-எ-று. * அகத்தியம்-
சொற்பொருட்படலம்-தினாவப்படுதலிற்றினையெனச்செப்புத, (சுருத்து) தமயந்
தியேபெரியோர் அடியவர்களாய்த் குற்றத்தைப்பொறுப்பதல்லாம லுயிர்ச்சேதம்
செய்வாரோ, என்பதாம்.

(இஉ)

அள்ளிலைமணிப்பூக்கோதையருளென்பணிதலோடுங்
களஞலாநறியுக்கல்கலவியினுனாத்தயாவுங்
இளநைகண்மீழ்நுறாது? கட்டிளநிலவுள
முள்ளையில்கக்கச்செவ்விழஞ்ஞகைகோட்டினுனே.

(இ-ள்) அள்-அருங்கிய, இலை-அரசிலைபோன்ற, மணிப்பூண்-இரத்தினப
ரணடணிந்து, கோட்டி-தமயந்திய, அருளென்-இருபையெய்யென்று, பணித

வேடும்-வணங்கினமாத் திரத்தில், கன்-தேனானது, உலம்பெருகுந் தாரம்
கூத்தல்-வாகனை பொருத்திய கூத்தலையுடைய தமயந்தியானவள், கலவியில்-புண்
கடியில், உரைத்தயாவையு-கொல்லியதெல்லாமிக்களாகாள். கிளிபயிர்நோசல்,
மீழ்நுறாது-கொல்லுமிதத்தை, கோட்டி-காதித்தேட்டு, இளநிலவு, இளஞ்சு
திரினைய, காலு-உ-சுருகின்ற, முள்-முருதுபோன்ற, விது-தக்கக்களில்
ந்த-பிரகாசிக்க, செவ்வி-அழகு, முகிழ்-அரும்புகின்ற, நனை-புன்சிரிப்பை,
கோட்டினுன்-செய்தான்-எ-று. (சுருத்து) களன்தமயந்திய இருபையெய்யென்
யவள்கிளவுடனே தமயந்திபுணர்ச்சியித்கொண்டகொள்கிளிகள்கொல்ல
ககோட்டிநதைத்தாள்-எ-ம்.

(இஉ)

இன்னமிழ்தயிர் ததெவ்வி யினசிலவுருவவாய்த்
தனவலகைக்கந்தோதை நகைமுகவாயிப்பெற்றுப்
பொன்னவிரகனைருகுத்த புணர்முனைகோடுபுல்லிக்
கண்ணிரோளான்காமக் கட்டைத்தழைதினானே.

(இ-ள்) இன்னமிழ்த-இளியவமித்ததை, உயிர்த்தான்-த, செவ்வி-அழ
குபொருத்திய, இவநிலா-இளமைபொருத்திய நிலையொத்த, உருவவாய்த்-வ
டிவம்பொருத்திய, கண்ணவ-கண்களையானவராகத்த-முதிர்ந்த, தோதை-தம்
யந்தியினது, ககைமுகம்-புன்சிரிப்பையுடைய முகமாகியவாயிப்பெற்று, அரு
பெற்று, பொன்னவர்-பொன்னப்பொலும்புக்காத்தகின்ற, கண்ண-தேயனான
துபூத்த-உண்டாகியபுணர்-செருகியாழை-வந்தாடாகிய, கோடு-கொம்பினை
புல்லி-தழுவீ, கல்-மலைபோலும், வயிர்-கொல்லாநிறம், கோளன்-தொழையு
டையநளமகராகன, காமக்கட்டைத்துகாமமாகியசுருத்தித்தினிடத்தில், அரு
த்தினுன்-முழுதினான்-எ-று. * இலக்கணக்கொத்து தனக்குப்பயனே-பிறர்க்குப்
பயனே-தனக்குப்பிறர்க்குஞ்சிறியவனே, தனக்குமிறர்க்குமபாநீசரில
னே, கண்கள்கையின்பெய்வதற்குச்சிறியவனே-வினைபோறியே, வினை
யெவ்விருகுவெயட்டா மென்ப, இவ்விதியைமுத்தினுன் தனக்குப்பயனின்
(சுருத்து) களன்தமயந்தியையுணர்ந்துகாமக்கட்டிலெழுந்தினென்பதாம்.

என்திரைகருட்டுமுக்கி லிளம்பென்னமிழ்தினுன்
பொருதயுயிர்த்தனவென்கதொக் கொடியனைவாங்கை
கதைநெழுநுநிலையென்கணவையபட்டுமென்போத்
திறல்கொழுங்ககேதுமித-புண்டுகிடந்தனனே.

(இ-ள்) எறி-விசரித்து, திலா-அலைகளே, சுருட்டும்-மடக்குகின்ற, முக்கி
கட்டலானது-இளிய-இளநாகியதென-தனின்த, அமிழ்தினுன்-அமிரசத்தி
னோடு-பொருதயுயிர்த்த-பெறப்பெற்று, உலகிலவகத-உலகத்திற்றென்றிய,
பொலக்கொடியனைவ-பொற்கொடியையொத்த, ககை-தமயந்தியினதுகதை

செழு-உஜர்தோய்த்துருகுநிறவேல்-செவந்தகரியவேல்போன்ற-கண்வலைப்பட்டு-கண்ணின்வலையில்-பட்டு, வெம்போர்-வெவ்வியுத்தத்தில், திறக்கெழு-வலிமையிக்கு, இக்கவேறு-எனனுகியஆண்கள்கொண்டது; சிறித்புண்டு-கட்டுப்பட்டு, கிடந்தது-இருந்தது-எ-று, அன்று-ஏ-அகச (கருத்து) தமயந்திகன்களாகியவன்களில் நளனுகியசெங்ககட்டுப்பட்டிருந்தது-எ-ம். (இங்)

மல்லலத்தோளினுறு மழையும்தர்நெடுக்கனாநுந் புல்லுவிட்டொழியிலாவி பொன்நிடுமென்னவெண்ணியல்லுநகற்பகலுமவிள்ளாதணிநலம்பருகியங்குச் செல்வழிநிகழ்ததெல்லாநு செப்புவான்குடங்குவின்றேன

(இ-ள்) மல்லல்-வலிபொருதிய, அம்-அழகிய, தோளினுறும்-தோளையுடைய-எனனும், மழை-குளிர்ச்சிபொருதிய, மாதர்-களிப்பையுடைய, நெடுங்கனாநு-நெடியகண்களையுடையதமயந்தியும், புல்லுவிட்டு-ஒருவர்க்கொருவர்துறவுதலைவிட்டு, ஒழியில்-நீங்கில், ஆவி-உயிரானது, பொன்றிடுமென்ன-இறக்குமென்று, எண்ணி-நினைத்து, அல்லும்-இராப்பொழுதிலும்கண்பகலும்-பகற்பொழுதினும், விள்ளாது-நீங்காமல், அணி-அழகினது, நலம்பருகி-நலத்தைபுண்டு, ஆகரு-அவ்விடத்தில், செல்வழி-செல்லுவிடத்தில், நிகழ்ததெல்லாம்-உட்களவளைத்தும், செப்புவான்-சொல்லும்படி, தொடங்குவின்றேன்-ஆரம்பிக்கிறேன்-எ-று. (கருத்து) நளனுந்தமயந்தியுமனுபவித்தவிடத்துடந்தலைவயெல்லாநுசொல்லத்தொடங்குவின்றேனென்றாநூலாகியார்-எ-ம். (இங்)

திருத்துயிரைமார்பன்சேயரிக்கண்ணியோடு
சுருத்தியினுவந்துபம்பொன்னிககக்கேட்டெண்ணி
விருப்பொடுவிதர்ப்பர்கோலுக் குணத்தலுமவிதர்ப்பன்காதற்
புரிக்குழன்மடநையோடும் வதுவைமண்டபத்திற்புக்கான்

(இ-ள்) திருத்துயிர்-இலக்குமிதங்குவின்ற, ஆரமார்பன்-பதக்கத்தையணிந்தமார்பினையுடைய-எனமகாரசன், சேயரிக்கண்ணியோடும்-தமயந்தியோடும் அருத்தியின்-ஆசையினால், உவந்து-மகிழ்ந்து, பைம்பொன்-பசியபொன்மயமாகிய, அணிநகர்க்கு-அழகியமாவிந்தமாரகர்க்கு, ஏகவெண்ணி-போகும்படியினைத்து, விருப்பொடு-ஆசையுடன், விதர்ப்பர்கோலுக்கு-வீமராசனுக்கு, உரைத்தலும்-அறிவித்தலும், விதர்ப்பன்-வீமராசனாகவன், காதல்-ஆசையையுடைய, புரிக்குழல்-கட்டுப்பட்டகந்தலையுடைய, மடநையோடும்-துணையிடுடன், வதுவைமண்டபத்தில் - விவாகமண்டபத்தில், புக்கான் - யுருந்தான்-எ-று. (கருத்து) நன்னதமயந்தியுடனே தன்னுர்க்குப்போகவிண்ணி வீமனுக்கறிவிக்க வீமன்தன்மகளுடன் கலியாணமண்டபத்துக்குவந்தான் என்பதாம். (இங்)

பொழித்திம்மணியிற்செய்த புதவுடைக்கடி கொள்வாயிள்
குழைமுடிப்பெருதவேற்கட்டகோதையர்விணைவினோடு
வினாழவொடும்விதர்ப்பர்கோமான்போந்தலைமணியம்பலோடும்
மழவிடையையான்போந்துமாமனைத்தருவினோடு

(இ-ள்) பொழித்திர்-உதிரகளைவீசுகின்ற, மணியிற்செய்த-இரத்தினங்களைந்செய்த, புதவுடை-தலைவையுடைய, கடி-கொள்-காவல்கொண்டவர், வில்-வாசற்படியில், குழைமுடி-காதின்முத்தந்த, பொருத-மோதிய, வேற்கண்-வேல்போன்றகண்களையுடையகோதையர்-மாதர்கள், விணைவினோடு-விணைந்துபோயி, வினாழவொடும்-விருப்பத்தோடும், விதர்ப்பர்கோமான்-வீமராசன், போந்தலை-வந்ததன்நிறைய, விளம்பலோடும்-சொன்னவனவிலும், மழவிடையையான்பான்-இளவேந்தையொத்தகளமகாரசன், போந்து-வந்து, மாமனை-மாமனா, தழவினான்-தழவிக்கொண்டான்-எ-று. (கருத்து) வீமன்கந்தலைப்பெய்கள்சொல்லளவீமனைத்தருவினன்னபதாம். (இங்)

மண்புறமுற்றிடக்கைவேந்தன்மனைப்பெருநெழுவையுடை
தொழுநருகற்பினுண்ககடர்மணிக்கொம்பிடுகெல்லி
பெழில்ருவிந்தனயகங்கையிமந்தஞ்சொழிமெடுத்துமோந்து
வினாழவொடுகுறங்கிணைத்துமெய்யுறத்தழவிக்கொண்டான்

(இ-ள்) மண்புறமுற்றிடக்கை-மேகத்தைபொத்த, தடக்கை - விசாலம்பொருதியகையையுடைய, வேந்தன்-வீமராசன், மனை-வீட்டுக்கு, பெருநெழுவையுடை-பெரியவிரிமையைக்கொண்ட, தொழுநருக-வளங்கத்தக்க, சுற்றினுண்-கற்பையுடையநாருகாசனியை, ககடர்-காதலியையுடைய, மணிக்கொம்பின்-இரத்தினக்கொம்புபேர்தல்கி-வளைந்து, எழிக்குவிந்தனைய-அழகெல்லாமொன்றுக்குவிந்தனையொத்த, கங்கைதமயந்தியாள்வள், இறைஞ்சலும்-உணங்கலுமாளித்து-எடுத்துமோந்து-மோந்து, வினாழவொடு-ஆசையோடு, குறங்கிணைத்துதுடைபின்மேல்வைத்துக்கொண்டு, மெய்யுற-மெய்யிலேபொருத்த, தழவிக் கொண்டான்-அனைத்துக்கொண்டான்-எ-று. (கருத்து) தமயந்தித்தலையவணங்கினவுண்தாயாகியதாருகாசனியகையெடுத்துமுத்தமிட்டுத்தொடையில் வைத்துத்தழவிக்கொண்டான் என்பதாம். (இங்)

அன்னதார்டொழுதுபின்னாலத்தக்குழம்புதோய்த
பொன்னிதழக்கமலஞ்செப்பப்பணர்முலைதாங்கல்கா
பின்னாழம்முருங்குதெம்பமெல்லொனொதுங்கிப்போந்து
தன்னுடைத்தாடைபைம்பொற்றாணிணைவணங்கினோடு

(இ-ள்) அன்னை-நாயினது, தாடொழுது-பாதத்தைவணங்கி, பின்னர்-பின்பு, அலத்தக்குழம்புதோய்த்த-செம்பஞ்சுக்குழம்புபுடித்த, பொன்பொன்னையோத்த, இத்தி-இதழக்கையுடைய, கமலம்-பாததாடோள்கள், செப்ப-செங்கப்பு
சுள்

சென்னைப் பதிப்பகம்.

கனகபிரகாசம் பிள்ளை

... ..

நினைவகமற்ற குறுகிய கால வேதனைப் பேரே இதுதான். (நினைவகமற்ற குறுகிய கால வேதனைப் பேரே இதுதான்.)

சூனங்கியழுந்திவிடேந்தனுவுகையகிதட ஆளாழ்ந்தான்.

(இன் வண்ணி-சொழிதுறன்-நட்புமாயிடி, மருத்து இடையாசது, நோக-சுருத்தவல்லியின்-சொழிபோல, ஒலி-அறக-துறிந்த-அதிரிந்த, கணக்கு-செயல்புத்த-இன்-இன்மையாடிய, முடி-சென்னைகளையும்-அம்-அறகிய சாயல்தோற்றங்குமுடைய, சுடர்ச்சொழிதையும்- மின்னத்தொழிபோன்றதெய்வகையம், வெற்றி-சுருத்தருக்களாடிய அச்சு-களது-பின்-நாமிசம், சுமழ்-நாதுவென்றாருதி-உதிர்-தொய்க-வைவென்குறியவேலைபுடையநாளையும்-எனையகாசனையும், நோக-பாந்து-நெரார்-பக்கவர், உணந்திய-நாடியிருக்கின்மாமுன்னி-முற்றத்தையுடைய-வேந்தன்-வீரராசன், உவங்கயன்-சுடலுள்-சந்தோஷமாய்க்-கடவினிடத்திலு-அழிந்தான்-முழுகின-எ-து-சுருத்து-வீரராசன்க்கையம்-குடையுமபாந்தும்-இந்-தான்-என்பதாம். (சுஉ)

பண்ணைக்கல் அமரன் தேரடி கிழம் மர்ப்பந்த

1947-1948

1992

மேல்குறியில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற பண்புகள்

[illegible]

சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம்

உரிமையாளர் பெயர்: [பெயர்]

வருமலைப்பவளச்செவ்வாய்வளிதாயொழுதுத் தென்ம

நிருபதுகோடி செம்பொனினி தினி லவழங்கினோனே.

(இ-ள்) பொருமோர் துதித்த, தினா-அலைகையுடைய; புனரி-திருப்பாற் ளடலானது; என்றபெற்றுப்பொலன்கொடி-இலக்குமியை; அனைய-ஒத்த, செவ்வி அழகையுடைய; அரிவையரிருபத்தையாயிரவர்-இருபத்தையாயிரத்தோழிகளு ம்; கல்-கல்ல; அரங்கில்-சபையில்; ஆதி-ஆடாதின்ற; வரும்-வளர்க் துவருகின்ற; முலைதனைக்கொடியும்; பவளம்-பவளத்தையொத்த, செவ்வாய்-செந்தவாயினாய் முடைய; வளைதையொழுநூற்றெண்மர்-எழுநூற்றெட்டுகாட்டியப்பெண்களு ம்; இருபதுகோடிசெம்பொன்-இருபதுகோடிசெம்பொன்னையும்; இனிதினில்-இசைபறாக்; வழங்கினுள்-கொடுத்தான்-எறு. (கருத்து) வீரராசன்தேயுரிசு உறுந்-நாட்டியப்பெண்கள்-எர் அ-பொன்-உய-கோடி-கொடுத்தான் என்பதாம்.

பெரிய திரைப்படத்தில் புனை மனப்பாடல் பம்பாய்

வினா: கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குரிய பதில்களைக் கொடுக்கப்படுமா?

நிழுவழிமணிச் சான்றொழிந்திலமுதலேயுந்த

வொழுகொளிக்கவரியின்னவுலப்பிலநல்கிஞனே.

(இ-ள்-) பொழிக்கிற-இரணங்களைப்பொழிவின்ற, மணிகெல்-இரத்தினங்க ளாற்செய்கின்ற,கட்டில்-கட்டிலும், புனைமலம்பாயல்-புட்பசயனமும், பைம் பொன்-பலிவொன்னுற்செய்தஇழையயில்-ஆபரணங்காவைக்கின்ற,வண்ணா ப்பேறையுழிசெய்பெட்டிகளும், இனிய-இனி-மகையுடைய, சாந்தாநிபோதி கால்செய்யப்பட்டத்துடன்,நிழைவம்-ஒளிதவழிக்கின்ற,மணிக்கண்ணாடி-இரத்தின த்ரால்விளிம்புசெய்தகண்ணாடிகளும்-நித்திலம்-முத்துக்களால், முகடுமேயுந்த முகடுசெய்யப்பட்ட,ஒழுகொளி-மிகுந்தஒளியையுடைய, கவரி-சாமணாகளும், இன்ன-ஆகியவைகளைஉலப்பில்-அளவற்றவைகளால்விசுள்-கொடுத்தான், ஏறு-ஏ-அசை, (கருத்து)வீமரீசன்கட்டில்கள்-புட்பசயனம்-பெட்டிகள்-ஆ லவட்டம்-கண்ணாடி-சாமணாஇவைமுதலியபலவுங்கொடுத்தான்என்பதாம். ()

அல்லியங்கமலநீங்கியரசரித்புகுந் துலாடி

மெல்லியல்பியலாற்றுவியைமுனையெனகற்புல்லி

மல்லலதெரியல் வீமன் மனை விபர்பலருமாழ்வு

யெல்லையுயரினாடுத்தனித்தனியிரங்கினே.

(தி.ஸ்) அல்லி அஷி கணம்புடைய அம் அழகிய, கம்பலம் தாமரை லாசா
நீக்கி விட்டு, அரசரில் இராச உணியில் புதுத் து-செந்த து வாழும் வாழ்வின்ற,
மும்லியல் இலக்குமியரசியதமயந்தியை, பிரிபலாற்றா பிரிபலாட்டாத, விழை
வொடு ஆகையுடனே, பலகால் படைதரம் புழவி அனைத்துக் கொண்டும் மல்கல்-வ
ளம்பொருந்திய, அம் அழகிய தெரியல் மாலைபாணித்த, வீமன் வீமராசனுடைய,
மனைவியர்பலரும் தேவி மார்பலரும் மாழ்கி-மயங்கி எல்லையில் அநாவில்லாத்
து பரிசேரும் துன்பத்தோடும் தனித்தனி தனித்தனியாக, இறங்கினு- அழாத

தானேயே-சேனைகள்-எ-று. (கருத்து) தளவேவலால்முரசுதையச்சேனைகளிலி
றைத்தன என்பதாம்.

(உ.)

*நிலவுவெண்விவையெ-விழ்ந்ததன்மதித்
கலையிலாக்குவித்தன கவரிகாச்செய
மலர் தலையுலசெலாம் புரக்கும்ன்னவன்
கிலையுலர் தலையித் தேரிலேறினான்.

(இ-ள்.) நிலவுபுகையொலின்று வெண்விவையெ-வெண் கொற்றக்கொண்ட
யையெல்-மேலே-கிழற்ற-பிடிக்க-தன்-குளிர்ச்சிபொருந்தியமதி-சந்திரனுடை
ய-கலே-சேடசகலையினி-நிலாபிரகாசம்-குவித்தன- குவித்ததோற்றம்போல்,
கவரிகாமனாள்-காலச்செய-காற்றைச்செய்யாமலர் தலையுலசெலாம்- பரந்தவிட
ந்தையுடைய உலகமுழுதும்-புரக்கு இரட்சிக்காமின்ற-மன்னவன்-அரசன்-சு
லை-மலைபோல்,உலாம்-உலகவுகின்றதமலரியம்-பொன்னுதிப-தேரில்-இரத்தின்
மேல்-ஏறினான்-ஏறிக்கொண்டான்-எ-று. அகத்தியம்குறித்தீழ்மேலேகுதுகியுட
ம்பெறும்(கருத்து)களன்றேரிலேறினான்-எ-ம்.

(ங.)

சலிகெழுமுரசுகண் சதங்குமீர்வதயாற்

பொலன்முருகெட்டத்துமேற் போயிற்றிலையே
லலர் தலையிசம்பினி லடங்கலாவதே

நிலமிசையெழுந்துமே னிரிந்ததுளியே.

(இ-ள்.) சலிகெழு-சத்தம்பொருந்தியமுரசுகண்-பேரிசையின் கண்ணு
னாகறங்கும்-ஒலிக்கும், ஓவதயால்-சத்தத்தினால்,பொலன்- அழகுபொருந்திய
முருகெ-அண்டமுருகின்னது உடைந்து-உடைவுபட்டமேற்போயிற்றிலையேல்
மேலண்டங்கலிற் போகாமற்போனால், அலர் தலை-பரந்தவிடத்தந்தையுடைய, விசம்
பினில்-ஆகாயத்தில் அடங்கலாவதே-அடங்குவதாவதா, நிலமிசை-பூமியின்மீது
எழுந்து-எழுப்பி,மேல்-மேலே,நிரிந்த-உயர்ந்ததுளியே-புழுதிசன்,எ-று. (கரு
த்து புழுதிசன்பேரினைச்சத்தத்தாலண்டமுருகெட்டுஅப்பாற்போகாவிடின்பூரி
கொள்ளுமா என்பதாம்.

(ச.)

இருங்கடற்ருணியி னெழுந்தருண்மகள்

பொருங்கலிறுமீழ்மதம் பொழிந்ததிலையேற்

சுருக்கடலனமெழப் பருகிக்கார்க்குல

மொருங்குவான் பொழிந்து மொழிக்கவொண்ணுமே.

(இ-ள்.) இருங்கடற்ருணியி னெழுந்தருண்மகள்-சேனாசமுத்திரத்தி
ல்,எழுந்த-எழுப்பிய,ருண்மகள்-ருண்ணியபொருகன்,பொரும்-சண்டசெய
யாமின்றாகளிது-யானைகள்,உயிற்-க்ககாமின்ற,மதம்-முமத்தலதயும்,பொழிந்
ததிலையேல்,பொழியாமற்போனால், சுருங்க-சுருத்த, கடல்-சுருத்திரசலந்தை
அளமெழ-சேறுபட, பருகி-குடித்து, கார்க்குலம்-மேகக்கூட்டங்கள், ஒரு

ங்கு-ஒருருக்கமாய்,காண்-ஆகாயத்தினின்று,பொழியினும்-சொரிந்தாலும்,ஒழி
க்கவெண்ணுமோ-போகக்கூடுமோ-எ-று. (கருத்து,யானைகளமதம்பொழியு
வியல்-மேகங்கள் கடலைமுற்றுக்குடித்துப்பொழியினும் புழுதிசைஒழிக்கக்கூ
டுமோ என்பதாம்.

சுடர்விடுபருமணிச்சுட்டராவின்மே

செடுகிலத்தளக்குமதிசுறவாற்றினான்

படரிருவிசுட்டினிற்பாய்த்தவல்லது

புடவிமேன்மித்திலபுரவிவெள்ளமே

(இ-ள்.) சுடர்-பிரகாசத்தைவிடு-விசுட்டி-பருமணி-பருத்த இரத்தி
னக்களப்பொருந்தியாருட்டு-சுடர்கையையுடைய, அராவின்மேல்-ஆதிசேஷன்மீ
து-செடுகிலம்-செடியபூமி,துளக்கும-அசைவுறுமின்றவாற்றினான் - இருந்தபடி
யால்-படர்-விசுட்டி-இரு-பெருமைபொருந்திய-விசுட்டினில்- ஆகாயத்தில-பாய்
த்தவல்லது-தாவிசுட்டி-நனைவல்லாமல்,புடவிமேல்-பூமியின்மீது- மிதித்தலை
பக்கவிலலை-புரவிவெள்ளம்-குதிநாகக்கூட்டங்கள்-எ-று-எ-அசை,கருத்து கு
திநாகக்கூட்டங்கள் ஆகாயமார்ந்தமார்ப்பொயின என்பதாம்.

(சு.)

புறையிருளித்தொளிபொழியுஞ்செங்கதி

ருந்தயமால்லையெழுவொளிபிழத்தலான்

மதிபலவாய் வெயின்மறைததல் போலுவாற்

கதிரிலாமுத்தவெண் கவிசுடையிட்டமே

(இ-ள்.) புறத-நிறைந்த-இருள்-இருளை,செத்து-கொடுத்து- ஒளி-பிரகாச
த்தை,பொழியும்-சொரிய,யின்ற-செங்கதிர்-சூரியன்-வதயமால்,வலையெழ-உய
ர்ந்தவதயகிரியிலுதிசு-ஒளியிழத்தலால், பிரகாசத்தைநீங்குதலை-மதி-சந்திர
னான-பலவாய்-ஆதிசேஷருமாய்,வெயின்-சூரியன் - மறைத்தல்போலும்-ம
றைத்தலையொக்குமா,கதிரிலா-நிலவுபோ-நகிரணத்தைக்கவிசுத்துமுத்தம்-முத்
தினாச்செய்த-வெண்-வெருகும்பொருதிய-கவிசுக்கூட்டம்,ருடையின்கூட்ட
ங்கள்-எ-று. ஆள்-அ-அசைகள்,கருத்து ருடைக்கூட்டங்கள் அசைக்ககிரி
யொத்திருந்தன என்பதாம்.

(சு.)

மழலையெழின்னையும் வளர்த்தபூசுவயும்

சுழைபொருதுகொணர் கொண்டுமுழுவா

விழுவளர்முனையினாள்சிலக்கதர்

பொழிவணிச்சிலக்கதர் பொருளரோ.

(இ-ள்.) மழலை-மழலைச்சொல்லையுடைய,அம்-அழகிய-கிள்ளையும் கிளி
ரும்-வளர்த்த-தாமவளர்த்த,பூசுவயும்-நாகணவாய்ப்புள்ளும்-சுழை-சுண்டல
யானிந்தகாதுடன்-பொரு-போச்செய்யாவிசுதா,தடம்-விசாலமாயிசு-கணர்-கண்
கையுடையதாதிவர்கள்,கொண்டு-கையிற்கொண்டு,முழுவா-முழுவதவா,இவழ
ஆபரணங்கையணிந்தவளர்-வளர்த்தவராகின்று முலையினான்-ஸதனங்கையு
டையதமயத்தி,இளநிலா-இளஞ்சுத்தின்போல-கதிர்-கிரணங்கையொழி-சொ

வந்தினை ன்று வாருங்கென்று அநர் தம்மை-தேவர்களை மறைவினால்-வேதத்தினாலே, கூற-அழைத்து கேளா-கேட்டு, அம்மொ-ஓ அம்மம்மென்று. யாகமென்று அஞ்சி-பயந்து அலக்கணம்-துன்பமுற்று அகன்று போனான்-அப்புகழ் போயினான்-ஏ-று. (கருத்து) பிரகாரி கைமபெண்ணைக் கலந்தைக்கண் செல்லுஞ்சுனிபகவான் தேவத்தினால்தேவர்களை வாருங்கென்றழைக்கக்கேட்டு வாகமென்றஞ்சிப்போனென்பதாம். (க)

அருமறைமுனிவராயாருமோர்கலத்தார்வமோரும்
பருதியவாறுமோர்கலத்திவினையகத்தென்னு
விசாவினிச்சேறலோடு கறைமொழிகூறுபு-வேள்வித்
குரியதுசோமபாணமெனவுளமுடைந்துபோனான்.

(இ-ள்.) அரு-அரியதாகிய, மறைமுனிவராயாரு-வேதியர்களுள்ளாரும்துல்கலத்து-ஒருபாத்திரத்தில், தூர்வமோ-ஆசையுடன், பருதியவாறு-கொக்கி-பாணம்பண்ணுகின்றநெறியைப்பாத்தது, திவினையகத்தென்னு-தினையுண்டாக்கித்தென்று விசாவினில் சிக்கித்தலை, சேறலோடு-போனமாத்திரத்திலுமறைமொழி-வேதவசனத்தை, கூறும்கொல்லும் வேள்விக்கு-யாதத்துக்கு உரியது-உரித்தானது, சோமபாணமென-சோமபாணமாக்மென்று, உளமுடைந்து-மனக்கலக்கி, போனான்-போயினான்-ஏ-று. (கருத்து) சனிச்சேதியர்வா வருமோர்கலத்திப்பாணம்பண்ணுவதற்க்கண்டுசெல்வவன்யாகத்திற்குரியதுசோமபாணமென்றஞ்சிப்போனென்பதாம். (சோமபாணம்-கதுபாணம்.) (ங)

நீழ்க்கலிகள்களியானிடத்தாகோன்மகிழ்ச்சிகூர்ந்து
பழமறைக்கிழவராயாருந்பகிசொடுகலாந்துகொள்ள
விழுந்திழைநாடுவேண்டிபெறுபபாராரும்
பொழிந்தருபுகலைந்திப்போக்கரிதென்னின்றுன்.

(இ-ள்.) நீழல்-தன்னிழலை, களி-கோபிக்கிற, களி-சொருக்கைப்பொருத்திய, கல்லாணை-நல்லவாணையையுடைய, திடந்தாகோன்-கனமகாராகன், மகிழ்ச்சிகூர்ந்து-சுத்தேஷியிடுத்து, பழமறைக்கிழவராயாரும்-பழமையாகியவேதப்பிராமணர்களெல்லாரும், பரிவெடு-ஆசையுடன், கலந்துகொள்ள-பெற்றுக்கொள்ள, விழுந்திழைமெனையாகியதிரவியம், பழனம்-கழனிக்குந்த, டு-ஊர்களும்து, வேண்டுப-பிழைப்புகளைக்கொ, வெறுப்ப-வெறுக்கும்படியாகாராரும்-நாள்தோறும், பொழிந்தரு-தந்தம்பண்ணுகின்ற, புனலை-சுலத்தை, நீதி-கடத்து, போக்கரிதென்ன-போக்கூடாதென்று, சி-ஞன்-இருந்தான்-ஏ-று. (கருத்து) சனிபகவான்களையிராமணர்களுக்குத் தந்தம்பண்ணு நீரைநீதிப்போக்ககூடாமலின்றான்-ஏ-ம். (ங)

கலைவனானொருவன்போய்மை, கட்டுனாயாடனொக்கி
கொலைபடுத்தொழுதுகொரு குழந்தைன்மழந்துசெல்வா

னலர்முலைச்சுமக்கலாற்று கையறுண்டருங்குற்பேனத
புலவிதீர்ப்பதற்குக்கூடும் பொய்யென்புபுலந்துபோனான்.

இ-ள். கலைவனானொருவன்-வித்தையில்வல்லவனொருவன், பொய்மை-பொய்ச்சொல்லை, கட்டுனாயாடல்-உறுதிமொழியாகச் சொல்லுதலையோக்கி-அறிந்து, கொலை-கொல்லுதல், பழுத்தொழுதுகொஞ்சம்-முதிர்ந்துபெருகாநின்றமனம், குழந்தைன்-குழந்தைவனும், மகிழ்ந்து-சுகதோஷித்துச்செல்வான்-போகின்றகலியாணவன், அலர்-பரிந்த, முலை-ஸ்தன்களைச்சுமக்கலாற்று-சுமக்கமாட்டாத, லயம்-சுலத்தேகத்தைத்தரு-துன்புடம்ப்பொருத்தியமருங்குல்-இடைவெய்வம், பேனத-கடந்தையது, புலவி-விணக்கை-தீர்ப்பதற்குப்பொருத்தற்குடனும்சொல்லும், பொய்யென-பொய்யென்று, புலந்த-மனமலாட, போனான், ஏ-று. (கருத்து) கலியில் வல்லவன் பொய்சொல்லுதலையோக்கி செல்லுஞ்சுனிபகவான்மாதர்பிணக்கைத்தீர்த்துப்பெய்யென்றுவாடிப்போனான்-ஏ-ம். (ங)

சுமக்கையிடந்தொழுதுக்கற்புடைமகளீரட்டம்
கொடிக்கொடிதெய்வலாந்தடிவுள்விடவுதுன்று
நெடியகொடிதொழுதுகொடிதொழுதுகொடிதொழுது
கொடிதொழுதுகொடிதொழுதுகொடிதொழுது

(இ-ள்.) சும-காலைபுடைய, மனையிடக்கொடிதொழுது-வீட்டினிடக்கொடிதொழுது, கற்புடை-பதிவிரதத்தன்மைபொருந்திய, மகளீரட்டம்-மகளிரிட்டங்ககள், கொடி-கொடி, கொடிபுடைய, கொடி-நீண்ட, வீதியெல்லாம்-திருக்களையத்திலும், கடிவுள்-விழுவு-தேவர்திருவிழா, துன்பம்-கொருக்கியிருக்கும், கொடி-சின்னவண்டு, கள், பரி-உண்டாகிய, காள்முற்றம்-காடுமுற்றமும், துறந்தொடர்-முனிவர்களுடைய, நெருக்கம்-கூட்டக்கருள்ளன், ஆதலால்வாண்டும் எவ்விடத்தும், அடியில்-அடியெடுத்துவைத்தல்-அரிதென்று-அருமையென்றெண்ணி-நினைத்து, அல்லலற்று-துன்பமுற்று, அகன்றுபோனான்-கிழிப்போனான், ஏ-று. (கருத்து) மனைகளைக்குக்கற்புள்ளமாதாக்கூட்டத்தாலும், வீதியெங்குந்தேவர்திருவிழாகாலமாக்கொடிதொழுதுமுனிவர்கூட்டத்தாலும், அடிவைக்கவிடமிலையென்றுசொன்னபோனான்-ஏ-ம். (ங)

இந்தவர்களுள்பெரியாண்டுமெய்துதற்கிதென்றெண்ணி
செய்யுமாண்டவதெய்வக்கொடிமலர்ச்சொடிபக்கு
மன்னவகிழைக்குந்நினைப்பொக்கொடித்தொழுது
துன்னருந்தான்மிய்தொழுதுச்சொடிக்குகொணில்

(இ-ள்.) இத்தக-இத்தகர்த்தினுடையவரைப்பில்-இடத்தில்யாண்டுமெய்விடத்துமாய்ந்துதற்கிதென்றெண்ணி-பொருத்தற்கூடாதென்றுநினைத்து, செய்-தலையாண்டுவான்றடவும்-ஆகாயத்தையளவுகின்ற, தெய்வ-தெய்வக்கொடிய, செழும்-செழுந்தமலர்ப்புகழ்த்தொழுது, சொடிக்குகொணையடைந்து

கவிதா ன்ருபடலம்-முற்றுப்பெற்றது.

五、六、七、八、九

இளவேளிற்படலம்.

• 1991 •

செந்திரவதன்-சிவகந்திரைணங்கள், தோயின்-
மயின்னா முகம்-முகத்துடனே, விருத்துசெம்-
மலம்-நாமனாயினது, நாள்-புதிய, மலரை-புதி-
தும், பனியின்-பனியை, முழுதம்-முழுதாய்-
பட்டு, இமமாலவனாயின் - இயமாவதத்தில்
வல்லியநாகியயுத்தத்திற்கெழுத்த வல்லோலம், உக-
தி-பெய்ந்து-இருளை புண்டி, உலவு-பெய்யோ-
லில்-வெட்டாபதத்தில், சென்றன-பேரீயினன்
யணம்யிற்றித்தென்பதின், கடியனன்-எழுத-
கருத்து) கரியனத்தெராயுணமாயினன்-எ-ம்.)

இங், இன்று - இவியதுளையாயி, கனவர் - கொழுநீர்,
நீங்கி-பிரிந்து, இருதம் - அன்பத்தையடைகின்ற, மடவார் - மாநா
கள், சோர் - சோர்வையடைவது, மனமுலை - விவரத்தினைக்கொ

முற்புப்புல்லம்-கண்டவாகத் தழுவா, மடக்கையீர்கள்-மாதீர்கள், நகிடுகிற-மகி
ழ்ச்சியடைவவர்பு குன்றிடைப்பிறத் த-பொதியமலையிழுப்பவித்த, தென்றம்
கொழந்த-இடேதென்றற்காற்றை; முண்ட-முன்னோபோர்த்த-போர்த்துக்கொ
ண்ட, தேமர்-திகதிப்புபொருத்தியமாமத்தினது, மென்றனர்-மெல்லியதனீரா
வியபோர்த்தபார்த்து-வந்திரத்தனபோர்த்து, வேனில்-வேனிற்காலமானது,
காதிறுந்தது-வந்தித்தனிய-—று, அன்று-அனைகள், அத்தியம்-ஆவிலை
த்தினறனை ஒழிவே. (கருத்து, தணந்தவாதுப்புறமணந்தவரிப்புறவே
ன்றகாலமவத்தினந்தபா. (உ)

[illegible]

புதுவிவாசலாப்பேணல் போதனைமுயற்சிகள் நடைபெற்று
பாதிக்கமுத்துத்தேமா அபிவிருத்தித்தேவதரம்
மாசுவதுவிலைக்கு 8 மாதங்கடந்தவாறுபெருக
கோவிச்செய்தொருகை கொடுக்கப்பட்டதைப்பற்றி

திரு. திரு. பூசலி-பெர் செய்த தலைமுடி உடம்பு வண்டு வண்டுகள், ஆர்ப்ப-ஆரவாரி
கரவேலி நிலேவிந்தாலம்போதலை வந்ததன் கமலையு, குயில்கள்கூற-தோதி
லங்கள் சொல்லப்பாடுபழம்புலிகளை உருத்த உதிர்ந்ததேமார-தித்திப்பாராய
ரங்கனாபம்-பக்கம்பொருதியு, தளிரி-தளிர்களை ஈன் தோற்றம்-பெற்றகா
ட்டியின்பது மகிழ்ந்தமவரவுகேட்டு-புதுவிர்களுடையவரவுகேட்டுமாரகறு
குற்றம்பொருதியு, துணியி-வண்டித்தந்திரி-தந்திரேசிகம்ப-பட்டாசியாகெ
ம்பொன்-சிலகத்தொண்டுகெய்து, தூண்டு-வண்டித்தன் கொம்பளர்-பெண்
கள், ஆசைதத்போலும்-தட்டிக்கொள்ளுதலையொக்குட்ட-எருததொன்னை

(2)

னாதுயர்சேர்க்கேற்ற முருகுவாய்மடுத்துவீழ்ச்
 தேனெருசெரும்புலனெடும் புதிதுண்டுநெவிட்டியாய்ப்பக
 காளமர்சூழலினாதம் கணவர்பாம்புலவிதிர்
 வேலில்லேட்குலகையாவும் வீழுவாய்ச்சிடவன்மே.

[illegible]

குன்றிடைப்பிறந்ததென்றற்கொழுந்துமேற்படந்ததென்ப
துன்றிருட்டிமுட்புரீஞா வலைகதிரைகடரோனா
நன்றினைககோவகீந்தி வடபுலஞ்சாநிலைமே
தென்றிசையணங்குமாழார் துயிர் தீதாயிசைநடைமே

இது திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலே, சீரத்தூர் அருகே, தென்
தற்கொழுந்து இளந்தென்றாறு நறுமெற்பட்ட தீவிலமைந்த பரவீ
மதன்மை யானது. இன்று செருங்கிய இடையிழை புதிருட்டம்தவது. சீக்கு
11-கெடுக்குட, 11-கை-மீக்குட, 11-கி-செருங்கிய இடையிழை யாக. கோகுதிய-குரியகுதி
யாதல் குறை-தனக்குறுகுதியாயிற்று, கேளான்-புருஷன், கீமளி-தன்னை நீங்கி, வ
டபுலம்-வடதிசையாயிய பெருங்குறு-தன்கோடு-அடைந்த மாத்திரத்தில்தெ
ன்நிலையானது-தெற்குச்சிங்கியென, மாற்றி-து-யற்கி, உயிர்த்தது-பெ
ருமுக்கவிட-ததிலெனும்-ஒருகுட-எ-று. தென்பிசையானதென்றமைமா
லவடபுலமானதென்றதுகொள்ளப்பட்டது. (சுருத்த பெ-நா-நவீனிய துருவிய
னவடபுலமெனப்பெண்ணிடத்திற் கோகுலென்று தென்பிசையெனப்பெறுமுக்க
விடம்-து-பெ-ஹம்-ந-ம்.

பன்மணிவரணநிச்சாரப் பாணிதானுவிதமுக்
தென்னாபுரிநிதிநீர்நத புனிற்றின்றுமுதிர்ந்தெனநல்
சன்னலுக்குலைசுகமாரன் காழலாழிரிகந்தமாத
ரினனுயிர் படுப்பேனெனந வியற்றியபாறையையாமல்.

(இ-ள்) பன்மணி - பலஇரத்தினங்களை; வான்நி - வாரிக்கொண்டி; சா
ல்-பக்கத்தில் பாலிதம் - வெள்ளையிற்பாசிய, அருவிதாழும் - அருவிக்கப்பாய
ப்பெற்ற, தென்வரை-பொதியமலை, இனிதின்ன - இன்பமாகப்பெற்ற, புனி
ற்றினாம்-மிகவுயிசைம்பொருந்திய, குழவித்தென்மல் - இளந்தென்றற்காற்றா
னது, கன்னல்-சுதும்பாசிய, அன் - அழகிய, கிலக்கை - வில்லைப்பிடித்ததை
யையுடைய, மாரச-மன்னத்தானவன், காசவர்-நாயக்களை, முரிந்த-விவகிய
மாதர் - மாதர்களின், இன்னாயிர்-இளியவியர்களை, படிப்பவேண்டி - பிடிக்க
விதைத்து-இப்பற்றி-வாவிட்டபாசைவாரம் - பாசையாடும், அ-று, பாசைவொ
ளைபு மிகுக்களைப்பிடிக்கச்செய்வவனினத்தில் ஒன்றைவளர்த்துவைப்பதாம்
(கருத்து) தென்மலையினியுடையமதன்நாயகனாகியவனாத்தறுவிறப்பிடிக்கை
பாசைபொலாட-அ-று. (அ)

வினா: கொடிபேரதும்பாளையம் தாலுகா காமழ்ச்சிபாளையம் கிராமத்தில்
வனதண்டையுடைய துபாட்டமாகத் தமெடுத்தோற்றங்
கொண்ட பூங்காவிடம் தோண்டிவெட்டிவழங்கித் தோண்டி
கிணறுதலாகக் கண்டதுபாடமொத்திருந்ததென.

(இ-ள்) விண்டொடு-ஆகாயத்தையுளாவாநின்றபொதும்பர்கோலும்-சோலைதன்சேரமும்; வினா-வாசனை; கமழ்-பரிமாறியாநின்ற-போதிலெழும்-துப்புப்பதவிநாங்கு; வண்டி-வண்டுக்கூட்டங்கள்; குடைநீர்-மூங்கிலுதுடைத்து; பாடல்களைப்பாடி; மகரந்தம்-மகரந்தப்பொழுச்சை; எழும்-நோதம்-எழும்பியசாட்சியானது; கொண்டல்-மேகங்கள்; கணபடுக்கு-நித்திரைசெய்யும்; தேமா-தித்தப்பூமாபாந்திலிருநின்ற; குயிலினம்-குயில்கூட்டம்; அகழ்ப்பு-பயிட்டு-தோன்றும்-வந்த-தினமுதலின்கண்-நிஞ்சலிவையுடையமனம்தன் துரசேனாபராக-சேனைகொற்றெழும்புநெய்யுதினா-ஆத்திருந்தது-ஒப்பாயிருந்ததெனது (சுருதம்) பரிசின்மேலு-தசாட்சியானதுமனம்தன் சேனைகலிலெழும்புநெய்யுதியவரோத்தந்தனை-எ-ம்

காயெரிபணியிற்செய்த கந்தர்வமலைமணிரங்கத்
லாய்லகுதூதர்சம்பொலக் குயிலஞ்சுடக் காடவிழந்த
சேயென்பேறுபுடோர்த்த நிருவகீசரின்களையாலும்
பாயலிந்தத்தெம்பொற் படமெனவிளங்குந்நே

(இ-ள்) காப்பொருத்தாசிரிந்த, வரி-நெருப்பைப் பொத்த, மணிவித்தெய்த-
இரத்தினத்திடுதெய்த ஆபணைத்தினது, கறு-பிரகாசம்பெருந்தயமுடை-
தனங்களைப் புடைமறக்க-மாதாக்களது, குதல்களவீரமானது ஆய்தூராய்ந்த,
மருகுநீலப்பொல-புதிப்பத்தை விரித்தலுதலில், கொடுவனங்கள், குடைக் தாட-
கைத்தாட-புத்த, விழுந்தெய்த-விவரமென்-நிறுத்தகையிடுப-து-புத்தக-
ள-பேர்த்தொழற்பலந்த, நிறுவ-செம்புத்தெனவகையன்னவு-நீண்டநீலக்-
ளெல்லாமையிலி-சுமனத்திடு, புத்தவநித்தெய்த-விவரம்பெருமென

பொன்வள்திரத்தைப்போல, விளங்கும்-விரகாசுக்கும்-எ-று-அன்று- ஏ-அசைக
ள் (கருத்து) மலர்கள்விழும்நிலைகளையாவும்பொற்கிலேயிறித்தாற்போலும்வி
ளங்குபென்பதாம். (க)

தாழ்வினைபூத்தமென்பூர் தண்ணுஞ்சுண்ணமரடி
வீழ்துணைவருகென்கிப் புதுக்கருமேயதென் லு
யாழ்சைமிடற்றசெங்கட்கருந் குயிலினிதனுடிச்
கோழைரக்குமரிவாழிக் குருந்திடையொளித்ததன்மே

(இ-ள்) தாழ்-வளைந்தாழ்வினை-கோழையில்-பூத்த-பூவழித்த-மென்மிகுதுவாகி
வழும்-புஷ்பத்தின் து-கண்-குணிக்கிபெருந்திய-நிறும்-வாழையாகிய-சுண்ண
மரடி-டகரந்தபொடியில்வீழ்-துவீழ்-விரும்பாநின்ற-துணை-புருஷனாகிய-கு
ண்குயிலானதுவருந்-இன்கி-வருகிறதைப்பார்த்து-புதுக்கரு-புதுயணத்
தை-மேயதென்னு-அடைந்ததென்றுகினைந்து-யாழ்சை-வீணையினிசையை
யொத்த-மிடற்ற-கண்ணத்தினையும்-செங்கண்-சிவந்தகண்ணையுமுடைய-தரும்-
(கருத்த) குயில்பெட்டைக்குயிலானது-இனிதினாமுதன்பதனுலேபிணங்கி,
கோழ்-செழிப்பாகிய-அனா-அனாயையுடைய-குமரிவாழை-இளவாழையினது
குருந்திடை-குருந்தினிடத்தில்-ஒளித்தது-ஒளித்துக்கொண்டது-எ-று-புதுக்க
டியென்பதில்-தூதலாவிராத்நபுதும்புதியுலாசனையென்பதுமிகிலேடையால்
பெற்றப்பட்டமையால்-அது-கண்ணுபெட்டைக்குயில்கையுடையதாய்க்கொள்க(க)
ருத்து) ஆண்குயிலவருகலைக்கண்ணுபெண் குயிலவாழைக்குருத்திலொளித்தது-எ
ன்பதாம். கொன் றான் ல்விளக்கம்வசந்ததுரிமை-வசந்தத்தேரொலுத்தென்றலேவ
ணையின்குறிப்புவை-யன்றி-லகுயிலிலையகமழிந்தார்ந்தாரலே-மாறுவனியு
நிர்தலேதென்கியமலரொடு-கொன்றாழைவழைமுசுன்பகம்பிரமுநிழினிதவித்த
லேமுன்க-ரிடைக்கூறி-மிகுவானமயின்முகன் பெய்தலேயென்ப(இ-ள்) வேனி
ற்பருவத்தூரிமையாக-து-மன்கதன்றோகியதென்றல்வீரலும்பலவண்ணமு
ந்விளியும்பூவையு-ந்நிலுங்குயிலுமென்விவைமகிழ்தலும்மாறுகலியிருதலும்-
நீர்மலர்நிலிமகிழ்தாழைபுண்ணைசுண்புகம்பலவுமலர் தலும்மாறுப்பருவத்துமகிழ்
ந்தகோபமகேகயப்பணையிலிவையெமேதலும்விளவேனிற்பருவத்தூரிமையெ
ன்பபபும். (ய)

இளவேனிற்படலம்-முற்றுப்பெற்றது.

பேர்துகொய்படலம்.

இப்படலத்தால் அங்காத்திலுள்ள ஆடவரும் மாதரும் சீலை
யோடு மலர்களைக்கொய்தல் சொல்லப்படுகின்றது.

கலிவிருத்தம்.

இன்னதன்மையின்னிளவேனில்வா
வன்னபொன்னகராடவர்யாவரும்
பொன்னவாழைப்பூவையர்தம்மொடு
துன்னுநாண்மலர்சொலைசென்றயதினார்.

(இ-ள்) இன்னதன்மைய-இத்தன்மையாகிய, இன்-இனிமையாகிய, இன்
வேனில்வாய்-வசந்தகாலத்தினிடத்தில்த்-அன்னபொன்னகர்-அத்தகரத்திலுள்
ள்-ஆடவராவரும்-புருஷர்களெல்லோரும்-பொன்-தேமலானது-அவாழ்-விநா
ம்புகின்றமுலை-ல்தனக்கையுடைய-பூவையர்தம்மொடு-தங்குமலர்க்கையரோ
டுகூட்ட-துன்னு-செருங்கிய, நாண்மலர்-அன்மலர்தப்புஷ்பத்தைதயுடைய
சொலை-பூஞ்சொலையை-சென்-நு-பாய்எய்தினார்-அவாழ்-மலர்-எ-று. (கருத்
து) மாவிரத்தகரத்துப்புருஷர்களுமென்களுட்பூங்காவனத்தில்தங்குமலர்க்கை
ன்பதாம். (க)

உள்ளங்கொண்டாரிவரென் றுணர்ந்திடப்
புள்ளவாக்களைவேளிடப்போதல்பா
வள்ளிலைச்செழுஞ்சொலையிலன்பலாக
கள் னுண்கோதையர்வசப்பிடித்தேகினார்.

(இ-ள்) உள்ளம்-என்கள்மனத்தை-கொண்டார்-அபகரித்துக்கொண்டார்
ள்-இவரென்று-இவர்களென்று-உணர்ந்திட-அறிவிக்க-புள்-வண்டிதன்-அவா
வீரும்புகின்ற-சுணை-புஷ்பாணத்தையுடைய, வேளிட-மன்கதவிடத்திலு
பேர்தல்போல்-செவ்வதுபோல்-அன்-செருங்கிய, இலை-இலைகையுடைய, செழு
ம்-செழித்த-சொலையில-சொலையினிடத்திலு-அன்பரை-கணவர்களை-உன் னு
தென்பொருந்திய, கோதையர்-மாலையையணிந்தமங்கையர்கள், வசப்பிடித்து
வசப்பிடித்துக்கொண்டு-வகினார்-போனார்-எ-று. (கள்ளை அரசரிடந்
பிடித்துக்கொண்டுபோயவனுனைக்கிலக்க-க்குவதுபோல-ஆடவரை-கதாமனுந்
லக்காக்குந்தென்க) (கருத்து) பெண்கள்பிருஷர்கள்கைப்பிடித்துக்கொண்டு
சொலையிற்பொருள்கள்-எ-ம். (உ)

அணங்குதோய்செயுமம் துமலொளித்
கணங்கொப்போதுகருவியபொங்கல்வாய்
மணந்துசெவ்வதையன் றிமணத்தவர்
தணந்துசெல்லுத்தருக்கினாயாவே.

(இ-ள்) ஐந்துமலர்-ஐந்துபுத்திபங்குடிகளா, வினாவது-வருத்தமாகிய நோய்-துன்பத்தை-செயுமெனில்-செய்யுமோரகில், சனாககொள்-கூட்டடக்கொண்ட, போது-புத்திபங்குகள்-சுருவிய-செருநாசிய, பொங்காவாய்-சே-இயினிடத்தில், மணந்தகூடி-செவ்வதத்தைதுய்ந்தி-போவனதயல்லாமல், மணந்தவர்-கூடினவர்களை-தனக்கு-பிரிக்-துவெசெவ்வாய்-பேரகினர், தருக்கினர்-செருக்கையுடையவர்களாயாவர்-எவர்களு-ஒருசுருமில்ல-எ-து-எ-தனக்கு-கருத்து-புணர்ந்துபோவதல்ல; ஐதுபுணர்ந்தவரைப்பிரிந்துபோவதில்லை-எ-ம். (ங.)

தீருவனா தங்குமாத்தொடுசென்றத
னரிவயஞ்சுடியிற்றென்றநிலை
வனாகொண்மார்பிலுதைத்தமலரடி
புனாவதிதென்கோக்கினன்போயினுன்

[illegible]

செய்யுதுவதுபோதின்மேது
கொய்துமென்மதுரித்தழைவது
செய்யுதுவதுபோதின்மேது

(இ-ள்) ஸமயகூந்தல்-கருங்கூந்தல் புண்டையாழ்வார்மனை நூற்றாண்டையா ளள அசோகினில்-அசோகமரத்தினிபத்திலுள், எய்துஞ்ஞானசுமையாடல், உயர்-உயரத்திலுள்ள போதனை-புத்தகத்தை வாழ்பு-எதி-செய்துமென்று உரையிப் போமென்று குறித்து-வினைத்து, அசோகவந்தலும்-வந்தலத்தின்குத்தயாத்திரத்திலு லுண்டியு-யிவகதபோது-புத்தகங்கள் வினைசெய்து-வினைசெய்தோரும்-பூதநா-ஸாந்தன-எ-வ-வந்தருக்ககந்தரகம்-இ-ஞ-வி-யமதமுதலவைகம்கே-து-இவ்வி-திமாஸமரத்தியைப்போ-கருத்து-ஒருத்தி-அசோகமரத்திலு-தி-தால்-உண்டியமா-த்திரத்தினிலு-கம்மலம்-தன்-ம.

கோத்தமே ஸ்வேகா னைப் பரிகாங்கலிம்
பூத்தொகிந்தலை மென்போதினிற்
மேத்துளிச்சுமர் தென் லுவிவன்மு. னம்
பாத்ததனனிழல் பாய்த்துப் போலுமே.

[illegible]

சாசலாழகரீகதன்வியாபுல்லனும்
பாசிலீசுரவீன்நபைமபோதனின்
முதலன்னமுனமொய்தததுவெழுநூல்பு
பூகாநமபொறித்ததுபோலுமால்

[illegible]

வஞ்சி நுண்ணிசுட்டமாதுமித்தலை
செஞ்செவ்வளிநீன்ருசெய்து
ளஞ்செஞ்சிறடிநீயாய்தலைச்செறி
பஞ்சியுண்டொளிப்பான்மைமுதுகே

[illegible]

ஆரவமேகலையாயிழையார்க்குயிர்
குரவன்பாவைகொடுத்தொழுதிமென்
முருகுலாமணிமொழித்தகடற் பிணம்
பரிவிடைவெண்பந்துகொடுத்தவெ.

புனல்விளையாட்டுப்படலம்.

இப்படலத்தால்போதுகொய்தவர்கள் பின்பு அக்காலத்துக்கேற்கப்

புனலில்விளையாடல் சொல்லப்படுகின்றது.

கலிசிலத்துறை.

இணர்விழ்பெர்தும்பரி னினைஞர்யாவரும்
புணர்முனைகளிரும் போதுகொய்தபின்
முனைமொமெடவன மிரியத்தாநிற
மணிதெளித்தனையநீர் வாவிவெய்தினார்.

(இ-ள்) இணர்-பூங்கொத்துகள், அவிழ்-விரியாநின்ற, பொதும்
பரி-சோலைகள்; இளைஞர்யாவரும்-யௌவனபுருஷர்களுவாகவும்,
புணர்-நெருங்கிய, முலை-ஸ்தனங்களையுடைய, மகளிரும்-மாதர்களும்,
போது-புஷ்பங்களை, கொய்தபின்-பறித்தபின்பு, துணையொடும்-பெ
ட்டையட்டை, மா-வனம்-இளவன்கள், இரிய-உட, து-வெண்
மையாகிய, நிறம்-நிறத்தையுடைய, மணி-முத்தை, தெளித்தனைய-பா
ப்பியதையொத்த, நீர்-சலத்தையுடைய, வாவி-தடாகத்தை, எய்தினா
ர்-அடைந்தார்கள்-எ-று (கருத்து) வாவிபர்களும் மாதர்களும் தடா
கத்திமேலேநிற்குதல் என்பதாம்.

(க)

வண்ணெடுகண்ணியர் வாவிபெய்தலுஞ்
சேணிகடெய்யம் புட்கள்செல்வன
யாணாமென்கோங்கரும்பிடை யவீங்கிய
பூன்முலைக்குடைந்தயன் போதல்பேன்றவோ.

(இ-ள்) வரன்-வாணையொத்த, நெடுங்கண்ணியர்-நீண்டகண்ணையுடைய
மாதர்கள், வாவி-தடாகத்தில் எய்தலும்-அடைவலும், சேணி
கட-ஆகாயத்தின்கண், நெய்யம்புட்கள்-சக்கரவாகப்பட்டுகள், செல்
வன்-பாதலானவன், யாணர்-புதுமைபொருந்திய, மென்-மிகுநுரை
விய, கோங்கரும்பு-கோங்கரும்புகள், இடைய-தோற்றப்போக, வீங்
கிய-பருத்த, பூன்-ஆபானத்தையணிந்த, முலைக்கு-ஸ்தனங்களுக்கும்,
உடைந்து-தோற்றம், அயல்-புறத்தே, போதல்-போய்விடுதலை, போ
ன்றன-ஒத்திருந்தன-எ-று. (கருத்து) பெண்கள் குளித்துச் சென்ற
ளவில் சகோதரங்கள் பறப்பவை அப்பெண்கள் முலைக்குத்தோற்றப்ப
போவனபோலுமிருந்தன என்பதாம்.

(உ)

மங்கையர்செறிதலு மல்குநீரிடைப்
பங்கயச்செழுமலர் தாழ்நீல்பாவையர்
திங்கள்வாண்முகத்தெழிற்குடைந்துதேங்கமழ்
பொங்குதன்முனைவிடை யொளித்தல்போலுமால்.

(இ-ள்) மங்கையர்-மாதர்கள், செறிதலு-அடைதலும், மல்கு-
நிறைந்த, நீரிடை-சலத்தினிடத்தில், பங்கயம்-தாமரையினது, செழும
லர்-செழித்தபுஷ்பங்கள், தாழ்நீல்-முழுதல், பாவையர்-மாதர்களுடைய,
திங்கள்-சந்திரனையொத்த, வரன்-பிரகாசம்பொருந்திய, முடித்தெ
ழிற்கு-முகத்தினது அழகிற்கு, உடைந்து-தோற்றம், தேம்-வாசனை, ச
மழ்-பரிமளியாநின்ற, பொங்கு-மிகுத்த, தன்முனைவிடை-குளிர்நீரி
னிடத்தில், ஒளித்தல்போலும்-ஒளித்தலையொக்கும்-எ-று. (கருத்து)
தாமரைநீற்றமுதல் பெண்கள் முகத்துக்குஞ்சி ஒளித்தல்போலும் எ
ன்பதாம்.

(ங)

வடுவகிரெடுங்கண்ணர் வார்கொள்வெம்முலை
குடைபுனல்வானியுட் குளித்தலீகிரன்
படர்சிறையரிவதம் கஞ்சிப்பாய்திறைக்
கடலிடைமால்வரை யொளித்தல்குட்டுமால்.

(இ-ள்) வடுவகிர்-மாவடுவினதுபின்பையொத்த, நெடுங்கண்ணர்-
நெடியகண்ணையுடைய மாதர்களது, வார்கொள்-கச்சையையணிந்த,
வெம்-விரும்பத்ததைத்தரும், முலை-ஸ்தனங்கள், குடை-ஆடாநின்ற, பு
னல்-சலத்தையுடைய, வானியுள்-தடாகத்தினுள், குளித்தல்-முழுதலு
ம், இக்கிரன்-தேவேந்திரன், படர்-விரிந்த, சிறை-இரகச, அரிவதம்
கு-அறுத்தற்கு, அஞ்சி-பயந்து, பாய்-பாயாநின்ற, திறை-அலைவையு
டைய, கடலிடை-சமுத்திரத்தினிடத்தில், மால்வரை-உயர்ந்தமலைகள
ள், ஒளித்தல்-ஒளித்தலை, காட்டும்-காண்பிக்கும்-எ-று ஆல்-அரசு.
(கருத்து) பெண்கள் முலைகள் நீர்முழுதல்மேலே கபருவதமொளித்
தல்போலும்-எ-ம்.

(ச)

வினாகமழ்கண்ணமெய் திரிந்துமென்குழற்
மெரியின்வீக்குபு தெய்வச்சாந்தணி
வரிமுலைதோன்றிட மகளிர்நீந்துத
வினாமணிக்குடத்தினு னீந்தல்போலுமால்.

(இ-ள்) வினாகமழ்-வாசனைபரிமளியாநின்ற, கண்ணம் - கத்தப்
பொடிகளை மெய்திரிந்து-சரிசுத்திப்பூசி, மென்குழல்-மிகுநுரைவிய
கூந்தலை, தெய்வின்வீக்குபு-மானியிலேகட்டி, தெய்வம் - தெய்விக
மயிம, சாந்தணி-சந்தனத்தையணிந்த, வரி-கோலத்தையுடைய, முலை-
ஸ்தனங்கள், தோன்றிட-தோற்றம், மகளிர்-மாதர்கள், நீந்துதல்-நீந்து
தலானது, நிறை-வரிசையாகிய, மணிக்குடத்தினால்-இரத்தினகும்பத்
தினால், நீந்தல்போலும்-நீந்தலையொக்கும்-எ-று. (கருத்து) மாதர்கள்
முலைதோன்றும்படி, நீந்துதல்குடக்கொண்டிருந்துதல்போலும்-எ-ம்.

படவரவல்குலார் முலையிற்பாய்புன
லுடைதிராக்காத்தினும் பொருதலொண்டிறற்
குடமுனிகருங்கடல் குடித்தலாற்றினு
புடைதிரண்மணிக்குடம் புடைத்தல்பேன்றதே.

(இ-ள்) படவாவல்லுலாப்-பாம்பின்படத்தைப் போத்திதம்பத்தை யுடையமாதாது, முலையில-ஸ்தனங்களின்மீது, பாய்-பாயாநின்ற, புனல்-சலமானது, உடை-உடையாநின்ற, திரைக்கரத்தினால் அலைபா வியக்கையினால், பொருதல்-மோதுதல், ஒண்டிநல்-பிரகாசமாயியவல்ல மையையுடைய குடமுனி-அகல்தியர், கருங்கடல்-கருங்கடலை, குடித் தவாநறிலால் - பாணமபண்ணியகெழியினால், புடை-பக்கங்களில், திரை-திரை, மணிக் குடம்- இரத்தினக் குடத்தை, புடைத்தல்-போன்றது-அடித்தலையொத்திருந்தது-எ-து. (சுருத்து) மாதர்களுமுலை அலை தியர் சமண்டலத்தை ஒத்திருந்தது-எ-ம்.

(சு)

சிறிநிலையொருத்திதன் நிலகவாண்முகத்
தெற்றுநீர்க்கதல் னிறைப்பக்காண்டலு
மற்றதுபொறுக்கலா துயிர்த்துமாழிய
முந்நிழைமழைக்கணர் முகநிறைத்தே.

(இ-ள்) சிறிநிலை-சிறியஇடைவையுடைய, ஒருத்திதன்-ஒருமாகி னது, நிலகம்-திலாப்பொட்டை உணர்ச்சு, லாண்முகத்து - பிரகாசம் பொருத்தியமுகத்தினிடத்து, எற்று-மோதுகின்ற, நீர்-சலத்தை, காத லன்-புருஷன், இறைப்ப-இறைக்க, காண்டலும்-பார்த்தவளவில், அது-அதை, பொறுக்கலாது-பொறுக்கமாட்டாமல், உயிர்த்து-பெருமூ ச்சுவிட்டு, மாழிய-மயங்கிய, முற்றிழை-சக்களத்தியினது, மழைக்க ணர்-குளிர்ச்சிபொருத்திய கண்ணீரானது, முகம்-முகத்திலு, நிறைத் தது-நிரம்பியது-எ-து. மற்ற-அ-அகசகன். (சுருத்து) நாயகன் ஒரு நாயகிமுகத்திலே கீரையிருக்கக்கண்டவளவில் மற்றொருநாயகியுமுதா ள்-எ-ம்.

(சு)

நாள்விழவயர்த்தவ னுணர்க்காதலன்
ரோளணிசாந்தகீர் தோய்த்துநீக்கலும்
லாளுகிருழுதமெய் வடுக்கன்-டேங்குறு
மீளவுமுளநலி வெள்கினுளரே.

(இ-ள்) நாள்-புதிதாக விழவயர்த்தவன்-கவியாணம்பண்ணப்பட்ட வன், நாணி - வெட்கப்பட்டு, காதலன்- புருஷனது, தோளணி- தோள்களின் னிறுமணிந்த, சாந்தம்-சந்தனத்தை, தோய்த்தது - நீரிற் குனித்து, நீக்கலும்-போக்கியவளவில், லாள்-வாள்போன்ற, உயிர்-நக ல்கள், உழுத-கிழித்த, மெய்-சரீரத்திலு, வடுக்கன்- குறிவேப்பாற் து, ஏனகுறு-இவ்விடம், மீளவும்-மீள்படியும், உளம்-மனதில், நனி-மிகவு ம், வெள்கினுள்-வெட்கமுற்றான்-எ-து. அரோ-அரை. (சுருத்து) புது மணப்பெண்முழுகிச்சந்தனத்தை நீக்கினவளவில் சனைவன் நகக்குறித் த்மெய்யிடுக்கண்டு வெட்கினுள்-எ-ம்.

(சு)

இன்னணமாகே னோக்கியெய்யிய
மன்னவர்மன்னனு மருங்குதேயந்துயர்
பொன்னவிரிளமுலைப் பூவைதன்னொடு
துன்னுநீர்ப்போர்த்தொழிற் றொடங்கினாரோ.

(இ-ள்) இன்னணம்-இத்தன்மைமயமாக, துதெல்-கிளையுந் தலை, கோக்கி-பார்த்து, எய்திய-அத்தடாகத்தினிடத்திலேவந்த, மன்னவா மன்னனும்-அரசர்க்கரசனாகிய நளமகாராசனும், மருங்குதேய்து-இ டையததேய்த்து உயர்-உயர்த்த, பொன்னவிரி - தேவலபிரகாசியா ன், இளம்-இளமைபொருத்திய, முலை-ஸ்தனங்களைமுடைய, பூவைத் தன்னொடும்-சமயத்தியினோடும், துன்னு-நெருங்கிய, நீர்ப்போர்த்தொழி ல்-சலக்கிரீடையை, தொடங்கினான்-ஆரம்பித்தான்-எ-து. அரோ-அ ரை. (சுருத்து) நளன் தமயத்தியுடன் கீர்விளையாடத் தொடங்கினான்- எ-ம்.

(சு)

சுண்ணமென் கசிலிறிகீர் தூக்குமென்றி
மெண்ணிலதாங்கிவே ளையவேத்தலைப்
பெண்ணலங்கலிக் தொவிர்பேதைதன்னொடு
மண்ணியமணியனார் வளைத்திட்டாரோ.

(இ-ள்) சுண்ணம்-கற்பப்பொடிக்கையும், மென்-மிருதுவாகிய, சி லிறி-துருத்தியையும், கீர்-தூக்குமென்றாம் - கீரிறைக்குங்குழல்சேயும், எண்ணில்-அளவில்லாமல், தாங்கி-எடுத்துக்கொண்டு, வேளையை-ம ன்மதனையொத்த, எந்தலை-நளமகாராசனை, பெண்ணலம்-பெண்டண் மை, கலிக்-பழுத்து, ஒளிர்-பிரகாசியானின்ற, பேதைதன்னொடும்- தமயத்தியோடு, மண்ணிய - கழுவி, மணியனார்-இரத்தினத்தை யொத்தபெண்கள், வளைத்திட்டார்-வளைத்துக்கொண்டார்கள்-எ-து. க இலக்கணக்கொத்தொழியில்-தேனநறிக் கெடுதலிலேமறுத-வெ ளைநர்க்காரும புணர்ச்சியில் விசாரா-இவ்விதியால் இக்காலத்துக்கிவி றிவிசிறி எனவிலைமாற்றிற்று (சுருத்து) பெண்கள் கீர் துருத்தியெடுக் கத் தமயத்தியோடு நளனைக்குழந்தார்கள்.

(சு)

துன்னிருக்கூந்தலார் தூத்தநாரைகள்
மன்னவன்ரோள்களிற் பாய்தல்வானிடை
மின்னினங்காரொடு மிடைந்துமென்புனல்
பொன்னெடுங்குன்றின்மேற் பொழிதல்போன்றதே.

(இ-ள்) துன்னு-நெருங்கிய, இரும்-பெருமைபொருத்திய, கூந்த லார்-கூத்தலையுடையமாதர்கள், தூத்த-தூதிய தாரைகள் - சுவதாரை கள், மன்னவன்-நளமகாராஜனுடைய, தோள்களில்-புஷ்பங்களில், பாய்த ல்-சிழ்தலானது, வானிடை-ஆகாயத்தினிடத்தில், மின்னினம்-மின் னதகட்டம், காரொடு-மிகத்துடனே, மிடைந்து-நெருங்கி, மென்- மிருதுவாகிய, புனல்-சலத்தை, பொன்னெடுங்குன்றின்மேல்-நெடிய மகாமேருவின்மீது, பொழிதல்போன்றது-பொழிதலை யொத்திருந்தது -எ-து. (சுருத்து) பெண்கள்களன் தோள்மேல் கீரிதைத்தல் மேன் ம் மலைமேற் பொழிதல்போலும்-எ-ம்.

(சு)

அரசர்கோன்குலிகீர்த தாரையாபிரஞ்
சுரிமுன்மடந்தையர் முகத்திற் றுயரன்

முருகவேழகாமனை மலரின்மேல்புளம்.

பரிதிசெக்கிராசூழாம பாய்தல்போன்றதே.

(இ-ள்) அசுரகோன்-இராஜகிராஜனுபநாமராஜன்-குவிசுரீ-இங்குங்கீரினது, தாரையாய்-ஆயிரத்தாரைகளை, சுரி-சுழித்த-குழல்-சுந்தல்பொருந்திய, மடங்கையா-மாதருடைய, முத்தத்தில்-முக்குகளில், தாவுதல்-இறைத்தலானது, முருகு-தேன், ஆவிழ-விரியாவின்ற, தாமரைமலரின்-தாமரைப்பூ, நகினிடத்தில், மேல்புளம்-மிதர்வீளமைபொருந்திய, பரிதி-சூரியனுடைய, செக்கிராசூழாம-சிவந்தகிரணக்கூட்டங்கள், பாய்தல்-விரிதலை, போன்றது-ஒச்சிருந்தது-எ-று, ஏ-சுந்தனை-சுருத்து நள்ளப்பெண்கள்முகத்தில் நீந்தாநா தாவுதல், தாமரைமலரில்குரியகிரணம்பாய்தல்போலும என்பதாம்.

(102)

வினாகமழ்சுண்ணமும் வீசுசந்தமு
மரசனாண்டெறிதலு மாற்றலாமையாற்
குணாகடல்குளித்திடு மின்னிற்சேனைய
நூவுகீர்வாவயி லொளித்திட்டாரோ,

(இ-ள்) வினா-வாசனை, காழ்-பரிமளியாவின்ற, சுண்ணமும்-சுந்தல்பொழுகளையும், வீசு-வாசனையவிசுவின்ற, சந்தமும்-சந்தனத்தையும, அசுசன்-சுண்ணமோசன், ஆண்டி-அவ்விடத்தில், எறிதலும்-வீசலும், ஆற்றலாமையால்-பொறுக்கமாட்டாமையினால், குண-சத்தியாவின்ற, கடல-சுமுத்திரத்தில், குளித்திடும்-மூழ்குகின்ற, மின்னல்-மின்னலைபோல, கொதையா-மாதர்கள், உரவு-விளந்த, நீ-சலத்தையடைய, வலியில்-தடாகத்தில், ஒளித்திட்டார்-ஒளிக்கொண்டார்-எ-று, ஆரோ-அரை-சுருத்து நள்ள்குத்தப்பொழையயுஞ்சந்தனத்தையு மெறிதலுக்குச் சகியாமல் பெண்கள் வாவியி லொளித்தார்கள்-எ-ம்.

(103)

வாமமேகலையினர் வளர்ந்தவெம்முலை
மேயிய புள்ளென் திருட்காட்டுவார்
காமரணமுத்தகினைக் கமலஞ்சேர்த்திதன்
டாமரையெனமணித் தடத்திழைமுழ்குவார்

(இ-ள்) வாமம்-அழகுபொருந்திய, மேகலையினர்-மேகலப்பிரணத்தையுடையதாகைய, வளர்ந்த-வளர்ந்த, வெம்-விருப்பத்தை, காரி-சிறை, முலை-ஸ்தனாகலை, மேயியபுள்ளென்-சுகிரவாகப்புகியென்று, திருட்காட்டுவார்-சலத்துக்குள்ளேகாட்டுவார்கள், காம-அழகிய, வான்-பிரகாசம்பொருந்திய, முககினை-முகத்தை, கமலஞ்சேர்த்தி-தாமரைப்புஷ்பத்துடனேசேர்த்து, சண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, தாமரையெனதாமரைப்பூவென்றுகொல்ல, மணி முத்தையுடைய, தடத்தி-தடாகத்தில், முழ்குவார்-மூழ்குவார்கள்-எ-று (சுருத்து)பெண்கள் முலைகளைச்சுதொமபோலக்காட்டுவார்கள், முகத்தைத்தாமரையோடுசேர்த்துமூழ்குவார்கள்-எ-ம்.

(104)

தோற்றதன் பெருமபடை துள்ளினிரிசரி
யாற்றலமென் மலாடிபிறசேர்தலுங்
கோற்றொடியலங்கலங் குன்றன் னுனெடு
மேற்றனளெரிமணிச் சிவிறியெந்தியே

(இ-ள்) தோற்றதோற்றுப்போன், தன்-தன்னுடைய, பெரும்படை-பெரியதேனாக, துள்ளினிர்-செங்கினிர், இரி-இனிமேல் ஆற்றலமென்-பொறுக்கமாட்டாமென்று, மலாடியில்-தாமரை மலரினயொத்தபாதத்தில், சேர்சலும்-அடையுமளவில், கோற்றொடி-தமயந்தியானவன், அலங்கல்-மாலையணிந்த, அம்-அழகிய, குன்றன் னுனெடு-மலையையொத்த நளமகராசனுடனே, எரி-பிரகாசியாவின்ற, மணி-இரத்தினத்தாற்செய்த, சிவிறி-சீ தாமரம் துருத்தியை, ஏ-சதி-தாங்கி, ஏற்றவன்-எதிர்த்தான்-எ-று (சுருத்து) தமயந்திகீர்விசுந்துருத்திகொண்டு நளனோடு எதிர்த்தான் என்பதாம்.

(105)

ஒவியொழுதருமுருவப்பூங்கொடி
கோவைவாரம்ணிவடக கொமமைவெம்புனைத்
தாசினோமுறுமெனச்சுடர்செய்யுணிது
ஒவியத் துதில்காந்தமையதாவினா

(இ-ள்) ஒவிய-சித்திரக்காரரோ, அழகரும்-அழகற்கரிய, உருவம்-வடிவத்தையுடைய, பூங்கொடி-தமயந்தியினது, கோவை-கோத்திருக்கின்ற, வாரம்-நீண்ட, மணிவடம்-முத்துமாலையணிந்த, கொம்மை-இன்னம்பொருந்திய, வெம்-விருப்பத்தைத் தருகின்ற, முலை-ஸ்தனங்களில், துதில்-நீரைத்தாவி, சே-முறுமென-வருதுவனென்று, சுடர்செய்ய-பிரகாசிக்கின்ற, குணி-குன்-ஆரணத்தையுடைய, மகராஜன், ஆவி-பாலாவினையொத்த, அம்-அழகிய, துதில்-வஸ்திரமா னது, காந்தமையை-மறைபுயம்படி, தாவினா-இறைத்தான்-எ-று (சுருத்து)நளன்-தமயந்தியின்மேல்கீரினாததான்-எ-ம்.

(106)

அத்துகினைநீர் னல்குறே னறுதல்
கந்தரிகளிற்றினுள் காணவெள்குமுசு
சந்தரசுகண்ணகீர் முகத்திறுநாயவன்
சந்தணிதட்புயத்தழவினாரோ

(இ-ள்) அத்துகில்-அழகியவஸ்திரம், நீரைநீரில்-நனைத்தவன்வின், அல்குல-வித பமானது, தோற்றுதல்-தோற்றுதலை, சந்தரி-கட்டுத்தறியைமுறிக்காவின்ற, களிற்றினுள்-யானையுடையள்ள, காணபாக்க, வெள்குற-வெட்கமுந்து, சந்தரா-அழகிய, சுண்ணகீர்-சுந்தப்பொழுகலந்திரை முகத்திறுநாய-முத்திலேயிதைத்து, அவன்-அவ்வாசனுடைய, சந்தணி-சந்தனமணிந்த, சடம்புயம்-பருத்ததோள்களை தழுவினாள்-தழுவிக்கொண்டாள்-எ-று. (சுருத்து) சீலைநைதலால் அல்குலிள்ள காணத்தமயந்தி வெட்கப்பட்டு அவன் முகத்தில் நீரையிதைத்துப் புயத்தைதழுவினாள்-எ-ம்.

(107)

அலர்முலையம்மருங்ககலுநாமெனக்
சுலுழவபோற்றன்னொளிக் ஸுமேகலை
கிவழிமுழுகுணிகெடுயர்பெற
விவகிவிவழிகுவிக்கிணுளரோ.

(இ-ள்) அலர்முலை-தமயந்தியின் து: அம்மருங்கு - அழகிய இடை
யை, அகலுப-நிக்குலோம், நாமென-நாமெனது, சுலுழவபோல்-அ
முதின்றதுபோல், தன்னொளி-தன்னொளியின்கிளை, கலுழ-சொரியும்,
மேகலை-மேகலாபாணத்தை, நிலவு-பிரகாசத்தை, உமிழ-உமிழாதின்ற
புணினுள் - ஆபாணத்தையுடையதமயந்தி, நீக்கி - அகற்றி, ஏ-மெற-
அழகுபெற, விவகி-விட்டுவிட்டு, விவ-பிரகாசத்தை, உமிழ-கக்காதின
ற, கலை-துடைய, விக்கிணுள் - கட்டிக்கொண்டாள் - ஏ-து-புணினுள்
மேகலையை நீக்கிக்கலைவிக்கிணுளெனக்கூட்டுக. (கருத்து) தமயந்திமேக
லையைக்கிணுளையுதித்திக்கொண்டாள் என்பதாம். (உஅ)

நகைதிலாத்வழந்தென நானக்கோட்டிய
முதிமுலைமுன்நினைமுத்தந்தாக்கிணு
ளகிணுநந்தாமெனமுழுவிலம்மலர்ச
கிவழிகையெய்தனடிவகத்திட்டினுள்

(இ-ள்) நகை-ஒளியையுடைய, திலா - சத்திரிகை, தவழந்தென-
தவழந்ததுபோல், நானக்கோட்டிய - கன்னாடியப்படிய, முதிழ - அரும்
பையொத்த, முலைமுன்னிலில் - ஸ்தனப்பிரதேசத்தில், முத்தம் - முத்
துடைத்தை, தாக்கிணுள் - தரித்தாள், அகில - அகிலினுடைய, நறுந்
தாரம் - நறியபுளையுட்டிய, மென்குழல் - மெல்லியகூச்சில், அம்-அ
ழகிய, மலர்ச்சிகழுகை - மலர்மாலையை, வேயந்தனள் - தரித்தாள்,
திலகம்-திலகப்பெட்டை, திட்டினுள் - எழுதினாள் - ஏ-து-கருத்து)
தமயந்தி முத்துவடமணித்தாள் மாலையிறித்தாள் திலகமிட்டாள் - ஏ-ம்.

களிச்சுரும்பாற்றுதார்க்கானைகாமநேய
தளித்தெழமடமயிற்சாயறன்னை
அளிப்புயல்கன்படுசோலைநாப்பண்ணு
பளிக்குமேனிலைமலர்ப்பள்ளிமேவினாள்

(இ-ள்) களி - களிப்பையுடைய, அரும்பு - லண்டின், அரற்ற
தார்க்குத்தியாதின்ற மாலையையுடைய, காலை-நாமகாரிசனாவன, கா
மநேய-விரகநேயானது, தளித்தெழ-அதிகரிக்க, மடமயிற்சாயறன்
னெனும் - தமயந்தியுடனே, அளிப்புயல் - ஒளியையுடைய மேகங்கள்,
கன்படு-கித்தொசெய்யாதின்ற, சோலைநாப்பண்-சோலைக்குமத்தியில்,
தார்க்குமேனிலை-ஒருபனிங்கினுள்செய்தமேலுப்பரிசையில், மலர்ப்
பள்ளி-புட்பசயனத்தில், மேவினாள்-சோந்தான் - ஏ-து. (கருத்து) க
ளவிராமேதிகரிக்கத் தமயந்தியுடன் சோலையிற்பனிக்குமேன் மாடத்
து மலர்ப்பள்ளியுட்கோந்தான் - ஏ-ம்.

அரிக்கும்கிண்கிணிலம்பொடார்த்தன
புரிக்குழைமலர்மழை பொழிதுபொங்கிய

கரிச்சிறைத்தும்பிபாட்டயர்த்தமங்கைதன்
நிருக்கினர்முலைநலஞ்செம்மலுண்ணவே.

(இ-ள்) மங்கைதன்-தமயந்தியினது, திருக்கினர்-அழகுமிருந்த,
முலைநலம்-ஸ்தனத்தினது இன்பத்தை, செம்மல்-நாமகாரிசன், உண்
ண-அனுபவியாதின்ற, அரி-கவையினது, குரல்-குரலையொத்த, கிண்கி
ண-சதங்கைகள், கிலம்பொடி-கிலம்புடனே, ஓர்த்தன-ஆவாரித்த
ன, புரி-கட்டுப்பட்ட, குழல்-கூசல், மலர்மழை-புஷ்பவருஷத்தை,
பொழிது-சொரித்து, பொங்கிய-பிசுர்த்தன, வரி-கண்ட, சிறை - இர
கையுடைய தும்பி-வண்டுகள், பாட்டயர்த்த-பாட்டைப்பாடின-ஏ-து
(கருத்து) நான் தமயந்தியையனுபவித்தகாலில் கிண்கிணி கிலம்பு
கள் சத்தித்தன கூந்தலில்வண்டுள் பாடின என்பதாம். (உக)

ஏந்தினவனமுலை சாடபீரவரு
சாந்துதிந்தெகிரெழிவழமார்பேன
பூந்துணர்வொதுளிப பொதுப்பாப்பண்ணு
வாயந்தபூங்கொடியொடு மணந்துவைகினுள்.

(இ-ள்) ஏந்து-ஏந்திய, நு-நம்-இளமைபொருந்திய, வனமுலை-அ
ழகியஸ்தனங்கள், சாட-மோத, சர்-குளிர்ச்சியும், நறும் - வாசனையும்
பொருந்திய, சாந்துதிந்து-சுத்தனமழிந்து, எதிர்-நேராக, எழிறவழ
ம்-அழகுபொருந்திய மாப்பினுள்-மாப்பையுடையநான், பூந்துணர்-பூ
ங்கொத்தகள், பொதுளிய-நெருங்கிய, பொதும்பர்-சோலையினுடைய,
நாப்பண்-மத்தியத்தில், ஓர்-ஒப்பற்ற, வாயந்த-தனக்குக்கிடைத்த, பூ
ங்கொடியொடு-தமயந்தியினுடனே, மணந்து-கூடி, வைகினுள்-இருந்
தான் - ஏ-து, கருத்து) தமயந்தியுடன் கூடியிருந்தான் என்பதாம். (உ)

புனல்வினையாட்டுப்படலம்-முற்றப்பெற்றது.

சூதாடுபடலம்.

இப்படலத்தால்குறைவின்றியசெல்லத்தை ஈனுபவிக்கும் நள்ளி
விதவழியால் அளவிறத்தனப்ப மனுபவித்தற்குக் காரண
மாகிய சூதாடல் சொல்லப்படுகின்றது.

கவிகலைத்துறை.

வரம்பரித்தேரினாறு மாரையொண்கண்ணினாறு
மேம்பலோடினதுபுல்லி யினடவிடாதொழுதுகளி
டுக

லாம்பலமயே துசாட்டு மணிதீழ்ப்பலன் செவ்வாய்
காம்புமழதோளினுட்குக் கருப்பமவந்துமதன்மே.

(இ-ள்) வாய் - தாவாநின்ற; பரித்தேரினனும் குதிரைகட்டியதே
லாம்பலமயானகாராகனும், மாறையாவடுவையெடுத்த, ஒள்-பிரகாச
ம்பொருந்திய, கண்ணினனும்-கண்ணையுடையதவந்தியுள், ஏம்பலோ
டு-அகமலாச்சியுடனே, இவரிதுபுல்லி-இனிமையாகப் புல்லி, இடைவி
டாது-நீங்காது, ஒழுக்குகளில்-நடக்குநாளிலே, ஆம்பலம்போது-செவ்
வல்லிமலரை, காட்டும்-காட்டுகின்ற, அணிதிகழ்-அழகுநிகழ்காசியாநி
ன்ற, பலனம்-பலனதையெடுத்த, செவ்வாய்-சிவந்தவாயையும், காம்பு-மூங்கிலை, உறுழ்-ஒத்த, நோளினுட்கு-தோளையுமுடைய, தமயந்திசு
கு-கருப்பமவந்துமது-காப்பமுண்டாயிற்று-எ-று. (கருத்து) தம
யந்திகருப்பமடைந்தாள் என்பதாம். (ந)

மெவியுணம்மருங்குதோன்ற செயிளந்தோள்கட்டிம்ப
நலனுறுசெய்யமேனி பாசொளிநாம்புகாட்ட
வலர்சுணங்கணிக்ருவிக்கி யழகுவித்திருந்த பொம்மன்
முழைமுசுங்கருகிச்செவ்வி முகமநினைத்ததன்மே.

(இ-ள்) மெவியும்-வாடாநின்ற, துண்-தட்பமான, மருங்கு - இ
டையானது, தோன்ற-கண், வெய் மூங்கிலையொத்த-இளம்-இளம
யாகிய, தோள்கள்-தோள்கள், நெம்ப-வாட, நலனுறு-நன்மையொ
ருந்திய, செய்யமேனி-சிவந்தவுடம்பு, பாசொளி - பசியவொளியையு
டைய, நாம்புகாட்ட-நாம்புகளைத்தோற்றுவிக்க, அலர்-பாசு, சுணங்
கு-தேமலை, அணிந்து-தரித்து, விக்கி-பருத்து, அழகுவித்திருந்த-அ
ழகமானதுத்தவியிருந்த, பொம்மன்-பொலிவுபொருந்திய, முழைமுசும
ன்தனககளின் முகங்கள், கருகி-நறுத்து, செவ்வி-அழகையுடைய, மு
கமதி-முகமாகியசூதிரன், விளர்த்தது-வெண்பையடைந்தது-எ-று
அன்று-எ-அசைகள், (கருத்து) தமயந்தியிடை தோன்றதோள்கள் வா
டப்பசியாரம்புகாண முழைகருகி முகம்வெளுத்தது என்பதாம். (ந)

குழைமுசுங்கிழித்துநீண்ட கொழுங்கடை மழைக்கட்பேதை
பொழிந்திடுங்கள்காட்டிம் வலம்புரிவருந் திப்பொங்கி
யொழுக்கொளிரிலவுகாது நித்திலமுயிர்த்ததென்ன
மழுகளிற்றையதோற்ற மணிளங்குழவியின்றான்.

(இ-ள்) குழைமுசும்-காதினமுதத்தை, கிழித்து-கிழித்து, நீண்ட-நீண்டிருக்கின்ற, கொழும்-செழுமையாகிய, கடை-கடைமையுடைய, மழைக்கடை-குளிர்த்தபொருந்தியகண்ணையுடைய, பேதை-தமயந்தி
யானவள், பொழி-சொரியாநின்ற, கதிரா-பிரணங்கையுடைய, திக
கள்-சந்திரனை, காட்டும்-தோற்றமவிற்கும், வலம்புரி-வலம்புரிச்சங்க
மானது, வருத்தி-வருத்தமுற்று, பொங்கி-பிரகாசித்து, ஒழுகு-மிருக்
து, ஒளி-காந்தியையுடைய, நிலவு - சந்திரனாகைய, காலும்-கங்காநினை
ல நித்திலம்-முத்தை, உயிர்த்ததென்ன மெற்றதுபேல, மழ-இள

மைபொருந்திய களிற்றைய-யானையைப்போத்த, தோற்றம்-காட்சியை
யுடைய, மாண்-மாட்சிமையாகிய, இளங்குழவி-இளங்குழந்தையை, எ
ன்றான்-பெற்றான்-எ-று. (கருத்து) தமயந்தி ஆண்பிள்ளைபெற்றான்-
எ-ம். (ந)

மழுகளிற்றையரும்பி பிறையெனவளருகாளிற்

கைமுழைதோளிபிள்ளேர் கன்னியையுயிர்த்ததான்மக்கள்

குழைனுக்கனிசுவந்திற் குதலைகேட்டுருகிவெய்ய

முழைபுகுசீமன்னு னுவகையின்புழுகினுனே.

(இ-ள்) மழ-இளமைபொருந்திய, களிற்றைய-யானையைப்போத்த,
கம்பி-பிள்ளையானவன், பிறையென-மூன்றும்பிறைபோல, வளருகாளி
ல்-வளருதுவருங்காலத்தில், கைமுழை-மூங்கிலையொத்த, தோளி-தோ
ளையுடையதமயந்தி, பின்பின்பு, லாகன்னியை-ஒருபெண்ணை, உயிர்
த்தான்-பெற்றான், மக்கள்-இரண்டுகுழைந்தைகளுடைய, குழைனும்-
வேய்க்குழைனும், கனிந்த-கனிவாகிய, அம்-அழகிய, தீக்குதலை-கித்
துப்புப்பொருந்தியமழலைச்சொல்லை, கேட்டுருகி-கேட்டுள்ளருகி, வெய்ய
ய-வெவ்வியதாகிய, முழை-குதலையில், புகும்-துழையாநின்ற, சீமமன்
னு-சிக்கந்தையொத்ததன்மகராசன், உவகையில் - சந்தோஷத்தில்,
மூழ்கினான்-அழுகினான்-எ-று. (கருத்து) பிள்ளைவளர்ந்து வருங்
காலையில் தமயந்திபெண்பிள்ளையைப் பெற்றான்-எ-ம். (ந)

நிழலுமிழ்துதிரங்காலும் வைவாணி-தர்கோமா

னெழுபுகிவேந்தர்யாரு மிடுதினெகொணர்த்தெஞ்ஞான் றுந்

தொழுதனரேத்திரிப்பத் தொடுகடலுடுத்தஞால

முழுவதுமொருகோலோர்சி முறைவழாதளித்தானன்றே.

(இ-ள்) நிழல்-பிரகாசத்தை, உமிழ்து -சொரிந்து, உதிரங்காலு
ம், இரத்தத்தைக்கடக்கும், வைவாணி - கூரியவானையுடைய, திடதர்
கோமா-நளமகராசன், எழுபுகி-சுப்ததீவினுமுள்ள, வேந்தர்யாரு
ம்-அரசரெல்லாரும், இதிதினெ-இடாநின்றமகப்பக்கனை, கொணர்து-
கொண்டேந்து, எஞ்ஞான் றும்-எந்தநாளும், தொழுதனர்-வணங்கின
வராய், ஏக்கி-துதித்து, நிற்ப-நிற்க, தொடு-தொண்டிய, கடலுடுத்த-
சமுத்திரக்குழந்த, ஞாலமுழுவதும்-உலகமுழுவதும், ஒருகோலோ
ச்சி-ஒருசெய்க்கொலைச்செலுத்தி, முறைவழாது-கிரமந்தப்பாது, அளி
த்தான்-இடசித்துக்கொண்டு உந்தான்-எ-று. அன்று-எ-அசை. (கரு
த்து) நான் அரசரினெகொடுக்க உலகத்தையாண்டுவந்தான்-எ-ம். (ந)

கோவடுகுருதிவேலான் கொழுஞ்சுடர்பட்டகாலேச்

சேவடிகழுவவின்றிச் செய்கடன்சுழித்தனோக்கிந்

காவலர்ச்சேருங்காலங் கருதுபுபன்விராண்டு

மேவருந்தான் நியுற்ற வெங்கலிமேயினுனே.

(இ-ள்) கோ-சத்துருக்களாகியராசாக்களை, அழி-கொல்லாநின்
றா குருதி-இரத்தத்தோய்ந்தவேலான்-வேலாயுதத்தையுடையனன்,
கொழும்-செழித்த, சுடர்-சூரியன், பட்டகாலை-அஸ்தமித்தபொழுது,
சேவடி-சிவந்தபாதங்களை, கழுவலிந்தி-கழுவாமல், செய்கடன்-செய
பத்தக்கித்தியசுருமத்தை, கழித்தனோக்கி-செய்துமுடித்தலைப்பார்த்
து, காவலன்-அரசனை, சேருவகாலம்-அடைவகாலம் (எனவென்று)
—சுருதுபு-கினைத்து, பன்னிரண்டு-பன்னிரண்டுவருளும், மேவகும-
அடைததகரிய, தான்றிபுற்ற-தான்றிமரத்தின் கண்ணிருந்த, வெங்கனி-
வெவ்வியகலிவன், பேயினான்-சேர்ந்தான்—எ-று. (சுருத்து) நான்
கிருவடிசுழுவாது செய்கருமத்தைக்கண்டுதான்றிமரத்திருந்த கனிபக
வான் அந்நனைக் சேர்ந்தான்—எ-ம். (சு)

கவிவிருத்தம்.

விட்புலத்தரசரு மேனவேந்தரும்
வட்கலிம்மன்னவன் மல்லன்மார்க்கம்
பெட்புறமடந்தையைப் பிரிப்பன்யானென்ப
புட்கான்பாறகவி போயினாரே.

(இ-ள்) விட்புலத்து-தெய்வலோகத்திலிருக்கும், அரசரும் - இங்
கிராதிதேவரும், ஏனவேந்தரும்-புலோகத்தரசரும், வட்கலி-கூடாண்ம
டைய, இம்மன்னவன்-இந்தநாண்டைய, மல்லன்-வலிமைபொருத்தி
ய, மாபகம்-கார்பினிடத்தே, பெட்புறம்-விறும்பும், மடந்தையை-த
மயத்திய, பிரிப்பன்-பிரித்துக்கிடவேன், யானென்-யானென்று புட்
கான்பால்-புட்காராசனிடத்தில், கவி-கவிபுருஷன், போயினான்-போ
னான்—எ-று அரோ-அரசு. (சுருத்து) கனிபகவான்என்கிடத்தி
யுத்தியைப்பிரிப்பேனென்றுபுட்காநிடத்திற்போனான்—எ-ம். (சு)

வருகவிபுட்கான் வதனனோக்குருக்
நுரைகழன்னெனுக் கொற்றவேந்தனே
யொருகுடைநீழலி னுலகங்காத்திட
விருகிலசகிழமைநீ யிழந்ததென்கொலோ.

(இ-ள்) வருகவி-வந்தகலியனானவன், புட்கான்-புட்காராசனது,
வதனம்-முகத்தைக்கொக்குறு-பாகது, குரைகழல்-சுதையாநின்றவிர
கழலையுணர்ந்த, நன்னெனும்-நன்னென்றுசொல்லப்பட்ட, கொற்றம்-
வெற்றியையுடைய, வேக்கனே-அரசனே, ஒருகுடைநிழலி-ஏகச்ச
கிராதிபதியாய், உலகங்காத்திட-இவ்வலகத்தைதாட்சிக்க, ஒரு-பெரு
மைபொருத்திய, நிலக்கிழமை-அரசாட்சியை, நீ-நீ, இழந்தது-வைவிட்
பது, என்கொலோ-யாதுகாரணமோ—எ-று. (சுருத்து) கனி புட்கா
னைப்பார்த்து உலகெல்லாம் நான் ஆள நீ அரசாட்சியிழந்த தென்ன
வென்றான்—எ-ம். (சு)

வட்டிமல்வேந்தனே மடந்தைதன்னெடு
காட்டிடைப்புருத்திமன் காக்கும்ன்னான்

முட்டுனை தொழுவந்தாமரின்முடி.
சூட்டுவனினக்கெனச்சொல்லினாரே.

(இ-ள்) வாட்டிமல்-வாட்டிமலில்வெற்றியையுடைய, வேந்தனே-
அரசனே, மடந்தைதன்னெடுமம்-மனைவியுடனே, காட்டிடைப்புருத்
தி-காட்டிடைத்தில்போ சசெய்து, மண்-உலகத்தை, காகரும்-ரட்சி
க்காசினம், மன்னர்-அரசர்கள், உன்-உன்னுடைய, தாட்டுனை-உப
யபாதங்களை, தொழுவணங்க; நறும்-வாசனைபொருத்திய, தாமம்-மா
லையணிக்க, நீர்முடி-நீண்டகிரீடத்தை, நினக்கு-உனக்கு, சூட்டுவ
ன்-தரிப்பேன், என-என்று, சொல்லினான்-சொன்னான்—எ-று. (சு
ருத்து) எனையுத்தமயந்தியையுங் காட்டிமறுத்தி உனக்கு முடிசூட்டு
வேனென்றான்—எ-ம். (சு)

சொல்லுங்கனிமகிழ் தாங்கிப்புட்கான்
கொல்லியவருதிமற் கூற்றுமருசுறு
மல்லிடுண்டியு மன்னர்மன்னனை
வெல்லுமாமெய்ளம் விளம்புவாயென்றான்.

(இ-ள்) சொல்லும்-இப்படிச்சொன்னவளையில, கனிமகிழ்தாங்
கி - மிகுந்தமகிழ்ச்சியடைந்து, புட்கான்-புட்காராசன், கொல்லிய-
கொல்ல, வரும்-காராசினம், திறல்-வெற்றியையுடைய, கூற்றும-இய
மனும் அஞ்சுறும்-பயப்படும்படியாகியமல்லி-மற்போர்செய்கின்ற,
திண்டியும்-திண்ணியபுயத்தையுடைய, மன்னர்மன்னனை-நளமகாரா
சனை, வெல்லுமாறு-வெல்லுநெறி, எங்கனம்-எவ்விதம், விளம்புகா
யென்றான்-சொல்வென்றுசொன்னான்—எ-று(சுருத்து) புட்காந்நள
னைவெல்லுமவழிசொல்லென்றான்—எ-ம். (சு)

எண்ணியயது நானிழைத்தவஞ்சனை
விண்ணவாரியினும் விலக்கம்பாலரோ
வண்ணலைச்சூதினற் படுப்பலதுசனி
கண்ணுமாய்கொடுக்கவியென்றானே.

(இ-ள்) யாது-எண்ணிய-எவ்வளவும் ஆலோசிக்க வேண்டாம்,
நானிழைத்த-நான்செய்த, வஞ்சனை-கபடத்தை, விண்ணவாரியினும்-
தேவாகாரானும், விலக்கம்பாலரோ-நீக்குத்தன்மையை யுடையவர்க
ளோ, அண்ணல்-நான், சூதினற்-படுப்பன் - சூதினற்செயிப்பேன்,
நீ அஞ்சல் - நீயப்படவேண்டாம், கண்ணுமாய்-எதிராவந்த, யான்-
நான், கொடும்-கொடிய, வெங்கலியென்றான்-வெவ்வியகலியெனென்
றுசொன்னான்—எ-று.(சுருத்து) கனிநளனைச்சூதினல்வெல்லுவேனெ
ன்றான்—எ-ம். (சு)

முழையுறைகொடுவரி யனையமொய்ம்பிடு
னுழையினிம்போதுமென் றுணைத்துவெங்கலி
மழலிடையுருக்கொடுகிறபவன்சுட
ரிழைதவழிமார்பிடு விரிவந்துபோயினான்.

(இ-ள்) முழை-குகையினிடத்தில், உறை-இருக்காசினம், கொடு
வரியை-புவிப்பொத்த, மொய்ம்பிடு-வெவ்வியயுடையநளம்சாரா

சு. 174 பி. வி.

சவுகந்திகருடே லுலகாலன்
குறைகழல்பணிற் றதன் குமைகள் சிறுவா
னசர்கண்டு யிலுமை முனியினிப்புறு
முாகுணையில்கிலாவா யின் முன்யினான்.

பள்ளவற்றெழுத்துவாங்குதலுமறிவோ
யென்னவெனவெனயெனயெனயெனயென
கொண்டவெனயெனயெனயெனயெனயென
யெனயெனயெனயெனயெனயெனயெனயென

தமிழக அரசு தலைநகரில்
உள்ளுள்ள அனைத்து
பள்ளிகளிலும்
தமிழ் மொழி
பாடப்படுகிறது.

கொல்சினவாண்களேற் றூரினம்மல்லலேம்.
 மெல்லியிழ். லனிக் கொடியுயர்த்ததெல்லென
 லல்லெகுதினிலேற்றமன்னா
 வெக்கொடியிதென விளம்பினோ.

சொல்லியவ்வாறேப்டித் தாமஸிக்
கல்கெனப்பனை கதுர ஸ்வஸ்தி தாளினான்
கெல்கொடியுரியலி ஸைத்திள்
வஸ்ஸையேலாடுதும்வருகென்றோதினான்.

நஞ்சுளிர்க்கொழுபவன்புணர்விலின்பிசை
வஞ்சகசூதினின்மனைமனைவத்தானை

வஞ்சினாகமச்சரவ்வரசர்கோமகன்
செஞ்சரணடொழுதிவைசெப்பன்மேயினர்.

(இ-ள்) நீநஞ்சினில்-ஊதத்தைப்பார்க்கிலும், கொடியவன்-பொல்
லாதவனுடையபுத்தகானது, புணாயின்-சம்பந்தத்தினால், நமநிறை-நம்
முடையவரான், வஞ்சம்-கபடமாயி, குதினில் குதின், மனம்வைத்த
நென்-சின்னத்தைத்தானே என்று அஞ்சினா-பயத்தவராய், அமைச்ச
ர்-மந்திரிகள், அவ்வரசர்கோமான்-அந்த நளமகாராசனது, செஞ்சர
ணடொழுது-சிவந்தபாதங்களைவணங்கி, இவைசெப்பன்மேயினர்-இ
வைசொல்லத்தொடங்கினாள்-எ-று. (கருத்து) மந்திரிகள் நளமகா
ராஜனுக்குச் சொல்லத்தொடங்கினார்களே-எ-ம்.

சீலந்நருமமெய் சினதக்குந்தெண்டினர்
வேலைமுற்றிருநிலக்கிழமைவிழத்திடும்
மாலுறுத்திடுக்கெழுடல் மன்னகேள்
கோலிழைக்கார்தக்கொன்றைத்தென்பவே.

(இ-ள்) மன்னகேள்-அரசனேதேனும், கவருடல்-குதாபிடலம்
து, சீலம்-ஒழுக்கத்தையும், ந்ந்நருமம்-நல்லதருமத்தையும், மெய்-சத்
தியத்தையும்/சினதக்கும்-கெடுக்கும், தெண்டினர்-தெள்ளிவலையை
டைய வேலைமுற்று-கிடவினாகுமுற்பட்ட, இனா-பொருமைபொருந்தி
ய, நிலக்கிழமை-அசா-சிலய, விழத்திடும்-தள்ளிவிடும் மாலுறுத்
திடும்-மயக்கஞ்செய்துவிக்கும், கோலிழைக்கார்தம்-கொடுக்கோலைச்செ
யுத்துவினத அரசர்களது, கொள்ளைத்தென்ப-கோட்பாட்டையுட
யதென்று(பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்-எ-று. (கருத்து) ருளச்சக்
கிரவர்த்தியே குதாபிடலத்தொழக்கத்தையும் தருமத்தையும்சததியத்தை
யும் கெடுக்கும் அரசாட்சியையுந்தள்ளும் மயக்கந்தரும் இதுகொடு
கேல்வோதா செயலையென்பார்கள்-எ-ம்.

கள்ளுணவிறும்புதல்கழஞ்சேர்தன்மா
வள்ளுறப்பிறர்மனையத்தலொன்னலர்க்
செள்ளுருநாட்பினுளிரியல்செய்திடல்
வள்ளியோயறநெறிவழுக்குமென்பவே.

இ-ள். கள்ளுணவிறும்புதல்-மதுவைக்குழக்கிச்சித்தாலும், க
ழஞ்சேர்தல்-குதாபிடலத்தைச்சேர்தலும், மாலுறம்-உள்ளமயக்க
முடைய, பிறர்மனையத்தல்-பிறர்மனையானவிறும்புதலும், ஒன்னலர்க்கு
சத்துருக்களுக்கு, எள்ளரும்-இதழ்ச்சிபுல்லாதா-நோட்டினுள்-அமர்க
ளேததில், இரியல்செய்திடல், பின்னிட்டோடலும் ஆகிய இவைகளா
ல்வள்ளியோய்-வரையாதுகொடுக்குமரசனே, அறநெறி-அறத்தின்வ
ழிவழுக்குமென்ப-பிறமுமென்று(பெரியோர்கள்) சொல்லுவார்கள்-
எ-று. (கருத்து) அரசனேகள்ளு இச்சித்தல் குதாபிடலத்தைச் சேர்தல்
பிறன்மனையான மிச்சித்தல் யுத்தத்திலோடுதல் இவைவற்றும் வழிக்
கு இழுக்கென்பார் என்பதாம்.

ஐயநீயர்கெத்கணமந்தகுதமற்
மெய்துல்குவினுக் கியைத்தாதுகெம
பொய்யினுக்கருதுண புன்மைக்கீழ்தாய்
மெய்யினுக்கு மபகை மெய்ப் ப்மேலையோர்,

இ-ள், ஐய-ஐயனே-யோடுதற்கு-யோடுதற்கு-அணமந்த-சம்ம
தித்த-குத-குதாபிடலமானது-எய்துல்குவினுக்கு-தானேவருத்தரி
யதரித்தரத்துக்கு, நியைத்தாது-எல்லதாதாகும், வெம்பொய்யினுக்கு-
வெவ்விப்பொய்க்கு, அருந்துண-எல்லசகோதரமாகும், புன்மைக்கு-நீ
ழ், தொழிவிக்கு, நன்மதாய்-பெற்றதாயாகும், மெய்யினுக்கு-சததியத்
துக்கு, வறுபுகையென்பர்-மிருத்புகையென்று சொல்லுவார்கள், மேல
யோர்-பெரியோர்கள்-எ-று. -கருத்து-அரசனே குதாபிடலம் அறமெக்கு
துதும், பொய்க்குக்கியும், இறிதொழிலுக்குத்தாயும், மெய்க்குப்புகையு
ம், ஆகுமன்பாப்பெரியோர்கள்-எ-று.

எள்ளுக்குதினே யசவிவென்றதாவும்
கள்ளமேற்கொடுவதை எர்த்துவேடடுவ
ருள்ளுறவைத்திடு முணவையோர்சிலர்ப்
புள்ளினமருதின பொலுமென்பவே.

இ-ள். எள்ளு-இதழ்க்கடவாய், குதினே-குதாபிடத்தை, இசவி-பா
கைத்து, வென்றதாவும்-செயித்ததும், கள்ளம்-கபடத்தை, மேற்கொடு-
மேற்கொண்டு, வசுவெர்த்த-வலையைமறைத்து, வேட்டுவர்-வேட்டர்கள், எ
ள்ளுறவைத்திடுமுணவை-உள்ளேவைத்திருக்கின்ற-இனாவை, நுச்சி
ரை-அறிபாத, புள்ளினம்-மறவைக்கூட்டங்கள், அருத்தின-உண்டன
மேலும்-ஒக்கும்-எ-று. -கருத்து-அரசனே குதாபிடத்தை இத்தவோ
கள்ளுறர்கள்-எ-ம்.

கலைக்கடல்கடல் துளாச் சுழறுங்கட்டுரை
சிலைச்சுழற்பிடுக்கதோட் செம்மல்கெட்டுவி
ருலப்பினுமறுககில னுணாததயாயமைகோ
விலக்குவதென்னென விளம்பினுன்றோ.

இ-ள். கலைக்கடல்-அறுபத்துநால்கலைகள்-யிசமுத்திரத்தை, கடல்
துளா-ஆராய்தமந்திரிகள்-சுழறும்-சொல்லுகிற, கடலினா-சொல்லி, சி
லைத்தழும்பிடுக்கதோட் செம்மல்கெட்டுவி
ருலப்பினுமறுககில னுணாததயாயமைகோ
விலக்குவதென்னென விளம்பினுன்றோ.

மன்னவளியைந்தவை மறுக்கலானென
விண்ணுற்றநமச்சரண முருப்புவெங்கி
குட

கனழகனியுள்முதல் கனியுதேதர்பரி
யிவழதவழிசமுலை மகனிரீட்டிய

சூ.பி.ப. வர் - முர்த்தி

நகர் தீங்கு படலம்.

இப்படலத்தார் சூகிற்றோலையடைந்த நடன்தான் பழகிப் புது
 நகரத்திலுள்ளாரோடு வறியாய்க் கூடியிருப்பதில்
 விழைபாமல் அகநகரானிட்டு நீங்கல்
 சொல்லப்படுகின்றது.
 கவிஞர் தாம்,
 என்மலமுதலவன் நிகரந்தவாதன்
 செவ்வழியுணர்த்தி ஊங்குகொடோனினும்

வென்றின்னகர்வயின் மேலேனெனது
அன்றுகாண்கஞ்செலத் துணிதன்மேயினுள்

இ-ள். என்றனும்-என்றுசொன்னவளையி-நூறுவனும்-சிறித்து-
நீசைக்கலாதென-செல்லப்படாதவைகளை-நீயென் றுஞ்சொல்லாதே-
உலகக்கோளினும்-நிரண்டகல்லையொத்த தோளையுடையபுட்காளோ
வென்ற-செய்தத, சின்னகர்வயின்-உன்னுரினிடத்து- மேலேனெனது
இருக்கமாட்டேனென்று-அன்று-கெருங்கிய-காண்கஞ்செல்-காட்டினிட
த்திலேபோக, அணிதன்மேயினுள்-எனமகாராஜனிகித்தரன், எ-று, ஒரு
த்துகாண்காட்டிற்சொல்லத் துணிந்தான்-எ-ம்.

வாட்டிதன்மன்னவன் கமலவான்முக
மீட்டருமாசிய விழத்தபோதிலும்
பாட்டளிககூதல்வேல் தனையிறைபத்தொடை
குட்டியருள்நிலை அலங்குவின்றதே

இ-ள், வாள்-வாட்டேயில்-திறல்-வல்லமைவையுடைய-மன்னவன்-
எனமகாராஜன்-அ-கமலம்-தாமரையுடையவொத்த-வாள்- ஒளிபொருத்தி
ய-முகம்-மாமாது-சுட்டரும்-சம்பாதித்தக்கரிய, அசியல்-அரசாட்சி
கைய-விழத்தபோதிலும்-விழத்தகாலத்திலும்-பாட்டுநிராகஞ்ஞபாடாநி
த அளி-வண்ணிகெண்மொயக்கினற கூத்தல்-அளபாரத்தையுடையதனமய்
கசியானவன்-வேந்தவையில்-நிராச்சபையிலே-கைபொடை-பசியுழ
கையை-குட்டியருள்நிலை-குட்டியரளிம்பார்க்கிலும் -அலங்குவின்ற
அ-பிரகாசிக்கின்றது-எ-று, ஒருத்துகாண்முகமபொலிவை யடைந்தது
என்பதாம்

சாமனாயிரட்டுகாடைபைநாற்கூர்
நீமுகத்தமிழ்மனவாளைகிச்செல்ரு
மோமுநயானையும் விலக்கியத்தான்
கோமகளினிதுறை கோயிலெய்தினுள்

இ-ள், சாமனாயிரட்டுகா-சாமனாவிக்கிறவர்களுயும்-அடைப்பைநா
ற்கூர்-தாமபூலப்பையைய-தப்பட்டவாகளையும்-நீ-அக்கினியை-முகத்
து-தன் முகத்தில்-உமிழும் -கருகின்ற-வாள்-கத்திலுய-ஏந்தி-அக்கி,செ
ல்கூர்-வருகின்றவர்களையும்-எழும்-மயக்கமுற-யானையும்-மற்றவர்களை
யும்-விலக்கி-நீக்கிவந்தாரான்-எனமகாராஜன்கோமகள்-தமயத்தி-நிலி
திலில்-மய-உறை-வாசம்பண்ணு கின்ற-கோயில்-அண்மையை-எப்
தினான், சேர்த்தான், எ-று, கருத்துகாண் ஒன்றியாகதமயத்தி யரண்ம
னைக்குப்போனான்

அறையுங்கவரியுள் கால்செயுவட்டமுள்
கொற்றவெண்கலிகையுமின் நிக்கோதைவேன்
மற்றடதோளினுள் வருதல்காண்டது
முற்றதுகாவெனவெனதுள்ளத்தெண்ணினுள்

இ-ள், கற்றை-தொகுதியாயிராநின்ற-தய-அழகிய-கவரியும் - சாம
னாயும்-கால்செயுவட்டமுள்-சாந்தாற்றியும் - கொற்றவெண்கலிகையும-
வெண்கொற்றக்குடைய-இன்றி-இல்ல-மல்-கோதைவேல்- மாணவனி
ந்தவேளையுடைய-மல்-கலிகைமபொருத்திய, தட்டம்பரித்த - தேவினு-
தோளையுடைய கனிகாராஜன்-கருமல்காண்டது- வருதல்பொருத்த
ளையில்-உற்றது-நிப்படிக்கு-அரசன்வருவது-என்கொல் - என்னகாண்
மெ-று- உளளத்தெண்ணினான் - மனநிலைகூலோகித்தான்-எ-று- கரு
த்துதமயாதி காண் தனித்துவந்ததைக்கண்டாலோகித்தான்-எ-ம்.

எண்ணிகத்திறைகுடியெழிற்கொம்புன்னவன்
மண்ணியமகிசீர்தவன்கேக்குறுப்
புண்ணுழையெனப்புகுந்தயாகையும்
கண்ணல்கடந்தவேளமகிசீரிலுள்

இ-ள், எண்ணிகத்திறைகுடியெழிற்கொம்புன்னவன்
வண்கைய-எழில்-அழகுபொருதிய - கொம்புன்னவன் - பூவெண்மப
யொத்த, மமபுநியின்-அ-மண்ணிய-கழவிய-மகிசீர்-சாநிரையொத்த-
வதனை-முகத்தை-கோக்கி-பார்த்து-புண்ணினிடத்தில்-நழைகின்ற-
வேலென-வேலைப்போல-புகுந்தயாகையும்- தாளத்தகைகளை-மெல்ல
ம்-கண்ணலர்-சத்தருக்களை-கடத்த-செய்தத-கேல்-வேளையுடைய-பி
றளமகாராஜன், கூறினான்- சொன்னான்-எ-று - (கருத்து) காண் தமய
திக்கு-கடத்தவந்ததைச்சொன்னான்-எ-ம்.

தமிழ்நடவகையினுள் அனசாற்றலு
வீழியாய்மடமலிலெய்துநிர்ப்பெடு
மாழகியுள்வருகின்றமனைக்கண்ணருத்
தாழ்வலிதுவெனவுள்ளாதேநிலுள்

இ-ள், தமிழ்-முழக்கல்லமட்டுகூட-தட்ட-கோலமாகிய - கையினு
ள்-கைகையுடைய எனமகாராஜன்-இன்ன-இவ்வகை - சாற்றலும்-செ-
ன்னவளையில்-வீழி-வீழிக்கண்ணியையொத்த, வாய் - அகாதையுடைய-
மடமயில்-தமயந்தியர்வளவு - வெய்துயிர்போடு, செவ்வியபெருஞ்சு
னோமாழகினன் - மயக்கினுள்-வருகின்ற - வருத்தமுற்றான் - மழைக
ஞ்ஞளிர்த்தகண்ணினின்-மய-நீருருத்து - கைச்சொரிந்து-உழ - உழா
வினையின்-அ-கையின்மை-இதுவென-இதுவென்று- உள்ளாதேநிலுள்
மனந்தெளிந்தான்-எ-று, (கருத்து)தமயந்தி ஊழவினையென்றுரிசுதநா
ன்-எ-ம்;

இத்திருகிசனென்நினைக்குப்பெருடை
மமசனாமழைவாய்க்கொடியுழகுறு
அப்பத்திகொண்டபேரோசைப்பெயிர்
நுணத்தவளவுநீர்சாரிவெனதுள்ள

கிரிகடல்மீழ்தமும் செல்வா ஞாலமுஞ்
செருமுத்தழலுமிழ்சிறு வணியானியு
மெரிமணிக்குப்பையு மொளிதெனெய்தலா
மருமபெறுதன்மற்றறிபதென்பவே.

இ-ள். விரிபாரந்த-கடல்-திருப்பாக்கடல் விண்ணுடைய-அமிழ்சுமும்
தேவாமிர்த்தத்தையும்-செல்வா-சமுத்திரத்திழைத்த - ஞாலமும் - பூமியையும்
-செருமுத்த-யுத்தத்தினிடத்திலே, தழலுமிழ்-செருப்பையமிழ்சு-
த, சிறு வணியானியும்-சிறியவணியுடைய வணியானியும்-சரி-பிரகாசி
க்கின்ற, மணிக்குப்பையு - இரத்தினக்குப்பையையும்-எனினெனெய்தலா
-எனினெனெய்தலாம்-அருமகப்பெறுதல், அரிபிள்ளைகளைப்பெறுத
ல்-அரிபதென்ப - அரியதென்று சொல்வார்பெரியோர்கள்-எ-று-மற்ற
-அரை-கருத்து - எல்லாஞ்சம்பாதிக்கலாம் பிள்ளைகளைச்சரப்பாதித்த
தலமிதென்றான்-எ-ம், தெ.

விபிமிசுணுமூரநுங்கொசிபவீங்கிய
கொமலைவெழுமையினுபுருகலைமென்மொழிச்
சொம்மைவருமப்பெறாதிமைமொழிச்
கொமையுருமமிசபமில்லையால்,

இ-ள். விபிமிசுருத்த-பின்-மின்னையொத்த - ஹைம-அட்பு
மபிப-மருகுவிடையான துருவிய-ஒழிந்தபொருட்பாடிவீங்கிய-
நித்த கொமலை-இளையபொருதிய-வென்-விருப்பத்தைச்செய்கின்ற-
முமையினு-வீணைவையுடைய தாய்தியே - குகலை-முழையா-கிய-மெ
ன்மொழி-மிதநாசகிய சொல்லையும் - சொம்மைய - நல்லதுணைதையுமு
டைய-அரும-அரியபிள்ளைகளை-பொறுத-பெற்றுக்கொள்ளாத திமை
யோர்க்கு-குற்றங்கையுடையோர்க்கு, இம்மையும்-இப்பிறப்பிலும் மற்ற
மையும்-மறுபிறப்பிலும்-இன்பமில்லை-சுமில்லை-எ-று. ஆல் அரைகருத்
து-செய்கின்றவைப்பொறுதார்க்கு இருபிறப்பிலும் பின்பில்லை என்பதாம்

என்னலும்வணிரிநங்குந்ததென்கிழை
மன்னவழலையமக்கடம்மொடு
மின்னகுபிரிசிலேவீமன்மார்
அன்னுசயாமெனச்சொல்லினாரோ,

இ-ள்-என்னலும்-இப்படியென்று அசன் சொல்லவும்-வணர்வனை
க்த-இருபெரிய-கந்தல் அனகபாததையுடைய-என்கிழை - தாய்தியா
னைய-வணிக-அரசனே - (க)கம்முடைய வழிவாய்-முழிச்சொல்
பொருட்கியவையுடைய-மக்கடம்மொடும்பிள்ளைகளுடைய-யார்-மி
ருவரு-மின்னகு-மின்னகுபிழிக்குந்-பரிசு-குரிய-யொத்த-வேல்
வெலாயுத்தையுடைய-விமன்-விமர்சனையுடைய-மக்கள்-பெரியவர்களின்
அன்னு-செய்யோம்-என்-என்று-சொல்லினான்-சொன்னான்-எ-று-கரு
த்து-தமயதிசை-ததன்-ததப்பன்-விட்டுக்குவாவெறுள்ள-எ-ம்.

கோற்றொடிசெவ்வர்பாற் குறையிரந்ததின்
தெற்றயின்றுயிர் சுமந்திருத்தலிறலா
வாற்றலுமானமு மறிவுக்கல்வியு
மாற்றருஞ்சீர்த்தியு மாற்றமென்பவே.

இ-ள். கோற்றொடி-தமயந்தியே, செவ்வர்பால்-செவ்வத்தைபு
டையவர்களிடத்தில், குறையிரந்ததின்-குறையைச் சொல்லியிரந்த
ததின்-அ, ஏற்று-வாங்கி, அயின்-அ-உண்டு, உயிர்ச்சுமந்திருத்தல்-உயி
ரைத்தாங்கியிருத்தலானது-சுறிலா-முடிவில்லா-தாது-மற்றும்-வையின
பையும், மாணமும்-அபிமானத்தையும், அறிவும்-அறிவையும், கல்வி
யும்-வித்தையும்-மாற்றரும்-நீக்கப்பட்டாத. சீர்த்தியும்-சீர்த்தியையும்,
மாற்றமென்ப-போக்குமென்றுபெரியோரிசொல்லுவார்கள்-எ-று.
(கருத்து) நான் இரந்தனாடலிழிவென்றான்-எ-ம்.

மிக்கவெஞ்சுமத்திடை வெருவியோடின
ரொக்கஅன்முதத்தனி புலகிலவாருநர்
புக்குவெட்டகத்தினி லுண்ணுப்புன்மைமொர்
மக்களுட்பதையென் றரைக்கும்வையமே.

இ-ள். மிக்க-அதிகரித்த, வெஞ்சுமத்திடை-வெவ்விப்படுத்தி
விடத்தில், வெருவியோடின-பயந்தோடினவர்களும்-ஒக்கல்-சுற்ற
த்தார்-அன்புற-வருத்தமடைய-தனி-தனித்திருந்து, உலகில்-உலகத்
தில், வாருநர் - செவ்வத்துடனாவழிசென்றவர்களும், புக்கு-போய்,
வெட்டகத்தினில்-மாமனார்விட்டில, உண்ணும்-புசித்தின்ற, புன்மை
மொர்-கீழ்மக்களும், மக்களுள்-மனிதருக்குள், பதையென்று - பத
வொன்று, வைபயம்-உலகம், உரைக்கும்-சொல்லும் - எ-று. (கருத்து)
போரினோடினவர், தினம்வருத்தமுறல்புழைவர், மாமனார்விட்டில
ண்ணும்கிழோர் இவர்கள்மக்கட்பதாரன்பர்-சொல்லான்-எ-ம்.

என்றனூற்றிருவுள் மின்னதாருமென்
மன்றல-வெறியலாய் மக்கடம்மைநம்
மின்றிகழமானவேல் விதர்ப்பன்மாதகர்
செலிரிடப்பணித்தரு மென்றுசெப்பினான்.

இ-ள். என்றனும்-கீப்படியென்று அரசன் சொன்னவனில்-
ருவுளம்-உர்முடையகித்தம், இன்னதாருமென் - இத்தலைமையதாரு
மானால், மன்றல்-வாசனைப்பொருதிய, அம்-அழகிய, தெரியலாய்-மா
லையையுடைய-அரசனே-மக்கடம்மை-பிள்ளைகளை, நம்-தம்முடைய
மாதகர்-பெரியதகர்ததில்-சென்றிட-போக, பணித்தருள்-உத்தரவு
செயி-என்று-இப்படியென்று-செப்பினான்-தமயந்திசொன்னான்-
எ-று. (கருத்து) தமயந்தியிள்ளைகளைத் தந்தகப்பன்விட்டிற்கு
பிவிடென்றான்-எ-ம்.

தண்டலிற்பாக்கை தோக்கித்தாநிசர்
வண்டிமிர்தெறியலாய் வருந்திமக்களை

விண்ணொடுபுரிசுசூழ்-விதர்ப்பன்றன் னுழை
கொண்டனெப்போகென்-கொண்டனெப்போ-

இ-ள். தண்டலில்-தந்தருதலில்லாத-பாக்களை-தேர்ப்பாக்களை-தோ
க்கி-பார்த்து-தாதுசேர்-மகரந்த-சேர்ந்த-வண்டியிர்-வண்டிகள்கூப்
பியாதின்ற, தெரியலான்-மாலைபையணிந்த-நளமகராசன், வந்தி-
வருத்தமுற்று-மக்களை-பிள்ளைகளை, விண்ணொடு-மேகத்தையளா
வாதின்ற, புரிசைசூழ்-மதுசூழ், தனித்-ப்பன்றன் னுழை-லீமராச
னிடத்தில், கொண்டனெப்போகென்-கொண்டனெப்போவென்று-கூறியுள்
உத்தரவுகொடுத்தான்-எ-து, ஆரோ-அசை(சுருத்து)நளந்தேர்ப்பா
களைப்பார்த்து-ப்பிள்ளைகளைபழத்துக்கொண்ட-லீமராசனிடத்திற்
போவென்றான்-எ-ம்.

தழுவிவதாதைதன் முகமுந்தாயிர்
முழுமதியணையவான் முகமுநோக்குரு
விழிவழிநீருக விம்மிவிம்மிநிலி
மழுதனர்கண்டுளோரல்க்கெனய்தலே.

இ-ள். தழுவிவ-தங்களைத்தழுவிக்கொண்ட-தாதைதன்முகமும்
தகப்பனாட்டியமுகத்தையும்-தாயிந்தம்-தாயாதினாடைய, முழும
தியணைய-பூரணச்சந்திரனைவொத்தவான்முகம்-ஒளிபொந்தியமு
கத்தையும்-தோக்குரு-பார்த்து-விழிவழி-கண்ணில்வழியிலே, நீருக
நீர்சீந்த, விம்மிவிம்மிநிலி-தேம்பித்தேம்பிநிலி-கண்ணினார்-
பார்த்தவர்கள், அலக்கெனய்த-துன்பமுறம்படி-அழுதனர்-அழுதா
ர்கள்-எ-து. (சுருத்து) பிள்ளைகள் தடியதகப்பனைப்பார்த்து-அழுதா
ர்கள்-எ-ம்.

அலமருமக்கடம் மாகமெங்கு
முலைவழியொழுதுபா னனைப்பெமார் துவாய்
புலந்தரப்பற்பல்கால் புல்லிக்கொண்டிகண்
கலுந்தருபுனலினும் கழுவினாரோ.

இ-ள். அலமரு-மனைகலங்காநின்ற-மக்கடம்-பிள்ளைகளுடைய
ஆகமெங்கு-சீரமுழுமையும்; முலைவழி-முலையி-வழியால், குழ
கு-ஒழுக்காதின்ற, பால்-பாலானது, தனைப்ப-நனைக்கும்படி, மோந்
து-உச்சிமோந்து, வாய்பு-நீர்-வாயுவா-பற்பல்கால்-அனந்தந்தாம்
புல்லிக்கொண்டு-தாதுவிக்கொண்டு, கண்கலுந்தரு-கண்ணினின்று
மொழுக்காதின்றபு-வினா-சலதவினா-கழுவினா-கழுவினா-எ-து.
ஆரோ-அசை சுருத்து-தமயந்திபிள்ளைகளைக்கண்ணினார்-கழுவினார்.
மடவாறன்னையும் மதுகைவெந்தையும்
படுதயரொழிவெனவாந்நிப்பாகளுங்
குடலுயிர்பிரித்தென்-வுவகைமக்களைக்
கொடிதெறித்தேர்ப்பினை கொண்டெப்போயினான்.

இ-ள். மடவாறன்னையும்-தமயந்திபையும், மதுகை-வலியையு
டைய, வேந்தையு-தனையும், படு-உண்டாகாநின்ற-தயரொழி
கென-துக்கநிற்கக்கடவீ-ஒன்று, ஆற்றி-தணித்து, பாக்கள்-தேர்ப்பா
கள், ஆங்கு-ஆவ்விடத்தினின்று, உடலுயிர்பிரித்தென்-குடலையு-பி
ளையும்வெறுபிரித்ததுபோல், உவகைமக்களை-சந்தேகத்தினைச்செ
ய்யும்பிள்ளைகளை-கொடி-கொடியையுடைய, தெறித்தேர்ப்பினை-தெ
டியதேரிக்மீது, கொண்டெ-ஏறிக்கொண்டு, போயினான்-சென்றான்-
எ-து(சுருத்து)பாக்கள்பிள்ளைகளைத்தேர்ப்பெற்கொண்டெப்போயினான்-எ-ம்.

மினப்படுதன்பமுப் பினைபுமின்பமு
மாத்தி-புடலிசொன்-தோருமைபுனார்
தகைப்பருந்தயரொடுதளர்ந்ததாய்ப்புமென்
மகப்பிரிவினந்தயாவலிதியாவதே.

இ-ள். மிகைப்படு-அதிகரித்த, தன்பமு-தயர்த்தையும், பி
னைபு-பினை-ச-பட்ட, இன்பமும்-நீய்பத்தையும், அகத்தெய
னதில், திகரென-ஒப்பாக, தோரு-பார்க்கின்ற, ஐயனும்-நளனும்
தகைப்பரும்-நயித்தற்கரிய, தயரொடு-துன்பத்துடன், தளர்ந்த-சு
ருத்தி, சாமபுமெல்-சொர்வ-செய்யானும், மகப்பிரிவினும்-மகப்பிரி
வினும்-தயர்-தயரில், வலிது-வலியையுடையது, யாவது-எ-து-ஒன்று
பிங்கு-எ-து(சுருத்து) பிள்ளைகளைப்பிரித்தென்பதில்லை-எ-ம்.
செவியர்ப்பாயிய தேற்கொண்டெமெனிய
மகர்பினைமிதிப்பினும் வருந்ததெழு
நிலமிசையபிரா னுறைப்பதெரிமை
புலவுவென்றானென்-குடல்நீருப்போயினான்

இ-ள். செவியர்-தொழுவர்-புரப்பிய-பாவச்செய்த, தேற்கொ
ள்-வாசனைகொண்ட-கொல்லிதழ்-கமலிய-விதழையுடைய, மகர்பி
னை-புலிபத்தின்மீது, மிதிப்பினும்-அடிவைத்தாலும், வருந்த-வரு
ந்துகின்ற, சீறடி-சிறிப்பாதங்களில், நிலமிசை-புமிசைநீத, பும்-
உண்டாகிய-பால்-பருக்கைகள், உறைப்ப-உறுத்துப்படி, தெரிந்தத
மயந்தியானவன், புலவுவெல்-புலானுற்றத்தையுடையவே-புலி
ய, காளை-நளனது, பின்-குடல்நீரு-பின்பு-தொடர்ந்து, போயினான்-
எ-து(சுருத்து) தமயந்திதனன்பின்போருள்-எ-ம்.

மடவாறன்னொடு மதுகைவெந்தனைக்
கடிவாசுருக்கொ-மதுகிறகாண்டது
மிடிபுறமாவெ-மேல்விடைய்கிதிர்
துடல்வெறுத்தயிருக அழல்கின்றார்-கலர்.

இ-ள். மடவாறன்னொடு-தமயந்தியுடன், மதுகை-கெந்தனை-வலி
யையுடையதனை-கடி-சிறந்த-முடி-மேலிருக்கியிரு-அருக
நிற்க-செருகாது-அடி-விடையில்-உண்டாகும்-பார்த்தவனாய்.

கூபெயர்ந்தொனினுய்தொனியுடைய அகனெ-கழறவரம்-கொல்
லொம்-என்பார்-மன்று கொல்லுவார்கள்-எ-று-(கருத்து) உயிர்தப்பி
விக்கவும்பெண்டுகளினக்கினும் குதாட்டத்தினும் பொய்ச்சொல்லொ
ளண்டுகைத்தலைவருமெழில்செண்டேழுததி (மன்னப்பர்கள்
தொண்டைவாய்மடமயிற்மா கிருட்டிதர்கள்
புண்டருகோட்டிவெங்கனிற்றிற் பொதால்
கண்டசனிலவற்றையுங்காணுமொவென்பார்

இ-ள். என்முனைத்தலைவரும்-அழித்திருப்பவர்களும்கூடிக
கூடு - இத்தலைவனுடையபார்த்து-எழுத (திவ்வனவு அமுதமுதமக்கில்
கூபெயந்து) மயக்கமுறுதற்க - தொண்டைவாய் - கொளவகனியை
யொத்த அகநத்தையுடைய-மடமயில்-தமயந்தியானவன்-மா கிருட்டி
தர்கள்-எய்வரமாய்வைச்சுட்டியதினத்தில் - புண்டரு - மாமிசம்
பொருந்திய-கேட்டி-தந்தகம்மையுடைய-வெய்-குருமான்-கனிற்றி
ன்-யானையின்மீது-பொதால்-(நீரிருவரும்) கொலும்புருதலை-கண்ட
ன்-பார்த்தகன்கள்-இவற்றையும்கொடியசெய்க-கனையும்-காணு
மொவென்பார்-பார்த்துமொவென்று கொல்லுவார்கள்-எ-று-எ-று-தன்
னிறப்பைச்செண்டகன்கள் சிறப்பில்லாமையுங்காணலாமொவென்
மன்னவனெழுதந்திருக்கிமாங்குதர் (பார்த்த

துன்னருங்காணிகடத்தொடர்ந்துகென்ற
யின்னுயிர்க்குப்பெல்லிசையில்புனைமையோ
னந்தமரிடைமுரசுதைவித்தானபோ

இ-ள். மன்னவன்-தளமகரரரின்-எழுதந்த-காட்டித்தபேயவந்
கு-இரங்கி-அழுது-மாங்குதர்-துன்பப்படுகின்றவர்களுக்கும்-துன்ன
ருக்கிபொக்கூடாத-காணிகை - காட்டினிடத்தில்-தொடர்ந்து-பின்
னெதொடர்ந்து-செல்குதர்-பொகின்றவர்களுக்கும்-இன் னுயிர்-இனி
யுயிரினை-செகுப்பவென்று-கொல்லுவெனென்று-இசையின்புக
ழில்லாத-புன்மைபோன்-அற்பனாகியபுலிகரன், அந்தகரிடை-அந்த
தகரத்தினிடத்தில்-முரசு-பேரிகையை-அறைவித்தான்-அடிப்பித்தா
ன்-எ-று-(கருத்து) புட்குன்றன் னுக்கிரங்கினவரையும்-அன்னபின்செ
ன்றவரையுங்கொல்லவெனென்று-பறையறைவித்தான்-எ-ம்.

கூடு
வகைபரிமன்னவன்வாய்மையாலவரை
விசிறுசொலிசெவிவெதுப்பக்கேட்டது
மின்கபடிமல்வவற்கிருக்கினொலர்
மகன்கிழன்புள்ளெனவலமந்தேங்கினார்.

இ-ள். வகைபரி - அபகிர்ந்தியையுடைய-மன்னவன்-புலிகரர
கூறுது - வாய்மையால்-ஆக்கியவால்-அன்ற - அழகி-ப்பெற்ற-விச
வாரினுயிற்றுக்கிய-முசுகொலி - முசுகினுடைய-சத்தத்தை-செவிவெ
துப்ப-கூறுது-வெய்யமுற,செட்டி-தும்-செட்டவனில்-இசைபடு

மன்னவற்கு-புகழையுடைய-தளமகரரரனுக்கு - இரங்கினொலர்
ம்-அழகவர்களுவல்லாரும்-அன்னமென்புள்ளென-அகனமென்னு
ம்பட்டியைப்போல-அலமந்து-மனஞ்செய்து-எங்கினார் - தன்ப
ப்பட்டார்கள்-எ-று-கொடியஒலிக்கெட்டிலுறப்பதுஅகனப்பறவ
க்கியல்பாதலின் அதுபற்றி அலையிலர்க்கு உவமானமாய்க்கு-றப்ப
ட்டது(கருத்து) பறையறைவிப்பைக்கேட்டவர்கள் எல்லாரும்கிச
னமடைந்தார்கள்-எ-ம்.

கூடு
வருந்திமுன்போதருமமைச்சர்வாண்முசும்
புரிந்தனஞெக்கியபொருளில்வாய்மையான்
விளிந்தநாற்கென்னியீரறத்தவெவொடு
யீரிந்தனொற்பிரிந்தாற்றலாமையால்.

இ-ள். வருந்தி-வருத்தமுத்து-முன்போதரும்-முன்னெப்போது
ம்-அமைச்சர்-மந்திரிகளுடைய-வாண்முசும்-ஒளிபொருந்தியமுசு
தை-புரிந்தனன்-விரும்பினவனுய்தொக்கிய-பார்த்த-பொருளில்-ஒ
ப்பில்லாத-வாய்மையான் - சத்தியத்தையுடைய-தளமகரரரன்-விளி
ந்த-பார்த்த-நாற்கென்னியீர்-சாங்கிவிசாரணை புடையவர்களை-எந்
பிரிந்து-எண்ணப்பிரிந்து-ஆற்றலாமையால்-பொறுத்தமாட்டாமையி
னினால்-அறத்தை-தருமத்தை-வெவொடும்-வேறாடனெ-அரித்தனர்-
அதுத்துவிட்டார்கள்-எ-றுவாய்மையானெனுமெருவாய்மெல்வரும்
பாட்டில்சுன்றுனென்னும்-பயனிலகொண்டது(கருத்து)தளன்மந்
திரிகளைப்பார்த்துப்பிரிவாற்றாமலறத்தலைவிட்டார்கள்-எ-ம்.

மேவருஞ்ஞானிற்றொற்றமேதினி
யாவதுமெவன்றலதானவென்னுதல்
கொலியல்பன்றவருணமேற்கொடு
நிலிவெனவாய்மையை நிறுத்துவீரென்றான்

இ-ள். மேவரும்-பொருந்துதற்கரிய-ருதினில்-ஞகாட்டத்தினு
லெ-தொற்ற-தொற்றுப்போன -மேதினியாவதும்-உலகமெல்லாவந்
றையும் - வென்றலது-(நான்) வெந்திகொண்டல்லாமல்-ஆன ஆறுதி
றத்தஞ்-சென்னுதல்-நிறுத்தல் - கொ-அரசர்களுக்கு-உயல்பன்-து-த
ருமமன்று-(ஆசலால்)-அவன்-அந்தபுலிகரனுடைய-ஆணை - ஆக்கின
வை-மேற்கொடு-என்றுக்கொண்டு-நிலிர் - நீங்கள்-என்-என்னுடைய-
வாய்மையை-சத்தியத்தா-நிறுத்துவீர்-நிலிநிறுத்துங்கள்-என்றான்
ன்றுகொல்லினார்-எ-று-(கருத்து) தளன்மந்திரிகளைப்புட்கொல்கொ
ற்புடிகெளுங்கள்-என்றான்-எ-ம்.

கூடு
முளரியால்வெந்தவென்கான்மொய்துக
ளளியொடுபலம்பினரழுதகட்கடைத்
துளியினிலவித்தனர்கொடரவெந்திறந்
கனிமதக்கனிற்றினுள் காணினெனினுள்

இ-ள். முனர்பால்-அக்கினியினால் - வெந்த-நீறுப்பட்ட-வெங்கா
னில்-வெவ்விபகாட்டினிடத்த-மொய்-நிறைந்த-அகல் தூக்கினை அ
விப்போயி - இரக்கத்துடன் - புலம்பினர் - புலம்பினவராய் அபுத-
அபுத - கட்டகை - கண்ணிக்கையி லிருந்தவராதின் - துளியி
கின்-நீர்த்துளியினால்-அலித்தனர் - அவித்தவர்களாய் - தொடர-பி
ன்-தொடர்-வெந்திறல் - குரூரமானவனியையும் - கனி- செருக்கையு
ம்-மதமும்மதத்தைபுழைப்ப-சுனிற்றினான்-பாணையநிகர்த்ததன்
மகாராஜன்-கானில்-காட்டி-புனிதத்தில்-எனினான் - செனமுன்-எ-து (க
ருத்து)தன்ன-அழுவாரகண்ணிர் வெம்புபுதியை நனைக்கக்காட்டில்
தடந்தான்-எ-ம்.

திருகுவிஞ்சினக்கனிசெல்வனபினரெட்டர்

பரிசனம்பாவுமெய்ப்பதைத்தாமீடர்

முருகுமல்பொறியினமுன்னசோகிய

வருநெறிதெரியுருவஞ்சமாற்றினான்

இ-ள். திருகு-மாறுபாட்டையும்-வெவ்-வெவ்விப-சினம்-கோ
பத்தைபுழைப-கனி-கலிபுருஷனுனவன்-செல்வன்- நன்னுடைய
பின்பொட்டி-பினனேபோகின்ற - பரிசனம்பாவு-எவல்செய்வோ
செல்வனாகும்மெய்ப்பதைத்து - சரிந்ததுத்து-பீடர் - திரும்பும்ப
டி-புருகுமல்-சுப்பிரமணியனாயொத்த - பொறியின - அழகையு
டையதமகாராஜன்முன்னேபோன்- அருநெறி-அரிபவழிபாணது
தெரியு-தெரியாத-ஞ்சமாயையை-ஆற்றினான் - செய்தான்-எ-து
(சுருத்து) சனியன்-சனங்களுக்குவழிதெரியாமற்செய்தான்-எ-ம்

ஆற்றவஞ்சனையினால்வருவாய்தபொற்

கோற்றொழுகக்ஞெயில்வகற்றமன்னவன்

நேற்றதல்காண்கிலர்த்துயாமெய்பிதின

நூற்றெழுக்கண்ணினருள்ளமாழ்கினார்.

இ-ள். ஆற்ற-கனிசெய்த - வஞ்சனையினால்-மாயையினால்-அழக
ருவாய்த-அமருபொருத்திய-பொற்கோற்றொழுகக்ஞெயில்- தம
யத்தியேயும் - கொற்றமன்னவன்-வெற்றிபொருத்திய நளமகாரா
ஜன்-கோற்றதல்-தெரிதலை-காண்கிலார்-பார்த்தவர்களாய்-துயாம்
துக்கத்தை - எய்தி-அடைந்து - நின்று - நின்று-நன்று - சம்பா
னது-அபுத-தொண்டுக - கண்ணி - கண்ணையுடைய பரிசு - க்கள்
உள்ளமாழ்கினார்-உள்ளத்திலுமயங்கினார்கள்-எ-து. (சுருத்து) சனிய
வன்-மாயத்தால்-சனங்கள் நளையுந் தமயத்திலையுந் காணுதவர்க
ளாய்ப் புலம்பினார்கள்-எ-ம்.

ஆயிதுமினிதருள்பரிபுமெயிரான்

நாபமெய்மலாடிச்சுவிகாண்கிலேம்

போயினனபாண்டெவர்புணர்ப்பிரியும்

மாயமெய்நருநெறிமருங்கிற்றேயினார்.

இ-ள். ஆயினும்-தர்வைக்காட்டினும், இனிது-இனிதாக, அரு
ள்-திருபெயை-புரியும்-செய்வாதின்ற, எய்மிரான்-சுகளரசனாகிய
நளமகாராஜன், தாய்-பரிசுத்தமாகிய, மென்-சொல்லிப-மலர்-தா
மலாமலர்பொன்ற, அச்சுவம் - அடிக்குறியை, காண்கிலேம் - நர்க
கன்காணவில்லை, யர்ண்டு - எவ்விடத்தில், போயினன் - போயினான்
இம்மாயம்-இந்தவஞ்சனையானது, எவர்புணர்ப்பிரியுபது-யார்சம்ப
ந்தத்தினுண்காண்பது, என்று-என்றுபெய்செய்கொண்டு, அருநெறி-
அரியவழியை, மருங்கில்-புக்கங்களில், தேயுவார்-தேயுவார்கள், எ-து.
(சுருத்து) சனங்கள் நளையுந் தேயுவார்கள். எ-ம்.

தேடினர்புருமிடந் தெருகிலாமைமில்

வாடினாருநெறிமருங்கினோர்வழி

கூடினரினாயிர் கூற்றங்கக்கொள

வீடினாராமென் வீதிந்துவிம்மினோர்.

இ-ள். தேடினர்-தேடினவர்கள், புருமிடம்-அரசன்-போனவி
டம்-தெரியிலாமைமில்-அறிபாதபடியால் வாடினார்-வாடினார்கள், அ
ருநெறி-அரியவழியினது, மருங்கில்-பக்கத்தில், ஓர்வழி-ஒருவழியை
கூடினர்-அடைந்தார்கள், இன்னாயிர் - இனி உயிலா-கூற்றங்கக்க
கொள-இயமன்கொண்டிபோக, வீடினாராமென் - இரந்தவர்போல்,
வீதிந்து-நிலத்திலே-வீதித்து, விப்பினார்-அழுதார்கள், எ-து. (சுருத்
து) சனங்கள் நளையுந் தேடிக்காணுந் நிலத்திலிழந்துநடந்தார்கள்-எ-ம்

கொன்னுணையலங்கல்வெற்கு உலத்தோளினான்

சென்னெறிகண்களிற் தெறியக்காண்கில

ரினன்னுற்றமுதழு தேங்கியெங்கியத்

தொன்னகாண்டந்தனர் தொடர்ந்துளொடொலாம்.

இ-ள். கொல்-கொல்லாதின்ற, ஹன-கூர்மையாகிய, அலங்கல்-
வெற்றிமாலையணிந்த, வேல்-வேலையுடைய, குலவத்தோளினான்-திர
ண்டதே-திரையுடைய நளமகாராஜன், சென்னெறி-போனவழியை-க
ண்களில்-நெத்திரங்களில், தெறிப-அறிய, காண்கிலார் - காணுதவர்க
ளால், நின்னனுற்று-துன்பமுற்று, அமுதமுது-புலம்பிபுலம்பி, எந்
கிவங்கி-மிகவுமெக்கமுற்று, தொடர்ந்து-அனே-மொலாம் - பின்னொட்டி
துபோனவாகெல்லாரும், அத்தொன்னகர் - தங்கள்பழை நகரை
அடைந்தனர்-சேர்த்தார்கள்-எ-து. (சுருத்து) சனங்கள் நளையுந்
மலதகரத்தில்-நீந்தார்கள். எ-ம்.

பரவல்கள்குடம்பையுட்பார்ப்பருத்தில்

சுறவுகள்புனிற் நிலங்கள்ஹகட்டில்

சுறவுலர்த்தலர்கில மலர்களுமவேற்

கிறைவனெனினவனத் தென்றபின்னோ.

இ-ள். தாமம்-அச்சத்தைத்தருகின்ற, வெல்-வேலியுடைய, இறைவன்-நளமகராஜன், வனத்து-காட்டினிடத்தில், பேயினனன்ற பின்னர்-பொயினனென்றது. பாடலவைகள்-பகலிகள், குடம்பையுள்-கூண்டுக்குள்ளே, பரிப்பு-தங்குஞ்சுகளை, அருத்தில்-இறைபுட்டவில்லை-கதவைகள்-பசுக்கள் - புலிநிலங்களுக்கும் - மிகுந்தளவிற்கு-உளட்டில்-பாலூட்டிக்கொடுத்தில்-மலர்கள்-புலிபசுக்கள்-நறவுயிர்த்து-தேனைத்தந்து-அலர்வில-மலரவில்லை-எ-ம். (சுருத்து) நளன்காட்டிற்றொருவென்றபிற்பறவைகளுக்குஞ்சுகளுக்கிறதரவில்லைபசுக்கள்களுக்கூட்டவில்லைமலர்கள்-மலர்வில்லை-மவான்மறந்தனதுளி வழர்கலின்னிசைத்தேன்மறந்தனமடமகளிர்கேள்சூழல்பான்மறந்தனபசுங் குழவிபாய்கவுட்கான்மதமறந்தன களிநல்பாணையே.

இ-ள். வான்-மேகங்கள்-துளிவழங்கல் - மழைபெய்தலை-மறந்தன-மறந்துவிட்டான்- இன்னிசை-இனியஇசையையுடைய- தேன்-வண்டிகள்- மடமகளிர்-இளமைபொருந்தியவிகிர்களுடைய-தேன்குழல்-வாசனைபொருந்திய- அளகத்தை-மறந்தன-மறந்துவிட்டன-பசுங் குழவி-இளங்குழந்தைகள்-பால்-பாலுண்ணலை-மறந்தன-மறந்துவிட்டன-கனி-செருக்கையுடைய-நல்-நல்ல-பாண - பாணிகள்-பாய்-பெருகாரிற்ற-கவுள்-கண்ணத்திலுண்டாகிய-கான்மதம் - வாசனைபொருந்தியமதத்தை-மறந்தன-மறந்துவிட்டான்-எ-ம். எ-அசை (சுருத்து) மழைபெய்யவில்லை வண்டிகள்பெண்கள்-கந்தலை-மறந்தன-குழந்தைகள்-பால்மறந்தன-பாணிகள்-மதம்பொழிதலொழிந்தன-மலர்பசுந்தார்-குழன்-மகளிர்கேள்-வீட்டார்-புலத்தலுங்கலத்தலும்-பொருந்தினுமையாலலத்தகயிழந்தன குஞ்சியின்னலார் முலைச்சுவழந்தன முழவுத்தோள்களே.

இ-ள். மலர்-புட்பங்களையணிந்த, பசுமையாகிய-தார்-நீண்ட குழல்-கந்தலையுடைய-மகளிர்-மாதர்கள்-கேள்வர்பால்-கணவரிடத்தின்புலத்தலும்-பிணக்கத்தையும்-கலத்தலும்-புணர்ச்சியையுடைய பொருந்தினுமையால்-அடையாமையால்-குஞ்சி-குமிழி-அன்னலார்-அந்தமாதருடைய-முலைச்சுவை-கந்தலையின்குழியை-முழவு - மத்தனம்-பொன்ற-தோள்கள்-புலங்கள்-சீழத்தன-நீங்கி-எ-ம். (சுருத்து) இண்டாவிக்கும்-பெண்பாலுக்கும்புலுவிபங்கலயுமற்றன்-எ-ம். (அன்னிலவேற்கணங்கை-மீதுவைத்தேன்-குழமின்-மொழி-மயிற்றலின்-மையால்-வள்ளவாய்முதுன்னும்-வண்ணிறைக்கிள்ளையுந்தேன்-மொழி-கிணக்கலற்றதே.

இ-ள். அள்-கூர்மைபொருந்திய-இலை-இலைபோன்ற-வெல்-வேலியுடைய-பொத்த-கணர்-கண்களையுடைய-பெண்கள்-அங்கைமீது-அழகியகையிற்-மீது-வைத்து-வைத்துக்கொண்டு-என்றும்-இசைச்சுவரில்லாத-மென்-மிகுதுவான - மொழி-சொற்களை - பயிற்றலின்-மையால்-கற்பிக்காதபடியால்-வள்ளுவாய்-கிணக்கினிடத்தில்-ஆர்-நிறைந்த-அமுது-பாலை-உண்ணும்-குடிக்கும்-வண்-வனப்பம்பொருந்திய-கிறை-இறையையுடைய-கிள்ளையுள்-கிளிப்பிள்ளையுள்-தேன்-மதுமாகிய-மொழி-சொற்களை-கிணக்கலற்றதுபேசுதலொழிந்தன-எ-ம். (சுருத்து) கிளிகள்-பெண்கள்-கற்பிக்காமையால்-பேசுதலற்றன-வாம்பரிழந்தன-வாவுமைக்கி-பேட்டலின்-விழவணி-யிழத்தகோமது-காம்பல்வாயிழந்தன-முதுவலாரகிம்-நிம்புகையிழந்தன-செம்பொன்மடமே.

இ-ள். வாம்-தாவயின்ற-பரி-குதிலாகள்-வாவும்-தாவாநின்ற-ஐக்கி-ஐவகதடையினும்-சீழந்தன-நீங்கிவிட்டன-ஏம்பலின்-வருத்தத்துடன்-விழவணி-உச்சவாலங்காரத்தை-கோமதுகு-நராசுவரிகன்-இழந்த-நீங்கிவிட்டன-ஆம்பல்-செவ்வல்லிமலர்பொன்ற-வாய்-(பெண்களுடைய) வாய்கள்-முதுவல்-புன்கிரிப்பை-சீழந்தன-நீங்கிவிட்டன-ஆர்-நிறைந்த-அகில்-அகிற்கட்டையினது-தீம்-நீண்டமையாகிய-புகை-புகையைசெம்பொன்-சிவ-தொபான்றசெய்த-மடம்-உப்பரிக்ககள்-சீழந்தன-நீங்கி-எ-ம். (சுருத்து) குதிலாகள்கிழந்தன-இராசுவரிகிரிமாயிழந்தன-மாதர்வாய்நகையிழந்தன-மடங்கள்-புகையிழந்தன-எ-ம்.

பாவலரிருந்தனர்-பரிதி-லுண்டகி-தேவருமிழத்தன்-கலியின்-நீமைபார்-காவலெழுப்பி-காவலே-கலால்-பாவமிழந்தன-நின்பமின்னவே.

இ-ள். பாவலர்-புலவர்கள்-பரிசில்நியாகத்தை-இழந்தனர்-நீங்கினார்கள்-உண்-உண்ணப்பட்ட-பரி-அவிடை-தேவரும்-தேவர்களும்-சீழந்தனர்-இழந்துவிட்டார்கள்-கலியின்-கலிபுருஷனுடைய-நீமையால்-பொல்லாங்கு-காவலன்-நளமகராஜன்-தெழுப்பி-கிள்வண்ணையுடைய-காலில்-காட்டில்-கலால்-பொன்னினால்-பாவரும்-எல்லோரும்-நின்பமெழுப்பி-செய்தவற்றை-சீழத்தினர்-நீங்கினார்கள்-எ-ம். (சுருத்து) பாவலர்-நியாகமிழந்தார்கள்-தேவர்களாவிழந்தார்கள்-பாவருமின்பமிழந்தார்கள்-எ-ம்.

அழந்தலைமயங்கி-பொய்மையார்ந்தன-மறந்தலைமயித்தன-தீமைவங்கி.

திருப்பிணமுநெறிநிவங்க மர்ந்தன

திருநீர்த வஞ்சனை தேயியெருமே

இ-ள். தேயியெங்கும்-உலகெங்கும்-அறம்-தருமம்-தலைமய
கினை-தலைபிரியா-பொய்க்கும்-அசத்தியம்-ஆர்ந்தம்-நிறைந்த
மறம்-பாவங்கள்-தலையெடுத்த-வளர்ந்த-நினை-அர்ந்தத்தெதென்
மல்கி-மெருத்தி-மறுமெறி-சாசநருமம்-திருப்பி-கெட்ட
ன-தவங்க-தபககள்-நீர்ந்த-நினை-வஞ்சனை-வஞ்சனை-நிறை
ந்தன-திருப்பி-அ-அ-அருத்தி-தருமநீக்கி-பொய்நிறைந்த-பா
வங்கள் வளர்ந்த-தலைமர்ந்தி-நிறைந்த-தருமங்கெட்டன்
தவங்கநீக்கி-வஞ்சனைநிறைந்த-என்பதாம். சக

தகர்நீபுருபடலம்-முற்றிற்று.

கான்புருபடலம்.

கான்புருபடலம்.

இப்படலத்தால்தன் கனாவிட்டி நீங்கியதளமகார ஜன்பிறந்தகரில்
தன்நிவந்திச் செல்வதில் விருப்பமின்றிக்

கான்புருபடலம்-சொல்லப்பட்டிருக்கிறதும்.

கனிமயில்குனித்திடக்காலமன்றியுந்

அளிப்புகிலிற்று அணந்திப் கொடி.

முனிசின்தளித்தன முகைத்ததைந்தரு

தளிர்கடற்றையானடந்தகான்கமே.

இ-ள். தளிர்-சூர்ச்சிபொருந்திய-கடல்-சுழந்திரத்தையொ
த்தி-தானை-கா-செனையுடதளமாராஜன்-நடந்த-சென்றகாந்தம்-
காட்டினில்-கனி-கனிப்பையுடைய-மயில்-மயில்கள்-குனித்திட-கட
தாட-காலமன்றியும்-கா-கா-மல்லாமலும்-அளி-நீர்த்துளிகளை-முனி
ல்-மெகங்க-மெகந்த-பெய்த-பு-பொலிவு-பா-நீதிய-கொடி-
கொடி-அணந்த-பூவகொத்துகளைச்செய்த-முனிகளை-உலர்ந்
தகளை-தளிர்ந்தத-தளிர்ந்த-தள-படம்-பளமயாதி-தரு-விருஷ
கள்-முகைத்த-அருமயி-அ-அ-அருத்தி-தரு-நீதகாட்டி-தரும
பெய்த-கொடி-தளிர்ந்த-பட்டமாய்-வளர்ந்த-எ-ம்.

விளளருமதரிக்க வெனும்பும்வெம்மால்

வளவிழமவொநக் குறைந்தகாட்டி

வெள்ளமுற்கதிர்சீடவுறும்வெஞ்சயம்

வள்ளவாய்மலர்விளிமருதம்போன்றே

இ-ள். விளளரும் - சொல்லுந்தகரிய - அநரிடை-வழியிலேவெ
னும்பும்-கா-நீந்த - வெம்-வெப்பமான-பால்-மணியாய்பருக்கை
கள்கள்தேனுட்டன், அவிழ்-விளியா-நீந்த - மலரொன-புழிபம்போ

ல்-குறையிற்று-பிருதுவாய் - காட்டின-காண்பித்தன-ஒள் - பிரகாசம்
பொருந்திய - அழல்-அழற்குறியின்ற - கதிர்-சூரியகிரணங்கள்-கா
திகை-உல - காய்ந்த - வெம்-வெப்பமாகிய-கா-பா-நீதியிலமான-
வள்ளம்-கிணைப்போல் - வாய்-முகைத்தபுறைய-மலர் - புழிபங்க
ள், விளி-விளியா-நீந்த-மருத்தம்-மருத்திலத்தை-போன்றது - ஒத்திருந்
தது-அ-அ-அ-அசை-சுருத்து - பருக்கைக்கற்கள்மலரொனவிருந்தன
பா-நீதியில் வயலினிலம்போலி-நீதன-எ-ம். (உ)

ஊறுசெய்தான் எனவத்தடம்புரீக்கிய

வாறலைகவிருமலர்யராயினார்

வேறினியுரைப்பதென்வெருவுமானே

மாறுகொளுமுறையுமாற்றந்தீர்த்தவே

இ-ள். ஊறுசெய்து-கொலைசெய்து-ஊன்-மாமிசத்தை, 'எனவ
தீ-புரீத்து-உடம்பு - சரீத்தை-விக்கிய-பருக்கச்செய்த - ஊறு-வ
ழியினிடத்திற்பதிகின்ற - களவரும் - திருடரும், அளியராயினார்-கி
ருபையுடையவராயினார் - கள், வேறு-வேறு-இனி-இனிமேல்-உணர்
பதென்-சொல்லுவதென் - வெருவும் - அஞ்சாநின்ற-ஆனோயி
கக்களுடனே - மாறுகொள்-பணக்கொண்ட-உமுறையும் - புலியும்-
மாற்றம்-பணகைய, தீர்த்த-நீக்கின-அ-அ-அருத்தி-திருடர்கள் - கரு
கடபுள்ளவர்களானார்கள் - புலியும்பசவும்பகைநீக்கின-எ-ம். (க)

ஆயிடையுயிர்திகரணக்கொளையி

மெய்தனைவாயின்விசம்புபொழிந்தலாந்

காய்கதிர்முறையுக்காவினாடல்பொம்

பொயினனாழனுமித்புலவுவேலினான்.

இ-ள். ஆயிடை - அந்தப்பாலைநிலத்தில்-உயிர்திகர் - தலைநுயி
னாயொத்த, அணங்கொளையி-மெய்வப் - பெண்ணையொத்ததமய
நிதியுடன்-மேய-பொருந்தியதன்-தன்-தன்-தகர்வயின்-பட்டண
தீதிகளை-ருசுப்பு-மேகங்களை - பொழிந்த-புளந்தகொண்டு-உலா
ம்-உலாவுகின்ற, காய்-காயா-நீன்ற; கதிர்-சூரியகிரணமானது-அழை
லா-அழையாய்க்கடாத காலில்-சொலையில் - ஆடல்போல்-விளையா
டல்போல்-அழல்-அக்கினியை-உயிர்-கக்காநீன்ற-புலவு - புலர்ந்த
மம்பொருந்திய-வேலிபுலு-வேலிபுலையுறளகாராஜன் - பொயின
ன்றததான், அ-அ-அருத்தி-தளம்மணியுடனே-சொலையில்விளையா
டல்போலப்பா-நீதியின்பொருள்-எ-ம். (ச)

அள்ளிபூணினானருமாறநிடைக்க

கொள்ளைவண்டிவிழநாவுகட்டினும்

வள்ளவாய்மலர்விழிமலர்விழிவாய்க்கொப்

புள்ளருக்கொடுக்கிப்பொயினானோ

இ-ள். அள்ளி-பொருந்திய தலை-இலை-பொன்ற-பூணினான் - ஆப

தனங்களை யணிந்த தனமகாராஜன்-எனும்-பொகாநின்ற-ஆற்றிடை-கா
ட்டுவழிடுவே-கொள்ளை-பிருதியாகிய-வண்டினம்-சுருதுக்கட்ட
ங்கன்-இழி-பெருகாநின்ற-தரவு-தேனை-கட்டினும்-கொள்ளைகொள்
னும்-பழியிருக்கின்ற-வள்ளம்-கின்னும்-பொன்ற-வாய்முகத்தையு
புடைய-மலர்-புஷ்பங்கள்-அணிந்-விளியாநின்ற-காவி-தடாகத்தினது
அம்-அழகிய-கரை-கரையினிடத்து-புள்ளருக்கொயி-அன்னத்தினது
ருவகக்கொண்டி-கலி-கலியன்-பொய்-ஞன்-சொன்னான்-எ-அ.(சு
ருத்து)சனிபகவான்-அன்னத்தின்வழிகொண்டுபோனான்-எ-ம்.

வாவினின்மழிக்குறன்மணிகள் கொத்தெனத்
தூயியம்பொற்கிறைமெனபுட்டோன்றலு
மோவியரெழுதருருருவப்பைக்கொழு
காவிபக்கண்ணினைகணிப்பதோக்கினுள்.

இ-ள்-வாவினின்-தடாகத்தினது-மருங்கு-பக்கத்தில்-நல்-நல்ல
மணிகள் முத்துக்களை-தோத்தென-சொலையிட்டதுபோல-தூயி
தூயியெண்ணப்பட்டஅம்-அழகிய-பொன்-பிரகாசம்பொருத்தியி
றை-இறகையுடைய-மென்-பிருதுவாகிய-புள்-அன்னப்புள்ளான
து-தோன்றலும்-காணலும்-ஓவியர்-சித்திரக்காரர்கள், ஏழுதரு
ம்-எழுதுதற்கரிய-உருவம்-வடிவத்தையுடைய, பைப்பனையாகிய
கொடி-சொடிபோன்றதமயந்தியானவள்-காவி-நீலோற்பலத்தை
யொத்த-அம்-அழகிய-கண்ணினை-இரண்டு-தேத்திரமும்,கணிப்ப
ந்தோஷிக்கும்படி, தோக்கினுள்-பார்த்தான், எ-அ.(சுருத்து)தமய
ந்திஅன்னத்தைக்கண்டாள்-எ-ம்.

பலைமலர்களுலியபனிசொள்வாவிந்
பொன்னலிர்கொடுஞ்சிறைப்புள்ளைநோக்குரு
முன்னதம்மணநிலமுடித்தவன்கிறை
யன்னமென்புள்ளினிதழருவாய்த்தே.

இ-ள்-பால்-நன்னுவிதமான-மலர்-புஷ்பங்கள்-சுருதிய-நெரு
க்கிய-பனிகொள்-குவிர்ச்செய்க்கொண்ட,வாவினில்-தடாகத்தின்-
பொன்-பொன்பொல-அவிர்-பிரகாசியாநின்ற,கொடுஞ்சிறை-கொ
டுமையானஹிகையுடைய-பிள்ளை-அன்னத்தை,தோக்குரு-பார்
த்து,முன்னஅரசனை-நம்-தம்முடைய-மணநில-விவாகத்தை-முடி
த்தறிந்தவேற்றின-வன்சிறை-வளப்பமாகியஇறையுடைய-அன்ன
மென்புள்ளிக்-தெய்வஅன்னத்தைக்கட்டினும்-சுது-இப்பறவை-ஆ
ழகு-அழகையாய்த்தது-பொருத்தியது-எ-அ.(சுருத்து)தமயந்தி
ருவையுக்கட்டியஅன்னத்தைப்பார்க்கினும்இது அழகுள்ளதென்
னுள்-எ-ம்.

மற்றுமோருயிரொனவளர்த்தபுறையுஞ்
சொற்றருகின்றபுறப்புத்தாமணிபு

பொற்றடத்தோனிருய்-பொன்னம்புள்ளினையி
பற்றித்தருகெனப்பணிந்துகூறிஞள்
இ-ள்-மற்றுமோர்-மற்றொரு-உயிரொன-உயிர்போல-வளர்த்த
து-வளர்த்த-புறையும்தாக்கவாய்ப்புள்ளபுற-சொல்-பொறுகளை
ரு-சொல்லாநின்ற-கிள்ளையும்-கிளிப்பிள்ளைகளையும்-மறப்ப-மற
க்கும்படி-தூ-பரிசுத்தமாகிய-மணி-இரத்தினவடமணிந்த-பொ
ன்-அழகிய-தடம்-விசாலமாகிய-தோனிருய்-புயத்தைபுடைய-அ
கனே-பொன்-பொன்பொன்ற-அம்அழகிய-புள்ளினை-அன்னத்தை
பற்றி-பிடித்து-நீதருகென-நீகொடுப்பாயாகவென்று-பணிந்
வணக்கி-கூறிஞள்-சொல்லினுள்-எ-அ.(சுருத்து)தமயந்திநானேஅ
ன்னத்தைப்பிடித்துத்தாச்சொன்னாள்-எ-ம்.

ஓர்அகிலிருவருமுதிதூர்த்தையோர்
காசமிற்றம்புகைமழுநீனிகொள்
டோகுடியிருந்தெனவிலகொன்புணியு
வாக்கிறைப்புள்ளினைவளைந்துமென்றான்

இ-ள்-ஓர்அகில-ஓரடையை-நிருவரும்-நாமிரண்டுபேரும்
பித்து-தரித்துக்கொண்டு-மற்றையோர்-மற்றொரு-கார்-சுருத்தி
கில்-அகிலகடையினது-நீம்-யினிமையாகிய-புகை-தாமம்-சும
மும்-பரிமளியாநின்ற-நவிகொண்டு-ஆடையைக்கொண்டு-ஓர்-அ
ரு-குடியிருந்தனவாசஞ்செய்வதைப்பாத்த; இவ்வொள்-தன்மத்த
லுக்கொண்ட-புண்ணிய-ஆபரணங்கையுடையஅரசனே-வாக்கிறை
ந்நட-இறகையுடைய-புள்ளினை-அன்னத்தை-வளைத்துமென்றான்
ள்-பிடிப்போமென்றுகொன்னாள்-எ-அ.(சுருத்து) ஒருவலநீரத்தை
இருவருந்தரித்துக்கொண்டு மற்றொருவலந்தீரத்தா வன்னத்தைப
பிடிப்போமென்னாள்-எ-ம்.

சுருத்தடங்கண்ணிதன் லுள்ளங்காழுத்த
கிருத்துவெற்றடக்ககயான் துகிலிற்சேர்த்தலும்
பொருத்தியதுகிலொடுமவஞ்சம்புண்டெதி
ரிருத்தபுள்ளந்தொழுதுபோய்தே.

இ-ள்-சுருத்த-சுருத்த-தடம்-விசாலமாகிய-கண்ணிதன்-கண்ண
ையுடையதமயந்தியினது-உள்ளம்-மணது-காழுந-நீக்கிக்க-நிரு
த்த-நிருத்தமாகிய-வேல்-வேலையத்திய-தடம்-பழுத்த-கையான்
கையையுடையஅரசன்-துகிலில்-ஆடையில்-சேர்த்தலும்-சேர்த்த
வாவினில்-பொருத்திய-தன்மேற்சேர்த்த, துகிலொடும-ஆடையொடு
ம-வஞ்சம்-கடபத்தை-புணியி-கொண்டு-திரிநுந்த-திரிநுந்தபு
ள்-அன்னம்-அந்தர்த்து-ஆகாயத்தில்-எழுந்து-எழுப்பி-போயது-
போயிற்று-எ-அ.(சுருத்து)நளன்சீலையைஅன்னத்தின் மேற்பேரட
அன்னஞ்சீலையக்கொண்டுபோயிற்று-எ-ம்.

புனை துதில்சுவர் துடைபம்பொன் னிறைத்தபுன்
பனியிருவிசுட்டிவிந் பறத்தல்காண்டலு
மனை விதனருந் துயர்நோக்கிமர் ள்கினுன்
வினைவலியிது வெண்மெலிவுநீக்கினுன்.

இ-ள். புனை-தரித்திருந்த-துதில்-ஆடைபை - சுவர்து-மிருதி
துக்கொண்டி-பைம்-பசுமையாகிப் - பொன்-பொன்பொன்ற-நிறத்
த-நிறத்தைபுடைப-புள-அன்னமானது - பனி-குளிர்த-ரு-பெ
ருமைபொருந்திய-விசுப்பினில்-ஆகாயத்தினில்-பறத்தல் - பறந்து
பொதலை-காண்டலும்-கண்டவனவிலம்னை விதன்-மனைபாளுஅருந்
துயர்-அரிதானதுக்கத்தை-நோக்கி-பார்த்து-மாழ்கினுன்- வருந்தினு
ன்-வினை-ஊழிவினையினது-வலி-உருதி-துவெண்மெலிவு-பதன்-பதமலிவு
துன்பத்தைநீக்கினுன்-பொக்கினுன்-எ-று(சுருத்து) நளன்விதவசமி
துவெண்மெலிவினா-எ-ம்.

கல்லதர் தடந்தபூங்கமலம்வாட்டிய
மெல்லடிசுவப்புறல்வீழ்வாய்மயிற்
கொல்லுமெய்மனமுருகியுந் தைரர்
சொல்லுந் தெனியிதுவெண்மெலிவினா

இ-ள். கல்லதர்-மலைநிதியில்-தடந்த-தடந்த-பூ-அழகிய-கம
லம்-தாமரை-மலை-வாட்டிய-கொடுத்த-மிருதுவானபாதமானது
வீழ்த்தில்-ஹி-ஹிப்பிழம்பொன்ற-வாய்-அதரத்தைபுடைப-மயி
ந்-ரு-மயில்பொன்ற-தமயந்திக்கு-ஒலனுமெய்மன-உ-மெய்மென்
ம-ம்-ம-து-உருகி-உளகி-உறதை-உன்னைப்பனது-ஊர்-குண்டின
புறத்திக்கு-சொல்லும்-பொகாநின்ற-நீர்-நீண்ட-தெறி-மார்ச்சு-து
சுவெண்ம-நிதுவெண்ம-செப்பினுன்-சொன்னுன்-எ-று. கூறிலக்கணக்
கொத்து-வினையியல், ம-ருத்திரம்-அதவநா-ம-மொழிமெய்ய
நிவாகிய-நாக்கி-உலகவேயாகியுமவ்வகைவிநியு-நல்லினைநினை
யெறுவினை வெணதடந்த-தரிந்துசெய்வினையறிபாதுசெய்வினை-பசே
த்த-ஞ்செய்வினையெய்யெய்மர்ந்து-நினைநல்லினைசிலமுறைதிற
ம்பிச்செய்யாவிரு வினைசெய்வினையாகிச்-செய்யிருவினையெ செய்
வாவினையாயின்று பவவாமிலக்கணம்பெறுமெ-தெய்விதியால்செ
ப்பினுன்-எ-ம். அசைத்தவினை(சுருத்து) நளன்மயந்திக்கு-உன்
தயப்பனாருக்குப்பொருமவழியிதுவெண்மெலிவினா-எ-ம்.

ஆங்குதெட்டலுமமுதமாழ்க்நொந்
திக்குநின்றுடியனென்பிழைத்ததியாதுகொல்
பூங்கமற்குரிசிலைப்பொநியிலென்றனை
நீக்கவொளியுறைநிழ்த்தினுயென்ரு

இ-ள். ஆங்கு-அங்கிடத்தில்-அது-அந்தச்சொல்லில்-தெட்ட
தெட்ட-வளவில்-அழுது-புளப்பி-மாழ்கி-வருந்தி-நொந்-த-ம

எ-து. பூ-அழகிய, நழல்-வீரக்கழலையலரித்த, குவிசிலைய-அரசனே, பொ
நியிலென்றனை - அறிவில்லாதவென்றனை, நீங்கவொ-பரியமோ, இவ்வயு
இந்தவசனத்தை-நிழ், தினுய்-சொன்னுய், என்னுள்-என்று (தமயந்தி)
சொல்லினுள், எ-று, (சுருத்து) தமயந்தி என்னெவிட்டுநீங்கவொ இப்ப
டிச்சொன்னுள்ளன என்பதாம்.

செயிரறுமதிமுகம்பசப்பச்சித்தொள்
தயர்வொடுகென்பணித்தவலங்கோடலை
மயிலியற்பெதைநிற் பிரித்துவாழுவனோ
யுயிர்பிரித்தாலுடலுய்யுமொவென்றான்

இ-ள், செயிரறு-குற்றமற்ற, மதி-சந்திரன்போன்ற, முகம்-வதன
மானது-பசப்ப-பசத்துபோக, சித்தொள்ளு-மனம்மொன்று, தயர்வொ
டு-சொர்வுடனே, எண்பணித்து-எண்ணிவிட்டு, அவலங்கோடலை-துன்
பத்தைக்கொள்ளாதே, மயில்-மயில்போலும், இயல்-சாயலையுடைய, பெ
தை-தமயந்தியே, கிம்பிரித்து-உண்ணப்பிரித்து, வாழுவனோ-வாழுவே
னா, உயிர்பிரித்தால்-உயிர்த்திக்கு, உடல்-தேதம், உய்யுமொ-பிழைக்கு
மொ, என்னுள்-என்று (நளமகாராஜன்சொன்னுன்) எ-று. (சுருத்து)நள
ன்-தமயந்தியே உண்ணப்பிரித்துவாழுவென்றான்-எ-ம்.

முருகுயிர்த்தனிபினமுகபூங்குழற்
சுருதரும்பெருதுயர்காண்கிலெனொப்
பரிசெடுத்தெரொடும்பரிதிவானவ
னாவுநீர்க்கருங்கடலொளித்திட்டானரோ.

இ-ள், முருகு-தேனை, உயிர்த்து-பெற்று, அனியினம்-வண்ணக்கூட்
டங்கள், முக-மொய்க்காநின்ற, பூ-பூலையணித்த, குழல்-கந்தலையுடைய
தமயந்தியினது, சுருதரும்-நீனைத்தந்திரிய, பெருத்துயர்-பெரிதாயினது
ன்பத்தை, காண்கிலெனொ-பார்க்கமாட்டேனென்று, பரி-குதினாகட்
டிய, செடும்-செடிய, தேரொடும்-இரத்ததுடனே, பரிதிவானவன்-சூரிய
தேவன், உரவுநீர்-உவர்த்தையுடைய, கருங்கடல்-சுறுத்தசுழந்திரத்தல்,
ஒளித்திட்டான்-முறைத்தான்-எ-று, (சுருத்து) சூரியன் அஸ்தமனமாகி
னுன்-எ-ம்.

மாயிருநூலமும்வாறுநங்கிய
பாயிருட்கங்குலிம்பாவைதன்னைமெ
போயின்முற்றியபொலிவின்மண்டப
மேயினனாசர்கோன்விதியிங்கோட்டினால்

இ-ள், மா-மகத்தாகிய, இரு-பெரிய, நூலம்-பூமியையும், வாறு-
ஆகாயத்தையுயர், நங்கிய-விழுங்கிய, பாய்-பாவிய, இருள்-இருளையுடைய
கங்குலில்-இராதநியில், பாவைதன்னைமெ-தமயந்தியுடனே, போய்-
சென்று, அயில்-அசுகன், முற்றிய-நிறைந்த, பொலிவில்-சிறப்பற்ற, மண்ட
பம்-ஓர்மண்டபத்தை, அரசர்நோல்-இராஜாதிராஜனுடைய நளமகாராஜ

ன், விதிபின்-வினையின், கோட்பினால்-வறுமையினால், மேயினன்-அண்டத்தான், எ-று. (கருத்து) கண்ணத்தமயகியுடன் துர்மனப்பதனைச்சாந்தான்-எ-ம்.

இன்னகிற்புகைதவழ்க்வினியின்மென்மைய
பன்மலரமலரிமேற்பள்ளிகொள்பவர்
புன்னுனிபர்த்தவெம்பொழுகொள்பார்பினை
மன்னினுழிணும்வலியியாவதே,

இ-ள், இன்-தினிதாயிய, ஆகிற்புகை-ஆகிறுதாயும், தவழ்க்-து-கூர்ந்து, வினியின்-இன்மைய-மென்மைய-மிருதுவாகிய, பன்-காணுவிதமான-மலர்-புகழ்பம்பாப்பிய-அமலரிமேல்-படுக்கையில்மீது, பள்ளிகொள்பவர்-சமனிப்பவராகிய (தமயகியினையிருவரும்) புன்-புல்லினது, துனி-துனிகன்-பர்த்த-பர்த்திய-வெம்-வெவ்விய, பொழுகொள்-புழுதினைவகொண்ட, பார்பினை-பூமியின்மேல், மன்னினர்-படுத்தார்கள், (ஆதலால், விழுநாம-விழுநிக்காட்டும்-வலி-வன்மைமையுடையது, பாவது-யாது-எ-று. (கருத்து) மெல்லினையிற்படுத்தகளவூர் தமயகியும்புல்லினையிற்படுத்தார்கள் என்பதாம்.

அனிச்சமென்புதமலரமலரிமேயினும்
பனித்திடுமெய்பென்பபதைதுவாடுவேன்
கனிப்படுகினவெம்பொழியிற்கண்படி
லினித்தமியேணுயிரொகணுய்யுமே.

இ-ள், அனிச்சம்-அனிச்சவிருட்சத்தினது, மென்-மிருதுவாகிய, புதுமலர்-புதியமலரையுடைய, அமலரி-மெத்தையிலே, மேயினும்-மடுத்தாலும்-மெய்சரிமானது-பனித்திடுமென்-வருந்துமென்று, பதைத்து, தாடித்து, வாடுவேன்-சோர்வேன், துனிப்படு-மழச்சுவைபொருதிய, கிளவி-வசனத்தையுடையதமயகி, வெம்பொழியில்-வெவ்வியப்புழுதியில், கன்படி-நித்தினாசெய்யில், இனி-இனிமேல்-தமியேணுயிர்-தனியாகியவள்-ஊயிர், கண்ண-எப்படி, உமயும்-பிழைக்கும், எ-று, (கருத்து) கண்ணத்தமயகி புப்புழியிலேநித்தினாசெய்யுளன்னுயிரொப்படி. பிழைக்கும்என்று-எ-ம்.

கண்ணதல்புலிக்கெல்லாக்கண்கண்கிய
தன்மதிடுகெஞ்ஞடைவிதர்ப்பன்ருக்குழு
ண்ணைமுமித்துயருழ்துண்ணுமே
லெண்ணின்மற்றியர்அயமெய்திடாரென்றான்

இ-ள், கண்ணதல்-பிடமகந்தப்புலிக்கெல்லாம்-பூமிக்கெல்லாம், கண்கண்கிய-ஆதாமகிய, கண்-குவிந்த-மதி-சுதிப்போன்ற, கெடும-கி-

ண், குடை-குடைமையுடைய, விதர்ப்பன்-விதர்ப்பதேயத்தையானும், விமர-விமர, கர்க்குமல்-தமயகியானவன், கண்ணம-பொறுத்தருகரிய, இத்துயர்-இத்தத்துன்பத்தை, உழந்து-வருந்தி, கண்ணுமேல்-குடைவாராணல், எண்ணின்-வினையுமிடத்தில், பார்-எவர்கள், துயர்-துன்பத்தை, எய்திடார்-ஆடையார்கள், இன்னுன்-என்றுசொன்னான், எ-று. (கருத்து) கண்ணதன்மலையாதவர்களையார்என்றான் என்பதாம், கண்-

வகைகடலுலகினின்மன்னர்தாடொழ
வளையர்ப்பைத்தவிசைறையுமெம்பிரான்
முளரியாலெகாணுமுற்றமண்டபத்
தெனியர்போலிருத்திகொலென்றுவிடமினாள்.

இ-ள், வகைகடல்-சமுத்திரஞ்ஞுழ்த்த, உலகினில்-உலகத்தில், மன்னர்-ஆசர்கள்-தாடொழ, பாதத்தில்வணங்க, உளை-புறமயினையுடைய, அநி-சிகரத்தாகிய-பைம்-பகலம்பொருந்திய, தனிக-ஆசனத்தில், உறையு-இருக்கும், எம்பிரான்-என்கருத்தன், முளரியால்-முடிசெய்களால், எகணும்-எலவிடத்துமற்றும்-கிறையப்பெற்ற, மண்டபத்து-மண்டபத்தில், அளியர்போல்-கறிசோர்போல், இருத்தி-இருக்கிறும், என்னு-என்றுசொல்லி, விடமினாள்-ஆழுவாள்-எ-று, கொல்-ஆச(கருத்து) தமயகினைப்பார்த்து ஏழைகளைப்போலிருக்கிறயென்றழுதான்-எ-ம், உயி-

தடக்கணிர்துடைத்துமெய்தைவந்தாயிழை
கடுக்கலென்றற்றிடகள்ளியாமத்து
மடக்கல்போன்மொய்யம்புடைமன்னர்மன்னவன்
கொடுக்கைமேற்புயின்றன்னப்பொன்னங்கொம்புனான்.

இ-ள், தடம்-விசாலமாகிய, கண்-கண்ணினின்றுவரும், கிர்-கலந்தை-அடைத்து-அடைத்து, மெய்-தேகத்தை-தைவந்து-நடவிக்கொடுத்தது-ஆதோழ-பெண்ணை-கடுக்கலென்று-ஆஞ்சாதேயென்று-ஆதரித்தெற்ற, கள்ளியாமத்து-ஆர்த்தரத்தியில், மடக்கல்போல்-சிகரம்போல் மொய்யம்புடை-புலத்தைபுடைய, மன்னர்மன்னவன்-ஆசர்க்கரசனான களமகாராசனுடைய, கொடுக்கைமேல்-வளைத்தகையீது, பொன்னங்கொம்புனான்-அழகியபொற்கொம்பையொத்ததமயகி, அயின்றான்-பிரதிபாசய்தான்-எ-று. (கருத்து) தமயகி கண்கைமேல் சிபைசைவத்துநித்தினாசெய்தான்-எ-ம்.

காண்புகுபடலம்-முற்றுப்பெற்றது.

பிரிவுறுபடலம்

இப்படலத்தால் காணிடத்துச்சென்ற நளமகர்ராசன் அவ்விடத்தில்
தமயந்திபடம் பெருந்துன்பத்தைக்கண்டு சகிக்காதவனாய் அதற்

குக் காரணத்தானாகையால் தான் பிரிந்தால் அவன்

சிறுதுயருடன் அருகிலுள்ள தன்தாய்விட்டை

யடைவானென் றெண்ணிப் பிரிவுறல்

சொல்லப்படுகின்றது.

கவிவிருத்தம்.

வின்படுமின்னென்மினிருமாகமு

மன்பட்டதுயரொருவடிவுகொண்டெனக்

கண்படுதொனையைகொடுக்காவலன்

புண்படுஞ்சொடும்புலம்பியெண்ணினான்.

இ-ள், வின்படு-மேகத்திலுண்டாகிய, மின்னென்-மின்னல்போல
மினிரும்-பிரகாசிக்கும், ஆகமும்-சரிமும்-மண்பட-புழுதியுடைய, துய
ர்-துன்பம், ஒருவடிவு-ஒருவடிவத்தை, கொண்டன-கொண்டதுபோல, க
ண்படு-சித்திராசெய்யாவின்ற, தோனையை-தமயந்தியை, கொக்கி-பார்த
து, காவலன்-நளமகர்ராசன், புண்படு-புண்பட்ட-ஒருவாசு-மென்-மென்
ளே, புலம்பி-ஆரற்றி, எண்ணினான்-ஆலோசித்தான்-எ-று. (கருத்து) ரா
ன் தமயந்தியைப்பார்த்து அழுது எண்ணினான் என்பதாம்.

நண்ணருங்காலெலாத்தொடர்ந்துண்ணுமேற்

கண்ணினிலையர்காணலாவதே.

பெண்ணருக்கலத்தினைப்பிரிபிறந்ததாய்

ரண்ணியதவ்வுழியடைந்துவைகுமால்.

இ-ள், நண்ணரும்-பொருத்துதற்கரிய, காணலாம்-காடுமுழுதும்,
தொடர்ந்து-பின்புறொடர்ந்து, நண்ணுமேல்-அடைபுறமுதல், கண்ணின
ல்-கண்களினால், இவன்-தித்தமயந்தியினது, துயர்-துன்பத்தை, காணலா
வதோ-பார்க்கக்கூடுமோ, பெண்ணருக்கலத்தினை-பெண்களுக்கரிய ஆப
ரணம்போன்ற இவளை, பிரியில்-நீலத்தில், தன்னை-பிதாவின்னுடைய, ஊர்-கொ
மரையது, அண்ணியது-சமீபமாயது, அவ்வுழி-அருங்காத்திலிடத்து, அடை
த்து-செர்த்து, வைகும-திருப்பள்ளி, எ-று, ஆல்-அகை (கருத்து) இவனைப்
பிரிந்தால் இவள்தாய்விட்டிருப்போவாள் என்பதாம்.

விரிமலர்ப்பூக்குழல்விழிக்கிக்விவட்

பிரிவுதரிதிரிப் பிரியவெண்ணிலோ

பிரிவுறுபடலம்

வொருதுதினாபித்தகியுய்யசெய

கருணியக்கெதெனக்கருத்திலெண்ணினான்.

இ-ள், விரி-மலர்த்து, மலர்-புட்பத்தையணித்த, பூ-பொலிவுபெ
ற்ற, குழல்-கூந்தலையுடையதாய்த், விழிக்கில்-எண்ணித்துக்கொண்
டால், கரு-இவ்விடத்தில், இவள்-இவளை, பிரிவு-நீங்குதல், தரிது
கூடாது, இனி-இனிமேல், பிரிபு-இவளை நீங்கு, எண்ணிலோ-ஆலோச
ிக்கிலோ, ஒருதுதினாயது, (ஒருவாக்கும) ஒராதையாபிரிவுக்குறது.
இத்துதினா-இவ்வளவிற்கு, உய்ய-செய-அதுணிந்தின்று, கருவி-ஆயு
தம், திரு-திவ்விடத்தில், எதென-யாதென்று, கருத்தின-மன்தின்,
எண்ணினான்-ஆலோசித்தான், எ-று (கருத்து) தமயந்திவிழித்தான்பிரி
தலரிது வந்திமொன்று இறையதுக்க கருவி யில்லையென்றெண்ணி
னான்-எ-ம்.

எண்ணியதுணர்ந்திவர்ப்பிரிப்பெண்ணமே

கண்ணியவஞ்சகக்கலியமவாளைய

நண்ணிமுன்சிடத்தலுமெடுத்துவென

லண்ணலுத்துகினைகுகரித்திட்டானொரோ.

இ-ள், எண்ணியது-ஆலோசித்ததை, உணர்ந்து-அறிந்து, இவ
ர்-இவ்விருவரையும், பிரிப்ப-பிரிக்க, முன்னமே-முன்னமே, கண்ணிய
கருதிய, வஞ்சக-மட்டத்தையுடைய, கலியம்-கலிபுருஷனும், வாளைய
ய-வாளாகி, நண்ணி-பொருத்தி, முன்-எதிரில், சிடத்தலும்-திருத்தவளையி
ல், எடுத்து-ஊதையிலெடுத்து, நாமம்-அச்சத்தைத்தரும், வெல்-வெலை
யுடைய, அண்ணலும்-எண்ணும், துகில்-வஸ்திரத்தை, எடு-மறியியல், அ
ரித்திட்டான்-அரித்தான், எ-று. (கருத்து) சரி வான்போலெதிரிட்டகை
கள் அதையெடுத்து வஸ்திரத்தை யரித்தான்-எ-ம்.

சில்லரிசெய்க்கென்கெருளுருவதை

மெல்லெனக்கொடுக்கையின்க்கெய்துயிர்த்

தொல்லையிலுயிர்த்தெழுத்புபொன்மென்

வல்லலக்கிடவிடைமழுத்தினோரோ

இ-ள், சில்-சிலப்பாகிய, அரி-அரிபார்த்த, கொடு-கீட்ட, கரு-க
ண்ணியுடையதமயந்தி, தெருளுருவதை-விழிக்காவிதமாய், மெல்லெ
ன்-மிகுதுவாக, கொடுக்கையின்-வணந்தையினின் தூர், கீட்டி-அகற்
தி-வெய்துயிர்த்து-பெறுமுகச்சிட்டு, தொல்லையில-சிக்கிரத்தில், உயிர்
பிராணனை, விடம்-கீங்கும்-உடம்புபொன்மென்-தேகத்தைப்போல, அ
ல்லலக்கிடவிடை-அக்கர்மத்திசத்தில், அழுத்தினான்-புழுதினான்-எ-று.
அரோ-அகை (கருத்து) நான் தமயந்திவசனையைவிட்டுக்கிழந்து
எ-று.

எழுமகன்ருவிமியென்கொலொரோ

வழுமு-பிரதுகத்தெனவவமென்கொளோ

விழுமிவட்காக்கெனமென் னுதெய்வந்
தொழுமினயன்பலதுன்பமெய் துமால்

இ-ள். எழும்-எழுந்திருப்பான், ஆன்றான், நீகதினல், இனி இனி
மேல், என்னொலாமென - என்னவாகுமெனவென்று, ஆழம்-புலம்புவா
ன், உயிர் துற்தென - உயிர்நீங்கிவளம்போல, அசைமெற்கொளா-பு
வசத்தைமெற்கொண்டு, விழும்-விழுவான், இவன்-இவன், காக்கென
இரட்சிக்கவென்று, மெவிது-வாழ், தெய்வதம் - வன் தெய்வதம்கண்,
தொழும்-வணங்குநான், இவையன்-இவைபோன்ற, பல-அநேகமாக,
துன்பம்-துயரமாக, எய்தும் - அடைவான், எ-று. (கருத்து) என்னொழு
வான் அருவான் விழுவான் தமயந்திவைக்காகவன தெய்வகளைத் தொ
ழுவான் என்பதாம்.

செல்லும்வென்றுயரொடுஞ் சொல்லக்காலெழா
தொல்லையின் மீளும்வெய்துயிர்க்குமொண்ணுதல்
கல்லதரிடைத்தலியேகிற்பெய்க்கணம்
கொல்லுமென்றருயிர்க்குழைக்காம்புமால்.

இ-ள். செல்லும் - நடப்பான், வென்றுயரொடும் - வெவ்விததுக்கந்
துடன், சொல்ல-நடக்க-காலெழுது - ஆடியெழும்வாமன், ஒல்லையின்
சிக்கிரத்தில், மீளும் - திரும்புவான், வெய்துயிர்க்கும் - பெருமூச்சுவிடு
வான், ஒண்ணுதல் - ஒளியிசைந்திறையுடைய தமயந்தி, கல்லதரிடை
மலைவழியில், கலி - தனியே, வடிக் - சொல்லாளனால், பெய்க்கணம் - பி
தாக்கப்பட்டவகன், கொல்லுமென்று - கொன்றுவிடுமென்று, அருயிர்
கிறந்தவயிர், குழை-அ-குழைவற்ற, காட்டும் - வாடுவான், எ-று. ஆ
ல்-அடை-நிதுதன்மைகவிநியணி (கருத்து) என்ன நடப்பான் திரும்பு
வான் பெருமூச்சுவிடவான் தமயந்திவைப் பெய்கொல்லுமென்று தன்
கொண்ட-எ-ம்.

ஆயிடை யின்னணம்வருத்திபல்புகர்
லெயுறத்தொனியைப்பிரிந்துவெஞ்சின
மாயவெவ்வொடுகவிவயத்தஞ்சேர்
போயினவியித்திற பொருளில்வாய்மையான்.

இ-ள். ஆயிடை-அவ்விடத்தில், இன்னணம் - இப்படியாக, வருத்தி-
அன்புற, அன்புகர் - ஆசைநிகுத்த, லெயுறத்தொனியைப்பிரிந்துவெஞ்சின
மாயவெவ்வொடுகவிவயத்தஞ்சேர், போயினவியித்திற பொருளில்வாய்மையான்.

கன்னிருப்போறுவெவ்காணிஞ் செ
வ்வெயிலுப்பூவினுள்சுழம்போது

விள்ளருந்துயரொடுமெவிதுகன்படும்
பிள்ளைமனோக்கிதன்செய்கைபெசுவாம்.

இ-ள். கன்னிருப்போறு - கொத்திரியில், வெவ்காணில்-வெவ்வித
காட்டில், நாமலென் - அச்சத்தைதரும், ஆள் - கர்மபொருத்திய,
இவ்-தொக்கையுடைய, பூவினுள் - ஆபாணத்தையுடைய நாமகா
ணன் - ஆகந்து-நீங்கி, பொதலும் - போனவளவில், விள்ளரும்-நீங்குத
றாய், ஹயரொடு - துன்பத்துடனே, மெவிது-நைத்து, கன்படும்-நி
தனிடையெய்தி, பிள்ளைமான்-மான்சுழம்போன்ற, நொக்கிதன் - கண்
கையுடைய தமயந்தியினது, செய்கை - நடக்கையை, பெசுவாம்-சொ
துவாம், எ-று. (கருத்து) புராணிகர்தமயந்திசெய்கையைச் சொல்லுவா
மென்ற-எ-ம்.

கீடியதுபிஸிநிதுணர்க்குரேரிநழ
யாடகத்தொழுகையால்கைக்ககாண்விவா
நுழைனன்பதைத்தனஞ்சுரிப்புவிக்கின
டேமுன்காத்தனஞ்செய்கைகீட்டியே.

இ-ள். கீடியதுபிஸி - மிகுந்தநித்தினா, சிநிதுணர்க்கு - தொஞ்சு
தெளிந்து, ரேரிநழ - தமயந்தி, ஆடகத்தொழி - பொன்னுஞ்செய்தகளை
யலணித்த, கையால்-கைகளால், அகைக்க - தழுவு, காண்கிலா-காணு
தவளாய், லுழைன-பிணங்கினுள், பதைத்தனை - அடித்தான், உயிர்ப்
புவிக்கினன் - பெருமூச்சுவிட்டான், காத்தன் - காத்தன்மலையொத்த,
ஆம்-அழகிய, செங்கை-சிகந்தகையை, கீட்டி - கீட்டி, தெழுகை-தெழ
ருள், எ-று. (நிதுதன்மைகவிநியணி) (கருத்து) தமயந்தி தன்னை
ளால் காண்கையண்க்காணுதவளாய்-பிணங்கினுள் - அடித்தான்-பெரு
மூச்சுவிட்டான்-கையாற் றடவினுள்-எ-ம்.

க ஆயிடைக்காண்கிலாதழங்கிச்செங்கடை
பாயரிசெங்கைநீரஞ்சிபாய்தரத்
துபமென்மலர்க்காகெரித்துத்துண்ணென
வாய்வெரிதுயல்லயிற்றுக்கிமாழ்கினுள்.

இ-ள். ஆயிடை - ஆவ்விடத்தில், காண்கிலாது (காண்க) காணு
ம், அழங்கி-வருத்தி, செங்கடை-சிகந்தகடைநாயுடைய, பாய்-பாயி, அ
ரி - அரிக்கையுடைய, மென்-நீண்ட, கண்-கண்ணினிளறும், நீதாணி-
நீர்வெள்ளம்-பாய்தர-ஒழுங்கு, தாய் - பரிசுத்தமாக-ஒன் - மிகுதபொ
ருத்திய, மலர்க்காம்-தாமரைமலர்போன்றவைகளை, கொரித்து-கொரித்து
துண்ணென-திடுக்கென்று, வாய்வெரிது - சுச்சிட்டு, ஆல் - ஆன்னை
போன்ற, வயிறு-வயிற்றை, துதுக்கி-பிசைத்து, மழங்கினுள் - மல்கினு
ள், எ-று. க - சதாநிது முச்சுண்டிள் முன்ன-றுயிரும்-காமுமென்பனை
வாய்-பிறவினைவையுத்துகநித்தட்டுநின்றுகரமுடி தொன்றுதெளி
யே-இவ்விதிரால் சுட்டுநீண்டது(கருத்து) தமயந்திசெய்கைகாணுதவள
ளையொழுங்குகளைகொரித்துகருச்சுட்டிவெயிற்றையிசைத்தழுநான்
எ-ம்.

(இ-ள்) ஏழையேன்-ஏழையாகியயான்.—மன்னவனே-நளமகாநா-
 னே—இப்பிறப்பில்—இந்தச்சாஸனத்தின்—சண்டு-உண்ணக்கூண்டு-
 யுண்ணத்தின்—வல்-செய்யாந்தபோ-வேறுதல்—இன்னம-இனிமையில்-வரு-
 ந்தசாஸனங்களுள்—ஒருபிறப்பினாலும்—ஒருசாஸனத்தின்வெந்து—உண்-
 மத்தினியேயுடுத்து-தனித்திருந்து—தவமாற்றியும்—தவத்தொச்செய்தா-
 யுஞ்

புது—உன்—உன்னுடைய—பொன்னாசலம்—அழகுபொருந்தியமாந்
கை—உன்னுடைய—உள்ளமுருகும்படி—புல்லாது—தருவாயில்—தமிழே
மேலே—கருவேளை—எ-று. கருத்து இப்பிறப்பிற் புணர்வழிதான்
புருபிறப்பிற் புணருவெனென்றான் என்பதாம்.

வாவுமினமான்சொன் மயில்காண்மடப்பிழகான்
கவுவகரியகுயில்கான் மென்புள்ளினக்கா
ளாவியெனமேவி யகலேமெனக்கன்ற
காவலன்றான்போன வழியெனக்குக்காட்டிரோ

இ-ள், வாவும்-தாவாதின்ற-இளமன்கான் - இளமைதங்கியமா
ன்களே—மயில்கான்-பறவைஞ்சென்—மடப்பிழகான் - அழகியபெட்
தையுடையன்கள்—கவுவம்-கவுவியின்ற—கரியகுயில்கான் - கருங்குயில்க
ளே—மென்-மென்மையாகிய—புள்ளினக்கான் - பறவைக்கூட்டங்க
ளே—தவியென-உயிரைப்போல—மேவி-பொருந்தி—அகலேமென—
பிரிபொமென் துசெவ்வெ—அகன்ற— (இப்பொழுது) நிகழிய—காவல
ன்றான்-நளமகாராகன்—பொன்னவழி-சென்றவழியை—எனக்கு—எந்த
னுக்கு—காட்டிரோ—கைகள்காட்டமாட்டிரா—எ-று. கருத்து புணர்வ
ளே, மயில்களே, வாளைகளே, குயில்களே, பறவைக் கூட்டங்களே—
என்பகாராகன்போனவழியைக்காட்டிநளமகாராகன் என்றான் என்பதாம். ய-அ

என்னவருகியிரு கண்ணீராலிபுகத்
தன்னுத்தரும்பப் புலம்பித்தயியளாய
மின்னுரிடைநடக்கச் செல்வாள்விதல்வேந்தன்
பொன்னாடிநோக்கிப் பூங்கொடிபோல்வீழ்த்தமுதான்

இ-ள், என்ன-இப்படியென்று—உருகி-மனமுருகி—இருகண்—
இரண்டுகண்களினின்றும்—கோலி-நீர்த்துளிகள்—உத-உதிர—தன்னு—
தன்னுடையநாவானது—தழும்ப-தடிப்புறும்படி—புலம்பி—அறநி—
தயியளாய்-தனித்தவளாய்—மின்-மின்னலின்றன்மை—ஆர்-நினைந்த;
இடை—இடைவாசது—நடக்கதுவள—செவ்வள—நடக்கின்றதமயச
கியாவள—சிறல் - வெற்றிபொருந்திய—வேந்தன் - நளமகாராகன்
அ—பொன்னார்-அழகுபொருந்திய—அடி - பாதக்குறிய—கோக்கி-
வார்த்து—பூங்கொடிபோல்-புஷ்பக்கொடிபோல்—வீழ்த்து - அநிலவீ
ழ்த்து—அழகாள்-புலம்பினாள்—எ-று. கருத்து தமயந்திநளனடிவயத்
தன்வீழ்த்து அழகாள் என்பதாம்.

ஐயங்கமலவடிச் சுவதிகாண்ட னுமே
வெய்யதுவாலிடமி தூரவாய்புலரச்
செய்யாமலமலரிற் நிரூபணையாள்
கையறவாநெஞ்சக்கலிழாவுயிர்சேர்த்தாள்.

இ-ள், ஐயங்-நளமகாராகனுடைய—மலவடிச்சுவதி - தி-மனரம்
லப்போன்றபாதக்குறியை—காண்ட னுமே - கண்டவளவில்—வெய்ய-
கொடிய—துயர்விடம்—துன்பமாகியவிடம்—மீதாள் - அநிகரிகளாக
ய்புலர-வாயுலர்ந்து—செய்த-சுவாத—மலமலரிற் - தாமரைப்புத்த

த்திவீருக்கின்ற—திருவணையாள் - இலங்குமினையபொத்தமயந்தி யா
ளவள—கை/நள—செயலெற்று—கஞ்சக்கலிழா—மனக்கல்கி—உ
யிர்சேர்த்தாள்—முடிச்சித்தாள்—எ-று. கருத்து தமயந்திமுடிச்சையடை
ந்தாள் என்பதாம்.

இவ்வாறு தன்பக்கடலி னிடைமுழுவீ
மைவார்த்தக்கண் மடமாதின்கெவ்விழாஞ்
செவ்வாண்மதியமெனச் செவ்வட்டினையேயிற்று
கெவ்வாயாவு முருத்துவிழங்கியதே

இ-ள், இவ்வாறு-இவ்விதமாய்—தன்பக்கடலிடை- தன்பக்கட
லில்—முழுவீ—அழாது—மை-அஞ்சனமெழுதிய—வார் - கெடிய—
தடம்—சிலசாலமாகி—கண் - செத்திவந்தனையும்—மடம்-அறியாமைய
யுமுடைய—மாதின் - தமயந்தியின் து—செவ்வி - அழகுபொருந்திய
முருகு—முடிச்சை—செவ்வாண் - சிவந்தயாகத்தில் (உலவும்)—மதிய
மென - சந்திரனென்று—எண்ணி—செவ்வாண்-சிவந்தனையும், து
கொய்மற்று—துவாரம்பொருந்தியபந்தையுடைய, வெவ்வாய்-வெவ்வ
வாயையுமுடைய—அமம்-மலைப்பாம்பு உருத்து—செய்தித்த, விழுந்
தியாய்—விழுகின்ற—எ-று. கண்மெதிக்குச்செவ்வைகிறைவெனக்கெ
ளக்க-அகை கருத்து தமயந்திமலம்பாம்புவிழங்கியது—எ-ம். உக

கெய்த்தேசின்மூழ்கி நினைப்பருகும்வைலைய
பைத்தேசர்சொந்தெயுட்பாந்தன்விழங்கியதா
கெய்த்தேனாயிரகத்தற் கெய்தாவெனவழகாண்
மைத்தேயாருவனைமதர்நெய்க்கண்வாணுதலே.

இ-ள், கெய்த்தேசரில்-உதிரத்தில்—மூழ்கி-துளித்து—நினைம்-பா
நித்ததை—பருகுந்-புசிக்காதின்ற—வை - 'சுர்மைபொருந்திய—நெ
லைய-கெவ்வாயுத்தையுடையது—நளமகாராகனே—பைத்து - படத்த
யுடையதாயி—தூர்-தூரு—கொடுத்தனகண் - கொடியகோபத்தையுட
ய—பாந்தன்—மலைப்பாம்புரணது—விழங்கியது—என்னேவிழங்கியது—
வய்த்தேன்—இதைத்தான்னுடைய—உயிர்காத்தற்கு - உயிரைக்காப்ப
தற்கு—யாதாய-காராயோ—என்—என்று—மைத்தேயம் - அஞ்சனந்
தேயம்—சுவனை—சருகெய்தல்போன்ற—மதர்கெய்க்கண் - குளிர்ச்சி
பொருந்தியகெடியகண்களையுடைய—வாணுதல் - தமயந்தியானவள—
அழகாள்-புலம்பினாள்—எ-று. கருத்து தமயந்தி நளனக்குறித்துப்பு
லம்பினாள் என்பதாம்.

பொங்கழல்வென்காண்கத்துப் பூவையமுதாஸ்கேம்
உங்கோர்சிலைச்சையடல் வேடன்வந்தனுதி
வென்கணாவெறித்து வெவ்வாயிடைகின்ற
கொக்கவிழாமென்குந்தற் கொணகதனைக்கிணறுல்.

இ-ள், பொங்கழல்-மிதூத்தல்கொணையுடைய—மைம் - வெப்ப
மாகி—காணகத்து—காட்டிலிடத்தின்—பூவை - தமயந்தியானவள—
அறும்-புலம்புகின்ற—முதாஸ்கேம்-சத்தத்தனைக்கேட்டு—அக்து-அக

விடத்தில்—ஓர்—ஒரு—சிலைக்கை—விலைக்கையிலே—அடல்—படை
மப்பாருந்திய—வேடன்—வேடனுடன்—வந்தனா—வந்துசேர்ந்த—
வேந்தன்—வெவ்விடபகண்டையடை—அரவு—மலைப்பாம்பை—எரித்
து—பிளந்த—வெவ்வாயிடைபிளந்தும்—வாயிடுருத்தும்—கொக்கவிழ்—
வாசனைவிசாரித்த—மென்சுந்தல்—மென்மையாய்க்குந்தலையுடைய—
கோதைதலை—தமயந்தியை—கீழின—விடுவித்தான்—எ—ஓ—ஆல்—அ
வை—கருத்து—வேடன்—தமயந்தியைப்—பாம்பிடுருத்துவிடுவித்தான்—என்
பதாம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாடியசிரியவீருத்தம்.

வெய்யவா—வீன்பகுவாயின்—விதித்தமொழிநேருகி
தமயல்கூர்ந்தகெஞ்சினனாய்—வரிவிறந்த—கண்களையி—வடன்
றொய்யின்முன்கேள்புல்லுதற்குத்—தொடங்குஞ்சுவருககற்பித்
தையமுனிந்துகொகுதலுஞ்—சாம்பராயிற்றவனுடலே.

இ—ன், வெய்ய—கொடிதாசிய—அரவின்—மலைப்பாம்பினது—பகு
வாயின்—பிளப்பாசியவாயினின்று—விடுத்த—விடுக்கப்பட்ட—மொ
ன்—தமயந்தியின்—அழி—அழி—கொக்கி—பார்த்து—தமயல்கூர்
ந்த—மொகித்த—கெஞ்சினனாய்—மனமுள்ளவனாய்—வரிவிற—கீண்டவிடு
லையேந்திய—தடக்கை—விசாலம—சியகையைபுடைய—வயம்—வெறநி
பொருத்திய—வேடன்—வேடனுடன்—தொய்யில்—சந்தனக்கொலம
ணிந்த—முலைமேல்—ஸ்தனத்தின்மேல்—புல்லுதற்கு—அணைத்தரு—
தொடர—பின்னொடர—துஞ்சா—கெடாத—அரும—அருமையாய்—க
ற்பின்—த—பிளையுடைய—கையல்—தமயந்தியை—என்—முனிந்து—கொ
யித்து—கருதலு—பார்த்தமாத்நித்தில்—அவனுடல்—அவ்வேட
னுடலம்—சாம்பராயிற்று—கீறாயிற்று—எ—ஓ—ஓ—அவை—கருத்து—வே
டன்—தமயந்தியைப்—புணர்த்தொடர்ந்த—வளவில்—தமயந்திபாக்க வேட்
ன்—எரிந்துபோனான்—என்பதாம்.

கற்பிழ்ந்தலாற்கொடுஞ்சிலைக்கைவேட்டுடலங்கிரியாக்கிப்
பொற்பின்னறையோயல்களினித்த—பொன்னம்பாலைபுலம்பெய்தி
வெற்பினுயர்தோன்வந்து—வெங்காண்டுகவியேகுத்து
மற்பின்முனிவர்தவமியற்றலுஞ்—சாலைகோக்கியருகணைத்தான்.

இ—ன், கற்பிழ்ந்தலால்—பதிவிருத்தியாக்கினியால்—கொடுஞ்சிலைக்
கை—கொடியவிலைக்கையிலே—வேடனுடலம்—வேடன்சரித்
தை—கரியாக்கி—சாம்—ராக்கி—பொற்பின்னறையோய—அழிந்திழந்த
நலம்பினித்த—கன்னையிற்றத்த—பொன்னம்பாலை—தமயந்தியானவன்—
புலம்பெய்தி—அழகுக்கொண்டு—வெற்பின்—மலைபோல்—உயர்—உயர்க
த—தோள்—புயத்தையுடைய—வேந்து—நாமகாராசன்—சுலும்—செவ்
லயிற்ற—வெங்காண்டுகவியேகுத்து—கேடிக்—கொண்
டு—கிஞ்சலும்—பாசுமனவில்—அற்பின்—அழிபிளையுடைய—முனிவ
ர்—முனிவர்கள்—தவமியற்றலம்—தவஞ்செய்ய—சின்ன—சிலை—பாசுமன

வேகை—கொத்தியார்த்த—அருகு—அசனருகி—அசைந்தான்—சேர்
தான்—அருகு—கருத்து—தமயந்திமுனிவர்கள்—தவச்சாலைபிற்—சுக்கந்தான்
என்பதாம்.
கடைத்தலாதின்குறோக்கியாரை—வெவ்வழி—வரி
ஸ்தத்துதனியேயித்த—வேயிற—பேர்த்ததென்னை—களிமலர்—
தடக்கை—கண்களையுடைய—புலம்பெய்து—தமயல்கூர்ந்த—மென்
சாடங்குதபுருத்தவாழைத்துமுனிவர்கேட்கவகுத்துணைத்தான்.

இ—ன், அடைந்த—தம்பி—தவவந்த—மாதிரி—தமயந்தியின்—து
முக்காலதனை—கொக்கி—பார்த்து—பாணர்—கீயார்—வெவ்வழி—
வெவ்விய—அழிபெருந்தி—காணில்—காட்டினி—காட்டி—காலால்
—கது—தனியே—தனினைபாசி—இத்தலையில்—இவ்விடத்தில்—யோந்த
சென்னை—வந்ததென்ன—காணை—களிமலர்—தாமசரமலர்—யோன்
த—தடக்கை—விசாலம—சியகைகள்—சுலுந்து—கவங்கி—புலம்பெ
ய்துத்தனை—தூன்பப்படுக—எவன்—கொல்—என்ன—காணம்—காண்
த—கொண்—கொல்லென்று—முனிவர்கேட்ட—முனிவர்க்கேழ்க்க—
டந்தை—தமயந்தியானவன்—புருத்தவாழைத்து—காட்டினையெவ்வ
ர்—வகுத்து—பிரித்து—உணர்த்தான்—(அவர்க்கு)—கொல்லினான்—
சுருத்து—முனிவர்க்கேழ்க்க—தமயந்தி—காட்டினையெவ்வ—ஞ்சொன்
கள்—என்பதாம்.

கேட்டவளிலுள்ளமுருகி—கிள்ளைமருட்டுமபரிமொழியாய்
வாட்ட—மொழிதிநிபிரிந்தவழுவெள்ளைச்சின்—அளி
நாட்டகனிப்பக்கண்டுமுன்போ—வளமொற்றிருத்தியெனகவினா
விட்டுத்தவதோர்மனறகிழவ—நிருக்ககோக்கியென்காலால்.

இ—ன், கேட்டவளில்—இச்செய்தியைப்—கேள்வியுற்றமாத்நிர்த்—
—உளமுருகி—மனமுருகி—கிளை—கிளிப்பினைகளை—வருட்டிப்
வெருட்டாக்கின்ற—பரிமொழியாய்—குனிந்தகொற்களை—அடைய—தமய
ந்தியே—வாட்ட—கொண்டை—ஒழி—ஒழித்துவிடு—சிற்பிரிந்த—
னைப்பிரிந்த—வடிவேல்—கூர்நையுடையவேலேந்திய—எளனை—எளமகர்
காக்கி—கிளையினில்—சிலகாளிலே—காட்டின்கனிப்ப—கண்ணிக்க—
ண்டு—பார்த்து—முன்போல்—முன்போல்—வாபெற்று—நன்னமைய
டைந்து—இருத்தியென—இப்பாயாகவென்று—கவினா—ஆசிரியதிந்
து—காட்டு—தவத்து—சுலுத்து—சின்ன—ஒ—ஒப்பந்த—தமயந்தியை
அத்தணர்கள்—இருக்கைகோக்கி—தாமசர—நிருக்குமாச்சியத்தைக்கூறி
த்த—சகிணர்—சென்றார்கள்—எ—ஓ—ஆல்—அவை—கருத்து—முனிவர்கள்
ஆசிரியதித்துப்போனார்கள்—என்பதாம்.

பிரித்தபகம்பெற்றிதலேபுலம்பெய்யுங்கொணைப்பிணையோல்வா
ளெதிர்த்தவனிகர்வழித்துணையா—வேகிக்கதிர்மாமணிவரன்றி
ததித்துபுனல்பாய்பேராமந்த—கரையினுளையுமளையிருளின்
முதிர்க்கிணத்துப்பிணைக்கோட்டு—முதிர்க்கிரெறன்—தண்கியுதால்.

இ—ன், பிரித்த—உதிர்—பகம்பொன்—பசியபொன்போன்ற—
தலை—தேமையுடைய—முலை—ஸ்தனங்கனையும்—பெய்யுங்கொணைத்—மலர்

6. ਅੰਤਰ

6. ਅੰਤਰ

254

254

NY 69

1997

1997

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

PL 3

PL 3

[illegible]

இங்ங் அடைந்ததா தர்வந்தஸ்திரிக்ஷை நனிப்போகத் - தனித்த
 ன்ந்த-அணங்கின்-தமயந்தியிளது-மலமுதேகை- தாமரைமலர்
 போன்றமுதத்தைப்பார்த்து-அடைந்த- சைவலிடப்பட்ட-மரணி
 க்ஷெப்பென- இரத்தினகுபங்களேமல-புடைந்து- அகுபாந்த-
 கதித்த-பருத்து-வந்த-வளராநின்ற-வனமுதைய- அழகியதை
 ன்நையுடைபெண்ணை-படங்கொள்- படத்தைசொண்ட-அ
 ளி-ச-சுதிசேபனுடை-முடி-முடியின்மேல்-நிபந்த- இந்ந-
 பா-பூரிதய-தா-கு-தரிக்ஷயின்-இனமவந்தனை-கவாகுரகனை
 ன்ந-பெற்ற-மட-ந்தை-அவனதுதாயாணன்-அருகேநள்ள-
 ன்நைவரச்சொல்லின்-என்ன-எனதுசொல்லாத-வான்றைய-
 ஆதாயமனவிய-படத்து-உப்பரிசையின்-இனிது-இன்பத்தோடு
 அடைந்தாள்-த-ய-சிரிவள்ளகேந்தாள்-அ-ய-கருத்து-பெண்கள்-
 மழக்கத் தமயந்திவந்தாள் என்பதாம்

வந்தமடமான்றுக - நாகதி வரிவண்டு தப்பொதியவழிந்த
வந்தன்குமலமலர்வதற்கி யழகுளாய்க்கமுடிமபசப்பச்
சிதைததன்குததனிப்போதத் குற்றதெவன்கொல்செயினறயர்
புத்தையா - நுன்றலைவனின வ னுன்பேர்யாதிக்ருளாயென்றார்

[illegible]

ஸீமன்புதல்விபுழங்கிடத் தேவந்தர்மோமாண்பனைக்கிழத்தி
 காமம்பகரிற்றமயந்தி பென்பாட ன்கொண்ணலற்குக்
 சரமரிதியுழவனாகுஞ் சூதிநிழந்துகாவினடப்பேர்
 ளாயந்நனின்மரநகட்டிரிய வுணைதேடியின்டனைந்தேன்

கதழெறிக்கணின் தந்தலுங்கீ ரெனினிக்கு
மதிபொலங்கழலாசகோவமெய்யுத திவழி
முதிர்ச்சிவந்தவாள்வருமழன் னுருவெத்ப்பு
விதுகுலத்துயர்வெந்தனும்வேற்றுருவமைந்தான்

இ-ள், கதழெறிக்கணினு - செங்கீழில் மதினின் தம் - அகற்ற
லு - நீங்கிவிட்டவளவி - துதிபொலினிக்கும-பொலவெனினி - சாரின்
த-அதிர்ச்சி திகழும் - பொலங்கழல் - பொன்னுத்செய்யப்பட்ட வீர
கீழிலைபணிந்த - அரசர்கோன் - நளமகாராசன - பெய் - சரிந்ததில் -
உற - பெருந்துமபடி - திவழி - கடித்து - முதிர்ச்சிவந்த - மிகுந்தகோப
த்தைபுடைய - வாளாவு - ஒளிபொருந்தியகார்க்கோட காரகமேனது - த
னத்தன் னுடைய - மழன் னுரு - பகழையவருவத்தை - எடுப்ப எடுக்க - வி
துகுலத்து - சந்திரவமிசத்தி - உயர் - உயர்ந்த - வெந்தனும் - நளமகாரா
சனும் - வேற்றுருவமைந்தான் - வேற்றுருவமைந்தான் - எ-று, கருத்து
பாம்புகடிக்க நான் வேற்றுருவமைந்தான் என்பதாம்.

கருணைசெய்தெனப்புகழ்ந்திழைத்து புன்னை
யுருவுகண் ணுவினென்னவன் செஞ்சுப்பெனப்பதனும்
பெருவினியினிவாகுலவெனும்பொருளையக
விருதுபன்னவாழியோத்திமகாரிசெஞ்சுதியால்

இ-ள், கருணைசெய்து - கிருணைசெய்து - கருணை - புரந்த - இர
ட்சித்த - சித்திபுகழ்த்து - உன்னைச்சித்தி - உன்னை - முன்னைய
ருவு - பகழையவருவான் - த - கண்ணு - காணப்பட்டமொழில் - ஒன்ன
லா - சத்துருக்கள் - செஞ்சுப்ப - செஞ்சுவழிகள் - உன் பதனும் - என்
னுவினியினி - பொருவினிய - ஒப்பாற நளமகாராசனே - இனி - இ
வினியில் - வாகுலவெனும் - வாகுலன் - என் னுசெய்யப்பட்ட - பெயர்
புனையா - பெயரைத்தரித்துக்கொண்டு - இருதுபன்ன - இருதுபன்ன
மகாராசன் - வாழ - அரசாட்சிசெய்யாநிற - அயோத்திமகாரி - அ
யோத்தியெனப்பட்டுபெருமைபொருந்திப் பட்டினத்தில் - ஏகு -
பொலவாக - எ-று ஆல் - அகை - கருத்து பாம்புகளை அயோத்தி
யில் இருதுபன்னவிடத்தின்பொருமபடி சொல்லிற்று என்பதாம்.

ஏந்தலேவமன்னன்னு கருவினைநது
உந்தன்மாவுளத்தெரிதருவிஞ்சைக்கொடுப்பி
னயந்தருதுவெல்லிஞ்சைகீழ் வாலவன்னிருந்
சார்த்தவெம்முலைத்தமயத்திதன்னெடுஞ்சார்வாய்

இ-ள், ஏந்தல் - நளமகாராசனே - ஏடு - அந்தரத்திற்குசென்று - அம்
மன்னவன் - அந்தவிருதுபன்னுக்கு - குருகு - தேர்ப்பாசன - இ
னயந்து - பொருத்தி - உந்தல் - புறையினையுடைய - எ - குருகுகளின்
து - உளம் - மனை - செரிதரும் - அறிவினிய - விஞ்சை - விதனைய
கீகொடுப்பில் - அவ்வாசனாக்கு உபசேசிப்பையாறல் - அயந்த - பரி
சேர்க்கைப்பட்ட - துது - குருகினில் - வெல் - வெற்றியைத்தரிக்கிற -
விஞ்சை - வீரத்தை - நிற்பல் - உன்னிடத்தில் - அயன் - அவ்வாசன்,

அளிக்கும் - கொடுப்பான் - அ-ள் - பிறகு - சார்த்த - சந்தனைக்கே - மன்னிந்
த - மென்முலை - மிகுதுவாழிய - ஸ்தனங்கையுடைய - தமயந்தின் - ஒரு
ம - தமயந்தியே - இம் - சார்வாய் - கடுவாய் - எ - து - கருத்து பாம்பு - நள
மனை - கருகுகளின்மையு - விதனையு - மிகுதுபன்னுக்கு - கொடுத்
தால் - அயன் - குது - வெல்லிதனையை உனக்குக் கொடுப்பான் என்ற
து என்பதாம்.

பின்னர் மன்னன் பெருநிலக்கிழையும்பெறுதி
முன்னமாயுருவெனினிற்பெற்றிட முன்னி
வினியுருதுகிலுபுனைநெய்நிறுதுகிலிந்ததுத்
கண்ணுக்குக்கொடுபெறுதுதழல்வழிப்பாந்தன்

இ-ள், பின்னர் - பிற்பு - மன்ன - நளமகாராசனே - நின் - உன்னுடைய
ய - பெருநிலக்கிழையும் - அரசாட்சியையு - பெறுதி - துடைபாய -
முன்ன - முற்பட்ட - ம - னுரு - மாட்சிமை - ம - ரு - தியவருவத்தை - எ
விதினில் - வகுத்தபின் - பெற்றிட முன்னில் - பெறின் பகழையால்,
இன்னபூத்துகில் - இத்தமிழியல்காரை - புனைநெய் - தரித்து
கொள்ளென்று சொல்லி - இதுகில் - இரண்டின்கிள்கிள - அளி
த்து - கொடுத்தது - தன்னுருக்கொடு - தன்பழை - வருவதையெடுத்துக்
கொண்டு - தழல்வழி - அந்திவிபொருந்தியகையையுடைய - பாந்த
ள - சார்த்தகோடகமகானது - பொயது - மனைத்து - பெயது - எ - து - கரு
த்து பாம்புகளை உன்வருவெனவெனவெனும் - இத்தவன்கிரத்தன்
த தரியென்று இரண்டின்கிள்கிள்கொடுத்துப்பெய்தும என்பதாம்.

அதிர் பொலங்கழலாசகோவமெனினிநிபு
பிதிரகண்ணினிமெழுபெய்வதைக்கடந்தான்
மதர்வலகேக்கிதன்வாணையெய்யிரவருதது
கதிர்செய்கித்திலம்மான்மெறிநிறைக்கடல்கண்டான்

இ-ள், அதிர் - சந்திராசினம் - பொலங்கழல் - பொன்னு செய்தவீர
கீழிலைபணிந்த - அரசர்கோன் - நளமகாராசனே - அவ்வயிவ
சி - அவ்விடம் - சிட்டுபுறப்பட்டு - மிதிர் - மிதிந்த - அனங்கணி - தெரு
வையணி - த - மென்முலை - விருப்பத்தைச் செய்கின்ற ஸ்தனங் - கையு -
பெய்வனை - வலையையணிந்த - கடந்தோள் - பருத்ததே - ஸ்தனையுடைய,
மதர்வலகேக்கித - தமயந்தியினது - வாணையெய்ய - ஒளிபொருந்
தியந்த - கையெல் - உயிர் - உயிரை - வருத்தும் - வருத்துகின்ற - கதி
ர் - செய் - ஒளிபொரு - திய - சித்திர - முத்துக்களை - வாண் - வாரிக்கொ
ண்டு - ஏறி - விசாரித்த - கிரை - அகை - பொருதிய - கடல் - சுழுத்திர
த்தை - கண்டான் - நளமகாராசன் - பார்த்தான் - எ - து - கருத்து - நள
ன் சுழுத்திரத்தைக்கண்டான் என்பதாம்.

வஞ்சர்செஞ்சினுழகழியினுமடநடையன்
மஞ்சிவதற்புததாருசிப்பெடையினையுந் துக்
கஞ்சநான் லாச்சேக்கையிற்றகப்பட - ஒருகரி
கெஞ்சமாமுத்தகடிதுயிர் தய - கொடுக்கிறான்

இ-ள், வஞ்சகம் உண்டாகாது—செஞ்சின் பாகைமபோல்—ஆழம்—ஆழம்
த—கழியின்—கழியிலகதில்—ஒர்மடகடை—யின்—ம—ஒது—அன்னமானது
அ—அழகிய—சினதப்பிறத்து—சிறகின்புறத—செஞ்சு—ஆருயிர்—சிறைந்
தபு—சிறையொத்த—பெடை—பினை—பெட்டை—யன்னைததை—அனைத்து—
தழுவிக்கொண்டு—கஞ்சம்—தாமரைமீனது—க—கண்மலர்—புதியமலராகி
ய—சேகரையில்—படுகையில்—கண்படல்—சிறகினைசெய்வதை—சேக
சுகி—பார்த்து—செஞ்சும்—கண்ணது—மாழ்குற—வருத்தமடைய—செ
துயிர்த்து—பெருமுகம்—விட்டு—அயர்வொகம்—சேர்வுடனே—சின்ன
ன்—புறமகாராசன்—சின்னன்—எ—உ—கருத்து—என்ன—அன்னம்புரைச்
தலைக்கண்டு—சேர்வுடனினுள்—என்பதாம்.

கடர்செய்முத்தமுமேயியம்புள்ளுமென்றுநிகு.

செழுதுகோக்கிச்சேரிவழமுறமுலையும்

வடிவமைந்தமென்விரலுமிங்கெய்தியவற்றால்

கடவில்விழ்ந்துயிர்த்துறவெனமெனமெனவிழ்ந்தான்

இ-ள், கடர்செய் ஒளிவிடிகின்ற—முத்தமும்—முத்துக்களையும்—
சேமியம்புள்ளு—சக்கிரவாக்ப்பட்டியு—மென்—பிந்துவாகிய—துதி
ரும்—பவனக்கோயு—செழுது—செடுக்காலம்—கோக்கி—பார்த்து—கம்—
மமுடை—சேகரிதை—தமயகியே—து—முறலும்—தந்தவிரிசைகளும்,
முலையும்—ஸ்தனங்களும—வடிவமைந்த—ஆழகுபொருதிய—பென்விச
லும்—மெல்லியவிரல்களும்—சந்து—தக்கழியிலத்தில்—அயிர்பவற்றால்—
பொருந்தியபடியால், கடவில்—சமுத்திரத்தின்—விழ்ந்து—(கமயங்கியா
னவள்—விழ்ந்து—உயிர்த்துறவென—இறந்தான்—என்—என்றெண்ணி,
மனைகலுழந்தான்—நளமகாராசன்—மனைகல்கிணுள்—எ—உ—(அக்காழி
கிலத்தில்காணப்பட்ட முத்துமுதலிய உவமானவற்றுக்களை—உவமே
யமாக—மயங்கினமையால்மயக்கவணி—சுருத்து—கண்மலர்மயங்கி—அவயல்
கிணுக்கு—உவமானப்பொருள்—கடவிறகண்டான்—என்பதாம்.

ஆவியன்னைவோணங்கிணையனாயிருந்த

பாயியென்முககோக்குறிப்பழிவருமென்றே

மேவுசேக்கையிறுநுதினம்பெட்டினம்பெருவிச்

செவிலோடகனறேருவதெனமனந்திகைத்தான்

இ-ள், ஆவியன்னை—உயிரையொத்த—ஒண்ணகிணை—ஒப்பற்றதம
யந்தியை—ஆரையிருள்—அந்தராதிரியில்—சீதத—(தனியாக)விடுதது
பாவிபென்—பாவிவாகியவென்னுடைய—முகம்—முத்ததை—கோக்கு
றில்—பார்த்தால்—பழிவரும—பாவமவரு—என்றே—என்றுகிணைத்தோ,
வேவு—பொருதிய—சேக்கையில்—படுகையிலுள்ள—நுருகு—பற
வைகளினுடைய—இளம்—இளமைதக்க—பெட்டினம்—பெட்டை—
ளானது—வெருவி—பயந்து—சேவலோடு—அன்பறவைகளோடும்—
அகன்று—அவ்விடத்தைவிட்டுக்கி—சுருது—பொவது—என்—என்று
மனை—திகைத்தான்—மதிமயங்கினுள்—எ—உ—(பறவைகள்) இயல்பான
மயிச்சொக்கண்டினும்—அசுற்றுகள்—தங்குமத்தந்தை—துவாகிது

னென்கதுததற்குறிப்பணி—சுருத்து—பறவைகள்கிணைநென்கன்கு
தங்குற்றத்தைபெண்ணினுள்—என்பதாம்.

நவ்விநோக்கிதன்கைமிகுமுகமெனச்சிறந்த

தெய்வகாண்டலர்ப்போதவிழ்ந்துகடிபிரிந்து

கவ்வைசென்மிறைத்துளியெறிகென்மல்க்களும்

தைவறுந்தொழ்மெய்பதைத்தாருயிர்தளர்த்தான்

இ-ள், நவ்வி—மார்போன்ற—நோக்கிதன்—சென்மிறையுடையகம்—
கிணை—கை—பிரகாசம்—பொருந்திய—கடி—சந்திரனை—யொத்த—முக
மென்—முகம்போய்—சிறந்த—திறப்பையடைந்த—தெய்வம்—தெய்வத
ன்மை—புள்ள—நாண்மலர்—புதிதாகமலரின்—த—போது—புத்தபதின்—
அவில—விளித்த—பூந்துள—மகர்த்தப்பொருளை—திபிரித்து—பூரிக்கொ
ண்டி—கவ்வை—ஒலிபொருந்திய—வெண்முகர்—தெளிந்தசமுத்திரவலை
களினுடைய—துளி—திவ்வை—எறி—விசுதின்—தென்மல்க்களும்,
இளக்கென்மலானது—தைவறுந்தொழும்—பெல்வந்தொழும்—மெ
ய—சரி—மார்பு—பதைத்து—துடித்து—ஆர்—கிறைந்த—உயிர்—உயிரான
து—தளர்த்தான்—தளர்ப்பெற்றான்—எ—உ—சுருத்து—என்ன—தென்மல்கி
சலால்—தளர்த்தியடைந்தான்—என்பதாம்.

இன்னதன்மையன்னைவகிலைந்துபோயிறப்ப

கண்ணல்வேலியம்சமுனிழற்களிச்சுரும்பாற்றும்

பொன்னத்தாமரைப்பொருட்டின்மேன்மடப்பெடைபுல்லி

யன்னகண்படுவெள்ளையோத்திராட்டைந்தான்

இ-ள், இன்னதன்மையன்—இத்தன்மையகரிய—நளமகாராசன்—
வைகிலைந்து—ததுகாள்—போயிறப்ப—நகிப்போக—கண்ணல்வே
லி—சுருப்பம்பேலியிடப்பட்ட—அங்கமுனிழல்—அழகிய—வயல்களில்—
களிச்சுரும்பு—களிப்பிணையுடையவண்ணிகள்—அரற்றம்—சத்தியசின்ன,
பொன்னம்—பொன்போலமுடி—தாமரைப்பொருட்டின்மேல்—தாம
ரைப்பூக்கொட்டையில்—மடப்பெடை—இளைமைதவியுபெட்டைய
ன்னகளை—புல்லி—தமுவிக்கொண்டு—அன்னம்—அன்னப்பறவைகள்
கண்படு—சிக்கினாசெய்கின்ற—வெள்ளை—மிகுந்த—கீர்வளமுள்ள—
அயோத்திகாடு—அயோத்திகாசத்தை—அடைந்தான்—சேர்த்தான்—எ—
சுருத்து—என்ன—அயோத்தியைச்சேர்த்தான்—என்பதாம்.

இருதுபன்னனைக்காண்டலுமெத்தொழில்வல்ல

மருவுகாமமென்குதெனவாருவெனப்பே

ருருவலாம்பரித்தேரினிதார்குவனம்ப

சுருமருத்தெனவகிந்தொழில்புரிவனென்றைந்தான்

இ-ள், இருதுபன்னனை—இருதுபன்னலாசனை—காண்டலும்—
கண்ணலவனில்—சத்தொழில்—சத்தெய்வகையில்—வல்ல—சீதிறமை
யுள்ளவன்—மருவும்—பொருந்திய—காமமென்—உன்பெயரியது—க
தென—செவ்வென்று—இருதுபன்னன்கேட்ட—வாருவன்—வாருவென
ன்பது—என்பேர்—அனதுபெயர்—சுருவ—சிறத்தையுடைய—காமம்

சேற்றுருவனந்தபா. எம்.

வேந்தன் வவுனர்செட்ட ஹம்ஸியன் மணி கெதந்தேர்
கூதன் மாவு மாறிக்கனை கழிப்பினார்குதியே
லாய்க்கச்செம்போ ஹாயிரமன் வஹ்மளிப்பு
லேதலென் னிருபாககோழ னுத்தியென்றிசைத்தான்

விண்ணவரமுதேந்தலுக்குப்போவியுள்ளோர்க்கு
மண்ணனுதியிடத்தோடுவைத்துமழைமழை
தண்ணுக்கானிடத்திலுள்ளுடையிக்கூட
வெண்ணவரமுதேந்தலுக்குப்போவியுள்ளோர்க்கு

உயிர்த்த மெய்யதாரகர் னுந் தியிலென் றோயுளத்தி
லுயிர்த்த கெர்ச்சா: லுயிற் றன: பெருவெண் டென நனைய
கெலிற் கொடுங் திர் றன: தாழிகெ ல்வழற் காணிற்
பயிற் றெனெனையத் தீர்ந் றன: (சீலே லெனக் றுண்

வேற்றுருவமைச் சாடலம் முற்றிற்சு.

400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1040 1041 1042 1043 1044 1045 1046 1047 1048 1049 1050 1051 1052 1053 1054 1055 1056 1057 1058 1059 1060 1061 1062 1063 1064 1065 1066 1067 1068 1069 1070 1071 1072 1073 1074 1075 1076 1077 1078 1079 1080 1081 1082 1083 1084 1085 1086 1087 1088 1089 1090 1091 1092 1093 1094 1095 1096 1097 1098 1099 1100 1101 1102 1103 1104 1105 1106 1107 1108 1109 1110 1111 1112 1113 1114 1115 1116 1117 1118 1119 1120 1121 1122 1123 1124 1125 1126 1127 1128 1129 1130 1131 1132 1133 1134 1135 1136 1137 1138 1139 1140 1141 1142 1143 1144 1145 1146 1147 1148 1149 1150 1151 1152 1153 1154 1155 1156 1157 1158 1159 1160 1161 1162 1163 1164 1165 1166 1167 1168 1169 1170 1171 1172 1173 1174 1175 1176 1177 1178 1179 1180 1181 1182 1183 1184 1185 1186 1187 1188 1189 1190 1191 1192 1193 1194 1195 1196 1197 1198 1199 1200 1201 1202 1203 1204 1205 1206 1207 1208 1209 1210 1211 1212 1213 1214 1215 1216 1217 1218 1219 1220 1221 1222 1223 1224 1225 1226 1227 1228 1229 1230 1231 1232 1233 1234 1235 1236 1237 1238 1239 1240 1241 1242 1243 1244 1245 1246 1247 1248 1249 1250 1251 1252 1253 1254 1255 1256 1257 1258 1259 1260 1261 1262 1263 1264 1265 1266 1267 1268 1269 1270 1271 1272 1273 1274 1275 1276 1277 1278 1279 1280 1281 1282 1283 1284 1285 1286 1287 1288 1289 1290 1291 1292 1293 1294 1295 1296 1297 1298 1299 1300 1301 1302 1303 1304 1305 1306 1307 1308 1309 1310 1311 1312 1313 1314 1315 1316 1317 1318 1319 1320 1321 1322 1323 1324 1325 1326 1327 1328 1329 1330 1331 1332 1333 1334 1335 1336 1337 1338

வீமன் தேவ விட்டபடலம்.

இனியதுகிராமன்னைவனவழிபிடுந்ப்
வனைகருங்கதழ்வீதாப்பர்கொன்பதையுள்க்கியென்
றனைபையதன்னொழிநனையுந்தேவரீந்தா
ராரினைவயாழைப்பதருஞ்வினைவலநேந்தாள்

இ—ள. இனையகைய—இதன்மைபுகைய—மன்னவன்—நளமகாராசன்—அவ்வழி—அவ்வயோத்தியில்—இருப்ப—இருக்க—வீணசுருங்கழல்—குந்தவிரக்கழலினிந்த—விதர்ப்பர்கோன்—விமராசன்—மறையவர்—பிராமணர்களை—சுய்—அழைத்து—என்றனையதன்மையும்—எனதுபெண்—இனையதமயத்தையோடும்—நளனையும்—நளமகாராசனையும்—தேடி—தேசங்களிறுத்தேடி—நீர்—நீவி—தந்தால்—கொடுப்பாராயின்—நினையயரவையும்—நீர்நனைத்தவையனைத்தையும்—தருகுவன்—கொடுப்பேன்—என்—என்று சொல்ல—அவர்—அம்மறையவர்கள்—நேந்தார்—(அதற்குச்) சம்மதித்தார்—எ—து. கருத்து. விமந்தன்மகளையும் மருமகனையும்ங்கண்டு பிடித்துக் கொடுத்தவர்களுக்கு நனைத்தயரவையும்கொடுப்பேனென்றான்என்பதாம்

②-2

தி-ன். தரங்கவாரிதி-அலைச்சையுடைபரமமுக்கிரமான்து-குந்தகு-குந்த-தகரமைசாஸ்யேமமைபொருந்திய-உன்ம-புலவகம்-குருகு-குருங்குபுட-தேடியம் - தேடியம் - கான்சிலர் - காணுதர்மாய்-உலப்பிலர்-அளவற்றபேர்கள்-திரிப-திரிபாதிதக-வாங்கிலான்-வசத்தைக்கொண்ட-கேவலியன்- (சாஸ்திரம்) கேவலியையுடைச-சவேதனென்றுகாக்கும் - சவேதனென்றுசொல்லப்பட்ட-ஓர்மறையோன்-ஒருபிராமணன்-குருங்குட்பேதையை-குரியகண்ணையுடைய தமயந்தியை-சேதிபன்மீனாவின்-சேதிபதேயந்தரசுகைய கவாகுலின்விட்டில்-கண்டான்-பார்த்தான்-எ-று. கருந்து, சவேதனென்றும் ஓர் பிராமணன் தமயந்தியைச்சேதிபதிரகண்மீனாழிதகண்டான் என்பாராம்.)

இ-ன். மரபுத்து—அழக்கடைந்து—ஒளிமழுங்குபு—ஒளிமழுங்கு—மண்ணுறாமலையில்—சாணாபிடா தமண்போல—சேதழிந்திடு—அழகுழிந்த, தெரிவைதன்—தமயந்திரினை—நிருமலதம்—அழகியமாதத்தை—சோக்கி—பார்த்து—வசலில்—பழிப்பில்லாத—இவட்கோ—இப்பெண்ணுக்கோ—இவையெய்தும்—இவ்வவத்தைகள்பொருந்தும்—என்னு—என்று—அசத்—குறைவற்ற—கேள்விபோன்—கேள்வியையுடையசுவேதன்—அழிந்தான்—அவ்வினவானி—அபாயக்கடல்—தன்பக்கடலில்—அழிந்தான்—முழினை—எ-ன. மறவு—அனைக்கூறாது. சுவேதன் தம்மயந்தியைக் கண்டமுதன் என்பதாம்.

இ-ன். அமுலாதெய்கொல்-அன்பப்படுவதுஎன்னதாராயம்-என்று-எ
ன்றுகொல்லி-ஆயிழை-தமயந்தியாவவன்-வினவ-தேட-நின்னுகை-
உன்றற்கைக்கு-முழுவுலக்புடை-நிறைந்த-அன்புடைய-திடீழை-தோ
ழையுள்ளவன்-யுன்-கான்-வெய்தந்த-நெருங்கிய-நின்-உன்னுடை
ய-தமரும்-உதவினரும்-குழுவும்-கூட்டத்தவரும்-நின்-உன்னுடை
ய-திருகுலாரும்-தாய்தகப்பன்மாரிருவரும்-திக்கிலர்-கேழலராயினர்,
என்ன-என்றுகொல்ல-தொழுது-(அவனைத்) தொழுது-மைக்கணர்-
மைபொருந்திய-நாணர்-முலத்தமம் - முலையினிடக்கில்-பெருக-

தந்தவாள் குழந்தைகளை யெல்லாம் தன்கேட்டியவாட்டுத்
தந்தையாவொருவருடைய தந்தையாகியவருடைய
வந்தவாறெவனாவனோ யென்று நாத்தெவ்வாறென்
றந்தவாள் விண்ணினன் கவா குறையவனிடத்தான்

யாதுகேட்டபடியிப்படி வரல்கிறதப்பர்கோன்பதல்க
காதனையதனிடதர்கோனகாவினிமுழுது
ருத்திலுபிழந்திலவையுங்காவிடைத்திறநா
துதகாலெவட்டெடுவனிலுதப்பர்கோனமைந்தான்

தேனாடி யெங்க ணுங்க னாடி லுந் திருநா வுந் திம்மநாயித்
காண்ட ல்செய்த தனை கன்ன விதப் பூழ்த் தமென் றெழியான்
மாண்ட பேரெழில் லாணு தல்வயங்கி யம லாவ
லிம்மென ற்தனை யா னென மறையவ னிசைத் தான்

இ-ள். எங்கனும்-எவ்விடத்திலும்-சேண்டி-தேடி-நிருவை-வ-
சுமினையொத்தமுடிந்தகய-கண்டுவன்-காணுதலுமு-நின்றுமோயி-

உன்மாளிகையில்—காண்டல்செய்தனன்—கண்டேன்—கண்ணில்—தரும்பி
னும்—பழத்த—முதிர்த்த—மென்மொழிபாள்—இனிமயசனத்தை யுடைய
இத்தமயந்தியினது—மாண்ட—மாட்சிமைப்பட்ட—பேபொழில்—மிசுர்த
அழகுதங்கிய—வாணுதல்—ஒளிபொருந்தியநெற்றியில்—வயங்கிய—விளங்
கிய—மறுவாய்—மச்சையினால்—சண்டு—இவ்வீடத்தில்—யான்—நான்—உ
ணர்ந்தனன்—(இன்னவனென்று) அறிந்தேன்—என்—என்று—மறையவன்—
கேள்வனவன்—இதைத்தான்—சொன்னான்—எ—று, கருத்து, கவேதன்
தமயந்தியை நெற்றிமச்சையினால்—தேனென்றான் என்பதாம். எ

அனுகூலத்தாலுமணிதவன்மாசினையகற்றி
கதிரெறித்தலிறகண்வழுக்குற்றனகச
மதிதூதற்புறத்திலகயமறுவினோகோக்கித்
ததைமலர்க்குழற்றமயந்தியிவனெனவுணர்ந்தான்

இ—ள், அது—அச்செய்தியை—கிளத்தலும்—சொன்னவளவில்—அணிது
தல்—அழகியநெற்றியிலுள்ள—மாசினை—அழுக்கை—அகற்றி—போக்க—க
திரெறித்தலில்—ஒளிவிடுகின்றமையால்—கண்—நேத்திரங்கள்—வழுக்குற்ற
ன—சிறுமினவைகளாக—கச—அஞ்ச—மதிதூதற்புறத்து—பிறைபோன்ற
நெற்றியினிடத்து—இலகிய—பிரகாசித்த—மறுவின—மறுவை—கோக்கி—
பாத்து—இவள்—இப்பெண்—ததைமலர்க்குழல்—கெருங்கியமலர்க்கைய
ணர்ந்தகந்தலையுடைய—தமயந்தி—தமயந்தியே—என்—என்று—உணர்ந்
தான்—(அரசனனை) அறிந்தான்—எ—று, கருத்து, அரசன்தாய் மறுவின
லேதமயந்தியென்றறிந்தான் என்பதாம். அ

வனைமலர்க்குழன்மங்கைநின்னையுமயானும்
புனைகருங்குழற்கதாநன்றன்புகல்வியரவே
மெனலுமன்னையனினோமலர்ச்சிறையிறஞ்சிக்
கனைகருங்கடல்கனாபுரண்டாலெனக்கவிழ்த்தான்

இ—ள், வனைமலர்க்குழல்—புமலையணிந்தகந்தலையுடைய—மங்கை—த
மயந்தியே—நின்னையையும்—உனதுதாயும்—யானும்—நானும்—புனை—தரி
க்கப்பட்ட—கரும்—பெருமைதங்கிய—கழல்—விரக்கழலையணிந்த—கதா
மன்றன்—கதர்மாசனுடைய—புதல்வியராவேம்—புத்திரிகளாவோம்—எ
னலும்—என்று—(அரசனனை) சொன்னவளவில்—அன்னையன்—அப்பெரிய
தாயினது—இணை—இணைந்த—மலர்—தாமரைமலையொத்த—சிறு—சிறு
மடிகளில்—இறைஞ்சி—நமஸ்கரித்து—கனை—சத்தியாபிற்ற—கருங்கடல்—
கறுத்தகடலானது—கனாபுரண்டாலென—கனாபுரண்டதுபோல—கலுழ்
ந்தான்—(தமயந்தி) அழகதான்—எ—று, கருத்து, சேதப்பிதாய் தமயந்தியே
உனதாயும் நானும்சுதாமன்புத்திரிகள் என்றமுதான் என்பதாம். எ

இன்னனென்றையுணர்வதன்முன்னின்ற
வன்னையாமெனவளித்தலையன்புதூத

மன்னுமென்னுமியாமக்களைக்காண்பதற்கெந்தை

பொன்னகர்க்கெனவிடுத்தியென்றின்னுண்புகன்றான்

இ—ள், எனை—என்னை—இன்னனென்று—இத்தன்மையனென்று—உணர்
வதன்முன்னமும்—அறிவதற்குமுன்பும்—நன்ற—பெற்ற—அன்னையாமெ
ன—தாயானவனென்னும்படி—அன்புமீதூர்—அகையிசு—அளித்தனை—இர
ட்சித்தாய்—மன்னும்—அவ்விடத்திற்குப்பாருத்திருக்கின்ற—என்னுமீர்ம
க்களை—என்னுடையஉயிர்போன்றபிள்ளைகளை—காண்பதற்கு—பார்ப்பதற்
கு—எந்தை—என்பதிரிவினது—பொன்னகர்க்கு—அழகியகுண்டினபுரத்தி
றகு—எனவிடுத்தி—என்னையனுப்பு—என்று—என்று—இன்னுண—இனி
யசொற்களை—புகன்றான்—(தமயந்தி) சொன்னான்—எ—று, கருத்து, என்
னைஇன்னு நென்றறியுமுன்னமே அன்னையையுணர்ந்துகாப்பாற்றினான்
ன்மக்களைக்காணவேண்டும்என்பிதான்விடத்துக்கனுப்பு என்றான்—எ—ம்.

உணசெய்மாற்றமோர்ந்துள்ளறிநருகுந்தழுவிக்

கணசெய்வேலைபிறகருந்தடங்கணகணிதுகப்ப

வெரிமணிப்பொலந்திணிகையினிருக்கனிர்தொழுகும்

கிணசெய்கோதையைவிதர்ப்பர்கோனகர்வயின்விடுத்தான்

இ—ள், உணசெய்மாற்றம்—(தமயந்தி) சொல்லியவசனத்தை—நீர்ந்து—அ
றிந்து—உன்—உள்ளில்—உயிர்—பிரானை—உருகுற—உருகுப்படி—தழு
வி—அனைத்துக்கொண்டு—கணசெய்—கணையைச் செய்யாநின்ற—வேலையி
ல்—சமுத்திரமீப்பால்—தரும்—கருத்த—தடம்—கிணங்கிய—கண்கள்—
நேத்திரங்கள்—நீர்—நீரை—உருப்ப—பொரிய—எரி—பிரகாசிக்குன்ற—ம
ணி—இரத்தினங்கள்பதித்த—பொலந்திணிகையில்—பொற்பலத்தினென்று,
இருள்களிறு—இருள்முதிர்ந்து—ஒழுகும்—ஒழுகாநின்ற—விணசெய்—வந்
சனைபொருந்திய—கோதையை—அள்கபாரத்தையுடைய தமயந்தியை—
விதர்ப்பர்கோன்—விமர்சனது—நகர்வரின்—குண்டினபுரத்தில்—விடுதா
ன்—அனுப்பினான்—எ—று, கருத்து, பெரியதாயானவன் தமயந்தியை முத்
துச்சிணிகையிலேறித் குண்டினபுரத்துக்கனுப்பினான் என்பதாம். உக

கொள்ளுவவண்டினங்கட்டுணுநறுமலர்க்கோதை

யள்வலங்கருஞ்சேற்றிடையர்க்கிதழ்விரிந்த

வள்ளவாய்ச்செழுங்கமலமேன்மடவனந்துயில்கர்

—வள்ளநீர்வயல்கிதர்ப்பர்கோனகரமேயினளால்

இ—ள், கொள்ளை—மிசுர்த—வண்டினம்—வண்டுக்கூட்டங்கள்—கட்டு
ணும் (தேனைக்) கொள்ளையிடும்படியாகிய—நறுமலர்—வாசனைபொருந்தி
ய மலர்களைப்பணிந்த—கோதை—கந்தலையுடையதமயந்தியானவள்—அள்
வல்—குழைந்த—அம்—அழகிய—கரு—தரிய—சேற்றிடை—சேற்றிலுண்டா
கிய—அரக்கிதழ்—செவ்விதழ்கள்—விரிந்த—மலர்ந்த—வள்ளவாய்—கிணை
ம்போன்றவாயையுடைய—செழும்—செழித்த—கமலமேல்—தாமரைமலரி
ன்மேல்—மடவனம்—இவ்வண்ணங்கள்—துயில்கர்—நித்திரைசெய்கின்ற—

ஒவ்வொருவரும் தமது குறியைத் தாங்களே
வாங்கவேண்டுமென்று உறுதியாகத் தீர்மானிப்போம்.

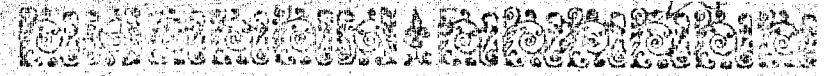
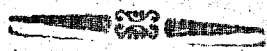
பாகன்கொய்யுளைப்பரியுளந்தெர்பவருருவன்
ரோகையைப்பிரிந்தாரகுமுழப்பவன்சொர்வான்

இ-ள். ஒதையோடு-அன்புடனே-எனக்கு-எனக்கு-ஒருவன்-ஒரும
னிதன்-அங்கு-அவ்வயோத்திரகரில்-உளங்கனிந்து-மனங்கனிந்து-
இருநி-கனந்து-வானை-வெற்றிமாளையாணிந்த-இவருசிலை-வெவ்வியவி
ல்லையேதிப்பு-இதுதீபின்னற்கு-இருதுபன்னவாசனுக்கு-உயர்ப்பான்
மேர்-உயர்ந்தகுதிகைட்டியதேனைநடத்துகின்ற-பாகன்-சாரதியும்-
கொய்யுளை-கொய்துக்கட்டியுபுறமபிரிப்புகடைய-பரி-குதினாசனினது,
உளம்-மனதை-தோர்ப்பவன்-அறிபவனும்-ஒருவன்-தனித்தவனும்-
தோகையை-மனையானே-பிரிந்து-பிரிவுறும்-ஆரஞாழப்பன்-மிருத்த
துன்பப்படுகின்றவனும்-சொர்வான்-சொர்வையடைகின்றவனும்-எ-று
கருத்து. அங்கொருவன் இருதுபன்னனுக்குத்தேர்ப்பாகன் மனைவியைப்
பிரித்துசொர்பவன்-எ-ம்.

அழலிலாதுணவமிர்தெனவிரிந்தொழில்புரிவோன்
மழகனிற்றிவன்னையினவாருவனென்போ
னெழுவுவாந்திரிதோளினனிக்குளமென்ன
வொழுக்குபூங்கொடியுருங்குலாயுணர்ந்தன்னவந்தேன்

இ-ள். அழலிலாது-நெருப்பில்லாமல்-உணவு-உண்டியை-அமிர்தெ
ன-அமுதமென்னும்படி-அமிர்தொழில்-சமைத்தலை-புரிவோன்-செய்
வானும்-மழகனிற்றின்-இளமைதங்கியயானேபோல்-நன்னடையினன்-
நல்லநடையையுடையவனும்-வாருவனென்போன்-வாருவனென்னும்
பெயரையுடையவனும்-எழுவுலாம்-தூன்போலுலாவகின்ற-திணி-வ
லிமைபொருந்தியுதோளினன்-தோள்களையுடையவனுமாய்ஒருவன்,அங்
கு-இந்நகரத்தில்,உளன்-இருக்கின்றான்-என்ன-என்றுசொல்ல,ஒழுக்கு-
தேனெழுக்குகின்ற-பூங்கொடி-பூச்சுப்பக்கொடியையொத்த-மருங்குவா
ய்-இடையையுடையதமயந்தியே-உணந்தனன்-இச்செய்கியறிந்தவனா
கி-வந்தேன்-இவ்விடம்வந்தேன் என்றான்-எ-று. கருத்து. அக்கிளியி
லுணதுசமைப்பவன் இருக்கருனென்று கேட்டுவந்தேன்-என்றான் என்
பதாம்.

விமந்தேவட்டபடலம் முற்றுப்பெற்றது.

கலிநீங்குபடலம்.

இப்படலத்தால் காவிடத்தில் பொருந்தியவருக்கியிருந்தகல்
களின் அழகுநினைவிற்குரிய அவனிடத்தில் நினைது
விட்டுநீங்குதல் சொல்லப்படுகின்றது.

கலிநீங்குதலுரை.

என்றாகுநிய வந்தனைநிருதிநிவழுகி
நன்முகியனுரை யி-ன்மையோத்தியினன்னி
மனமகம்மாலவே விருகுபன்னற்குளமிகழுவ
தேவையுடையது எனதெனவுரைத்தன்பேயினளால்.

இ-ள். என்றாகுநிய-இப்படியென்றுசொல்லிய-அந்தனைந்-
துமறையச்சொன்றபருணை-என்னும்பிரமணனுக்கு-இருநிதி-யி
ந்திரிதிகளை-சுழங்கி-சொந்தது-சேனனுரை-உன்சொற்கள்-என்-
தல்லது-இ-ன்மையுடையபூழ்-அயோத்தியினன்னி-அயோத்தி
நகரத்தின்பொருத்தி-என்றல்-காசனைபொருந்திய-மாலை-பூமாலைய
யணிந்த-வேல-வேலாயத்தமேந்திய-இருதுபன்னற்கு-இருதுபன்ன
மகராசனுக்கு-உளமிகழுவது-மனமகனிப்பதாசிய-தூன்முகியு
து-ஒ-றுசொல்லத்தக்கது-உளது-உண்டே-சன்-எனது-உரைத்
தமேயினன்-சொல்லினான்-எ-று. (கருத்து) உமயந்தியிரமணனு
குப் பொருள் கொடுத்து இருதுபன்னனுக்குச் சொல்லவேண்டுகதோ
ன்றுண்டென்று சொல்லத்தொடங்கினான் என்பதாம்.

நாட்டமூன்றுகூட காவகன்வரத்தினுணங்கை
மீட்டிடுகன்னிகை யாழினன்சுயம்வரமின்றத்தான்
கேட்டுமாரிகுகிழவருள்வந்துசேவந்தார்
பூட்டுவாமின மன்னகீபோடிபேர்போவாய்

இ-ள். நாட்டமூன்றுகூட-நீர்க்கேதிரந்தரித்த-சுயம்வர-பரம
சிலனது-காத்தினுண்-அனுகூலத்தினுண்-நன்கை-தமயந்தியாமல
ன்-நீட்டும-மறுபடியும்-சன்னிகையாய்-கன்னிகைய்பெண்ணு
யமலம-சுயம்வர்தன்-விழைத்தான்-விருமதினன்-கேட்டு-அச்சொ
ய்திகேட்டு-காலிநீங்குநாம-அரசர்களும்-அவ்வழி-அவ்விடத்தி
ல்-இவத்தான்-வந்தனைநர்க்கள்-பூட்டு-க-சேறிடப்பட்ட-வா
சில-சீண்டலில்லையென்றது-மன்ன-இருதுபன்னவாசனே-கீபோ
தியேல்-கீபோனவானால்-போவாய்-(வினாவி)போவாய்-எ-று
(கருத்து) இருதுபன்னனே-தமயந்தி-இரண்டாவதுசுயம்வரத்தை
யிச்சிந்தன்-கீபோனவாமிடபோ-எ-ம்-இதுமுதலியானிருள்கம்.

இன்று வந்திருக்கிற அசுரமற்ற நெருக்கியுள்ள இந்த நிலைப்பெயர்ச்சி
 மறுவாழ்வுப் பரிசுடர் வித்திடுகிறது. என் சொல்லுவன்
 வணிகபரிணைகளுடைய மணிமுடிமன்னரெல்லாம் துணைப்ப
 வணிகபரிணைகளுடைய வாழ்வுதரும் எரித்தூண்டுணர்ச்சி

இ-ள். இன்னவாஸிஞ்ஞை-இத்தனிவாயாகியவித்தைதான்-—அங்கு-
 ன்நிறைந்து-—கீ. வந்தீனயென்றி-—கீ. கொட்ப்பாறா-—நீண்ட-வே
 கம்பொருது-—யா. உத்தியையாய். யா. ரி. குதிரைகளின்-—உன
 ம்-நாளை-—உணர்வீஞ்ஞை-அறியும்வித்தை-—கண்ண-கட்டப்பபட்
 ட-பொலன்சூழல்-பொன்னமுதெய்-விக்கழையு-—அணிபுடி-நவ
 கத்தினம்பதிக்கீதி-தனையும்தரிந்த-—கண்ண-இருது-பன்னவரச
 ணை-—யாள்-கான்-கொல்லவன்-—(உங்களுக்கு) கொல்வேன்-—நன்றுரை
 ப்ப-—என்றுவாக்குகன் கொல்ல-அணையவீஞ்ஞை-—அத்தவித்தை-
 காராக்கு-பாக்குகளுக்கு-அழித்தனை-—(இருதுபன்னவாசு) கொ
 டெதான்-—யா. அத்த-தந்தையாவதுகண்ணு, வித்தை அதுவேயகத்
 வித்தை-யாம் (கந்தது) காரதிஇச்சிவித்தை-தவயானக்குக்கொடு-குதி
 ளககளுத-தனையறியும்வித்தை-யா உனக்குக்கொடுப்பேனென்று-இ
 ன்நிறைந்துகாரதிக்குக்கொடுத்தான் என்பதாம். இது

இருதபன்னைவ்விஞ்சையைவாகும்கிய
மருவின் உவன் கவிதனைத்தேகிவாள்வி
னெரிசெய்கெவ்விடங்காண்மனினிசயசெக்குருதி
வெருவிவாய்விடங்காண்மனினிசயசெக்குருதி

இ-ள், இருதுபன்னன்—இருதுபன்னவரசன்—அவ்விஞ்ஞகையை—
அக்கணக்குவித்ததை—வாகுந்தகு—வாகுகளுகியவனுக்கு—சங்-
கொடுக்க—மருவின்த—(கள்ளை) மருவிபிந்த—கள்ளை—வலிவாயுள்
கையினுள்வன்—தனந்தேசி—காமகாரகளை—விட்டுவிட்டுப்பாய—
வாளவ—ஒளிபொருந்தியகார்க்கே—டகாரகமாளது—ரரிசெய்—தனிக்கா-
லிந்த—கெவ்விடம்—கொடியவிடத்தி—கள்ளை—தானிலி—(தானிருந்த—கள்ளை)
விடத்தி—கச்சிசுளையால்—இதயா—மனமா—மத—கெத்தருகி—கண-
ந்துருகப்பெற்ற—வெவ்விடம்—மாய்விடம்—வாய்விட்டு—விடத்-
தினை—(கார்க்கோடகனது) கிதைத்தை—மீழ்க்—கன்ன—காசினுள்—க—து,
ஆன்று—அகைகள்—இன்—சாநியை (சுருது) இருதுபன்னன் விசந்த

என்பு பாகுதனுக்குச் சென்றேகாச்சாணிகளானேகிற. இவ்வாறு தந்தைநாடு
கிணன் என்பதாம்.

தனந்தவெகிதற்கலிபுனைச்சடிக்ஞகலென்னுந்
கணககொள்ளெழுமீர்நாரினுதலைடைசக்குத
வணர்ந்தவெகலிதமபந்தியுணரததசாபததர்
லணங்கரவயிழ்ச்சிததிலுளென்றாவயர்க்குதன்

இ-ன், தணந்த-தண்ணைப்பிரிந்துகின்ற—வெந்திறல் வெண்பூம்பூ
லச்சையுண்ட—கலிங்கம் கழிபுருந்து—சபிக்கு—சபிப்பே
ளென்று—தணந்த—கட்டந்தகொண்ட—வணங்கி—வணங்கி—இ
மிர்—சத்தி—கின்று—தாமிரன்—தாயையணிந்த நளமகாராதன்—உன
த்திடை—மலத்தினில்—கருதல்—கிணத்தலை—உணர்ந்த—அறித்த—வெ
ங்கலி—கொடியகலியாணன்—மலபதியுரைத்த—தமயந்தி—கொடுத்த—
சாபத்தால்—சகத்தினால்—ஆனக்கு—அச்சத்தைத்தருகின்ற—ஆரா
தார்த்த—கட்டகாரகமாண்ட—உமிழ்—உமிழ்ந்த—வட்டத்தினால்—விஷத்தா
ல்—இகறளவு—இன்றையாம்பே—அயாத்தேன்—சொர்மையடைந்தே
ன்—து—கருத்த—தண்ணைசாபிக்கலித்தந்தான்—கருதலதழித்த—ச
லி—தம—திசைபந்தால்—காதல்—உமிழ்ந்தவிஷத்தால்—சொர்மையடைந்தே
ன்—தன்பதம் (இதுமுதலியானவைகளாகும்)

இதழைத் தீவினா தணுக்கன ஸரின் றுதொட்டுள்ளேர்
வருகதினாஹுயுருவலன் மன்னவென்றேத்த
சுழற்கொநீநீநிளந்தனநிந்தனாடல்லைலசன்
முழைத்ததன் றநிநிளநன் கொழுவென்கலியே

[illegible]

தீயினது—சுயம்வரமென்ன—சுயம்வரமென்று—வேதியன்—பழனுதலெ
ன்னுமபிராமணன்—முன்—முந்தியதினத்தின்—உணாகெய்—சொல்லப்பட்டு
ப—மாற்றம்—வார்த்தை—பெய்கொல்—எப்படிப்பட்டதோ—என்று—என்
து—அபிரக்ததான்—சந்தேசித்தவனுதி—உகார்தான்—வாசஞ்செய்தான்—
எது—பற்று—அகை—கருத்து—இருதுபன்னன்—பழனுதலென்னுமபிராம
ணன்—சுயம்வரமென்றுசொன்னதைக்குறித்துசுசந்தேசித்தான்என்பதாம்

சார்தமென்முலைக்குமயந்திகொழியையேநோக்குப்
பேர்தமன்னவன்செய்துநடந்தேறினடப்பிணித்த
கூந்தன்மாவிநிராதிக்கொற்றுவேளன்னும்
வேந்தவேவெனவுணர்நீவனவாறுகெனவிடுத்தான்

இ-ள். சார்தம்—சர்தனாககோலமணிந்த—மென்முலை—மெல்லியமுலை
களைப்பாடய—தமயந்தி—தமயந்தியானவன்—தோழியை—கேசினியென்
றுந்தனதுபாங்கியை—நோக்கி—பார்த்து—போர்தமன்னவன்—வந்தவிறு
துபன்னவரசைய—பொன்—அழகிய—தடம்—விசாலமகிய—தேரிடை—
தாந்தில்—பிணித்த—கட்டிய—கந்தன்மா—புறம்பிரிளையுடையருதினாக
ளை—விடம்—கட்டதுகின்ற—சாரதி—தோர்பாகனுனவன்—தொற்றம்—பெ
ற்றிப்பொருத்திய—வேல்—வேண்டுகந்தரித்த—நளனும்—நளனாகும்—வேல்
தனே—அரசனே(அல்லனே)—என்—என்று—உணர்ந்து—அறிந்துகொண்
டு—இவன்—இவனிடத்தில்—வருகென—வாவென்றுகொள்ளி—யித்தா
ள்—அனுப்பினுள்—எ-று. கருத்து, தமயந்தி கேசினியாகிய பாங்கியைச்
சாரதி நளனேவென்றறிந்து வாவென்றுள் எனப்பதாம்.

கொஞ்சுவாய்மடுத்திவைக்கப்பட்டு நூறு நாட்கள்
நிற்குதல்வான்முதல் தெரிவைதன்னேவன்றிறும்பு
மங்கையெய்திதும்பியாவனியேத்தொழில்வல்ல
பிசுவுவந்தவாறென்னென வாகுதனிசைப்பான்

திரு. கொங்கு தேவன்—வாழ்ந்ததி—வாயைவைத்து—தினகரன்
கெட்டமுகிபவன்கென்—கூட்டுனும—கொன்ன கொண்டெண்ணப்பெற்
ம—சுந்தல்—அளகததையும—திங்கள்—சந்திரானபோன்ற—வாண்முகம்—
ஒளிபொருத்தியமுதத்தையுமுடைய—தெரிவைதன்—தமயந்தியின் து—சு
வல்லி—உத்தரவீனின் தும்—நிறம்பா—தவாரத—மங்கை—தேசினியானவ
ன்—சுயதி—அவ்விடத்திற்சென்று—பாவன்—நீயா—எத்தொழில்—எந்த
த்தொழில்களில்—வல்லி—வல்லமையுள்ளவன்—இங்கு—இவ்விடத்தில்—எ
ந்தவாறு—வந்ததன்மை—என்னென—எப்படிப்பட்டதென்றுகேட்க—வா
ருகன்—வாருகனென்னப்பட்டநான்—இரைப்பான்—சொல்லுவான்—ச—
சுருத்தி—தொழிசென்று—போவன்—நீததொழிலல்லவன் நீ இங்குவந்த
வகையென்னவென வாருகன் சொல்லுவான் என்பதாம்.

விளிமன்குழுற்றமயந்திசுயம்வரம்வேட்ட
சீருஜபன்னாடான் தீர்ச்சிமலாநகரெனப்பேர்

பரிவல்லவந் தழைன்றியு, மடைத்தோழிப்புனலந்
அருகுபாடி மிற்றிம்புனறருவென்னுநாந் தான்

இ-ள். விரி-மலர்ந்த-மலர்-மலர்களைப்பணித்த-குழல்-கூந்தலைபுடைப-தமயந்தி-தமயந்தியினது-சுயம்வரம்-சுயம்வரத்தினில்-வெட்ட-வந்துப்பெற்றிருதுதபன்னரசனது-மான்மேர்-குதினாட்டியதேன்-விசம்-நடந்துகின்ற-வாகுகன்-பாகுன்(என்பது)-என்போ-என்பெயராம்-வெந்தழல்-வெவ்விபுவிக்கினி-இன்றியும்-இல்லாமலும்-மடைத்தொழில்-சனமயலை-புரிவல்-செய்வென்-புனைந்து-நிலிவாழல்-உருகு-உருகுகின்ற-புலைபில்-பாலைநிலத்தில்-நிம்புன்ல்-மதுராணைநல்க்கை-தருவல்-(உண்டுபண்ணிக்) கொடுப்பேன்-என்றுண்கதா-வா-என்றுசொன்னான்-எ-று. குருத்து. தமயந்திசுயம்வரத்தை மிகசித்தவிருதுபன்னன் கோலிடுஞ்சாரதி அக்கெனிலிவாமற்சமையப்பேன் நிரிவந்தபுலையில் நீர்உண்டாக்குவேன்என்றுன் என்பதாம்.

தின்னிக்குரை காவனவா தரிசுதரிசிலை
 பன்னவன்மாத்கொண்டிபேராமல்வாசன்
 மன்னிவாழ்வதெந்நகர்வயின்றுகுந்தனாபென்றான்
 பொன்னவாஞ்சுணங்குநடுப்பெயுனர்முலைப்பூவை

இன்- பொன்னவம்-பொன்போலாகிய-கலைந்து-சேமல்-அதும்
 ிய-உண்டாகிய-புணர்முலை-நெருங்கியவன்னைக்கீர் புண்டய-பூனை-
 சேரினியானவன்-இன்னவன்குழைகள்-இத்தன்னையுவித்தைகள்-நான்
 னாத-நான்வல்லமன்-அழிகுநர்-அநிந் கவர்கள்-இல்லை-குருவரு-மில்லை,
 அன்னவன்-அந் தன்னமகாராசன்-தர-கொடுக்க-கொண்டபொலும்-
 பெற்றுக்கொண்டபய்ப்போலும்-அவ்வரசன்-அந் தன்னமகாராசன்-எந்நகர்
 வயின்-எந்தப்பட்டினத்தில்-மவ்வி-பொருத்தி-வாழ்வது-சுகித்திரு
 ப்பது-வகுத்து-பகுத்து-உணர்-அதைச்சொல்லு-என்றான்-என்று
 வினவினான்-எ-று-கருத்து, சேரினியானவன் நீஇவன்கையை நன்னி
 டத்துக்கற்றுக்கொண்டாய்ப்போலும்வான்என்கேழிருக்கிறான் சொல்லெ
 ன்றான் என்பதாம்.

மேலியைக் க்கையோர் தனது குழைத்த நிர்வகிப்பின்மேல்
சேயுணர்விதுறைவழிவழிமெனத்தெருளேன்
நாயகத்தினுள்சாநன்நாயகத்தினுள்நாயக
நாயகத்தினுள்சாநன்நாயகத்தினுள்நாயக

இ-ள். மேம்ப-மொருத்தியு-வீஞ்சை-விதையை-தூர்-ஒப்பற்ற,
 னனினும-நாமகாசாசுரிடத்தில்-சுற்றிலன்-நாகதகவிலை-நிறல்-
 வெற்றிபொருத்தியு-வேல்-வேலேத்தியு-சேபனான்-சுப்பிரமணியனை
 யொத்தகாமகாசான்-இனிதுவைவது-இனிமையோடிருப்பது-இவ-
 விடம்-இன்னவிடம்-சை-என்று-தெருளேன்-அத்யேன்-தூய-பரி-
 சுத்தமாயிடு-தற்பினூ-தற்பினோடையமாநாகன்-சாதல்-கணவர்கள்,
 துறப்பினும்-துறத்தவிட்டாலும்-மற்றோர்-வேறொரு-சாயசுற்பெற-
 கணவன்-தூய-விஷயங்களை-விஷயப்படுக-என்-என்று-நவினி

ருன்—(நளமகாராசன்)சொன்னான்—எ-று. கருத்து. நான் நன்னிடத்தில்
ததைக்கற்றிலன்கற்புள்ளமா தர்நாயகர் தீக்கினும் வேறுநாயகனும்கிப்பா
ர்க்களோ என்பதாம்.

இன்னகூறுமடலரல்கதுமெனவேகி

மின்னனாளுடன்சேட்டனபாவையும்விளம்பி

யன்னவன்றனதுநல்லன்மொழிசுவதனைத்து

முன்னினம்பிறைமொழிவதேபோன்மெனமொழிந்தான்

இ-ள். இன்ன—இத்தன்மையாக—கூறலும்—சொன்னவனவின்—மட
லால்—தேசிரியானவன்—சதுமென—சரேலென்று—ஏக—சென்று—மின்
னனாளுடன்—தமயந்தியுடன்—சேட்டனபாவையும்—கேவ்வியுற்றசங்கதி
களைபெல்லாம்—விளம்பி—சொல்லி—அன்னவன்றனது—அந்நளமகாராசன்
து—உருவலான்—வடிவியில்லாதஇப்பாமன்—மொழிசுவதனைத்தும்—
சொல்லுவதெல்லாம்—உன்னில்—யோசிக்குமிடத்தில்—நம்மிறை—சமதுந
ளமகாராசன்—மொழிவதேபோன்மென—சொல்வரைப்போலிருக்கின்ற
தென்று—மொழிந்தான்—சொன்னான்—எ-று. கருத்து. மேயுழிகேட்ட
னாவியெல்லாம் தமயந்திக்குச்சொல்லி நம்முடைய அரசனைப்போலவேபே
சுகிருனென்றான் என்பதாம்.

மொழிதல்கேட்டது மொய்குழல்வால்ரியதுவி

யழவிலாதிவையடுவதுகாண்டியென்றறையக்

குழைமொன்வாண்முகக்கொம்பனாவனுழைக்குஅகி

யிழைகொள்புண்முலைசொற்றவாறியைந்தனவந்தரன்

இ-ள். மொழிதல்—கேசினிசொல்லியவைகளை—கேட்டதும்—கேள்
வியுற்றமாத்திரத்தில்—மொய்குழல்—தமயந்தியானவன்—வால்—வெள்ளிய,
அரி—அரிசியை—உருவி—கொடுத்து—அழவிலாது—கெருப்பினி—இதை
யடுவது—இவ்வரிசிகளைச்சமைப்பதை—காண்டியென்று—பார்த்துவாவே
ன்று—அறைய—கூறு—குழைமொன்—குண்டலமணிந்த—வாண்முகம்—ஒ
ளிபொருந்தியமுதத்தையுடைய—கொம்பனான்—பூங்கொம்பையொத்த
கேசிரியானவன்—அவனுழை—அப்பாகனிடத்து—குறுகி—சென்று—இ
ழைகொள்—நூலிழைமொண்ட—பூண்—ஆபரணங்களையணிந்த—முலை—
தனங்களைபுண்டயதமபுந்தி—சொற்றவாறு—சொல்லியபடி—இதைத்தன்
ள்—சொல்லி—சந்தரன்—அவ்வரிசியைக்கொடுத்தான்—எ-று. கருத்து. த
மயந்திதோழிக்கு—அரிசிகொடுகதுநிலில்லாமற சமைப்பதைக்காணான்
துசொல்ல அவன் அவனிடத்துச்சென்று அரிசியைக்கொடுத்தான் என்பத
தாம்.

சயந்தவாலரிபெய்தபொற்குழிநிழிநிழி

யாய்ந்தகேள்வியான்குடுதலுமடிசையமைய

வேய்ததுங்குழல்கண்டுபோய்வெம்முலைப்பொறையாற்

சாய்ந்ததுண்ணிடைத்தமயந்திதன்னொடுமொழிந்தான்

இ-ள். சயந்த—கொடுத்த—வாலரி—வெள்ளிய அரிசியானவை—பெய்
த—பாடப்பட்ட—பொற்குழி—பொற்குடத்தை—ஆய்ந்தகேள்வியான்—
நளமகாராசன்—தொடுத்தும்—(கைபூல்)—சொட்டமாத்திரத்தில்—இ-
ய

லிழி—நெருப்பில்லாமல்—அரிசிலாயமைய—சாதமாயமைய—வேய்ந்த—தரி
க்கப்பட்ட—பூங்குழல்—பூமாலையணிந்த—கூந்தலையுடைய—கேசிரியான்
வன்—கண்டு—அதைப்பார்த்து—போய்—சென்று—வெம்முலை—விருப்பத்
தைத்தருகின்ற ஸ்தனங்களுனுடைய—பொறையால்—பார்க்குஞ்—சாய்
ந்த—வண்ணிய—துண்ணிடை—தட்பமானஇடையையுடைய—தமயந்தி
தன்னொடும்—தமயந்தியுடனே—மொழிந்தான்—(இவ்விதசயத்தைச்) சொ
ன்னான்—எ-று. கருத்து. அரிசிகொட்டபொற்பாத்திரத்தை நான் கொ
ட்டலவ்வில் சாதமாகத் தோழிகண்டு தமயந்திக்குச்சொன்னான் என்பத
தாம்.

அழகுநீருமின்றமிழ்தெனவடுதொழில்கேட்டு

குழைபுறஞ்சினனின்னுயிர்க்கொழுநென்றெண்ணி

விழைந்தோடுதன்மக்களையவனுழைவித்தான்

மழலைமென்மொழிமக்களுமன்னமாட்டடைந்தான்

இ-ள். குழையுருஞ்சினன்—குழைத்தகெஞ்சத்தளாகியதமயந்தியான
வன்—அழகுநீருமின்றமிழ்தெனவடுதொழில்கேட்டு—
குழைபுறஞ்சினனின்னுயிர்க்கொழுநென்றெண்ணி
விழைந்தோடுதன்மக்களையவனுழைவித்தான்
மழலைமென்மொழிமக்களுமன்னமாட்டடைந்தான்
இ-ள். குழையுருஞ்சினன்—குழைத்தகெஞ்சத்தளாகியதமயந்தியான
வன்—அழகுநீருமின்றமிழ்தெனவடுதொழில்கேட்டு—
குழைபுறஞ்சினனின்னுயிர்க்கொழுநென்றெண்ணி
விழைந்தோடுதன்மக்களையவனுழைவித்தான்
மழலைமென்மொழிமக்களுமன்னமாட்டடைந்தான்
இ-ள். குழையுருஞ்சினன்—குழைத்தகெஞ்சத்தளாகியதமயந்தியான
வன்—அழகுநீருமின்றமிழ்தெனவடுதொழில்கேட்டு—
குழைபுறஞ்சினனின்னுயிர்க்கொழுநென்றெண்ணி
விழைந்தோடுதன்மக்களையவனுழைவித்தான்
மழலைமென்மொழிமக்களுமன்னமாட்டடைந்தான்

அடைந்தமக்களைக்காண்டலுமழறுடுமெழுதி

னுடைந்ததுள்ளநீருற்றிருந்தொழுதினநெடுங்கண்

டொடர்ந்தமும்மலமுருக்கிவெம்பவந்தநெழையக்

கடந்துளோர்களுங்கடப்போமக்கண்மேற்காதல்

இ-ள். அடைந்த—தன்னிடத்துவந்த—மக்களை—புதல்வரை—காண்
டனும்—பார்த்தமாதிரித்தில்—அழவிடும்—நிழிவிட்ட—மெழுதின—மெழு
குபோல—உள்ளம்(நளமகாராசன்)மனமானது—உடைந்தது—நெடுங்க
து—நெடுங்கண்—நெடியகண்கள்—நீருற்றிருந்து—நீர்க்காறு—ஒழுதின—
சொரிந்தன—தொடர்ந்த—சுன்னங்கடோ—அமனுசரித்த—மும்மலம்—அண
வம்மானபகரியமென்னும் மூன் அமலத்தையும்—உருக்கி—கெடுத்தது—
வெம்—கொடிய—பவங்கடல்—சுன்னகாகரத்தை—தொலைய—நீங்க—கடந்
துளோர்களும்—நீத்தோரும்—மக்கண்மேல்—பிள்ளைகள்மேல்வைத்து—கா
தல்—ஆகையை—கடப்போ—ஒழிப்போ (ஒழியார்—எ-று. கருத்து. ந
க்களோளன்னகண்டு அமுதான் என்பதாம்.

மழலைமென்மொழிமக்களைக்காண்டலுமன்ன

னமுதுதுன்புறவாய்வளைத்தோழிதனடேகித்

தொழுதுசொற்றலுங்கொழுதுமென்பது னானின்று
முழுவலன்புடைத்தாயொடுக்கைகொன்மொழிந் தான்

இ-ள். மறவீமென்மொழி-மெல்லியமழைச்சொற்கேர்ப்புடைய-ம
க்கோ-வினாக்களை-காண்டும்-கண்டவளவின்-மன்னன்-நளமகராசன்
ன்-அமுது புலம்பி-துன்புறல்-துன்பப்படுதலை-துய்வளை-சிறந்தவ
ளையையணிந்த-தோழி-கேசினியானவள்-கண்டு-பார்த்து-ஏறி-தம
யந்தியிடத்தாச்சென்று-தொழுது-வணங்கி-சொற்றலும்-இச்செய்
வைபெச்சொன்னவளவின்-கொழுநன்-(இலன்)நமதுகனைவன்-ஆம்-ஆ
வன்-என்பது-எனப்படுவதை-தூணிந்து-தமயந்திச்சபித்தா, முழுவ
லன்புடை-நிறைந்தவளையுடைய-தாயொடு-தாயினால்-தந்தைபால்-
தகப்பனிடத்தில்-மொழிந்தான்-கொன்னான்-எ-று. கருத்து. நளம்ம
க்கோக்கண்டமுதலைத் தோழி தமயந்திக்குச்சொன்னவளவின் நாயகனை
ன்மெண்ணித் தமயந்தி தாய்க்கப்பலுக்குச் சொன்னான் என்பதாம். (1)

மறைக்கடங்கணுமன்னவான்பணிபிழைவேந்தை
யழைத்துவம்மென்வாப்பனைத்தோழியைவிடுப்பக
குழைச்சுழுகொடியன்னவன்வாகுதற்குதுகித்
தழைத்ததாலவ்வுறுகெனமன்னுஞ்சார்ந்தான்

இ-ள். மறை-குளிர்ச்சியும்-தடம்-விசாலமும்பொருந்திய-
கணுள்-கண்களையுடையதமயந்தியானவள்-மன்னவன்-விமலாசனது-
பணியினால்-உத்தமவினா-வேந்தை-(சாரதியாகிய) களனை-அழைத்து
வம்மென்-அழைத்துவாவென்று-துய்வளை-சிறந்தவளையால்நளையுடைய
தோழியை-கேசினியை-விடுப்ப-அனுப்ப-குழைத்த-தளிர்த்த-பூவு
கொடியன்னவன்-புஷ்பக்கொடியைப்பொத்தகேசினியானவன்-வாகுதற்கு
துகி-வாகுகளையடைந்து-தழைத்ததாலால்-நிஞ்சுத்தவன்போடும்-வரு
கென-(அரசனுற்றாரின்படி) வாவென்றழைக்க-மன்னலும்-நளமகராச
னும்-சார்ந்தான்-(அரண்மனையை)யடைந்தான்-எ-று. கருத்து. தமய
ந்தி விமலாததரவால் சாரதியையழைத்துவாவென்று கேசினியை விடுக்
க அலுவலைக்க அரசன்வந்தான் என்பதாம்.

மறுவில்கற்பின்னாபாணவேன்முன்னவன்வரும்
குறைவின்னபின்னபிழைபில்கன்படைதொள்வா
ளிறையுரிப்பநுமனைவியையிருள்படுதானி
கழறிமுக்குறானனளாதியாவியெய்கல்லாள்

இ-ள். மறவில்க-கலங்கமிக்காத-கற்பினள்-தமயந்தியானவள்-மா
னவேல்-வலியவேற்படைபெற்றது-மன்னவன்-நளமகராசன்-வரும்-
வந்தமாத்நிதத்தில்-குறையின்-குறைவின்வத-அன்பினன்-அன்பையு
டையவனும்-பிழையிலன்-குற்றமில்லாதவனும்-கன்படை-கொள்வா
ள்-நித்தனைசெய்கின்றவருமாவது-இவையும்-இறைப்பொழுதும்-நீடு
பரும்-நீத்தற்கரிய-மனைவியை-தமயந்தியை-இருள்படு-இருளுண்டா
யிருக்கிற-காளில்-வளத்தில்-அறம்-தருமமானது-இழுக்குற-தவறு
து-நளவீல-நளமகராசனையுடைய-யாவளை-பற்றவாயாவதாம்.

ததல்வார்-பிரித்துவிடவார்கள்-எ-று. (அறவிழுக்குறானென்றதுவதா
கதப்புறம்தான்) இத்தலை வெறுத்தத்தோற்றவகின்றது. கருத்து. தமயந்தி
நளன்வந்தமாத்நிதத்தில் மனைவியை நிக்ருபவர் நளனல்லாமல்யா-எ-று.
(இதுமுதலிரண்டுருள்கள்) மறு

என்றுநினைவியிடையறாதொழுகிடயாச
துன்றுமெனியுந்துணிபுமொடையயாச
நின்றமாத்நிதநோக்கினெட்டுயிர்ப்பெற்றது
குன்றியண்டெனயிருகுறோட்கொற்றவன்க. அம்

இ-ள். என்று-இப்படியாகச்சொல்லி-கண்கள்-கண்களினின்று-
நீர்-நீரானது-இடையறது-இடைவிடாமல்-ஒழுகிட-பெருத-மாச
னாபு-அழக்கடைந்த-மெனியும்-வடிவத்தவனும்-துணிபு-அது
பட்ட-ஆட்டியும்-துடையயுடையவனும்-அதி-ஆய்-நின்ற-புகு
கொதிர்)வின்ற-மாத்நித-தமயந்தியை-நோக்கினன்-பார்த்தவனாய்-
பெட்டுயிர்ப்பெற்றது-பெருமருக்கவிட்டு-குன்றியண்டென-இரண்டெ
லைகன்போல்-விகு-பூரித்த-தோள்-தோள்களையுடைய-கொற்றவ
ன்-நளமகராசனானான்-அம்-(இவ்வாறு)சொல்லுவான்-எ-று. கரு
த்து. என்றுகண்ணிர்சொரியுமின்ற தமயந்தியை நளன்கண்டுபொறுதுவா
ன் என்பதாம்.

அனல்முலைப்பகங்கொடியகுறையிருட்டுவெந்திற்
தலியைக்கொடுக்காட்டிடைநீக்கனைனின்னை
நலியும்வெங்கலிநனைத்தபின்னைவினனின்பான்
மெலியம்மட்டுமொசுயம்வரம்வெட்டெறன்னென்னுன்

இ-ள். அனல்-பருத்த-முலை-வந்தனக்களையுடைய-பசும்-பசுமை
நாயி-கொடியனாய்-கொடியையொத்ததமயந்தியை-அனையிருட்டுபோ
தில்-அத்தாரத்திப்பில்-சலி-சலியனுக்கு-வயத்தனாய்-வசப்பட்டவ
னு-காட்டிடை-வெங்கலில்-நின்னை-உண்ண-நீத்தனை-விடுத்தென்
நலியும்-வருத்துவின்ற-வெங்கலி-வெங்கலியகலியன்-தணந்தி-பிரி
ந்துசென்றபின்பு-நின்பால்-உண்ணத்தில்-நண்ணின்-வந்தடைந்
தேன்-மெலியல்-அருந்தாதே-மீட்டி-மறுபடியும்-ஒச்சயம்வரம்-
ஒருசுயம்வரத்தை-வெட்டி-விரும்பியது-என்-பாதுபற்றி-என்ற
ன்-என்றுசொன்னான்-எ-று. கருத்து. தமயந்தியே சனியனுனினைக்
காட்டிலிர்க்கினென் மறுபடி சுயம்வரம் விரும்பியதென்னவென்றுன் என
பதாம்.

நிடகர்கோலினையபோத்தியிரினோனன்கண்டேன்
படருறேலெனவந்தொருமறையவன்பகரக்
கடிதெனையு வான்மனைவியையிழைத்தனன்கருத்தி
வடியவேன்றனையயுறேலெனமொழிந்தமுதான்

இ-ள். நிடகர்கோலினை-நளமகராசனை-நெடுனை-தேடி-அயிர
த்தியல்-அயோத்திகரத்தில்-கண்டேன்-பார்த்தேன்-படருறேல்-வரு
ததப்பபாதே-என்-என்று-ஒருமறையவன்-ஒருபிராமனை-வந்து-
இவ்விடத்திலவந்து-பகர-சொல்லி-முதின-சகரத்திலுய்யதுவான்

இ-ள். மண-பூமியானது, கனித்தன-கனிப்புற்றன், மாதிரம்-மலைகள், கனித்தன-கனிப்புற்றன், மலர்மேற்பெண்-இலட்சுமி, கனித்தன-கனிப்புற்றன், பேராம்-மகத்தானதருமங்கள், கனித்தன-கனிப்புற்றன், கண்டோர்-பார்த்தவர்கள், கண்-நேத்திரங்கள், கனித்தன-கனிப்புற்றன், கலைலோர்-வித்துவான்களுடைய, கருஞ்சம்-மணங்கள், கனித்தன-கனிப்புற்றன்; விண்-விண்-இலகங்கள், கனித்தன-கனிப்புற்றன், வீயன்-வீம-ராசனது, மா-பெரிய, நகரம்-பட்டினமானது, கனித்தன-கனிப்புற்றன்-எ-து. கருத்து. சராசரங்கொல்லாமகிழ்த்தன-எ-ம். ௨௭

உருவொண்கழவிடதர்கோவெளிப்படலோரா
விருதுபன்னாங்குறித்தபின்னவழையெய்தி
பாசரினையானறிந்திடாதியற்றியவளைத்துந்
திருவுளங்கொளாதருளெனச்சேவடிநொழுதான்

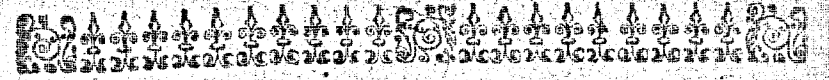
இ-ள். உருவம்-அழகையுடைய, ஒண்கழல்-ஒளிபொருந்தியவிரகமுடைய, ணித்த, விடதர்கோவ்-நளமகாராசன், வெளிப்படல்-(மறைவினின்று) வெளிப்பட்டதை; தோ-ஆராய்ந்து, இருதுபன்னன்-இருதுபன்னவாசன், அங்கு-அந்தகரத்தில், அறிந்தபின்-தெரிந்துகொண்டபின், அவ்வழையெய்தி-அந்நன்னிடத்துவந்து, அரச-நளமகராசனே, நினை-உன்னை; பான்-நான்; அறிந்திடாத-அறியாமல், இயற்றியவளைத்தும்-செய்தகுற்றம் நளனைத்தையும், திருவுளங்கொளாத-மனதிற்கொள்ளாமல், அருளென-கருபாசையவேண்டுமென்று, சேவடி-சிவந்தபாதங்களில், நொழுதான்-லணங்கினான்-எ-து. கருத்து. இருதுபன்னன் நளனிடத்திற்சேர்ந்து யானசெய்தகுற்றத்தைப்போதுத்தருளமென்றான்-எ-ம். ௨௮

செய்யதாடொழுமன்னனைச் செங்கையாற்றமுனிச்
கொய்யுளைப்பரியுளமறிவிஞ்சையுங்கொடுத்து
மையின்மாமதிமுகமலர்ந்தின்னாலைவழங்கி
வையவேவவ்வரசுமையோத்திராடடைந்தான்.

இ-ள். செய்யதாடொழுமம்-சிவந்தபாதத்திலவணங்கிய, மன்னனை-இருதுபன்னராசனை, செங்கையால்-சிவந்தகைகளால், தழுவி-அணைத்துக்கொண்டு, கொய்யுளை-கொய்துகட்டியபுறமயிரிளையுடைய, பரி-குதிரைகளின், து-உளம்-மனதை, அறி-அறிவிக்கின்ற; விஞ்சையும்-வித்தையையும், கொடுத்து-உபதேசித்து; மையில்-கனங்கமில்லாத; மா-பெருமைத்தங்கிய, மதி-சந்திரன்போன்ற, முகமலர்ந்து-முகமலர்ச்சியடைந்து, இன்னுரை-இனிய சொற்களை, வழங்கி-சொல்லியன்-நளமகாராசன், வல-விரை கொடுக்க, அவ்வரசனும்-அவ்விருதுபன்னராசனும்; அயோத்திராடு-அயோத்தியத்தை, அடைந்தான்-சேர்தான்-எ-து. கருத்து. இருதுபன்னனை நளன் தழுவிக்குதிரைமனமறியும்வித்தையையும் கொடுத்து அரசன்விடைகொடுக்க அவ்விருதுபன்னனையோத்திரகரத்திற்குப்போனான்-எ-ம். ௨௯

தேவியைக்கண்ணுற்றபடலம்-முற்றிற்று.

—()—

சொம்யம்.

அரசாட்சிப்படலம்.

—()—

இப்படலத்தால் நளன் கமயந்தியையடைந்தபின்பு அவனோடு
தனது விடதகையத்திற்சென்று புட்கரனைவென்று
அரசாட்சிசெய்தல்சொல்லப்படுகின்றது.

கவிநிலைத்துறை.

கொங்குணவார் குமுற்கொம்மைவெம்முலைநலம்பருகித்
திங்கொன்றவணிநுத்தபின்னெண்டினாயுதித்த
வங்கண்மாலிம்புரந்திமாமனோடாய்ந்து
பொங்குதானையோடெழுந்தினன்புலவுவெந்தரிசில்

இ-ள். புலவு-புலால்சாற்றும்நாறுகின்ற, வெல்-வேலைபுடைய, குரிசில்-நளமகாராசனாவன், கொங்குண்-வாசனைபொருந்திய, லார்-நீண்ட, குறல்-கந்தலைமும், கொம்மை-திரட்சிபொருந்திய, வெம்-விரும்பத்தையுடைய, பருகி-அனுபவித்து, திங்கொன்று-ஒருமாதம், அவண்-அக்குண்டினபுரத்தில், இரந்தபின்-வாசஞ்செய்தபின், தெண்டிரை-கடலை, உடுத்த-ஆடையாகவுடுத்த, அங்கண்-அழகியவிடத்தையுடைய, மா-பெரிய, நிலம்-பூமியை, புரந்திரம்-இரட்சியாகின்ற, மாமனோடு-மாமனாகியவிராசனோடு, அய்த்து-ஆலோசித்து; பொங்கு-பிரகாசியாகின்ற, தானையோடு-சேனைமேடு, எழுந்தனன்-பிரயாணப்பட்டனன்-எ-து. கருத்து. நளனொருமாதம்குண்டினபுரத்திலிருந்து செனையோடுபுறப்பட்டான்-எ-ம். ௩௦

மனமும் தக்கவியாளையுங்கவினவாம்பரியஞ்
செழுமணித்தடந்தேர்களுமவயலஞ்செறிய
வெழுதடற்புவிமன்னாபுமிறைஞ்சினர்செல்ல
வழுவியிர்க்கும்வேலச்செனுவிடதாடடைந்தான்

இ-ள். மறை-மறைபோன்ற, மதம்-மதசலத்தையும்க, கனி-கனிப்பையுமுடைய, யுரையும்-யானைகளும், கவினம்-கடிவானத்தையுடைய, வாம்-நாவுகின்ற, பரியும்-குதிரைகளும், செழும்-செழித்த, மணி-இரத்தினங்களிழைத்த, தடம்-விசாலமாகிய, தோகளும்-இரதங்களும், வயலஞ்-படைவீரர்களும், செறிய-நெருங்கவும், எழுதடல்-எழுசமுத்திரங்கள்குழந்த, புவி-சப்ததிருகரிலுள்ள, மன்னரும்-அரசர்களும், இறைஞ்சினர்-வணங்கினவாகி, செல்ல-நடக்கவும், அழுவியிர்க்கும்-அக்கினியைக்கக்காநின்ற, வெல்-வேலைபுடைய, அரசனும்-நளனும், விடதாடு-விடதகையத்தை அடைந்தான்-சேர்தான்-எ-து. கருத்து. நளமகாராசனிடத்தேயத்தைச் சேர்தான்-எ-ம்.

மூலதெய்வம் புறந்திறுத்தபின்மொய்யமர்ந்தோடங்கப்
போதலெய்கவெம்போர்த் தொழிற்சஞ்சிணையாயிற்
காதலிற்செவ்விவான்வருகெனக்கழறித்
துதுபோக்கினன்புட்காற்றனக்குவேற்றேன்றல்.

இ-ள். மூல-பழைய, ஸ்ரீரம்புறத்து-மதுலினதுபுறத்திலே, இறுத்தபின்
இறங்கியபின்பு, மொய்-மொருங்கு, ஆயர்-போரை, தொடங்க-தூம்பிக்
க, போதல்செய்த-வருவாயாக, வெம்-வெவ்விய, போர்த்தொழிற்சு-பு
ததஞ்செய்கைக்கு, அஞ்சிணையாகில்-பயப்பெய்வாயானால், காதலின்-ஆ
சையோடு, கவறுகுவான்-சூதாபிதற்கு, வருக-வருவாயாக, ஏன்-ஏன்யி,
கழறி-சொல்லி, புட்காற்றனக்கு-புட்காரச் சனுக்கு; வேல்-வேல்கையுடைய
தோன்றல்-நான்; துது-துதனை, போக்கினன்-விடுத்தான்-எ-று. சுருத்
து. நாமகராசன் போர்செய்யவருவாயாகிற் போருக்குவா போர்செய்ய
வஞ்சவாயாகிற் சூதாடவாயென்று புட்காறுக்குத்து துவிட்டான்-எ-ம்.

போயது துவர்-புட்காற்றித்திறம் புதல்
வாய்க்கேள்வி தாலமைச்சொடும் வேற்றித் தாய்து
காயும் போரினில் வேறன்மற்றித் தனக்கருதி
மாயலெங்கவருவெனவருகெனவிடுத்தான்.

இ-ள். போயது துவர்-நளனிடத்துநின்றும் போனது துவர்; புட்காற்று
புட்காறுக்கு, இத்திறம்-இவ்விதங்களை, புதல்-சொல்ல, ஆயும்-ஆராய்க்
கிசெய்யத்தக்க, கேள்வி-கேள்வியையும், தூல்-தருமசாலதீர்த்தையுமு
டைய, அமைச்சொடும்-மந்திரியோடும், வேற்றித்து-நனியேயிர்த்து; ஆ
ய்து-ஆலோசித்து, காயும்-கொல்லும், போரினில்-புத்தத்தில், வேறன்-
வேலனுதல், அரிதென-அரியதென்று, கருதி-நினைத்து, மாயம்-வஞ்சனையோ
டும்படிய, வெம்-வெவ்விய, வருவென-சூதாபிதற்கு, வருகென-வ
ருவாயாகவென்றுசொல்லி, விடுத்தான்-அனுப்பினான்-எ-று. சுருத்து. து
துவர் புட்காறுக்கு இச்செய்தியைச் சொல்லப்பட்டகாணனைக்கு தாடவாச்
சொன்னான்-எ-ம்.

விட்டது தவருரைக்கொற்கேட்டனமணிந்து
மட்டுலாந்தொடைமார்பினான்மாநகரெய்திக்
கட்டுவார்கழற்புட்காகவருகாமாடற்
கொட்டம்மார்பெனவுரைத்தன வுலங்கெழுதோளான்.

இ-ள். விட்டது துவர் - அனுப்பப்பட்டதுநங்கள், உரைத்தசொல்-
சொல்லியசொற்களை; கேட்டனம்-கேட்டமாதிரித்தல்; மணிந்து-மன்றிது
மட்டுலாம்-தேனெழுதுகின்ற, தொடை-மார்பினையணிந்து, மார்பினான்-மார்
பையுடையதான், மார்பெரிய, நகர-பட்டினத்தில், எய்தி-அடைந்து, க
ட்டு-கட்டப்பட்ட, வார்-நீண்ட, கழல்-விரக்கமுடையுடைய, புட்கா-புட்க
ரனே, கவறு-சூதை, நாமாடற்கு-நாமாடுதற்கு, ஓட்டம்மார்பென-பந்தராம
யாதென்றுசெய்த, உலங்கெழுதோளான்-துளங்கல் லையோத்ததோள் உலங்க-

டையவாசன், உரைத்தனன்-சொன்னான்-எ-று. சுருத்து. நளன்பட்டின
த்திலுள் அபுட்காறேனதுதாடுதற்குப்பந்தயம்யாதெனச்சொன்னான்-எ-ம்.

வாரிவாட்டபடைமன்னவர்மன்னநீதோற்பின்
முயலிலாமதிபுத்திமுழுநெரிக்குவளை
யயாரிண்டகட்டேனையணித்தியானறோம்பி
னயிரினோடுகின்றனவென்களந்தருவெனென்றுரைத்தான்.

இ-ள். வாரிம்-கும்மைபோருத்திய, வாட்டபடை-வானாயுதத்தையுடைய
மன்னவர்மன்ன-அரசர்க்கரசனாகுபதனமகராசனே, நீதோற்பின்-நீதோற்
றால், முயலில்-முயற்களைப்பொழிந்த, மதி-கந்திரவிடத்தல், புத்திமெ-
புஷ்பித்தி, முழுநெரி-முழுநெரிப்பையுடைய, குவளை-நீலோற்பலங்கன்,
அயர்-தோர்வையுடைய, நீண்டகண்-நீண்டகண்களையுடைய, தேவியை-
தமயந்தியை; அணித்தி-கொடு, யான்தோற்பின்-நான்தோற்றால், உயிரி
னோடு-என்னுயிரிசொடு, தின்னவெனாம்-உன்னவெனமுழுவுதையும், தருவ
னென்று-சொடுப்பெனென்று, உரைத்தான்-சொன்னான்-எ-று. சுருத்து.
புட்காள் நளனே நீதோற்றால் உன்பெண்ணாதியைக்கொடு நான்தோற்றால்
என்னுயிரோடு உன்னவென்கெல்லம்மொடுப்பெனென்று-எ-ம்.

அன்னவாறியைந்தாடனும்புட்காறோற்ப
முன்னமுன்னநீவெகற்றாம்கொடுக்கவிவயத்தா
னின்னதாருயிரிநேர்த்தனெனம்பியாதலின
றொன்னகற்கினிதேகெனப்பணித்தனன்றோன்றல்.

இ-ள். அன்னவாறு-அத்தன்மைபாகவே, இயைந்து-சம்மதித்து; அடது
ம்-ஆமெனவிடப்பட்டகான்-புட்காரசன், தோற்ப-தோற்க, மன்ன-புட்கா
ரசனே, முன்னம்-முன்புநீ-நீ, வென்றதும்-செய்ததும், கொடும்-கொ
டிய, கலையுபத்தால்-கலியினதுவசத்தினால் (அன்றவேறல்ல) எம்பியாதலின
ல்-தம்பியானகாரினாலே, தின்னது-உன்னுடைய, ஆர்-நிறைந்த, உயிர்-உயி
ரை, நேர்த்தனன்-கொடுத்தேன், நொன்னகர்க்கு-பழமையாகியவுனதுகா
த்திற்கு, இனிது-இவிராகவகென-போவென்று, நொன்றல்-நான், பணித்
தனன்-ஆய்ப்பித்தான்-எ-று. சுருத்து. புட்காள் தோற்களமகராசனெ
னறான் நன்னுத்தரவாட்புட்கான் தன்னுருக்குப்போனான்-எ-ம்.

பணிதலைக்கொடுப்புட்கான் போதும்பன்னாற்
கணிநர்சொற்றநல்லோரைபிற்கடிநகரெய்தி
யணிபொல்கழன்மன்னவன்சிறப்பய்கோனனித்த
மணிசெய்மேகலையானுதற்சொற்றரைவிடுத்தான்.

இ-ள். பணி-அத்தவாக்கியை, தலைக்கொடு-செய்துமீதுகொண்டு, பு
ட்கான்-புட்காரசன், போதும்-போயினிப்பி, பன்னாள்-அனேககா
ளங் களைபுணர்ந்த, கணிநர்-கோதிட்காராலே, சொற்ற-சொல்லப்பட்ட,
நல்லோரையில்-நல்லவர்க்கினத்தில், கடி-காலையுடைய, நகர்-பட்டினத்
தை, எய்தி-அடைந்து, அணி-அணியப்பட்ட, பொலன்-பொன்னுருக்கி

வ்யப்பிட்ட, கழல்-விசக்கழலையுடைய, மன்னவன்-நளன், விதர்ப்பர்கோ
ணனித்த-விமராகனப்பெற்ற, மணிசெய்-இரத்தினங்களைத்தெய்யப்பட்ட,
மேதலை-மேகலாபரணத்தையுடைய, வானுதற்கு-ஒளிபொருந்தியபெற்ற
பையுடையதமயந்திக்கு, ஒற்றை-வேவுநாரை, விடுத்தான்-அனுப்பின
ன்-எ-று. கருத்து. நளன்மன்னகரையடைந்து தமயந்திக்குத் தரவா
பபான்-எ-ம்.

ஒற்றையையவ்விதர்ப்பர்கோன்மன்னையுரைப்ப
வற்றில்லெனவரும்பொருளாகவர்க்களித்தாக்
கற்றைவார்குழன்மகாரெடுங்கண்ணியைக்கணிநர்
சொற்றவோரையிலிடுத்தனன்றோன்றவ்மாதரின

இ-ள், ஒற்றை-வேவுநாரை, வகை-போய், அவ்விதர்ப்பர்கோன்மன்னையுரை-அ
வ்விமராகனிடத்திலே, உரைப்ப-சொல்ல, அற்றமில்லென-மிகுதியான, அ
றும்-அரிப, பொருள்-பொருளை, ஆங்கு-அவ்விடத்தில், அவர்க்கு - அவர்க
ளுக்கு, அளித்து-கொடுத்த, கற்றை-கூட்டமாகிய, வார்-நீண்ட, குழல்-க
ந்தலையும், மதர்-மதர்ந்த, நெடும்-நெடிய, கண்ணியை-கண்ணமுடையத
மயந்தியை, கணிநர்-சொதிட்கண்; சொற்ற-சொல்லிய, ஓரையில்-சமயத்
தில், தோன்றல்-விமராகன், மா-பெரிய, நகரில்-நளனதுபட்டினத்திலே, விடுத்
தனன்-விட்டான்-எ-று. கருத்து. விமராகன்தன்மகனைநளமகாராகன்மா
விர்தகருக்கனுப்பினான்-எ-ம்.

வெள்ளத்தானையும்மகனிநஞ்சுமுவாவேந்த
னுள்ளத்தாமரைமலருறையேடரிக்கண்ணை
வள்ளத்தாமரைப்பொகுட்டின்மேல்வண்டகன்படுக்கு
மள்ளம்முனற்கழனிசூழ்விடதாடடைந்தான்.

இ-ள், வெள்ளத்தானையும்-பிரவாகம்போன்றசேனையும், மகனிநும்-மா
தர்களும், சூழ்வா-சூழ்ந்துவரும்படி, வேந்தன்-நளமகாராகனது, உள்ளம்-
மனமாகிய, தாமரைமலர்-தாமரைப்பூவில்; உறை-வாசஞ்செய்கின்ற, ஓடரி
செய்வாரிபரந்த, நண்ணுள்-கண்ணையுடையதமயந்தியானவன், வள்ளம்-ச
ின்னம்போன்ற, தாமரைப்பொகுட்டின்மேல்-தாமரைமலரின்மேல், வண்டு
வண்டுகள், கன்படுக்கும்-வித்திரையொய்யாவின்ற, அள்ளல்-சேற்றையும், தி
ம்புனல்-மதுமானசலத்தையுமுடைய, கழனி-வயல்களால், சூழ்-சூழப்ப
ட்ட, விடதாடு-விடததேவத்தை, அடைந்தான்-சேர்த்தான்-எ-று. கருத்து
தமயந்திவிடதாட்டைச்சேர்த்தான்-எ-ம்.

நவ்விதோக்கிபர்சூழ்வாநகையிலவெரிக்குங்
கொவ்வையமலர்ப்பூங்குழற்குவிழுவேம்படநக
தெய்வநாண்மலர்வகிசிழிநிருமகனென்ன
வெவ்வயில்லதோரெரிமணிச்சிவகையிலிழிந்தான்.

இ-ள், நவ்விதோக்கிபர்-சூழ்வாநகையிலவெரிக்குங்
கொவ்வையமலர்ப்பூங்குழற்குவிழுவேம்படநக
தெய்வநாண்மலர்வகிசிழிநிருமகனென்ன
வெவ்வயில்லதோரெரிமணிச்சிவகையிலிழிந்தான்.

சித்தின்ற, கொவ்வை-விம்பம்போன்ற, வாய்-அதரத்தையும், மலர்-பூர்ப
தையுடைய, பூ-அழகிய, குழல்-கந்தலையும், குனி-குன்ற, முலை-எதன்
ங்கையுமுடைய, மடநதை-தமயந்தியானவன், தெய்வம்-தெய்வத்தன்
மைபொருந்தியநான்-அன்மலர்த, மலர்த்தகிசு-பூர்பாசனத்தினின்றும்,
இழி-இழித்த, திருமகனென-இலக்கும்போல், ஏவ்வயில்லது-குற்றமில்
லாதநாகிய, ஓர்-ஒருநரி-பிரகாசிக்கின்ற, மணிச்சிவகையென்று-இரத்தின
தண்டுகையினின்றும், இழிந்தான்-இறங்கினான்-எ-று. கருத்து. தமயந்தி
இரத்தினச்சிவகையிலிருந்திழிந்தான்-எ-ம்.

பரிதிவானவனென்றதும்பணிபிதழுவிரிந்த
முருகுலாநுந்தாமரைபோன்முகமலர்
வருகுதுன்னிடையின்னாபிக்காதலனம்பொற்
திருவநாமலர்ச்சேவடிசென்னியற்றொழுதான்.

இ-ள், பரிதிவானவன்-சூரியனானவன், எகிர்தலும்-தோன்றினவனாகி, ப
ணியிதழ்-சூரியசகிபொருந்தியவிதழ்கள், விரிந்த-மலர்த, முருகுலாநு
வாசனாகிக்கின்ற, தும்-நல்ல, தாமரைபோல்-தாமரைமலர்போல், முகமல
ரா-முகமலர்ச்சியுடைய, அருகு-சிறுத, துன்னிடையின்-துட்பமான வி
டைபையுடைய, தமயந்தி, இன்னாயிர்-இனியவுயிர்போன்ற, காதலன்-கண
வனாகியானது, அப்-அழகிய, பொன்-பொன்போன்ற, திருவ-செவ்வக்
தையுடைய, நாள்-புதிய, மலர்ச்சேவடி-தாமரைபோன்றபாதங்களை, சென்
னியின்-சிரகினால், தொழுதான்-வணங்கினான்-எ-று. கருத்து. தமயந்தி
வண்பாதத்தவணங்கினான்-எ-ம்.

தொழுதமங்கையைச்சுடர்மணிச்சுடர்கையாலெடுத்துக்
கொழுவவன்மனங்குட்டுணர்நெரியமுழுவார்
னுமுதவெம்புலையுந்ருமச்சேற்றிதையொளிப்பத்
தழுவினாவெம்பியவின்னாயித்தளித்தான்.

இ-ள், தொழுத-வணங்கிய, கங்கையை-தமயந்தியை; சுடர்மணி-பிரகா
சம்பொருந்தியஅபரணத்தையுடைய, தடம்-நீண்ட, கையால்-காங்குகள்;
எடுத்து-எடுத்து, கொழுதி-கோதி, வண்டினம்-வண்டுக்கூட்டங்கள், கூட்
டுணும்-கொன்றைகொள்கின்ற, நெரியல்-மாலையானது, காழ்-தொக்குகின்ற
மார்பின்-மார்பினிடத்திலே, உழுது-உழுது, வெம்-விருப்பத்தைத்தருகின்
ற, முலை-ஸ்தனங்கள்; குங்குமச்சேற்றிடை-குங்குமச்சேற்றில், ஒளிப்ப-ஒ
ளிக்கும்படி, தழுவினான்-ஆலங்கனஞ்செய்தான், அவ்வி-அத்தமயந்தி, தே
ம்பிய-மெலிந்த, இன்னாயிர்-இனியவுயிர், தளித்தான்-துளித்தான்-எ-று.
கருத்து. நளன் தமயந்தியைக்கையாலெடுத்து, மார்பிலே தளித்தான்-எ-ம்.

திருந்துமாமணிச்செய்துந்நெரிபுனற்றடமும்
விருந்துவேனிலுந்தெதியவிரைமலர்க்காவும்

முருகுந் தவாணை முறிந்துகொண்டன்கேபோலாடிப்
பொருத் தவிண்ணிடைப்போகஞ் சுவர்களைப் போன்றான்.

இ-ள். திருந்து, திருத்தமாய்க்—மால், பெரிய—மணி, தோத்தினைகள் பதி
க்க—செய்துந் தும், விளையாட்டுமேகனைத் தும்—தெளிந்தெளிந்த—
புணல், சலத்தை, கழுடைப—தடமும், லாவகனிடத்தும்—விருத்து, விருத்தாக
வேளிலாற்றுமன்மறநுந்—திரிய, தோன்றிய—வினா, வாகையுடை
ய—மலர்ப்புஷ்பங்கையுடைப—தாமும், தோலைகரைடத்தும்—முருகுந் தாம
சிறிதகையையொத்த—வான், ஒளிபொருந்திய—நகை, பற்றாடும், முகி
ழ், கோந்தருப்பையெத்த—முலை, ஸ்தனங்கையுமுடைப—மடந்தையோ
டு, தமயந்தியுடனே—ஆடி, விளையாடி—பொருத்த, அனமய—விண்ணின்
தெய்வகோகக்கில்—போகம், இன்பத்தை—உண்டு, அனுபவிந்து—உவந்
தவர், முகிழ்த்தவர்களை—பேன்றான், ஒத்திருந்தான்—எ-று. கருத்து, நவன்
தமயந்தியோடுபுணர்ந்து இத்திரிபோகமனுபவித்தவரை ஒப்பானான்—எ-ம்.

ஆழிசூழ்புவி முழுவதும் தமாழியோன் றுருட்டி.
வாழிசலவதம்புரிந்தருமகம்பலவாற்றிச்
சூழிமால்வரைபிடருறுதலையோழிந்தாறப்
பாழியம்புயத்துவலமலையாழித்தினிசுருந்தான்.

இ-ள். ஆழிசூழ்புவி முழுவதும்—ஆழிமுழுவதும், பூமீமுழுவதும்
ம்—ஆழியோன் றுருட்டித்தாறத்தை—உருட்டி, உடத்தி—நல்லதம், நலதரு
மத்தை—புரிந்திசுபது—அரும், செய்துத்தரிய—மகம்பல, பவையகங்
கை—ஆற்றி, செய்து—சூழி, முகபடாமணிக்கு—மால், பெரிய—வரை, மலை
மையோத்தளத்துக்குடனாகனும்—பித்திரிற்றங்கைய—உறு, யிரு
ந்த—சுமை, புழிபுழந்தை—ஒழித்து, நீக்கி—ஆழி, இளைப்பாறும்படி—பா
ழி, வலிபொருத்திய—அம், அழகிய—புயத்து, தோளினிடத்தில்—உலகெ
லாம், உலா முழுவதையும்—பரித்து; தாறுவி—இனிது, இனிதாக—இருந்
தான், நளமகாராசனிருந்தான்—எ-று. நளசக்கிரவர் த்திமகாராச
னற்றருமங்கையும்—பாறுவிசுதமங்கையுஞ்செய்து—உலகமெல்லாமொரு
முனையின் னுடையமன்களெல்லாம்—என்பதாம். (நளமகாராசன் தோ
ன்றாமுலாய், இருந்தான்—பயனிகை, சகலம், அறம், மகம், சுமை, எவ்வி
தையெய்யப்படுகின்றான்.)

அரசாட்சிப்படலம்—முற்றுப்பெற்றது.

—0—
அரப் படலம்—உ.அ.—சு.—விருத்தம்—தூ.எ.உ.

—0—
கைடறி முலமும் உலாயும்
முற்றுப்பெற்றது.

—0—